

УЧИТЕЛЯТ
ПЕТЪР ДЪНОВ

СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ

УТРИННИ СЛОВА

ДЕСЕТА ГОДИНА
(1940 - 1941г.)

София 1998г.

Издателският екип изказва благодарност на всички, които с цената на лишения, граничещи с героизъм, запазиха за поколенията безценното Слово на Учителя. Благодарим на стенографката Пашиа Теодорова (1888 - 1972), Савка Керемидчиева (1901 - 1945), Елена Андреева (1899 - 1990) и на съхранявалите го през годините българи.

Да бъде благословен самоотверженият им труд.

Петър Константинов Дънов
СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ

Първо издание

Предпечатна подготовка:
Компютърен набор: Димитър Зарков
Коректор: Димитрина Манева
Графично оформление: Станислав Пухлев
Координатор на отпечатването на
неиздаваното слово: Вергилий Кръстев

© Издателство "АСК 93"

© Издателство "Уrania"

ISBN 954-9589-06-4

СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ

Отче наш
В начало бе Словото
Ще прочета 25 глава от Евангелието на Матей
до 31 стих.
Духът Божий

Всеки ден носи по нещо ново в света. Облачните дни се разглеждат по един начин, а ясните дни по друг начин. В ясните нощи има какво да разглеждате, има много неща написани на небето. И в облачните има неща написани по-близки, практични. В някои облачни нощи, когато вали гъжг, ако искате да бъдете учени, трябва да броят гъждовните капки, или пък трябва да измервате движението на въздуха, който бушува на прозорците и да измервате силата и интензивността му. Когато вали гъжг, хората спят. Когато бушува буря пак спят.

Вие тази сутрин седите и чакате, какво е сготвено, дали е добре сготвено, или не, дали ще бъде кокошка, патица, пуйка, агнешко или някой стар вол, или биволска пъстърма, дали ще бъде риба сушена, или някоя лакерда. То са символи.

Сега всички хора мислят, че мислят добре. Държавата мисли, че законите, които е прокарала, че тези закони са много добри. Всеки човек мисли, че това, което прокарва в себе си, че като неговия живот няма. Мисли идеално за себе си. Но все таки вижда, че има нещо, което му липсва. Някой път, въпреки всичките му мисли, хубавите му дребни, хубавите му неща, стомахът му е разстроен. Казва: Не зная урочасих ли, но откак направих новата къща, развали ми се стомаха. Някой път случва се, че ядеш някое ядене, не ти подхожда, развали се стомахът. Някой път имаш едно прекрасно настроение. Настроението в ума се променя. Една малка причина наруши

мира, който имаш. Да кажем в една публика, която слуша един концерт, половината са музикални, половината отчасти знаят, не ги интересува музиката. Дава се концертта. Тези които са добре запознати с музиката, всеки знае най-малката погрешка. Казва: Времето не беше право. После, казват, на този пасаж не му се даде изражението, което трябва. На другите им е безразлично, все едно им е този пасаж и онзи пасаж, какво изражение му дават. Питам: Защо едните правят разлика, другите не правят, че сол или фа диез не е взет така, както трябва. Какво има, че фа диез не е взет. Ще се наруши ли равновесието на земята, че фа диез в горната октава не е взет добре? Ако фа диез ще повлияе на движението на земята, кажете на музикантите: Трябва да внимаваме, ако не вземете вярно, ще стане катастрофа на земята. Тогава разбирам. Музикално всички тонове са свързани с движението на земята. Следователно, всякога щом музикантите не пеят правилно, едно малко сътресение става на земята. Всичките неща в света излизат все от пеенето. Ако някой не е взел фа диез тъй както трябва, ще го заболи глава. Като дали концерт в Америка, диригентът или певецът не взели правилно фа диез, тук в България ще ги заболи главата. Или пък той в голните регистри сол бемол не го взел правилно, заболи го коремът. Сега във вас може да се зароди мисълта: Какво отношение може да има пеенето с нашата глава и с нашия стомах? Те са предположения. Да допуснем, че са предположения, но на какво се дължи главоболието? Ти, човекът, който мислиш, откъде ти дойде главоболието? От жена ти не е, от децата ти не е, но главата те боли. От яденето не е. Чудиш се от къде ти е главоболието. Разбира се, главоболието си има причини. Всякога, когато стомахът не функционира правилно, човек страда от главоболие. Всякога, когато симпатичната нервна система не е в изправно положение, се образува главоболието. Всякога, когато мозъкът не функционира правилно, има и едно раз-

тройство на стомаха. Когато стомахът не функционира правилно, имаме разстройство в мозъка. Мнозина от вас и всички неукни хора не знаят, че имат симпатична нервна система. Вие смесвате симпатичната нервна система с корема. Коремът е съвсем друго нещо. Сега няма да се връщам да разисквам филологическото значение на думите, понеже думите във всеки един език са образувани по закон. Всяка дума има известен смисъл. Когато кажете хляб, разбирате, че има някакъв елемент. Хляб, вода, въздух, слънце, всичките имат някакъв материален предмет, на който те отговарят. Казвате: Отвлечена работа е доброто. Но и доброто е реално. Ние казваме храна, която е приятна, която е здравословна, е добра храна. Храна, която не е здравословна, е лоша храна. Значи основно качество на храната, което произвежда здраве в човека, е доброто. Добрите качества, които носят плодовете, казваме, че са добри.

Една мисъл, която прониква в човешкия ум, може да произведе главоболие. Ти имаш 500 - 600 хиляди лева в някоя банка. Кажат ти, че банката пропаднала. Изведнъж те заболи главата. Мисълта за 500-те хиляди лева в банката произвежда главоболие. Но после кажат, че съобщението за фалирането на банката не е вярно, за друга някоя банка било. Обаче една лъжлива мисъл произведе едно главоболие в мозъка ти. Като кажат, че банката, в която ти си вложил парите си, не е пропаднала, главоболието намалява наполовина, но все таки остава нещо. Защо остана наполовина главоболието? - Защото още не вярваш. Казваш: Може да има някаква шмекерия, да ни залъгват нас.

Та трябва някои работи да се изучават основно. Повърхностно знание имат хората. Хората не се познават. Вие имате две деца, родили сте ги, но тия малки деца ревнуват. Малкото дете още на две години е, но ревнува. Как така майката да даде нещо на едното дете, пък на другото да не даде? И майката взема едното в

лявата ръка, другото в дясната, тя е внимателна. Каквото даде на едното, другото гледа. Ако даде някакъв плод на едното дете, другото си отваря очите. После разбират, колко лъжици майката дава на едното дете, една ли, две ли, три ли. Имат една идея за това. Казвам: Откъде им дойде на ум на тия деца това. Нали казвате, че са ангелчета, които идат от небето. Откъде са се научили туй изкуство да правят разлика между двете лъжици?

По някой път гледам психологията на религиозните хора и им се чудя. Някои религиозни хора казват: Не ме погледна добре. Аз се чудя, как го позна, че не го е погледнал добре. Казва: Криво ме погледна. Как се познава туй криво? Казвам: Я ми го начертай. Казва: Разбирам, аз го познавам. Казвам: Дай ми една геометрическа форма, в какво сега кривото гледане. Или по някой път ви казвате, че чувствувате, че той не ви обича. Хубаво, какво означава обичта? Нещо много материално. Когато майката тури една лъжица на едното дете и на другото тури две лъжици, това, на което майката е турила една лъжица, казва: Майка ми не ме обича. Майка ми ме остави с една лъжица. Едната лъжица не е ли обич? Защо това дете не е доволно с една лъжица обич, ами завижда на двете лъжици обич?

Сега така, както разглеждам работите, ще кажете: Тия работи не са реални: Някой след като ме гледа, казва: Я ми кажи, след като умра, аз спасен ли ще бъда, ще уда ли в рая? Казвам: Това ти трябва да знаеш, не аз? Ти сам трябва да знаеш, здрав ли си, или не. Аз само може да констатирам по външните причини, може да забележа, че очите ти са жълти. Казвам: Твоят черен гроб е разстроен. Или забелязвам, че лицето ти е болезнено, или че езикът ти е побелял. Казвам: Стомахът ти е разстроен, не функционира правилно. Ти казваш: Ям, не ми е сладко. Не ти е сладко, защото стомахът ти е разстроен. Разстройството на стомаха стои в това, че ония со-

кове, които са необходими за тялото, стомахът не може да ги вземе, не функционира правилно. Тогава идват лекарите, които започват да ни лекуват. Хубаво, но първият лекар в света е природата. Тя, като създаде човека, предвидила, че той ще боледува и тя е първият лекар, до който трябва да се допита. Във всеки си има по един лекар вътре. Животните се допитват до техния лекар. Когато едно животно се разболее, има специални треви и то веднага отива и ги яде. То си знае лекарството, намиращо тревите, появява и веднага се излекува. Човек, като се разболее, забравил тези треви и търси да му ги дадат. Та казвам: За щастливия живот, когато се наруши неговия мир, какво трябва да правите? Преди години един хидролог, който изследва земята с пръчки, прави своите научни изследвания, доста добре запознат, прави той изследвания на нашия Изгрев и ми каза: Тук има едно течение, една голяма река, която има два метра и 40 сантиметра дебелина, четири метра широчина и е на 75 метра дълбочина долу. Аз никаква река не виждам. Отгде го изчислил, че 2 м и 40 см. е дебела реката? Казвам: Възможно е, предполагам и да е широка 4 м. След четири години го срещам и му казвам: Я ми кажи, онази река, дето ми каза, колко беше широка? - Той ми казва: Тя е 5 м. широка, а дебелината е 3 метра. Аз нищо пак не му казвам. Възможно е, години са минали, може да се е увеличила водата. Сега тълкувам: Понеже беше пролет, то от стопяването на ледовете станало прилив. Една река може да се увеличи. Може да кажете: Не е вярно това. Реката по някой път може да стане по-дълбока с 4,5 и 10 метра; някой път може да се стесни. Но аз констатирам, че данните не съответствуват от първото и второто казване. По-напред беше 4 метра, сега е 5 метра. Казвам: Че да сме сигурни, че 4 метра е било вярно, може да е била 3 метра, може пък да е била и един метър. Аз не проверих нещата, вземам ги на вяра. И аз казвам: Тук има една река четири метра широка. И тогава започна да се пре-

дава от човек на човек, непроверени неща, никои не проверил.

Има известни неща в света, които се менят. Не трябва да бъдем възискателни. Някой път в човешкия живот се намира един прилив, и по пътя водите ще излезат из коритото навън, из границите и ще се разширят. Но след време, като дойдат топли дни в лятото, тази река ще се намали.

Казвам: Често в нашия живот ние се изменяме: Някой път ние сме разположени, някой път не сме разположени. Често вас не ви иде на ум вие да отворите прозореца в един салон и ако не се отворят прозорците, 3-4 часа ако седите, ще започне да ви се приспива, ще ви стане лошо и може да припаднете. Въздухът не е достатъчно чист.

Тази глава, която ви четох, хиляди пъти се е чела. Практическото приложение за тези разумните девизи се да в следното: Човек трябва да бъде разумен да се ползва от благата, които Бог е създал вътре в света. Казват: Аз имам право. Но правото може да ви е определено с един закон, който хората турят. Вие считате, че баща ви имаше право да ви остави нещо от наследството. Ако си сам, ако си един син, всичкото имане на баща ти остава на тебе, ти имаш право над всичко. Но ако сте двама братя, тогава имаш право само на половината. Ако имате още една сестра, тогава правото ви се намалява, ще имате една третина. Ако майка ви е жива и баща ви си е заминал, тогава имате една четвърта. Ако имате десет братя, тогава колкото братята ви и сестрите се увеличават, толкова правото ви за наследството се намалява; колкото братята и сестрите се намаляват, вашето право на имането се увеличава. Тогава аз изваждам следното заключение. Когато във вас любовта се намалява, коя е причината? Братята и сестрите ви се увеличават, малко любов остава. Любовта на майка ви и на баща ви се раздава и на другите братя и сестри. Сега как-

во трябва да стане? Имате десет братя. От баща си и от майка си не може да имате тази любов, ако бяхте само един на баща си и майка си. Баща ти и майка ти щяха да концентрират своята мисъл върху тебе и ти щеше да усетиш, че те обичат. Сега имаш петима братя и пет сестри, бащата и майката разпределят онова, което имат и върху другите. Какво трябва да правите? Като усещаш, че вкъщи не те обичат толкова, колкото трябва, тогава се роди за законът - ти отиваш и ставаш търговец. Излизаш вън в света да намериш загубената любов на баща си и на майка си, да я намериш в някой друг баща и някоя друга майка, или някой друг брат и някоя приятелка. Да допуснем, че и там не е реално. Докато намериш един приятел, че той да ти е приятел на тебе и ти на него и той да дава любовта си само на тебе, дойде още един приятел и влезе между вас. На този твой приятел любовта започне да намалява. Дойде още един, трима, четирима и случи се същото, което се случва и вкъщи. Този закон работи в света. Всички се смущавате. Ожени се един млад момък за една млада мома - прилагам само извода сега. Най-първо, докато младата мома мисли, че той е един мъж, няма друг, тя го обича, но утре влезе още един мъж в ума ѝ. Види някой друг човек, хареса ѝ се и започва да го сравнява с мъжа си. Мъжът ѝ чувствава, че на неговата жена ѝ липсва нещо. После влезе втори, влезе трети, четвърти. Не е лошо, че е влязъл. То са все братя и сестри. Какво трябва да прави тогава? Същият закон: Той трябва да излезе из къщи навън. Някой път някому се иска да умре, той е в каторга, в един затвор с букаи, не го пушат. Искане да излезе из затвора, от тия букаи навън.

Хората са много възискателни в своите заключения, безпощадни. Направил си една малка погрешка, ще те хукат заради нея. Давид е направил една погрешка, доста голяма и вече повече от две хиляди години, кой как чете Библията, казва: Брей, какъв цар е бил, какъв голям

престъпник. Питам: Сега в оня свят добре ли е на Давида? Не му е добре. Всички, които четат Библията, като помислят нещо, жегне го. И Давид трябва да слеза от оня свят при онзи, който чете, и да му каже: Братко, да ме простиш. Гледай и ти да не направиш същата погрешка. Не ме съди, аз вече забърках тази каша и нося последиствията, но, понеже желая твоето добро, казвам ти, не върви по моя път.

Не е ли същия закон с Лазаря и богатия? Богати-ят дигна очите си и каза: Отче Аврааме, прати Лазара да ми намаже гърлото в този огън, в който се мъча. Казва: Не може. Между вас пропадта е такава голяма. Условиата и законите са такива, че от нашия свят никой не може да дойде във вашия. - Прати Лазара да иде на земята. Казва: И това не може да стане. Ето къде е разрешението на всички философски въпрос. Този въпрос, както богатия искаше да се разреши, не може да се разреши по човешки. Авраам му каза, че по човешки не може да се разреши. Въпросите трябва да се разрешат по Божествено. Всичките противоречия в света трябва да се разрешат по Божествената любов. Вие трябва да търсите правата, която Бог ви е дал, с която сте родени, не някакви наследствени права. Право е само онова, което Бог ти е дал. Да защитиш онова, което Бог е вложил в теб, то е твое право. Ти имаш право да дишаш въздуха колкото искаш. Имаш право да възприемаш светлината, колкото искаш. Имаш право да ядеш всеки ден, но нямаш право да напълниш хамбара с жито и да мислиш, че си се осигурил. Това нямаш право. Христос дава един пример. Нали авторитет трябва. Ако аз кажа, ще кажете: Измислено. Христос откъде го е измислил? Някой си богат човек си направил нови хамбари. Нивите му гали изобилно жито, като напълнил хамбарите си, казал на душата си: Осигурих се и за много години имаш да ядеш. Яж и пий и не бой се. Бог му казал: Безумни, тази вечер ще извадя душата ти. На кого ще оставиш туй? Онова, което е в хам-

бара, то не е твое право. Богатството на другите хора, то не е твое право. Право е туй, което носиш в ума си. Право е туй, което носиш в сърцето си. Право е това, което носиш във волята си, в тялото си. Ако ние бихме турили този морал, по-лесно бихме се поправили. Може да внесем един закон на хигиена.

Понеже преди няколко време казах, да се съберат десет сестри и братя, които страдат от стомах и ще им дам начин за лекуване, всички сестри се нахохориха, искат новия начин на лекуване за слабия стомах. Не може вие да се лекувате без любов. Най-първо се изисква да бъдете господари на вашия ум, че посторонни мисли вас да ви не мъчат, и посторонни желаниа да ви не мъчат. Вас ви мъчи, че някой си имал по-хубава къща. Вас ви мъчи, че някой си имал по-хубави грехи. Вас ви мъчи, че някой си имал по-хубави обуца, че пиано имал, че цигулка имал, че хубави грехи имал. Вие се заблуждавате. Всичко туй, което имате, ще ви се вземе и ще останете като суха клечка. Какво ще правите я ми кажете? Кажете ми, защо се заблуждавате? Къде е Авраам, къде са неговите деца? Авраам имаше само един син, един законен син, по дух и имаше още един син по закона на жена му, тя му наложи и друга една жена. Този беше синът на плътта. Питам сега: Колко жени трябва да имат хората? Колко жени имаше Авраам? - Две. Колко имаше Йов? Колко имаше Соломон? - 300 жени и 600 наложници. Вие се възмущавате от многоженството, но и многоженство има в природата. Една царица у пчелите, колко любовници има. По 400, 500 са вътре, за които пчелите хас не струват. Но те са идеал в царицата. Ако осакатите тия бръмбари, тя не може да носи яйца. Докато гледа тия възлюблени, стимул има да работи. И в мравите многогъжество има. Сега вие може криво да разберете закона. То е едно преходно състояние. Питам: Какво добива тази царица след като снесе 30-40-50 хиляди яйца? Какво спечелва? Спечелва, че станала малко по-голяма. Тя се е умножава-

ла много и се увеличила пропорционално на работата си.

Сега тия двата порядъка аз ще ги пренеса на друго място. Многоженството е в сърцето. Многомъжството е в ума. В ума многомъжство има. В ума жените заповядват. В сърцето мъжете заповядват. В сърцето жените слугуват, мъжете заповядват. В ума е точно обратното. Как ще проверите това? Ще го проверите това, както проверяваме онова, което ми каза онзи хидролог, че на 75 метра дълбочина има една река, широка 4 метра и дълбока 2 метра и 40 сантиметра. Научна работа е това. Някой път и аз вземам в ръцете си пръчката, тя се огъва.

Има неща в човека, които са верни. Има неща, които са лъжливи. По някой път вие познавате нещата дали са верни или не. Верните неща не оставят сенки. Нещо, което е вярно, не оставя никаква сянка в човека. Тия мисли, които не носят никакви сенки, тия чувства, които не носят никакви сенки и тия постъпки, които не носят никакви сенки, са винаги абсолютно прави. Всички ония мисли, чувства и постъпки, които носят известни сенки, са отчасти прави. Щом имаш едно раздвояване между ума и сърцето, то мисълта ти не е права. Щом имаш едно раздвояване между ума и сърцето, чувствата не са прави. Щом имаш едно раздвояване между ума и сърцето, някаква дисхармония, тогава постъпките не са прави. Когато умът и сърцето са в хармония, и постъпките са в хармония, в съгласие; човек не прави погрешки. Когато умът е в съгласие със сърцето, погрешки не стават.

Единствената погрешка, която е влязла в света, е когато ние мислим в нас, че няма кой да контролира нашите мисли и желания. Има нещо, което става в нас. Дишаш и право да е, и криво да е оставяш го така да минава. Никога не оставяйте в себе си една крива и неустановена мисъл. Никога не оставяйте в себе си едно желание неизправено. Никога не оставяйте в себе си една крива постъпка. То никои не го вижда, но не оставяй тия

неща. Погрешките се дължат на един космически прах, който преминава през твърдата почва, през вашата глава, през мозъка ви и се наслоява в клетките. От нечистите мисли се зараждат много болезнени състояния. Ако вие оставите най-чистата стая и се върнете след една година, ще намерите най-малко половин сантиметър прах в стаята. Откъде е дошъл? Ако херметически затворите стаята, може да не влезе прах, никакъв прах, но при такива обикновени стаи през пукнатините прахът ще влезе. Казвам: Такива пукнатини вие имате. През пукнатините на вашите очи, през пукнатините на вашите уши, през пукнатините на вашия нос, на вашата уста, през седемте милиона пори, които имате, те са отвърстия на вас. Толкоз космически прах ще влезе, че вие ще се намерите в чудо. Седем милиона прозорци имате. На тия прозорци по някой път маджунът на джамлъците се е развалил. Казвате, вече нещо лошо ми става. Казвам: Космически прах е влязъл вътре. Те го наричат лошите мисли, лошите желания и лошите постъпки. Има нещо дисхармонично. Постоянно в света човек трябва да чисти. Законът за чистенето, това е закон за любовта. Любовта е един огън, който трябва да влезе и да чисти. Той като влезе, чисти всичкия прах. Като се пречисти, стане леко на ума, леко на сърцето, настане мир. Знаете ли, някой път колко страдания трябва да прекара човека, за да се пречисти? Всички търсите един нов път. Няма по-нов път, той е най-новият път. Единственото нещо, което може да пречисти човека, то е Божията Любов. Аз сега чета във вас, вие казвате: Висока работа, туй никои досега не го е направил. Христос, като влезе в храма, направил един камшик и изгони всички търговци. Можа ли той да поправи църквата? Всички църкви поправени ли са? Коя църква е поправена сега? Всички цитират буквално. Този камшик не е нищо друго освен пречистване. Туй, което направил Христос в храма и ти ще го направиш в себе си. Ти като влезеш, ще пречистиш своите мисли, ще пре-

чистиш своите чувства и ще пречистиш своите постъпки. Ти си храм в себе си. Ние искаме отвън нещата да станат. Ние много добре чистим обущата си, мажем ги и постоянно наставления даваме. Някой път мене ми дотияга да ми разправят, че еди-коя си сестра ходила с някой брат. Казвам: Като ходи, какво има? Еди-кой си брат ходил с еди-коя си сестра. Че ходи, ходи, Господ ги е направил да ходят. Казват, Господ ни каза да ходим. Щом като Господ им е казал, съгласен съм. Образу крушата и казвам, че Господ им казал да оберат крушата. Какво ще ми казвам да не бере крушата, щом Господ ми казал да я обере? Казват: Господ ни каза да се оженим. Щом Господ им казал, добре направили. Родили му се деца, казва, че Господ им казал да се родят децата. Както Господ казал, много добре станало. Умряло детето. Казал Господ, умряло. Какво да ми направя? Родило се, казал Господ да се роди. Казвам: Що ме занимавате с тия работи. Умряло, много добре, изпълнила се волята Божия. Родило се, много добре, изпълнила се волята Божия. Ходят двамата, много добре; оженили се, много добре; приказват си, бият се - много добре. Лошото е в оплакването. Лошото не е, че те били. Не говори за биенето. Този, който бил някого, дигнал прах много ще има - кихане. Казвам: Не трябва да изтупваш по този начин. За бъдеще биенето ще става по друг начин. Като искаш да накажеш някого, да идеш да го нахукаш, ще вземеш една кошница с най-хубавите плодове, ще ги занесеш и ще кажеш: "Братко, имам желание да те нахукам. Изяж тия плодове, че да ми дадеш мнението си." Тъй ще бъде бъдещето хукане. Или искаш да го нахукаш ще му занесеш хубави грехи и ще кажеш: "Облечи тия грехи и ми кажи мнението си." За бъдеще, когато искаш да набиеш някого, ще му купиш обуца, ще му купиш шапка, ще му купиш апартамент, ще му купиш автомобил, ще му дадеш градина. Че кой от вас не би желал така да ви набият? Сега ние разглеждаме нещата тъй, както Бог е впрегнал света. По кой начин Бог бие

хората? Когато иска да накаже някой човек, направи го богат. Когато иска да накаже някой човек, направи го сиромаш. Когато иска да накаже някой човек, направи го учен. Когато иска да накаже някой човек, направи го невежа. Но и невежият и ученият и двамата са богати, само че единият знае как да използва богатството си, другият не знае как да го използва. Единият направи добро, другият направи лошо. И лошият и добрият брат и двамата са богати. Значи съдията, когато съди, осъжда едного, не е ли лош за този, когото осъжда? Казва: Лош съдия е този, осъди ме. Когато съдията оправдае, казва: Този съдия е добър. Питам: Когато съдията осъжда е прав или когато оправдава е прав? Съдията може да е крив и в единия и в другия случай. Осъди някого и не го осъди както трябва. Или го оправдае. Казвам: Кой е най-добрият съдия? Който нито съди, нито оправдава.

Дотогава, докато ние ще имаме външни съдии, ние ще имаме досегашния порядък. Когато станем ние съдии сами на себе си, сами да заповядваме да се съдим, че да нямаме нужда от външни съдии. Няма какво аз да ви съдя. Нито ви съдя, нито ви оправдавам. Казва: Права ли е тази постъпка? Както си го направил, добре е. Изял си кокошката, добре си направил. Не си изял кокошката, пак добре си направил. - Искам да ям месце. - Добре правиш. - Не искам да ям. - Пак добре правиш. Кое е правото? Правото ти ще го намериш. За себе си аз зная кое е правото. За себе си, аз ако искам да заколя една кокошка, защото и аз ям печени кокошки, без вие да знаете ям кокошки. Аз си направя една кокошка от ябълки, направя си една кокошка от круши, направя си една кокошка от картофи, или някой път си направя кокошка от ряпа. Казвам: Тя е жертва за онази живата кокошка. Казвам на картошките: Нека кокошката да живее, пък вие трябва да прогресирате, още сте останали много назад в своята еволюция. Тези кокошки са много прогресирали, не бива да страдат. Крушите, сливите, вие трябва да прогресирате.

Много назад сте останали в своята еволюция. Ние ги ядем, за да прогресират. Всяко нещо, което прогресира в нашето ядене, то е Божественото. Всяко нещо, на което спираме неговия процес, не трябва то да се яде. И в преносен смисъл Христос казва: “Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си”. Значи трябва да заменим човешкото месо със Словото. Словото, това са неговите картофи, неговите плодове. Ако обичате гумите на един човек, вие го обичате; ако не обичате гумите му, вие не го обичате. Любовта само цену. Вие може да знаете обичта на някого, щом той дава внимание на словото ви, той ви обича. Казвам: Докато не обичаме гумите с които говорим, ние не може да се обичаме реално. Та казвам: Истинската любов не съди, дали умно говори или не. Всяко нещо, което любовта казва е умно. Сега вие влизате в едно вътрешно стълкновение. Аз гледам мнозина се спъват от това, как ние живеем. Как живеем? Ако е за живот, аз виждам всичките неща, но ако е за престъпленията на хората, аз си турям десет була да не ги виждам. Казвам: Господ ги търпи, аз как няма да ги търпя, какво ще се меся, какво ще се безпокоя. Често слушам у съседа ни кокошка да крека. Зная, че я колят. Аз проповядвам едно учение на мир. Какво да му кажа? Как да помогна на кокошката? Тя кречи. Като заколят една кокошка, отивам в другия свят да ѝ помогна, отивам да я посрещна. Посрещам кокошката и ѝ казвам: Той те изяде, но добре направи. Защото, ако той не беше те изял, аз не щях да те посрещна. За бъдеще той няма да те яде. То бе последното ядене. Като чуя, че някоя кокошка някой я изял, казвам, че това е последното страдание на нея. Дойде някой че ми се оплаква. Той иска да го избавя. Трябва да те изядат, че тогава да те избавя. Че как ще изтълкувате. Ако вие не се отречете от всичко, което имате в света, вие не може да изпълните волята Божия. Не външно да се отречете. Ти гадеш и после казваш: Аз гадох имането си. Не, не ти трябва да се рад-

ваш, че всичко си раздал. Най-първо не е вярно, че си дал имането си. Кое в света е твое? Казваш, че си дал имането си. Всичко е чуждо, всичко е на Бога. Казваш, че си направил това и онова. Не е право. Казваш: Аз съм го учил. Но и тебе учиха. Знанието не е достояние само на един. Откъде иде знанието? Научени сме всички от Бога. Той ни е научил. Ти съзнаваш в себе си, че онова, което Бог ти го поверил, раздаваш го на хората. То е талантът. Ти съжаляваш, че си направил добро. Като дойде Господ да търси доброто, ти си заровил този талант, Господ ще каже: Вземете му и този талант от него.

Правото учение е това: Да се не месеш в чужди работи. Тук често ми се оплакват госта блага имало на Изгрева. Казвам: Пролетно време, топят се снеговете. Ще дойде сухото време. Ако ние разсъждаваме както светът, ще имаме същия резултат, както него. От толкоз хиляди години хората страдат. Няма дом, който да е щастлив. Казвам: Правото учение е да се тури онази любов и в лицето на всеки човек, като го срещнеш, да мислиш да изпълниш волята Божия. Двама души като се погледнете и той и ти да помислите да изпълните волята Божия. Той да иска да ти направи една услуга и ти да бъдеш доволен, ти да мислиш да му направиш една услуга и той да бъде доволен. Сега всеки се среща с другите и очаква другите да бъдат в негова услуга, той никому да не е в услуга. Не така. Земята постоянно се върти, слънцето постоянно огрява от едната и от другата страна. Всичките части равномерно се осветяват и огряват. И по този същия закон и ние се движим по земята и равномерно ни озарява Божията любов. Всичко съразмерно расте. Ако престанем да се въртим и да ни огрява слънцето, тогава ще замязаме на месечината. Трябва да станем умни хора, да знаем, как да заменим този новия порядък на нещата.

За тия десетте девизи, когато младоженецът дойде, защо този младоженец да не ги пусне да влязат?

Закъснели малко с половин час, защо да не ги пусне? Законът е: Щом залезе слънцето, ти не може да се ползуваш от светлината му. Следователно, ти трябва да имаш изкуствена светлина. Значи вечерно време не ги пушат, понеже няма светлина за тях. Всеки, който влиза, трябва да носи своята светлина. В Божественият свят, ако ти сам не носиш светлина със себе си, ти не може да влезеш. Там никой не може да помага със своята светлина. То е Бог единственият, който ни помага със своята светлина. Като влезеш в Божествения свят, трябва да отразяваш Божествената светлина. Ако само я поглъщаме и не я отразяваме, там ще бъдем тъмни тела, тела безплодни. Земята, макар сега да не образува своята светлина, но взема светлината от слънцето, изработва и поддържа живите същества. Част от тази светлина се отразява. Вие сега може да виждате месечината, изгрява, осветлява земята, но не може така да я освети както слънцето. Казвам: Нашата светлина или Божествената светлина трябва да озарява всички ни. Вашите мисли, вашите чувства, вашите постъпки може да ви лишат от Божествената светлина. Когато мислим право, Божествената светлина иде в нас право. Когато чувствуваме право, Божествената светлина иде в нашето сърце право. Когато постъпваме право, Божествената светлина иде в нас. Всеки ден разположението ни, състоянието ни зависи от нашето отношение към съзнанието на Бога. Както ние постъпваме, така Господ постъпва спрямо нас. Щом ти обиждаш хората и те ще те обиждат. Щом ти обичаш Господа в другите хора и те ще те обичат. Хората се нагласили да обиждат Господа в себе си. Туй, дето се карате, вие хукате Господа. Аз не мисля, че хората едни други се карат. Всички оскърбяват Господа, който живее в тях. Някой казва: Обидих другите, но и той е обиден и всички са обидени. Кой е обиденият? Обидата седи в това, че има една неправда, която вършим, не постъпваме според закона на любовта. Дойде някой

при мене, нахраня го. Той с неговата лакомия иска да го осигурия и за утре. Няма какво да иска от мене. Като обява, да не мисли за вечеря. Един обед на ден той е достатъчен. Като му дадеш обед иска и вечеря. Като му дадеш обуща, иска и шанка, иска апартамент, иска автомобил. Всички ненужни страдания идат от излишните желания. Тогава каква е разликата между богати и сиромаси? Сиромасията казва: Виж как Господ го е благословил него. Тогава, как благослови богатия, при който живееше бедният Лазар? Как го благослови Господ? Че туй ни най-малко не е благословение. Един човек, който страда от една болест, не е благословение. Когато човек страда от смущение, това не е благословение. Когато престанат смущенията и дойде онази вечната радост, вечното здраве, тогава е дошло вечното благословение. Ако вие мислите, че имате Божието благословение, аз не мисля така.

Сега някой казва: Учителят да ми направи един апартамент. Апартаменти не съм правил. Ако му направя апартамент, ще бъде два пъти по-лошо. За бъдеще съм решил, който не работи и това, което има, ще му се вземе. Учение и работа трябва. Който работи, който мисли, който чувствува, който постъпва, ще се благослови. Не сега да ви е страх. Но турете новия начин. Бог изисква от всички ви вече да мислите право, да чувствувате право и да постъпвате право, тъй както вие разбирате, не както е писано в Библията, не и както аз ви говоря. Това, което аз ви говоря и което вие разбирате, съединете тия две неща. Онова, което аз мисля и онова, което вие мислите, ще го съединим и тогава ще идем при Бога. Каквото вие мислите и каквото аз мисля, ще идем при Бога и каквото Господ мисли, това е правият живот сега. Аз каквото мисля и вие каквото мислите, след това ще идем при Бога и той каквото мисли ще съединим тия трите неща и тогава ще станем хората на новата епоха, която влиза в света. Хората като се обичат един друг, ще идат тогава да обичат и Господа. То е сега но-

Вото учение.

Аз съм на страната на онези, които мислят право, чувствуват право и които постъпват право. Тук мене ми хареса един пример: Една от най-младите сестри на Изгрева иде при мене и казва: Учителю, намислих да помогна на една сестра, намислила да ѝ даде една доста крупна сума за нея. Казвам ѝ: На тебе не ти ли трябва? - Аз ще спечеля, искам да ѝ помогна. Казвам ѝ: Няма ли да съжаляваш после? Казва: Не, аз ще работя. Казвам ѝ: Направи това, което си намислила, то е право. Тя ме пита да направи ли това, което е намислила или не. Бих желал и вие да имате идеята на младата сестра.

Добрата молитва.

1. Утринно слово
29.IX.1940 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

РАБОТА ЗА ЦЯЛОТО

Добрата молитва

В начало бе Словото

Ще прочета 12 глава от I-то Послание към Коринтяните. Апостол Павел ще ви покаже още по-превъзходен път.

Духът Божий

Тази глава е писана, понеже считам, че едно недоразумение е съществувало между старите християни. Излизането от един стар порядък и влизането в един нов всякога дава едно противоречие. Малкото дете, докато е малко, всякога се съгласява с всичко. Като порасне, започне да се различава от баща си и майка си, проявява своята воля. Исква някакво си право, започва да възразява. Като беше малко, каквото бащата каже, минава за закон, каквото майката каже, пак е закон. После детето казва: Баща ми не постъпи добре.

Въпросът сега е за дарбите, за пророчествата, за служене, за господаруване. Трудно е по някой път да говори човек, като говори много - лошо; малко - пак лошо, съвсем да не говори пък - още по-лошо. Ако много мисли - лошо е; ако никак не мисли - пак е лошо. Трябва да намери човек онзи истински път на служенето. Ако се усмихнеш - лошо, ако не се усмихнеш - пак е лошо. Сега не че е лошо да се усмихваш, но да знаеш къде да се усмихнеш и къде да не се усмихнеш.

Сега всеки един от вас е готов да даде съвет някому. Няма някой от вас, който да не е способен да даде добър съвет комуто и да е. Дойде някой път, че на себе си не можеш да дадеш съвет. Дойдеш до едно място, речеш да направиш нещо, колебаеш се дали е право или не. Трябва да дойде някой да ти каже дали е право или не. Обичаш някого и не знаеш дали обичта ти е права. Толкоз време

хората обичат и те са специалисти за любовта. Досега майката изучава любовта, бащата изучава любовта. И майката, която най-много изучава любовта, още не се специализирала по любовта. Има в нея по някой път пристрастие. Казвате: Лесно е човек да не бъде пристрастен. Но пристрастието е една хлъзгава почва, да не попадне човек там. Най-силният като попадне там, там се хлъзга, както и глупавият. Умният и глупавият еднакво се хлъзгат. Да не паднеш там! Да не мислите, че умният като падне там, няма да се хлъзга. Ще се хлъзга на общо основание. Няма къде да се хване.

Сега аз ви говоря върху една тема и вие всички мислите, че живеете в един уреден свят. По някой път спорите, защо туй се е случило. Светът, в който живеете, не е уреден. Той е под влиянието на един уреден свят, но нашия свят, в който ние живеем, е неорганизиран. Всички запример нямате способността да нареждате нещата. Вие не знаете, къде да турите един стол, къде да турите една маса, не знаете, как да се облечете, нямате вкус. Сега шапките накривяват едни на една страна, други на друга страна. То е вкус. Но като накривиш шапката, това накривяване трябва да съответствува на една линия. Българите често си накривяват калпаците. Когато българинът си накривява калпакът наляво, какво тълкуване ще дадете? Сърцето е уредил, в чувствата е уреден. Казва: Тази работа уредих. Когато в умствено отношение си е наредил работите, накривява шапката надясно. Когато пък тика шапката си назад, той е отворен. Казва: При мене няма скрито-покрито. Когато българинът крие нещо, той си туря шапката чак до веждите. Работите му не са уредени. Щом шапката е надолу, работите не са уредени. Психология е туй. Без да разбира прави това. Аз казвам, че накривянето на шапката зависи от вятъра. Когато вятърът вее от дясно, шапките се накривяват наляво; когато вятърът духа от ляво, шапките се накривяват надясно. Когато вятърът духа отп-

ред шапките се накривяват назад; когато вятърът духа отзад, шапките се накривяват напред. Много естествено е това. Каква философия има? Та казвам: Не сме криви ние, крив е източният вятър, който накривил шапките наляво. Крив е южният вятър, който накривил шапките надясно. Крив е северният вятър, който накривил шапките назад и крив е западният вятър, който накривил шапките напред. Да му мисли вятърът. Но ако искаш шапките да не са накривени, когато духа вятър, не излизай от къщи, като престане излез, да не ти накриви шапката. Когато духа южният вятър не излизай от къщи, ще ти накриви шапката надясно. Защото накривената шапка някой път донесе много голяма пакост. Понеже, щом си изкриви шапката, изменя се равновесието на човека. Този човек, на който е накривена шапката наляво, е изгубил равновесието на умствения свят, че сега се навежда да гържи равновесие. Хубаво ще знаете, че може да сте изложени на една опасност. Утре престане да духа вятърът, тогава шапката се намества, тогава изгубвате равновесие, политвате и падате. Ако си на някое въже, акробат ако си, ще се случи голямо нещастие.

Сега на въпроса. Казвам, че живеете в един неуреден свят. Някои от вас турите нещо някъде, не знаете къде сте го турили. Забравите го. Значи паметта е слаба. Турите го някъде и след един два часа забравите. Един дядо Стоян ми разправяше. Казва: Станал съм съвсем разсеян. Тръгнал съм един ден да си търся лулата. Турил съм лулата на ухото си и съм забравил. Питам бабата, питам децата, къде ми е лулата. Малкото ми внуче казва: Дядо, лулата ти е на дясното ухо. - Тъй ли синко, кой дядовото я турил? У някои този център на причинността не е развит. Не може да разсъждавате от причини към последствия. Минава някой човек, че ви бутнал с лакета си. Във вас има едно подозрение, като ви бутне някой. В една тълпа като минавате, бутат ви хората, тогава не правите възражение. Ако се намериш в една голя-

ма тълпа и те притискат хората, кому ще се сърдиш? Ако е някой сам на близо и ако те дръпне ще му възразиш. Онези, които разсъждават, трябва да знаят причините, защо става. Представете си, че някой е сиромаш, не знаете причините за сиромашията. Най-първо сиромашът е разточителен. В него способността да разсъждава от причина към последствие не била развита. После той имал едно самообръщение, че Господ ще оправя работите. Господ направил работите, но той ги дава с гажба. Когато плодовете зреят, вие мислите, че имате право да съберете с хиляди килограма плодове. То е човешко разбиране. В природата на всеки един човек е определено количеството храна, която му се дава. Храната е определена, въздухът е определен. Някой път въздухът, който ви се дава не го употребявате, и ако можеше да се продава въздуха, щяхте да станете богати, понеже имате хиляди килограма въздух, който не е определен. Ако можехте да го продадете по 10, 15, 20 лв. всеки един от вас, както ви виждам, има 20 хиляди килограма въздух събран, няма къде да го продаде. Ако можехте да го продадете по 20 лева, щяхте да вземете една почтена сума, 40 хиляди лева. Но вие не може да го продадете, държавата го конфискува, туй което не употребите. Господ не дава въздуха да се продава. Макар, че не дава да се продава, пак хората някой път го продават. На болният английски крал носили въздух от планината. Така го лекували. Не оставали въздуха да влиза през прозореца, но през особени железни съдове, които събират въздуха, че постепенно този въздух го пуцат.

Сега аз искам да ви насоча ума в една посока. Казвате: Господ ще даде. Господ отдавна е дал. Трябва да знаем какво ни е дал Господ и какво сме развили. Какво сме развили от това, което Господ ни е дал. Някои от вас минавате за религиозни, но ни най-малко не сте религиозни. Някои от вас говорите за Божията любов, но ни най-малко Божията любов не е развита във вас. Когато

главата горе насред е хлътнала, ни най-малко любов към Бога няма такъв човек. Който много говори, че обича Бога, пипни главата насред, ако е хлътнала, няма любов, ако не е хлътнала, има. Някой от вас може да говори за милосърдие. Но ако отпред главата му е хлътнала милосърдие няма, ако челото е издигнато, има милосърдие. Скрипто покрито няма. Мнозина минават за милосърдни, които не са милосърдни. Мнозина минават за религиозни, които не са религиозни. По теория знаете какво е теоретически християнство. Теоретически религиозните хора всичко знаят, но тия теоризи повече от половината не са верни. Идеята за Бога не е вярна. Идеята за рай не е вярна. Идеята за любовта не е вярна. Идеята за надеждата не е вярна. Идеята за отношението на хората не е вярна. Кое е вярно тогава? Кажете ми? Ти чувствуваш нещо, казваш: Аз обичам всичките хора. Не се минават няколко дена, дойде някой човек, иска да му направиш някоя микроскопическа услуга, ти не си готов. Казваш: Сега ли намери. Аз съм опитвал особения характер на българина. В една къща българинът е готов да услужва на другите хора, но с чуждото. Понеже от 30 години го наблюдавам. Като дойде някой да ме пита нещо, понеже нищо не вземам, ще ме пита най-първо за себе си, боледувал нещо. След като кажа за него, ще ме пита за баща си, за майка си, за брата си, ще нареди десет души. По някой път ми казва: Коремът ме боли. Казвам: Имай вяра. Казва: Баща ми. Вяра. - Майка ми. Вяра. - Съседът. Вяра. - Че как с вяра? - Вяра и топла вода. Хареса ми една черта, като му кажа вяра и топла вода, казва: Виж, ние сме били прости хора. Лесна работа било, вяра. Ще им кажа на тях. След като дойде втория път казва: Вярата и топлата вода поправят всичко. Казвам: Ако си пил топла вода без вяра, не хваща нищо. Топлата вода с вярата хваща. Топлата вода без вяра не хваща. После по някой път са интересни, като му кажа нещо, казва: Колко да ти платя? Тук имаше едно време един адвокат, понеже правех тогава на-

учни изследвания, мерих главите, той се научил че меря главите и дошъл. Виден адвокат беше. Той сега е в оня свят. Казва: Ти мерещ главите, но да знаеш, че аз съм семеен човек. Семеен човек е, понеже като премеря главата той се страхува да не поускам много голяма сума да осиромашее, казва: Деца имам. Гледам го и му рекох: Тия работи аз ги правя даром, понеже се занимавам с научна работа. Интересуват ме човешките глави. След тебе ще измеря още няколко глави. Даром го правя. Отвори си очите тогава. Казва: Много благородна работа, много добре постъпваш. Като казах, че е даром - много добре. Ако бях казал, че вземам по 5-6 хиляди лева, тогава друго ще мисли. Английските гадатели, хиромантисти или френолози, или астролози, като идеш при тях да ги питаеш дали едно предприятие ще върви, те ще ти дадат съвет по законите на астрологията, но ще ти кажат да платиш 5 или 6 английски лири. Някой път и десет ще дадеш. Ако не дадеш десет, нищо не дава. Десет английски лири ще дадеш, ще ти даде съвет на търговски начала. Днес като дойдат десет души по десет лири - сто. Астрологията върви. Тук в България 5 лева ще даде на ден. Един ще дойде на деня и гадателът с пет лева гладен ходи. На гадателите им липсва нещо. Те гадаят без да имат прозрение. Гадателят не знае колко души ще дойдат днес при него. Той не е гадател. Онзи гадател, който знае колко души ще дойдат, колко души ще платят, на смет той е гадател. Като дойдат, гадателът да не иска нищо, българинът много вярва. Като каже нещо някому и му каже, че нищо не взема, той казва: Ще вземеш, защото, ако не ти платя, туй, което ми казваш, няма да стане. Българинът вярва, че като плати ще стане. Тогава, за да не изгуби вярата, че няма да стане, каквото казвам, казвам му: Каквото ти се откъсне от сърцето, дай. Като оставиш българина да даде, каквото му се откъсне от сърцето, той щедро дава. Аз да ви кажа моите наблюдения. От 12-та година, като правих моите наблюдения, като

го оставя да плати за късмет, най-голямата щедрост е 50 лева, 50 лева златни бяха тогава, 50 по 30, това са доста пари, 1500 лева. То не е малка сума. После аз ги предупреждавах, казвам: Внимавайте да давате 10,20,30,40,50 разни върви късметът. Тогава пак се интересуват. Кое число е късметлия. Като му кажеш, готов е да даде. Число, което не носи късмет, нищо не дава. Тогава му казвам: Това правило пазя за себе си. Ако искаш късметлия число е това, което като го дадеш, да не произвежда противоречие в ума. Ще ми дадеш нещо, че после ще съжالياваш, че много си ми дал, не върви. Като дадеш да ти е приятно и в ума и в сърцето ти. То е късметлия число. Казва: Мъчна работа е. Рекох: Не е лесна работа. Като намериш туй число, то работи хубаво.

Казвам: Сега живеем в един неорганизиран свят. Казвате, че това го знаете, всички сме на земята, но малко умни хора има. Ако е за умни хора, малко умни хора има, организирани хора. Мислите ли, че ако дойде един човек от един организиран свят, ти ще го подозираш. Още като влиза човек, разглеждам го, съвестен ли е той. Ако личните чувства са развити в него, честен е. Щом е съвестен и честен, същевременно пък има и любов към Бога, че е разумен, разсъждава - в този човек имам доверие. Може да излезе от къщи и може да го оставя, той нищо няма да бутне. Дойде някой, очите му играят, съвестта не е развита, личните чувства не са развити, религиозните чувства не са, разсъждението не е развито, обича да пипа, ръката е дълга. Като излезе, току проточи ръката си, вземе и се свърши въпроса. Но то е навик. От животинското царство хората се научиха да пипат там, дето не трябва. Мислите ли, че като узреят черешите, като дойдат някои птици ще ви питат, дали трябва да си откъснат или не. Тук имаме една малка черница, като узреят най-хубавите черници, ядат ги врабчетата. От тях човек не може да се вреди. Щом узрее хубаво, те ги изядат. Гледаш голю нападали узряли, но всички набута-

ни. Зелените останали, зрелите изядени. Пагналите са напрашени. Мислил съм какво да правя, и още не съм намислил. Трябва да хвана един човек да пази от врабчетата, не им се сърдя. Казвам: Ако аз обичам черниците, уча се от тях. Казвам: Здравословно е да се ядат черници. И действително, черниците са хубаво ядене за онези, които имат слаб стомах. Лечебно действуват. Понеже са разстроени стомасите на тия врабчета, ходят да се лекуват. Тогава ще насадя още 4-5 гръвчета, че след като се излекуват те да останат и за мене.

Има цяла една наука, какви плодове да яде човек, понеже плодовете различно въздействуват на човешкия мозък. Има плодове, които въздействуват на личните чувства на човека. Защото този център на съвестта трябва да се подхранва у човека. Онзи център на съвестта, който не е хранен добре и съвестта не е добре развита, в тия хора съвестта е слабо развита. Тия хора, които не са хранели добре центъра на вярата, тя слабо се проявява. Казвам: Най-първо човек трябва, като приеме една храна в стомаха, не само да я сътвори добре, но човек трябва да хареса храната с ума си, да я обича със сърцето си и волята му трябва да вземе участие. Ако в яденето умът не взема участие, ако в яденето сърцето не взема участие и ако волята не взема участие, туй ядене не е на място, не може да ни ползува. Понеже в яденето Бог изпраща своето благословение за всичките удове. Всяко нещо трябва да иде на своето място.

Досега аз не съм ви казал, сега да ви кажа в какво седи новото ядене. Като седнеш да ядеш, пет минути ще мислиш, ще се помолиш на Господа, че като ядеш, яденето да иде точно на това място, дето е определено да иде. В главата да иде, в гробовете да иде, по цялото тяло да иде, че всичките клетки да се хранят. Ти седнеш, не питаш Господа, казваш: Да върви където ще. Тогава яденето отива където ще, че някои от вас куцат, някои коремът ги боли, някои стомахът, бърбреците, черният

гроб, жлъчката и постоянно се явяват лекари, които ги лекуват. Не е лошо. Вие ще кажете, не е икономично, пет минути да чакаме, бързае, работа имаме. На три яденета по пет минути се бавиш, 3 пъти - 15 минути. Ако ти не туриш 15 минути да мислиш върху яденето, скъпо ще платиш през целия си живот. Сто гена в годината по 15 минути правят 1500 минути, колко часа правят? Работата е, че туй за изгубено време го считате, пък то е спечелено време. Казвам: Вас не ви трябва много да мислите. В природата съществува един закон. Когато искате да решите някой въпрос, искате да мислите по някой път дълго. Пет минути да мислиш е достатъчно. Пет минути като мислиш и каквото решиш е достатъчно. Ако мислиш 20, 30 минути и цял ден да мислиш, пак същото ще решиш.

Казвам: В този неорганизиран свят, в който живеем, някой път забравяте. Паметта е слаба. Някой път не знаете, къде сте турили нещо. Способността за реда е слаба. Друг път не може да определиш колко тежи един предмет. Носите един предмет, и някой път казвате, че е по-тежък, отколкото е. Като премериш, видиш колко тежи. Но като го вдигнеш с ръката си не можеш да кажеш колко тежи. Премериш го, тежи два пъти повече. Някой път не може да прецениш една тежест. Ние подценяваме или надценяваме, не знаем какво може да направим в даден случай. Защото за всяка една работа, която вършим от какъвто и характер да е, има определено време. Не мислете, че имате цяла година време да мислите върху известна работа. Най-първо като дойдеш на земята първите седем години ще учиш едно. Вторите седем години ще учиш друго. Третите седем години ще учиш друго. Първите седем години си на физическия свят. Вторите седем години си в астралния свят. Третите седем години в умствения свят и четвъртите седем години в причинния свят. Горе в тия светове ще минете. Тъй щото след 49 години тебе ще ти се дадат условия да ти се пов-

тори нещо. Ако нещо не си направил ще дадат пак същите условия да направиш туй, което си пропуснал. Ако втори път не го направиш, след 49 години ще имаш пак същите условия. В живота два пъти ти се дават условия за нещо. Значи онзи е умен човек, който първото условие използва. Използвайте условията, които сега ви се дават. Сега мнозина от вас казват: Второто прераждане. Много глупава работа е второто прераждане. Дали ще се преродиш, то е въпрос. Ти не си сигурен. Понеже в прераждането има голяма конкуренция. Ще попаднеш в някоя група, дето не всички се прераждат в едно и също време. Има много големи конкуренти. Казваме, че обикновено чакаме 45 години за да се преродим. Но понякога чакаме с години, някои чакат 1500 години, да се преродят. Сега 45 години е условие да дойдете на земята. Теорията е такава. На опит не може да се докаже. Може да се докаже, но трябва да имате съответстващи способности. Може да докажеш на един, на когото очите са здрави, нещо за светлината, но на когото очите не са здрави, какво ще му доказваш за светлината. Или може да докажем нещо за музиката на човек, чиито уши са здрави, какво ще доказваме разликата между един тон и друг.

Да допуснем, че всички от вас страдате от една ревност. У децата се забелязва една ревност. Ако майката даде на едното дете две ябълки, пък на другото даде само една ябълка, ражда се ревност в детето, което има само една ябълка. Как така майка му да го пренебрегне. Как така да даде на него една ябълка, а на другото - две. То не може да разбере причината. Всички вие страдате от туй. За пример, вие страдате по някой път, че ви пренебрегнали. Що е пренебрежението? Значи, някому са дали две ябълки, а на вас една, някому пет, а на вас само една. Някому една, пък на вас само едно парченце, както онзи ден аз ви дадох само по едно зърно грозде. Не казах по две. Ако бях казал за по-напредналите братя по две зрънца, а който е по-напреднал по едно, цял спор щеше да

има. Казах, всички напреднали и ненапреднали по едно зърно. Аз виждах, пак имаше една несправедливост: на някои зърната бяха по-големи. Приготвил съм цяла кошница, че онези от вас, които са онеправдани, искам да ликвидирам; ще поставим гроздето с кошницата, да се изтамбани работата.

Казвам: Чувствувате се по някой път, че сте пренебрегнати. То е слабост. Не че онзи, който е пренебрегнат направил някакво престъпление. Доиде някой човек, който ми носи верни сведения от вън. Има всичкото мое уважение, разчитам на него. На другия, сведенията не са верни. Казвам: Не са верни тия работи, твоите наблюдения не са верни. Казва: Защо не приема моите сведения? Не мога да ги приема, не са верни. Идете да проверите. Всяко нещо, което знаете, трябва да е проверено. По някой път ви гледам и виждам, че сте развалили вашата вяра. Но чудни сте, по някой път вие сте дошли до лекове. Тук, в Изгрева, да пуснеш само една новина, като я пуснеш, веднага всички ще повярват. Доидат и ви кажат, че някоя сестра набрала от прасковите цяла една кошница. Проверявам, тя откъснала само една праскова. Една праскова, станала на една кошница. Че да иде да ѝ кажа: Ти как смееш цяла кошница да береш? Казвам: Сестра, една праскова не вземай, понеже тя е закон на правдата. Правдата ще те намери. Ако две вземеш, то е числото на раздорите, всички раздори ще дойдат. Ако три праскови вземеш, на сол ще станеш. Сега колко трябва да вземеш? Казвам: Ела и поискай от мене. Като ти дам една праскова, ще те благословя. Като ядеш едната праскова, Бог ще ти даде своето благословение. Ако не го дава Господ, не го вземай; който и човек да ти дава не го вземай. Мислите ли, че един човек, който страда от сифилис, или един човек, който страда от проказа, че ако ти даде една праскова, че ще даде някакво благословение във вашия дом? Не. Никога от един прокажен човек не вземай нищо, нищо повече. Някой път аз съм забелязал един

навик в българина. Той като бере грозде, набере две кошници, като срещне някого, изважда и дава от едната кошница. Не обича от кошницата, която е напълнил за себе си да дава. Характерът му е такъв, че като дава, нарушава се нещо. Като носи две кошници, нека си носи едната, не му вземай от нея. Не го карай да сменя кошницата.

Та казвам: Всички вие искате правото в света. Но знаете ли кое е правото? На вас ще ви кажа, да имате едно понятие за правото. Всеки човек, който е работил за Бога има право. Като стане сутрин, първата идея е да работи за Бога. Всеки човек, за когото Бог работи и той има право. Тъй е в природата. Ако ти за Бог не си работил, ти нямаш никакво право. Ако Бог не е работил за тебе, ти нямаш никакво право. Ако работиш за Бога, където и да си, в Америка, в Африка, между диваците ако си, тия хора ще работят за тебе. Ако работиш за Бога и гърветата и водите, всичко ще работи за тебе. Ако ти си земеделец и работиш заради Бога, гъждът на време ще дойде; нивата ти навреме ще се изоре, няма да стават препятствия, навреме ще се ожъне, всичко навреме ще стане.

Мене ми разправяше един господин, един приятел от Пловдивско, там имат оризище. В Пазарджишко имал оризище. Но набедяват го и когато трябвало да полива оризището, го затварят неговите противници, за да му напакостят, за да не може да си полее оризището. Той си казал: Отиде оризището. Той се помолил да му помогне Бог. Другите си полели оризищата, но тъй се случило, че заваляло гъжд, че полял неговото оризище. Като видяли другите това, казали: Брей, Господ помага на този човек. Той работи заради него. Неговото оризище се напълнило добре с вода и после той имал най-хубавия ориз от всички. И да те затворят, Господ ще работи заради тебе. Не искайте вие да имате благоволенieto на хората, но да имате онова съзнание да работите за Бога, и Бог

да работи заради вас. Няма по-хубаво нещо да знаеш, че ти работиш за онзи, който работи заради тебе. Туй е само Бог.

По някой път не бъдете спривави. Искаш малко да се покажеш. Спри се. Помисли, че Господ е при тебе. Когато ние правим погрешки, изобличава ли ни Той? Ти се опираш, не че Господ те наказва, но огънят те наказва. Огънят казва: Не ме бутай с ръце. Дилаф да има.

Сега някой казва: Да се помолим. Молитвата не помага, молитвата помага само тогава, когато работиш за Бога, Той ще работи заради тебе. И молитвата, и вярата, и надеждата, всичко работи заради тебе. Щом не работиш заради Господа и Господ не работи заради вас; ни любовта помага, ни вярата помага, ни знанието помага. Привидно вие искате да ви се падне нещо. На един цариградски хамалин, който си взел билет от гържавната лотария, му се паднал един голям кораб. Като го въвели в кораба, той като го видял, полудял. Не върви. Казвам, едно от изкуствата е това: Да работим за Бога. Не сега да разгласяваме, че ние работим за Бога; Бог е разумното в света, за когото трябва да работим. Той ни изпитва всеки ден и ни наблюдава, до каква степен сме дошли. Всеки ден наблюдава, до колко сме развили нашата съвест, до колко сме развили нашата любов към Него; надеждата до колко е развита, нашата разсъдливост, чистота до каква степен се развива, музикалното чувство как се е развило, доброто внимание, което трябва да имаме; мекотата, която имаме; как се е развила справедливостта у нас - много работи. Всеки ден Господ пише и ангелите гържат книгата там. Както учителите гържат тук бележки на учениците, така и всеки един от вас има бележник, където е отбелязана степенята на вашето развитие. Не можеш да кръшкаш на никъде. Казвам: Като отидеш в оня свят, ще отворят книгата, как си се учил, какво си научил на земята. Ще отворят книгата и на основание на тия бележки, ще те изпитат. Не

искайте вашите учители да имат благоволение, че да бъдат снисходителни. По-снисходителен в света от Бога няма. Най-снисходителният е Той. Ако Той работи за нас, значи и ние трябва да работим. Той ни има в ума си, предвидил е всичките ни нужди. Но Бог изменя онова, което е отредил заради нас. Ако ние не се развиваме съобразно Неговия план, Той загързва Своего благословение. Евреите имат 30 хиляди обещания в стария Завет. Обещано им е това ще бъде, това ще бъде, най-големите обещания. Какво ли не, че всичките благословения на земята ще бъдат техни. По-нещастен народ от евреите няма. Защо? Защото не изпълниха волята Божия, не работят заради Господа. Единственият народ, който не работи за Господа, то са евреите. Защо страдат? - Не са работили заради Господа. За себе си работят. Ще кажете: Българите работят ли за Господа? Неразбрана работа. Избраният народ трябваше да се стегне да работи заради Бога, че и Господ да работи заради тях.

Та ви предупреждавам: Да не правите погрешките на евреите. За пример всички обичате да критикувате. Хубаво нещо е да бъдеш критик. Отлична работа е критиката, но ето в какво отношение. Какъв критик трябва да бъдеш? Една тетрадка ще имаш, като срещнеш някого и видиш някаква погрешка, веднага забележи я в тетрадката, забележи също времето ясно ли е, слънцето как грее, обед ли е, вечер ли е. След туй погледни в себе си имаш ли я тази погрешка, нямаш ли я. За доброто същото ще правиш. Като срещнеш някого и харесах нещо, запиши го в тетрадката, запиши времето какво е, виж в себе си имаш ли тази черта. След като си наблюдавал така десет години, като имаш тия научни данни, дай си мнението вече. Та който и да е тогава вече може да даде един добър съвет. Сега казвам на всички ви, пригответе се след десет години да си дадете мнението, след като сте правили вашите научни наблюдения. Сега когато обичате, същият закон е. По закона на любовта, десет години

наблюдения. Казваш: Той ще съгреша. Нека съгреша, оставете го. Едно дете като падне, не бързайте да го дигате. Постойте, почакайте. Защото децата са много хитри; то като падне, започне да плаче. Като няма никой около него, стане. Ако то не може да стане само, тогава иди и му помогни. Туй дете ще благодари. Ако му помогнеш, когато може да стане, казва: Надхитрих го. Когато някой направи една погрешка, гледай тази погрешка да я изправиш. Вие казвате, ако чакаме детето пет минути, докато видим, дали ще може да стане или не, много време се губи. Но това е наука, наблюдение правиш.

Божият закон е следният: Ако помогнеш на един човек по време на този Божествен път, то е благословение. Не помагай на човек, който сам не може да си помогне. Някой те пита заради нещо. Не му казвай веднага, нека се помъчи сам да го направи. Някой гоиде и те пита: Я ми кажи онзи стих, забравил съм го, къде е. Дай ми книгата да иде да порови, да намери този стих, не му казвай в коя глава. Защото той ще се научи този да му казва, онзи да му казва. Всеки трябва да има една книга, да напегне ума си, да мисли.

Та в нас всичкото недоволство произтича от този, неорганизиран свят. В нас има един свят неуреден. Ние постоянно роптаем, че това няма, онова няма. Пък всички вие го имате у вас, но сте го забравили. Някои от вас седите и съжалявате. Мнозина от вас бихте станали отлични певци. Мнозина от вас бихте станали отлични тълкачи. Мнозина от вас бихте станали отлични архитекти. Мнозина от вас бихте станали инженери, мнозина бихте станали техници, отлични музиканти, часовникари, какво ли не. Мнозина от вас бихте станали археолози, да знаете какво е станало преди хиляди години. Мнозина от вас бихте станали ясновидци.

Наскоро мен ми разправиха един сън за една наша сестра, която заминала за оня свят. Сънуват, че иде сестрата и носи една кобилица с два бакрача вода. Стара

жена и носи с кобилица вода за вкъщи. Като влиза вкъщи, събира грехи, започва да ги пере, туря ги, суши ги. Питат ме, какво значи. Аз задържам мнението си. Казах: За добро е. Сестрата разбрала, че вода трябва да се носи. Когато някой от вас имате ревматизъм, препоръчвам ви с кобилицата по три пъти на ден да носите вода от един километър. Правете опит. Гърба ви боли, носете вода с две стомни, или кобилица на рамо.

Ако вие сте готови да избелите грехите на хората, вие ще бъдете здрави. Тези, които боледуват, не са прали грехи, вода не са носили. Затова боледуват. Водата е добър проводник. Като отишла сестрата в оня свят, вода носи вкъщи. Така правят в оня свят.

Ако хората биха поддържали първата любов, и майките като се роди първото дете, любовта, която имат към него я запазят ще е добре. Поддържавайте им. Каквото и да ми разправят, като се роди второто дете е друго. Моите данни ги събирам от първото дете. Събирам ги не от болни майки, но вземам данни от здрави бащи и майки. Каквото бащата и майката правят, гледам ги. Майката пее, гледам какво прави бащата. От първата вяра може да подражавате. Изучавайте първата любов на хората навсякъде, не втората. Някой може да се влюбва десет пъти, остави 9-те, но първата любов изучавай. Тя е авторитет заради него. Другите са второстепенни. И в яденето първата хапка е най-сладка. Втората, третата, четвъртата не са така сладки. Първият лъч, първата мисъл, първото чувство, първата постъпка във вас, то е мощното в света. На туй трябва да даваме цена. През деня туй, което остави най-силно впечатление, то е първото. Не казвам само първо по време. Онази мисъл, която остави най-силно впечатление, че години минаат и тя остава, тя е първата мисъл. Уповавай на нея. Онази мисъл, онова чувство, което оставя дълбоко впечатление у вас, разчитайте на него. Онази постъпка, която никога не забравяте, разчитайте на нея. Аз на-

ричам тия постъпки, които се отразяват във вас, те са Божи благословения. Във всяко отношение и в човешкия ум и в човешкото сърце и в човешкото тяло, върху всичко онова, което има да правим.

Сега ви препоръчвам да работите за Бога, за цялото и Бог да работи заради вас. Всичко ще се уреди тъй добре, както никога не се е уреждало.

Отче наш.

2. Неделно утринно слово
6.X.1940 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

САМООТРИЧАНИЕ

Добрата Молитва

В начало бе Словото

Ще прочета 19 глава от Евангелието на Лука, до 29 стих.

Съвременните хора са уморени от чрезмерен труд, от чрезмерно безпокойство. Много болести се зараждат от постоянните тревоги. Търговецът се тревожи за стоката си, овчарят - за овцете си, градинарят за дърветата си, майката за децата си, учителят - за учениците си, господарят - за слугите си, навсякъде има тревоги. Не могат да спят. Някои се тревожат за кръвното налягане, някои се тревожат за сърцето си, други - за стомаха си, някои за главата си. И то тревожат се хора, които вярват. Ако се обезсърчаваш, надеждата ти е слаба. Ако не си справедлив, съвестта ти е слаба. Ако нямаш достойнство, уважението в тебе е слабо. Ако не се носиш изцяло, значи има нещо, което ти липсва. Всичките отличителни черти се дължат на нещо недоразвито.

Та казвам: Трябва почивка. Почивката зависи от това да знае човек как да слуша. Ако някой ви разправя, как трябва да работите, всички хора няма да слушат еднакво. Ако е въпрос, как се добиват пари, всички ще слушате с четири уши. Ако ви кажат, как се добиват пари по лесен начин, само за няколко часа, всички ще слушате. Ако ви разправят, как да поправите живота си, ще кажете: Изискват се години, оставете тези работи. Те са далечни неща. Седят двама души вкъщи, всеки седи на своя стол. Единият не иска да си върви, пък другият бърза. Защо бърза? Защото столът е нагорещен отдолу. Исква да седи, но нагорещен е столът. Не се седи. Който седи на другия стол му е приятно. На някои хора столът, на който сядат, е нагорещен и казват: Стой! - Как ще седиш, не се

седи.

Трябва едно спокойствие, един нов възглед. И на вярващите трябва един нов възглед. Всички носят само стари работи. Говорят за една любов, която е остаряла. Говорят за една вяра, която е остаряла. Ако има някой в света който е стар, то е Бог. По-стар от Него няма. Не зная, когато говорите за старост, кой има по-стар от Него? Старите неща, както сега ги разбирате, какво носят се е обезсърчил. Краката не държат, ръцете не държат. Като остарее човек, умът му не държи, сърцето му не държи. Докато беше млад, работеше, като остарее, не иска да работи. Докато беше млад, учеше, като остарее, не иска да учи. Тогава идат реди философи, които казват, че светът е така нареден, че така Господ е наредил. Че Господ е наредил света, вярно е, но тъй както ние разбираме светът, светът не е така нареден от Бога. Нима когато една жена подреже косата си, че Господ е наредил така. Или когато някой съвременен човек ходи с фрак, никакъв Господ не е наредил с фрака да ходи. Или ти мислиш по един начин, критичен си. Казвате: Човек трябва да бъде критичен. Всеки критикува, че нещо е не право. Кои неща са прави? Много мъчно може да се каже, кой е прав в света. За вълка е право да изяде овцата. За овцата е право да опаса тревата. За пияницата е право да изпие виното. За крадеца е право да открадне парите. Правото е вътрешно. Една норма има. Всяко нещо, което не става по законите на човешкия ум, всяко нещо, което не става по законите на човешкото сърце, всяко нещо, което не става по законите на човешката воля - говорят сега за човека, то не е право. Правото е краката да се движат. Правото е ръцете да работят. Правото е очите да гледат. Правото е ушите да слушат. Правото е устата да яде и говори. Правото е сърцето да кара пулса на човека. Право е за човека да мисли. Право е за човека да чувства. То са права. Хиляди неща има, които са прави. Според

сегашните разбирания, вие всички отнасяте нещата към един механически свят.

Казвате: Какво ще бъде на оня свят? Вие мислите онзи свят като този свят. Вие мислите гали ще имате къща. Вие сте търговец и мислите, като идете в оня свят търговия да започнете. Вие сте свършили по правото и мислите, като идете в оня свят, да работите по правото. Мислите, ако сте готвач, като идете в оня свят да започнете занаята на готвачеството.

Когато някой ученик започне на пианото да свири, очаквате ли нещо хубаво да свири в началото? Няма по-голямо обезпокояване да слушаш един, който е започнал на пианото да свири; удря часове, дни, години, и може би след 10, 15, 20 години ще се смени този шум и ще започне да свири малко по-добре. Някои заучават на пианото няколко парчета, например “Цвете мило, цвете красно” и кой как дойде все “Цвете мило, цвете красно” му свири. Идеш в някое семейство и ти казват: Да ти изсвири нашият Стоян “Цвете мило, цвете красно”. После казват: Нали хубаво свири? - Хубаво свири. Постоянно аз слушам да казват: Да се обичаме. Това е цвете мило. Идеш на друго място: Да се обичаме - цвете мило. Навсякъде - да се обичаме. Какво нещо е обичането? Болния, за да го обичаш, трябва да му дадеш здраве. Сиромаха, за да го обичаш, пари трябва да му дадеш. Гладният, за да го обичаш, хляб иска. Голяният иска дрехи, босият иска обуца, шапка; невежият иска знание. Всичките хора искат нещо да им се даде.

Новите схващания са несъвместими с онова вътрешно безпокойство, което имаме. Сега аз не съм против безпокойството. Вие се безпокоите, това е една загача. Безпокоите се, имате една болка - ставен ревматизъм. Имате кръвно налягане, безпокоите се. Защо било кръвното налягане? Или пък дошъл ставния ревматизъм, викате лекар. Не е лошо да викате лекар. Дойде лекарят, цери ви, но ревматизмът не познава лекарят, не излиза.

Даде ви някакво лекарство, или с газ да го мажете, с пелин да му правите бани, пак не си отива, не слуша. Знаете какво нещо е, когато една болест не слуша? Има болести, които слушат, има болести, които не слушат.

Има един разказ на Евангелието, когато Христос слязъл от планината, имало голям шум, народът говорел. Пита ги защо се разговарят. Казват: Учителю, говедохме едного при твоите ученици и не можах да го излекувам. - Че как ще го излекуват, той е сляп, глух, и ням. Казва: Я ми го говедете тук. Довели го и Той му отваря очите, ушите и започнал да говори: Казва им - Много слаба ви е вярата. После като отишли вкъщи, учениците му казват: Защо не можахме ние да го излекуваме? Казва: Този род не излиза освен с пост и молитва. Една българска учителка вярвала, че с молитва всичко може. Един ден, гледа един бивол насреща ѝ. Тя започнала да се моли. Биволът приближава, върви си по пътя. Тя си казва: С молитва няма да се мръдне той по пътя, но аз да се мръдна. Качила се на една круша. Там пак започнала да се моли да замине биволът. Казва: Молитвата ми беше слаба, не можах да те спра, но като се качих на дървото, накарах го да си замине. Че всеки един от вас има по един бивол, от който всички се тревожите. Аз не съм видял спокойно лице. Гледаш лицата на всички опънати, неспокойни. Защо се безпокоите? Казва: Лоши времена. Срецнеш някой шофьор, взема ти по-скъпо. Казваш: Защо вземаш по-скъпо? Казва: Война има, бензинът е скъп. Срецнеш файтонджия и той взема по-скъпо, казва: Ечемикът е скъп. Цената на ечемика се повишила с половин лев, а пък той взема пет лева повече. Ако ечемикът се е повишил с половин лев, нека и той вземе повече половин лев.

Всички говорят за Божията любов, за Бога говорят. Но колцина от вас имате една представа за Бога, една ясна представа за Божията любов. Вие имате понятие за Бога като някой човек, даже не вярвате. Често минава ви мисълта, дали има Господ или не, дали това не е някак-

ва измислица, дали вие не сте се заблудили. Разправяше ми един свещеник. Казва: Какъв дявол иде понякога, когато съм в църква? Нещо ми казва: Какво заблуждаваш тия хора, какво им говориш? Яж и пий, няма такива неща. Говори ми. Той сам ми се изповядваше, казва: По някой път говоря на хората за поста, че трябва да постят. Аз във велики пости, като ме заболи коремът, моята попадия трябваше една ярка да заколи, да я свари хубаво, че като похапна от супицата, премине ми болката. Като отида да проповядвам на хората за поста, нещо ми казва: Ами ти пиленца ядеш във велики пости. Аз се правя че не ям. Казва ми: Не зная, ако ме съди Господ за пиленцата, къде ще ме тури. Той беше един съвестен свещеник. Питам го: Без пиленца не може ли? Казва: Не съм намерил още друг цар.

Сега това е отрицателната страна на човешкия живот. Ти може да имаш най-хубавото настроение, но с един удар, една малка болка свършено се изменя твоето състояние. Болен си, изгубиш настроението на духа си. Ако вие в болестта не можете да се покажете силен, де ви е волята тогава? Болестта не е нещо реално. Болестта е както, когато ви гони на сън някой бивол или мечка. Бягате, качвате се тук и там. Като се събудите, нищо нямате. Болестта е една илюзия, на която хората вярват. Я да имате 200 хиляди лева в банката и ви кажат, че банката фалирала. Веднага ще ви заболи главата. Кажат, че банката не е пропаднала, главоболието изчезне. То е смяна на вашето състояние.

Съвременните хора трябва да научат закона на послушанието, който ще избави хората от всички противоречия. Непослушанието е причината, за да ги изпъдят хората от рай. Престъпване на закона на послушанието, понеже хората не повярваха в онова, което Господ им каза. Те повярваха в онова, което Господ никому не бе казал. Бог никога не беше казал на хората, че те ще станат като Бога. Беше им казал, че ако ядат от забраненото

дърво, веднага ще се измени техният живот. Когато дойде съблазънта, другият учител им каза: Като Бога ще бъдете. Че то беше първата лъжа. Туй, което Бог е казал то ще стане такова, каквото Бог го е определил. От де знаеше дяволът, че човек ще стане като Бога? Какво разбраха хората, когато мислеха, че като Бога ще станат? Ти повярваш, че си болен и болен ставаш. Повярваш, че си сиромаш, и сиромаш ставаш. Каквото повярваш, ставаш. Повярваш, че си праведен и праведен ставаш. Че в какво седи правдата? За да повярваш, че обичаш някого, какво трябва да направиш? Сега вие всички мислите, че като обичате другите, вие добро им правите. Не, в любовта човек прави добро на себе си. В любовта човек продължава живота си. Без любов в света нищо не можеш да извършиш. Тя е Божественият импулс. Когато човек изгуби този импулс, той започва да остарява, умира, всичко става. Какво ли не става тогава в света? Всичките нещастия сега в света, зависят от безлюбието на хората. Че ако в един дом започнат братя и сестри да се бият, има ли любов? Сега най-просветените народи в света - не диваците, но просветените народи, се бият. От безлюбие. Ако един брат има десет милиона, пък другият няма нито стотинка, милионерът брат не иска да даде на братя си десет хиляди лева, казва: Нека да работи. Мислите ли, че десетте милиона, които има той, че с труд ги е спечелил? Мислите ли, че всичко онова, което ние сме добили, че ние сме го добили? Благодарение на хиляди поколения, които преди нас са работили. Ние сме онаследили много от дарбите. Туй, което притежаваме не се дължи на нас. Ние не оценяваме това. Какво сме добили ние? Търсим още по-големи дарби. Да допуснем, че вие сте един голям оратор, или един голям певец. Цял живот сте пели - 20-30 години и едва сте уредили вашите работи. Но пенето не е само за този свят. Като идете в оня свят, мнозина от вас ще се върнат от онзи свят, ще те карат да изпееш една песен. Ако не я изпееш, ще те върнат. Да

кажем, ако вие идете, всички ще ви изпитат. “В начало бе Словото” как ще я изпеете? Тук я пеете. Но една песен, която се пее без любов, не е добре изпята. Вие пеете “В начало бе Словото”, никаква любов няма, какво начало е? Начало аз наричам туй, което расте. Началото на животното зърно е растенето. Началото на човека е, когато започне да учи, когато започне да работи, когато започне да изправя живота си. Аз под думите да изправи живота си не разбирам изправяне, но когато човек започне да расте морално. По-напред ако е бил огънат, после се изправя. Малкото дете в утробата на майка си е свито като пружина. Като излезе навън, зароди се желание да се изправи. Видиш един ден се изправя. Като ходи вече, туй дете мисли.

Казвам: Във всинца ви има една вяра, но аз я наричам суеверие. Ако вярата ви беше толкова силна, колкото суеверието, щяхте да бъдете гениални хора. Тук преди няколко дни беше дошла една госпожа, на която лекарят измерил кръвното налягане и тя ме пита какво да прави. Преди години беше дошъл един от Нова Загора, един младеж да ме пита. Сънувал един сън, казали му насън, къде може да намери едно голямо богатство. Като не могъл да го намери, дошъл мене да пита къде е. Казвам: Повикайте ходжата, то е негова специалност. Аз да му кажа, къде е богатството. Че богатството е в главата му заровено. Някой търси доброто къде е. В сърцето е доброто. Някои искат да бъдат добри. Ако твоего сърце не бие редовно, ако пулсът не е редовен, ти добър не може да бъдеш. Знаете какво нещо е редовен пулс? Когато се разгневеш, пипнеш сърцето си, никак редовно не бие. Когато се гразниш, хич не бие редовно сърцето ти. Когато имаш любовно разположение, сърцето ти бие ритмично, умът ти приятно мисли, навсякъде е добро. Сърцето и то може да бие ритмично.

Сега навсякъде в света аз срещам хора, които критикуват, казват, че светът е лош. Всеки критикува све-

та как трябва да се оправи. Чета една книга на един англичанин, пише как да стане щастливият живот. Хората говорят за щастие. Казва: Да уредиш живота си. Че там е работата да го уредиш. Казва: Да го умериш. Там е работата да го умериш, как да го умериш. Този човек е на един километър, как ще умери. Казва: Да направиш къща, да я съградиш. Там е работата, как да я съградиш. Казва: Да станеш учен човек. Там е работата. - Да стане музикант. - Да говориш красноречиво. - Какво да говориш? - Да вярваш. Как ще вярваш? Да бъдеш набожен. Как ще бъдеш набожен? - Там е работата, как ще се обичаме? Според мене, хората, които говорят най-много за любовта, най-малко я прилагат. Вие седяли ли сте на пианото да свирите? Или някой певец да дойде да пее. На най-големите певци как е поставен гласът? Гледаш някой религиозен пее една песен и гласът излиза от гърлото плитко. Не е поставен гласът му. Ако ония от вас, които имате кръвно налягане, бяхте пели, досега кръвното налягане да си иде. Ако беше пял някой, който има ревматизъм, ревматизмът щеше да си иде. Без пеење ревматизмът не си отива. Той е любител на пеењето. Ти му пееш, той се стяга, и най-после ще те пусне. Ако бихте пели, ще ви напусне ревматизмът. Вие сега ще кажете: Това са суеверия. А онова, което вие поддържате, не е ли суеверие? Вие поддържате, че не ви пуска ревматизмът. Че как ще ви пусне? Ако ти не дишаш правилно, няма да те пусне. Правилното дишане е пеење. Като благодариш на Бога за въздуха, който ти е дал, като благодариш на Бога за сърцето, което ти е дал, като благодариш на Бога, за всичко хубаво, което срещаш на пътя си, ще благодариш за всичките блага, за децата си, за другарката си, за приятелите си, болестите ще си идат. Благодарете на Бога, ревматизмът или каквато болест имате, ще си дигнат партушинките. Да ви дам един начин. Като забележиш, като имаш кръвно налягане, започни да мислиш дали ангелите имат кръвно налягане, дали светите имат кръвно

налягане. Започни да мислиш, да се свързваш с тях. Ако живееш между хора, които се държат нечисто, ти ще се заразиш от тях. Ако влезеш между хора, които чисто се държат, ще се заразиш от тях. Мислете после за разумните хора, вижте как работят. Обичаш цветята, посети градинаря, нека ти поприказва за цветята, как трябва да се отглеждат.

Следователно, каквото дойде, питай защо е дошло. Дойде кръвното налягане, питай защо е дошло. Имаш да даваш, как няма да дойде кръвното налягане. Кръвното налягане, ето от какво зависи. Когато човек минава от едно състояние в друго, тогава се ражда кръвното налягане. Имаш едно повишение на духа, да кажем богат човек си. Изгубиш 3/4 от богатството си, тогава ще дойде кръвното налягане. Кръвното налягане е състяване на кръвта. Изгубил си своята вяра, кръвта става по-гъста. Дишането не е правилно, не се окислява. Мислиш, че Господ те е забравил, че някое голямо нещастие дошло. Тези 3/4 от богатството, което си загубил, не бяха твои. Трябваше да ги раздадеш на сиромасите. Господ прати своите инспектори на труда и им казал да задигнат 3/4 от парите ти. Съвременните хора мислят, че каквото къщи имат, са техни. Че един ден тия камъни ще ви държат отговорни. Ще ви повика Господ да ви пита, какво сте спечелили. Не че не сте спечелили. Сега вие искате да станете добри. Ако влезете в ангелския свят, вие ще бъдете по-добри, ама тази добрина няма да бъде ваша. Ако слезете на земята, пак ще бъдете като хората. В туй състояние даже в което се намирате, ако ви турят при ангелите, вас ще ви стане скучен ангелският свят. Ще кажете, че не си струва там да се живее, на земята е похубаво. Положението ви ще замяза ето на какво. В Америка един евангелист, имал син, че искал и синът си да го прави евангелист, водил го на църква още от малък. Проповедникът обичал да прави дълги молитви, по час, час и половина и прекарвали на колене да се молят. Като за-

почвал от Битието, минавал през цялата Библия, до Откровението. Цитирал на Господа всичко. Като забел си на си и коленичили да се молят, детето пита: Тамко, скоро ще свърши ли? - Синко, той е още в Изход, пък има Второзаконие, Левит и т.н. Понеже по евангелски, като се молиш, няма да седнеш на стол, но на колене ще седнеш час и половина, то не е лесно.

Казвам: В живота трябва да имаме ново схващане, да считаме, че всичко онова, което ни се случва, е за наше добро. Не да бъдете пасивни. Дойде една болка, ще ѝ търсиш произхода на тази болка. Дойде ти една хубава мисъл; ще търсиш произхода ѝ, от къде идва. Някой път вие може да страдате от една болка и причината да е отвън. Трябва да изучавате законите. Ако една майка, която е бременна с детето си, открадне нещо, че я хванат, каквото движение направи на тялото си, откраднатото вече ще бъде на тялото на детето. За една такава майка казват, че откраднала вълна, като я хванали, вълната останала на лицето на детето, носи руното. Всяка една мисъл, която е в дисхармония с човешката душа, ако не разбирате законите, остава един отпечатък. По някой път, човек се намуси, проточи лицето си, че Господ не е това. Човек трябва да има весело лице, да се радва. Какво казва Христос на кръста като се намери? Казва: "Господи, всичко се свърши, в Твоите ръце предавам духа си. Да бъде волята Ти!" Той се отрече от всичко. Че вие не искате да се отречете. Вие искате да бъдете християни, без да се самоотречете. Това не е християнство. Христос се отрече от живота си. Мислите ли, че по този начин, по който вървите, ще можете да влезете в небето? Без да се самоотречете от баща си, от майка си, от богатството си, от всичко трябва да се отречете, за да влезете в небето. Ако не се отречете, не можете да влезете в небето. Съвременните хора проповядват, че може да влезат в оня свят с всичко. Не, не. От всичко ще се отречете. Ще кажеш на Господа: В Твоите ръце предавам духа

си. Тогава Господ ще те възкръсне. Христос казва: “Не дойдох да върша своята воля, но Твоята”. Вие всички тук сте събрани и искате да наложите вашата воля. Казват: Както аз мисля. Че какво мислиш? Сега аз мисля, как да се самоотрека. Аз мисля, как да извърша волята Божия. Това е смисълът. Имам знание, мисля, как да употребя това знание, за да се използва това знание. Имам здраве, искам да го употребя.

Та казвам: Вие сега трябва да се отречете. От кое? От непослушанието. Ако не се отречете от безверието, ако не се отречете от безлюбието, ако не се отречете от неправдата, ако не се отречете от жестокосърдечие, вие какво може да постигнете? Но за да се отречеш от всичко туй, трябва да го замениш. Тогава въздухът в едно шише не може да го заместиш, ако не налееш вода вътре. Ти тъмнината в една стая не може да я замениш, ако не запалиш свещта, светлината да дойде.

За да се отречем от едно нещо в нас, трябва да влезе друго. Всеки може да говори. И вие можете да говорите някому. Тогава ако ние от любов към Бога не може да станем здрави, тогава каква ни е вярата? Като станеш сутрин, кажи: Господ ще ме направи здрав. Апостол Павел страдеше от една болест, от едно състояние, че три пъти се моли на Господа да се махне. Господ му каза: То е за твое добро, моята сила се показва в твоята слабост. Туй, което апостол Павел имаше, дало му се един трън, както той казваше, за да го мъчи, понеже много знание му се дало, да не би да се възгордее, този трън му се даде, за да му дава смирение. По някой път и вие като апостол Павел имате много знания, изправите се. Имате един фасон, кой знае, кой сте. Дава ви се трън, за да се смирите. Всеки от вас мисли, че е нещо повече от другите. Не зная една майка какво мисли тя за детето си, че тя седи погоре от него. Майката като гледа детето си, гледа го гениално, аз го гледам будала. Колко бащи са ме водили, когато правех своите изследвания, да видя децата им. Той

е учен човек, философ, казва: Имам гениално дете, ела да го видиш. Аз го гледам, изследвам и виждам едно обикновено дете. Направя всичките мерки, с които съдя за гениалните хора, няма ги. Той мисли, че е гениално. Казва: Какво мислиш? Казвам: Както ти мислиш. Какво ще му казвам, че не е гениално. И действително, то ще бъде гениално. Щом бащата е гениален и детето ще бъде гениално. Ако бащата не е гениален и детето не е гениално. Щом майката е гениална и детето ще бъде гениално. Щом бащата е гениален и щом майката е гениална и детето ще бъде гениално. Хората намират, че туй дете не се е проявило, има признаци в него. Но той вижда себе си - едно отражение. Бащата вижда своя дух, който работи и туй чувство, което събужда детето. Туй дете аз като го гледам, няма никакъв гениален човек. Аз го гледам един будала. Гледам го като един камък. Обаче, бащата със своята любов, със своята мисъл събужда, внася живота вътре. В света гледам това дете, виждам къде е силата. Сега вие всички сте станали критици, критикувате Господа. Вие сте се поставили като Него, че го критикувате. Казвате: Той не ме е направил такъв, какъвто трябва; имате една мярка какъв трябва да ви направи. Ум давате на Господа, какъв трябва да ви направи. Че недоволството какво е? Недоволството е най-лошото нещо, което съвременните хора имат. Вие имате здраве. Казвате: Защо ми е голо здраве. Пари не ми е дал Господ, туй не ми е дал, онуй не ми е дал. Вие сте родени за лекар, или за един отличен ботаник. И в растенията седи всичкото ваше богатство, ако ги изучавате. Във вас има един отличен глас. Или вие сте способен човек да разпознавате какво ще бъде времето, ще бъде ли добро, или не. Може да познавате кога времето ще се поправи, кога ще се развали. Ако знаете това, ще си проправите път. Сега хората искат да знаят, какво ще бъде времето и го изучават. Учените хора са дошли до това и знаят, ще се развали или не. Казвам: Ние имаме дарби, които Бог ни е дал. Пута ме

някой, какъв ще бъде в следното прераждане. Казвам: Ти какъвто си сега, такъв ще бъдеш и в следното прераждане.

Никога не считайте, че сте стари. Вие като минете 45 години, вече мислите, че сте стари, че сте остарели. Вие за старостта започнете да мислите, когато станете на 120 години. Като станеш на 120 години, имаш право да гадеш един банкет и да кажеш: Малко като че ли поостарях. Първият банкет ще гадете на 120 години. Понеже поостарях, ще замина за у дома, няма какво да правя на земята. Решил съм да ликвидирам със сегашният живот. Няма да седя вече на земята. Като остарее човек, трябва да замине, да затвори предприятието си. Каквото е събрал, ще се върне да си почине. Ако му се доще после, ще се върне на земята.

Първото нещо: Не вярвайте на болестта! Не вярвайте на кръвното налягане! Една сестра ми казва: Кръвно налягане имам. Стана ми малко весело. Никакво кръвно налягане нямаме. Щом се намали вярата на човек, кръвното налягане дойде. Щом се намали надеждата, кръвното налягане дойде. Щом се намали разумността, активността на ума, кръвното налягане дойде. Щом се намали активността на човешкото сърце, кръвното налягане дойде. Но налягането е хубаво нещо. Че на човек има едно налягане от 1200 килограма. Но има едно напрежение от вътре, което уравновесява. Че естествено, че има налягане. То е за ваша полза. Ако няма кръвно налягане, вие няма да бъдете каквито сте. Не се плашете от кръвното налягане. Но почнете да развивате в себе си надеждата. За днес ще кажеш: Аз съм здрав. Не може да станеш от леглото, кажи: Аз съм здрав: Стани, походи.

Не е хубаво да ви привеждам примери, понеже ще ви заблудят. Те само веднъж стават. Втори път не съм правил такъв пример. Преди години ми пишат от Търново, за един брат, че се вцепенил, схващане на гръбначния стълб, схващане и на краката, не може да се подигне. До-

бър брат. Пишат ми там да ида в Търново да го лекувам. Казвам: Не отивам да го лекувам. Казвам на двама братя, те да идат и така и така да направят. Отиват те при брата и те заболяват. Казват ми: Учителю, тази работа не е за нас, заболяхме и ние, ела да си свършиш работата. Отивам вече и братът се готви да си замине за оня свят. Казва: Учителю, да си замина, че много страдам. Рекох: Ти се преструваш на болен. Ти мене няма да ме лъжеш. Казва: Не мога да ставам. Говорихме около един час, говорихме за други работи, отвлякох мисълта му, той забрави да мисли за болестта си. Казвам: Я стани малко. Стана. Поразходи се. Поразходи се. Обиколи стаята, няма ти нищо, здрав си. Той се гледа и се чуди. След една седмица е съвсем здрав. Иде лекарят и го пита: С какво те лекува? Казва му: Дойде, говори ми един час и половина, тогава ми казва: Стани! - Станах. - Поразходи се из къщи! - Поразходих се. Не може да бъде, казва лекарят, ти криеш нещо. - Не, тъй ми каза и се свърши. Вие сте чудни. Сега няма да ви разправам, но ще ви изясня закона, какъв е. Представете си, че този човек е свързан с въжета, ръцете и краката са свързани, не може да мърда. Причината е външна. Вързан е човекът. Аз имам едно ножче, отивам и както седя, клъцна на едно място връзката, и както седя, отпусне се, клъцна на друго, клъцна на краката, навсякъде накълцам, разпуснат се краката и ръцете му. Казвам: Я стани. Стане човекът. Ще отрежеш тия връзки, ще си извадиш ножчето, ще изрежеш връзките, ще освободиш човека. Ти трябва да накълцаш връзките на една своя добродетел, но ножче трябва да имаш.

Вярата е един абсолютен закон. Ти като вярваш в Бога, пресичат се тия връзки веднага. Имаш противоречие в душата си, като вярваш, но вярва, която няма колебание, вярва, която произтича от любов, противоречието ще се смъкне. (Една сестра започна да прави разни движения.) Това са нейни деди и прадеди. Тя ги повикала на гос-

ти. Те са любовни духове. Тази работа е любовна работа. Тя има доста щестлавие, иска да се покаже нещо. Религиозно щестлавие. Едно време по музика искаше да стане нещо, като не можа, че сега в любовта. Тя е от любовниците натури, имала доста любовници. Сега някои други любовници дошли. Сега е доста голям проповедник. Тук имаше друга една сестра като нея, че сестри, които са ме слушали с години, отиват при нея, коленичат, тя да ги учи.

Оставете се от тия заблуждения. В едно верую трябва да има разумност. Да вика човек не е нищо. Нали като се напие, вика човек, тропя. Какво е туй. Мислите ли, че това е по Бога. Не, то е виното, което говори там. Че тя вика, за мене това нищо не значи. Казвате: Какво ще кажат хората, че викала. Че в Лондон пагат бомби от 200 килограма, нищо не казват хората, че тук една сестра извикала, е-ей, - какво щели да кажат хората.

Имайте онази любов, която светците имат. Всеопрощаващата любов е, която ще оправи света. Всичко трябва да се даде. Да бъдем носители на онава, Божественото. Не да не скърбим, скърби и страдания ще имаме, но като дойде скръбта, понамазвайте я, турете ѝ белило и червило. Скръбта като дойде, трябва да знаем как да постъпим. С нея по-добре трябва да постъпим. Как мислите, когато Христа го водеха да го разпънат, какво лице имаше? Как бихте го нарисували? Най-хубавата поза, която може да даде на Христа е, когато носеше кръста. С достойнство го носеше. Най-после дойде до едно място, остави кръста, седна на земята и каза на хората: Мъчно се носи такъв кръст, който ние сами си създаваме. И оттам насетне хората започнаха да носят такива малки кръстчета. Тогава защо не носите вашите страдания, защо ги правите от големи дървета, а не от малко кръстче? Една малка скръб имате, достатъчна е. В битието без страдание не може. Със страдания е лошо на земята, но без страдания е още по-лошо. Скръбите са една необ-

ходимост дотогава, докато Бог смени съвременният порядък на нещата. При сегашните условия на живота, ако човек нямаше налягане, той щеше да се пукне. Сега като правят научни изследвания, изваждат някои организми от големите дълбочини, и като ги изваждат на повърхността, пръскат се. Значи налягането долу в дълбочините е толкова голямо, те са се приспособили и ако се изваждат на една височина, дето това налягане се намали, пръскат се. При сегашните условия човек трябва да има кръвно налягане, за да не се пръсне. Една необходимост е. Тъй щото болестите са едно предпазително средство. Изкушенията, всичките мъчности те са предпазителна мярка. Добродетелите, развиването на човешките способности, то е бъдещето, което нас ни очаква. Затуй, аз като говоря за любовта, разбирам онази Божествена сила, която ни подтиква към великото. За вярата говоря като възможност да реализираме, каквото искаме. Чрез надеждата всеки ден трябва да осъществяваме. Чрез вярата трябва да обхващаме бъдещето. И чрез любовта да влезем в общение с Бога и тогава ние ще бъдем радостни и весели в живота. Всичко в света е създадено заради нас. Цялата вечност е създадена заради нас и неизмерими блага Бог е предоставил за развитието на човешката душа. Тъй щото всинца сте наследници на велики постижения, но трябва да се работи. Най-хубавият метод за работа е любовта, вярата и надеждата. Хиляди още други методи има.

Считайте се за наследници на Царството Божие.

Отче наш.

3. Утринно слово
13.X.1940 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

ВОЛЯТА НА ЛЮБОВТА

Добрата молитва
В начало бе Словото
Размишление
Духът Божий
Ще прочета 10 глава от Евангелието на Матей.
Блага дума на устата

Неща, които са говорени преди 10 000 години какво приложение имат в сегашните времена? Ако започнем на стария да му говорим за онова, което сме говорили на децата, какво приложение има детският живот? Детето най-първо два пъти трябва да го къпят, сутрин и вечер го къпят в коритото. Някой път го къпят половин година, и после започват по един път и така няколко години по ред все го къпят. Старият човек можеш ли да го къпеш? Не може. Сега и в религиозно отношение проповядват детински работи: Как едно време са къпани в коритото. Все за едно време разправят. Майката сега я няма, бащата го няма, ти си останал сам, какво ще правиш? Сега това са опущения, не искам да се занимавам с тях.

Някои хора гледат песимистично, казват: Аз съм песимист. Някой казва: Аз съм оптимист. Много хубаво, че си оптимист. По някой път се занимавате да четете философи, които са песимисти. Онези, които са оптимисти, не дават едно разрешение. Някои считат, че песимизмът е болезнено състояние. Мрачно гледат. Казват: Този живот няма да го бъде, така ще върви, никой не може да бъде щастлив. Песимизмът, това е ноц. След като работи човек цял ден, трябва една ноц да престане да работи, да легне да си почине. Оптимизмът то е ден. И следователно, вечерно време, ако се върнеш, ще си починеш. Много укоряват песимизма. Но оптимизмът създава страданията. Сега обвиняват песимизма. Оптимиз-

мът е създавал страданията; всякога песимизмът плаща, онзи ял и пил. Като дойде ноцта, усещаш болка, легнеш на леглото, туй те боли, онова те боли. Целият ден си работил на нивата, това си правил, дойдеш вечерно време, починеш си. Казвате, че песимизмът бил лошото. Да се коригираме малко във философията. Да гадем от укора на песимизма от половината на оптимизма.

Сега някои от вас проповядват какво е казал Господ. Хубаво, какво е казал едно време, Господ не е престанал да говори и постоянно говори. Като деца Господ ви говореше като на деца, като възрастни Господ ви говори като на възрастни; Като стари Господ ще ви говори като на стари. Половината от вас сте песимисти, половината сте оптимисти. Песимизмът, то е вече ноц. Ноц е настанала отвън, има някое недоволство в къщи. Някой човек е песимист, няма дърва, няма въглища, няма хляб. После не само това, но юрганът е тънък, няма топло. Завива се само с един чаршаф. Може да се покриваш лятно време с един чаршаф, но зимно време трябва дебел юрган с вълна. Ако се завиваш с чаршаф, а вън е 25 градуса под нулата, какъв ще ти бъде халът. Ще кажеш: Вярвай в Господа. Вярвам, че студ има. Единственото, което вярвам, вярвам, че Господ студ е дал. Какво трябва да правя? Седи с чаршафа си и се моли. Казваш: Господи, сега нека дойде топлината, прекрати този студ, защото с чаршафа не може да издържам. Дърва нямам, ако не се стопли от вън, ще замръзна. Някой ще каже: Не може ли без да се молиш. А без да се моли не може.

Двама светици живяли в пустинята, че единият е казал: Каквото Господ е наредил, това ще стане. Всичко Господ ще нареди. Другият бил на особено мнение, казал: Не каквото Господ нареди, но и ние каквото наредим. Той бил дежурен и дошла студена зима. Той не наклаал огъня. Влиза другият и казва: Хладно, запален огън. Другият казва: Както го е Господ запалил. -Защо няма запален огън? -Ами че то е работа на Бога. Според твоего

учение, каквото Той е наредил. Да запали огъня. Сега даже и след две хиляди години такива примери стават. Много пъти две крайности има. Има някои работи, които Господ няма да ги направи никога. Понеже, ако Господ прави всичко, какво ще правим ние? Ако и ние правим всичко, какво ще прави Господ? Защото в живота и Господ трябва да работи. Христос казва в Писанието: “Отец ми така работи и аз така работя.” Сега някои разсъждават и мислят, че трябва да подкрепим вярата. Но вярата е нещо разумно. Аз считам хора с вяра, които в десет години само веднъж ги хваща хрема, боледуват колкото за цяра. Само веднъж в десет години ги хваща хрема, боледуват, хора, които са с вяра. Вярващи наричам, които десет пъти в годината ги хваща хрема. А пък безверниците всеки ден ги хваща. Че когато се безпокоиш за едни обуца, не е ли хрема? То е най-лекото болезнено състояние, едно пречистване. Българите имат една поговорка, хремата считат за едно почистване за Коледа. Треската я считат едно почистване за Великден. А пък другите болести, къде ги турят, ще ги намерите. Българите така ги кръщават. Някой път има специфични микроби, седят си в носа спокойни. Някой път си почиват и човек ги събуди, като деца са. Като се събудят и те искат да ядат и пият. Започват да глождят мембраните на носа. Пък са доста умни, пуцат киселини и ти започваш да плачеш, да кихаш. И да кихаш, те не излизат. С кихането казваш: Излезте навън, не ме безпокойте. Но те седят там. Ако човек не ги бута, те си дават банкет, любовни работи има, женят се, раждат се, и само за една седмица с милиони се размножават. Сега аз не зная, как вие лекувате хремата. Няма какво да я лекувате. Едно приятно забавление е тя, ако искате да знаете. С изхвърлянето на тия нечистотии из носа, микробите излизат навън.

Сега аз вземам този пример само за изяснение. Всички ние страдаме от един по-низш живот. Всички болести се дължат на низши същества. Такива гребни са, че някой

път с микроскоп не може да ги видим.

Та казвам: Религията в гребността е била за изучаване тайните сили на човешката душа, за да може всичките хора да се подчиняват и да изпълняват волята Божия. Ние всички страдаме, понеже изпълняваме нашата воля. Казвам: Човек трябва да има воля. Хубаво е да имаме воля. Но лъвът, който има воля, какво прави? Мислите ли, че лъвът няма воля? Има воля. Влезе в една кошара, задигне цяло теле, тури го на врата си, с телето ще се прехвърли през оградата, занесе го в гората, изяде го. На следната вечер пак в кошарата вътре, пак задигне друго теле, пак в гората. Ние сега седим и четем във вестниците, как пуцали бомби над Лондон. Но трябва да бъдете в Лондон да имате една опитност, да видите какви са съвременните бомби от 1500 или 2 хиляди килограма. Не зная, какво пишат във вестниците, някои бомби разкопават една дупка от 40-50 метра широчина и 30 метра дълбочина наголу. А пък взривът е толкова силен, че ако си на един километър, ще се обърнеш от сътресението. На пътя ако си, ще паднеш. Хора има, които ослепяват, които оглушават. Но тук четем по вестниците, казваме: Да му мислят лондончани, да им дойде умът. Кои лондончани страдат? Онези, които не са грешили. Някой път, погрешките са в мозъка, някои клетки направили погрешка, пък бият задницата, пък тя ни най-малко не е виновна, пък нея бият. Сега това са неща, които стават във физическия свят. Може да си извадите каквото и да е заключение. Но това, което става в Лондон всякога става и между хората. И в ума на хората падат бомби. Не е ли бомба, когато си работил 30 години и ти кажат, че всичко онова, което си спечелил, пропаднало. Не е ли това голяма бомба? Коскоджа дупка се отвори, казваш: Свърши се, вече не мога да живея. Някой път човек толкова се обезсърчи, че си тегли куршума, самоубие се. Или някой иде че се хвърли от някъде. В живота вие не разглеждате работите от това гледище. Колко бомби ние хвърляме.

Някоя мома, сгодила се, мисли да нареди живота си, фантазира си неща. Доидат един ден, че ѝ кажат, че нейният възлюбен умрял. Веднага обезсърчи се, тури една черна греха, иде от някоя канара и се хвърли. Казва: Не искам вече да живея. Има и религиозни хора, които са влюбени. По някой път и техните възлюбени умират. Вярата имат, мислят си за нещо, и като не им върви, хвърлят се и те от канарата. Казва: Не искам да живея в това общество. То светът така няма да се оправя. Къде ще живееш? Казва: В оня свят. Оня свят е затвор. В туй положение ще идеш в затвора, в робството. Онзи, който не изпълнява законите на робството, какво го правят? Затворят го, оня свят го гържи в затвор. Ще те хванат, ще ти турят халат, после ще ти турят върхеле (гривна) и на краката, и на ръцете, някой път ще ти турят върхеле и на врата.

Казват: Кои управлява света сега? Не го управлява Господ. Ако Господ управляваше света, не ще имаше война. Ако Господ управляваше света, не ще имаше смърт. Но понеже не го управлява Господ и смърт има, и войни има. Сега какво ще ми разправяте, че Господ управлява света. Не управлява Господ. Умират хора, бият се, вършат най-големи престъпления. Казвате: Ние сме чада Божи. Никкви чада Божи не са хората. Хора, които се карат, чада Божи ли са? Сега аз философствувам. Това не се отнася до вас. Вие сте в оня свят, от високо гледате като ангел. Като гледам страданията на хората, това не са страдания за един ангел. Страданията на хората за един ангел са подобни, ако има един човек направен от захар, че се стопи човекът и ти започнеш да плачеш, да страдаш за стопения човек от захар. Ангелът казва: Друг ще направиш. Доста захар имаме, ще ви дам захар. Такива хора ще ви направим, колкото искате. Ако направите един изкуствен човек че му турите една машинка в устата, с която той да говори, мислите ли, че имате една реалност?

Та истинското учение, което иде в света е ние да се

освободим от старото робство. Знаете ли кое е старото робство? Всичките хора пожелаха да бъдат като Бога, но бяха без любов. Правеха всичко, но без любов. А то е насилие. Бащата ражда сина си без любов. Казва: Ти ще се подчиняваш. Като е малко дете, ще се подчинява. Стане голямо, бащата отслабне, и детето казва на баща си. Ти ще се подчиняваш. Питам: Ако детето се е подчинявало до 21-та си година, и от 21-та година нагоре бащата се подчинява, какво се е допринесло в света? Някои от вас казвате: Да бъде моята воля. Че като стане волята на човека, какво има? Някой казва: Аз искам да бъде моята воля, да си направя една къща, една хубава къща. Казваш: Осигурих се. Осигурил си се. Но светът страда от много воли. Пълен е светът само с воли. Владиката има воля, попът има воля, бащата има воля, наследникът има воля, генералът има воля. Има едно стълкновение между частите. Между хората, коя воля да бъде? Казвам: В света докато не стане волята на любовта, светът не може да се спаси. В света има само една воля, на любовта. Когато тази воля стане, то е спасението на света. Докато двама души все спорят, кой трябва да яде най-първо, чия воля да бъде, те изпълняват ли волята на любовта? Как разрешават майките този въпрос? Детето ли яде по-напред, или майката яде по-напред? Казват: Майката трябва да нахрани детето. Първо да нахрани детето, после себе си. Право ли е туй учение? Майката трябва да яде по-напред, детето после. Не е ли така? Ако тя по-напред не яде, от къде ще дойде това мляко? Първо тя ще се нахрани, и от млякото, което дойде от храната, тя ще нахрани своето дете. Сега някои от вас религиозни, които проповядват едно учение, казват: Трябва да нахраним света. Как ще го нахраниш? Най-първо ти, който проповядваш, трябва да се нахраниш, да видиш туй учение, тази храна струва ли. Ако някой продава кашкавал и го продава без да го е опитал, това не е право. Всяко нещо трябва да се опита. Онова, което си опитал, него говори

опитаното. Ще ви приведа един пример, как се разбира. Един анекдот има из нашия живот. Преди години някой в Бургаско заболял. Питат ме за съвет, какво ще кажа. Станало едно подуване някъде. Казвам: Нека вземат два килограм мляко, да го възварят хубаво, после да му изцедят един лимон и от пресеченото мляко да наложат на подутото място. Казвам на един приятел да им напише, да им опише, как да го направят. Написал им той, и онези като получили писмото, приложили, че компресът не помага. Казвам: Как го приложихте? Аз казах с гъстото още като е топло да наложат болното място. А те гъстото изяли и със суроватката правили компреса. Казвам им: С гъстото ще направите компреса, ще наложите болното място, пък рядкото изпийте. В лекуването онези хора, които стават за лекари, те са родени от природата. Всичките лекари, които са родени, имат една особена магнетична сила, която лекува. Не всеки лекар може да лекува. Не че няма желание да лекува, но няма тази сила. И всички вие боледувате, понеже ви липсва нещо. Има една сила, която като липсва в човека, човек заболява. Просто да ви го разправя. Човек се простудява, кога? Или кога то е тънко облечен, или кога то е вземал топла баня. Тук един от госта напредналите братя, казва ми, че както съм казвал, направил една топла баня, но се простудил. Той се къпал в банята и на излизане взел един студен душ. Казва: Простудих се. Турил си студен душ, за да се постегнело тялото. Казвам: Защо не си турил топъл душ отгоре? Казва: Студеният душ е по-здравословен. Аз по някой път гледам някои религиозни разбирания, на студен душ приличат. Гледам някой излиза въодушевен, като дойде при вас и вие му направите един студен душ. Той се свие. Никога не употребявайте студения душ. Лятно време, когато имате 35-40 градуса топлина от вълн, тогава студеният душ е на място, но зимно време - топъл душ, и то 41, 42 и 45 градуса топли, колкото по-топли, толкова по-хубаво. Не изведнъж, но постепенно ще уве-

личеш топлината.

Между физическия и духовния свят има едно съотношение. Ако тялото е здраво, имаш едно разположение. И мисълта ти ще бъде здрава. Ако тялото е болно, тогава не може да разсъждаваш правилно. Та най-първо онези, които искат да служат на Бога, трябва да бъдат здрави. Не мислете, че болните хора могат да се научат да служат на Бога. То е като урок. Като научиш този урок на болестта, ти ще бъдеш здрав. Болестта е един низш живот. Ядеш някога някоя неподходяща храна. За пример, ако ядеш едно прасе, то е низша храна, много вкусни са свинските кебапи, много сладко е свинското месо. Някои от вас, нали сте яли на шиш? Но ето в какво се ди свинското месо. Клетките на свинята са индивидуалисти. В свинята има голямо желание да живее и тя минава за един живот на удоволствия. И следователно, ако тия клетки влязат в тебе, те обичат да ядат и пият, не работят. Ако ядеш свинско месо, трябва да туршиш 10 души стражари да вардят един, който ще работи. Ти ще изхарчиш десет пъти повече отколкото той ще изработи. Защо ти е такъв слуга? Онези, които се хранят със свинско месо, често се разболяват. Някои, които са по-здрави, не заболяват. Мене ми разправяше един български свещеник: Всеки път като дойде Коледа, като свещеник искам да опитам свинско месо, но не е било изключение една, две седмици да не боледувам след това. Казвам си: Попе, научи се да не ядеш свинското месо. Казва: Как да не бъда аз с хората заедно. Някои религиозни цитират Писанието и казват, че трябва да се яде месо. Свинското месо е нечисто за един религиозен човек. Освен, ако искаш да помагаш на свинете, яж, но ако не искаш да помагаш не яж. Не само да не ядеш, но и на ум да не ти идва. Ако си спомниш, както сега аз ви разправам, то е опасна работа, заразителна. Ще кажете, че Господ е създал всичко за ядене по света. Това е една философия, която трябва да се провери. Не е създадено всичко за ядене. В реката Нил има едни

малки жабчета, които плават, нилските крокодили отварят си устата, жабчето си свие краката и попадне в устата на крокодила, той го глътне. Той казва: Господ тъй те създаде, аз да те ям. Като влезе това жабче, казва: Ще видиш, как се глътна жабче. Започва да гризе стомаха. Гледаш онзи крокодил ту нагоре, ту надолу във водата скача. Жабчето пробие корема му, излезе навън, навлезе във водата, и крокодилът се обърне на гърба си и свърши. Не е всичко за ядене.

Когато във вас влезе една лоша мисъл, не е ли това едно жабче? Когато влезе в твоето сърце едно лошо чувство, че цялата нощ се обръщаш на една и друга страна, не можеш да спиш, не е ли това едно жабче? Най-първо, всички трябва да се научите да се владеете. Всяка мисъл, която дойде, ще я разглеждаш хубаво под микроскопа, ако е една мисъл като плод, като слива, възприеми я.

Та в прочетената глава Христос праща своите ученици, даде им власт да церят, бесовете да изпъждат. Ти ако от себе си не изпъдиш една лоша мисъл, де ти е силата? Някои казват, да отидете да говорите на другите хора. Най-първо човек трябва да опита колко сила има. Ако ти в себе си не можеш да обуздаеш една лоша мисъл, едно лошо желание, где ти е силата тогава? Или някой път, някои новини има, някои вестникарски новини четеш, но мислите ли, че тия новини всички са верни? В съвременния живот, всичко каквото пишат във вестниците и всичко, каквото ви кажат хората, 75 на сто тури настрана, че върху 25 на сто се спри. Вие, като ви кажат нещо, ставате носители. Казвате, вестниците пишат това. Пък то, след два дена, вестниците го опровергават, че не е станало. А вие сте разнесли новината. За пример, често вие казвате: Ние сме лоши хора. В какво седи лошото на човека? В неговата воля. Лошото не произтича от неговия ум, не произтича и от човешкото сърце. То сърцето се съгласява, лесно се подкупва, но волята е господар. Тя е, която греши. Тогава ние се намираме в проти-

воречие. В Америка, в тяхната гражданска война двама войници, които ходили на бойното поле, останали инвалиди: на единия били осакатени краката, ръцете били останали здрави и очите здрави; на другия пък, краката били здрави, но бил сляп и ръцете били осакатени. Събрали се двамата, единият с осакатени крака, другият със здрави крака, но не виждал. Онзи със здравите ръце се качва на гърба на този със здравите крака и така ходили да крадат ябълки. Хванал ги господарят на градината. Завежда ги да ги съдят. Единият казва: Ходих при ябълката, но не брах. Другият казва: Не съм ходил при ябълката. И единият, и другият са прави. Вярно, че единият не ходил, защото няма крака. Но съдията казва: Турете онзи със здравите ръце на гърба на този със здравите крака. Човешко е. Онзи със здравите очи и ръце, той се качва на този със здравите крака - това е волята. Тя е, която го носи до гървото. Тя ще те заведе. Тя е, която кара хората да правят престъпления. В сегашния век на християните трябва да се възпита волята. Възпитавайте волята си! Всичките хора мислят много добре, чувствуват много добре, но дойде ли до волята, пожеланията, не издържате. Аз бих желал да направя един опит, колко воля имате. Кажете на няколко души приятели, да ви опитат, колко сте търпелив и доколко спазвате самообладание, да се не разгневите. Ще кажете на десет души ваши приятели да си направят много остри игли и да забиват иглите само една десета от милиметъра в кожата. Другият 2/10, 3/10 и т.н. Последният един милиметър да забие, че да видите какво ще бъде вашето разположение. След като направите първия опит, направете втори: Първият да забие един милиметър, вторият - два и т.н. последният десет милиметра. Като излезете да видите какво ще бъде вашето разположение, дали ще бъдете като че бълха ви е охала. Туй е за онези от вас, които искат да бъдат посветени.

Един мой познат, той сега е в Америка, беше много

стар и хилав. Казва: Ела с мене, един лекар ми туря инжекции. Лекарят с една голяма игла, като му гжасна в дебелото на крака три инжекции, казвам му: Аз до там не съм дошъл, ти си голям герой.

Ние си създаваме ненужни страдания в света. Когато четем словото, то е една опитност. Словото Божие, то е една опитност във всичките векове. Една Божествена истина през всичките векове е валидна като златото. Златото, каквато цена е имало преди хиляди години, и сега има същата цена. Но книжните пари преди много векове сега нищо не струват, нямат цена.

Та казвам: Любовта е наука за възпитание. Единствената сила, която е мощна да възпита човешката воля, то е любовта. Няма друга сила, която да въздействува на човешката воля. Вие сте имали малки деца, колко упорити са. Мене ми разправяше една българка майка, доста умна. Имала една дъщеря, името ѝ било Йорданка, заинатява се, не иска да послуша майка си. Майката казва: Йорданке, чети Отче наш! - Не искам да чета. Бия я, не чете. Майката излиза из търпение, казва: То човек от тебе няма да стане, взема я, нагоре я издига и я стръсва. Тя казва: Олеле, мамо, ще чета Отче наш. Та любовта като дойде, дигне човека, стърси го и тогава чете Отче наш. Не мислете, че любовта е нещо слабо. Тя е най-мощното в света.

Та казвам: Нашата воля, ние трябва да я усилим. Ще си кажеш: Няма да правиш това! Имаше един евангелист, който ми разправяше своята опитност. Двадесет и пет години той пушил тютюн. Станал евангелист, искал да се отучи от тютюна. Не може да се откаже. Молил се, пак пуши. Правил това, правил онова, не може по никоя начин да се откаже от тютюна. Започнал да се моли на Господа, Господ да му помогне, да се освободи от този дявол. Казва: Хвана ме магарешката кашлица. Река да пуша, като започна да кашлям, кълх, кълх, кашлям. Държа ме 40 дения и се отучих от тютюна. От там насетне

не пуша.

Та всички ония навици, които имате, може да се отучите от тях. Колко навици има, от които трябва да се отучи човек. Казва: Навик имам. Има навик, но има и отвикване. Всички ония добри навици са на място. При лошите навици, ще развиеш своята добра воля. В света аз казвам, че има една добра воля, то е волята на любовта. Тази воля аз я наричам Божествена, тя е волята на любовта. Само Божествената воля на любовта е в състояние да оправи нашата воля. Когато казваме: Да бъде волята Божия, разбираме волята на любовта. Докато волята на любовта, Божията воля не дойде да господарува на човешката воля, един произвол ще има в света и светът не може да се поправи. Казвам: Новото учение е, което ни свързва с волята на Божията любов, да изпълним Неговата воля. Само така ще се избавим от всички противоречия на света и от смъртта, и от всичко ще се избавим. Тогава ще бъдем чада Божи. Всеки един в душата на когото не господарува волята на любовта, всяка друга воля и ангелска да е, и да е на един светия, каквато и да е друга воля, тя не може да произведе това, което волята на любовта може да произведе. Само една воля има на света, Божията воля на любовта, тя е, която може да ви избави от всичките противоречия, които се раждат в ума ви, в душата ви, в сърцето ви. Христос казва: Който намери волята Божия, ще намери живота си; който не намери волята на любовта, и това което има, ще го изгуби. Стихът тук е: "Който намери живота си, ще го изгуби; който изгуби живота си заради мене, ще го намери. Който намери волята на Божията любов, той ще намери живота си. Който вас приема, мене приема; който приема мене, приема Онзи, Който ме е проводил."

Казвам: Сега е времето. Казвате: В какво седи новото учение. Да вярваме, да се обичаме. Трябва всички по любов да възприемем Божията воля. Реалното, което излиза из Божията любов, е волята. Да сторим онова, ко-

ето е за славата Божия, което е за влизането в царството Божие и за нашето повдигане. Това е волята.

Ако Христос се беше отказал преди две хиляди години да иде на кръста да го разпънат, какво щеше да стане със света? Ако не приемем и ние този път, какво ще постигнем? Този е пътят, по който иде волята Божия.

Човек не трябва да бъде страхлив.

Отче наш.

4. Утринно слово

27.X.1940 г. Неделя 5 ч. с.

София - Изгрев

(На 20.X.1940 г. няма беседа)

ропсото еми ер ,тавдевор илирвеворорп илирос ирлих евр
-оТ ил еми ,тавдипинемусде вр тавропове покрН .епевс в
-евжор вр опомсво о оТ .ен или ,мрвс рно ил еми ,ен или роп
.ен или ввдвштсешс плав ,нелавд э мрвс пезом плав емыв
вн отенывдвштсешс таврипто опмож ,пмивфатем емН
пезом опяж э мрвс пенО .ривеоли э оТ :тавдевр ,мрвс пезом
-сэл вн шипс ип ожа .мрвс пезо опяж э мрвс пезом и ,мрвс
-оЖ ,ио мрвс йоЖ В ? мрвс пезом ввдвлоп еп овкяж ,ио отол
рнго вн шипс СвешсО .ийом э ердЖ .мрвс рно в ио ввсвоТ ? шипс опяв
-нглэ ерджрн ,ншввним иекв ,мрвс шаврел ,ширвоХ ? э ерд
-внэ эн ,опсрм эок вн он ,эс шрвдеворевр ,оввдх едс опеш
э йоТ .мрвс пезом э йоЖ .ио мрвс пезом в ,эс шипсО .шэ
э мрвс рно .мрвс рно в ио жвп ,шипсвЕ .мрвс шивнлвд
-си ,мрвс рно в шавр вр таври ввох покрН .рнго вн мрвс
э отенывС .тавироп ио ем ,мрвсвэ опяж .мрвс вр тавк
-евч вн мрвс ,тавповдвр вн мрвс э мрвс шивнлвдЧ .оввдх
-еншсв ,мэввиж и емвврдтс ели опийок в ,мрвс пезоТ .ели
таври опявож ,мрвс шивиривен то ежвД ? э ил мрвс шивк
.тавипо ос вр вэ ,мрвс пезом в шавр ,таввиж тавдвдвр вр
-рвдврп вхрд ввох ешткйив ожа .ипшодвр эс вр овкяж емН
ешем вткяж ,тавип ,осокли то вржвн ешвмрн йокин и ип
-ипсв оже ,ипнэч вхрд ввох ешткйив ожа ? мрвс вткяж ердвр
то шипс оже ешткйив вткяж вхрд ввох ешткйив оже
ипшод ешткйив вткяж вткяж вткяж вткяж вткяж вткяж
? ипшод тавад ив вр вхрш ож ,ипшод вхрд икйив оже он
тавад вр вхрш ипшод ешткйив и ипшод вхрд икйив ожа
.ипшод ешткйив ио ем ипшод ешткйив вткяж оже ипшод
-лпш III шипс ешткйив ешткйив ешткйив ешткйив ешткйив
вр овкяж емН вткяж вткяж вткяж вткяж вткяж вткяж вткяж
-пвн опяж ,ос ешткйив ,тавиривоп ливвввпн йокрН .ешткйив
ен ввох ешткйив вткяж вткяж вткяж вткяж вткяж вткяж вткяж
 .тавиривоп вткяж вткяж вткяж вткяж вткяж вткяж вткяж
-оХ шивввввввв вн мч вн олшоД .шоркяв ирвэ емН
мво лвакН .тавириввввв ио вр ,тавирив лвмрн ежэноп ,тав
-еи опяж и ирвдс вр йот лвиропвЕ .тавирив ирвдсво ио вр
тавириввв

крака. Питат го зацо пагнал. Казва: Пагнах от покри-
ва. Казват: Зацо не внимаваш, зацо не си отваряш очи-
те? Разправял той на много, как пагнал и най-после каз-
ва: От вас няма ли някой, който да е пагал, да знае, как
става тази работа?
Казват: Зацо не тури запетая? Зацо не тури две
точки или точка и запетая? Зацо не тури глагола на мяс-
то, или местоимението не е турил на място? Зацо не го
е турил? Туй сега как искаш да го туря? Тогава българу-
те са много умни. Един българин направил една пещ и мис-
лил да направи вратата да гледа на юг. Един му казва: Не
се прави на юг вратата на пещ, но на север. Започнали да
се изреждат да му разправят, накъде се прави вратата
на пещта. Едни казвали, на север, други на юг, а трети на
изток и т.н. Взел той, че направил пещта на две колеле-
та, че като дойде някой и каже, че не е на място врата-
та, обръща пещта накъдето той казва. Върти пещта
на изток, на север, навсякъде.
Сега всички казвате, че животът не струва. Мно-
го струва, но вие не разбирате този живот. На болния
може да гадете най-хубавата храна, не може да я оцени.
На трескавия, каквото и да му гадете, горчи. Где е при-
чината? Болен е. Щом оздравее, храната стане хубава.
Има сега артериосклероза, която сега върлува в света.
Тя се дължи на много желания. Когато у светските хора
дойде артериосклероза, разбирам, но когато в религиоз-
ните хора дойде, на какво се дължи? В сиромасите хора
когато, дойде склерозата, разбирам, но в богатите кога-
то дойде, на какво да я отгадем? В невежите като дойде,
разбирам, но у учените като дойде тогава на какво да я
отгадем?
По някой път вие се оплаквате, че никой не мисли
заради вас. Никой не обръща внимание на вас, никой не ви
поздравява. Тогава аз да ви дам един пример. Всички мо-
же да станете знаменити. Вземете на заем 5 хиляди лева
от някого и ще видите как той ще тръгне подир вас. Де-

-тсодордос эр лавралспреп э нэрү нирэ ласим втвжшвор в
в вртэмоллк вноплидрвж ирт э ласим втвжшвор в вт
-рлх втсирт с пжлвр эс втвнлшвдс эр ,этвнх .врнүжс
-рвж ирт с пжлвр эс втлсрим А .врнүжс в вртэмоллк ир
-сис ввэрнлс втвлрп внирвд пвмт С .врнүжс в вноплир
-нүжс ожлоркн или врнүжс в нрэ в прохдо эс вр эжом вмет
-ор в внирвд пвмт с ирээвэ этинэрэлврпто-йвн и эжвр ,ир
онрэ ирээ с вн рвдП .шлтэсоп ив вр эжом ласим втвжшв
-ок ,вдодл влпав пввно вэ омвс омжштсоп э йүТ .ешврд
-рвэс ,евсрешт эштлкср .Боса мкк эмвми вр эжом отк
вн шнвдонсо вэ ,штсонжомевр шйордвэд эшлорд сас инэр
мкк втвдодл эмвми ожв ,мэнштсоп ос эм йүТ .ножв нирэ
отрок в ,вдодл .втвншвсэс отк втвдодл ввжвмт эН .Боса
,Боса ор шэройор моШ .ешврдвиртвр овквжлн вврн вр
,кврвдвиртвр этлжлнв ,овтсвүр отквс швми вр вдррт
-вв вн мвми вв ожА .всврвд твнээрв вр ,швжлв отлорк
мкк эр ,врвд втввдүх-йвн ,врвд с орээ онрэ элнэжолоп
-вэв үм вр ил вдррт ,квор нирэ вн врвд с вдрвд в нрэ в
лээв э эр ,онтлрп эрд ил эм энэм ? втврвд вэ ошэн мвм
эм оТ .вржүн вми вр йотт вштс ,вдрвд ирт и эвр и ,внрэ и
отквж .врвввв эс вр вдррт втвдодл В .втвдодл эрд
вр ,шврвд үм вр ,эдт то вржүн вми квор нирэ эр ,шлрл
эс вр пккв .штэнсомп үм вр рлорлү лвми ив эр ,шврвд эс
эштлкср вн эмвввв эс вр ккП .всвмоп вр эжом эр ,врвд
пвэл В шовл втвввв вэ эштлкср вн втвввв .Кос вл эв
.вми вр эжом эн вдрвдкк кдрвдп нвртсэжор
-ом вн втврвд то эмвэв ожв йоркн эр ,ил эштлксрМ
,онтлрп эрд ил эм энэм ,неловорен мкк эм вэ ,орээ от
вр овквж .омвдээ вн вкк вр и вврвтс отрок то лп э эр
эом ээд оторээ то шэдвд вр оввдп эвр ит йоЖ :вжвж
элнвдонсо овквж вН ?ножв трлмк ил э эН ?элнэлорв
,ввв в нрэ швмвв ,хүрвд мпвдР ?врвд эмвмвр элн
ит вр вдр йоркн или лснв йоркн э ил лршодД .всвд
:вжвж втвв втвв вн втвв втвв втвв втвв втвв втвв втвв
-мү втвв ,шврвд эн ожА .э тсомлрордэн вдрвд ?шврвд ошв
.швд

Та казвам: Погрешките в света произтичат от
кривото разбиране. В света има безлюбие, има кражди,
има завист, омраза, какво ли няма. Ако четете апостол
Павел, ще ги намерите, изрежда ги повече от 18 наимено-
вания на злини. Та сега на вас ще ви дам едно правило. Аз
съм прилагал едно правило всякога. Вие казвате: Дотег-
на ми вече да се мъча. Щом ти дотегна да се мъчиш, зна-
чи живееш в света на безлюбието. Казвате: Пари да
имам. Парите няма да оправят работата. Тебе ти тряб-
ва любов. Каква любов? Не любовта на едно дете, майка
му да го носи на ръце. Това не е любов. Синът трябва да
има същата любов, която майката има. Ние за да вярва-
ме в Бога, трябва да имаме любовта, която Той има към
нас. От хиляди години Бог, който е направил света, нико-
го не е срещнал да му каже, че Той го обича, че всичко е
заради него. Той мълчи и оставя всичките хора да се пол-
зуват. Ние трябва да идем да благодарим на Бога. В Бо-
га има едно мълчание. Ние имаме всичките блага и наши-
ят отговор сега в това, че на всичките блага, които Бог
ни е дал, ние мърморим. Очи имаш, мърмориш. Уши имаш,
мърмориш. Уста имаш, мърмориш. Нос имаш, мърмориш.
Ръце имаш, мърмориш. За краката си мърмориш, за сто-
маха си мърмориш, за къщата си мърмориш, за воловете
си мърмориш. Жениш се, мърмориш, разженваш се, мър-
мориш. В църква ходиш, мърмориш. Аз обичам тази дума
“мърмори”. Мърмориш, мърмориш. Скъсайте грехата на
мърморенето. Не да я хвърлите, скъсайте грехата на
мърморенето и любовта ще излезе из мърморенето. Лю-
бовта е затворена в мърморенето. Направете един про-
цеп и любовта веднага ще излезе като хубав извор от мър-
моренето. В голямото мърморене любовта е скрита вът-
ре. Не ви казвам да не мърморите. Но направете процеп
в мърморенето, да излезе любовта като извор и да за-
почне той да шумоли, да започне той да пее новата песен.
Пък ти пееш - нямаш това, нямаш онава. Като дойде лю-
бовта, всичко ще донесе. Мърмориш, нищо не цдва. Кога-

живеем, понеже Бог ни обича. Земята се движи, понеже Бог ни обича. Ние страдаме, понеже Бог ни обича. Раждаме се, защото Бог ни обича. Всичко в света, което става, става защото Бог ни обича. Там гето не разбирате любовта, то е страдание. Там гето разбирате любовта, то е радост. Сега има голямо противоречие. Аз считам, че неразбирането произтича от безлюбието. Щом не разбираш нещо, страдаш. Щом разбираш, то е радост. То е благословение.

Сега някои казват, че трябва да бъдем окултисти. Никакви окултисти, ще бъдем хора на Божията любов, да обичаме тъй, както Бог ни обича. Писанието казва: Да бъдем съработници на Бога, да работим с Него заедно. Да се опретнем да работим. Христос казва: "Отец ми работи и аз работя." Да работим с Бога заедно, тъй както Той работи и ние да работим. И колко е приятна работата с любов!

Направете един малък процеп във вашето невежество. Като се върнете вкъщи в себе си да имате една задача, да правите един процеп, не голям, но искам само малко да клъцнете. Аз съм присъствувал, когато говорят на хората да ги обърнат към Господа. Ще му говорят, ще му говорят, ще го убедят да стане религиозен. В Америка има едни вярващи, които аз ги много харесвам. Те са най-правоверни. Те казват, че вярват в едно обръщане. Като се обърне човек към Бога, да се обърне и кесията му. Като се обърне, да се обърне и волята му, и умът му да се обърне, всичко около му да се обърне. Ако любовта ти иде само за стомаха и не иде за очите, не иде за ушите, не иде за другите неща, не е любов. Любовта трябва да дойде във всичко онова, което имаш. Всичко в тебе да диша едно вътрешно доволство, да дишаш, че ти работиш с Господа. То е много трудно. При сегашните схващания, казваш: Как е възможно, трябва хиляди години. Хиляди години ще минат без любов. Ако направите един процеп още днес може да стане. Че какво ви коштува днес

да го направите? Вие ще искате да имате апартамент. Аз съм го опитал. Като срещнете един ваш приятел ще видите, дали законът работи. Направете опита и като срещнете един ваш приятел и той ви покани на гости у себе си и каже: Заповядайте, искам да ви срещна, елате ми на гости. Законът е проработил. Вървите по пътя с любовта, ще мине някой шофьор и ще ви покани в колата си, ще каже: Качете се. По някой път се срещат такива работи. Някой казва: Аз се помолих. Той мисли, че като се е помолил, станало. Не е молитвата, но той е помислил за любовта и този шофьор казва: Заповядайте. Като слезеш, искаш да платиш, той казва: Понеже ти помисли по любов и аз го правя по любов. Ако така работим, Бог ще ни слуша и ще ни отговаря на всичките молитви. Молитви, които излизат от любовта, Той ги слуша и отговаря на тях. Говор, който излиза от любовта, Бог го слуша. Говор, който не излиза от любовта, изискват се векове да стане.

Сега някои ме питат какви ще бъдат в бъдеще, как ще се преродят. Желая вие всички да се преродите в любовта. Такива прераждания, превъплъщавания да няма. Може да се прераждате и да се превъплъщавате и ще вземе векове. Осем хиляди години, хората се прераждат без любов. Страдат без любов. Христос дойде в света да донесе едно учение и туй учение и аз го поддържам.

Аз казвам тъй: Всяко нещо, което не става по любов, то е престъпление. Всяко нещо, което става по любов, то е добродетел. Всяко нещо, което става по любов, то е истина. Всяко нещо, което става по любов, то е мъдрост. Щом приемем тази Божествена любов, всичките противоречия в душата ни ще изчезнат и ще настане нов свят, ще се отворят очите ви. Вашето радио ще проговори, ще започнете да слушате на късите вълни. Веднага ще започват да ти говорят от другия свят. Някои, които имате радио, трябва ли да имате позволение да ви говорят от Англия, Германия, Франция? Ти завър-

таш ключа на радиото и слушаш музика. Ти за да отидеш на един концерт, трябва да платиш сто лева, а ти ако имаш радио, завъртиш го на станцията, която предава концерта и слушаш. Миналата вечер слушах концерта на младата пианистка и от свиренето ѝ видях, че тя е нисичка. Хубаво свири, оркестърът я придружава. Вие плащате нещо. Туй, което става с пари е престъпление. Туй, което става без пари е добродетел. Сега вие не разбирате престъплението. Българите, когато едно дете направя първото престъпване, правят цяло едно угощение. Престъпулник* го казват. Понеже сте направили престъпулник, ще направим едно угощение за вас. Направете едно престъпване в любовта. Първото престъпване направете, престъпулник да стане. Казвате: Такова престъпление, ще се изложим пред хората. Не знаем, но такива глупави работи не правим. Толкоз глупости сте правили, направете още една глупост. Глупави работи според мене са работите на безлюбие. Когато дойде любовта, тя осмисля нещата. Всички хора разумно говорят. Тогава вие казвате: Ами със съвременния живот какво ще стане? Ще стане по-добър, по-хубав. Къщи ще имаме. Да ти се усмихне любовта, струва повече от една заплата, по-голяма заплата е. Вземете преди 30 години има една статистика за американските милиардери. Един милиардер Астон имал 90 милиона и 500 хиляди долара годишен доход. 27 хиляди долара на ден печелел. Какво ще ги прави тия пари, кажете ми? 27 хиляди долара можете ли да ги изядете? Колко ще похарчиш? Аз не бих желал да бъда толкоз богат. Аз съм сега богат. Аз съм по-богат от него, който има 90 милиона долара годишен доход. Мене земята да ми дават, не искам, за мене много малко е, и слънцето да ми дават и него не искам. И цялата вселена да ми дават, не искам. Но ако ми дават любовта, искам. Ако дойде да избирам, земята не искам, слънцето не искам, на другите ги оставям. Любовта е всичкото в света. Щом имаш любовта, ти си гражданин на онова вели-

кото На-

* престъпулник (прощапалник) – питата, която сее месеци при прохождането на гететто чало в света, което е без край, има всичките възможности. Един ден нашата земя, ще спре някъде. Земята все ще спре някъде след милиони години, ще я пратят на поправка и ти трябва да излезеш от земята и тогава какво ще правиш. Ще бъдеш нещастен в любовта. Няма такива неща. Един ден ще спре земята някъде, все ще се направи някакъв ремонт. Най-малко ще направят един ремонт на земята.

Та казвам: Единственото нещо, което се проповядва е - Бог е любов и ние трябва да бъдем любов. Ние сме любов и любовта ще поправи живота. По никакъв друг начин животът не може да се поправи. Този живот, който сме минали, той е само приготвление. Ние сме опитали любовта, без да я познаваме. Любовта досега ни е посещавала в безбройни форми, и ние не сме я познали. Не мислете, че тя не е действала. Всичко, каквото хората направиха, го направиха без любов. Човек е правил опити. Но може ли човек без любов да бъде щастлив? - Не може. В рая имаха любовта, и казват: Да видим без любов какво е. И сега виждате какво е без любов. Сега пак трябва да се върнем с любовта. Без любов не може. Без любов страдания има. Какво ще бъде с любовта? Ще има радост. Тъй щото, както досега сме работили без любов, може да работим без любов, на първо място да бъдете вие, любовта назад да бъде като слугиня. Ние всички чувствуваме, че ако тя не присъствува, ако тя не е на първо място, работите не вървят. Тя е главата, тя е сърцето. Ако сърцето го няма, кръвообръщението не може да става правилно. Ако няма глава, мисъл няма. Работата не може да излиза без любов. Та казвам: Ще турите любовта като една вътрешна необходимост. Казва: Не може ли без любов? Не може. Животът, който сега

имате, той е излязъл от любовта. Онези, които са ни дали този живот имат любов, работят. Ние, които притежаваме тази любов и ние трябва да започнем да работим като тях.

Някои от вас чакат новата епоха. Новата епоха е Божията любов. Бог иде в света. Без любов Господ ще смели всичките хора, на брашно ще ги направи, под хромела ще ги тури. Които не влизат под този закон, под хромела между двата камъка на брашно ще станат. Като влезете в любовта, под хромела няма да бъдете. Вие ще бъдете на нивата посяти, ще видите слънцето, ще се радвате. Ще се радвате на звездите. Онзи, който е без любов, той ще бъде под хромела.

Желая на всинца ви да излезете от хромела навън. С любов!

Христос казва да дигнете кръста си. Аз ви казвам: Дигнете любовта и с нея тръгнете! Не кръста, но с любовта тръгнете напред!

Отче наш.

5. Утринно слово
10.XI.1940 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

ЧАНТАТА НА ЛЮБОВТА

Добрата молитва

91 Псалом

Молитва на царството

В начало бе Словото

Ще прочета 24 глава от Евангелието на Матей.

Преди две хиляди години апостолите се интересували кога ще бъде свършването на века. Много мъчно се разбира тълкуването за свършването на века, свършването на света. Някои мислят, че земята ще изгори, ще се разруши. Как ще знае човек туй, което не се е случило. Ако те питат за един предмет, който не си го видял, не си го опитал, не си го вкусил, как ще го опишеш? Като напуснат хората земята, къде ще идат? Като се свърши светът, къде ще идат от земята?

Вземете понятието “обичаш някого”. Каква форма ще дадете на любовта? Казваш, че обичаш някого. Другите не разбират, ти само разбираш. На другите как ще го опишеш? Другите питат: Какво обичаш в него. - Ами знаеш ли, какви хубави очи има, каква светлина излиза от тях? Пък другите никаква светлина не виждат да излиза. Ти казваш: Какво благородно чувство има, пък другите не виждат нищо благородно. Как може единият да вижда, пък другите да не виждат? Единият има абсолютно доверие. Младата мома има абсолютно доверие в момъка. Той нито ѝ е брат, никакъв не ѝ е, но я погледнал веднъж, казал ѝ една дума и тя му вярва. Никакъв документ няма, но казва: Как може да бъде другояче? Той ѝ казал, че ще я направи царица и тя вярва. Тя казва, че на небето ѝ казал че ще я заведе. Казва: Той каза, не може да бъде другояче. После като не стане казва: Не си удържа думата. Ако дойде някой комар и ви каже, че ще ви заведе в рая, ще повярвате ли? Ако дойде един комар и ви каже, че вие ще

бъдете щастлив човек, вие ще повярвате ли?

Вярвайте в това, което виждате, разбирате, което сте опитали. Туй, което не виждаш, не вярвай. Запример, досега учените хора проповядваха, че земята се върти, но кой досега е доказал, че се върти? Ще вземат едно кълбо и ще ми доказват, че се върти това кълбо. Това не е никакво доказателство. Ако е истина аз ще видя, че се върти. Ще обгърна земята, ще видя, че аз съм неподвижен и тя се върти. Тя в мене се върти. Казвам: Върти се земята. Аз го виждам. Хубаво, ако се върти земята, защо се върти? Нали казват, че някой човек се въртял около някого. Защо се върти вълкът около някоя кошара? Има защо. Като вземе овцата, хич не се върти и тръгне по пътя си. Докато обикаля за овцата, обикаля кошарата. Та казвам: Учените хора доказват въртенето на земята. Въртенето на земята има отношение. На мене няма какво да ми доказват, че земята се върти. Щом аз се въртя и земята се върти; щом аз престана да се въртя и земята престава да се върти, нищо повече. Някой ще каже, че това не е вярно. Кои неща са верни? В дадения случай ти имаш един приятел и вярваш, че той е един добър човек. След като повярваш, че той е добър човек, тогава ли той става добър или и по-рано е бил добър? Ти със своето вярване придаде ли нещо на своя приятел? Ти само констатираш един факт, че той е добър. Сега ще разглеждаш въпроса, дали е добър или не и как е добър.

Мнозина са ме питали, върти ли се земята. Аз им казвам тъй: Ако се върти, върти се, ако не се върти, не се върти. - Ама как? Ако се върти, върти се. Ако земята не се въртеше, за едни хора щеше да има само нощ, за други само ден. Понеже се върти, затуй за хората е ту ден, ту нощ. Щом има ден и нощ, земята се върти. Ако за някоя има само ден и за други само нощ, тогава земята не се върти. Казва: Ама как да го разбираме? Как да го разбираш? Разбирай го, както аз го разбирам, както го разбираш ти и аз тъй го разбирам. Той ял баница и ме пита:

Харесва ли ти баницата? Той опитал баницата, приятно му е и иска да потвърди. Казва: Много вкусна беше. Казвам: И аз мисля тъй, и двамата сме авторитет. И аз мисля по същия начин. Авторитет е езикът ни, вкусът ни.

Сега има различие в разбирането на хората. Някои хора са далекогледи, някои са близогледи. Някои хора от близо виждат нещата по-добре. Други ги виждат отдалече по-добре; отблизо не ги виждат. Отдалече някои предмети са красиви, отблизо са грозни; а пък има други, които отблизо са красиви, отдалече са грозни. Сега ако питате, какво нещо е грозотата? Аз го обяснявам. Какво нещо е горчевината? Грозното е горчивото, красивото е сладкото. Красивото е приятно, грозното е неприятно. Що е грозотата? Има известни линии, като ги видиш, не харесваш тия линии. Да допуснем някой човек тури си ръката по лицето, гледи те, приятно ти е. Друг тури ръката на лицето ти, поглади те, неприятно ти е. Защо в единия случай ти е приятно, в другия неприятно? Правя сравнение. Дойде някой човек таи нещо в ръката си, тури ти нещо в джоба или в кесията. Дойде друг и той ти тури нещо в другата страна на кесията. От едното турено ти е приятно, от другото не ти е приятно. Защо ти е приятно? Единият ти турил звонкови златни монети, другият ти турил пясък в кесията - недоволен си. Доволен си от златото, недоволен си от пясъка. Или дошъл някой и турил в торбата ти хубав топъл хляб. Дойде друг турил ти мухлясал хляб в торбата. От топлия хляб ти е приятно, мухлясалият хляб ти е неприятен. Защо ти е неприятен? - Защото е мухлясал.

Има едно знание в света, което е мухлясало. Казва: Ще се свърши векът. Аг ще има в оня свят. Хората ще ги мъчат дяволите. Аз се чудя на ума на хората. Господ направил света, който е съвършен, и турил в този свят и дяволът. Казват, че дяволът се разправял както искал. Не е така работата. И с дявола се разправят както ис-

кам. Бог се разправя с всички както иска; не се разправя дяволът както иска. Вълкът изял една овца. Има овце, които не се ядат. Вълкът, след като изяде една овца, забременее. Като бременна жена стане. Започва да се мъчи. Като се мъчи, мъчи, роди едно вълче. Той мисли, че е изял една овца. Той е забременял с едно вълче. Тъй сега седи въпросът. Казвате: Как да го разбираме? Как ще разбираш, като се мъчиш? Та казвам: Има един начин за разбиране. Казват: Има ли друг свят или няма? Аз питам: В кой свят живееш сега? Той казва: Живея на този земен свят на физическото поле. Казва: Този е един свят. Друг свят има ли? Онзи и този свят е едно. Няма никакъв друг свят. - Че как тъй. Че де си виждал другия свят? Този свят го виждаш, другия не го виждаш. Под гумата свят се разбира преходна форма. Светът светува, а пък човек робува. Какво разбирате под това? Виждаш някаква форма като на някакво кино. Сега то е един свят.

Кога човек вижда, че е лош? То е едно вътрешно твое схващане. Един човек в гаден случай може да ти бъде приятен или неприятен; вземи за пример един човек се ръкува с тебе, приятно ти е. Друг път наранена ти е ръката, този човек иска да се ръкува, хване ти ръката, ще ти причини болка.

Често някои хора нас са ни приятни. Защо са ни приятни. Понеже носят в себе си Божествената любов. Всеки човек, който носи в себе си Божествената любов ни е приятен. Казваш: Този човек ми е неприятен. Щом ти си му неприятен и той ти е неприятен. И двамата сте под един знаменател, от една категория сте. Ако ти си гладувал три дена и той е гладувал три дена, казваш: Нямам ли нещо в торбата? - Нямам: Как тъй да нямаш? - Ами ти нямаш ли нещо в торбата си? Нямам. Единият е недоволен от другия и другият е недоволен от първия. И двамата са недоволни. Как тъй ти не си толкоз умен да нямаш нищо в торбата си. И двамата мислят, но нищо не си казват. Ако на единия торбата е празна, а на другия

пълна, тогава и двамата стават доволни. Хванат се. Разделят хляба, а онзи казва: Ти си много добър човек. Приятелство има. Казва: Да образуваме приятелство. Как ще си образуваш приятелство? Ако твоята торба е пълна и моята торба е празна, може да образуваме приятелство. За да има приятелство, или твоята торба трябва да бъде пълна или моята торба трябва да бъде празна. За мене лошите и добрите хора седят в това дали торбите им са празни или пълни. Добрите хора са с пълни торби, лошите са с празни торби. Какво има, че торбата е празна? Лошо ли е, ако моята торба е празна? Но ако едната торба е пълна, е хубаво. Сега онези, които не разбират Писанието, торбите им са празни. Онези, които разбират Писанието, торбите им са пълни. Тогава краят на века е краят на глада. Краят на глада кое е? Краят на глада е пълната торба. Краят на века е краят на глада. Краят на сиромашията кое е? Когато дойде пълната торба със злато е краят на сиромашията. Краят на болестите кой е? Когато дойде здравето е краят на века на болестите. Син човечески разбира, когато светът ще бъде съвършен, няма да остане човек, който да не е съвършен. Съдба значи, че всички ще бъдат съдени. Всеки ще повърне онова, което е заграбил. В съзнанието на хората ще остане онова Божественото право. Няма никой право да измъчва никого, никой няма право да заповядва. Туй е правото на Бога. Ти да вземеш да заповядваш на хората, кой ти е дал това право? Казвам: Щастие то ще дойде в края на века, когато любовта ще се прояви в света. Любовта аз наричам пълната торба. Любовта ще се прояви и тогава всичките нужди на хората ще бъдат задоволени. Само любовта ще задоволи нуждите на хората и в света на ума и в света на сърцето и на физическото поле. Защото някои търсят вечния живот в небето. Под думата “небе” разбираме вътрешния разумен човек. Да живееш в небето, значи да живееш в любовта. Да живееш в небето, значи да живееш в светлината. Да живееш в съзнанието.

Допуснете, че мравките говорят за човешкия свят. Те са писали за човешкия живот, че има такива грамадни същества и мравките питат, на кое място са хората. Мислят, че те са в небето горе. Че тия мрави постоянно ходят из това небе, те ходят из къщите на тия разумните същества, но като мрави не разбират. Ходят по свещените им книги, обикалят ги и не виждат нищо. Сега, когато някой разправя за оня свят, той седи като мравката, разправя за свещените книги на съществата от другия свят, ходи по тях и пита къде е. Горе не е, там долу не е, някъде навътре, и там не е. Наникъде не е. Туй, което не е наникъде, не е реално. То значи навсякъде, и горе, и долу, и навътре, и отвън, и дето го има, и дето го няма, навсякъде е. Туй, което е навсякъде и което никога не те напуща, то е реалното. Тогава хората са създали ада и рая. Ада всякога ние го образуваме, когато искаме да се освободим от реалността. Всякога си създаваме един ад, когато искаме да създадем един живот противоречив на онзи живот, който Бог е създал в нас. Ние образуваме противоречие и искаме да се освободим от светлината. В тъмнината тук се блъснеш, там си ударил главата, тук се ударил. Кое е причината? Завърти ключа. Защо завърташ този ключ сега? И някой от вас искаме да се освободите от Господа. Влезете в една къща и имате желание да вземете нещо. Не е лошо да вземете. Два начина за вземане има. Ти погледнеш, няма никой и тогава вземеш. Всякога, когато вземеш, без да присъствува някой вкъщи, то е престъпление. Аз като влеза, гледам дали има някой, ако има хора в къщата, тогава вземам. Щом вземеш там, дето е Господ, то е добре. Сега някой пита. Кое е добро? Там дето е Господ е добро и там можеш да направиш добро. Да кажем аз давам концерт и там е професорът, който ме е учил, мене ми е приятно, че пред неговото лице ще свиря. Няма никой, само на глупавите столове свиря, няма да ми е приятно. Какво ще ми кажат столовете? Професорът, който е там, вижда и усеща, че

свиря. И той да е доволен от моето свирене. Присъствието на Бога, който ни гледа, като живеем живота е най-голямото изкуство и то е, което внася радостта. Ние трябва да се радваме, че Господ присъствува в нашия живот. Нас ни е страх сега. Като започнат да ни говорят за Господа, започва да ни трепери. Казваме: Какво ще се прави?

Един свещеник казал: Стояне, Стояне, какво ще се прави, има да се скърца със зъби в оня свят. Дядо поне, ти поне си щастлив, твоите зъби са опаднали, няма да скърцаш, аз какво ще правя, че моите са здрави. Всичките хора приказват за скърцане със зъби. Как ще скърцат, когато зъбите ще останат на земята? С кои зъби ще скърцат? Никакви зъби няма да скърцат. Скърцането на зъби подразбира, че условията ще бъдат лоши в оня свят. Сега туй е голямото заблуждение в света, което съществува.

Всичкото зло в света произтича, че ние искаме да бъдем като Бога. Като Бога да бъдем, но отделени от Него. Искане да се отделим и мислим, че като се отделим, ще бъдем щастливи. И в Писанието там се казва, че като влиза змията казва на Ева, че като ядат от забранения плод, като Бога ще станат. Ще бъдат свободни, няма да бъдат в туй положение.

Та казвам: Единственият съвет, който аз бих ви дал в сегашния век, е да минете подир любовта и да носите чантата на любовта. Не ви трябва нищо друго. Вземете чантата на любовта и дето влезе, с нея влизайте и така ще научите много повече, отколкото да свършите всичките университети в света. Любовта като дойде ще задоволи всичките хора навсякъде и във всяко отношение и в умствено и духовно ще ги задоволи. Тя няма да се спре някъде да даде на някого, но ще задоволи всичките хора, ще се спре малко, ще ги погледне, ще види, че всички са доволни и тя ще се поусмивне малко. То е щастието. Да видиш, че любовта се усмивва. Като се усмивне, там е щастието на човека; да видиш, че любовта се усмивва.

Ти ще видиш всичките си заблуждения. Ти мислиш, че си сиромаш. Ти ще познаеш, че онзи, който те е обрал, е твой брат, той не те обрал, ами ти е помогнал. Ще видиш, че онзи който те мъчи, е твой брат и той ти помага, цени те. Ти мислиш, че той те измъчва, но той не те е измъчвал.

Две неща има в света важни: Да гадеш от любов и да вземеш от любов. Да бъдеш проводник на любовта и както Бог се проявява да се проявиш. И онова, което Бог ти дава в гадения случай да го възприемеш. Казваш: Аз искам да бъда свободен. -Как свободен? Светлината не я ли възприемаш? Живота, който иде от Господа, не го ли приемаш? Вкусил си яденето и казваш: Аз от никого нищо не искам. Ти си мислиш това, което не е. Казваш: Аз искам да бъда свободен. Ти си свободен, когато възприемаш Божествената свобода. Свободен си, когато възприемаш Божествените блага. Свободен си, когато възприемаш светлината. Свободен си, когато възприемаш вкуса. Свободен си, когато възприемаш обонянето. Свободен си, когато възприемаш пипането. Свободен си, когато възприемаш Божествената мисъл. Свободен си, когато възприемаш Божествените чувства. Свободен си, когато влезеш в една къща и всичко е тъмно, граснеш кибритата и запалиш свещта и излезеш вън. Намериш хора гладни, занесеш им хляб. Намериш болни хора, занесеш им здраве. Навсякъде носиш. Като станат тия хора, благодарят, че си станал носител на Божественото. Сега вие всички очаквате да дойде Христос. Христос ако сега дойде в къщи, ще каже: Що седиш още? Ти имаш около десет милиона, турени в банката. Що си ги турил в банката? Я ги извади и раздай ги на другите. Хамбарите ти са пълни с жито. Извади туй жито и го занеси на бедните, раздай им го. Имаш цял склад грехи, тия грехи на бедните ги раздай. Имаш една нива и чакаш другите да дойдат да работят. Вземи мотиката и сам да копаеш. Що чакаш? Ти чакаш да имаш слуги и те да работят за тебе. Ти казваш:

Аз остарях. Хайде да не кажа една лоша дума. Когато човек не иска да работи, остарява. Когато човек не иска да работи, разболява се. Когато човек не иска да мисли както трябва, оглупява. Краят на века е краят на всички противоречия в света, които съществуват. Краят на безлюбието в света е краят на века. И ние сме в този век. Светът се съди сега. И писанието казва, че съдбата започва от дома Божи. Домът Божи се съди. Сега се съдят праведните хора. Най-първо се изпитват не глупавите. Изпитват се най-способните ученици, най-разумните. Като мине техният ред, тогава ще дойдат глупавите, които нищо не разбират, не знаят. Онези, които добре минали изпита си, шест ще им се тури; на онези глупавите по единица. Тогава туй е съдбата на света. Тогава тези, които приемат единица, за бъдеще ще бъдат ученици, а пък онези, които имат шест, ще бъдат учители, ще започнат да учат глупавите. Та в бъдещия век глупавите ще бъдат научени от Господа. Кои ще бъдат научени от Господа? Глупавите ще бъдат научени. Умните ще бъдат носители на Божественото.

Във вас има желание да идете да проповядвате Словото Божие, да научите хората. Какво ще ги научите? Отивам в един дом, дето бащата по няколко пъти на ден бие сина си. Като влезе още от вратата, синът се оплаква от бащата, казва: Много бие. Казвам: Баща ти е много добър, ти не си го разбрал досега. Много добър е баща ти. Като влезе в този дом, него ден бащата хване, помилва сина си по лицето, поглади го. Казва: Дайте, донесете дрехи, обуца, шапка. Нахрани сина си хубаво, говори му сладко. Казвам: Аз идната година пак ще дойда и ще ми кажеш дали баща ти те бие. Като иде идната година, казва: Много добър е баща ми, ръка не е турил да ме удари. И какъв сладък език има.

Това е новият век. Искате да проповядвате, да извършете сълзите на Стоянчо. Стоян не е разбирал причината. В моя ум ето къде е причината. Понеже бащата

само пипал сина и кожата му е била повредена на Стояна и дето пипал бащата, Стоян мислел, че бащата го бие. Бащата искал да го излекува и той не е разбирал тази работа. Баща му направил превръзка и той махнал превръзката. На другия ден пак го хване и му направил превръзка, той пак я хвърлил. Бащата превързва и онзи хвърля, бащата превързва и онзи хвърля. Казва: Аман от този баща. Туй е моето разбиране. Знаеш, колко мъчно е да разбереш един човек. Та често във вашия ум има една илюзия.

Преди известно време иде един стар брат и ми привежда един анекдот. Привеждам неговия анекдот - неща, които не са станали, но са майсторски създадени. Дава се едно голямо обявление в един цирк, че има два големи лъва, донесени от Африка, светът не е виждал такива. Изтичват се хората да видят тези големи лъвове. Пък в този цирк взели една голяма лъвска кожа, направили я като лъв, влязъл вътре един бедняк, здравеняк и той като лъв върви. Като излязъл, всички казват: Какъв голям лъв. По едно време влиза още един по-голям, че първият като видял втория лъв, се уплашил. Другият минава край него и му казва: Не се плаши и аз съм като тебе. Ние се плашим от това, което не е реално. Цялата публика гледа двата лъва. Никакви лъвове не са, но хора, на които плащат. Плащат и на единия, и на другия.

Всичкото заблуждение произтича единствено от факта, че не сме приложили любовта. Това е пак физическо разбиране. Понеже не сме опитали любовта. Търсим любовта по външни начини. Най-първо вие искате един човек да ви обича, да се ръкува с вас, да ви прегърне, да ви целуне. Хубави са тия работи. Няма нищо лошо в целувките, няма нищо лошо в прегръдките. Но целувките и прегръдките трябва да дойдат отпосле. Най-първо трябва да дойде любовта в света, понеже само тя знае как да целуне. Трябва да знаете, че само любовта знае да целува. То е като светлината, която иде. Като знанието, което прониква в ума. Като онези приятните чувства, ко-

ито проникват в сърцето. Казвам само това, което прониква отвътре, само любовта е единствената сила, която може да помогне на човека. Когато мене ми кажат за Бога, аз разбирам, че Бог е само Онзи в света, Който носи всичките блага. Как бихте познали по-добре любовта? Ако вашето тяло е наранено отвън, нанесли са ви стотина рани с нож, ако дойдете в къщи, или аз дойда при вас, ще очаквате да ви презърна ли или да ви целуна? С всяка презръдка, която може да ви дам, аз ще ви причиня болка. Първо ще седна да ви излекувам, да ви превръзвам, ще измия раните ви. След 24 часа или най-късно след една седмица всичките рани ще заздравеят. След като оздравеят раните ви, след като тялото ви е здраво, всяко мое пипане може да ви причини приятност. Докато имате рани, каквото и да направя, не може да ви доказвам, че ви обичам. Какво ще идеш да целуваш окото на един човек? Очите целуват ли се? Ако дойде някой да целуне очите ти, той ще целуне клепачите ти. Очите не се целуват. Реално не се целува. Без целувки е света. И Христос казва там на едно място: “Дойдох в дома ти и целуване не ми даде. Тази, откакто съм дошъл целува нозете ми, затова ѝ се прощават много грехове.” Защо е този пример. Какво разбира този пример. Кални били краката на Христа и тя като плакала ги измила. Христос казва: “Ти вода не ми даде да си измия краката, а тя със сълзи уми нозете ми.” Тя умила краката със сълзите си и каза на Христа: “Колко мъчно те разбират хората и тебе. Мене да ме гонят поне разбирам, но ти, който носиш доброто, че хората не искат да го разберат.” Тя затова плакала. Тя плачела, че хората не могат да разберат какво добро се крие в Христа. Защо плачат децата? Децата плачат, понеже бащата и майката не разбират любовта. Бащата и майката плачат, защото синът и дъщерята им не разбират любовта. Слугите плачат, защото господарите не разбират любовта. Господарите плачат, защото слугите не разбират любовта. Учените плачат, защото учителите

не разбират любовта. Учителите плачат, защото учениците не разбират любовта. Всичките хора плачат, защото не разбират любовта. Разберете любовта и плачът ще престане. Разберете любовта и всичките блага ще дойдат в света. Казвам: Когато Христос дойде втори път. Идването на Христа е края на века. Преди няколко години слушам някои да казват: Как ще бъде? Ще го видим ли? - Ще го видим. Преди години казвах, че маслото няма да бъде по два лева, но по сто лева. - Как ще бъде? Ще го видим ли? - Ще го видим, казах. - Че как сто лева дават ли се за масло? Сега стотина лева стана маслото. Не уповавайте на богатството. Богатството не носи щастие на човека. “Горко вам богатаи!” Ти не вярваш в онова, което Бог е вложил в тебе, в един ум да се ползуваш от него, не вярваш в едно сърце, да се ползуваш от него. Според мене има четири неща реални в света. То е човешкият дух, човешката душа, човешкият ум и човешкото сърце. Те са четирите реалности в света. Реален е духът в тебе. Той ти носи силата. Реална е душата в тебе. Тя ти носи любовта. Реален е твоят ум. Реално е и сърцето. Реални са и чувствата. Ти имаш сърце да движи кръвта. Мнозина на мене са ми казвали: Няма добри хора в света. Казвам: Срећнал си един добър човек. За пръв път срещам един добър човек. Ти, казва, какво можеш да направяш? Рекох: Аз може да ти дам хляб, ако си гладен. Може да ти дам вода, ако си жаден. Какво искаш повече? Гледа ме той сега. Рекох: Досега кой ти е давал хляб? Аз съм, който ти давам. Че ти живееш, аз съм причината. Казва: Ти на какво се правиш? Точно на това, на което ти се правиш. Ти си нещо, но защото искаш да бъдеш като мене, ти си нещастен. Ти искаш да бъдеш като мене, но нямаш моя ум. Ти не раздаваш. Разликата между мене и тебе е, че аз съм се научил да раздавам, пък ти си се научил да вземаш. Пък понеже ти не раздаваш, а постоянно вземаш, пък и понеже ти събираш, пък аз раздавам. А, казва, ти ли си причината аз да страдам? Добре, аз ще

събирам, пък ти раздавай. Или ти ще събираш, пък аз ще раздавам, или аз ще събирам, пък ти ще раздаваш. Законът е такъв. Всеки, който раздава, върши волята Божия. Всеки, който събира, върши волята Божия. Ако аз раздавам, къде е престъплението? Аз съм пратен да направя добро. Направи добро и казва: Я ми плати заради него. Престъпление е да искам да ми платиш за доброто. Там е престъплението сега.

Сега на вас каквото и да ви кажа, пак ще остане идеята неразбрана. Ако дойде Христос, аз да ви кажа, какво ще стане с вас. Като дойде Христос, вие, силните ще, станете слаби. Вие, големите, ще се смалите. Вие, твърдите, ще се стопите. Който разбира, ще се зарадва. Ако аз съм затворен в един затвор и има една малка дупчица, микроскопическа, през която може да излезе, ще се зарадвам. Голям човек от никъде не може да излезе. Ако мога да се смаля и мога да изляза през тази дупчица, нали е спасение? Тогава ще се смалиш. Да се смалиш, значи да можеш да минеш през най-малката дупчица и свободно да идеш. Само малките хора са свободни. Ако може да се смаляваш, че отвсякъде да минаваш, кой ще те свърже? Кой ще те затвори?

Най-първо вие търсите да ви обичат. Не търсете да ви обичат. Но търсете вие да обичате. Не да кажете: Този обичам, онзи обичам. Вие срещнете един човек, искате да ви обича. Като погледнеш един човек, да почувствуваш, че Бог е в него. Да застанеш и ти да видиш скрития Бог. Срещнеш един вълк, да видиш скрития във вълка. Да видиш, ще го познаеш ли? Да приближиш при вълка, да го погладши и да кажеш: Познавам те. Като срещнеш една змия, да познаеш скрития в нея, да я погладши и да кажеш: Познавам те, Господи! Бог е и в тази змия.

Като дойде едно страдание, защо не го погладите? Дойде ревматизъм в коляното. Ти никога не си гладил коляното, краката си. Този крак ти е работил като слуга, никога не ти идвало на ума да му благодариш, да го помил-

ваш. Дойде ревматизъмът, ще го помилваш. Ще кажеш: Колко години си ме слушал, прости ми. Колко си бил добър. Погладу малко крака си. Сега ще викате лекар да туря инжекция.

Любовта изисква благодарност в света. Новото учение в света е това. Сега трябва да благодарите. За това, което сега става в света, вие трябва да се радвате. Вие имате по един билет и сега пагат отгоре благословения. Когато кокошката снесе едно яйце, вие се радвате. Когато кокошката снесе яйце, децата тичат, вземат яйцето и идат на бакалницата. Защо се радват? Защото от крякането ще излезе нещо. Радват се на крякането на кокошката. Аз бих желал да дигна яйцето. Сега като се снесе едно яйце от новите птици, всички бягат. Сега туй е една вътрешна страна.

Единствената сила в света, когато дойде и вие трябва да мълчите, то е любовта. Тя е разрешението на онези кардиналните, на важните въпроси в света на най-мъчните въпроси. Вие може да четете Библията, вие може да не я четете, но вие не може да разберете същността на нещата. Да бъдете и най-богатите и най-учените, и най-силните, каквото и да бъдете в света, мъчнотите не се разрешават. Всичките мъчнотии в света се разрешават с любовта. Щом възприемете любовта, станете служители на любовта. Тогава всичките въпроси се разрешават. Не само за един момент, но постоянно да служите. Една майка, която ражда едно дете, плащат ли й нещо? Тя става по три, четири, пет пъти на нощта, грижи се. Птичките си направят положка и бащата и майката събират храна и дават на малките си. Щом изхранят децата, всички излитат заедно. Божественият закон работи навсякъде. Вие казвате: Няма любов в света. Според вас, къде е любовта? Най-първо всеки един от вас е любов. Туй, в което вие не вярвате. Всеки един от вас е безлюбие. И в туй не вярвате. За мене, като кажа, че съм любов, разбирам пълна торба. Като кажат безлюбие, раз-

бирам празна торба. И двете имат еднакъв смисъл. В безлюбието аз съм готов да възприема любовта. В любовта аз съм готов да раздам любовта. Не да раздам, защото любовта не се дели, но съм готов да служа на любовта. Защото и в безлюбието трябва да служим. След като ни дадат, да кажем: Моята торба е празна, пак трябва да служа. Дават ми хляб, турям го в торбата. Дадат друг, пак го турям. Служувам, значи отивам, изваждам из торбата и го раздавам. Значи в безлюбието ти възприемаш, в любовта ти даваш. Трябва да служим и в двата случая. Ние искаме в единия случай ние да служим, а в другия случай нас да ни служат. И в двата случая трябва да служим. И в безлюбието и в любовта ние ще разбираме пътищата на Бога. Вие в пълната торба ще опитате каква е Божията истина. В празната торба ще разберете, вие ще опитате какво нещо е Божията мъдрост. Божията мъдрост е, която пълни торбите. Божията любов е началото на нещата. Мъдростта е, която пълни торбите и извява реалността. Истината е, която реализира нещата. Щом ти реализираш ти си доволен.

Казват: Бог е любов. Вие всички сега ме гледате, понеже вас много пъти са ви проповядвали за любовта. Кой не ви е проповядвал? Казват: Той не е чист. Ти вече имаш криво разбиране за любовта. Ти като кажеш, че той е нечист, ти си на физическото поле, дето може да го хванеш за ръката. Аз говоря за любов, в която няма сприкосновение. Да обичаш някого, без да го прегръщаш. Да обичаш някого, без да го целуваш. Ще го целуваш, когато се е окалял. Щом искаш да му направим добро, ще го целуваш. Майката целува това дете, понеже е слабо. Щом детето ѝ е на онзи край на земята, как ще го целува? Пише му хубави писма майката и в тях има копнеж.

Та няма да ви говоря за целувката. Туй, което хората разбират за целувка, прегръдка, ръкуване, те са неразбрани работи. Само когато в света дойде любовта да целува хората, тогава ще разберат гладенето, ръкуването,

всички работи за бъдеще ще бъдат. Сега има различие. Казва: Този брат ми е приятен, онзи не ми е приятен. Тази сестра ми е приятна, онази не ми е приятна. Майка ти ми е приятна, понеже ти е служила. Всеки човек, който нас ни служи, ни е приятен. Всеки човек, който не ни служи, не ни е приятен. Всеки, който ни кара насила да му служим, нас ни е неприятен.

Казвам: Да останат във вас три неща: Без любов нещата са непостижими. Без любов нищо не можеш да направиш. За да се учиш, любовта трябва да бъде подтик. За да приложиш истината, любовта трябва да бъде подтик. Ако в живота ти любовта не произвежда живота, ако любовта в живота ти не произвежда светлината в тебе, да предизвика да дойде мъдростта в тебе и ако в живота любовта не предизвиква истината, ти не си разбрал любовта. Любовта е туй, което като дойде в тебе, приближава мъдростта при тебе, приближава и истината. Любовта, която не приближава знанието, мъдростта и любов, която не приближава свободата, истината, тя не е любов. Сега искам да разберете конкретно. Любовта е туй, което предизвиква знанието в човека. В любовта оценяваш човека, цениш го. В любовта всеки човек ти е свещен. Като го погледнеш, ти виждаш присъствието на Бога. В любовта всеки човек е Божествен, в него не виждаш никакво противоречие.

Може да цитирате, какво са писали хората. Може да цитирате пророците. Тия пророци, както са писали, много пъти техният език не е бил чист, техните умове не са били чисти, нищо повече. Като ви говоря, аз се питам: Защо говориш на тия хора. Защо говориш, за да видят, че си голям човек, че знаеш много, за туй ли говориш? Да мислите сега какво ще ми дадете. Аз се радвам за онова, което съм в себе си. Аз се радвам за едно нещо, че мога да нося чантата на любовта. Единствената ми радост е да нося чантата на любовта. Сега аз навсякъде чантата ѝ нося. А пък вие искаме по-големи работи. Един-

ственото нещо, което мога да ви дам, е да ви дам по една чантата. Ако искате повече, то е от лукаваго. Другите работи, други хора може да ви ги дадат. Казвам тъй, за да разберете. Да носиш чантата на любовта, от която идат всичките Божи благи, всичкото щастие. То е смисълът, в най-простата форма. Вие сега казвате: Как е тази работа, ние така не разбираме. Какво нещо е слугуването? Любовта, това е най-красивото същество в света. По-красиво от нея няма. Любовта това е най-богатото същество, по-богато от нея няма. Любовта е най-силното същество, по-силно от нея няма. Любовта всичко изпълня. Няма място в живота, което да не е изпълнила тя. Там гето стъпи кракът на любовта, рай става. Като излезе любовта от рая, раят се обръща в ад. Такова нещо е любовта. Казвам: Само да стъпи любовта във вас, ще станете рай. Понеже любовта е излязла от вас, сега е ад. Като дойде любовта, всичко ще се оправи. Това е понятието в моя ум за любовта. Сега какво търсите повече от това?

Ще ми кажете, че вие искате да бъдете като мене. И аз ще ви кажа, че искам да бъда като вас. Когато съм при Господа и Му кажа, че искам да бъда като Него, Той ми казва, че иска да бъде като мене. Ние сме се разбрали. Когато Той е готов да отстъпи своето място на мене и аз съм готов да отстъпя моето място. И двете места са еднакви. Като разменим местата, аз, слугата, ще ида на мястото на господаря, господарят на моето място ще дойде. Тази идея вие сте я чели. Апостол Павел казва: Бог беше в Христа и примиряваше света в себе си. Като не приемаше греховете, примиряваше се с тях и заличаваше всичко.

Допуснете, че аз ви срещна на пътя и вие носите пълна чанта със злато. Аз ви кажа да ви услужа да ви понося чантата. Вие се поспрете, погледнете ме. Аз вече зная какво мислите. Вие нямате доверие в мене. Като ме погледнете, отказвате се да ми дадете чантата. Аз ве-

че зная какво се крие в чантата. Когато имате голяма готовност изведнъж да ми дадете чантата, пак зная какво е състоянието, зная, че няма нищо в чантата. При мене мнозина са идвали и ми казват: Учителю, готов съм да се предам в твоите ръце, каквото искаш да направиш с мене. Мене ме е страх. Като дойдат други, стоят настрана, казват: Ние не искаме да ни станеш господар. Аз нямам нужда нито от богатства, нито от сиромашия. Аз не искам да заблуждавам. Най-първо богатият ме лъже, че е богат и сиромашът ме лъже, че е сиромаш. И двамата ме лъжат. И двамата не вярват. Сега казвам на ваш език. Вярвам, че богатият е богат. Вярвам, че сиромашът е сиромаш. Но за мене сиромашията и богатството имат еднаква цена. Ако ги купувам, за богатия ще дам толкова пари, колкото и за сиромаша. И двамата са еднакви по цена.

Казвам: Ако аз ви срещна, вие трябва да имате доверие в мене. Вие да имате доверие в мене и аз да имам доверие във вас. Нося чантата в дясната ръка, като от малее, веднага турям чантата в лявата ръка. Лявата от малее, пак туря чантата в дясната. Чантата минава ту в дясната, ту в лявата ръка. Никога господарят, човекът не се съмнява, че лявата ръка може да вземе чантата и да я занесе някъде. Той знае, че никъде не може да я занесе и да я открадне. Тази е идеята. Като срещнеш един подобен на себе си, да знаеш, че той никога няма да злоупотреби. Да имаш пълно доверие. Казвам: Сега да се пригответе, че като дойде любовта да ѝ носите чантата. Понеже тя ще посети всички бедни, страдащи, немощни. Малко слуги има да носят чантата на любовта. Доста е тежка тази чанта. Много тежи чантата на любовта. Ако можете да носите чантата на любовта, ще разберете любовта; ако не можете да носите чантата на любовта, не можете да я разберете. Или другояче казано: Да имате онова хубавото разположение на сърцето си. Да изчезнат всичките онези кисели чувства в света. Ки-

селите чувства, киселите мисли да изчезнат и киселите постъпки да изчезнат. Няма нищо по-хубаво в света, да имаш красиви мисли и чувства. Каква приятност е да имаш едно същество, на което напълно да разчиташ с пълно доверие. То мяза на един параход, който минава през океана и той един от тези големи гиганти, като седнеш в него, върви тих и спокоен. И при големите бури седиш спокоен, наблюдаваш, никакъв страх не влиза в душата ти, че този параход може да потъне. Такова нещо е любовта като един голям кораб, че като седнеш в него, ще кажеш: Блажени времена! Не е ли нашата любов, която ни носи в пространството? Тази земя ни носи от любов. Тя ни носи и ние с хиляди години пътуваме като пътници и разглеждаме красотата на Божия свят. Трябва да се радваме. Даром ни развеждат в света и от гара на гара се спираме в света. Какво искаме повече?

За бъдеще е краят на века. Краят на безлюбието. Сега като излезете от тук, ще кажете: Знаете ли какво каза днес Учителят? Днес аз ви казвам: Желая да бъда като вас. А вие ми казвате: Ние не можем да бъдем като вас. Като казвам, че желая да бъда като вас, не разбирам да нося вашите слабости. Аз подразбирам, че вие се преструвате. Като каже някой, че не може да обича, той се преструва. Не може да обичал. Казва: Не може да дава. Като те бият, как ще гадеш насила? Като те бият, всичко даваш, без бой не можеш да даваш. По-хубаво е без бой да гадеш, отколкото с бой. И с бой е хубаво да гадеш.

Не трябва да се погодирате. Има нещо нечисто в света. Но когато срещна един човек, в моя ум седи мисълта - аз искам да му дам онази цена, която Бог е вложил. Ценя го. Виждам хубавия ум, който Бог е вложил в неговата глава. Виждам хубавото сърце, което Бог е вложил. Виждам душата му. Не се спирам на посторонни работи. Той е пътник, опрашил се по пътя, окалял се. То са временни работи, тия неща не са важни. Важно е това хубавото, възвишеното. Той сам е уморен от живота. Че е

прашен, прашен е. Няма какво да му разправяте за вашия прах. Няма какво да му разправяте за вашата кал. Калта за едни хора е щастие за други. Аз бих ви привел много примери. Мисли ли онзи крадец, който ви задигнал парите за вашето нещастие? Цяла нощ ще плачете за парите. Той човек жена има, деца има, цялата нощ гуляе, накупи си неща. Защо да не се радвате, че другите се радват. Мъчно е да се радваш. Не е лесно да се радваш, когато парите са взети. Казваш: 20 години съм работил заради тях, отидоха парите.

Аз разглеждам нещата от Божествено гледище. Как ще обясните факта, че Бог позволи Христа да го бият шест хиляди римски войници, подиграваха се, плюха го, биха го. Този човек седи, той изкупваше света. Какво искаше да покаже Христос? Аз се спирам върху една свещена работа. Не искам да обяснявам, какво нещо е страданието. Аз считам страданието за свещено нещо, за което не обичам да говоря. За същността на страданието и мъчението не говоря. Там е скрита една от великите истини. Човека, на когото бих говорил за страданието, трябва да носи чантата на любовта. Човек, който не носи чантата на любовта, за страданието и мъчението не говоря. Там е волята Божия.

Мене ми стана приятно, когато онзи ген дойде един евреин при мене и ми каза: Учителю, аз осем години съм при тебе и сега разбрах, какво нещо е любовта. Ние страдаме от безлюбие. Сега и Мойсей да дойде, трябва да проповядва любовта. Сега аз съм готов да служавам на кого то и да е. Щели да вземат богатството, да го вземат. Доволен съм от каквото имам. Евреите ги гонят. Заслужаваме. Никаква любов нямаме. Коравосърдечен народ сме, дебели глави, не разбираме. Да бъде волята Божия. Каквото и да стане, много хубаво ще стане. Сега вече, казва, обичам българите. Всичките обичам. По-преди като евреин се за себе си мислех. Самият евреин ми разказваше това. Казвам му: Сега си на правия път. Сега носи

чантата на любовта.

Сега правете разлика дали обичате или не. Аз поставям другояче въпроса. Няма нито един от вас, който не иска да бъде здрав. Няма нито един от вас, който не иска да бъде умът му светъл, да няма никаква тъмнина вътре. Няма нито един от вас, който да не иска сърцето му да е обширно.

В моя ум сега мисълта: Всяко нещо, което е направено без любов, е престъпление. Всяка мисъл, всяко чувство, всяка постъпка, направени без любов, са престъпления и лоши последици има. Всяка мисъл, всяко чувство и всяка постъпка, направени с любов, това е добродетел. То е великото в света. Подбuditелните причини са дълбоко в нас, те откън не сега. Подбuditелната причина е любовта. Тя любовта, никога не се обръща назад. Тя гледа напред и никога не се обръща назад. Само в един случай се обръща. Щом направиш нещо по любов, пообърне се, погледне те, и пак върви напред. Като направиш нещо по любов, обърне се, погледне и пак напред гледа. Туй показва, че доволна е от тебе. Вие казвате, че желаете любовта да се обърне, да ви погледа. Ако не ви поглежда, аз имам друго понятие заради вас. Всяко нещо в света, което не е направено с любов, не е добро. Всяко нещо, което е направено с любов, е добро.

Туй, което ви говоря, ако можете да го направите при пълна свобода, без никакво притеснение, ако може да го възприемете по любов, на време е. Ако речете да го направите без любов, ще кажете: Не му е времето. Всяко нещо, което е направено с любов, то е навреме. Ако приемете любовта, времето е сега. Ако мислите, че времето още не е дошло, нямате любовта.

Аз мисля, че времето е дошло сега. Казвате - преди две хиляди години Христос проповядваше любовта. Казах: Не му е времето. Сега иде пак същият закон. И в небето да идете пак е същият закон. Като идете в небето, пак ще ви пратят на земята да дойдете. Ако се набръчка

лицето ви, кажете: Пак ни пращат да се мъчим. Това е неразбиране. Като идете в небето и ви върнат пак на земята, да ви е приятно, че ще носите чантата на любовта.

Желая ви да носите по една чанта.

Отче наш.

6. Утринно слово

1.XII.1940 г. Неделя 5 ч. с.

София - Изгрев

Д В Е В Р А Т И

Добрата молитва
91 Псалом
Молитвата на Царството
В начало бе Словото
Ще прочета 6 глава от Евангелието на Йоана.
Духът Божий

Някой път има някои мъчнотии. Но често големите мъчнотии на онези модерни дами, които имат много грехи са, че не знаят коя греха да облекат. Имат много шапки, че не знаят коя шапка да турят, мъчи се, докато да определи, коя шапка да тури. Имат много обуца, че не знаят кои обуца да турят. Мислите ли, че една дама, която се безпокои, коя греха да тури, коя шапка да тури, кои обуца да тури, че то е нещо съществено? Че трябва да се облече е съществено, но какъв костюм да тури, какъв цвят да има грехата, то е второстепенно. Но вечерно време, като ходи в тъмното, трябва ли да се облече в бяла греха? Вечер черно да носи, денем бяло да носи. Денем бялото е на мода. Сега вечерно време хората се обличат в бяло, а през деня в черно. Аз разсъждавам. Вие по някой път се обличате в черно денем. Гледате на живота много мрачно. Денем слънцето изгряло, светлина навсякъде, пък вие казвате: Не ми е приятно. Защо ви е неприятно и вие не знаете. Гледате мрачно. Вечерно време вие си ококорите очите, в мрачината виждате нещата. Вземете онзи апаш, който отива да краде, как светят очите му, радва се, че ще свърши някоя много хубава работа. Сега аз разглеждам нещата широко.

Аз не разглеждам кой ще бъде щастлив, или не. Защото, вълкът е щастлив, когато изяде една овца; човек е щастлив, като изяде една ябълка; търговецът е щаст-

лив, като му паднат парици, като прогаде стоката. Майката е щастлива, като нахрани детето. Младият момък е щастлив, като се ожени. Младата мома е щастлива, като се ожени. Майката е щастлива, като роди дете. Сега някои казват: Онова, вечното, щастие. Не зная дали има вечно щастие в този смисъл, както хората мислят. Защото, ако рече човек да обясни вечното щастие, той ще дойде в едно противоречие. Ако има вечно щастие, откъде е дошло нещастие на земята? Хората вярват, че нещастие е по-голямо от щастие. Понеже колко щастливи хора има на земята? Много малко щастливи хора има. Това е привидно. Но и в нещастие има щастие. Че нещастие, то е една руда. Аз наричам нещастие руда, от която търсим да извадим злато. Ако извадим един тон руда и едва извадим стотина грама, то не си струва труда. Струва си труда, то е доста голямо богатство сто грама. Но някой път, няма да извадиш сто грама, но 25 грама ще извадиш от един тон или 30 грама.

Та казвам: В религиозния живот има една опасност: Ние ставаме еднообразни, засягаме много малко способности. Човек става еднообразен. Казва: Да имаме вяра, че да си поживеем. Да си поживеем по Бога. - Ще легнеш, ще спиш, ще станеш. Ще се наядеш, ще станеш. Ще пороботиш, пак ще напуснеш работа, пак ще се върнеш, пак легнеш, пак спиш. На другата сутрин пак станеш, пак ядеш. Ще се облечеш сутринта с един костюм, на обед с друг, вечерта с трети. Аз зная една българка, една малка красива българка от Свищов, свършила в Европа, която се обличаше по три пъти на ден, сутрин в един цвят, на обед в друг и вечер в трети. Трикульорната дама я наричаха. Когато бях в Свищов, ходих им на гости. Но беше като образец, хубаво облечена. Някой ще каже: Защо се обличаше? То е щастие. Като си облече утринната рокля е щастлива; като облече обедната е щастлива и като облече вечерната пак е щастлива. Пък счита, че е свършила една хубава работа. Вие казвате: Колко глупава ра-

бота е. Аз разсъждавам другояче. Ти станеш, облечеш се много скромно. Казваш: Какво ще се прави, значи роклята не е модна. На обед какво ще се прави, роклята не е модна и вечер казваш: Какво ще се прави. Пак не е модна роклята. Три пъти да се облечеш с мода или без мода? Аз бих желал религиозните хора да бъдат с мода. Желая в мислите да има мода. По три пъти на ден да се облечаш хубаво. Като станеш сутрин, развей червеното знаме. На обед жълтото, а вечер тури синьото. Тури тия три основни краски. Пък през деня, може да ги сменяш, като художник.

Сега вие питате: Какъв е смисълът на живота? То е един от най-трудните въпроси. - Какъв е смисълът на религията? - Труден въпрос. Защо е дошъл човек на земята? - Труден въпрос. Защото каквото и да кажеш там, дето се подига един спор, въпросът е труден. Даже като кажат: Трябва да вярва човек. Без вяра не може ли? Може и без вяра. Казва: Без крак човек може ли? Може и без крака. Но и с крака ако си, сам ще ходиш; ако си без крака, други ще те носят. Казва: С ум може, но без ум може ли? Може и без ум, но само че ако имаш ум, сам ще мислиш; ако нямаш ум, другите ще мислят заради тебе. Ти и без крака можеш, но други ще те носят и ти не си свободен вече. Човекът, който те носи, ако иска ще те носи, ако не иска ще те снесе. Ще се молиш. Питат по някой път, защо човек трябва да бъде слаб. За да се моли. Ако искаш да се отучиш да се молиш, силен трябва да станеш. Ако искаш да се отучиш да работиш, силен трябва да станеш. Слабите хора работят, силните заповядат. Хубаво е човек да бъде силен. По някой път мнозина искате да станете силни, за да станете много учени. Човек силен като стане, той не се учи. Аз съм срещал мнозина учители и професори тук и в Америка. Като помисля, че са авторитети те говорят преди десет години какво било, цитират някои теории какви са и критикуват сегашните, че не могли да обяснят. Няма да бъде време, когато една

теория да обясни целия живот. Една теория ще обясни временно нещата от живота. Но всяка една теория трябва да се подложи на един малък опит. Туй, което ти опитваш, то е вярно.

Има две опасности в живота; ако човек много говори, изтощава се; ако никак не говори, жабунясва. По някой път не говори нищо. Хубаво е и то. Аз съм за смяната на нещата. В Америка по някой път в евангелистките църкви има обичай, понеже проповедниците по някой път се изтощават, по две беседи в седмицата гържат, в неделя говори една беседа и през седмицата още една беседа; изтощават се, няма какво да говори. Тогава имат братски събрания, дето всеки ще стане да каже своята опитност. Доста интересни работи има. Всеки ще си каже своята опитност по пет-десет минути, ще разкаже нещо за себе си. И тогава често се зараждат спорове. Някои опитности са много интересни, някои са така скроени, много натруфени, още като говори, и нещо ми казва на слънчевия възел, че не е така, не ми допада. Виждам, че не е така. И българите разправят така. Бях в Сливен и ми разправиха своите опитности. Един религиозен ми казва: - Видях Христа. Как го видях? Облечен в бяла аба като шопите. От всичките религиозни хора, които съм слушал, само едно ми допадна. То беше пак в Сливен. Една сестра казва: Аз видях Христа. Казвам: Как го видях? - Видях го много добре, но ми посочи с пръст един гроб и ми каза: Виждаш ли този гроб? Като влезеш в гроба и като минеш през него, аз ще те приема при себе си. Тогава ще ядеш само смокини и плодове, не както сега. Казвам: Ти си Го видяла.

Някоя разправя за Христа, че го видяла. Той я взел на ръце, завел я в небето и ѝ показал рая. То са скроени работи. Христос няма друга работа, ще ходи да те разхожда из рая. Аз така разсъждавам. Че ако ти искаш да бъдеш развеждан из рая, аз да ти кажа: Ти като влезеш в любовта, сам ще се разхождаш, няма какво Той да те раз-

хожда. Като влезе любовта, не ще те развеждат, но ти сам ще тичаш. Като обичаш, ти сам ще тичаш, ще го търсиш. Като обичаш слънцето, ходиш подир него. Като дойде любовта в сърцето, сам ще ходиш при него, не очакваш да те разхождат. Казвам: Не че няма да те разхождат, но какво ще те разхождат, ти сам си придаваш едно качество, което нямаш. За да те разхожда Христос из рая, ти трябва да бъдеш едно с Него. Ти нищо не си направил за Него, как ще те разхожда Той, кажете ми? В моя ум сега идеята така: Ако си глух, ако си сляп, какво ще те разхождам из света. Какво ще ти свиря и какви картини ще ти показвам? Ако ти свиря няма да чуваш, ако ти направям за картините, ти си сляп. Най-първо трябва да се възстанови зрението ти, слуха ти. Лесна работа, казва, да слушаш. Не е лесна работа да слушаш един музикант. Казвам: Братко, Братко, с години човек трябва да изучава музиката за да може да разбира онова, което е скрито в нея. Един музикант с музиката може да ми обясни някои работи, които да ви турят в крива посока. Някои път тоновете са празни. Ти може да вземеш До, но празно е До. Като пееш, ти може да туриш в тона, да го налееш и този тон става сочен. Има певци пеят, но са сочни тоновете им. Друг пее, но няма сочност. Може да е същата песен, същите тонове, на същото пиано единият свири, харесваш, другият свири, не харесваш. Всеки може да ти направи една баница, но не всичките баници са еднакво вкусни. Има нещо, ония, които правят баниците, влагат нещо. Туй българите го знаят, като идеш при един стар българин, който има 4-5 снахи, винаги не кара старата снаха да меси, но младата снаха, която е на 19-20 години. Казва: Младата снаха да ми направи една пита. Като направи тя питата, сладка е. Като направят другите, не е така сладка. Тя влага нещо от себе си в хляба. Аз съм наблюдавал оная, от която искат да им омеси, е красива, пълна с жизнен темперамент, радостна, весела, подвижна, пъргава. Разбира този човек. Тази стара снаха е малко

сприхава, стомахът малко я боли, ревматизъм има. Казва: Старата не искам да бута. Аз не бих желал един религиозен стар, като стане да ми разправя своята опитност - да ми прави баница. Защото едно слово е една баница. Сочно трябва да бъде това слово. Да влее нещо.

Та казвам: Трябва едно ново разбиране. Казват, че в света всички трябва да станат нови хора. Новият светъл ум да е толкова богат, че всякога да дава нещо от себе си. Сърцето трябва да бъде ново и то трябва да бъде богато и то трябва да дава, пък и тялото да бъде ново и то да дава. Сега в моя ум сега следната идея: Аз разглеждам ето как въпроса, ако вие идете с една стомна на един извор и стомната ви е 1 или 2,3,4,5 кила, турите стомната под чучура. След като се напълни стомната, трябва ли да седи под чучура? Питам: Какво ще допринесе вашето седене? Ако чучурът е голям, няма да вземе и една минута и ще се напълни стомната. Но ако вие седите и държите стомната под чучура, вие си губите времето. Щом като се напълни стомната, идете вкъщи, изпийте водата и като се изпразни, пак идете на извора. Като отивате, пиете вода и се връщате, вие печелите. Но ако държите стомната под чучура, да се опреснява водата, вие губите времето си. Казвам: Онова, което приемате, трябва да го изпие. Водата, която вземате, добре да я употребите, или лицето си да измиете, или баница да направите, или краката си да измиете - каквото и да е, изпразнете стомната и пак идете на извора, идете полейте едно цвете и пак идете да напълните на извор. Всякога водата, която вземате от извора, турете на работа. Като ходите до извора, имате едно благо. Казвате: Какво ще добия? Ако някой от вас е болен, направете опит за една година. Намерете някой хубав извор и всеки ден ходете на извора за вода. Каквато болест имате, след една година, като носите вода, ще оздравеете. Водата лекува. Хубаво е човек да ходи на извора. Аз даже вечерно време, когато всички заспят, аз ходя да си пълня стомна-

та. Денем като река да отида, дойде някой и казва: Учителю, чакай аз да ти донеса вода. Вечерно време, като спят, аз отивам за вода. Казвам: Те денем, аз вечер. Вечерно време като ходя имам лампи, но и някой път като ходя, искам да си усиля зрението. Така трябва да наглася мозъка си, така силно да осветява, че виждам всичко в мрачината, пътеката виждам, защото някъде може да влезе в някой трап. Вечерно време човек може да се заблуду. Казвам: При най-неблагоприятните условия, човек може да ходи за вода. По някой път и аз искам да опитам вашето състояние. Някой път реша да уда, причака ме някоя млада сестра и ще донесе. Казва: Що ти трябва в мрачината да ходиш? Но то е вашето състояние. Защото, ако вас вечерно време ви гагат, ще кажете: Сега ли намери, чакай да изрее слънцето. Аз отговарям: Ти като се научиш вечерно време да ходиш, денем ще ходиш повече. Ако ходиш вечерно време при неблагоприятните условия, денем по-лесно ще ходиш. Сутрин като ходиш и ти гагат по една английска лира, на обед ти гагат една английска лира, и вечер по една английска лира, кой няма да иде? Вечерно време, никой нищо не ти дава, мъчно е да ходиш, никой нищо не придобива. Някой път е по-полезно. И в знанието, ако често четете един автор, вие ще се отегчите. Тази глава, която прочетох, хиляди и милиони пъти е четена, ако все слушаш тази глава, ти ще се отегчиш. Слушаш едно тълкувание по един начин, друго тълкувание по друг начин. Казваш: Кое е вярно? Кой да меси хляба, старата или младата снаха. Според мене на младата да дадем. Кои плодове да ядем - тазгодишните или преди десет години сушени стари сливи? Старите сушени сливи и те са хубави, не казвам, че не са хубави. Кой хляб е по-хубав старият, от 5-6 годишно брашно, или пресния хляб? За Писанието трябва да имаме един свеж ум. Един човек, който чете шестата глава, той трябва да има едно сърце нормално. Аз като чета Евангелието, сам се интересувам за себе си. Чета го, за да се науча нещо от

него. Аз чета Евангелието. Казвате: Той, Учителят знае всичко. Да, зная всичко, тъй е, но има много работи, които не зная. То е мое достойнство, че не зная много работи. Има сега много работи, които ме интересуват, има много работи, които не ме интересуват. Двама души се бият, че това не ме интересува. Двама души се мразели, това не ме интересува, мразели се десет години и после се примирили, че се примирили, това ме интересува. Казвате: Той знае. Аз гругояче разсъждавам. Туй, което аз не съм опитал, това аз не го зная. Има неща, които не ги зная. И вие не ги знаете. Ако разбирате, че имам понятие за външните неща, има неща, които не ги зная. Скарали се двама, как са разклатили въздуха, това го зная, понеже чувам. Но ония гуми, как той изпитвал омразата, че какво казал: Аз ще ти дам тебе да разбереш - това не го зная. Как говори, чувам го, грубите гуми чувам и виждам, че не е музикално казано, тонът е по-силен. Така всяко слово, музикално разглеждам, но всъщност омразата какво е, не зная. Трябва да я опитам, за да я зная. Казвам: Тази работа не съм опитал. Казвам: Много съм невежа, много съм прост. Не съм учил. Мисля някой път да влезе в това училище. Ако аз влезе в това училище, как ще го уча, кажете ми? Ако искам да бия някого, ще му направя гумени гащи, да има въздух, че тогава ще бия въздуха. Ако един, който те бие, те обича, то е едно благословение. Пък един, който не те обича, ако те бие, то е едно голямо нещастие. Когато някой те бие от любов, то е благословение, ако те бие без любов, то е нещастие. Тъй го зная. Колкото за биенето, го зная, били са ме. Туй го зная по-добре от вас. Ако кажа, че някой криво пее, много разбирам. От далече много разбирам по музика, чувам го хубаво. На някой, като му кажа: Така не се пее, ами тъй се пее. Като пее на едно сухо цвете и цветето се съживява. Казвам: Ела да ти кажа как се пее. И сухите цветя оживяват, който пее хубаво. Но той пее и цветята изсъхват, това не е пеење, то е безлюбие. Аз пее и цветята оживя-

ват, то е пеене. Законът е такъв. Всеки, който пее и сухите цветя оживяват, той пее хубаво, всеки, който пее и живите цветя изсъхват, то не е добро пеене. Добре, ако аз вас ви проповядвам и вие се разболеете, беседата не е на място. В света Бог може да предаде една истина. Ако вие предадете истината без любов, това е насилие. Ако предадете истината с любов, това е едно велико благо в света. То е свободата в човека. Значи свободата не може да дойде, ако истината не се предаде с любов. Аз говоря за човешкия свят. Ако истината не предадеш с любов, то е насилие. Ти внасяш насилието в света. Когато говоря за истината, най-първо тази истина опитвам в себе си. Да кажем, че ви проповядвам стиха: “Ако вие не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие”. Най-първо, аз го опитвам. Аз трябва да станам малко дете да вляза в Царството Божие, че тогава да ви проповядвам. Ако аз като малко дете не съм влязъл в Царството Божие, как ще ви проповядвам? Христос, като говореше това, Той го знаеше.

Как знаете, какво нещо е богатството, ако не сте опитали сиромашията? Никой не може да стане богат човек, който не е минал през вратата на сиромашията. Сиромашията разбира всеки човек, който е минал през вратата на богатството. И за да разбереш, какво нещо е сиромашията, трябва да минеш през вратата на богатството. А пък, за да разбереш какво нещо е богатството, трябва да минеш през вратата на сиромашията. Не можем ние да разберем истината, докато не минем през вратата на любовта. Не можем да разберем любовта, докато не минем през вратата на истината. Това са разсъждения, вече философия има. На себе си казвам и на вас казвам. Искам да направя нещо, казвам на себе си: Тази работа, както ти я мислиш, ако не минеш през вратата на любовта, ти не ще придобиеш истината. Казвам на себе си: Ако ти не минеш през вратата на истината, ти не може да придобиеш любовта. На себе си казвам. Колкото

пъти съм го опитвал, тъй е, няма никакво изключение там. Няма никакъв спор. Като срещна някой човек има два метода. Той ми говори за истината. Казвам: Ти минал ли си през любовта? - Още не. Той ми проповядва любовта. Питам: Ти минал ли си през вратата на истината? И мене може да ме опитат. Христос говори за тях. Учениците казват: Как е възможно да ядем плътта му. То е човекоядство. Ако синовете изядат бащите си, ако гъщерите изядат майките си, ако господарите започнат да некашат слугите си и ако слугите започнат да некашат господарите си, ако религиозните започнат да некашат свещениците и да ги ядат и ако свещениците започнат да некашат своите вярващи, тогава в целият свят ще стане една анархия. Христос вижда, че не го разбират и казва: Това ли вас ви съблазнява. Човек, който не е минал през вратата на плътта, той не може да разбере, какво нещо е духът. Човек, който не е минал през вратата на духа, не може да разбере, какво е плътта. Тогава някой казва, че има борба, между духа и плътта. Борбата е вътре в нас. Ти се смущаваш дали някой те обича. Защо се смущаваш? Седиш и си мислиш: Обича ли ме този човек? Че колко време се изисква, за да познаете дали един човек ви обича? Десет години вие носите тази мисъл, дали той ви обича. За мене една секунда е достатъчна да позная дали ме обича или не. За някоя, това ще вземе 10, 15 години. Вие, когато обичате някого, къде го туряте? По някой път, вие мислите, че когато обичате някого, на първо място трябва да го турите. Че когато, аз обичам буквите, на първо място ли ги турям? Някой път ги турям на второ, на трето, на последно място. Някой път някоя буква хич няма да я туря. Това не показва безлюбие. Дето ѝ дойде мястото, там ще я туря. Ако вие сте готови, вас Господ да ви тури навсякъде, може да ви тури на първо място, на опашката някъде, понякога хич няма да ви тури. Може да ви тури, може да ви не тури никъде. Не е дошло времето. Така се разсъждава. Когато някой ни обича, трябва да го

оставим свободен. Понеже любовта е закон, който произтича от Бога. Когато един човек ви обича, ще го оставите да се прояви, няма да правите никаква критика върху любовта му. Защото, щом критикувате него, вие критикувате онова, Божественото, което се проявява.

По някой път, аз наблюдавам котката, имам една котка, тя седи при мен от вѐн, на вратата. Гледам, на друго място като иде, първото място заема. Зная защо заема първото място. Дето ходи на гости, ще седне на някой стол, на най-хубавото място се качва и там седи. Казва: При Учителя бях и мога да ви разпавя какво ми говори. По някой път ме критикува. Мене ми донасят гостта неща, взема някой път хубав симиден хляб, дам ѝ го, тя го помирише, погледне го, не го бута, не го яде. Един ден ѝ давам една халва от грис направена, не харесва халвата. Взех хляб и сирене, направих баница, дадох ѝ и нея не яде. Идеше ми да я ритна. Искам да зная какво седи в ума ѝ. Нещо е недоволна от мене, заминава си, оставя ги. Казвам: Халвата и хляба да не бутате. На другия ден дойде и изяде всичко. Казвам: Достатъчно умна котка. Тя иска да ми каже: Като не ти ядат халвата не си създавай криво мнение за хората. После пак ще я ядат. Сега може да са болни, неразположени, утре като оздравеят, ще я изядат. Вчера бях малко неразположена, затова не ядох халвата. Малко на стомаха не ми беше добре, бях яла плъхове. Днес като съм здрава изядох всичко. Разбрах се с котката. Много умна котка, много разсъждава. Казвам: Аз може да я ритна, дошла да ми мечи, но аз се разговарям с нея. Учи ме на смирение. Тя седи при прага, понякога влезе вътре, казвам: Излез вѐн, и тя излиза, не се докача, казва: Както кажеш. По някой път, като намери вратата отворена, позволява си да влезе вътре, скрие се под масата, гето има хубави меки дръхти, качи се отгоре им. Питам я някой път защо прави тия работи. - Учителю, да се благословя. Право говори. Аз да съм на нейно място, ще направя същото.

Казвам: Във всинца ви трябва да има добра воля от всичко онова, което Бог е дал да се учим и да видим духа, който ни ръководи. Бог иска да ни даде едно знание и трябва да минем през реди опитности, докато дойде да разберем вътрешния смисъл, какво Господ иска да ни научи. Господ не иска ние да останем в туй положение, като деца. После станем възрастни и остареем. Всички тия форми, то е външната страна. Само външната дръхти се мени и с нея стават промени. Трябва да учим стиха, който казва: "Онези, които чакат Господа, тяхната сила ще се възобнови". Онези, които възприемат Божията любов, ще се подмладят, деца ще станат. Онези, които възприемат Божията мъдрост, светлината ще дойде в тях. Онези, които възприемат Божията истина, свободни ще бъдат. Щом станеш свободен, то е най-голямото благо, което може да ти се даде на земята не в този абсолютен смисъл, но свободен да бъдеш в ума си. Знаеш колко хубаво е човек да се не пържи. Седиш и мислиш в живота, какво ще стане с тебе. Аз разглеждам природата как е създадена. Най-първо една семка е увита в един пласт. Семката не вижда слънцето. Може тази семка да каже: В един плод не ми трябва слънцето, аз трябва да бъда затворена. Но един ден, когато тази семка изяде туй месце на плода, на кое ще разчита? Тази семка има нужда от слънцето. Започва да се обръща към него. Семката трябва да види слънцето, за да израстне. Та казвам: Вие някой път можете да направите като семката, че нямате нужда от Божия дух, но някой път, ще дойдете в съприкосновение. Тогава ще дойдат големите изпитания в живота. Кое е онова дърво, което е посято, което има юргани? Кое дърво има всичките удобства? Ако му направиш апартамент, не може да расте. В природата оставено, расте по-хубаво, аклиматизира се. Вие казвате: Нямам никакъв апартамент. Много хубав апартамент имат много дървета. Човек може да има едно умствено жилище, в което да живее. Може да има едно духовно жилище, в което да жи-

вее. Но не е само физическото жилище, в което сега живее. Ти живееш в главата си. Там е съзнанието. Ще гойдеш в духовния свят, ти живееш в сърцето си. Казваш: Къде е Божественият свят? Божественият свят е в главата. Там има определено място, апартамент; духовният свят е в сърцето. В тялото има място, дето душата живее. В сърцето колко подразделения има. Душата живее долу в слънчевия възел. Ние сме на границата на духовния и физическия свят. Слънчевият възел е близо до пъпа на човека. Там е жилището на душата. Тогава душата се занимава с физическия свят - с ядене с пиене, с кръвообращението.

Казвам: За бъдеще има госта да се учи. Нещата трябва да се опитат. Сега мнозина от вас казват: Да имаме добро разположение. Знаете ли колко мъчно е да се добие добро разположение? Имам една соба, която е много разгорещена, като отварям да туря дърва, малко невнимателно и вратата на печката падна на ръката ми и щеше да ме осакати. Падна отгоре на ръката, опари ме и успях да я дръпна, остави само малко белег. Казвам си: Като отваряш, дръжката не я дръж с ръката си, отвори го да се не затваря.

Аз имам госта опити. Дойдоха веднъж да ми говорят: Учителю, много добре е да имате секретни ключове за вратите на долната и на горната стая. Може да се случи някой да влезе и да отвори. Без да му мисля много, рекох: Турете. Иде един брат, носи ми две секретни брави, едната за горе, другата за долу. Даде ми четири ключа, единият ключ, запазен в долната стая, другият в горната, а другите два да ги нося в джоба. Но понеже нямам само едни гащи, случва се да ги сменя в неделя и да си облека парадните, останал ключа в обикновените. Затворя вратата, не може да влезе. Добре, че имаме един Ради. Дойде със стълбата, току се качи горе, благодарение, че оставям вратата на балкона отключена, влезе оттам, отвори ми. И досега повече от 20 пъти съм затварял.

Една вечер съм излязъл вън с тънка греха, забравил съм ключа вътре. Казват: Ето секретен ключ. Решил съм, никакви секретни ключове. Най-после се научих. Като ще тръгна някой път, имам си едно радио, като река да излизам, то казва: Ключовете в джоба ли са? Бръкна, ако са в джоба, излизам, ако не са в джоба, търся ги. Сега става погрешка веднъж в месеца. Наскоро пак съм забравил ключовете, въпреки всичкото внимание. Като смених парадните грехи с обикновените, излизам навън, не ми дойде на ума да преместя ключовете, излезох навън, затворих вратата. Сега за всичко си има цяр. Аз разбирам, понеже съм влязъл в един порядък, който хората са си създали, не може да изменя този ред. Секретната брава не съм я правил аз, тази брава не се подчинява, с никакъв шперц не се отваря. Ако имаш ключ, ще отвориш, така е направена. Обаче секретните брави и те са подчинени на известен закон. Един англичанин, който намерил как се отварят тия каси, отива в английската банка - това е един анекдот, не съм го проверявал. Казва в банката: Или ще ме пенсионирате, или ще ви оберат банката. - Че как? - Аз ще ви убедя. Утре, казва, вие ще ме намерите в касата. - Че как тъй? - Ще видите. На другия ден отиват, гледат го вътре в касата. Откъде е влязъл? Затварят го, казва: Утре няма да бъда в касата. После им казва, че пак ще го намерят в касата и пак няма да го намерят в касата. И така става. Най-после решили да го пенсионират. Не си казал изкуството. Казва: Аз искам да бъда осигурен.

Та казвам: Когато вие намерите туй изкуство, като този англичанин да влизате и излизате, няма да го предадете на света, но ще се осигурите. Животът е осигурен, но не животът на другите хора. Като намерите истината, вие ще бъдете сигурни за себе си. Човек, който намери любовта, той ще бъде сигурен за себе си. Вече сигурността зависи от неговото благородство, туй, което е придобил, може да го даде на другите хора. Казвам: Изисква се от вас да имате тази сигурност: да бъдем в

касата и вѣн от касата. Те са вратите, през които трябва да влезеш и да излезеш. И Христос казва: “Ще влезеш, ще излезеш и пещта ще намерш.” Сега се изисква не онзи стария живот, от който се безпокоите. Изисква се нов живот, една вътрешна сигурност. Ще дойдат най-първо някои изпитания. Най-първо, обикнете болестта, обикнете тия клетки на вашите крака. Мястото гето ви боли, обичате ли го? Обикнете клетките, които страдат, вие ще им помогнете. Внесете любовта! Казвайте, че Бог живее у вас. Там гето Бог живее, болестта изчезва. Там гето е духът, болестта изчезва. Там гето се проявява болестта, духът не е господар на положението. Или духът иска да ни даде поука, че ние не изпълняваме волята Божия. Бог не иска насила да ни научи да изпълним Неговата воля. Той иска всичко, което вършим, да го вършим по добра воля. Ние страдаме, ние сме си създали страданието. Необмислено някой път се пресияме. Някой като учи, пресили мозъка си. Някой, като преяде, страда. Някой като пости повече, страда. Колко хора са умрели от глад? Хубаво, какво ще добиеш от глادا? Не е виновно тялото. Какво ще добиеш, ако накараш тялото си да работи повече? Казваш: Да позатлъстее малко. Трябва да имаш мускули, трябва да поддържаш живота във всичките клетки, да благодарш на Бога, че те турил да живееш в тази къща. Един ден, когато ти каже баща ти: Синко, върни се, ще се върнеш, ще кажеш: Ето, татко, че ти ме подкрепяше на земята, извърших волята ти. Ние не сме дошли до това положение. Като дойде болестта, трудно. Като умираме, трудно. Като се раждаме, трудно. Навсякъде има трудности. Христос казва: “В когото духът живее, той е разрешил въпроса.” Вие искате да дойде духът вътре. Тогава духът, като разреши въпросите, трябва да живеете.

Та казвам: Не ви трябва тия секретни ключове, хубаво е, ще имате една опитност, ако имате един Ради, един ангел, една стълба.

Казва: “Ако не ядете плътта ми, и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си.” Трябва да приемете думите Христови. Ако не възприемете неговата сила в себе си, вие не можете да имате живот в себе си.

Блажени, които се учат добре, и работят добре.

Отче наш.

7. Утринно слово

15.XII.1940 г. Неделя 5 ч. с.

София - Изгрев

КОЕТО Е И КОЕТО НЕ Е

Добрата молитва
В начало бе Словото
Размишление
Духът Божий
Ще прочета 17 глава от Евангелието на Лука.
Всичко в живота е постижимо

Това са неща, които са казани преди толкоз време. Повече от 1000 години, когато Син Человечески е присъствувал. В днешно време разни тълкувания има. Някой човек умира. Какво ще мисли, какво ще стане с другите хора. Умиращият, като умира, казва: Ами с другите какво ще стане? Ще стане същото, каквото с тебе става. Когато човек забогатява мисли какво ще стане с другите. Каквото с него става, същото ще стане и с тях. Понеже всякога човек умира, но всякога не забогатява. Между тия две крайности имате разни състояния. Защото някой път може да мислите, че Евангелието го знае. Какво знаете? Кое е написано, наизуст може да го знае. Има които знаят Евангелието наизуст. Като каже стиха, казват едн кой стих. Всичко знаят. Но тук, ако се турят на конкурс, не зная колко от вас ще цитирате. То не е прегрешение. Човек, ако е адвокат, трябва му да цитира законите. Ако е лекар, той трябва да разбира лекарствата, да ги помни, да знае да пише рецептите си.

Главното е, че човек не трябва да бъде еднообразен. Понеже еднообразието събужда еднообразни способности и чувства, човек се занемарява и изгубва смисъла на живота. Постоянно мозъкът трябва да се събужда навсякъде. Всички центрове трябва да се събуждат, да работят, да вземат участие. Вие разбирате, че човек на земята трябва да бъде тих и спокоен, да има мир. Да има мир, то е за идейните хора. За онези, които не са идейни,

мирът е нещо свършено. Свири някой сега, който е започнал, иска да стане виртуоз на пианото. Той сега започва да свири. Знаете ли, като го слушате, като започне тра-тра-тра. Като че удря. С часове свири. Бащата излезе вън, майката излезе, мислят, виртуоз ще стане, музикално е това дете. Този така като свири десетина години виждаш вече става една промяна. Сега онези, които са чели Библията, очакват като слезе духът в тях, всичко да научат. Имат едно буквално разбиране. Като стане ден ще забогатеем. То да забогатеем, но слънцето ни най-малко няма да ни направи богати. Ако богатството зависеше от слънцето, всичките хора щяха да бъдат богати. Не зависи от слънцето. Съвсем друго е предназначението на слънцето. Казвате, като изгрее слънцето ще станем здрави. Слънцето не ни прави здрави. Съвсем друго е неговото предназначение. Въздухът като дойде, ако го разбираш, ако го слушаш, той ще те научи на нещо. Всеки ден той ще дойде, все ще ти предаде някой урок. Хората очакват от въздуха големите работи. Те искат големите дарби, чудеса да правят. Болни да изцеляват, мъртви да възкресяват, големи работи, като заповядват всичко да става. Пък то по някой път става съвсем обратното. Като си замина Христос от земята, Духът дойде, казва: “Ти ще станеш мъченик.” Знаете ли, много светии имаше, които бягаха. Знаете ли, какво нещо е мъченичество? Да те турят на шиш, да те пекаат и ти да не се възмуцаваш от нищо. Да ти вземат всичкия имот, да те гонят, ти пак да благодариш. Светията казва: До там ли дойдох, станах позор на хората. Каквото престъпление стане все са светите криви. Казват: Този نابожният, той е причината. Стане нещо, казват: Тези със своите молитви, със своите бръщолевения докараха всичките нещастия на света.

Сега кое е по-хубаво, външен или вътрешен мир. Ако имаш да избираш, кое ще избереш? Ако има да избираш между богатството и болестта, болест ли да имаш или

богатство да имаш. Ще избереш богатството. Богат ще станеш, но вътре болестта остава. Болестта казва: Тамън сега това искам. Като си богат няма да работиш, на леглото ще стоиш, каквото искаш ще ти правят, каквото искаш ще ти приготвяват за ядене. Искаш постелката да бъде мекичка, юрганът мекичък. Никои да не те упреква. Болестта иска много мекичко да ѝ се говори, евангелски. Ще идеш при болния, ще го погалиш малко, ще му подигнеш ръката лекичко. Аз ви виждам често, някои сегнат и казват, хубаво е да е болен човек. Ще те милват, ще те попитат как си. Щом си здрав, никои не те пита. Като се разболееш ще те разпитват за всичко. Хубаво е две-три седмици човек да си почива. Другояче, ха за дърва, ха за вода, ха това направи, ха онова направи. Като си болен оставят те свободен.

Та има много работи за изправление. Широчина трябва на възгледите. Царството Божие ще дойде. Слънцето ще изгрее, но ще може ли ние да използваме светлината и условията, които слънцето дава. Ако слънцето изгрее и ние не може да използваме условията, тогава изгряването на слънцето нас не ни ползува. Запример, всеки ден вие не знаете като станете какво трябва да правите. Има стари сестри, има и млади сестри. Каква е разликата между младите и старите? Между младите братя и старите братя, каква е разликата? Изхождаме от онова, което е, не от онова, което не е. Изобщо младата сестра я търсят повече. Старата сестра я търсят по-малко. Много естествено. Младата сестра е пъргава. Като я пратиш на чешмата иде за 5, 10 минути и донеся вода. Старата сестра като иде, чакаш два три часа, докато се върне. Казва: Уморих се, откъснаха ми се ръцете от тия стомни за вода. После тук се срещне с някого, там се срещне с друг, поговори. Старата сестра ще разправи защо дошла. Не са лоши, те са много хубави работи. Всички все да са пъргави, става ли? Но има и друго разбиране. Кое дърво ще предпочетеш, младото дърво или

старото. Старото разбира се. Тази младата мома, която е пъргава, държи своята сила на старата сестра. Нека се покаже. Първо е ралото на нивата. Изоре всичката нива, казва: Аз изорах. Ралото като изоре, нивата посажда ли се? Не се посажда. Българите имат два начина. Един изоре през пролетта, друг през есента. Сее или през пролетта, или през есента. Значи сеенето дойде после. След като се посее, тогава започва да расте. То не е още последно. Като се ожъне, като се овършее, то е плодът, което дава най-последното. Сега в живота вие ще имате оране, после ще имате сеене, ще има растене, ще има жетва, после ще има вършеене и най-после ще дойде яденето. Правилно трябва да разбираш вътрешния смисъл. Сега вие нивата още не сте изорали и чакате. Знаеш колко време трябва? Имате 30-40 декара земя, искате да се изоре. Не сте орали нива, та да знаете. Някъде ще ви пратят на оране, някъде ще ви пратят да сеете. Като дойде за жътва, ще жънете. Друг орал, друг сял, наготово ще жънете. Други ще го овършеят, пък може би и други ще се ползват от труда.

Сега в тая аналогия и сравнения мъчно е човек да извади една поука за себе си. Да кажем, че вие избирате художник да бъдете. Какво избирате, кажете. Какво ще изберете? Ако искате да станете художник от къде ще започнете? Изучавали ли сте вие отде започват художниците? От всякъде може да започне. Като рисува човек, той може да започне краката на човек, може да нарисува краката и най-после главата му. Казваме: Де естествено, от къде трябва да започне? Естественото е да започне от главата, понеже главата е основа. Като се сее едно семе, от центъра на туй семе излизат корените на туй семе и клонищата нагоре. Един естествен процес. Вие ще направите сега едно сравнение. Вие искате да живеете добре, от къде ще започнете? Вие искате да бъдете добри. Но това са краката. Вие искате да бъдете справедливи, но това са ръцете; вие искате да ви са добри

условията, това е стомахът. Човек като яде, тогава е добре. Като не яде, тогава е неразположен. Ако художникът започне от стомаха да рисува, хората не се интересуват от картината, от благоутробието му. Яденето е много важно, но ако художникът рисува благоутробието на човека, ни най-малко няма да бъде идеална картина. Ще бъде един човек бременен, който не е родил дете. Дали ще може да роди? Като рисуваш един бременен човек на картина, знаеш ли колко години ще вземе, докато роди. Знаеш колко мъчно е! Този човек го турши бременен на картина. Той се мъчи да ражда и не може да роди.

Сега сравнение ще правите, ще мислите. Ако така не може да мислите, казвате, тъй казал Христос. Царството Божие с изглед няма да дойде. Какво значи с изглед няма да дойде? Или вземете в простия смисъл. Казвате, трябва да се измени животът. И как ще се измени? На една мома каква е целта в света? Първо тя цели живот за себе си. Като намери живота, тя търси някого, когото да обикне. Първата работа е любовта. И от какво зависи какво ще работи. Тя е художничка. Тя търси някой млад с очите си, значи ще го рисува. Щом го рисува казва: Искам да го обичам. Той е много красив, не ѝ обръща внимание и за да може да го привлече, трябва да знае да говори. Този, на когото иска да обърне вниманието, той трябва да слуша. Представете си, че е намерила много красив момък, но той е глух. Тя говори, той казва: Какво иска да ми каже не разбирам. Не си разбират езика. Представете си, че той добре слуша, пък тя не знае как да говори. Тогава, в какво стои положителната сила. Силата на човека стои в онова, което ще каже. Една мисъл, ако не може ти да я облечеш в онази хубава форма, в която тя е дадена от невидимия свят, тогава ти с тази форма ще си създадеш на себе си едно препятствие. Вземете простата дума, обичам. Ако турите само двете букви “не”, обичам какво ще стане? “Обичам”, но щом ту-

рите пред него “не”, работата се обръща. Сега обръщам. Не - в математиката има ен пъти. Като вземете не на български и като четете назад, значи трябва да повториш нещата ен пъти, значи много пъти. Когато някой ми каже, че не ме обича, разбирам, че веднъж не се задоволява. Аз не ви обичам за един път. С години и векове трябва. Туй значи необичане. Когато каже аз ви обичам за веднъж, хайде върви. Като ви кажа не ви обичам, какво ще дойдете и груг път.

Туй е мое тълкувание, но е съгласно със законите на природата. Ти като влезеш в света Господ ще те опита. Ще ходиш, ще се връщаш. Колко пъти ще ви късат. Казвате, че светът е опък. Не се знае дали светът е опък или ние сме опъки. Че светът е опък, опък е, но че и ний сме опъки, т.е. ние не разбираме предназначението на онова, което ни се случва в живота. Да допуснем, вие сте народен учител, преподавател на малките деца и сте недоволни, казвате, на тия малките ботурлаци, да имаше някой от прогимназията, гимназията, университета, хора, които разбират, но тия малките деца. Той е недоволен, не преподава много хубаво. Мнозина от вас преподават на ботурлаци. Мнозина от вас искате да бъдете професори, да преподавате на големите деца, и там ще дойдете. Но всички започват от ботурлаци. Който не е учил ботурлаци, той не може да учи и студенти, ни най-малко. Вие имате едно презрение като погледнете бубулечиците, растенията и бръмбарите. Казвате, с бръмбари ли ще се занимавам. Знаете ли колко хора са станали видни с растенията, които са изучавали? Знаете ли колко хора са станали видни с рибите, които са изучавали? Знаете ли колко хора са станали видни с пчелите, които са изучавали? Някои са станали видни, камъните като са изучавали, казват учен човек, минералог. Някой, учен човек, със звездите се занимава. Вие с малки работи не искате да се занимавате. Някой с малките бръмбарчета се занимава. Някой е биолог и се занимава с тия малките клетки. Цели

томове написал, учен човек е. Вие сега искате големи неща. Любовта е много трудна наука. Сега вие сте започнали с най-малките дози на любовта. Всички хора търсят любовта, но любовта трае само една секунда, един миг. Любовта е само миг. Тя само мине. Видиш го и другото е само повторение, казваш, едно време. Някои мислят, че любовта с тях ще тръгне, ще ги глади, ще ги милва, ще говори, сладко медено. Ще ви говорят сладко медено, но ето аз как уподобявам тия неща. Представете си, че вие сте художник. Минава при вас велик професор на изкуството и като види картината, вземе, че поправи и направи една хубава картина и я остави във вас и си замина. Това е любовта. Тя ще ви остави нещо от себе си. Като дойдат другите, ти ще разправяш за любовта. Аз ще ви запitam, защо любовта не остава? Че тя любовта, ако остане при вас, тя ще стане като вас. В света има нужда от нея. Тя тича цял ден, обикаля света, не само хората, но и бръмбарчетата. Всичките тя ги посещава. На всеки даде почивка, на другия ден пак същата работа. Всички да посети. На вас ви се пада много малко. Мигновено мине и си заминава. То е достатъчно. Някой път на 4, 5, 10 месеца, а някой път 10 години, че я чакате да дойде. Колцина от вас има, които сте чакали. Някой момък стои при прозореца и очаква да дойде момата. Ха днес да дойде, ха утре да дойде, казва, останах на зелено, не дойде, изгубих живота си. Ако беше дошла, той щастие щеше да има, сега го няма. Защо не е дошла? Че не я търси само един момък. Този младият момък всички красиви момичета все го търсят. За мене е много ясна тази работа. Красивата мома, защо не е дошла. Мнозина я търсят. Не един, не двама, хиляди, хиляди я търсят. Всички искат да обърне внимание на тях. Да я срещнат на пътя. Има една любов, която вечерно време иде. Има една, която денем иде. Когато иде тя, винаги закъснява. Вечерно време, която иде, тя не закъснява. Вие се смущавате и казвате: Каква е тази любов, вечерно време да идва? Да

ви изясня. Тя е вътрешната любов на човека, пък онази, която денем иде, тя е външна. Ние външна любов не искаме. Външната любов иде денем по светлината. Ти ще я видиш, облечена е, ще направиш за ядене. Онази, която вечерно време идва, не я виждаш. Като дойде, тогава ще започнеш. Сега кое е по-хубаво? Да видиш любовта отдалече, да направите за ядене и пиене, да го гощавате, или като дойде тогава да пригответе? Аз ако съм на вашето място, ще предпочета и двете. Ела и денем, ела и вечерно време. Знаеш колко е приятно хората, които приемат любовта вечерно време? Ще ви кажа един пример, който не е ни в клин, ни в ръкав. Няма смисъл, но за изяснение. Един български свещеник госта умен, бащата иска сина да стане умен. Вижда го госта способно момче, но е госта влюбчиво. Като пищимал се залавя за младите момичета. Попът има пчелник и казва: Няма да ги търсиш, като свършиш училище тогава. То казва: Както казваш татко, ще бъде. Всяка вечер дойде в пчелина, там има легло, за да види дали синът спи там. Една вечер гледа той се ухитрил, ходи пак да търси момите, турил коритото покрито с юргана. Бащата е спокоен, казва благонадежден е сина ми, слуша ме. Един ден се случило, малко работа дошла на бащата, припило му се малко винце, не иска сам да иде да наточи, отива при сина си да го прати. Отива до леглото, казва: Какво си се успал толкова дълбоко? Открива юргана и вижда коритото. Казва, този нов свят, тия деца са много поумняли, коритото турят. Казвам: Онзи син, който оставя коритото на мястото си и самият е на друго място, питам къде е погрешката? Защо бащата не иска неговия син да ходи при момите? Значи бащата коригира една своя погрешка. Той ходил при момите, оженил се, поп станал, родил дете. Вижда в себе си една погрешка и иска син му да не ходи при момите. Бащата казва, ти не се жени. Казва на баща си: Как да не се женя. Ти като се ожени, аз излязох на света. Аз ако не се оженим, кой ще излезе на света. Питам: Защо

бащата иска да му наложи този закон? Че синът може да мисли така, то е друг въпрос. Защо бащата ще му наложи този закон? Да го остави свободен. Върви синко, да му каже, но отнасяй се добре. Благородна обхода имай. Не да ги отбягва. Войникът, който избягва сражението на бойното поле, войник не може да бъде. Трябва да бъде смел.

Та в сегашния живот като дойдат и в религиозно отношение хората са в едно заблуждение, казват: да избягваме младите сестри. Те завъртат ума и младите сестри избягват младите братя. Че те младите братя завъртат ума, завъртат, то е тъй. Че и младите сестри завъртват ума на младите братя, тъй е. Някой път се завърта умът и на старите сестри и на старите братя. Тогава къде е погрешката? Погрешката е в разбирането на нещата. Трябва да се разберат Божиите пътища. Всичко онова, което Бог е създал, което е допуснал, е на място. Като рисуваш лицето, ще туриш естествен цвят на лицето, няма да го изопачаваш. Ще направиш очите както природата ги е направила. Няма да направиш очите и носа, такива каквито не са. Не че е погрешка, че си го нарисувал, но не си го направил такъв какъвто е. Казва, нос да е. Не е така, ако имат един сплескан нос, ще имат един сплескан характер. Ако имате едни гуреливи очи, ще имате един характер гурелив, нищо повече. Ако имате една симетрична уста и характерът ще бъде такъв. Ако имате добре устроени ръце и характерът ще бъде такъв. Външната страна показва вътрешния характер. Силите, които работят, съответствуват на онова, което ти си произвел. Винаги, като изучаваме растенията, плодът показва какво е дървото. В ябълките, които са високи и по-малко широки и плодът мяза на дървото. В ябълките, които имат обла форма и дървото е такова. Каквото е дървото, такъв е и плодът. Както мислиш, така ще постъпиш, така ще бъде и говоренето. Ако по мисъл си трезв и движенията ти ще бъдат трезви. Ако си сприхав отвътре и отвън ще бъдеш такъв. Някои хора пос-

тоянно мигат. Някои си движат устата, някои краката. Много неволни движения има, на които ние не сме господари. Казвате, какво трябва да правим? Аз ако съм на ваше място ще направя очите да се движат естествено, веждите да се движат естествено, устата да се мърдат както трябва, ръцете да се мърдат както трябва. Искате вие философски да постъпвате. Най-първо ще работите над себе си. Аз ако ида в града, ще наблюдавам кой как се мърда. Човекът от новото учение е който се интересува от всички неща. Мене ме интересуват всичките неща. Да допуснем сега вие искате да се молите. Някой казва: Аз не искам да се моля. Аз ще препоръчам, има една лекция “Общение с Бога” върху молитвата. Трябва да я прочетете. Да знае човек как да се моли. Ако в молитвата не можеш да направиш едно хубаво движение; не само да се молиш, но като се молиш ти трябва да забравиш всичко; като се молиш, да се облечеш с най-хубавите грехи. Аз ако съм на вашето място, като ида да се моля, ще си измия краката, ще си измия ръцете, ако има да ме сърби някъде ще се измия, ще туря хубави чорапи, риза хубава, ще се облека добре и тогава ще ида пред Господа, ще ида да се помоля на Него. Сега вземате старите тълкувания. Човек да иде при Господа грешник. Когато младия син отиде в странство, върна се при баща си с окъсани грехи. Баща му прие ли го както беше окъсан? Още на пътя го спря. Източните народи имат бани. Прати го на баня. Донесе му хубави грехи, обуца при банята, облякоха го хубаво и като се облече, тогава го прие бащата вкъщи, тогава му даде прием. Казват, че баща му го срещнал, припаднал при него, приплакал. Знаете ли какво означава този плач? Видиш ли ти като отиде в странство на какъв хал дойде? Като го видял баща му окъсан, брадясал, той плакал. Ние мислим, че бащата много го обичал. Баща му го обича, но най-после му казва. Синко, какво спечели? Аз виждам, че нищо не си научил, а всичко, каквото ти дадох, си изгубил, окъсал си го. Трябвало да покаже какво

добил. Казва: Тамко, едно време аз имах една превзета идея, аз исках да господарувам. Сега дойдох не да ти бъда като син. Син не може да ти бъда, направи ме, като един от твоите слуги. Каквата работа ми давеш ще я върша. Тогава бащата се зарадва и затуй закла телето. Казал, детето ми е научило нещо, казва: Готов съм да работя, готов съм, което място ми давеш да взема, готов съм да служавам. Като служавах в света туй научих. Тогава му дадох новите грехи. Вие като идете при Господа какво ще кажете на Господа? Искате ангели да ви посрещнат, светии веднага да ви турят венци. Който излиза от университета и иска диплом ще мине през комисия, ще го изпитат. Трябва да има знание. И като си вземе диплома, тогава ще го назначат. Ако няма диплом, професор не може да стане. Ето една трезва мисъл. Много сестри се оплакват, казват: Забравяме. Забравяте, защо? Не учите. Вие забележете нещо и казвате: Учителят преди няколко време тъй каза, сега друго казва. Че Учителят няма да пише все едни и същи закони. Учителят по някой път е бамбашка човек. Дванадесет ги прави 21 и 21 ги прави на 12. Той е така умен, че ако не знаеш ще те обърка. Ти му работиш, пазарил си се за 21 лева, той казва, какво искаш? Искам едно и две да е там. Дойде тури 1 и 2, стане 12, вместо 21. Тури ги както искаш. Понеже с книжни пари се плаща написва 12. Казва: Ти ми обеща 21 лева. Казва: Обърни ги на другата страна. Ако знаете как да ги обърнете, тези пари, които Учителят ви е дал, той ви е наплатил, но вие не разбирате. Вие мислите, че ако ви даде 12, малко ви е дал. Той ви е дал 21. Ако ви е дал 12, пак е 21. И 12 или 21 е все едно и също. Ако е 21, то е сянката на едно дърво. Сутрин, като изгрее слънцето, хвърлило по-голяма сянка. Като дойде на обед сянката е много малка. Дървото образува голяма или малка сянка, но дървото е все същото. Каквото е сутрин, такова е и на обяд. Вие се заблуждавате с теории, със сянката на нещата. Ако разбирате реалността, вие дървото трябва да повдигнете.

Питам, ако един може да напише за любовта цял ферман, а един, който ви обича напише една две думи. Кое писмо е по-хубаво? Той всичко обещава, а после я го изпълни, я не. Който обича, той има желание. Каквото иска може да го направи. Той казва на младата мома, че ще я направи царица. Оженят се, не може да я направи. Не че няма желание, но не може, как ще я направи? Той като каже, че ще я направи царица, той я направил царица. Но тя не разбира. Щом е родила едно дете, има един поданик който ще я слуша каквото заповядва. Господ направи един човек и след хиляди години сега имаме два милиарда хора. То се иска размисление по туй. Вие мислите царица. Искате буквално да стане, да ви се подчиняват всички.

Първото нещо е трябва да се научим да изпълняваме волята Божия, не тъй както е по старому. Едно време хората са изпълнявали волята Божия от страх. И сега още от страх казват, в ада, в пъкъла ще идеш. В новото учение, любовта е движението на Царството Божие. Започва да се работи с любов. Без любов Царството Божие не може да се прояви в нас. Любовта носи всичките вътрешни богатства за човешкия ум, за човешкото сърце, за човешката душа. Ти ще разполагаш, няма да се тревожиш. Ти си богат, няма кой да те обере. Че ти взели сто хиляди лева, нищо от това. Ти имаш несметни богатства. Сега ти си беден, като ти вземат 10, 20 лева загубиш своето равновесие. Сега ти кажат, ти си много лош човек, веднага те засегне. Представете си, следното изяснение. Ако една муха остави своето извержение на Монблан, трябва ли да се намуси, то не се вижда. Че ти казал нещо някой, считай, че си един Монблан, някой връх. Ще дойде гърджът ще очисти това, което мухата оставила. Че някой ми казал, че за нищо не съм бил, той не е авторитет. Ако мине мухата и каже бръм, какво иска да каже. Ти не си нищо. Това не знаеш. Сега ти трябва ли да плачеш, че мухата не ти казала, че не си учен човек. Мухите ни най-малко не съзнават, че има такива гениални хора. Мухите

мислят, че хората са като големи мухи, пък то не е така. В техния свят, рисуват хората с крила, с 6 крака, с хобот, с мухешка глава. Тяхните ангели, тяхните божества са като тях. Та и ние, което мислим за Бога, знаете ли колко е смешно. Аз виждам, колко са смешни идеите за Бога. Не е лошо това, толкова разбира човек. Един ден като има повече знание... Не е лесна работа да си представиш Бога в друга форма. Запример, идеята, че Бог е навсякъде как ще си я представите? Ще Го представиш като Дух. Като е навсякъде, аз зная, че нещата може да станат, понеже Бог е навсякъде. Онова, което аз желая, може да стане, понеже Бог е навсякъде. И понеже е всеблаг и ако аз съм разумен, всичко е в Неговите ръце. Казвам, Той е навсякъде, Той е всемъгър, всезнаещ, всемогъщ. Ако аз съм поускал, както е Неговата воля - ще бъде. Като не стане казвам: Не съм го поускал както трябва. Трябва да има нещо причина. Намеря погрешка в себе си, пак се помоля, пак не става. Намеря друга погрешка, трета, четвърта. Десет пъти изправям и като изправя последната погрешка, изведнъж става тъй, както съм поускал, всичко става. Каквото поускаш, трябва да бъде напълно съгласно с волята Божия. Ако не е съгласно, ще дойде, ще ти причини някое голямо страдание.

Да ви приведа един пример. В моите изследвания, в един град беше, разправя ми една сестра от света. Казва: Роду ми се едно дете, на което главата растеше, разболя се, на умираше. Аз казвам, Господи, не искам да ми вземеш това дете, искам да го оставиш, ако не ми го оставиш, няма да вярвам, остави ми го, Господи! Но туй дете Господ искаше да ми го вземе. - Не е направено на свет. - Ще ти прати друго, нека да го вземе! Да бях оставила да го вземе. Сега искам да умре, пък не умира. Не само тя, много хора има. Вие имате едно желание, което е с такава една голяма глава. Искате някое ваше желание да се реализира. Оставете го. Някои желаниа трябва да си замислят за другия свят, да не станат. Има неща, които не

трябва да станат. Ако станат ще ви причинят големи неприятности. Всичките пакости произтичат, че ние правим криви изводи. Вие искате да се запознаете, да обичате някой, който е учен, който е богат, който е здрав. Туряте любовта в зависимост от тия външните работи. Любовта е създала тия неща. Това са резултати. Вие обичате една душа, обичайте душата, не търсете външните работи. Любовта като дойде, ще донесе много повече, отколкото очаквате. Ще ви донесе най-хубавото. Като се запознаете, този, който ви обича, няма да ви мърмори. Няма какво да ви утешава онзи, който ви обича. Той като идва, преди да е намислил още да дойде на гости, вие се усещате весел, нещо има да стане, няма какво да ви казва, че ви обича. Вие се усещате радостен в неговото присъствие. Може да е наблизо или далече. Ти казваш, че вярваш в Бога, а вътре си неспокоен в себе си. Питам, каква е тази вяра? Ако не си в общение с Бога, ти си в общение с друг. Ти в своето съзнание си повикал съществува, които не са божества. Повикал си ги в своето съзнание, те идват, ти си нещастен. То е идолопоклонство, че ти страдаш, то е идолопоклонство. Ще идеш да се молиш, докато това идолопоклонство излезе навън. Тогава ще кажеш, бях спял, сега виждам. Казваш, аз обичам Господа, не мога да работя. Господ като дойде ще работиш. Когато обичате някого трябва ли да ви заповядва. Аз съм виждал всичките хора, които не са религиозни. Майката се разчистила, гъщерята също, ще дойде онзи, който я обича. Всичко ще намерят, брашно, ще направят точено, баница в пещ. Иде онзи жених, всички ще работят за него. Аз похвалявам туй. Ето какви чудеса прави любовта. Когато ще дойде, когато не обичаме, няма нищо заради него. Всички са много сериозни, гледат го официално, няма баница, нищо няма.

Ние приемаме новото учение най-официално. Казваме, чакай да видим какво ни носи. Ще точите, като кажете новото учение, ще вземете точилката, брашно, мас-

ло, ще направите точено, ще дойдат съседките, ще има ядене и пиене. Ще има и тъпан и музика, ще има и игране. Всичко е позволено за любовта, като дойде. Привеждал съм един пример. Майката свири първа цигулка, бащата свири контрабас, синът свири на чело, дъщерята пее алт. Като дойдат, като се наядат, няма караница между тях, много добре живеят. Майката вземе цигулката, всичките седнат да свирят. Един квартет засвирят и всички свирят партитури с веселие. Ето живот. Не знаят да свирят. Дъщерята не знае да свири, синът не знае да свири, бащата и майката също, какво ще ги радва, кажете ми? Вие някой път идете при Господа и Господ ще ви каже, я ми посвирете нещо. Какво ще свирите? Я ми гръжете една реч! Миналият път гръжах един урок. Повторете! Я ми кажете какво сте запомнили! Не че лекцията трябва да се запомни от единия край до другия. Господ остава доволен, че си я запомнил. Сега такива ученици искат в края. Четири години след като са били в университета, да им дадат един диплом. Те не са свършили, никакъв диплом нямат, ето какво трябва да мислите. Трябва да се работи. Казвате, как да работим? Ако една сестра е в новото учение, има едно братче, трябва да знае как да се отнася. Братчето е от новото учение, да знае как да каже слагка дума на сестра си, после на майка си. Как да каже на баща си, на своите приятели отвън. То е новото учение. Казваш: Зная как да говоря, да услужа на този, на онзи. Веднъж бях в едно госта благородно семейство, навело се момиченцето на един старец с окъсани грехи, че му връзва обувката. Казвам: Ето една отлична постъпка. Ръкувам се с него и си тръгвам. Много добро дете, не съм срещал такова. Други са минавали, гледали са обувката и са заминавали. Че вие ако не можете да се спрете на един старец да му завържете обувката по любов. Казваш: Какво ще завързвам на този старчок! Сега на Изгрева помежду ви вие казвате, че сте новите ученици. По какво се отличават новите ученици? Женените по

какво се отличават и неженените по какво се отличават? Женените със своята обхода в семейството, а неженените със своята външна обхода. Като останеш в себе си във време на мъчнотии, като дойдат страданията да имаш спокойствие, каквото и да е. Дойде сиромашия, ще се преодолее. Скъсам се грехите, за добро е. Скъсани са обувката, нови ще дойдат, за добро е. Не станало нещо както мислиш, за добро е. Ако вярваме, че Господ е навсякъде, ще дойде. Знаете има едно състояние, човекът стане кисел, че всичко му се вижда противно. Не може да види нещо добро. Казва, колко лош човек съм. То не е така.

Сега запример в света никой не знае от какво е произлязло злото, но аз зная. На никого не казвам. Това съм открил, от какво е произлязло злото. Не че е лошо. Всеки човек, който иска да направи това, което е невъзможно, създава злото в себе си. Ти обещаеш на един човек да направиш нещо, не го направиш. Този човек има лошо разположение. Ти си създал злото. Ти си грехар и си обещаал, че точно в понеделник на 23 януари грехите ще бъдат готови. Не ушиваш грехата, този човек е неразположен. Добре е туй, което може да направиш. Щом правиш туй, което може да направиш, то е добро. Щом не правиш нещо, което си обещаал, ти си лош човек. Следователно, всеки може да бъде добър. Почнете да правите туй, което сте обещаал, вие сте добър. Престанете да правите туй, което можете, вие сте лош. Туй е от дето е излязло злото. Аз казвам някои сенки. Може да слушате. Казвате: Туй зло откъде се е пръкнало? Щом не учиш уроците, ти вече си създал злото. Щом не се обхождаш добре с другаря си, ти си създал злото. Щом се обхождаш зле с децата си, ти си създал злото. Щом синът не се обхожда добре с баща си, той създава злото. Щом господарят не плаща добре на слугата си, той създава злото. Всички хора в света създават злото. Започнете да правите туй, което Бог е определил. Казвате, не може. То са наследствени черти. Ти мязаш на дяло си. Дето все така отлагал. Ти слушаш

дядо си. Той казва туй ще правиш, ти си млад. Баба ти била такава.

Аз когато правех своите наблюдения, трябваше някой път да замина. Как ще ме разберат за научните изследвания. Някой път ме питат защо ходиш, плащат ли ти, назначиха ли те от държавата? Никои не ме е назначил, сам ходя. Никои не ми плаща. -Какво вземаш? - Нищо не вземам. Ходя, ора, сея. Ако дадат добре, ако не дадат пак добре. - Как тъй може? Ти си учен човек, ще оголееш. - Няма нищо. Казва: Че как тъй, пари ти трябват тебе? - Малко хляб и масълце ще трябва. Рекох, кокошки не ям, само боб. Много го харесвам. Дрехи от коноп като направя 10 години ги нося. Че конопените грехи се носят, здрави са, не се късат. Някой път засягам мъжете, че не се обхождат добре с другарките си. Ще ви приведа една приказка. Някои мъже много обичат жените си. Представям един анекдот. Един български момък, оженил се за една чорбаджийска дъщеря, госта умна, гаровита, много добра била, но имала страст към яйцата, не му давала яйца да яде. Като яде, за всяко яйце бой. За всичко му прощавала, но изяде ли яйце, налагала го. Човекът 10-15 години го носил, но гък не можел да каже, отвън ще му се смеят. Един ден тя умира. Като видял той казал: Освободи ме Господ от нея, поне сега да си хапна 4-5 яйца, че да ям тъй както Господ дал, че тогава ще мисля за нея. Турил 6 яйца да се пекаат, но съседките чуват, че умряла и 4, 5 съседки идват да го посетят, да го утешат. Като влизат забравя, че жена му умряла, казва: Ще ме види сега, тя за едно яйце ме биеше, а 6 яйца! Изважда яйцата, че ги туря в пазвата, скрива ги. Влизат съседките. Те седнали да го утешават и казват какъв огън гори на тая къща. - Голям е огънят, но този, който е в пазвата, е по-голям. Те казват: Виж горкият, колко обичал жена си. Много я обичал. Често сега правим сравнения. Ние обичаме истината като яйцата. Много я обичаме като припаря. Всички наши лоши постъпки като припарят на кожата, казваме, че го-

лям огън гори. Трябва да се научим да напуснем онези дребнавости. Много мъчно е човек да се научи да не бъде дребнав. Някой път гледам сега и оценявам българския характер. По ръцете и по лицето виждам какъв е българинът. Всичката история е написана по лицето. Като гледам виждам дали е добър, колко е лош, характера му чета. Някой като влезе ще хлопне вратата. После като кресне нещо. Аз му кажа: Тъй да не хлопаш, полекичка. Казвам: Този човек е активен, щедър е, дава на вратата. Погръпне, хлопне вратата, дал повече. Вратата е доволна. Ще се счупи тази врата. Казвам, този човек ще е богат, ще направи по-хубава, нова. Че от де го знаеш? Казвам, запознат съм с него. Ти малко особено гледаш. Някой път ще донесат някое ядене, гледам не е направено. Повече сол има, маслото не е хубаво избрано както трябва. Българинът казва, така не се прави. Чакай, ти как ще го направиш, ако си на това място. Тази сестра както знае много добре го направила. А-а, добре го направила, трябваше по-добре да го направи. Ръцете си не е мила. Със сапун виждам ръцете си не е мила. А със сапун трябваше да ги измие хубаво, втори път да се научи. Има моралист вътре. Занимавам се с българина и понякога ми взема госта време. Казва, човек трябва да си отваря ума. Той казва, че човек трябва да има скътани парици за черни дни. Всеки трябва да има по нещо. Рекох, хубаво може да имаш пари за черни дни, но когато оставиш парите, ще се карат. Казват, ха той ще умре. Ако умре ще се освободи, ами ако не умре? Питам този българин, ти какво вярваш, умира ли човек или не умира? Каква е идеята ти? Аз считам смъртта туй, което не е. Когато ми говорят нещо за смъртта винаги имам в ума си, че смъртта е туй, което не е. Като говорят за живота, животът е туй, което е. Ще умреш - туй, което не е. Ще живееш - туй, което е. Знаете ли каква философия се крие в туй, което не е? То създава всичките неприятности. Туй, което не е, създава всичките нещастия в света. Ти казваш ще умре,

ще изчезне, ще изгние, ще иде в черната земя. Ти говориш туй, което не е. Че имаш тяло, че имаш крака, че имаш очи, това са само пособия. Нима ти, който си бил във формата на един вол с рога и опашка, ти си мислил да възкръснеш като вол с рога? Ако ти би останал в този неподвижен свят, какво щеше да направиш? На пиано с волски крака може ли да свириш? С волска муцуна можеш ли да четеш? С тази волска глава нищо не можеш да направиш? Туй всичко трябва да се измени. Всички няма да умрем, но всички трябва да се изменим. Трябва да се изменим и трябва да се радваме, че се изменяме. Страданията произтичат от факта, че ние минаваме от живот в живот, понеже сме свикнали на един живот и на втория не сме свикнали. Казва, да оставим старата къща, ще се пренесем в нова къща. Казва, новата къща е по-добра, има повече удобства. Там ще имаш някои мъчнотии, но повече удобства ще имаш. Водата е вкъщи, банята е вкъщи, градина има. Казвам: Новият живот ще има повече удобства.

Аз ви говоря сега, има някои сестри, които искат някой път да им дам работа, да им дам какво да работят. Да ви дам работа колкото искате. Вие искате да работите, проследете как аз започнах работата си. Ще намерите. Аз като започнах своята работа взех едно кучарче и тръгнах пеш. С едно тънко палто, тръгнах по света да работя. Вие сега искате да бъдете учени и да завършите. Аз не бях прост. Онуй, което знаех, исках да приложа. Дванадесет години аз работих без пари. Знаете какво значи да обикаляш и да правиш научни изследвания. Доиде някой и казва какво правиш? Какво искаш? - Нищо не искам, даром ще го изморя. Като се минах 12 години и 20 000 да ми даде, нищо не искам да изморя. Намерих, че българинът вярва само в едно нещо. Много вярващ е. Понеже го мерих, българинът в меренето вярва. Като правих измервания, казва, знае този човек, мери. Като измеря казва, какво означава мярката? Като измеря ръката,

гълга е ръката, знаей, че е обичал да пипа. Всички у нас, които пипат все гълги ръце имат.

Ще учите себе си. Себе си ще изучавате. Няма да имате превзети идеи. Ще вземате последното място. Ще бъдете готови да оказвате услуга на всеки, който иска възможното от вас. Възможното който иска услугете му. Онзи, който иска невъзможното, откажете му. Дайте ми пример, туй не съм научил. Щом някой иска една невъзможна работа, кажете: Аз съм готов да я направя, но покажете ми. Аз на вас говоря възможното. Доброто е възможно. Това и децата може да го направят. За злото се изисква гениалност, то е невъзможното в света. Ако един може да убие един човек и мисли, че може да го убие, той се лъже. Ако се опитаме да направим невъзможното, защо да не направим възможното? Щом е невъзможно, не се опитвайте да го направите. Винаги не отлагайте възможното. Най-малката мисъл дойде при тебе, направи я. Искате да работите за Господа, казва: Я вземи стомната и отиди до чешмата. Нещо ми казва вътре, не вземай стомната. Друго ти казва, иди за вода, нищо повече. Ти по всичките правила като един слуга иди и напълни стомната и я донеси вкъщи. Или каже ви във вас: Излез, че се разходи до някъде, 2-3 километра - иди, излез, ще видиш защо. Върни се пак назад, може да се случи нещо, може да не се случи нищо. Казва ти нещо, цветята цъфтят. Ти излез да видиш тия цветя - излез да видиш цветята. Каже ти нещо, полей цветята. Каквото ти каже, направи го. Не го разправяй. Съедини нещата. Туй, което правиш, съединявай. Виж в тебе ще има ли растение. Ако има растение Божественото работи. Най-първо човек трябва да се научи да разбира, да говори Господ. Там дето Господ говори, то е винаги туй, което е. Възможното е там. Там дето Господ не говори, там е туй, което не е. Там е смъртта. Господ не говори, хората говорят. Казва Христос: Кои са последни? Те са в нас, в нашето вярване, в някои наши схващания. Сега по някой път, като говоря, като се

върна, разглеждам, казвам: Ставаш тягостен на тия хора. Оставил съм ви свободни и вие ме критикувате. Вие казвате: Защо не ми каза? Ако ви кажа нещо, казвате защо туй съм го казал. Каквото правя все гледам, върне се. Отворя радиото и приемам от всинца ви мърморене. Чуввам всичките мърморения. Станция еднa коя си, еднa кой си брат, еднa коя си сестра, всичкото слушам. Туй бърза, бърза по радиото. Казвам на този брат: Много ти благодаря за хубавите мисли, много хубаво, така трябва да бъде. После гледам този брат седи, освободи се малко, съжалява в себе си. Казва: Прекарах го малко. Започне сам да се съди. Съди се в себе си, че не го казал. Някой път той не знае, пак аз по моето радио почвам да му нареждам като него. Той започне да се върти, аз го слушам. Казва: От къде са лошите мисли? Той ме предизвиква, никакви лоши мисли. Аз му кажа нещо, пък го замина. Казвам: Какво искаш от този човек? Казвам, много добър е този човек. Как добър е? Светия е. А, светия! Не е саможивец. - Не е саможивец? Че хората какво говорят заради него. Хората за кого не говорят? Рекох: Те за Господа говорят лошо, за Този, Който направил добре света, те в Господа виждат погрешки, че камо ли в този човек. Той седи и казва. Малко по-другояче изисква настоящият живот. Какво иска настоящият живот? - Пари. На друга станция сестрата се оплаква от мъжа си. Отде ми даде Господ туй говедо? Рекох, туй говедо нали ти го хареса едно време? - А, аз го харесах. Той ме излъга. Не зная дали той те излъга, или ти го излъга. Казвам, много добър е. - А, добър, как е добър. - Много добър е, не си го познала. Има отлична душа, отличен ум. - Има той душа и сърце, зная го, за другите сестри зная, очите му изгряват. Рекох: Те са неговите сестри, сестри са, трябва да ги обича. Той, ако не ги обича, в оня свят не може да влезе. Ти под наем не си го взела. Той има право, защо се месии в неговото сърце, остави го да обича. Ти откога започна да го съдиш? Десет години откак си се оженила. По-напред, кой го съдеше да не обича? Сега

като ви говоря така, туй, което ви разправям, да ви разправя закона. Туй, което ви разправям 25% е туй, което е, 75% е туй, което не е. Туй, което аз ви говоря, 75% коригирам, 25% е вярно. Аз на земята съм. Като се върна говоря ви много работи, казвам, няма защо да ви говоря. Но казвам, ако не ви говоря, какъв ще бъде резултата и ако ви говоря какъв ще бъде резултата? Аз зная, че всякога когато говоря за нещо, което вие не се ползвате, аз се ползвам. Ако е криво, аз ще се ползвам. Ако е туй, което не е, аз се ползвам, ако е туй, което е, вие се ползвате. Туй щото, всякога използвам работите. Туй, което не е, аз оправям да бъде туй, което е. Запример, често една сестра ме коригира. Някой път съм зает с висша математика, много елементарни работи забравям. Не забравям, но не турям две точки, понеже две точки вземам. Ще туря едно отношение, после друго отношение, помежду не турям равенство. Туря ги по някой път така едно го друго. Тя казва: Уравнението не е така. Как става, тя ми описва. Аз ако пиша А:В ще туря права линия. Понеже като туря линията на две места, ако туря ръката, ще изхарча повече енергия. Като тегля един перпендикуляр, тогава ще употребя малко време и по-малко енергия. Равенството е много хубаво в математиката. Тия отношения имат туй свойство, че каквото мислят едни, мислят и други. Две успоредни линии, значи съгласяват се разумно.

Казвам: Ние усещаме най-голямото страдание, когато ни коригират. Направиш нещо и от невидимият свят те коригират. Неприятно ти е, целия ден не може да влезеш в себе си. Много пъти има учители по математика, един знак не го турели на място. Но един положителен знак или един знак на събирането много значи. Ако умножиш е едно нещо, ако събираш е друго нещо. Туря знака за изваждането някой път. Изваждането е полезно. Ако туриш плюс вместо минус, всичко се обръква. Всяко нещо трябва да е турено на своето място.

Та казвам, когато любовта дойде, изкуството е там, че при най-големите неприятности, в които живеем, ако човек постъпва по закона на любовта, той ще се ползува сам, ще се ползуват и другите. Сега, аз мислех да ви чета. Като слизах, мислех никак да не ви говоря. Бях определил 12 числа, 12 страници. Казвам, няма какво да се говори. Колкото е казано. Ще ви прочета 12 страници. Туй, което е вече говорено, е говорено. Ще прочета "Правило на Любовта" от книгата "Божествен и човешки свят." (прочете страницата). Другото число е 21. Другото число е 34. А другото е 43. 55 както и да го превръщаме не може да се превръща. 67 - 76, 91 - 19, 123-203-450. Сега там като четете туй което е, защото другите работи, които ви говорих, те имат отношение, трябва да се работи, човек трябва да разбира как да размести думите и как да ги намести. Всичките думи в една беседа имат място. След като се посее едно дърво, трябва 4-5 години да се оформи да даде плод. Като даде плод, разбираме дървото. Само да виждаме листата, растенето, то е външно разбиране. Като опитаме плода, разбираме дървото. Опитността, която имаме във всичките неща ще разберете какви са. Истината ще ви покаже какво нещо е истината. Щом се домогнете до пътя на истината, противоречията изчезват, светлина има, примиряват се. В истината ти ставаш свободен, умът започва да работи, справяш се лесно с неразположението, със сиромашията, справяш се лесно с болестите. Истината като дойде, освобождаваш се от една болест. Мислиш ли, че ако имаш да даваш на 10 души кредитори и те като дойдат, няма да те направят болен? Представете си, ако имаш 100 души кредитори и всеки ден идат, ти ще оздравееш. Благодарение на онези, на които имаш да даваш, ти оздравяваш, те са много добри хора. Понеже те като дойдат и като те видят болен, започват да се молят да не умреш, за да си платиш дълга. Тъй щото може би имаш 100 души да се молят да останеш жив. Ако имаш да вземаш от не-

го, той като дойде и като те види, казва: Дано да умре да се освободя. Тъй щото, ако има 100 души, от които имаш да вземаш те ще те изпратят на оня свят. Ако имаш 100 души, на които да даваш, те ще те оставят на този свят. Аз разглеждам живота, питам, щом направиш погрешка, кое е по-хубаво, погрешка ли да направиш или добро? Аз, който имам да давам, ако изплатя навреме дълга добър съм, то е добрина, но ако имам да вземам от някого, не вземам, пак направя добро, то е вече добро. Ако взема от онези, и не се обхождам добре, не е добро. Имам да вземам или имам да давам, пак не постъпвам добре. Тъй щото доброто и в единия, и в другия случай трябва да се прояви. Злото ще го проявиш в единия и в другия случай. Мислиш, че като имаш да вземаш, не си лош, тогава ще проявиш лошевната. Наговориш на човек ти си такъв, ти си такъв. Ако имаш да даваш ще правиш политика, казваш: Много умен си, кажеш, моля ви се господине, вие сте много богат, но в тия думи се крие лицемерие, политика е. Ще му кажеш: Действително, аз имам да давам, съжалявам, че закъснях, не можах да устоя на думата, ако имате търпение, ще ви се изплатя. Ще му кажеш да не съжалява. Ако той се отнася с тебе тъй както не трябва, той ще направи вече зло в себе си. Та казвам: Няма да правиш зло, като имаш да вземаш и няма да правиш зло, когато има да даваш. Като имаш да вземаш ще правиш добро и като има да даваш ще правиш добро. Казвам: Служете на Бога! При лошите условия добре служете, и при добрите условия, добре служете. Ако си добър само при доброто, ти не си добър. Доброто е добро, то се проявява, ти не си проявил доброто. Ако ти си лош при злото, ти си лош, понеже ти не си се проявил. А пък доброто е произлезло от тебе. И злото е произлезло от тебе. Ти си лош за другите, ти си по-лош от другите. Когато правиш зло, сам ти си господар. А пък когато го правиш по заповед на другите, ти си слуга на злото. Следователно, казва, аз се повлиях - ти си слуга на злото. Мъчно се лекува. Когато ка-

жеш, аз сам го направих, значи ти си господар, може да го поправиш по-лесно. Когато вие направите погрешка, по-лесно може да я направите. Ако сте я направили, под друго влияние, по-мъчно се изправя. Казваш: Аз я направих.

Това са сега разсъждения. Казвате, какво да правите. Аз ви дадох толкова работа, че за цяла година има да работите, туй което не е. Вие ще кажете, толкова години ние сме следвали. Радвам се, че сте следвали, сега сте по-готови на направите туй, което е, отколкото едно време. Едно време вие бяхте започнали само таблицата по музика. Само до, ре, ми, фа, сол. Сега пеете песни. Сега разбирате музиката повече. Кое е по-хубаво? Казваш: Едно време пеех. Едно време пееше само гамата. Нагоре надолу. И то е хубаво. Истинското пеене изисква да пеете всичките вариации от тази гама, откъдето и да започнеш, да знаеш да я пееш. От сол до си изпяваш, от до до си изпяваш, от си до до. В дадения случай да започнеш отвсякъде, да вземаш разните тонове. Казвам: Я ми изпей фа! И изведнъж да изпееш фа. Като ти кажа, изведнъж да зазвучи. Казвам: Я вземи сол! Изведнъж да звучи. Като ти кажа си бемол - да звучи си бемол. Това е музика. Ти ще го търсиш. Ти сгрешис и после търсиш. Казвам според мене да се живее добре, това е музика на живота. Ти трябва вярно да вземаш всичките тонове. Отдето да започне живота. От който и тон да започнеш, изведнъж да изпееш тона. Нищо да не те спъва. От ла, от сол, от ми, от ре, от до, от до бемол, от до диез. Каквото и да е, дали бързо или е полека, всичко туй да можеш да го вземеш, да си майстор, който така взема, той е музикант. Невидимият Божествен, разумен свят ни учи как да живеем, понеже ще участвуваме в този Божествен оркестър. Ти щом вземеш фалшиво един тон, ще слезеш долу на земята, мнозина само за едно фа, 30-40-50 години са слезли на земята да го учат как се пее. Има други за криво изпяване на до 60-70 години на земята са слизали да го изучават. Някой път човек се преражда за много малка причина. От наше-

то гледище нищо и никакво е. Ти си взел криво тона. Трябва да вземеш вярно, точно тона. “Бъдете съвършени, както е съвършен Отец Ваш.” Колко пъти съм ви казал, вие разбрали ли сте? Някои мислят за Бога. Разбрали ли сте търпението на Господа? Някой път аз мисля за Господа. Това са безброй същества, които мърморят на Господа. Всички мърморят тук на земята и навсякъде. Той ги търпи. Знаете какво нещо е търпението! Макар че всеки един мърмори, Той мисли заради него, пак го благославя. Онзи мърмори, Той го благославя. Някой път трябва да направиш добро. После очакваш благословение. Той вижда, че прогресираш, дава ти по-трудна работа. Даде ти едно парче с много диези, да види дали знаеш или не. Защото като сгрешис, един ангел веднага на земята го пращат. Там няма грях. За една малка погрешка си дошъл в света, какво има от това? Ако си голям грешник, ще ти забие главата в земята като растение да се учиш. Ако си по-праведен, ще те направи риба, във водата да живееш. Ако си по-праведен, ще те направи бръмбар, във въздуха да ходиш. После, ако още повече прогресираш, ще те направи пеперуда, с хубави грехи. Ако още прогресираш, ще те направи млекопитаещо. С голямо тяло. Най-после, като станеш много добър, ще те направи с два крака, ще разговаряш като човек. Тогава ще ти даде особена глава. Още колко има човек да се изменя. Ние сме туй, което още не сме, за да бъдем това, което трябва да бъдем. Ние живеем в туй, в което не сме, за да дойдем да живеем в туй, което трябва да бъдем за в бъдеще. Казва: Какъв е смисълът на живота? Да станем туй, което сме. Тъй като сме излезли от Бога, да придобием онова, което Бог първоначално е вложил. Ние не сме били такива, каквито сме. За една малка погрешка, за един тон сме тук на земята. Ако погрешката е голяма, ще ти турят конска глава. Ако е още по-голяма, рибешка глава, ако е още по-голяма, главата на някое растение. Ако погрешката е най-малка, ще ти дадат човешка глава. Щом се освободиш, ще носиш ангелс-

ка глава. И в оня свят ще бъдеш в хора, че като пееш ще кажеш, внимавай да знаеш песента. Предварително да знаеш, преди да е дошло или до, или сол диез, или сол бемол, или изведнъж и трите да звучат, като вземеш вярно един тон. Има тонове, които никога не ги вземаме криво. Аз имам камертон, като взема този тон, веднага има светлина. Този тон като взема, винаги има топлина и този тон като взема, сила се явява. При други тонове, мъжделива светлина се явява, при която не мога да чета. И топлина при която нищо не се постига. Щом взема вярно един тон, кръвообръщението се оправя. Според мене туй, което съм добил, опитвам. Ако вземем един тон правилно, кръвообръщението се подобрява. Ако вземеш един тон правилно, силата се проявява. Ако пееш правилно, мисълта се подобрява. Казва някой, защо ще пея. Ще пееш, защото кръвообръщението е музикално. Ти имаш общ такт. Ти си капелмайстор, ще пееш. Сърцето ти е такт, в което всички същества пеят вътре. То е такт, но капелмайсторът в сърцето ти е. Туп-туп. Някъде сърцето ти промърда, подскочи, не си взел правилно тона. Щом пееш правилно, животът тече. Щом направиш погрешка, сърцето бие неправилно. Явява се дисхармония. Казва, така не се мисли от невидимия свят говорят за тебе. Някой път не можеш да се сдържиш в кожата си, безпощадни са. Безпощадни са разумните същества. А пък благодарение, че Бог е всеблаг, Той като вижда, всичко регулира. Някои като надуят работите, Господ като мине, не обръща внимание на техните възгледи. Някои пък прекаляват. Някой път един малък грях ще го направят цял бивол. Бивола ще направят бръмбар и бръмбара ще направят бивол. Едно правило: бръмбара в себе си не правете бивол и бивола не правете бръмбар. Не увеличавайте нещата. Нещата да си бъдат както са създадени. Един ден имате право да направите бръмбара бивол, когато станете съвършени. Сега като не сте съвършени, биволът да е бивол и бръмбарът да е бръмбар. Тогава вземете стиха "Ако

не станете като малките деца, не може да влезете в Царството Божие." Малките деца са героите в света. Те са, които подтикват. Имате по едно гениално дете. Ако не чувствувате, че сте дете, вие нямате бъдеще. Вие сте стар човек. Но едновременно и младостта и старостта съществуват. Трябва да правите разлика. Децата, то е законът за вечното подмладяване, разумните деца използват всичко онова, което Бог е създал. Творят, създават. Виждаме едно дете като гоиде в дома, даде импулс на бащата, на майката, даде и на другите. Вие във вас трябва да имате едно дете гениално, което да ви дава импулс да се не обезсърчавате. При всичките условия да бъдете готови да работите. Когато бъдеш в изкушение, Любовта да те ръководи.

Отче наш.

8. Утринно слово
22.XII.1940 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

БОЖЕСТВЕНА МЯРКА

Добрата молитва
В начало бе Словото
12 глава от Евангелието на Матей.
Духът Божий

Тая неделя ще ви чета цитати, но трябва да знаеме как да цитираме. Някой като отвори Писанието цитира какво казал Христос, какво са направили светиите. Цигуларят за да свири добре, трябва да има добра цигулка, добри струни, трябва да е добре нагласена. После трябва често да си маже лъка. Ако не го маже, образува се скърцане. Пианистът в годината най-малко три-четири пъти трябва да има един, който да му акордира пианото. И за пианото е туй. Всичките инструменти трябва да се пазят. Човешкият ум, човешкото сърце и човешкото тяло трябва да се акордират. Сега често се спираме и казваме, туй е казано, онуй е казано.

Представете си, че вие сте гладни. Някой казва: Аз по обед ще ви донеса един хляб. В тебе има само една надежда, но ако не донесе хляба и само чакаш, каква полза? Сега често казват, тъй каза, но казаните работи трябва да се изпълнят. Запример един защитник адвокат по някой път защитава някой виновен. Аз считам най-добрият адвокат е самият човек. Няма по-добър адвокат от доброто. Щом грешиш, който и адвокат да хванеш, ще плащаш. Пък дали ще те оправдае, то е въпрос.

Та казвам: Каквото и да четете, ако не учите, ако не разбирате вътрешния смисъл, вие ще се намерите в едно противоречие. Аз съм взел 500-та страница от “Божественият и човешки свят”. Тук се говори за една истина, че всичките хора, все при Бога отиват. Други при месечината ходят. Адвокатът веднага ще иде при закона да проверява. Казва, така е писано в закона. Този писаният закон е месечината. (Учителят чете от 500-та стра-

ница на “Божественият и човешки свят”): “Когато гържавникът иска да създаде някакъв закон, той отива при месечината. Когато философът иска да пофилософствува малко, той отива при месечината. Когато жената иска да стане майка, а мъжът баща, и двамата отиват на месечината да се съветват с нея. Няма човек в света, който да не е ходил при месечината, да се съветва с нея.

Следователно, на месечината, която е около 50 пъти по-малка от земята, е дадена важна служба. Тя показва пътя на човека към доброто. Казано е в Библията, че в четвъртия ден Бог създаде Слънцето и Луната, да светят на Земята. Това не подразбира само физическото, външното Слънце и външната Луна. В човека има едно вътрешно слънце и вътрешна луна, които осветяват неговия път. Месечината е турена в умствения свят на човека. Тя е студена, но трезва, не обича да лъже. Когато хората научили това изкуство и почнали да го прилагат, месечината престанала да се върти около оста си. Защо? - За да не се опорочи. Щом види, че някой лъже, тя започва да се разсипва. Ако продължава още да лъже, тя съвсем се скрива, не се показва пред очите ни. Когато човек започва да се разкайва, да съзнава погрешката си, месечината отново се показва на небето и се засмива. Тя се усмихва на всеки, който говори истината.”

Сега по някой път казвате: Аз ли съм най-големият грешник? Но не си и най-големият праведник. Да грешиш това е изкуство. И да си праведен пак е изкуство. Та всеки един, който не знае как да живее, той греша. Всеки, който знае как да живее той прави добро. Сега как се цери злото в света? (Учителят чете 100-та страница): “Когато видя, че някое дете къса главите на мухите, няма да считам, че е грешно, но ще зная, че е много енергично. В такъв случай ще го извикам при себе си, ще му дам една лопатка или мотичка и ще го накарам да вади троскот от земята.

Някои хора говорят за идеален живот, стремят се

към него и пренебрегват физическия. Те не знаят, че за да дойдат до идеалния живот трябва да започнат от физическия. Като метод за правилно развитие, те трябва да отглеждат цветя, плодове и зеленчуци. Мнозина избягват работата със земята, считат я за унизителна. Не е така. Всяко растение, всеки плод, с които човек се занимава, внасят в него свои качества. Запример, добре е да отглеждате фикус. Наистина, фикусът е безплодно растение, но дава нещо от себе си. Който иска да забогатее, нека отглежда фикус. Той внася спокойствие и разположение в човека. Фикусът е за учените хора. Ако искате да станете активни, енергични, отглеждайте череша, главно червени череша; ако искате да усилите вярата си, отглеждайте сини сливи. Искате ли да бъдете истински религиозни, вие трябва да се занимавате с отглеждате на цветя, плодове и зеленчуци. В програмата на всички религиозни системи като метод за работа се препоръчва отглеждане на растенията. Чрез тях човек се лекува. Като ги обработва познава тяхната магическа сила.” Сега погрешката на Ева къде е? Тя нямала усет, че силата е в плода. Тя отиде при едно отровно растение, отиде да учи медицина и закъса там. Първата медичка, първата ученичка по медицина беше жена.

Сега вие ще свържете тия страници. 500-та представя жена, 100-та представя мъж, 200-та тя е дъщеря. Ако майката не е умна и дъщерята ще е подобна на майка си. Сега имаме гумата познаване и гумата разбиране. Да познава човек и да разбира човек. (Учителят чете 200-та страница): “Човек може да работи свободно със своя ум, със своето сърце и със своята воля само когато ги познава. Ако човек познава законите, които управляват ума, сърцето и волята, лесно би се справил с мъчнотииите си. Ако пожелае, човек лесно може да се подмлади. Как? - Чрез волята си. Достатъчно е да си внуши някаква положителна права мисъл, за да разбие всички отрицателни мисли, които е придобил чрез самовнушение.” Сега гумата

самовнушение вече подразбира, че човек се подчинява на внушението, когато в него се пробуди Божественото естество. Само Божественото е, което вдъхновява, не внушава. Казват: Някой път човек да си внуши, ако има желание да развива Божественото в себе си, той ще си внуши. Още от ранна възраст на детето внушават мисълта, че ще остарее и то постепенно започва да остарява. Още от ранна възраст казват да не грешаш, да не ходиш да крадеш в градината. Те му показват пътя. В туй дете се заражда желание да види какво има на туй дърво. Докато допускате отрицателното в живота си, вие ту ще придобивате нещо, ту ще губите; ще придобиеете любовта и ще я изгубите, ще придобиеете знание и ще го изгубите. Един от важните въпроси, които ни рисуват всички хора, е защо нямат успех в живота си, защо работите им не вървят и какво трябва да правят, за да уредят живота си. - На кого работите не вървят добре? - На онзи, който няма приятели. Близките му казват: Това дете ще порастне. Като работи човек плаща. В цяла една беседа мога да ви кажа какво нещо е работата. Човек може да работи само при слънцето. Вечерно време не може да работи. Денем, когато живее на слънце, дето има светлина, има работа. Дето няма светлина, няма работа. Когато работите на един човек не вървят, показва, че няма слънце. Дето няма слънце, никакъв успех не може да има. Всички, на които не вървят работите, ще се молите да изгрее вашето слънце, да се върти земята. Трябва да има да се върти около някого. Жената като се върти около някое слънце, тръгне ѝ напред. Мъжът като се върти около месечината, тръгва му напред. Мъжът и жената като се завъртят, напред им върви. Които не се въртят, нищо не им върви. Българите много добре разбират това. Някоя мома, която иска да се жени, ще иде да се завърти на хорото, като се завърти, тръгнат работите ѝ напред. Нали казват, не си струва човек да играе. Не си струва да играеш глупаво. Като играеш, майстор да си. Да знаеш

добре играта. Българите имат няколко игри, но те са ги опорочили. Тия игри са извадени от светилището. В древните времена, в светилището са знаели да играят. Вие сега не знаете как да играете, ако речете да играете. За пръв път аз образувах игра, едно колело, по-полека, да не кажат, че полудяха.

Пазете едно правило: Всяко нещо което произтича от закона на Любовта, то е правдоподобно. Всичко в света играе на добро. Няма нещо, което да не играе. Земята играе, месечината играе, слънцето играе, звездите играят, въздухът играе, водата играе, всичко играе в света, само че ние не виждаме играта. Ако разгледате ума, човешкия ум, и той постоянно играе. И в ума има игра. И сърцето постоянно тупа. Ние наричаме тази игра биене на сърцето. Биене какво значи. Туй, което расте, туй, което се движи, туй което примирява противоречието в живота, това са елементите на биенето. Сърцето бие, сърцето е, което кара човека да расте, праща храна по всички части на тялото. То дава посока на движението. Като се движи сърцето ви, като бие сърцето, ще имате посока.

Сега имате 300-та страница. Представете си, че след години, някой намери тази книга и вземе една беседа и започне да чете, казва: Колко е умен, каква хубава беседа направил, ще се прослави. Сега 300-та страница е краят на беседата. Много малко е. Тук дава правило: “Обичайте всичко, което Бог е създал, за да обичат хората това, което вие създавате. Знайте, че за всичко, за което мислите, седи човешкият ум. Заг всичко, което предизвиква човешките чувства, седи Любовта. Заг Любовта седи Божият Дух.” Вие сте чели това, но не сте обърнали внимание.

Вие по някой път навярно правите онази погрешка, която са направили група французи. Всички съвременни хора искат нещо много чудновато, някоя тайна да се разкрие. Явява се един агент от Индия и започва да пропо-

вядва на парижкото благородно общество. Доста се привързали към него. Той им казал, че един ден ще направи едно чудо. Ще са качат на експреса и той с мисълта си ще спре този експрес. Но казва, за да направя този опит, трябва да му дадат огърлици, диаманти, всички скъпоценности, които имат. Дават му ги и те всички заедно с него се качват на експреса. Казал им, че той ще спре експреса, но той скочил от експреса и изчезнал. Този, който спира експреса, не вярвайте в него. Вярвайте в този, който го кара. Той се вижда. Като взема тия скъпоценности, той тръгва по отделен път, занаята богатствата със себе си, а те остават вътре. Казвам: Лековерните хора в света изгубват своето щастие за някакво мнимо щастие. Какво ще ми разправя един човек на мене, който имам мир в душата си, виждам Божествената светлина, радвам се на света. Или той ще ме забведе в един край, как хората готвят всички добри яденета. Всичките хубави яденета не може да се сравнят с вкуса на една ябълка, с вкуса на сливата, черешата, гроздето, което сме опитали. Другото е - ще употребя една турска дума - буламач. Никакъв печен хляб не може да се сравни с вареното жито. Свареното жито е по-хранително отколкото мляното жито, от което може да направиш хляб. Казвам: Сега, простата истина седи по-горе от каквото и да е, което човек е създал.

Сега 400-та страница е начин за лекуване някои недъзи. “И тъй помнете всички болести и неразположения се лекуват с дълбоко и съзнателно дишане.” Дишаш значи, въздуха, който приемаш да го обичаш, да знаеш, че има нещо във въздуха, което е влязло в тебе. Хиляди години са го знаели посветените, те го наричат прана. То е онази животворна енергия, която чрез любов може да се възприеме. Онези хора, които не дишат по любов, тази енергия в тях не влиза. За всеки човек има специални методи за дишане. Човек ще се домогне до тези методи чрез своя вътрешен учител и лекар. Слушайте своя вътрешен учи-

тел и лекар, т.е. Божественото в себе си. Така ще изправите всичките си недостатъци, каквото не сте развили, ще го развиете. Ще дишате и ще пеете. Ако не пеете, не можете да дишате правилно. Ако не диша правилно, човек заминава преждевременно за онзи свят. И на онзи свят няма да го приемат за ученик, ако не диша правилно. Там ще го накарат да прочете “Добрата молитва” с вдишване, задържане и издишване. Там няма болести, няма страдания, няма и противоречия.

Сега казвате, ние старите хора. Работата е много лесна. Евангелистът казва: “Повярвай в Господа Исуса Христа, ще бъдеш спасен ти и домът ти.” Не може да вярваш в един човек, ако не го любиш. Може да вярваш само в онзи, когото обичаш. Вън от любовта не може да имаш вяра. Туй е извод. Същественото е, казвате, повярвай, обичай Господа Исуса Христа и вярвай във всичко, което е проповядвал. Право е, вярно е, само че трябва да притурите.

Сега идваме към малките числа, 99 страница. Сега какво трябва да прави ученикът? “Като ученици вие не трябва само да цитирате стихове и да се спирате върху тяхното буквално значение, но да разглеждате вътрешния им смисъл. За да разберете смисъла на стиха “ в грях ме зачена майка ми” преди всичко вие трябва да разбирате еврейски език, да четете Библията в оригинал. Всеки стих има три тълкувания: едно тълкуване за обикновените хора, второ - за талантливите и трето- за гениалните, т.е. за посветените. Стихът “в грях ме зачна майка ми” е вярно преведен, но малцина разбират вътрешния му смисъл. - Защо майката е заченала детето си в грях? - Защото е била силна, енергична, здрава жена. Тя му дала повече сила, отколкото трябвало. Ако беше родила едно слабо, хилаво дете, щеше ли да има сила то да ходи туктам да краде, да убива. Майката е вложила в това дете толкова енергия, толкова здраве, че от изобилие на сила в себе си започнало да къса главите на мухите, на кокош-

ките, да краде плодове от гърветата и т.н. Следователно, ако майка ви е вложила много енергия във вас, благодарете за това. Не обвинявайте майка си, че ви е родила с много енергия, но потърсете начин как да пласирате тази енергия, да я използвате разумно. Когато видя, че някое дете къса главите на мухите, няма да считам, че е грешно, но ще зная, че е много енергично. В такъв случай ще го извикам при себе си, ще му дам една лопатка или мотичка и ще го накарам да вади тростката от земята.” Дойдохме на 100-та страница. Аз не искам да правите погрешки в тия цитати.

В една от колегите в Америка по естествените науки, учениците искали да опитат един от професорите колко е учен - той бил учен човек по насекомите. Те взели крака от един бръмбар, глава от друг, тяло от трети и направили един нов бръмбар. Показват го и казват: Към кой тип ще го преведете този бръмбар? Той като видял, казал: Момчета, това е бръмбар, от вас измислен! Често книги има написани, много тълкувания направени. Трябва да го различавате, че не е естествен, но изкуствен бръмбар, ако си учен човек. Трябва да намериш погрешката. Щом не можеш да намериш погрешката, ще бъдеш излъган. Ще ви прочита 165 страница. “Каквито блага е предвидил Бог за човека, същите блага са предвидени и за тревите, и за цветята, и за мушиците, и за рибите, и за птиците и за млекопитаещите. Хората мислят, че като не обичат някого, всички не го обичат. Преди всичко Бог го обича.” Ти не обичаш някого и казваш, как да го обичам. Този човек, Бог го обича, тогава какво ще кажеш. Казва: Не обичам този човек, не е добър. Бог го счита за добър. Когато казвате, че не обичате някого, първо ще видите обича ли го Господ, ако Господ не го обича, тогава кажи: Понеже Господ не го обича и аз не го обичам. Ще кажеш: Понеже Господ го обича и аз го обичам. Преди всичко Бог го обича. Да обичаме всички хора, които Бог обича. При това вие казвате, че обичате Бога. Щом измените възг-

ледите си за човека, противоречията ще изчезнат. Любавта изключва противоречията и внася мир в човешката душа. Щом си почине, той отново започне да работи, т.е. да обича. Ще ви прочета 289 страница. "Помнете: един е вашият Учител, Който е във връзка с всички учители във вас. Един е вашият Бог, който е във връзка с всички богове във вас. Ако не познавате Учителя си вътре у вас, който ви е дал светлина да виждате и да разбирате ясно, вие не можете да разбирате и външните учители. Ако не познавате Бога, който е вътре във вас, който ви е дал живот, вие не можете да познаете и разберете окръжаващите неща. Ако разберете това, което днес ви говоря, всички ще се подмладите, ще станете на 33 години. Които са минали тази възраст ще се върнат назад. Всички ще станете млади без никакви бръчки по лицата, без никакви гърбици. Всички ще олекнете и ще хвърчите с вашите аероплани. Ако мисълта на човека не лети с аероплан и не обикаля целия свят, каква мисъл е тя? Ако с окото си човек не може да вижда и най-отдалечените звезди на небето, какво око е това? Астрономите си служат с телескопи за изучаване на звездите и планетите, но все още няма такива усъвършенствани телескопи, с които да виждат светлината и на най-малките звезди. Нали, когато обичате искате да го виждате и го виждате всякога. Мене ми разправяше един мой познат. Чудех се, казва, минавам покрай една къща и когато и да мина, все ще излезе някой, все ще ме видят. Някой път исках да мина да ме не видят. Казва, какво искат тия хора от мене? Казвам: Какво искат. Искат да ги обичаш, нищо повече. Ти като ги видиш започваш да мислиш и понеже ти ги избягваш, не искаш да излязат. Казват: И нас Господ е създал, погледни ни. Другите гледаш, нас не искаш да гледаш. Аз забелязвам братя и сестри, на някогo погледът се задържа по-дълго време, ухилват се, някои бързо погледнат - не е лошо това. Аз виждам хубавата страна. Понеже погледът е силен ще ги изгори, по-малко

ги гледат. Онзи, на когото нервната система може да издържи, по-дълго го гледат. Питаше ме един млад брат веднъж, казва: И досега не мога да си обясня. Едно младо момиче на 15 години веднъж ме погледна в очите с един спокоен поглед, нищо не можах да прочета, пък ме учуди. В погледа не можах да прочета какво иска. Казвам: Ти какво искаше? Ти искаше да ти се ухили, пък то не се ухили. Ти искаше, то да ти даде светлина, пък то затвори всичките светлини в себе си. То иска да те опита имаш ли светлина да го осветиш вътре. По някой път вие виждате някой човек, че има светлина, лесно четете. Ами който няма светлина? Та когато хората ви обичат, те изпращат светлина вътре във вас, те ви познават. Когато не ви обичат, вие сте затворена книга за тях. Затуй за да разберем Божия път, като обичаме Бога, нещата са разбрани. Като не го обичаме, неразбрани са. Този закон е верен. Обичаш ти Христа, думите Му ще бъдат разбрани. Когато обичаш, разбираш думите му. Когато не обичаш нещата, остават неразбрани. Сега мислите ли, че вие, когато обичате и когато не обичате са двама различни хора? Те са един и същ човек. Има един анекдот из американския живот. Доста виден американец не го обича жена му, вижда, че жена му е хладна към него, не може да ѝ каже. Започва той да изучава как да привлече вниманието ѝ. Започва да я следи като ходи в града, къде ходи, в какви базари. Открива, че тя доста често посещава едно място. Отишъл там, постъпил като слуга, дегизирал се и продава нещата, които трябва да продава. Той я посреща любезно, тя се усмихва насреща му. Вечерта като се върне вкъщи, тя не знае. Той я пита от къде купила тия неща. - Еди от къде. Той започва да описва. Нали, казва, той ти се ухили насреща. Казва, нали това ти каза. Тя се чуди. После нали за толкоз беше продажбата, тя се чуди още повече. Казва: Аз от далече чета тия работи. Тя казва: Той е много благороден човек. Един отличен ум има, погледа му, обходата му. Тя мисли, че нейният мъж е друг,

а онзи е друг. Той е същият. Разликата е, че в първият случай на живота много близо са дошли. И двамата са излезли от своята орбита, стъкнали са се. Сега излизат от орбитата отвън, в която Бог ги е поставил. Някой път всичките противоречия в живота произтичат от близостта. Дойде някой човек, ще вземе пари от тебе, не ги връща, ще се скарате. Не му давайте пари на заем, нищо повече. Казва, без заем. В Божествения свят никакъв заем не дават. Онзи стих е староеврейска работа, дето казват: като дадеш на сиромасите, заемаш на Господа. Няма никакво заемане на Господа, то е по човешки. Аз разбирам работата на Господа. Да ти е приятно, че може да работиш и да служиш за Господа, това е вътрешен смисъл.

Казвам ви, сега 9 места се цитираха, свързах ги заедно. Колко неща трябва да има човек предвид, за да може да разбере една истина. Истината в света е непонятна без любов. Истината е непонятна и без знание. Истината е последен резултат. Когато човек иска да познае истината, той трябва да иде при любовта да се учи от нея. Истината ще го научи. Любовта ще го научи как да се запознае с истината, с Божественото знание, с Божествената мъдрост, с чистотата. Казваме да говорим истината. Ти не можеш да говориш истината, когато нямаш любов, ти не можеш да говориш истината, ако нямаш мъдрост. Да говориш нещо, трябва да го знаеш. Ще дойде някой да ми разправя за слънцето. Той ще говори неверни работи. Днес всички говорят, че слънцето било разтопено. Като създаде Бог света, в Библията както казват: “И създаде Бог небето и земята, и земята беше неустроена.” Единственото нещо, което е неустроено, е земята. Всичките други работи са устроени вече. Сега допуснете, че ви казвам: В слънцето може да се живее. В тази стая, в печката може ли да живеете? В печката не се живее, ще изгорите. Слънцето гори, но не всичкото слънце гори. Има места в слънцето, които горят, има

места, които не горят. Слънцето има всичките климати. Най-хубав климат има там. На слънцето има известни области, дето всичко може да се разтопи. Има хладини, дето човек може да си почине, има долини и плодни гървета. Не искам това да вярвате, предполагам. И реки има и вода тече, хиляди пъти по-чиста, отколкото водата на земята. Ако ние имаме една бутилка от слънчевата вода, то всичките хора в България тук бихме ги подмладили само по една капка като им дадем. Когато четете 1001 нощ, всичкото, което е писано, така ли е? Но всички неща, които съществуват в света са верни. Вие може да вярвате, че някой се подмладява. Аз не се подмладявам. Някой се родил, някой се подмладява. Мисли, аз ще умра. Аз не умирам, друг умира. Казва, аз ще стана богат. Аз не ставам богат, друг става. Мисля да стана учен, аз не ставам, друг става. Тъй щото каквото помисля все е вярно. Само че може за вас да не е вярно. Няма нищо в света, което да помислиш, да не е вярно. Реалността стои в това, че именно туй не съответствува на нас в дадения случай. То служи като един стимул. Ако ти преждевременно станеш учен човек, туй знание няма да ти помогне. Но постепенно ако придобиете знанието, то ще ви ползува.

Сега в религиозно отношение казват: Да иде в небето, да се явя пред Христа. Много човешки разсъждавате. Какво ще направите пред Христа, кажете ми? Да му се оплачете? Небето място за оплакване ли е? Събрали се двама братя, ще идат при Христа да ги примирява. Друга работа на Христа не е останала. Че Той като говори още на земята като беше Той се отказа от тази работа. Слушай казва, Учителю, кажи на брата ми. Христос казва, кой ме поставил съдник, аз не съм съдник. Вие сами си разглеждате работата. Мене ми разправяше друг един мъж. Бог ми е свидетел, аз повиках Бога за свидетел. Като се разправам с жената, обвиняват ме, викам Господа за свидетел. Казвам: Освободи ме от този укор, Господи.

Работа ли му е да вика Господа за свидетел. Често вие викате Господа за свидетел. Не правете тия работи. Кажете, аз свидетелствувам, проверете дали е вярно. Казва: Господ ми е свидетел, това не казвайте. Оставете се с вашите религиозни работи, не викайте Христа за свидетел. Казва: "Така да просветнат делата ви пред человетецете, че като ви видят, да прославят Бога." Вие да бъдете светлина в себе си, че да няма нужда да викате Господа, ни Христа да свидетелствува. По някой път, за да турите авторитет, казвате, Учителят тъй каза. Няма да туряте аз какво съм казал. Като направите една погрешка, казвате: Тъй каза Учителят. Като направите едно добро - не, не е Учителят. Като направите погрешка, носете си погрешката. Като направите добро, носете си доброто. Няма да туряте на мястото на погрешката друг. Вас дръжте на мястото си, не брата си. Това са атавистически остатъци от миналото, от които трябва да се отучите. Аз се чудя, като дойде някой, че ми се кара, че не му вървят работите. Че аз ли съм виновен? Турил му учителят единица в училище, аз съм крив, че му турили слаба бележка. Да иде да го убеди да му тури 6, да учи. Болен станах - аз ли съм виновен? Живей добре, за да не си болен. - Изпъди тази болест! Как ще я изпъдя? Ти си я викнал на гости. Не може да дойде в дома, да краде твоият гост. За мене болестите са гости, поканил си ги, ще има ядене и пиене.

Та се изисква обхода, разумна обхода се изисква в новия живот. Колко е мъчно човек да бъде спокоен! Българите обичат да се занимават с политика. В Англия не се занимават с политика, в Германия се занимават с политика. Политиката е за политиците. Другите си гледат работата. Англичанинът обича парите. Касата отвори, гледа, когато е подписвал нещо, знае дали има пари или не. Мене често ме питат, кой ще победи. Казвам, не е моя работа. Двама пехливани се борят, обзалагат се, че ме питат, кой ще победи, понеже се обзаложили по 1000 ан-

лийски лири. Англичаните много обичат да се обзалагат. Има надбягване на коне в Англия, обзалагат се кой кон ще спечели. Мнозина стават богати от залагането. Има надбягване, видни англичани взимат участие, някой път и английският крал взема участие. Обзалагат се с 1000 английски лири. Казват, едн-кой си кон Мари или Джон. Сега той и като спечели, веднага 1000 лири взема. Казват: Кой кон ще спечели? Казвам: Ще видите. Сега тук в България конете са тази лотария. Като вземат билет само току ме питат. Имаме един приятел в Патагония, не зная но повече от 10 години взема билет, за да спечели пари да се върне в България. Скоро писал на дъщеря си, че по-напред лотарийните билети го притегляли да взема, сега вече не го теглили, не вземал. Близо 12, 13, 14 години все взема и не му се пада. Аз вярвам още 100 пъти трябва да взема билети според моите изчисления, за да му се падне, за да дойде в България.

Богатството се определя от количеството злато, което човек има в кръвта си. Богатството е точно определено и не може да ти се падне, ако нямаш злато в кръвта си. Ако нямаш другото богатство, то е ценното. Съобразно с това злато, което имаш, кредитът се отпуща. Най-първо дойде някой и казва: Ти ще забогатеееш скоро. Казвам: Ти скоро ще изгубиш туй, което имаш. Тебе не ти трябва богатство. Ти като осиромашееш, човек ще станеш. Защото като осиромашее човек, започва да мисли. От него работник ще стане. Дръжте мисълта, онова, което Бог е вложил вътре във вас, разчитайте на него, не разчитайте на нищо друго. Всякога Бог е вложил повече, отколкото вие сте предвидили. Ако може само да използвате онова, което е във вас, то е достатъчно, то е предостатъчно. Не си туряйте мисълта, че Господ нищо не е турил. Турил е повече, тъй щото всинца имате условия да станете толкоз богати, колкото е предвидено, да станете толкоз учени, колкото е предвидено. Казвате: Че как? Предвидено ви е и колко високи ще станете-

те. В действителност, колкото и да мислите ще станете 1,50 ;1,65; 1,80; 1,92 метра. Мисля имаме само един брат, близо два метра. Но той е само един. Има и два и половина. Сега близо три метра има и широчината на човешкото тяло е предвидена. Всичко е предвидено. Сега предвидено е да станете умни деца. Предвидено е всички да станете умни възрастни хора. Предвидено е всички да станете умни стари хора. Няма да има разлика. Ще се различавате само че в младина светлината ще бъде малка, възрастни като сте, ще бъде по-силна, в старини най-силна ще бъде, най-силна светлината. Сега обратното става. Младият има повече светлина; възрастните - средно, старите - съвсем загаснала. Правилото е в детство светлината е едва, във възрастните да се усилва светлината, в старите вече е на зенита. Да се зарадваш, че при тебе дошла Божествената светлина. Ако искаш да станеш млад, ще намалиш светлината, ще се подмладиш. После ще започнеш да усилваш светлината, ще станеш стар. Старост показва голяма светлина, лесна работа.

Приложете любовта като магическа сила, с която правите опити, микроскопически опити да видите дали ще излезат сполучливи. Запример, ако аз съм на вашето място, ще направя ето какъв опит. Запример, някой път се яви жълт цвят на лицето, ще се постарая да изменя жълтия цвят на лицето. По някой път, кожата може да стане суха, груба. Ще се постарая да омекча кожата и да я направя да има малко влага. По някой път може ръцете да изстинат, краката може да изстинат. Ще се постарая да ги постопя. По някой път погледът е мъжделив. Ще се постарая да бъде ясен. Може да има тъмен цвят. Ще се постарая да изменя цвета на лицето. Колко неща има, които може да ги измениш. Имаш някоя гърбица, ще се постарая да оправяш гърбицата. Много лесна работа е. Изправете се при една такава врата, краката да бъдат близо до прага. Всяка вечер като се изправяте до вратата, гърбицата ще се изправи. В десет години ще

бъдете прав като стрък. Щом се прегърбва човек, показва че вече влиза в закона на прераждането. Когато се мериш, започваш да се прегърбаш, че като влезеш в утробата на майка си, да се свиваш. Не е лошо и то, но като правиш опит, гръж положителното, изправи се. Дръжте положение перпендикулярно от слънцето към земята, то е едно здравословно състояние. Когато човек се огъва, то е само временно, за да премахнеш само някои препятствия. Всякога, когато човек иска да избегне някоя голяма мъчнотия, той се огъва. Такъв е законът в природата, търсим кривите линии. В друго отношение правите линии са за предпочитане. Казвам: Всякога считай, че правата линия е линия, която води към Бога. Само по пътя на правата линия може да се явим пред лицето на Бога. Тя е мярка на Божественото. Всички други мерки с нея се мерят.

Отче наш.

9. Утринно слово
29.XII.1940 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

ДВЕТЕ НЕДОВОЛСТВА

Добрата молитва
В начало бе Словото
Ще прочета 62 глава от Исая.

Исая не говори за себе си, но говори за своя народ какво ще стане с него.

Всичките хора са все пророци, все за себе си говорят и за Царството Божие говорят, но за себе си говорят.

Някой път човек казва: Няма да млъкна, ще говоря. Защо трябва да говориш? Значи трябва да има някой, на когото да говориш. Ако си сам какво ще правиш? Самота не сте прекарвали, от както сте на земята. Какво е самотата? Да няма никой около тебе, нито един човек да няма, сам да си, да няма на кого да говориш, всичко имаш за ядене, но да няма никому ни думица да кажеш. Някой път някой се оплаква от самотия, но има друга една представа за живота. Хората са дошли на земята и всички, които страдат, са все господари. Не страдат слугите, но господарите. Всички страдащи хора на земята са велики хора. Бащата страда, синовете са или болни, или не се подчиняват, възлюбеният страда, че възлюбената не се подчинява. Даже при Любовта искат да има един възлюбен, когото да го слушат. Възлюбеният иска да има една възлюбена, която да го слуша. Човекът като се вслушва много в своя си народ, започва да вижда страдания там, където ги няма. Мнозина от вас мислите защо ви са тия страдания. Вие искате Господ да обърне внимание само на вас. Да не се занимава с никого друго. От сутрин до вечер само за вас да мисли. То ще бъде най-голямото нещастие Господ да мисли от сутрин до вечер само за вас. Най-после не се иска вие постоянно да мислите за Господа. Какво ще получи едно дете, ако мисли постоянно за майка си: къде е майка му? Майката заминала, то целия ден мисли къде е майка му. Какво ще мисли къде

е майка му? На работа някъде, да се радва детето, че тя е на работа. Иска да знае защо тя е заминала. Да се не интересува да знае това. Някой път някое ваше дете плаче, нека плаче, оставете го! Като плаче отдалечете се, нека си поплаче. Вие имате страдания. Защо някои страдания не може да ги носите сами? Ще идете при някой лекар ще му ги разправите. Лекарят ще отдели 5, 10 минути ще ви пипне пулса, ще погледне езика и за това вие ще трябва да платите 50, 60 лева. Ще ви напише една книжка и ще каже идете на аптеката, там ще ви дадат една течност, от която сутрин 5 капки, на обяд 5 капки и вечер 5 капки ще вземате. Отлично нещо за културните хора е това. Но когато един вол се разболее, какво ще му напише лекарят? Разболее се, не иска да взема храната. Тогава господарят ще го мъчи. Виждали ли сте как ги мъчат? Ще му отворят устата, ще му турят цяра. Аз наричам това аналогии в живота. Всичките хора са болни. Всеки е недоволен, понеже няма кой да му шета. Всичкото недоволство произтича от болните хора. Има две недоволства в света. Едното на болните хора, другото на здравите хора. Едното е мъжко недоволство, другото е женско. Недоволството на болните е женско. Недоволството на здравите е мъжко. Като влезе болният спор ще има, че яденето не е приготвено добре, махана ще има. Водата безвкусна, яденето безвкусно, въздухът непречистен, леглото не е меко. Криво гледа недоволният, после казва: Много са груби хората, не знаят да пипат. Здравият и той е недоволен, че няма кому да заповядва и като заповядва, не го слушат. Тогава има една пръчка, капелмайстор е. В коя ли къща майката и бащата не са капелмайстори?

Казвам: През тези години ще се пазите. Не ще се пазите, но ще изучавате вашите недоволства: женското недоволство на болните и мъжкото недоволство на здравите. Запитай се щом си недоволен, защо си недоволен? Обичат те, не си доволен. Не те обичат, пак си недово-

лен. Искаш да знаеш дали те обичат или не. То не е твоя работа. Дали те обичат хората или не, то не е твоя работа. Ти искаш да знаеш дали те обичат, то е тяхна работа. Задай си въпроса ти дали обичаш, нищо повече. Някой път да те обичат, е най-голямото нещастие. И да не те обичат, пак е нещастие. Две неща има в света: да те обичат, ти не си свободен. Майката не остава детето си целия ден, носи го на ръка. Първите 6 месеца детето не може да стане, тя го носи само на ръцете си. Представете си, че вие сте 20-годишен и майка ви трябва да ви носи на ръце. Ще бъдете повити с въркузун*. Най-първо ще се учите да обичате. Исаия е един от добрите пророци. (Учителят чете втория стих от 62-а глава на Исаия) “Ще видят народите правдата Ти и всичките царе славата Ти и ще се наречеш с ново име, което устата на Господа ще нарекат.” Това е една песен на пророка. Детето спи, пък майка му казва: спи, спи сине, цар ще станеш, как ще управляваш, какъв юнак ще станеш, красавец голям ще бъдеш, всички ще се хвалят с тебе. Това е положението на пророка. Израилският народ спи и той говори. (Учителят чете третия и четвъртия стих). Като станеш възрастен ще те оставят, ще се научиш да ходиш. Та казвам, когато израстнеш, тогава ще те оставят. Богат като станеш, ще те оберат. Здрав като станеш, ще те впрегнат като вол да ореш. Пък аз казвам за себе си: аз като стана умен човек, ще разбирам Божиите пътища. Господ ще ми тури корона на главата. Казвам: Блажени търпеливите хора, блажени които се учат на търпение. Вие мислите да бъдете много религиозни, мислите дали сте религиозни. Какво разбирате вие? Казвате, дали Господ ме обича? Казвам: Обича те Господ. Светът заради теб е създаден. Водата заради тебе е създадена, въздухът заради теб е създаден. Как да не те обича. Ти обичаш ли Господа? Какво си създал заради Него? Казвате, може

* въркузун – ремък или връв за стягане на потури, гащник

ли да ми докажеш това? Рекох, аз ще го докажа, но ти ще страдаш. Запример, аз ви доказвам как аз ям. Приготовят хубава баница. Баница вече всички знаете какво е. Вие стоите на стола, аз ви доказвам, как аз ям. Вие ме гледате. След като ви докажа, че мога да ям какво се ползвате вие? Че има баница, която е влязла в моята гържава, аз се ползвам, вие гледате, казвате, да има и аз да ям. Не знаете как да ядете. Втора и трета баница, аз все доказвам. Казва, я ми докажете? Вие трябва да ми докажете, че може да ядете баницата. Следователно, аз като доказвам, че ям баницата, аз се ползвам. Ако вие ми докажете, че може да ядете, вие се ползвате.

Казвате: Няма Господ за мене. Като ми докажеш за Господа, Господ е за вас. Но новата мисъл, която трябва да имате, я имайте предвид. Не доказвайте, но мислете да се ползвате. Казва, аз му доказах, че има Господ. Хубаво доказвах, но човекът е гладен. Ти се наяде хубаво, доказва че може да ядеш и си здрав. Ти си доказал, че ти си здрав. Ти си здрав, но той е болен. Всеки болен човек се нуждае да му дадат условия, да докаже, че може да яде хубаво, да докаже, че може да бъде здрав.

Кои са причините, че Господ остави израилския народ? Когато отиде ученикът в някое училище, ще го посрещат ли с лаврови венци? Той отива в училището да се учи да слугува. На книгата ще служи. Каквото учителят говори, ще го прилага. Сега заблудението на съвременните хора е, те мислят, че като станат религиозни, ще се оправят работите им. Освен че не се оправят, но повече загазват. Учен човек като станете, пак ще загазите. Соломон беше много учен човек, философ беше и религиозен беше. Господ му се яви на сън. И той религиозният, учен човек имаше 300 жени и 600 наложници. Това са 900 слуги. Магарета, коне, колко имаше. Сега погрешката на Соломон ето в какво стои. Соломон помисли, че светът е създаден заради него и онова, което той намери, то ще бъде. Той се залови да изследва женското сърце.

Как е направил Господ женското сърце. Трябваша му 1200 жени. За всеки месец по 100 жени, 12 x 100 са 1200. Сега искате да разрешите въпроса, дали да е мъж или жена човекът. Представете си, че имате едно сърце, представете си, че имате и 100 сърца изведнъж да бият. Вие още не сте разрешили въпроса. Искате да обичате някого. Защо ви трябва? Да си съставите една ясна представа като обичате някого. Най-първо като обичате някого, като го виждате, виждате го като един ангел. Някаква светлина излиза от него, от очите, от ръцете, от ушите. Казвате, той е божество. Българинът така преувеличава. Казва, млад момък планина. Първоначално е божество, после българинът казва: Брей той е станал цял звяр. Щом е звяр, разбирам, приближил си се до този човек. Ако се приближиш при огъня, огънят е звяр, изгаря всичко. Стой настрана от звяра. Българите имат една дума, която казва, звери се.

Казвам: Исая се влюбил в своя си народ повече отколкото трябва. Където ходи „мисли само за него. (Учителят чете четвъртия стих). Как ще се оженият хората за земята, поезия е. Как разбирате вие оженен за земята? Щом обикне човек нещо, той се жени за него. Щом започнеш да страдаш, ти си вече женен. Сегашните хора не разбират какво нещо е оженването. Оженен човек в живота. Щом се дадат условия на човека да живее, той е оженен. Щом се роди една мисъл в ума ти, ти си оженен. Щом се роди едно чувство в сърцето ти, ти си оженен. Щом се роди една постъпка във волята ти, ти си оженен. Радвам се за това, но разбирайте това оженване. В женитбата вие разбирате нещо артистично. Голям триумф има, когато човек се ожени за сцената. Венци, поклони, всичко туй. Сега първоначално в живота, когато две птички се обикнат, какви венци, какви грехи им турят? Колко чеиз носи младата мома на своя възлюбен? Колко писма ще напише една птица? Аз по някой път само слушам птичките. Като седи на дървото казва: Обичам ви,

пък хвъркне на друго дърво. Чирик-чирик, хайде от дърво на дърво. Чирик, казва, обичам ви. Из въздуха се носи „обичам ви“, никакви писма не пишат те. Но у хората друг е въпросът. Като извади писмото човек, казва: Така ли беше едно време, какво ми е писал пък сега. Какво ще бъде положението на хората, ако държите думите на Соломона, всички щяхте Соломоновци да бъдете. Ако имаха по 1200 жени в Израил нямаше да има толкоз гъщери, пък и красиви трябваше да бъдат. Не може да бъдат грозни. Трябва да бъдат снажни, красиви, ако вземете физическата страна.

Та казвам: Сегашния живот вие искате да го разрешите като Соломона. Никакво разрешение няма в разрешението на Соломона. Както сега искат да разрешат въпроса, то е Соломоновско разрешение. Няма разрешения. Трябва някой от вас да го пренесат или на северния или на южния полюс. Да седите 6 месеца на тъмно, че да се научите сами да си палите огън при температура 50, 60, 70, 80 градуса студ. Да седите 6 месеца без всичките удобства, ще имате тогава една друга представа за живота. Ако си на полюса ръкавици трябва да имаш, зугла трябва да имаш, едва да се вижда лицето ти. Така казвам в страданията си, когато човек започва да страда, то е само изправление. Защото щом се влюбите един в друг, тъй както сега разбирате, мъжът и жената ще се намерят на два полюса. Тази любов на полюса няма никакви удобства. Там сам трябва да си служиш на себе си. Щом дойдеш до онази истинската любов, трябва да служиш, да носиш товара на хората, ако искаш да бъдеш добър, трябва да служиш. Щом искаш да ти служат, ти не може да разбираш, тогава се раждат противоречията. Гневниш се защото не ти казал някой добра дума.

Сега българите ме питат какво ще стане с България. Какво ще стане с България? Каквото ще стане с всичките народи. Каквото стана с Израила. Същото ще стане с България. Пута ме един ленив ученик какво ще стане

с него? Ще стане същото каквото става с всичките лениви ученици. Какво ще стане с онези, които не работят? Каквото е станало с всички мързеливци. Какво ще стане с войниците, които се бият? Ще стане туй, което е станало: ранени ще има, пукнати глави, смазани крака ще има. Какво ще стане, той много говори. Мислите ли, че многото говорене разрешава въпроса. По някой път дойдат някои, които са ме слушали, дойдат и кажат. Едно време тъй каза. Да, едно време беше топло и съм казал, че ще има 35 градуса топлина, а пък сега казвам, че е студено. Сега е студено 25 градуса под нулата. Не си хармонират. Не си хармонират, разбира се. Защо говориш така? Защото времето е такова. Аз не го измъдрувам от себе си. Студено е 25 градуса под нулата. Инструменти имам, измервам. Топло е 25 градуса. Времето ме застава да кажа, топло е. Ако не е топло как ще кажа, че не е топло. Ако не е студено, как ще кажа, че не е студено. Студът ме застава да кажа, че е 25 градуса под нулата. След като кажа, че е 25 градуса студ, казвам, не може да издържаме този студ, трябва да запалим собата. Ако гори собата, въкъщи имаме 25 градуса топлина, ще кажа много е тази топлина, не туряйте повече дърва. Ако имам слуга, ще кажа на него. Ако съм аз, ще кажа на себе си, не туряй, не се нуждаеш от тази топлина.

Сега, ние не искаме да вървите по стъпките по които всички религиозни хора вървят. Аз ако бих дал тълкувание на всички израилски пророци, трябва да се изясня. Казвате, каква поезия. Казвам: Ще се ожениш за земята. Като умреш ти се оженваш за земята. Като те приеме земята, какво ще направи. Ще извади много хубави плодове. Един свещеник ми разправяше: Много череши ядох на гробищата. Казвам: Тия умрелите чорбаджии и свещеници, ял си тяхното месо. Чорбаджийско месо. - Не думай! Какво да не думам, така е. После от гробищата много болести може да дойдат.

Първото нещо трябва да знаем, че Бог е създал све-

та, иска да събуди съзнанието ни, да ни учи да работим, както Той работи. Иска да ни научи да обичаме, както Той обича. Ти като обикнеш, остави го сам, да го оставиш свободен да разбира живота. Не се навъртай около него. Някой път направете един малък опит. Във всичките хора има едно желание да застава хората да ги обичат. Не може ти да заставиш да те обичат. Ако ти дадат 25 000 000 да раздадеш на бедните, постоянно ще те обичат. Кажу, че раздаваш на бедните 25 000 000, ако искаш да те обичат, ще имаш най-хубавите писма. Аз гледам по някой път, превеждам този пример. Много пъти, когато ми иска някой майстор и каквото иска давам. И по някой път се радвам, че малко иска. Благодаря, че не иска 10 000 лева и веднага да не би да си измени ума. Един ден иде един дава ми едно писмо, турям го в джоба си, казвам, колко иска. Мислих, мислих, дадох му една сума. Той ме погледна тогава, понеже не отворих писмото. Аз замотах писмото да го не отворя, да не знае той. Аз не съм чел писмото, той не знае колко съм дал. Гледам го, че е доволен и аз съм доволен, че е доволен. Не съм чел писмото, зная че иска, но колко иска не зная, предполагам. Той взе и мисли, че взел колкото иска, той мисли, че съм чел писмото и съм дал толкоз, колкото иска. Гледам, усмихна се. След два-три дни бръквам, изваждам писмото, казвам, чакай да видя колко иска. Отварям писмото, той иска 300 лева от мене и ми казва на какво основание, доказва ми го много добре човекът. Без да чета писмото, аз доказвам какво зная и аз му турих 100 лева. Как ще премея, той иска 300 лева, аз му давам 100 лева. Понеже аз ви обичам толкоз идущата година пак да ми дойдете на гости. За две години сте ангажиран да дойдете при мене. 100 лева давам сега, идущата година още 100 лева и на третата година 100-те ще ви дам - всичко 300 лева. Тъй щото лесно се изплъзнах аз. Най-после какво го е заставило да иска? Щом ми иска 300 лева за 15 дена, ще прекара един сносен живот. 600 лева за ядене не е много, той, же-

на му и двете му деца. 600 лева на месец е много икономично. Аз смятах и започнах да мисля, аз ще му дам 300 лева. Не му дадох 300 лева и пак смятам, 300 лева за 15 гена, 100 лева за 5 гена. Не му зная адреса, казвам на себе си, отвори писмото. Не се спирам там, нито искам вие да се спирате. Онзи, който и да е, не трябва да разчита на мен. Аз в дадения случай не разполагам с 300 лева. Сто души, ако дойдат да искат по 300 лева, 30 000 . Че 30 000 на тези години! - Иде някой при мене, той се хвали и иска пари. Казвам, нямам пари, иди си, те ще дойдат. - А-а-а, ще дойдат! Казвам: Иди си, ще дойдат от някъде парите. Върви той и си мърмори. "Не е така добър човек, не дава". Върви по пътя, намира толкова колкото му казвам, че ще дойдат. Някой изгубил парите, той ги намира. Хвали се на другите, каквото ми каза, намерих. Хубаво, онзи, който изгуби парите, аз значи извадих парите от онзи, който ги изгуби, накарах го да изгуби парите си, за да услужи на другия. Онзи разсъждава малко особено. Казва: Не искам да стана богат човек за сметка на другите. Плюс и минус нищо не означават. За единия може да съм много добър, а за другия много лош. Това не разрешава въпроса. Аз разрешавам въпроса другояче.

Всяко недоволство на човека е на място. Щом ти си недоволен, недоволството има добрата страна, може да се впрегне на работа. То е най-мъчното нещо, с което можем да се справим. Обичаш някого и си недоволен. Седиш, имаш недоволство, което те мъчи. Един дявол е дошъл в тебе, мислиш дали не обича и другия. Какво има да мислиш? - Мислиш, ако обича другия, дали не го обича повече. Този дявол те мъчи сега. Ти един турчин за всички можеш да го питаш, за баща му, за майка му, но за жена му няма да споменава, защото цяла бея ще бъде. Сега и турците се измениха, но едно време, според Мохамедовия закон беше. Пита някой дали този човек живее добре или не. Казвам: Той живее толкоз добре, колкото и ти и аз живеем. Аз мисля, че живеем добре, според моя морал. Той

мисли, че живее добре, според неговия ум. Казва: Той е много добър човек. Ако стане човек много добър, той най-малко ще бъде недоволен от себе си. Ако дам всичкото си имане на хората, колкото богатство имам, нали се проповядва щедрост, та нали Бог е направил света и раздал света. Той всичко е раздал на хората, но станали ли по-добри? - Аз ще правя друг опит. Аз мисля: като направя добро на хората ще бъдат ли те по-добри? Не сега така въпросът. Добрината не е материално даване. "Ако раздам всичко, а любов нямам, нищо не съм", казва апостол Павел. В дадения случай ние се нуждаем от много малко. В дадения случай, ти не се нуждаеш от много въздух. Като дишаш, ти приемаш известно количество въздух. Държиш го малко и го изпращаш навън. Ти не се нуждаеш от много въздух, да го складираш в хамбара. В дадения случай ти не се нуждаеш от много мисли. В твоето съзнание, може да се побере една хубава мисъл. Следният момент може да дойде друга някоя мисъл или друго някое желание. Сегашното разбиране, вие искате тъй да имате всичко. Вие мислите, ако имате една хубава стая добре мебелирана, всичко ще ви бъде добре. Че то е едно робство. Но ти можеш да бъдеш болен. После има доста големи възможности. Тази къща е направена от гървен материал.

В едно семейство имам един пример. Майката заспала на леглото. Под леглото имала орехи. Детето взема една свещ и влиза със свещта под леглото да намери орехите. Свещта запалила чаршафа, майката спи. Детето като запалило чаршафа, избягало навън от стаята. Влизам аз, тя вика: Изгоряхме. Вземам чаршафа, изнасям го навън. Изисквах се само няколко момента, за да се захване цялата къща. Това дете ни най-малко не мисли, че от запалената свещ, може да запали и къщата. То иска да си вземе орехи. Майката защо туря орехите под леглото? - Вие не туряйте орехите под кревата. Ще легнете да спите, ще дойде детето, ще запали свещта да вземе орехи. Вие мислите да бъдете щастливи. Искате да ста-

нете богати. Богатството носи свои нещастия. Вие искате да станете учени хора. Учението носи нещастия. Да знаеш да служиш на хората. Аз съм правил много опити. Човек като стане много учен, много богат, не трябва да го познават хората, трябва да става видим и невидим. По някой път се обличам много просто, турям съм каскет. Дойде някой и казва, тука ли е Учителят? - Не зная. - Къде можем да го намерим? - Казвам: Много знаят е. - Не можеш ли да ми кажеш къде е? Казвам: Друг път елате. Кога приема? - Когато е разположен. Сега ще кажете: Трябва да го приемеш. - Какво ще го приема. Аз го виждам, той е млад момък, идва да ми говори, носи едно писмо, че няма средства, туй онуй. Аз виждам, че той иска да му дам 1 200 лева, да си вземе нови грехи, да ходи да лъже момите, да върти главите на младите моми. Те ще мислят, че е богат. Утре излъже момата, че любов има. Дрехите лъжат. Аз не трябва да съучаствувам на него. Казвам му, тебе не ти трябва пари, грехи не ти трябва. Казвате: Човек трябва да бъде облечен. В такъв случай, преструвам се, турям му прости грехи. Казва: Ти си поживял. Не съм поживял, от сега живея. Казвам: Аз мислех едно време като тебе. Но сега съм дошъл на друг ум. Чуждото е, че хората мислят. Не можеш да излъжеш човека. Себе си можеш да излъжеш, да му докажеш, нищо не можеш да докажеш. Този човек защо ще го лъжеш, че му правиш добро? След време ще видиш, че ти не си му направил никакво добро. Онази мома, която ще те обича, тя иска да имаш отлична глава. Не този ум, който имаш. Да имаш едно отлично сърце, едно здраво тяло. Ти още не си готов да служиш. Най-първо, ти я залъгваш, искаш тя да ти донесе нещо. Казвам: Не търсиш бедна мома, но търсиш богатичка.

Сега аз превеждам нещата. Вие искате хубавите условия, всичките условия в живота са добри, няма условия, които да не са добри. Човек, който разбира беднотията, и в беднотията има всички условия за един добър живот.

В богатството има всичките условия за един добър живот. Но трябва да знае човек. В този смисъл Бог ни опитва доколко ние разбираме и прилагаме Неговите закони. Да възлюбим ближния както себе си. Тогава Бог ще те възлюби и тебе.

(Учителят прочете от 5 до 9 стих включително). Яденето като не минава през портите, къде ще влезе. Като седнеш всичките хапки ще минат през вратите на Ерусалим и ще влезат в Ерусалим. Да кажем, ако една мисъл не мине през вратата на твоя ум, ако едно чувство не мине през вратата на твоето сърце и ако една постъпка не мине през вратата на твоята воля, тя е чужда. Всяко нещо трябва да премине през вас. Дълбоко съдържание има "минете през вратата". (Учителят прочете до края главата).

Толкоз хиляди години Господ идва и все работници иска Той в света. Не да бъдеш недоволен, но да бъдеш доволен от окръжаващите, между които живееш. Защото ако си недоволен от своята глава, какво ще добиеш? Ако си недоволен от твоето сърце, какво ще добиеш? Ако си недоволен от твоето тяло, какво ще добиеш? - Казва: Тялото ми не е такова, каквото трябва. Сърцето ми не е такова, каквото трябва. Когато говорим, че човек трябва да бъде доволен, разбираме да бъде доволен от онова, което Бог му е дал. Тази глава ти е достатъчна засега. За в бъдеще Той ще ти даде една по-добра глава. Ако не знаеш как да се справиш с тази глава, ако туй сърце, което имаш, не можеш да се справиш с него, и ако тялото, което имаш, не можеш да се справиш с него, никой не може да ти даде по-добро тяло от това и по-добро сърце от това. Казвам: Вие имате най-добрите глави, най-добрите сърца в гадения случай и най-добрите тела. Сега ще ме попитате на кого говоря. На всички ви говоря. Бъдете благодарни от главата, която носите, от всичко, което имате, бъдете благодарни. Бъдете благодарни от въздуха, който дишате. Бъдете благодарни от най-малката къщица. Има-

те една къща - стаица и кухня. Бъдете благодарни. Що е живот, за напред е. За в бъдеще ще имате две стаи и една кухня. Те са лесни работи. Щом любовта влезе в света в този смисъл, всичките хора ще имат. Любовта още не е дошла да царува, когато тя дойде да царува, тя ще уреди света. Тя всеки ден идва. Ти си недоволен. Тя знае, че ти си гладен, оставя ти хляб и си заминава. Ти като намериш хляба, малко си доволен и пак после си недоволен. Тя сама ви посещава, само че вие искате тази любов да измени формата. Законът на любовта е, че всякога любовта се явява в една форма, която ти не знаеш. Там, дето вие никога не мислите, от там ще се яви любовта. Аз вървя и казвам: да си имам малко пари. Нямам нито пет пари в джоба. Минава моя с пари, казвам: Имаш ли? Не можеш да ми даде, излизал съм от града. - То е тъй, като нямаш пари, никой нищо не ти дава. Ето кажи му: една хубава ябълка, узряла. Поглеждам ябълката, тя казва: откъсни от мен. Да си вземеш. Приближавам се, откъсвам си. Значи едно неразумно същество, което не дава пари, разумно казва - заповядай. Дървото казва: Взemi си, на мен ми е приятно, ще ми олекне, доста деца имам. Прати го тъй детенце на училище, много добре ще е за мен.

Разправя един светия, той като се помолил за ядене на Господа, иде една крава, напращяла с мляко, той немал съд да си издои млякото, че започнал като телето отдолу. Някой, който има нашето разбиране, ще каже: Как така да няма съд, едно гюмче, да издои. Но в дадения случай тази крaвa не носи никакъв съд. Този светия разбрал много добре. Той изсмукал двете мамки, и оставил другите две за телето да има. Наполовина разделил млякото. А пък вие какво щяхте да направите? - Ако тази крaвa дойде при вас, аз да ви кажа какво ще направите: понеже имате тенджерa, ще издоите всичкото мляко, а за телето, ще кажете: Да попасе крaвaтa, наново да събере мляко. А приказката е, че този светия бил без гюмче, изсмукал двете мамки и двете оставил за теленцето.

Казвам: Няма по-хубаво нещо да бъдете благодарни. Аз говоря за момента, не за часове, за минутата. В даденият момент, той е една секунда, бъди благодарен от онава, което Бог ти дава. Имаш едно приятно разположение, една надежда, една малка радост, радвай се, следният момент носи едно благо. Благодот може да бъде разбрано и неразбрано. Разбраното благо те прави доволен. Неразбраното благо те прави недоволен. Тогава не можеш да използваш благодот, което Бог ти дава. Сега ето какво значи съобразителност. Аз да ви преведа пример. Един доста виден цигулар носел доста хубава, модна цигулка, но се скъсала едната струна на цигулката. Среща го един и му дава 25 лева; той бил гладен, но не отива да яде, но отива и взема струна, нагласява цигулката и започва да свири - парите ще дойдат, събират се хора около него. Ако той беше отишъл да се нахрани за 25 лева - цигулката щеше да остане без струни и не можеше да свири. Казвам: Взemi струни, нагласи цигулката и след туй, яж. Малкото ако го туриш на работа, ще придобиеш повече. Някога една дума в света служи да поправи обърканото ти положение. В съвременното съдопроизводство - повикат те като един свидетел. Зависи от една дума, която кажеш като свидетел. От една дума зависи или да бъдеш в затвора, или да бъдеш свободен. Ако се закълнеш и дадеш лъжливо показание. Казва: Пари взел ли си от този човек? - Не съм взел. Заклевах ли се. - Заклевам се. После се докаже, че си взел пари, в затвора ще идеш. Кажу: Взех. Нищо повече. Значи ти си свободен, няма никакъв затвор. Казвам: В дадения случай бъдете искрени със себе си - направил си една погрешка, в себе си ти не искаш да я признаеш. Седиш пред лицето на Господа - Господ казва: Такова нещо ли направил? - Господ те вика като Адама - Адаме, Адаме. Адам се сгушил някъде. Търси го Господ навсякъде. Господ нали вижда защо го търси из Рая? Не го ли вижда къде е, че да отиде направо при него. Вижда го, но го вика сам да дойде. Той ходи, търси го из

Рая. Най-после целият ден от сутринта до вечерта го търси, вижда че няма да излезе, отива при него, хваща го и казва: Я излез! И му казва Господ тъй: Аз като те викам, ти защо не идваш? Казва: Убоях се от лицето Ти, защото съм гол. Не съм такъв, какъвто трябва. - Да не си ял от забраненото дърво? Изведнъж този учен адвокат казва: Онази другарка, която ми даде, имах доверие в нея - тя, казва, ме туря в този път и съгреших и аз. Господ не му се кара, не каза защо слушаш жената. Хваща нея. Тя, адвокат, учен, ботаник. Той е зоолог, понеже турял имена на всички животни, той изучавал животните. Тя изучава ботаника, прави химически опити. Питам я: Ти защо яде от забраненото дърво? Тя казва: Господи, онази змия, която създаде, тя ме излъга. Тя ми каза, че ако ям, ще имам живот. И нея Той не гълча. Казва на Адама: Понеже ти послуша жена си, ще ореш земята. На жената казва: Понеже ти послуша змията, ще раждаш с мъка и страдания. Ако ореш земята, Адам си, ако раждаш с болка - жена си. Ако страдаш като Адама - слушал си жена си. Ако страдаш като жената - слушал си змията. Следователно, страданията на Адама са от жена му, понеже жена му го излъга. Има страдания от жената. Мъжът страда от жената. Жената страда от змията, понеже змията я излъга. В света има две страдания - едното женско страдание, другото змийско страдание.

Но всичката философия седи в дадения случай да бъдеш благодарен на онова, което ти е дал. Защото ако ти не си доволен, Бог ще те прекара един ден през най-голямото страдание. Недоволен си от живота. Къща имаш, недоволен си, синове имаш, недоволен си. Министър си, недоволен си. Философ си, недоволен си. Поезия пишеш, недоволен си. Един ден Господ казва: Я го заровете в земята - ще ви извади душата. Заровете тялото. Ще те остави завързан с тялото ти. И ще вика тогава: Адаме! - Тук съм Господи, заробен съм, не мога да дойда при Тебе. Че кой те зарови тебе? И там да те заровят да чуеш

гласа на Господа. "Които чуят гласа, ще оживеят." Като оживееш трябва да дигнеш тази пръст, да излезеш из гроба. Казва: Ще възкръснат които могат да дигнат пръстта на гроба, а които не могат да вдигнат пръстта ...? - Всичките мъчнотии в живота са все пръст на гроба. Мъчнотиите, това са пръстта, която трябва да се превъзмогне. Като дойде Господ, всичката пръст ще изхвърлиш навън. Ще кажеш: Свобода ми трябва. Няма да питаш дали имаш право тази пръст да я хвърлиш или не. Ще разпръснеш пръстта и ще отвориш гроба, ще излезеш навън. Ще кажеш: Слушам, Господи. Каквото ми заповядаш ще изпълня и ще бъда доволен от всичко онова, което ми даваш. Всяка заповед, която ми дадеш ще изпълня. В туй седи всичката философия.

Туй е сега новото, което мога да ви кажа за Новата година. "Които чуят гласът Му". Аз чувам много сестри пеят тук. Мнозина ме питат защо пеят. Сега няма да ви кажа - това са старите ви разбираня. На всичко онова, което имате, притурете в дадения случай да бъдете доволни за момента. Аз не ви казвам да бъдете доволни за цял ден, но в даден момент да бъдеш доволен. Аз веднъж тръзвам със стомничка да си донеса вода. Среща ме една сестра, казва: Учителю, дай аз да ти услужа. Като се връщам горе, не зная как станало, тя счупила устата на стомната. Тя има всичкото удоволствие да ми услужи, но какво се случило там, счупила устата на стомната. Аз съобщавам, казвам: Тази стомна доста време ми е служила, сега иска да се пенсионира. Сега тя се много радва, че ти стана причина, да се пенсионира.

Казвам: Аз ще ти дам пари, да купиш друга. Тя казва, аз счупих стомната, аз трябва да я купя. Аз трябваше сам да донеса вода. Аз можех да ѝ кажа: Ти защо не си внимателна? Знаеш ли, че тази стомна ми беше ценна. Като не можеш да направиш една работа, защо се наемаш? Като кажа така, питам, стомната ще бъде ли здрава? Пък този пример как щях да ви го кажа? Казвам: Хубаво

стана, че счупи стомната, тя се смуцава вътре. Казвам: Няма нищо. Рекох, аз предполагам наместо аз да я счупя, ти я счупи. Понеже, ако аз бях счупил стомната, не щях да науча този урок. Понеже съм мек към себе си, ще намеря извинение. Сега съм обективен външно. Веднага казвам на себе си, веднага идват двата гласа: Ако ти беше счупил стомната - как щеше да кажеш на себе си? Казвам: Сега ти си, който счупи стомната. Тя е пенсионирана, какво ще правят грънчарите, ако не се счупят стомните? За всяка счупена стомна, грънчаря се радва. Ако не се чупеха тези стомни, те щяха да фалират. Всяка счупена стомна е благословение. Ще се създаде една нова работа.

Радвайте се за онези страдания, които идват. Те са големите блага в света. Страданието е благо. Всяка счупена стомна е страдание. Всяка нова купена е радост. Счупените стомни, това са наши страдания. Купените нови стомни, това са наши радости.

Желая сега да смените страданията си с радост.

Живейте всякога там, дето любовта живее. Няма по-хубаво място от мястото дето любовта живее. Живейте там.

Отче наш.

10. Утринно слово

5.I.1941 г. Неделя 5 ч. с.

София - Изгрев

Добрата молитва

В начало бе Словото

Ще прочете 12 глава от Евангелието на Матей (прочете до 9 стих) “По онова време в една събота, Исус минаваше през посевите; а учениците му като огладняха, почнаха да късат класове и да ядат.” Тъй се изяснява, че те са правоверни. Не трябва да се късат класове в съботен ден, а лихви да се взимат от парите, то е позволено, но класовете да не се късат. (Прочете до 23 стих) “И в неговото име народите ще се надяват.” Човек трябва да има нещо в себе си, на което всякога да се надява. Често вярващите страдат. То е една епидемия, както сегашната инфлуенца. Като те хване по някой път плачеш като говорещ.

Духът Божий

Като чел човек много пъти Библията, иде му на ум: Какво ли има още, което да не съм чел? Но има много работи в Библията, от които ще разбереш неща, които не са писани. Ако трябва да научим само това, което е писано, то е остаряло. Какво ще четеш Библията? Как някой еврейски цар се бил, как победил, колко души избил, колко пленници взел. Или може да четете как Соломон създал храма, как го направил. Хубави работи са, но не интересуват нас. Че направил един хубав храм да се молят на Бога. От този храм, който направил, нищо не е останало.

Ние се спираме едно време, какво казал Христос. Че как Христос е говорил още два дена няма. Два дена са откак е говорил Христос. Вие туряте две хиляди години. Като ви е говорил Христос, вие всички сте били там, какво разбрахте? Вие всички сте Го слушали. Вас ви се вижда чудно. Вчера като изгря слънцето, не бяхте ли? Преди два дена като изгря слънцето не бяхте ли? Бяхте, разбира се.

То е степен на съзнанието. Някой път религиозните хора разсъждават със съзнанието на един вол. Някой път разсъждават със съзнанието на един кон, малко по-бързо. Други - с някой автомобил, трети - с аероплан. Представете си, че някой тръгне да иде на гости на слънцето. Ако тръгне с биволска кола, колко време ще му трябва? Най-малко един милион години, и дали ще стигне, не се знае. Ако тръгне с автомобил, ще му вземе 250 години. Но ако тръгне с бързината на светлината, ще стигне за 8 минути. Казват: Как е възможно? То е степен на съзнанието. Ние съвременните хора сме под илюзия, както в едно кино. Гледаш представя се една грама на платното, виждаш хората се движат. Дигнат прожектирането, всичко това изчезва. Сега по какво може да се познае кое е вярно и кое не е вярно? Казва: Как да зная кое е вярно? Добре. Допуснете, че някого храните с илюзии. Хипнотизирате някой човек и без да му дадете хляб, казвате: Тука имаш хубав, топъл хляб. Той яде, но няма нищо. Той само си мисли. Ти му заповяваш да яде, той яде, но нищо не яде. Имате друг един човек, комуто нищо не му казвате, но му давате хубав хляб да яде. Каква ще бъде разликата? Този, който се храни илюзорно, постоянно ще отслабва, ще става мършав; този, който се храни, той ще се оправя.

Аз разсъждавам дали хората се хранят. По някой път вас ви напада меланхолия, мислите, че животът няма никакъв вътрешен смисъл. Защото се храните с илюзии. Да допуснем, една майка родила едно хубаво дете, което не ходи в училище да се учи, но по кино, по кръчми и така изгулява каквото има вкъщи, харчи. Майката започва да се тревожи. Мнозина тук като се върнат от киното, ми разправят какво видели там. Чудни са. Вие на същинско кино не ходите, ходите на лъжливи кина, дето нищо не е вярно. Тия кина аз ги наричам американски хъмбък*. В ед-

* хъмбък (humbug) – англ. неискреност, фразьорство, шашма, мистификация

на от колегите в Америка, в Бристоновата колегия, студентите по естествените науки един ден се ухитрили. Взели крила, крака, глава от разни насекоми и направили от различните части един бръмбар. Занесли го на учителя си да определи какъв вид е. Казват: Г-н учителю, искаме да знаем, към кой вид спада този бръмбар. Казва: Момчета, това е един хъмбък. Какво ще научиш ти от един хъмбък? От онова, което е реално, ти може да научиш нещо. Господ те е пратил на земята, ти имаш баща, майка. Досега ти не ги познаваше, не можеш да ги обичаш. Имаш братя и сестри и тях не ги обичаш. Ходиш, запознаваш се със света, мислиш, че ако не познаваш баща си и майка си, ще познаеш другите хора. Баща ти ще бъде справочна книга. Ако баща си не можеш да обичаш, как ще обичаш другите? Някои казват, че не могат да живеят вкъщи. Тия хора не се познават. Ако ти дадат една книга, ти може да я прогадеш и да се наядеш. Сега има скъпи книги, ще вземеш 200, 300, 500 лева ще изкараш един месец. После пак ще си гладен. В тази книга има богатства, показва как всякога може да бъдеш богат. В тази книга има знание, как всякога можеш да бъдеш здрав. В тази книга има знание, как може да се обхождаш. Ти без да оценяваш книгата, продаваш я за двеста лева.

Сега всички се готвят за оня свят. Казвате: Как ще ни приемат? Аз да ви кажа как ще ви приемат. Ще ви скъсат, нищо повече. Като екскурзианти може да минете, но да отидете там да живеете се изисква да се стегнете и да учите. Вие говорите за учение. Най-първо ще учиш какво нещо е любовта и ще я приложиш. Ако вас ви дадат една тема за любовта, как ще опишете любовта? Казвате: Да се обичаме. Представете си, че Господ ви е пратил на два милиарда човека да им разнесете храна. Те са гладни. Вие трябва да се движите с бързината на светлината и като ги обиколите, да се върнете към Господа. Това е любов. Ако като раздадете на един милиард каже-

те: Много стана, мислите ли, че вашата любов е устояла? Не. Но и като дойде някой, казва: Гори ми сърцето. Аз виждам сърцата на хората да мъжделят, малък огънчец. Като гледам природата, гледам всичките същества и у най-ниските има една искра. У човек този огън е най-голям. Колкото човек е по-напреднал в любовта, толкова огънят е по-голям. Някой път трябва да ви се отворят вашите очи да видите колко е вашата светлина. Може ли да осветите с вашата светлина една стая? Вследствие на малката светлина, която имаме, ние се препъваме. Някой път ние ходим с нашата светлина. Още слънцето на Бога не е изгряло в света. Още е нощ в света. Сега се приготвява. Вие още не сте видели изгрева на Божественото слънце. Христос казва: “Аз съм виделината на света.” Хубаво, Той като си замина, кой е виделината? Казва: “Ходете във виделината.” Докато имате виделината, като се вземе виделината, със собствената си светлина ще ходите. Казвам: При сегашните условия ние ходим с онази светлина, която имаме в нашето съзнание. Малка е тази светлина. По някой път, когато вие сте скръбен, скръбта се дължи на малката светлина и на малката топлина, която имате. Сега госта физическа светлина имаме. На тази физическа светлина всички съществуват на земята едновременно се греят, трябваше и те да бъдат както е човекът, ако тази само светлина можеше да помага... Тази е обикновена светлина. Има една друга светлина, тя помага на човека в знанието. Тази обикновената светлина помага само за събирането на известни факти, но те остават неизяснени. Тази светлина въздействува на човека до толкоз, до колкото въздействува вътре. Обикновената светлина в природата въздействува на житното зърно и то израства. Тя въздействува и на една песчинка, но нищо не може да се развие от нея.

Та казва: Във всинца ви трябва да се зароди желание. Вие имате желание, но вие нямате изработени методи вътре. До колкото аз виждам на всичките хора им

липсват методи. За пример, аз често съм забелязвал, религиозни хора са идвали при мене и по някой път те и себе си лъжат и другите лъжат. Някой идва при мене и за да ми въздействува, ще облече вехти грехи, скъсани грехи, обуца, пръстите излезли, да покаже, че много страда. Искра да му помогна. Аз виждам, че лъжата излязла през обуцата. Други идат да просят, но са хубаво облечени, с хубави шапки, но и те просят. Те пък казват: Обичаме красотата, облякохме се, но не ни останаха пари за ядене. Ние обичаме хубаво да се обличаме. Не може ли да ни дадеш нещо? Сега вие, ако сте на моето място, как щяхте да постъпите? Аз може да ви дам едно кило жито, защото имам в тенекията, но пари нямам. Някои искат 40, 50 или 200 лева. Де да ги намеря? Аз ако уда да работя, едва ще ми дадат по 300 лева, ако уда да се ценя да копая. Надали биха ми дали и толкоз, защото не съм от сръчните. Той иска 200 лева, колко дена трябва да работя? Човекът има вяра в мене, че съм богат. По някой път аз правя много опити. Този, който иска пари от мене, казвам му: Ела с мене на разходка. Отивам да лекувам някой богат човек, който закъсал, на умираше е. Отивам там, водя и него като асистент. След като го излекувам, казвам: Услужете на моя асистент, каквото се пада. Каквото дадат, той го вземе и си върви. Вие ще кажете: Ти го правши, но ние нямаме това изкуство. Че вие сте един цигулар, вземете цигулката, вие идете свирете, пък той да събира парсата. Ще му кажеш: Каквото събереш, вземи го и си върви. Ти ще вземеш цигулката и ще си вървиш. Или художник си, знаеш да рисуваш. Ще вземеш четката, ще нарисуваш, ще дадеш картината да я продаде. Има различни начини за помагане. Но някой път употребявам и други методи. Този, който е дошъл да иска пари от мене с новите грехи, давам му една стомна и му казвам да ми донесе вода и то от някоя чешма на един километър. На хора, които не искат да ми донесат вода, аз и пет пари не им давам. Аз съм дошъл до това положение, до което съм,

вода съм носил. Ти ако искаш да станеш като мене, вода трябва да носиш. Ако не искаш да носиш вода, да вървиш на друго място. Като тебе правят и други. - Какво правят другите, не ме интересува. Мене ме интересуват хората, които носят вода. Щом не носиш вода, да си вървиш. - Знаеш в Евангелието какво казва Христос. Той най-първо поиска вода от онази самарянка. Казва: "Ти ако би знаела кой съм, аз бих ти дал жива вода." Казва: "Дай ми Господи, от тази живата вода, да не ожаднявам. Но отде ще вземеш жива вода, въже нямаш, почерпало нямаш?"

Туй, което ви разправят, подлежи на критика. Аз ако съм на ваше място, ще кажа: Факт ли е това или измислица? Четеш един разказ, той не е верен, измислен е. Четеш един роман, какво има в романа, скърпен е. Нещата са преувеличени. Каквото съм чел, се са преувеличени работи. Някои работи са точно това, което не е. Те описват човешките добродетели, то е бош лаф. Те описват светиите, но те са взели само хубавата страна, не са взели другата. Христос като влезе в храма, взе онзи бич и зашиба търговците в храма. Сега казват: Трябва да се направи един бич. Човек трябва да направи един бич и каквито лоши мисли и желания има в себе си, да ги изпъди навън и да остане само онова, трезвото в него. Трезвите мисли носят светлина, трезвите мисли носят топлина, трезвите мисли носят сила. Всяка мисъл, която носи светлина, носи здраве, носи обществено положение. Човек не може да се повдигне в света, ако не се домогне до ония Божествените мисли. Божествените мисли са реалните мисли. Има мисли, които са просто едно отражение. Четох ви тук една глава, тя е едно отражение. Дванадесетата глава, тя не е реална. Какво ще разберете? Реални неща са само ония, които не са само едно представление, но може да предизвикат(.....). Много малко е взето от тази глава. Онова, което е казал Христос, къде е? Ако вземете една ябълка, в какво седи същността на една ябълка? Същността седи в семката. След като изядете една ябъл-

ка, семката ще посадите. Има плодове без семки, изядеш плода, семка няма. Някой път словото Божие е без семка. Тогава нямаш резултати. Семката аз наричам устой. Ти обичаш някого само за ден, два, три после стане обикновен човек. Преди да го знаеш, ти с благоволение се приближаваш, хвалиш го. Щом като го видиш, казваш: Разбрах какъв е. Когато вас някой ви изпитва и вие го изпитвате. Превеждал съм онзи пример. Един французин отишъл в колониите, забогатял, не се оженил. Върнал се във Франция, където имал трима души братовчеди, искал да ги опита, при кого да остане да живее. Отива в Париж, представя се пред братовчедите си, че каквото спечелил го изгубил. Представя се пред единия си братовчед и пита може ли да остане да живее при него. Той казал, че може. Като живял един месец, казва му: Търси си друго място, не можеш да живееш между нас. Нямаме достатъчно средства. Отива при втория, там седял един месец, но и той не го искал. Отива при третия братовчед, който му казва: Ела при мене, каквото имам, всичко ще споделим. След като живял при него една година, казва: Аз не съм беден, но богат. И тогава на него оставил всичкото богатство. Дошли и другите, започнали да се омилкват. Той казва: Свърши се тази работа.

Сегашните хора още нямат представа за човешката душа. Божествената душа, която излязла от Бога. Те нямат ясна представа за нея. Най-първо трябва да видиш, дали в тялото има Божествена душа, да видиш там ли е душата или я няма. Защото има хора, при които душата я няма. По някой път, когато душата ви напусне, вие усещате в себе си празнота, животът изгубва смисъл. После пак се връща. Когато Божественото е вътре в човека, всичко върви много добре. Божественото когато напусне човека, веднага той се намира в безизходно положение. Казвам: Първото нещо се изисква да се образува една връзка между невидимия свят и човека. Като си на земята и имаш едно тяло, да знаеш, че зад тебе има една

реалност, която може да ти помага. Ние седим и говорим за оня свят, нямаме философия. Уповаваме на този, на онзи, някой път се разколебаваме, тогава изгубваме вярата си. Не че вярата се изгубва. Става загасване по някой път и вярата потъмнява. От тези процеси, които стават, спре се токът и пак трябва да ходиш да правиш инсталацията. Лошите мисли прекъсват токовете. Една лоша мисъл прекъсне тока и трябва да знаеш това изкуство как да поправяш инсталацията, или пък трябва да търсиш някой да ти я поправи.

Казвам: Откакто Христос е дошъл на земята, има две хиляди години, какъв прогрес е направило човечеството? Онези, които сега се бият, са християни. Едно време са се били, казваме, че били варварски народи, сега християнските народи с висока култура се бият. И то най-модерно се бият. Трябва да бъдете сега в Англия, за да видите колко има заболели от сътресението на бомбите. Като се пръсне някоя бомба, които са наблизко, умствено заболяват. Сътресение стане в техния мозък. Казваме: Господ ще оправи света. По някой път аз ви говоря, че ще дойде Христос. За да се оправи светът, трябва да се приспи целият свят и да му се направи операция. Трябва да заспят хората. Смъртта, това е приспиване. По някой път аз съм привеждал примера, не се знае дали хората умират. На един богат човек в миналото един млад момък му служил десет години и той нищо не му плащал. Този момък си казал, че поне веднъж ще намери случай да набие богатия хубаво. Как тъй не плащаш за работата, която ти е свършена? Умрял богатия и по това време оставяли мъртвците на гробищата да стоят. Чул момъкът за това и взел една тояга и отишъл на гробищата и започнал да го налага. Като го бил, богатият се съживил. Тръгнал си момъкът и богатият викал: Чакай, чакай. Казва: Аз съм онзи слуга, който десет години ти служи и ти не му плати. - Много ти благодаря, че дойде да ме биеш, защото, ако ти не беше дошъл, щяха да ме заровят

жив. Отиват двамата в дома на богатия и той го надарява, че го бил. Вие сега ще разсъждавате, че не е хуманно, не е човеколюбиво. Човеколюбиво е да се накаже умрелият и да му се докаже, че трябва да плаща хубаво. Ако можеш с бой да съживиш един човек, набий го.

Според мене три неща има, от които аз изхождам винаги. Когато върша една работа, ако нямам надежда, тази работа не я върша. Ако върша една работа и нямам вяра, тази работа не я върша и ако нямам любов, тази работа не я върша. Ако искам да се бия, ако не се надявам, че ще направя нещо, няма да се бия. Ако не вярвам и ако нямам любов, ще се бия, нищо повече. Вие може да приложите същото правило. Правете ония работи, в които имате надежда, правете ония работи, в които имате вяра, и правете ония работи, в които имате любов. Туй, в което нямате надежда, не го правете. Сега това са правила, които трябва да използвате. Казваме: Сегашният живот какво трябва да се прави, кажете ми сега? Преди две хиляди години Христос говорил много добре, сега какво трябва да правим? Че ти ако не се надяваш на слънцето, което изгрява, ако не се надяваш на земята, която се върти и те носи, ако не се надяваш на хората, между които живееш, ако не се надяваш на баща си и майка си, какво ще цитираш? Тези баща и майка те родиха не по свой почин, не по своя воля те родиха. Бог им каза да те родят и те те родиха. Ти трябва да вярваш в туй. Другояче, ако баща ти те родил без надежда, без вяра, то се нарича роден в престъпление човек. То е един безреден живот, живот, в който надеждата не взема участие, вярата не взема участие, любовта не взема участие то не е живот.

Преди години отидох в Стара Загора, един мой познат ме повика на гости. В градината му виждам една ябълка закъсала, нападнали я въшки. Казва: Много хубава ябълка, но не дава плод, ще я отсека. Казвам: Може ли тази година да ми я дадеш. Нека седи тази година заради мене и каквито ябълки роди, ще ми ги пратиш. Казва: Какви

ябълки ще роди, съвсем е закъсала. - Ако роди, ще ми ги пратиш. Ябълката се оправи нея година, напуснаха я кръвните вълки и роди ябълката. Казвам на себе си: Това, в което се надявах, стана. Оздравя ябълката. Вие искате да знаете как става тази работа. Аз ще ви дам един пример. Има богаташ, една мома като го погледне и пет пари не дава; като дойде друга и го погледне и хиляда долара и 25 хиляди долара дава. Питам: Защо на едната дава, а на другата не дава? Дава на едната, защото и тя дава. Другата нищо не дава. Аз не съм за празните думи. Аз съм заради най-хубавото. Казвах: Няма хубаво. Аз се чудя на хората. Познават Христа и Го обичат, пък Той не ги чувства. Едно дете, което майката го обича, каже само една дума и майката тича. Мислите ли, че ако вие обичате Христа, че само една дума като кажете, Той няма да ви дойде на помощ? Като не го обичате и целия ден да кряскаме и Той не иска да знае за празни работи.

Сега тук на Изгрева, постоянно има братя и сестри, които ходят и казват: Този брат не постъпва добре, еднa коя си сестра не прави добре, че друг не бил от напредналите, че някой не се подигнал още, не е узрял, този зелен, онзи зелен. Не зная, кой е узрял. Какво трябва да се прави сега? Някой взел пари на заем, не ги връща. Съберат се, казват: Представи си, не връща парите. Аз ако бях на ваше място, като се съберем десет души и някой не си платил, ще кажа: Я да съберем помежду си, че да платим. Той е брат. Защо трябва да говорим заради него. Той ял и пил, няма ги парите. Или че някой не рисува добре. Ще му кажем как да рисува. Не може да пее. Ще му кажем как да пее. Ако ви кажа само за десет дни без критика, казвате: Как е възможно? Да се въздържаши, защото всичките тия слабости, които ти ги намираш в хората, те са вътре в тебе още. Трябва да се направи една добра инсталация не по старите начини. Не може да се живее така. Най-първо в сегашните времена като направят едно здание, направят и инсталацията, поставят жи-

ците, инсталират всичко. По стария начин трябва всяка вечер да туряш газ в лампата, да чистиш шишето. По новия начин щом е готова инсталацията, завъртиш ключа, светне. Някои от вас имате стари инсталации, постоянно с газеничетата се разправяте, които димят.

Един мой познат ми казва: Не зная какво да правя с жена си. Като се облече, дойде при мене, че ме пита: Харесваш ли ме? Пък мене никак не ми харесва, нито краските на грехата, нищо. Казвам: Хубава е грехата. Казва ми: Ако ти си на моето място, какво ще направиш? - Ще направя това, което и ти правиш. Дойде ми една светла идея. Ще ѝ кажа: Ти като се облечеш, гледай ти да се харесаш, ако ти се харесваш и аз ще те харесвам. - Виж, казва, това не ми е дошло на ум. Ще ѝ кажеш тъй: Като се облечеш, ако ти се харесваш и аз ще те харесам, ако ти не се харесваш и аз няма да те харесам. Най-първо човек като се облича, нека да се хареса сам. Щом той се харесва и хората наоколо ще го харесат. Сега идваме да приложим правилото. Ти имаш една идея, една мисъл. Ти да си доволен от мисълта. Имаш едно желание, ти да си доволен от желанието. Имаш една постъпка, ти да си доволен от постъпката. Това е правило сега.

Ако идете в оня свят, не трябва да влезете в противоречие. Там са много учтиви. В оня свят никога няма да те коригират за една погрешка. Щом произнесеш криво една дума, той минава и заминава и не ти отговаря. Ти искаш хляб, но не си казал правилно, той си заминава. Щом произнесеш правилно, той е на ваше разположение. Някои искат да идат на оня свят и да разправят на Господа колко са страдали. Кое е интересно в страданията ви? Христос като отиде на онзи свят, имаше какво да разправя. Понеже цяла вечер 6 хиляди войници го поругаха, плюха го, той седеше тих и спокоен, виждаше, доколко са културни хората. Туриха Му венец, покланяха Му се, Той ги наблюдаваше. Някой от вас е женен и като иде при Господа, ще се оплаква, че мъжът ѝ е лош. Кой те накара да вземеш

този мъж? Най-първо щом ти се оплакваш от него, не си се оженила по любов. Веднага ще те изпратят на земята и ще ти кажат: Иди да вземеш един мъж по любов, че тогава ще говориш заради него. Ти си взела един мъж без любов. В невидимия свят за безлюбие дума не става. Родило ти се едно дете, оплакваш се от него. Не си го родила по любов. И дума да не става, не може да се оплачеш.

Има религиозни хора, които имат правилни възгледи, но трябва да коригират някои от възгледите си. Не мислете, че сте много търпеливи. В сравнение с някои сте много търпеливи, но в сравнение с някои сте много нетърпеливи и първа трябва да придобиете търпението. Аз някой път съм правил опити. Доиде някой и иска да му дам, но аз му давам не това, което той искал и той се гразни. Като върви го наблюдавам психологически, като върви настоява. Викам го при мене и се разговарям, казвам: Ако ти си на моето място, аз на твоето, ти колко би ми дал? Колко са щедри. Казва: 500 лева ще ти дам. Аз пък, ако съм на твоето място, ни най-малко няма да искам 500 лева, аз ще искам само един лев. Той ме гледа, че много малко искам, понеже той 500 лева иска да му дам. Аз да се освободя казвам: Един лев ще поускам. Това са ред разсъждения. По някой път отивам някъде, виждам хубави круши и ябълки. Колко круши ще си взема? Като уда половин кило ще си взема, струват 20 лева кило, десет лева половин кило. Ако някой дойде и ми поуска, ще му купя половин кило, както на себе си. Аз съм мярката. Туй, което на себе си мога да направя, мога да го направя и на другите. То е Божественото. Всичките блага, които Бог ни е дал, ние трябва да ги оценяваме. Една круша, една ябълка, една книга, дреха, виждаме, че слънцето изгрява, някой кон или някое растение, всичко онова, което виждаш, трябва да му придатеш някаква цена. Понеже като оценяваш нещо, ти правиш полза на себе си. Минаваш покрай някое растение и мислиш, че хората не те оценяват. Ами това растение, тази ябълка колко са ги оценили. Спи-

рам се и си казвам: Аз ще бъда толкоз търпелив, колкото тази ябълка. Минавам, гледам някой вол впрегнат на нивата. Казвам: Ако трябва да търпя, ще търпя и аз като този вол. - Ама той е вол. Но в този вол и в него действува Божественото начало, хората не го оценяват. Този вол много добре си учи уроците.

Казвам: Ако всички вие, които ме слушате, бихте изпънали волята Божия, тъй както Господ иска, тогава знаете ли каква мощна сила щяхте да бъдете? Ние казваме: Господ ще оправя света. Ако ние не сме готови да служим на Бога, Господ ще оправя света. В Него е всичко богатство, но Той има онова богатство, което ще ни даде да го употребим. Един човек света не може да го оправя, един проповедник не може да го оправя и десет не могат да го оправят. Всички ония, които са в света, трябва да работят за оправянето на света. Плодните дървета работят, животните работят, въздухът работи, слънцето работи, водата работи, всичко, което е в движение, работи. Следователно и ние трябва да вземем своето място да работим. Всеки един от вас като стане сутрин да каже: Какво мога да направя за Господа? Доброволно да го направя. От това зависи вашето благословение. Не да дойда аз да ви карам, не и вие да ме карате. Може да дойдете до мене, но трябва да имате една вътрешна интуиция, като дойдете до мене, да ми е приятно, да се радвам, че сте дошли, пък и вие да се радвате, че сте дошли. Ако идвате при мене и мене не ми е приятно, и вас ви е неприятно, работата не върви.

Сега вас не ви липсва интелигентност, знание и сила не ви липсва. Аз съм намерил погрешката къде е. Младата мома, която е ангажирана със своя възлюбен, няма време за другите. Като вземе да прави нещо, казва: Заета съм. - Мисли за него. Тя има него в ума си. Майка ѝ казва нещо, тя казва: Много съм заета, имам да се срещна някъде. Ние сега в света сме заети, ангажирани. От невидимия свят казват ни нещо, отговаряме: Много съм

занят, да си уредя работите, да си уредя живота, че тогава ще служа на Бога. Ако аз съм на мястото на момата, никога не бих се обличал заради един, който не иска да служи на Господа. Като дойде той, ще туря скъсаните си грехи, скъсаните обуца, тъй ще го посрещна. Като дойде онзи, който е готов всичко да жертвува заради Бога, тогава ще се облека хубаво. Аз бих желал всички да бъдете хубаво облечени. Когато ходим някой път със скъсани грехи, любовта не работи в нас. Разбира се, една работа на любовта трябва да я правиш с най-хубавите грехи. С каква греха иде светлината от слънцето? - С най-хубавата греха. С каква греха иде водата? - С най-хубавата греха. Плодните дървета когато цъфтят, с най-хубавата греха са облечени. Казвам: За да служите на Господа, облечете се с най-хубавата греха - най-хубавите мисли, най-хубавите чувства и най-хубавите постъпки. Всичко, което имате всичко, което не сте обличали, сега го облечете. Целият християнски свят, всичките християни днес ако имаха вярата, войната може да се прекрати. Ако искаха всички да концентрират ума си, войната ще спре. Но не искат. Чакам да дойде някой от някъде. Политика. Ние сме в състояние да оправим всичко. Ако днес християнските народи биха имали духа Христов - който няма духът Христов, не е Негов - ако целият християнски свят, 500 милиона хора, само да пожелаят и мирът ще дойде. Всички сега отлагат. Тази е Божия работа, казват. Божия работа е, тогава хората ще се приспят. Като дойде за един добър живот, казват: Още времето не е дошло. Има някои неща, които не зависят от нас. Но днес вие и аз какво трябва да направим? Стават сутрин и казват: Не зная какво да правя. Че днес какво трябва да направим, трябва да ти е ясно. Мислите ли, че онзи ученик, който ходи в гимназията, не знае за всеки ден какви уроци има? Ние като станем сутрин не знаем какво да направим. Ние поддържаме, че Бог е дълготърпелив. Казваме, че ние сме родени от Бога. Как е възможно, родени от

дълготърпелив, пък да не сме дълготърпеливи? Щом съм нетърпелив, не съм роден от Него. Казвате: Бог е всемирно същество. Как е възможно да сме родени от Бога и да сме глупави? Значи не сме родени. Някой казва: Аз имам Божията любов. Казвам: За любовта няма нещо невъзможно. Тия неща като ги изясните в съзнанието си, в себе си ще чувате онзи Божествен глас. Той, Господ, не говори много. Божественият глас е като първия лъч на слънцето. Като се покаже и слънцето изгрява. Като видиш първия лъч, знаеш че слънцето изгрява, денят ще бъде хубав. Казвам: Вслушвайте се вътре. Днес трябва да разрешите всичките мъчнотии, които се изпречат и да ги разрешите правилно. Сега може да преведете следния пример. Представете си, че в някой топъл ден тръгвате за планината. Казвате: Топло е времето и не си вземате кибрит, мислите, че огън няма да ви трябва. Отивате сто-двеста души и само един взема кибрит. Като идете, времето се изменя. Кой ще бъде най-важният? Онзи, който носи кибрит, може да запали огън. Ако вашата любов не може да помогне на хората, не може да запали тяхното огниво, каква е тази любов? Казвате: Аз не мога да услужа на хората. Тя е човешка любов. Божията любов в даден случай услужва на всички. Тя е като ток, който се предава от единия край до другия. Ако вие почувствувате Божествената любов в него ден всички, които са в хармония с вас, веднага тази любов функционира навсякъде. И тогава вече думите на Христа имат смисъл. Казва, че каквото попросите, като вярвате, ще ви бъде дадено. Попросиш, което става, което не става, ще го коригираш. Няма да разправяш за неща, които не стават. Няма да правите опити за големи работи. Малки опити ще направите, да няма никакви изключения. В опита все ще попросите, като вярвате, ще ви бъде. На учениците си казва Христос: Ако имате вяра колкото синапово зърно, ако кажете на тази гора премести се, ще се премести. Тази гора означава тези мъчнотии в сърцето, които нас ни се виж-

гат, че са непреодолими.

Сега онова, което способните от вас сте разбрали, приложете го. Защото в приложението на Божия закон на любовта човек се подмладява, вътрешно гушата се подмладява и човек се освобождава от несносните условия, които стесняват духа му и мислите му, големите противоречия, които съществуват. Малко хора ще намерите, които да са способни.

Тогава спрете се върху последните гуми на прочетената глава: “Всеки, който изпълнява волята на Отца, той ми е майка, брат и сестра.” Ако изпълним волята Божия, ние сме всички братя и сестри. Ако не изпълним волята Божия, братството още не сме възстановили в света.

Отче наш.

11. Утринно слово

12.I.1941 г. Неделя 5 ч. с.

София - Изгрев

НАЙ - С В Е Т Л И Я Т П Ъ Т

Добрата молитва

91 Псалом

Молитвата на Царството

В начало бе Словото

Ще прочета 10 глава от Евангелието на Йоана.

Тя е глава за човешкия ум, човешкото сърце и човешкото тяло. Всяка една мисъл, която не върви по този път, не е права. Разправят кое е правото и кое е кривото.

Прочете първия стих. Всяка мисъл, която не влиза през врата, влиза през другаде, не е права мисъл. Прочете до края главата.

Духът Божий

Прочете се беседа “Правила на любовта” от тома “Божествен и човешки свят.”

Ако има един предмет, върху който хората са специалисти, то е любовта. Всички са специалисти. Виждам по този специален въпрос най-голямо невежество съществува. Началото на живота е любовта. И краят на живота е любовта - какво има да се плашиш? Ти се раждаш и не знаеш, когато се раждаш, спиш, когато се раждаш. После майка ти трябва да те пробуди. В кой час е дошъл, нито един от вас не знае, и когато умира, пак изгубва съзнание човек. Хората, когато идват на земята спят, бих употребил една дума - и когато отиват за оня свят, пак спят. Каква любов е тази, която приспива хората? Не е въпрос. Всинца, когато започвате с любовта, ставате крайни критици. Няма по-големи критици от хората на любовта, започват на тънко да предат. Казва: Той не ме обича както трябва. Че как си намерил, че не те обича? Как ще попаднете, че един не обича друго? Например, ако аз взема една кокошка, нахранена хубаво, поглеждам я всеки ден, милвам я по три пъти, държа я в хубав курник

или някой кафез. Един ден казвам, че я пращам в училището - в някоя тенджерка. Снема всичките грехи, пратя я на баня да се окъпе, после я туря на трапезата, казвам: Вижте тази оправената кокошка. Викам хора. Елате да си вкусите от онази кокошка, която много обичах едно време. Каква е тази любов? Ами когато синът бяга от къщи, или от баща си, каква е тази любов? Когато гъщерята бяга от майка си, когато синът бяга от бащата, каква е тази любов? Когато учениците бягат от учителя, когато учителят бяга от учениците, каква е тази любов? Върху любовта не трябва да се говори много. Трябва да говорят, но само много способните хора. По-добре хората да бъдат невежи в любовта, да не знаят като какво нещо е тя. Защото, ако човек веднъж опита любовта и я загуби, то е страшно нещо. Място не може да си намери. Да кажем събуждате един човек в живота. Има много сравнения. Едно семе докато спи в хамбара е щастливо, там седи и царски си живее. Изнесат го, посадят го някъде, настанат страдания, за туй семенце дойдат големи изпитания. Дали ще се върне в хамбара е въпрос. Може да се върне, пък може и да не се върне. Като го посадят, може да го изкълват птиците.

Преди години се разхождах веднъж да гледам край една нива едни патки скачат, играят. Помислих си, какво си играят там. Около 20 патки скачат, играят си. Направи ми впечатление, спрях се и после разбрах в какво седи работата. Нивата ечемичена, вече почти узрели класовете, навели се и патките, за да хванат клас, скачат. Като отидох цялата нива по краищата опасана, от скачането на тия патки класовете изпокъсани. Казвам: И аз бих скачал така. Вие като патките като обичате някого, скачате да хванете нещо и откъсвате ечемика. Ечемикът вече не се връща в хамбара.

После чел съм много автори говорят за любовта, но не съм намерил нито един от съвременните автори, който да е описал в какво седи любовта. Казват: Безко-

ристна любов. Казвам: Да представят един пример, в какво седи безкористната любов. Аз наричам безкористна любов онази, в която и който обича и когото обичат еднакво да се ползват. И които обичат и обичаните всички еднакво се ползват. То е безкористна любов. Много проста работа е тя. Щом любовта се изявява философски, тя е неразбрана. Говорят за идеална любов, чиста любов. Не зная как любовта може да бъде чиста, чистото е за материални предмети. За любовта не може да кажем, че е чиста, защото тя е над чистотата. За любовта не можем да кажем, че е светла, защото тя е над светлината. Любовта произвежда светлината, но сама не е светлина. Тя произвежда живота, но тя не е живот. Тя е нещо повече от самия живот. Сега иде въпросът: Какво е тя? Има два отговора. Ако ме питате: Какво си ти, ще кажа: Аз съм това, което нищо не зная - то е единият отговор. И вторият е: Аз съм това, което всичко зная. Първият отговор е това, че аз не зная какво нещо е любовта. Но, за да знаеш какво нещо е любовта, трябва да се пожертвуваш. Но ако се жертвуваш, то още не е любов. Ти трябва да станеш жертва за всичките, то е любов. Туй наричаме ние Божествена любов. Бог се е жертвувал, дал всичко от себе Си и благодарение на тази Божествена любов ние живеем. Един ден ние, които не сме доволни от любовта, които философствуваме, Бог започва да ни гледа и да си оттегля любовта, понеже не оценяваме любовта. И като оттегли любовта от хората, те умират. Този въпрос е на прочутия хаджи Калчо, не младия, но стария хаджи Калчо. Разказват един анекдот. Отива един и иска пари на заем. Преброява му той 200 наполеона и му ги дава. Като му дал парите, хаджи Калчо тръгнал подир него, да види къде ще иде, гали е сигурен човек. Гледа го, че влиза в една рибарница и купува едно кило чер хайвер. Хаджи Калчо казва: Този човек, който купува едно кило чер хайвер, не плаща. Настига го и му казва: Извинете, направил съм една погрешка, дайте да видя парите. Взел

парите и му казва: Който взема едно кило чер хайвер, не плаща парите. Взел си парите и си отишъл. Ако вие влизате да купувате чер хайвер да ядете, любовта, хаджи Калчо ще си вземе парите. Аз бих уподобил любовта в този случай. Живее с един човек 20 години. Този човек никога не съм го чул да каже една любовна дума. Но той живее добре. За любовта никога не говори, но той живее добре. Сега, аз съм да говорят за любовта - поезия пишат, стихове пишат, но караници има колкото искаш. За някаква малка погрешка спорят все. Майката току мърда пръста, бащата мърда пръст и всички за любовта говорят. Тук в Изгрева е пълно с такава любов. Постоянно пръстът се мърда и за първо място има спор, за хубавото ядене, за голям апартамент. Казват: Господ го обичал, дал му голям апартамент. Щом имаш апартамент, мязаш на едно прасе в кочината. Не се лъжете. Щом имаш любовта, целият свят е твой, какъв апартамент ти трябва? Ти като имаш любовта, нищо не ти трябва. Апартаментът е един затвор. Щом като имаш любовта, цялата земя е на твое разположение, слънцето е на твое разположение, навсякъде като ангел може да се разхождаш и да гледаш целия свят, който Бог създал. Щом влезеш в един апартамент и мислиш, че Божията любов е дошла. Ти може да се забавляваш така: уредил си работите, апартамент имаш. Като те е пратил Господ на земята, ти голяма амбиция имаш, искаш голям апартамент. Ние тук едва се събираме. Казват постоянно: Учителю, тесен е салонът, трябва да се разшири. Ами колко е голяма главата и в тази глава, освен че аз живея, но Господ направил да живеят 3 билiona и 600 милиона клетки. Всички са в туй малкото място. Този апартамент какъв е? 19 сантиметра на дължина, 15 сантиметра на широчина и 15 сантиметра на височина. Сега вие, за да ми дойдете на гости, трябва да се смалите няколко милиарда пъти, най-малко 10 милиарда пъти трябва да се смалите от вашата сегашна величина, за да ви намеря място вът-

ре, да дойдете в главата на гости.

Сега казвате: Аз съм ходил на гости у него. Вие не говорите истината. Кой от вас ходи на гости някому? Вие нямате понятие какво значи да ходиш на гости. Ти трябва да се смалиш толкоз много, и така малък да станеш. Кой от вас би предприел да се смали десет милиона пъти? Казвате: Това да го няма.

Сега съществуват големи заблуждения. Майката трепери за сина си. Жената трепери за мъжа си. Всички треперят да не изгубят нещо. Всички ги е страх. Всички в Бога живеят и стражари има да ги пазят. Може да зададете въпроса: Как трябва да се живее? Че този живот, както сега живеете, другояче не може да се живее. Другояче този живот не може да се живее, но по този начин човек никога не може да бъде щастлив. Всякога ще има едно недоволство в себе си, едно подозрение. Аз съм гледал някой прати слугата си вкъщи и господарят отива подир него после. Казва: Не му се доверявам. И той влиза подир слугата. Пратил слугата да му донесе нещо и той отива подир него. Щом се съмнявам, няма да пращам някой вкъщи. Някой път аз правя така. Някой иска да ми услужи, да иде в стаята ми. Казвам: Не, не, аз сам ще ида. Най-първо, като го пратя в стаята си, ще му се наруши мирът. Той мисли, като влезе в стаята ми, ще придобие нещо. Той ще изгуби и това, което има. Аз си правя една стая за бъдеще, в която ще имам само един стол, една маса, нищо друго. Няма да има възглавници, нищо друго, само един прост стол, една масичка, една вехта книжка на масата. Който влезе и погледне, да съжاليا. Сега като влезе, ще види хубави книги, мебели, гардероб за грехи, за шапки, някои картини. Като излезе навън, там ги няма. В него ще се зароди амбицията, ще си каже: Да стана и аз учител, да имам такива работи. Всеки един учител, който слиза от небето, той оставя апартамента, всичкото богатство, слиза тук като последен бедняк на земята. Докато той носи тази беднотия в ума си, той е

учител. Щом напусне земята и иска да живее охолно, той ще иде в небето, връща се там. Другояче ще мисли.

Мнозина искат да напуснат дома си. Не ви казвам да напускате. Хубаво е да имаме един салон. Аз този салон не бих го заменил с кой да е салон в света. Той има особени качества, дето другите ги нямат. Някой човек има къща, радва ѝ се. Нека се радва човекът. Някой човек има жена, радва ѝ се. Нека се радва човекът. Казват: Тя не е заради него. Заради кого е? Ябълката не била заради него. Ябълката, който и да я яде, все едно е. Не е все едно, защото един мъдрец като изяде ябълката, ще посади семето, а детето като изяде ябълката ще изяде всичко и семето заедно.

Казвам: Ако имаше поне десет души от новата любов! Колко кандидати има от вас? Не искам да казвате, но тайно, вътрешно колко души кандидати са? Мнозина при мене са идвали да ме питат да им покажа пътя на любовта. За да ви покажа пътя на любовта, трябва да ви дигна високо и да ви пусна отгоре, че ако останете живи, тогава ще ви покажа пътя. Това е алегория. Много трудна работа е.

Съвременният свят минава през големи изпитания. Че трябва да мине, то е в реда на нещата. На вярващите, на религиозните хора, на всички тепърва трябва да им се дават известни уроци по любовта. Да гледаш човек и да не виждаш нищо лошо в него. Като го видиш разгневен, да ти е приятно. Като го видиш да кряска, да кажеш: Колко хубаво кряска! Да ти е приятно, че си видял човек да кряска. Като видиш някой скъперник, да ти е приятно, че си видял човек, който трепери на парите. Да ти е приятно, че той събира парите. Като срещнеш някой учен да ти е приятно, че срещаш един учен човек. Като срещнеш един будала, пак да ти е приятно. Че будала какво значи? БУД - значи Христос, АЛЛАХ - значи Бог. Будала значи един човек, който се уповава на Бога. Човек, който раздава всичко, минава за будала. Онзи, който всичко прибира на

едно място, той е умен човек. Пазете единственото нещо: Никога не давайте урок по любовта. От мене един съвет: Не учете хората как да се обичат. Защото знаете ли на какво ще замязате? Вие ще замязате на един професор по кражба, джебчийство. Един от знаменитите професори давал урок на един свой ученик, как да задига парите от касите на хората, часовниците, това, онава. Като преподавал урока един ден забелязал, че часовникът му го няма. Вика ученика си и му казва: Слушай, аз ти преподавах уроци другите как да обираш, не мене. - Исках да ти покажа учителю, че научих занаята. Ти като учиш някого, щом той те обере, ще му кажеш: Аз те учих другите да обираш, не мене да обираш.

Та казвам: Любовта на земята е единственото красиво чувство, което някога може да имаме. Най-красивото чувство е то. Няма нещо по-красиво. Най-красивото чувство, най-красивата мисъл и най-красивата постъпка е любовта. По-красива постъпка няма от любовта. По-красиво чувство няма от любовта. По-красива мисъл няма от любовта. Като видя постъпката на любовта, изведнъж всичко забравям, нищо друго не ме интересува. В ума ми сега да уча. Като видя хубавото чувство, всички други чувства изчезват. Като дойде красивата мисъл, всички други мисли изчезват. То е магия. Накъдето ходиш, каквото бутнеш, всичко на добро се обръща. Ти като имаш това чувство, каквото искаш, ще го имаш. Вие казвате: Да ги имаме тия работи. Най-първо, те ще ти дадат един урок. Ще те оженят за един лош мъж, който три пъти ще те бие на ден и ти да му благодариш и да му целуваш ръката. После ще родиш две деца, и те ще те бият по три пъти на ден и ти да благодариш на Господа, че ти дал такова благословение. Не е лесна работа. Ред сълзи ще капят. Искаш да намериш пътя на любовта. Ами ние какви екземпляри сме на Бога? При това Той гледа спокоен. Господ е така мъдър, ти както искаш да живееш, Той няма да ти намери махна, но ти с този си живот

определяш живота си за в бъдеще. Ако си бил щедър, ти печелиш; ако си вземал, ти губиш. Ако биеш хората и тебе ще бият; ако ги милваш и тебе ще милват. Каквото правиш, ще ти правят. Всеки един каквото прави, това за бъдеще ще му бъде. Аз да ви представя какво е раят. Вие вече сте създали вашия рай. Мислите да идете в оня свят, да ви посрещнат. Но пред вас ще изскочат най-малко 200 кокошки да си искат живота. Пред вас ще изскочат 300 агнета да си искат част от краката, плешките, гробовете, дето сте ги яли. Ще изскочат патици, после охлюви, миди, ще се наредят след това гървета, които сте секли, листа, цветя, които сте късали, всичко туй ще иска, ще кряска. Какво ще правите? Ще те прати Господ да ги задоволиш. На цветята, на гърветата, на кокошките, на всичко трябва да повърнеш живота. Като изкупиш това, ще те повика Господ и ще те пита. - Как искаш да живееш? Ти ще си научиш урока. Като идеш при Бога, ще кажеш: Научих си урока, втори път като ме пратиш на земята, ще живея както Ти живееш.

Сега в ума ви седи мисълта: Възможно ли е това? Много мъчно е. Аз ви разправам за любовта, не искам да ви направя овци, да ви ядат вълците. Някои мислят, че като дойде любовта, трябва да ги направи хората меки. Овците трябва да мязат на онези жабчета в реката Нил, които плават по реката и като мине някой крокодил, който си отворил широко устата, те си скриват крачката и влезат в стомаха на крокодила. Но като влезат вътре не казват: Да бъде волята Божия, че крокодилът е голям, но започват да човъркат, да гризат, за да излезат навън и презризват корема на крокодила. Излизат навън. Водата влезе в корема на крокодила и той се обърне на гърба си. Та като дойде някой лош човек, иска да ви глътне, да влезете вътре. Прояжте корема му, дайте му един хубав урок.

Сега вие казвате: Да обичаме враговете си. Смешна работа е когато някой ми казва: Трябва да обичаме враговете си. Той своите си не се е научил още да обича, че

ще обича враговете си. Най-малкият урок е да обичаш майка си, баща си. Ти на тях се сърдиш, че ще обичаш врага. Врага няма да го обичаш, но ще се подчиняваш. Като дойде с тоягата да те налага, ще кажеш: Милчък братко, не ме бий. После като замине казваш: Само да стана малко по-силен, ще ти дам да разбереш. То не е любов. Това не разрешава въпроса.

Най-първо имайте почивка на тялото си. Най-първо едно практическо правило: дайте почивка на тялото си, не го измъчвайте. Дайте почивка на ръцете, на краката, на очите, на ушите. Нищо в себе си не измъчвайте. На второ място не измъчвайте и сърцето си. На трето място не измъчвайте и ума си. Защо ще го измъчвате, то е отрицателната страна. Ние се мъчим, мъчиш ума си да разрешиш къде е ходил някой. Ходил в кръчмата, пил вино, де е лошото? Къде е погрешката му? Да кажем един, който пил в кръчмата, връща се вкъщи и се кара. Дойде друг, той не е пил и той се кара. Кой е по-добре да се кара, който е пил или който не е пил? Пияният след като се кара, ще заспи. Онзи, който не е пил, не заспива. Винаги онзи, който не е пил се кара повече отколкото трябва.

Питам: Онзи, който отива да пие вино, кое го застава да пие. Ако човек е абсолютно здрав, никога няма да дойде да пие вино. Който пие вино, винаги погразбира, че търси един елемент. Апостол Павел препоръчва на болните хора да пийнат малко винце. Болният човек нека пийне една чашка и едно кило да пийне. Ти може от една мисъл да направиш човека пиян. Пияница може да стане един човек от една мисъл. Тази мисъл ще се развие.

Аз мога да правя опити. Мъчно става, но може да стане. Като видя един човек, който обича да пие, мине ми мисълта. Той ще се откаже. Минават години и той се отказва да пие. Тази мисъл е останала, тя работи. Ако чувствуваш правилно, мислите се развиват.

Казват: Какво ще стане със света? Ще се поправи ли? Светът не е лош. Светът е поправен. Казвате: Мно-

го лош е. Не е така. Ние мислим. Той е добър човек, но и лош е. Когато мислиш, че е добър, добър е. Казваш: Той не живее добре с жена си. Гледам с другите жени живее добре. Те го обичат. - Жена му не го обича. - Другите го обичат. Жената не е авторитет. Ако една жена обича мъжа си, това ни най-малко не показва, че той е добър; ако не го обича, ни най-малко не показва, че той е лош. Нито показва, че ние сме добри. Тогава считаме, че любовта излиза от доброто. Защото аз съм добър, затова ще обичам. Но то е погрешна идея. Всичките добродетели произтичат от любовта. Аз съм слушал мнозина, като обикнат някого говорят добро за него. Една сестра като обикне един брат, казва: Той е ангел. Аз зная, че тя го е обикнала. Когато тя не го обича, не е ангел. Пък и сестрата като я обикнат и тя е ангел, като не я обичат, не е ангел. Тя мисли, че я обичат, защото е добра. За никаква нейна добродетел не я обичат. Аз обичам една книга заради онова, което са написали в книгата. Ако този човек нищо не беше написал, нямаше да бъде интересно. Аз обичам един човек заради онова, което Бог е вложил. Ти, който не разбираш Божието написано, ти не го обичаш. Всеки един човек е Божествена книга. Всяко едно дърво е Божествена книга. Всеки извор, слънцето, това са Божествени книги. Ти в природата трябва да седиш като в Божествена библиотека, трябва да имаш всичкото уважение и почитание, те са Божи работи. Ако не ги обичаш, един ден ще станеш невежа. Казвам сега за ваше спокойствие. Най-първо, не ви считам, че сте нещастни. Аз гледам на всяко нещо реално. Вие сте в едно предметно училище. Само че не се учите както трябва. Онези от вас, които са най-силни в учението, най-първи, да се зароди във вас едно желание навсякъде да отстъпвате, навсякъде да бъдете кавалери, да имате една отстъпчивост, да вземате последното място. Някой път харесвам майките. Те дават преднина на децата си, ще ги препоръчат, изявяват ги. Силните по какво се познават? По товара, който носят. Казва

Писанието: "Вие силните носете товара на слабите." Или вие, които имате голямата любов, носете товара на онези с малката любов. Какво лошо има, ако носиш едно малко твое братче. Като го носиш да ти е приятно. То бръщолевни несвързани работи, вас да ви е приятно, както майката, като слуша малкото дете и му се радва на всяка казана дума. Тя рязправя каква дума е казало. И на вас да ви е приятно, че вашето братче казало една любовна дума. Както ви виждам, вие вече имате една сформирана мода на любовта. Аз не съм за модната любов. - Обичам я. Това е модна любов. Модната любов е приятелката, другарката. По какво се отличава дамата от жената? Като умре мъжът, дамата се облича в черно. Тя се радва, че се освободила от мъжа. Жената, която не е дама, тя ще иде до гроба, ще пролее няколко сълзи, ще вземе пръст, ще поръси тялото на мъжа си. Ще си каже: Аз се освободих от него. Като влезе той в тази дупка, тя казва: Да си вървиш. Онзи, който те обича, той с тебе в дупката ще влезе, с тебе заедно, ще дойде до края с тебе. Ако с един човек не може да идете до края, вие не го обичате. Ако той не може да дойде с вас до края, той не ви обича. Не само да говорите, но в мисълта си да може да го направите. Защото вие осакатявате себе си. Срещнеш един човек, помогни му. Не с пари, не с дрехи. Не е въпросът там. То е последното нещо, което трябва да направиш. Ако светът се нуждае от дрехи, от шапки, то е най-лесното. Най-първо трябва да се помогне на хората, на тяхната мисъл, на тяхните чувства, на тяхните постъпки. Вътре трябва да се помогне. Трябва да знаете начина, как да си помогнете. Аз често съм срещал някои боси хора. Питам ги: Колко години ходите боси? Може ли да ми дадете урок? Хубаво е човек да ходи бос, защото босото ходене лятно време е приятно. Зимно време е трудно. Но и обувката като носиш, не всякога е хубаво. Знаете колко обувките крака се спарват. Този човек, като го видиш, че бос ходи, да го харесаш, виждаш естествените, Божествени-

те обуца носи. Аз говоря за онези естествени привички. Лоши привички са изкуствените неща, които са присадени от после. Когато видя върху една слива присадена череша, аз зная, че то е неестествен процес. Много пъти в едно лозе на един корен ще присадят два-три вида грозде. Но то е неестествен процес. Аз съм за онези навици, които имаме и които са умствени в нас. Милосърдието в нас е един естествен процес. Обичта в нас е един естествен процес. Мисълта е един естествен процес. Добрите постъпки са един естествен процес.

Аз гледах веднъж две братчета се карат. Голямото братче бутна малкото. Малкото падна и заплака. Като заплака малкото братче, веднага се промени лицето на голямото, започна да се извинява, да го гладу, да го целува, да иска извинение. Веднага се измени състоянието на голямото братче. Естествено е.

Казвам: Трябва да дадем ход на онова Божественото в нас, за което аз ви говоря сега. Ако разбирате изкуствено любовта, как може да обичате? Казвате: Тя не е добра жена. Той не е добър мъж. Оставете се от тия работи. Не е добър. За този, когото ти не харесваш, Господ изпраща слънцето да грее, Господ го харесва, пък ти не го харесваш. Сега аз искам да ви обърна внимание върху вашето състояние. Някой път имате едно неразположение, едно лошо чувство. Да можете да търпите лошото чувство. Имате лоша мисъл. Търпете лошата мисъл. Имате лоша постъпка. Направил си една лоша постъпка. Разгледайте постъпката, не търсете лошата страна на постъпката. Ако направите една лоша постъпка, вие от лошите постъпки много хубави уроци може да имате. Ако имате едно лошо чувство, от него много хубави работи може да научите. Имате една лоша мисъл, ще я разгледаме, ще научите много хубави работи. При мене са идвали, искам да ги освободя от лошите мисли, от лошите желания и постъпки. Пък то зависи само от тях. Те са за тяхното благо. Тия лоши постъпки те сами ги създадоха. Ще

ви кажа сега: Сега друго спасение в света освен това няма. Обичайте тъй, както Бог обича. Единственият пример в света е този, нищо повече. Обичай тъй, както Бог обича. Защото да обичаш някого, ето аз какво разбирам. Един баща завежда едно свое дете в училището. То било палаво, непослушно, бащата понеже знаел, че то ще прави много грешки, казва на учителя: Детето не е възпитано, много погрешки ще прави. Като направи една погрешка, забележи я, аз ще идвам веднъж в седмицата, че на мене ще налагаш наказанието. Него няма да биеш, мене ще биеш. На детето казва: Гледай да правиш по-малки погрешки, че по-малко да ме бият. Ако вземете педагогическото правило на този баща, повече ще спечелите. Щом бият, щом наказват това дете, то започва да лъже, да бяга. Не се поправя. Нито една жена, която бият, не се поправя. Нито един мъж, който бият, не се поправя. Нито едно дете, което бият, не се поправя. Временно може да се поправи, но то е отгоре. Туй дете като дойде съзнанието в него, че майка му страда, че баща му страда. Когато другите страдат заради него, в него се заражда едно чувство, една мисъл и Божественото иде. Казва: Да не правя така, че другите да страдат. Това е за нас. Трябва да се откажем да правим лошото, за да не страдат другите. Ако всичките хора пожелаят да не правят зло, не да унищожим злото, но да не вършим туй, което злото върши. Любовта не седи в познание на доброто и злото, тя е извън тях. Следователно, трябва да влезем в този Божествен свят, който превръща злото в добро. Единствената сила в света, която може да превърне злото в добро, то е само любовта. Единствената сила, която може да победи злото, то е доброто. И да побеждаваш злото, то е пак зло. Да го превърнеш в добро е друго. Само любовта може да превърне злото в добро. Само тя знае това. Тя е единствената сила, която може да ни освободи напълно, в дадения случай то е силата на любовта. Тази мисъл трябва да седи в ума ви. Не трябва да я разбира-

те. Вложете в ума си, че любовта може да превърне злото в добро, макар че не се превръщат работите, пак вярвайте в туй.

Ако си турите един ген правило, че няма да се сърдите, него ген десет пъти ще се създадат повече изкушения, които естествено идат. Ти като се разсърдиш, дойде ти на ума. Ти се сърдиш преди да ти дойде в съзнанието. Ти пазиш съзнанието си да не се разсърдиш. Дойде някой човек и ти направи нещо, което ще те възбуди, разсърди.

Та казвам сега на вас: Вие искате да знаете какво нещо е любовта. Не може да ви кажа какво нещо е любовта. С любовта хората оживяват, без любовта умират. Всичките страдания в света са резултат на безлюбието. Всичките радости в света са плод на любовта. Всичко онова хубаво, възвишено се дължи на любовта. Всичко онова лошо, което съществува в света, произтича от безлюбието. Ако искаме добрия път в живота, този е пътят. Когато говорим за Бога разбираме, че Той е единственото същество, което не се мени, което всякога има отношение към хората. Христос казва: “Защо ме наричате благ. Благ е тъкмо Бог.” Сега вие искате да се подмладите. Това е пътят на подмладяването. Това може да го направиш. Вие не може да се подмладите, докато не контролирате ума си. Ако всяка мисъл ви безпокои, ако всяко чувство ви безпокои, тогава никакъв прогрес не може да имате.

Сега не искам да станете светии. Ако сега станете светии, по-голямо зло ще бъде за вас. Да станете светии, както един човек забогатява отведнъж, то е опасно богатство. Да станеш светия, но да го заслужаваш. Светийството да е изработено. Да минеш през всичките опитности. Не само да станеш светия, да светнеш. Казвам: Бих желал такива, каквито сте, да възприемете любовта ни повече, ни по-малко. Вие искате да станете ангели с криле. Не сте още за крила, за ангели. Ако станете

с крила, ще паднете на земята. Сега хората станаха ангели, хвъркат, но колко ги търкалят. И с парашути падат, не помага някой път и парашутът. Да не говорим много.

Да се спрете сега върху любовта. Тя е единствената сила, която може да ви помогне сега и за бъдеще, когато и да е. Да измените вашето естество, да измените вашия ум. Не да го измените, но да осмислите живота си. То е любовта. Божията любов трябва да бъде идеал. Единствена е Божията любов, която може да измени всичко в нас, и да осмисли живота ни. Не само да го осмисли в един момент, но вечно да има прогрес и смисъл и да върви от просвета към просвета.

Желая, като излезете днес, да направите един микроскопически опит, най-малкият опит на Божествената любов. Някъде някое сухо листо паднало, дигнете го, турете го на почтено място. Някое камъче влязло в стаята ви, изнесете го и го турете някъде на някое хубаво място. Нечистата вода като изнесете, хвърлете я на някое почтено място. И не да я хвърлите, но като че чиста вода наливате. Защото като я хвърлите, вие казвате: Тази помия. Тази вода вие я оцапахте, към нея храните лоши чувства. Вие разваляте себе си. Ще дойде съзнанието, че ти си оцапал тази вода. Ти на тази вода ще кажеш: Много благодаря за услугата, която ми направи, изцапах те. Ако тия малки работи няма в съзнанието ти, ще говориш за други работи. Туй е основата вътре. Сега да не станете буквоядци. Питате ме къде да хвърляте водата. Ни най-малко не трябва да знай къде си хвърлил помията. Някой ще каже: Намерих място. Аз говоря за самата мисъл. Омил си се, благодариш на водата. Случило ти се малко препятствие да благодариш на Бога, че препятствието е малко. За всичко да се научим да благодарим. Защото в света доброто и злото са на степени. Те вървят някога от голямото към по-голямото, от малкото към по-малкото.

Приложете най-първо любовта към своята мисъл.

Облечете всичките мисли в добри грехи. Облечете всичките чувства в добри грехи. Облечете всичките постъпки в добри грехи, каквито грехи изберете, но хубави, нови грехи да са.

Сега не искам да кажете колко лоши хора сме били. Колко невъзпитани хора сме били. Вие трябва да се поставите в положение като ученик, като влезете в училището, да ви е приятно, че учите. Ако на ученика открият първата буква, да му е приятно. Да започнем с буквата “А” в живота. Любовта считам първата буква “А”, която ще ви покаже пътя към Бога. Няма по-светъл път от него.

Отче наш.

12. Утринно слово
9.ІІ.1941 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

Т Ъ Р П Е Н И Е

Добрата молитва
В начало бе Словото

Ще прочета 13 глава от Първото послание към Коринтяните.

Вие сте чели тази глава. Като писал тази глава апостол Павел умал предвид физическия живот, тя не е глава за другите светове, тя е за физическия живот. Започва най-първо с търпението, какъв трябва да бъде човек. Търпението е необходимо за земята, при всичките най-големи неприятности. В другите светове няма какво да търпи човек. Като не се спогаждаш с някого, в другия свят няма да го виждаш какво ще бъдеш търпелив. Тук го виждаш, искаш да се махне, той не се маха, ти го виждаш все около тебе. В другия свят кого ще търпиш, няма го. Като четат, някои мислят, че в оня свят е необходимо търпение. Няма нужда от търпение в оня свят. Ще прочета 13 глава, като глава за този свят. Ще го снемем долу. Говоря за любовта: “Ако говоря с човешки и ангелски езици...”, апостол Павел взел едно изречение. Казват: Говори като ангел. На земята като говориш като обикновен човек и като гениален човек, трябва знание, да знаеш, то е за земята, а пък ако любов нямаш, речта ти няма да бъде силна. (прочете 1, 2 и 3 стих). Ти ще гадеш тялото си на изгаряне, но то не е твое. Тялото ти е гадено на заем. Чужда греха ти ще я продадеш. Казва: Дал си грехата. То не е голяма добродетел да си гадеш грехата. Щом си гадеш грехата, съжаляваш, че си я дал. Слушал съм мнозина да казват, че били глупави едно време, правили добро на хората. Ти ще му гадеш своята греха. Не, ти ще му изтъчеш нова греха и ще му я гадеш, че и ти ще има греха и той да има греха, нищо повече. Казват: Съблякъл грехата си, че я дал от любов. Не зная доколко е вярно това.

Като го заплашат, съблича грехата си все от любов. Някой път от страх съблича грехата си, минава за праведен и казва: От любов. “Любовта дълго търпи”. Вземат парите разбойниците, ще търпиш. Насочил дулото на револвера насреща ти, ще търпиш, какво ще правиш. Та сега казва, че любовта дълго търпи. Много алегорично е казано. Любовта всякога дълго търпи, ами ние? Казва: “Любовта дълго търпи”. Хубаво, значи вземете поука от любовта. Както любовта дълго търпи, така и ти ще търпиш. Любовта дълго търпи, благосклонна е. Когато обичаш един човек, ти не му виждаш погрешките. “Любовта не завижда, любовта не се превъзнася, не се гордее, не безобразствува, не дири своето си, не се раздражава, не мисли зло.” Всичко туй е за земята. (прочете 6, 7, 8, 9 и 10 стих). Значи ние сме в един живот, отчасти не сме в съвършения живот. “Като бях младенец, като младенец говорех”, туй е на физическото поле. “Като младенец мъдрувах, като младенец размишлявах, но откак станах мъж” - като станах духовен започнах да мисля. То е духовният свят. “Напуснах, което е младенческо.” Значи напуснах физическите работи. (прочете глава 13 до края)

Изпяхме Духът Божий.

Разправяше ми един българин, баща. Казва: Решил бях да възпитам децата си по новия начин. Бях чел Евангелието и мислех с любов да възпитам децата си. Казва: Мислех си, че всичко ще върви по мед и масло. Понякога разправям на детето си, разправям му, то не взема от дума и току му кресна. То ме разбере, но мене ми стане мъчно, че съм креснал и по стария начин съм постъпил. Детето ме разбира, но мене ми стане мъчно, то ще свърши работата. Седна аз и започна да се съдя: нали щеше по новия начин да възпитаваш, защо кряскаш, защо не му говориш по закона на любовта? Разбрах, че като кряскам на децата си, само себе си възпитавам, че причината не е в децата, а в мене, аз не мога да търпя. Казвам си: Слушай, тия деца ти ги създаде такива, защо кряскаш. Ти си

грънчар, като кряскаш на гърнетата, те ли са виновни, ти каквато форма си им дал, такива са, за какво се сърдиш, за какво кряскаш? Разбрах, че е много мъчно да се възпитава човек.

По някой път ние възпитаваме сами себе. Аз съм дошъл до едно положение: Каквото Господ е вложил в тебе ти го прояви, не ти трябва нищо друго. Слушам две сестри да разправят. Едната казва: Той, Учителят, е много мек, много добър. Другата започва да се учудва, казва: Той не е бил толкоз мек. В какво седи добротата? Във физическия свят ти не можеш да бъдеш мек, понеже имаш четири качества, направен си от твърда материя, от жидка, от въздухообразна и от огнена материя. С твърдата част, ако засегнеш един човек, ще го охлузиш, с водната материя, ако го засегнеш и той е от захар, ще го разтопиш, той ще бъде недоволен. Ако е от въздух, духаш много, ако човек сее брашно, ще дигнеш брашното. Ако е от огън, гето влезе, ще запалиш някоя къща, ще направиш някоя пакост. Не че искаш, но това е в натуранта ти. С огнената част като докоснеш някого, ще го опариш. С водната ще го намокриш, с твърдата ще го нараниш. Някой човек се много докачил. Казвам: Човекът се обърнал и ме засегнал със своя възлерод; поомокрил ме със своя водород; поизгорил ме тук там, кислородът се показал. Както човек постъпва в света, той създава вече своя бъдещ живот. Свободата на човека седи в неговите постъпки. Следователно, човек върви по два пътя. Човек от Бога излязъл свободен, но върви по един път, с който се ограничава сам и върви по един път, по който сам се освобождава. Вземете някои хора са много скържави. Да допуснем, че някои хора са много щедри за себе си. Има една щедрост, която хората проявяват към себе си, те имат средства и ядат, пият, автомобили имат, каквото поискат, дават си, няма нищо, което да не е задоволено. Тия желаня не са в съгласие със законите на природата. Следователно, за в бъдеще Господ ще остави всичките

тия желания. Може да имаш слава, грехи, шапки, обуца, видиш някой човек, не му влизаш в положението, казваш: Нека носи своето бреме, мене сега Господ ми е дал туй. Той да си носи бремето, да се учи, аз няма какво да се уча. Всичките тия желания за в бъдеще ще останат в друг един живот. Тогава ще се изменят условията. Желанията Бог във вас ги оставя, пък ви взема условията. Вие искате да бъдете добре облечен, а скъсани грехи имате, недоволен сте. По-напред в царска мантия си ходил, на всичките хора си обръщал внимание, почитали са те, уважавали са те, сега ти се мъчиш. В миналото си пил винце, ракийца, сега пари нямаш, никой нищо не ти дава, оттук те изхукат, оттам те изхукат. Желания имаш, пък никой нищо не ти дава. По-напред гето идеш те приемат, сега идеш в някой хотел, изпъдят те. Хотелите са странноприемници. Казват: Имаш ли пари? - Нямам. Изпъдят те. Отидеш на друг и оттам те изпъдят, казват: Ние не искаме човек без пари. Някой беден човек седи и съжалева, че няма, понеже като види някой по-беден човек, казва: Да ми даде Господ къща ще му направя, грехи да му купя, да пратя децата му в училище, казва: Братко! Той на този дава, на онзи дава. Заради доброто му желание, Бог ще му даде най-хубавите условия. В този живот нищо не е могъл да направи, всичко прави, но мислено: църкви прави, училища прави, на всички грехи купува, но нищо не е направил. За бъдеще Бог ще му даде условия за доброто му желание. Ето един човек, който върви напред. Аз искам за бъдеще да ви върви напред. Ако държите първото, ще се ограничите, ще имате желание, пък условия няма да имате. Неумолим е този закон. Каквото и да казваме в това отношение, ние някой път се възмуцаваме. Като те види, че грешиш, Господ ще се поусмихне, вижда че има обратна реакция. Туй, на което ти се радваш, туй, за което ти Му благодариш, един ден може да дойде обратното положение, пък да роптаеш. Когато казваме, че Бог е дълготърпелив разбираме, всичките погрешки, които хо-

рата правят в света. Той е дълготърпелив спрямо тях. Често казват: Как Господ го търпи? Какво трябва да го направи?

Разправяше ми един своята опитност. Казва: Бях много сприхав, честолобив до немай къде. Направиха ми едно модерно палто, но не го направили, както аз исках, и изведнъж като кипнах, турих палтото в собата вътре и го изгорих. Сега питам себе си: Ти като изгори палтото, поправи ли го? Нахуках грехарина. Човекът казва: Дај ще го поправа както искаш ти. Ако не може да се поправи, ще взема палтото, ще взема друг плат и ще го направя. Защо ще гориш грехата? Аз искам да му дам морал, че грехата трябва да бъде хубаво направена, като на някой цар. Всяка една греха може да се поправи. Всичко в света, което ни се случва е за добро, и добро и зло е все за добро. Най-неразбраната работа е това.

Някой път някои казват: Дяволите Господ да ги гори. Има една индуска философия: Дяволът като съгрешил, понеже бил много горделив, турил го Господ, че го горил хиляда години. Извадил го Господ и той казва: Не те признавам. Аз съм такъв, какъвто и ти. Още хиляда години го горил и пак същото казвал. Огънят не го хваща. Не се плаши от огъня. Тогава Господ обърнал друго: държал го хиляда години гладен и започнал дяволът да се клати, поомекнал. Като го държал още хиляда години гладен, казва: Признавам, ти си ми баща, няма какво да се прави. Дяволът като го турят на глад, той човек става. Мислят сега, че дяволът во веки веков ще мъчи хората. Какво значи во веки веков? Два пъти ще го умножиш - сто по сто прави десет хиляди. Значи десет хиляди години като го държат гладен, дяволът ще омекне, ще дойде като блудния син, ще се разкае и Господ ще му прости. Понеже големите братя са причина за нашето съгрешаване, големите братя ни изкараха от този път, видяхме те какво правят. Господ наказва тях и казва: По пътя на братята си няма да ходите. Онези са братовчеди.

Единственото нещо, което е хубаво е спокойствието. Защо човек да не бъде спокоен? Знаете какво нещо е спокойствието. Вие мислите, че един човек, който плаче, че той има страдание. Аз съм проучвал хората. Те нямат много страдания, техните страдания не са толкова големи. Не че нямат страдания, имат, но страданията им не са големи.

Разправяше ми пак един българин, от доста благородно семейство. Казва: Като бях малък, бях направил една доста голяма пакост, пък баща ми беше много строг. Всякога не бие, веднъж бие, но като бие, много бие. Бях направил една погрешка, че трябваше да ме бие. Измислих, че съм болен. Разболях се, че ме хвана треска. Майка ми ме зави под юргана. Иде баща ми и пита: Тук ли е Атанас. Болен е, казва майка ми. Баща ми откри юргана, че ме гледа, гледа, поусмихна се малко и нищо не ми каза. Като се поусмихна тури юргана отгоре ми. Аз казвам: Направиш една погрешка, усмихни се малко, тури юргана и поправи погрешката. Да допуснем, че един майстор техник турил колелото наопаки. Срамота е да каже, че не може да поправи тази погрешка. Ако е майстор да го тури наопаки, какво му коштува да вземе да отвърти винтовете, да извади колелото и да ги завърти наново. Всеки, който направи една погрешка, той е майстор. Да обърне колелото и да го постави на право, че да свърши работата. Направиш една малка погрешка поправи я. Всичките погрешки са малки.

Та казвам: Когато дойде да се проповядва, лесно се проповядва. Ако бих казал, че човек трябва да дава повече отколкото той дава, колко повече трябва да дава. Вие ако искате да станете търпеливи, трябва да станете бакали. Ако искате да бъдете търпеливи, станете чиновник, дето се продават марки или някои книжа, или станете един стражар, пътя да показвате на хората. Или, ако искате да станете търпелив, станете раздавач на писма. Някой път като раздавач носиш едно писмо, с което

съобщават, че убили баща му. Такъв е законът: ако му занесеш два-три пъти подобни писма, казва: Иде онзи, той пак носи някаква беда. Ти, раздавачът започваш да ставаш виновен за писмата, които носиш. Ако носиш писма, в които съобщават, че някаква голяма сума му изпращат, веднага се развеселяват хората. Щом не носиш хубави писма, не си виновен ти, ти не си написал тези писма, трябва да ги носиш. Често в света вие сте такива раздавачи на писма. Считат ви виновни, че носите такива писма. Какво ще правиш с такива писма? Ето аз как разрешавам въпроса. Като станеш раздавач, носиш едно писмо, че умрял баща му. Ти като разбереш, ще идеш да възкресиш баща му, ще оживиш баща му и тогава ще занесеш друго писмо, че баща му оживял. Някой път носиш писмо, че парите са изгубени. Ти ще идеш, ще намериш парите, ще ги наместиш, и в писмото ще пишеш, че парите са спечелени. Няма да носиш писмо за умрелите. Дойде писмо, в което пише, че някой умрял, ще кажеш: Не раздавам такава писмо. Аз ако съм, така ще постъпя, то е заради мене. Трябва да има раздавач специален, който да носи писма за умрелите. Или като дойде едно писмо за гладуване, ще кажеш: Не раздавам такава писмо. Ще нося писма, които носят само най-хубавото. Вие в себе си туй не може ли да го направите? Занесете на себе си най-хубавите писма. Щом има лоши писма, оставете ги вън. Идеш от вън, от града, ще носиш писма вкъщи да ги четеш. Жена имаш, деца имаш, всичките писма навън гръж, не ги внасяй вкъщи. Че някой те обидил, защо ще носиш тази обидна вкъщи какво са ти казали. Аз съм забелязал тук и навън от Изгрева, току ми разправят как го обидили, какво му казали. Сега ви казвам: Онези, които разказвате, даже и на себе си не казвайте. Казва: Да мълчиш. Вие ще се намерите в положението на онези две съседки, които били от двете страни на една река, едната от едната страна, другата от другата. Едната била търпелива, другата сприхава. Започват да се карат за своите кокошки, за яйцата. Ед-

ната казва най-лошите думи, другата все си мълчи. Не, че тя е толкова търпелива, но тя търси начин да я ухапе на място. Онази ѝ казва: Кажу мари нещо, ще се пукна. Тя говори, онази мълчи.

Помнете едно нещо. Физическият свят не може да се реформира, както хората искат. То е невъзможно. Ние не можем да реформираме света. Аз може да реформирам себе си, както искам. Няма нещо невъзможно. Сиромаси. Ще тръгна със сиромашията си, ще намеря други сиромаси, ще тръгна с тях и ще започна да се шегувам. Като погледна грехите им, ще кажа. Тези са модерни грехи, вентилации има. Досега нечист въздух имахме, сега чист въздух влиза; отвсякъде вятър влиза. По-напред в тъмнина живееше тялото, сега през дупките е просветнало. По-напред главата в тъмнина беше, сега нямаме шапки, светлината дошла, че какво лошо има. Ами, че едно време, ако човек не носеше шапка, смяташе се срамно. Сега вече културни хора, дипломати тръгнаха без шапки, боси, само една подложка под краката им, без палто, само по риза, турена под сакото. Ние не трябва да държим. Измени се този възглед. Казвам: Какъв трябва да бъде възгледът на духовните хора? Ние казваме: Оня свят. Че оня свят, то е разбираният свят, в който хората живеят. Запример, вкъщи, аз не мога да имам затвор за децата си. Държавата може да има затвор, тя може да разполага, то е оня свят, дето казват, че отишъл богатият и Лазар. Тук то не се отнася до моя свят. Във вашия свят за децата си затвор няма да имате. Във вас болница няма да има и лекар няма да има. Но във външния свят лекар може да намериш. Във вашия дом свещеник няма да имате. В кой дом има свещеник или учител? Учителите са отвън, децата от нищо не се нуждаят. То е онзи закон, дето в Писанието се казва, че всички ще познаят Господа. Ще Го познаят тъй, както децата познават баща си и майка си.

Та казвам: В себе си ние може да имаме един свят

без затвори, без погрешки, без престъпления. Като погледнеш да видиш, че никъде не си направил една погрешка. Срещнеш един човек, който е красив, радвай му се. Срещнеш един грозен човек, пак му се радвай, и на него се радвай. Защото красотата и грозотата са два полюса. Ако няма грозота, не може да има и красота. Грозотата е сянка на красотата. При грозотата красотата изпъква. То е философия сега. Злото е сянка на доброто. Доброто без злото не може да се прояви. Ти не можеш да разбереш това добро, ако нямаш сенките. Туй е в умствения свят. А пък отвън злото, което правят хората, то е само на физическия свят. Да се прави добро е една необходимост. Добро има само на физическия свят. Казвам: Един човек е добър, когато ти даде хляб. Един човек е добър, когато ти даде вода. Един човек е добър, когато ти даде грехи, обуща, книги, пари ти даде- изключително материални работи.

Та казвам: По какво ще се отличават новите хора? Ще кажеш: Господ това ми каза, онова ми каза. Вие изследвайте живота на проповедниците. Господ много работи казал на проповедниците, но тия проповедници каквото Господ им каза много малко са приложили. Първата заповед, която Господ им даде, да не ядат от гървото на познание на доброто и злото, те не послушаха. Адам получи първата заповед и той даде първата заповед на Ева, но тя не послуша.

Сега в 13-та глава четем: Постъпвайте тъй, както вие знаете. Каква е мярката? Мярката е следната: Един човек, който те е лъгал 99 пъти, имаш право на стотния път да му се скараш. 99 пъти като те лъже, ще му вярваш, като те излъже сто пъти, ще го изтласкаш из къщи и нищо няма да му дадеш. На 99-ия път, като че не те е лъгал, на стотния път ще го изхвърлиш. Някои от вас изхвърляте още на първия път; като ви излъжат - вън от къщи. Някой на десетия път, на 20-ия, 30-ия, а правилото е на 99-ия път, но на стотния път ще го хванеш и ще го

изхвърлиш навън.

Та сега въпросът сега в търпението. Като те излъже някой не на първия път, не на втория, но 99 пъти ще търпиш, като те излъже 100 пъти, тогава само можеш да го изхвърлиш навън. Тогава е на място. Казвам: Ако има един от вас, когото 99 пъти да са лъгали, че е вярвал, искам да го видя, да се разговоря с него. Досега съм срещал хора, които са ги лъгали един път, 2,3,4,5,10,20,30,40,50 пъти съм срещал. От 50 пъти нагоре по-малко съм срещал. Тогава оправдавам постъпката на Христа. Евреите го лъгаха, лъгаха го и на стотния път направи бич от върви, изпъди ги навън, масите прекатури. Каза: Кой ви дал правото този дом да го правите разбойнически? Но 99 пъти те го лъгаха. Помнете търпението е до 99 пъти. Дойде ли сто, камшикът вече иде. Камшикът ще дойде не на 2,3,10, но по Бога ще дойде след 99 пъти. Тогава вече камшикът е на място. По еврейски ще бъде. Сега то е закон. Колко има още да се учим. Търпението е във всяко едно отношение. Колко хиляди години Бог ни търпи и изпраща слънцето да ни грее, изпраща ни блага и добрини и на най-лошите хора. Все ще намери нещо да даде и на най-лошите хора. Даже повече храни лошите. Вие не разбирате. Аз по някой път не искам Господ да ме храни много. Знаете ли какъв е законът? Господ е добър, но ако аз не съм добър! Някоя овца много добре я хранят, угоят я, дойде господарят, пипне я намери че е охранена. Ако аз съм от тези неохранените, повече ще живея, щом съм от охранените по-къс живот ще живея. Аз съм богат човек, ще ме оберат. Кого обират, богатия или бедния? Богатите са изложени много повече на страдания и страх да си изгубят живота. При сегашните условия богатството носи много страдания. И сиромашията носи страдания. Да говориш истината, това може да ти донесе страдание. Направиш една погрешка, чиновник си, казваш: Ще говоря истината, както е станало ще кажа. Може да пострадаш. Разправяше ми един български майор: Бях решил да гово-

ря истината. Бяха ме поставили в полка домакин на конете и магаретата, да се грижа за тях. Едно магаре както било завързано се увило и се удушило. Питат ме как се е удушило магарето. Аз разправих как се удушило, полковникът ме арестува за три дена. Аз се обърнах и му казах: Господин полковник, аз досега веднъж реших да говоря истината и три дена ме арестувахте, бъдете уверен, за бъдеще никога няма да се опитвам да кажа истината как е умряло магарето. Погрешката къде е? Никога не ставайте домакин, като не знаете как трябва да се отглеждат магаретата. Ако магаретата са в едно естествено състояние, не са вързани с въже, ами сами ходят, няма опасност. Но щом са свързани с въже има опасност да стане някаква погрешка. Ето къде е причината. Ето къде е погрешката. Ние туряме юлар на животните. Правилата, които туряме на себе си, толкоз правила, връзки навсякъде. Ако си някой чиновник, banker, касиер, дойде някой твой приятел и ти се примоли да му дадеш една сума от десетина хиляди лева. Обещае, че след два-три дни ще ги даде. Ти изведнъж си щедър, дадеш парите, но след два-три дена не ти ги връща. Случи се, че дойдат и ти направят ревизия. Или трябва да лъжеш, или трябва да кажеш как се е удушило магарето. Щом кажеш, веднага уволнение, глобяване и затвор може да има. Говоря за света всичко. Аз ще оставя света. Вземам тия положения от света, понеже в света всичко както върви, е много хубаво наредено. По-хубав свят не може да стане от този. Но мога да създам в себе си един идеален свят. Аз съм ясно-видец, виждам, че иде един да ме ругае, аз ще взема, ще ида на друго място, не му давам възможност да ме срещне. Зная му слабостта, иска да ме ругае, че 25 лева не съм занесъл навреме. Аз му изпращам 50 лева. Пратя му ги с едно писъмце, като го види, вече няма да ме ругае. За 25 лева ще ме наругаят на общо основание. Какво ще му давам възможност. Ако нямам пари, ще ида в гората някъде. Няма да му дам възможност да ме ругае. Че ми дал 25

лева според моите разбирания, тия пари не са негови. Аз съм виновен, че не съм предвизил, виновен съм, че съм взел 25 лева, мен не ми трябваха 25 лева. В дадения случай ми трябваха 25 лева само за хляб. Понеже исках да се осигуря, взел съм повече, взел съм 25 лева. Колко ми трябват за днешния ден? За утрешния ден Господ ще се погрижи. Това е закон заради мене, не е закон заради другите. Заради мене е този закон. Пет лева ми трябват само. За другите хора какво трябва, това е тяхна работа. За мене в бюджета чета, че пет лева ми се изпращат за хляб. Тези 5 лева ще ги имам. Но ако аз си позволя един лев повече да взема, то остава за моя сметка. Тогава идат всичките погрешки.

Сега да ви приведа друг пример. С какви обуца се обуват птиците? Не ходят ли боси? Но хвъркат. Значи, ако птиците можеха да разрешат въпроса за обувките, защо ние да не можем да го разрешим? Има един начин на разрешение. Има и други противоречия в природата. Една пеперуда, която е хубаво облечена, носи царска греха, която струва милиони, нито една царска гъщеря не е носила такава греха, хубава като пеперудата. Дъждът е потребен за растенията, но този дъжд не е потребен за тази хубаво облечена пеперуда. Ако тя си позволи да лети, когато има дъжд, цялата греха, която струва милиони, ще ѝ отиде. Но тя не пита, тя е метеоролог, знае кога ще се развали времето, като някой геометър, намира някой лист, ако не може да намери някоя гупка да се скрие, ще намери някой лист, под който ще се скрие така, че накъдето да го върти вятърът, да не я намокри. Защо аз като пеперудата да не мога, като иде някоя голяма беля, защо да не се подслоня под някой лист, че откъдето и да иде дъждът, да не капне нито една капка на грехата ми. Ако една пеперуда може да си спаси грехата, защо аз да не мога да спася моята?

Сега аз мислех да прочетем тук лекцията “Закони на Доброто” от книгата със същото заглавие, но вие ще

си я прочетете вкъщи.

Няма нищо, което да е невъзможно за човека. Аз зная, че когато човек има прави отношения към Бога, Бог го благославя. Всеки ден той няма да бъде в лишение. Туй се отнася до човека, отнася се до обществото. Много добре хората знаят тия връзки. Ако един народ страда, хората нямат еднакво отношение към Бога. Бог изисква всички да имаме еднакви отношения към него, думата му на гве да не правим. Каквото кажем, трябва да изпълним.

От вчера имам един пример. Сега с грехата си отивън. Забелязах, че има леке, мислех да намеря нещо да изчистя грехата. Някой път сапунът не чисти, има други прахове. Идва една сестра и казва, че хумата чистела. Една млада сестра гледам ѝ грехата, и нейната греха оцапана. Казвам: Ти трябва да си изчистиш грехата, да идеш да купиш хума да изчистиш грехата, пък и за мене да купиш. Тя казва: Днес не искам да ида, в понеделник ще ида. Аз мълча. После ѝ рекох: Хумата, която ще купиш в понеделник, тя не чисти; хумата, която купиш днес, тя чисти лекетата. Казвам: Ако днес не купиш хумата, не чисти. Казва: Не искам. Казвам: Искам да ми направиш една малка услуга, като купиш за себе си и за мене ще купиш. Ти отлагаш за понеделник, но и аз ще отложам моята работа. Като казах, че ще отложам работата, изведнъж тръгна. Другата сестра казва: Сестрата разбра закона. Иде сестрата, носи хумата, дали ѝ правилото как се чисти с хумата. Кажете ли ти Господ да купиш хума, да изчистиш грехата, не отлагай за понеделник. Всяка една работа навреме свърши. Никога не отлагай. Една малка мисъл, която ти дойде на деня, не я отлагай. Отложиш ли ти вече нямаш условия. В момента, в който ще изпълниш тази мисъл, в дадения момент, за дадения случай трябва да изпълниш. Отложиш ли за другия ден, въпросът е друг. Сега ще кажете: За бъдеще може да бъде добре. В деня онова, което ми се дава, малкото, трябва да го направя. В туй е свободата. Не от страх доброволно трябва да го

направи, за себе си. Аз казвам на сестрата: Аз ако съм на твоето място и аз ще уда. Тя още като упорствуваше, казвам: Не искам да бъда такъв. Щом трябва хума, ще уда веднага. Щом направя една погрешка, да не отлагам след 4-5 дена или няколко месеца, но в същия момент, като направиш погрешка, изправи грешката, не отлагай. Направиш някаква погрешка, прическата ти е разчорлена, или яката ти е вдигната, този закон навсякъде работи; искаш да идеш някъде, поправи яката, иди пред огледалото, поправи погрешката. Не мисли, че нищо не знаем, и че е малка погрешка, че яката е изкривена. Поправи погрешката. Имаш едно малко леке, казваш: Друг път ще го изчистя. Сега вземи, че го изчисти. Каквото си видял, не го оставяй. Малко косата разрошена, вземи гребен вчешу косата си. Тази малката работа, ако сега не поправиш, за бъдеще ще причини голяма дисхармония. Вземи гребена, вчешу се, измий лицето си със сапун да е чисто. Казвам: Духовните хора ходят разгащени, чорапите паднали, лекета по грехите, за Бога мислят. Не, не може по старому. Новите хора в света трябва да са спретнати, косите вчесани. Може да имате сто ями по грехите, но всички да са чисти, да няма никакво леке отгоре. То е закон заради вас. Не можете да го наложите на света, вие може да го приложите, има си приложение. Казвам: Ако вие го приложите, ще имате много по-добри резултати от други философи.

Една сестра иде при мене, правила едно резюме да ми го чете. На една от моите беседи правила резюме, не го харесвам. Казвам: Това резюме, сестра, не ми харесва, както го правиш. Каза: Учителю, десет пъти още ще опитам. Втори път ми чете пак, не ми харесва. Давам ѝ от Толстой да прочете няколко разказа, казвам: Направи го тъй, както Толстой пише. Тя като прочела, носи ми книгата и казва: Той е гениален човек, майсторлък има там. Като пише човекът тъй хубаво, че никого не засяга, изнася факти. Излага обективно, като четеш, виждаш, че не

може другояче. Не дава никакви коментари. Рекох: Сестра, не върви. Туй резюме ще го оставиш, намери друга лекция и направи едно резюме. Носи го. Казвам: Това горе-долу. Когато правите едно резюме, направете го като свят. Когато казвате един стих, кажете го както трябва. Не го изопачавайте. Когато казвате една Божествена истина нищо не отнемайте и нищо не притуряйте. Може да притурите, но Божествената истина не търпи. Кажете истината тъй, както си я разбрал. Нито я смалявай, нито я увеличавай. Да се благодарим, че за бъдеще имаме условия да проявим по-добре любовта. Ние ще дойдем до положение да разберем любовта. Когато я разберем, да не се страхуваме. "Това е живот вечен, да познаеш Тебе, единаго, истинаго Бога и Христа, Когато Ти си пратил." Ти не можеш да познаеш един човек, докато не го обичаш. След като го обичаш, ти ще го познаеш.

Идва една друга сестра и на нея ѝ дадох едно правило и на вас ще го дам. Две правила ѝ дадох: Слушай, сестра, че ти ме обичаш, това е твоя работа. Аз не се меса в твоята работа. Че ти възприемаш моята любов, то е пак твоя работа. Ти като ме обичаш, ти печелиш, понеже ти се облагородяваш. Ти като ме обичаш, ставаш проводник на Божественото благо, Божественото като ми не през тебе, ти се ползуваш. Ако аз съм обект на твоята любов, аз съм последният човек, който ще се ползувам от твоята любов. Онова, което приемам от твоята любов, ти не искай да знаеш как аз оценявам твоята любов. То е моя работа. Понеже аз, както оценявам, така ще се ползувам. Ако оценявам добре, добре ще се ползувам; ако оценявам зле, аз ще губя. Казвам: Аз не се интересувам, как ти приемаш моята любов. Ако я оценяваш, ти се ползуваш от нея, ако не я оценяваш, ти губиш. Ако ме обичаш, ти се ползуваш, ако не ме обичаш, ти губиш. Ако аз оценявам любовта ти, аз печеля. Може да ме питаш: Ти обичаш ли ме? То е много общо казано. Като идете в къщи и свещите са запалени, питате ли : Горят ли

свещите? Ти сам ги виждаш, запалени ли са свещите. Има неща, за които не трябва огън да гори. Ти имаш огън, ти го виждаш този огън. Туй, което не виждаш, питай за него. Това, което виждаш, кажи: Рагвам се, че огънят гори, рагвам се, че свещите светят много добре. Казва: Свириш ли добре? Аз не искам коментари. Ухото, което Бог ми е дал, като слуша, казва: Много хубаво свири, много ми харесва свиренето. Аз зная като свири, че огънят гори добре. Няма да я питам, добре ли свириш. То е нейна работа, не моя.

Онова, което Бог ви е дал, оценявайте го. Той ни е дал добър, отличен ум. Дал ни е такъв ума, дето не сме го оценили. Казвате: Да ми даде Господ друг ум. Ума ни Господ не го иска, но Той иска нашите сърца. Казва: Дай сърцето си. Господ иска да ни даде други сърца. Кое ще приемем? Писанието казва: “Сине мой, дай си сърцето.” Господ иска това сърце, от което сме недоволни. Ние не го искаме и него. Господ иска да Му го дадем. Ние искаме Господ да ни даде други сърца. Казва се в Писанието: “Ще им отнема каменните сърца и ще им дам плътски сърца и ще напиша закона си на тях и ще ме познаят от голям до малък.” Ако имаш каменно сърце, как ще разбереш света? Ще разбереш, че всички хора са направени като тебе. Каквото и да правят ти ще знаеш едно. Щом Бог ти даде едно сърце от плът, ще познаеш, че всички хора имат плътски сърца. Казвам: Такъв е законът: Щом аз обичам хората, ще мисля, че всички хора са добри; щом не ги обичам, мисля, че не са добри. Ако обичаш, всичко е добро в света, ако не обичаш всичко е зло в света.

Та казвам: Приложете любовта в себе си. Светът днес е оправен. При обществото, ако чакате, хиляди години ще минат, докато обществото се оправя, докато стане това, което търсите. Хиляди години ще вземе, хиляда, две, три хиляди години, докато то дойде. Три хиляди години като те турят като дявола на изпитание, ще кажеш: Господи, без Тебе не мога. Без любовта ти не мога.

Трябва три хиляди години да те горят на огън, три хиляди години да гладуваш, 6 хиляди години да минат, за да кажеш: Господи, без любовта нищо в света не може. Шест хиляди години са минали, даже две хиляди години са надминали повече. Осем хиляди години как Адам излезе из рая. Вие сте закъснели с 2000 години. Който не е приложил закона да го приложи вече. Аз ви извинявам. Някои сте спали дълго време, не сте чули обявленията. Сега, който е чул това обявление, да приложи закона. Приложете го вътре в себе си, за да ви тръгне всичко напред. “Бъдете съвършени, както е съвършен Вашият Отец небесен.”

Законът е: Обичайте хората, както Бог ги обича. Праца слънцето на земята, направил земята, предвидил всичките блага. И когато на Господа Му говорят нещо, че някой е сбъркал, Той казва: Ще се поправи, ще се поправи. Когато ни укоряват пред Господа, Той казва: Ще се поправят. Кои каквото и да каже, Той казва: Ще се поправят. Кои каквото и да каже, казва: Ще се поправят, ще се поправят. Всякога, когато укоряват някого пред Господа, Той само се поусмихне малко.

В един от разказите си Толстой разправя, че един ангел като направил една погрешка, изпратили го на земята. Докато живял този ангел три пъти се усмихнал. Като разбрал първата си погрешка, той се усмихнал, понеже познал погрешката си. Видял, че Господ му е простил. Втори път и трети път се усмихнал, когато Господ съвършено му е простил. Когато Господ се усмихва, Той прощава. Всемилолюбив е Господ. Милолюбив е и прощава всичките погрешки. Този ангел дошъл на земята да поправи погрешката си, шил най-хубавите обуца, Толстой както го разправя. Като дошъл един руски помещик да му направят най-хубавите обуца, този ангел му скроил чехли за погребение, не направил обуцата. Обущарят мислил, че е голямо нещастие. Но след половин час казват, че не трябва хубави обуца, а само обуца за погребение. Обущарят го попитал: Братко, аз те видях три пъти да се

усмихнеш, защо, на какво се дължи това? Ангелът тогава му разправя своята погрешка и защо е дошъл на земята и защо само три пъти се усмихнал.

Когато Бог ти прощава погрешките, Той се усмихва. Щом не се усмихва, погрешката е останала. Ще дойде някой твоят приятел и ти се усмихне, Господ е простил. Всеки брат, който ви се усмихва, Господ ви е простил вашите погрешки. Вие искате да знаете, защо ви се усмихнал. Във всяка усмивка, който и да ви се усмихне, Господ ви е простил една погрешка.

Ще станем добри, аз виждам това.

Отче наш.

13. Утринно слово
16.ІІ.1941 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

М А Л К А Т А Л Ю Б О В

Добрата молитва
В начало бе Словото
Ще прочета 10 глава от Евангелието на Матей.
Духът Божий
Прочете се лекцията “Малкото Добро” от “Ценното из книгата на Великия живот”.
Изпяхме “Иде, иде”

Най-малкото добро не е нещо статично, то е динамично. Най-малкото добро е почти без никаква тежест. Всичко съдържа в себе си, не тежи, носи се лесно. Най-голямото добро няма да може да го носите. Да допуснем, че ви харижат цялата земя, какво ще правите с нея? Колко години ви трябва да я обиколите, да видите имането, което Господ ви е дал. Да допуснем, че ви подаря месечината, даром ви я дам, имам право да ви я дам, кой ще иде там? Ако имате малкото добро, ще идете. Понеже имате голямото добро, затворен е пътят за месечината. Всичките хора не постигат, понеже имат статическото голямо добро, вследствие на това всичките пътища за постижение са затворени. Ева затвори пътя, понеже искаше голямото добро, искаше да бъде като Бога. Изгуби рая и всичко.

Та сега в ума ви сега големи работи, големи мисли, да бъдете силни, да бъдете учени, да оправите света. И сега го оправят навсякъде, бият се, карат се, делят се, съдят се, затварят се - все голямото добро. Недоволен си, ти имаш голямото добро. Много си учен, голямото добро имаш. Че всичките учени хора, философи на миналото, ако биха дошли сега и децата ще им се смеят. Те са твърдели такива глупави работи, че сегашните деца са по-умни. Старите гърци философи мислеха, че слънцето едва било голямо колкото Атина. Даже считаха, че мно-

го му дават. Тия философи считаха, че земята е голяма, пък слънцето е наравно най-много с Гърция. Сега и децата знаят колко е голямо слънцето.

Малкото добро, това е първият плод на любовта. Когато човек приеме малкото добро, в него ще проблесне този, който никога не го е виждал. Аз вземам тия думи от Писанието, дето казва: “Да се новороди човек”. Да се роди човек от Бога. Казва: “Роденият от Бога, грях не прави, не се заблуждава.” Сега хората по някой път ги е страх да не би Господ да ги завладее. Че какво ще придобие Господ, ние какво ще му дадем? Ние сме излезли от Него, страх ни е да не би Той да ни завладее. Чудна философия. Казваме, че ще изгубим своята индивидуалност. От Бога излязъл, пък го е страх да влезе в Господа вътре, ще се изгуби. От Господа излязъл, не се изгубил, сега като влезе в Господа, го е страх, че ще се изгуби някъде. То е все едно да влезе човек между умните хора и да го е страх, че ще подивее. Някои питат: Всичките хора като станат добри в света, какво ще правят тогава? Питам: Сегашният живот на какво мяза? Значи да идеш при някой гостилничар, хубаво се наядеш, но законът е такъв, ще трябва да платиш. Ако нямаш пари да платиш, ще вземат да те набият хубаво. Излезеш вън, казваш: Биха ме, но се наядох. Влезеш на едно място, ядеш, бият те. Влезеш на второ, бият те. Навсякъде те бият. Питам: Каква полза има от таква ядене? И вас ви бият сега. Таман си спечелил нещо, ще те бият. Като влезеш в новото, в най-малкото добро, че като влезеш и като излезеш, без бой да бъде. Да влизате и да излизате без бой. Да станеш приятел с гостилничаря. Онзи гостилничар, който приготвил всичките яденета, как мислиш, той мяза ли на нас? Той приготвил хиляди гозби от слънчеви лъчи, събрал най-хубавата материя, най-хранителната. Като идеш там, нищо не ти взема, нищо не плащаш. Казва: Заповядай да ядеш. Поканва ви.

По някой път се чудя на онази голяма неблагоприят-

ност, която хората имат. Той гледа светлината и е неблагоприятен. Гледа света и е неблагоприятен. Исква големи работи. Хубаво, ако Господ би ни направил такива големи прозорци, очи като прозорците, сега очите са малки, но чудното е, че през тия малките очи виждаш по-добре, отколкото с един голям прозорец. Ако имахте таква едно голямо око, знаете ли колко ще тежи то. Затова любовта е малкото в света, Бог се занимава с малките работи. Ако искаш да познаеш хората, ще се занимаваш с големи работи. Хората другояче не можеш да ги познаеш. За да се запознаеш с хората, с големи работи трябва да се занимаваш. За да се запознаеш с Бога, малкото добро трябва. Върху туй е говорено: “Да намерим Бога чрез малкото добро.” Ако искаме да намерим хората, чрез голямото добро. Ако някой от вас желае голямото добро, вие няма да познаете Бога, но хората. Големите работи са създадени за хората. Бог създал малките работи за себе си, пък големите работи създал за хората. Но вижте какъв е законът: Големите работи не могат да станат по-големи. Големите работи може само да се смалят; малките работи може да се увеличат само. Малките работи по-малки не могат да станат. Малкото има свойството да се увеличава, голямото има свойството да се смалява. Хората, които търсят големите работи, мислят, че големи ще станат. Добрият не може да стане по-добър, той трябва да се смалява вече. Който намери малкото в този Божествен път на нещата, всички неща се увеличават. То е разграничено. Трябва да знаете, че големите работи са смаляват, малките работи се увеличават. Динамически законът е верен. Рагвайте се на малката любов. Някой човек ви се усмихне, погледне ви с един хубав поглед, вие не сте доволен, вие искате да го хванете за ръката, да се ръкувате, искате да ви говори, да ви даде угощение, да ви заколи агне хубаво, да ви даде грехи, някой голям пръстен с някой диамант като кокоше яйце. После искате голям човек да станете, министър с голяма зап-

лата. Много проста работа 2000, 3000, 4000, но 10000, 15, 20 хиляди, един милион. Един милиардер повикал един секретар в Америка, че му дал пет милиона долара да му оправя сметките. Колко души може да получават такива заплати? То са приказки от хиляда и една нощ.

Казвам: Малката любов, но голямата разумност! Малко да е човек разумен е друго. Казвам: Противоречието седи в методите. Два пътя има: единият - широк път, другият - тесен път. Единият път е на малките постижения, другият е на големите постижения. В истинския живот трябва да се започне от малките постижения. То е естественият път. Децата не се раждат много големи, малки се раждат. Едно дете в утробата на майката с микроскоп първоначално трябва да го видите, като влезе в майката. Малко е то. После, след като седи девет месеца, майката го храни и то едва излиза от майка си и тежи 3-4 килограма. След време туй дете стане 50, 60, 70, 80 кг. Наскоро четох за един, който тежал 350 килограма, че като умрял на третия етаж, не могли да го снемат през вратата, че го пуснали от прозореца.

В нас в новото учение се изисква не само да се говори за Бога. Аз по някой път търся най-простите думи. Защото има думи, с които не можеш да изразиш една идея. Като ги изречеш, големи думи са те. Благородство, величина, грандиозност, планина, море, океан, земя. Големи работи са. Нашата земя едно време била много малка, сега се вижда голяма. Иде ми на ум, бих казал една дума, която е неразбрана дума. Тя първоначално е била малка, като някое малко дете, едно шеговито дете, много палаво. Нарича се, че била неустроена. Доцяло ѝ се да стане видна, оплакала се на Господа. Господ дошъл, започнал да я облича, дал ѝ големи подаръци на земята и сега е госта богата. Всички ние я наричаме майка. Някой я целуват. От вас има ли някой, който да е целувал земята? Може би някой път насила. Тя по някой път е госта възискателна. Като вървиш някъде, препънеш се, паднеш, целунеш я. Аз

понеже зная, по някой път, като вървя по земята, за да ни спъне, бутне ни, че аз си туря ръката на земята. Казвам: Толкоз чиста и свята, че целуна ръката си, на нея ѝ е приятно. Доста обича да я целуват. Сега тази идея изглежда противоречива. Как е възможно тази земя, мъртво нещо, как ще го целунеш. Как е в ябълката, която вие обичате. В земята право е, има нещо, което е мъртво, но има нещо, което е живо. Понеже гържиш отрицателната страна. Ако имаш любов към земята, ако я разбираш както Бог я разбира, ти ще почувствуваш онази разумност. Като се интересуваш, ти ще почувствуваш, че в нея има съзнание, веднага чувствуваш радостта ѝ, като си неблагодарен, и тя те гледа с презрение. Тогава ще произведе неприятност, тук ще паднеш, там ще паднеш. Тя е касиерка, но не ти дава.

Та казвам: В света трябва да имаме малкото динамическо добро, този ключ. Любов трябва да имаме и към земята. Трябва да мислим за нея такава, каквата е. Ние за земята имаме онова понятие, както децата на една майка, която не я слушали, тя направила една страшна, голяма гугла-страшилище с един образ. Облякла се в него и един ден влиза в стаята при децата, размахала се, децата клекнали, започнали да плачат, тя си маха ръцете. Излиза, хвърля костюма си, като влиза майката при децата си, те се хвърлят в обятията ѝ, казват: Едно чудовище щеше да ни изяде. - Не бойте се, аз ще му кажа да ви не бута. То не може да ви изяде, трябва мене да пита.

Та сега и вие често се плашите от тази голяма гугла в света. Там, дето няма любов, дето няма това малко добро, тази се явява. Всичките нещастия се дължат на отсъствието на малкото добро, на малката любов. Тогава всичките гугли се явяват. Всичките нещастия се дължат на това. В новия живот, туй трябва да се опита. Да опитаме реалното! Да благодарим на Бога, като видим, че слънцето изгрява, да благодарим на Бога, че то ни удостоверява със светлина. Виждаме едно гърво, да благодарим

на Бога за плода, който ни дава. Идем при един извор, ще благодарим на извора.

Тази вечер ме събуди вятъра, не можах да спя. Разсърдил се нещо. Слязох долу. Сега, цялото здание се тресе. Не мога да търпя. Разлюлява ме като дете в люлка. Аз сега и мисля. Казва: Да си поиграем малко. Рекох: Не е време за игра сега. По едно време започна да вали. Търся една беседа. Намерих беседата - духа вятърът. Намерих друга, пак духа, не престава. Търсих, търсих, не престава. Като намерих тази беседа "Малкото добро", престана. Започна да утихва, изясни се небето. Намерих една - духа вятърът, казва: Не може. Намерих тази книга, хайде пак аз ли да го чета? Хайде да го чете някой, да го не чете някой много голям човек, но малък да бъде. Сега може да питате защо аз не го чета. Голям съм. Та казвам, в живота - дайте на някой малък да чете и вие слушайте. Малките работи са хубави да ги слуша човек. Хубаво е да слушаме малките деца, като говорят за любовта. Хубаво е да слушаме дърветата, като говорят за любовта. Хубаво е да слушаме изворите, като говорят за любовта. Хубаво е и вятърът да слушаме, като говори за любовта. Този, големият вятър казва: Знаеш кой съм аз! Казвам: Всичко можеш да разрушиш, къщи да разрушиш, влага да разнесеш. Той казва: Всичко туй мога да направя. Казвам: Какво ще се занимаваш с големите работи, с малките се занимавай. С малките работи не иска да се занимава вятърът. Най-хубавото в света е малкото добро. Малката любов, която трябва да проявим. Малко нещо се изисква от всинца ни. Да бъдем благодарни - каквато и работа да вършим, каквото и положение да заемаме. Във всичко да се стремим да бъдем благодарни в дадения момент. Не постоянно, не същото състояние да го държим с дни, но в даден случай да бъдеш благодарен за всичко онова, което providението ти дава.

Тогава казва стиха така: "Който не взема малкото добро, малката любов и не я носи в себе си, той не може

да бъде ученик на новото учение." Значи никой не може да се извини. Най-малкото трябва да се вземе, да се приложи. Запример, между вас има много недоразумения, които трябва да се изправят. Недоразумения има между ума и сърцето. Недоразумения има и между вас. Всичките тия недоразумения трябва да се примирят. Трябва да се примирят и противоречията. Да кажем, някой от вас е недоволен от себе си. Като се погледнеш, остарял си, трябва да се възрадваш, че си остарял. Разболял си се. Да се зарадваш, че си се разболял. Направил си някаква погрешка, да се зарадваш, че си направил погрешка. Направил си добро, пак се зарадвай. Каквото и да направиш, радвай се на всичко. Ще имаш две разбираня за нещата. Много мъчна работа е туй да се радваш, да те оберат, пак да се радваш. Че ако те оберат, когато си в морето, че няма ли да се радваш? - Ти си в морето и носиш 50 кг. злато, увиснало на врата. Ако дойде някой да те обере, няма ли да ти спаси живота? Като вземе този чувал, ще можеш да плуваш, иначе с него ще идеш на гръното.

Казвам: Туй, което ни освобождава, то е любовта. Защо? - Законът на малкото добро, на малката любов, ако хората я възприемат, то е едно благо. Човек, който обича, той ще бъде на разположение на всичките хора. Хората няма да се изнудват едни други. Ако да кажем едно общество - ако би живяло с малката любов - всички така да служат на Господа и Господ да е господар, а ние само да сме слуги, какво противоречие ще има? Всичко ще бъде на ред. Сега злото е там, че всички сме господари, а Господ е слуга. Ако Господ стане господар и ние всички станем слуги, всичко ще тръгне на ред. Той е направил света и в него всичко е наред. Ние като слуги ще се научим как да служуваме. От сега нататък и млади и стари трябва да се учите да служуваме. И там, дето казва Писанието, не само на онези, които вие обичате, защото нашата обич на земята е голямата обич. Туй дето наричат "да обичаш враговете си", то не е малката обич. Имаш някой враг, и

него да обичаш. Казва Писанието: “Ако обичате тези, които те обичат”, какво правите повече? Ако обичате онези, които, не ви обичат, та и в туй отношение сега е подвигът. Всичките онези, които искат да разбират живота, имат Божието благословение.

Този е пътят. Често, аз проверявам същия закон. Някой ден аз реша да си дам почивка, казвам: Искам днес да си почивам, да размишлявам, да ходя, да се разхождам, да мисля за слънцето, за звездите, за големи работи. Него ден ще се заредят да хлопат на вратата: този хлопа, онзи хлопа, от големите работи трябва да се връщам, да се занимавам с малките работи. Дойде тъй да кипна. Аз сега вече нов метод турям. Като дойде някой и ми казва: Учителю! Казвам: Можете ли да ми направите една малка услуга? Дам му стомна да ми донесе вода, той иде за големи работи. Аз малки работи искам. Дойде друг и на него същото направя. Виждам още един иде, той иде и се чуди защо го пращам, казвам: И аз трябваше от големите работи, горе от слънцето, да иде до малките работи. Трябва да се връщам - казвам, ще донесеш малко вода.

Казвам: Тия неща в преносен смисъл са много верни. Когато искаме някой път да се поставиш на високо положение, тогава Бог те поставя на един малък изпит. Големият изпит, ще ни даде някоя малка стомничка, та ми иде на ума за онзи шоп, който дошъл за 40 гена от Цариград. Искал да се върне, постоял повечко отколкото трябва и започнал да се моли на Господа, да му даде кон или друго превозно средство, за да стигне навреме в Цариград. Въпросът е на живот, ако не иде навреме, ще го обесят. Среца го към Пловдив един турчин, язди на кон и подир върви едно конче. Като го вижда, шопът си мисли, Господ ми го праща, ще яздя на кончето. Но турчинът му вика и казва: Гяур, я вземи това конче да го носиш. Той казва, какво сгреших против тебе, да нося кончето? Този разказ е на Михалаки Георгиев. Българинът казва: Господи, аз ли не можах да се помоля, или Ти не ме разбра добре.

Когато желаем големите работи на този шоп, ще носим кончето. Няма по-хубаво нещо в света, човек да е доволен от малките работи, които върши. Няма по-хубаво нещо. Дойде ти една мисъл, която никой не вижда, тя ти носи толкоз радост, че ако ти би имал всичкото богатство, такава радост не би ти произвело. Казвам: Малките ония чувства, малките мисли и постъпки по някой път, произвеждат много по-голяма радост, отколкото, ако бяха ни дали наследство цялата земя. Заблуждение е, когато ние искаме да сме големи, да завладеем цялата вечност, пък всичко е на наше разположение. Всичко туй на земята е предметно учение, цялата физическа вселена е предметно учение. Ти в света можеш да се учиш, разходки да правиш по цялата земя и след като обиколиш, ще се върнеш, ще пишеш една теза и ще напишеш своите пътешествия, ще опишеш една своя добродетел, къде си ходил, какво си видял, какви същества Бог е създал, какви приключения си имал по пътя. Мъчно ти има навсякъде. Каква е била температурата на разните звезди. Какъв е животът на месечината, навсякъде. Та казвам: Малката добродетел, малката любов са основа, върху която трябва да се съгради бъдещето. Познание на Бога, когото човек познава. По кой начин ще познаем Бога? Да допуснем, че Бог ти даде богатство. Дойдат в мене мисли: раздай всичко, да го раздам, Бог ми е дал знание, след туй казва - иди при простите деца. Майките са, които раждат невежите деца, майката свършила два факултета, роди едно невежо дете. Туй малкото дете с години го учи. Ние имаме този път, ние сами се отказваме. Малките работи са, които ще ни повдигнат в света. Туй трябва да бъде като основа, няма да бъде другото. Както света върви, ще оставим света да си върви. Нямам нищо против големите работи, те са човешки. Малките работи са Божествени. Следователно, досега изучаваме човешкия свят. Отсега нататък ще изучаваме Божествения свят, той сега в любовта, която засяга най-доволните същества и урежда

живота на тези, на които никои не е уредил живота. Малкото добро, малката любов уреждат живота на онези, за които никои не се е грижил досега.

Следователно, пътят за постижението, новият път е Божественият свят, тъй го наричат. Ако не станете като малките деца, вие не можете да влезете в Царството Божие. Малките разумни деца, които да оценяват малкото добро и малката микроскопическа любов, която спасява света.

Отче наш.

14. Утринно слово
23.II.1941 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

Х У Б А В А Т А У С М И В К А

Добрата молитва
В начало бе Словоето
Ще прочета 5 глава от Евангелието от Матей.
Духът Божий

Има две неща, за които трябва да се говори и за които не трябва да се говори. Знаете ли кои са? Вие не обръщате внимание. Не трябва да се говори, когато имаш да даваш. Хич не обичаш да ти говорят, че имаш да даваш. Трябва да ти се говори, когато имаш да вземаш, тогава вече ти е приятно. Не трябва да се говори за погрешките на хората. Щом кажеш, че някой направил погрешка, неприятно е. Щом кажеш, че има някаква добродетел, приятно е. Не трябва да се говори за един човек, който не знае да пее. Кажеш че не знае да пее, стане му веднага мъчно. Като кажеш знае да пее, стане му приятно. Неприятно е като му кажеш, че е грозен. Като кажеш, че е хубавец, приятно му е. Не трябва да говориш на човек, че е болен, какво тъй е пожълтял. Ще му кажеш, че е здрав. Всичките духовни хора иждивяват Божествените енергии безразборно. Религиозните хора са много разточителни. Запример, той е скържав в яденето, не обича да яде много, не от убеждение, но скържавина има. Богат е, не иска той да харчи, вземе евтино от тук-от там, да не осиромашее. Религиозният мисли, че ако иде в Царството Божие, не може да влезне. Исква да пости, да кажат хората, че е много добър. Някой път казват, че си много добър, почтен си в обществото. Казват, богат човек е, къщи има, ниви има. Щом кажат, че нищо няма, никои не обръща внимание.

Ще ви кажа онзи анекдот за Настрадаин Ходжа. Влязъл той със своята работна дреха в едно турско кафене и както са насядали не на столове, но с кръстосани крака

на земята, никой не му обърнал внимание. Станало му мъчно. Направил си той хубав кюрк от лисичи кожи със сукно, облеча го и на другата седмица влиза в кафенето, всички станали, поздравили го и когато сяда, казва един: На Ходжата от мене едно кафе. Той взима кафето и го изсипва на кюрка. Друг казва: На Ходжата от мене едно кафе, той пак на кюрка го изсипва.

Сега ние се смеем, но някой път даваме важност на неща, които са второстепенни и третостепенни. Една млада сестра ме среща и казва, че тук на Изгрева имало кой да заповядва. Някои казват: Учителят заповядва, други казват: Някоя сестра, някой брат заповядват. В моите очи нито Учителят, нито някой друг заповядва. Господ направил земята да се върти в пространството. Господ я направил. Слънцето изгрява, не му казвам аз да изгрява. Казват: Учителят казва на слънцето да изгрява или Иван, Драган казва. Учителят какво ще заповядва на слънцето. Ако му заповядва, то няма да изгрее. Я вечерно време му кажи да изгрее, колко упорито е, то само изгрява, когато иска. Сутрин изгрява и вечер залязва. Ако кажеш сутрин да залезе, то наопаки, то се показва. Наопаки прави, опърничаво. То току изгрява, върви, хич не слуша, прави само каквото то знае. Сега някои мислят, че обичат някого. Чудна работа Ами ако имаш едно гърне с мед. Всеки обича гърнето. Защо го обича? Сегашните са културни хора, но едно време, като влезеш в една турска бакалница, отвори гърнето, той дойде и бръкне с пръста да го опита. Ако го хареса: Дай четвърт или половин кило мед. Сега да бръкнеш с пръста не става. Ще има някаква лъжичка. Аз казвам, тия работи са хубави. Аз като разглеждам света от едно гледище, от чисто Божествено гледище, намирам, че всичко в света е добро. Злото произтича от едно неразбиране. Ако вземеш двама много добри певци и пеят на две различни гами, които не са хармонични, гамите ли са виновни? Някои гами ритат като коне и се чува като дисонанс. Двама певци хубаво пеят, но

не ти се харесва. Двамата ако пеят и гамите са хармонични, да кажем единият пее сопран, другият пее тенор, допълват се. Третият може да пее бас. Когато всеки пее каквото знае, и то е хубаво, но надалече трябва да бъдат хората. Вие казвате, този заповядва. Дръжте мисълта, че единственият, който заповядва, то е Бог. Дръжте тази мисъл. Дойдат да ви кажат, че този заповядва. Вие се лъжете. Казва: Дяволът прави всичко. Не прави дяволът всичко. Дяволът е търговец на гребно. По-безочливо същество от дявола няма. Ако го изпъдиш из вратата, през комина ще влезе, ако и от там го изпъдиш, през една дупчица ще влезе. Много честолобив е. Ако слуша тук през някоя дупчица, казва: Хубаво тъй за мене говорят. Казват, че не трябва да се говори нищо лошо. Че как тъй? Аз виждам, нямаме право да говорим. Аз ще кажа най-хубавите думи за него. Много устойчиво, по-устойчиво същество от дявола няма. Знаеш ли, колко е прилежен? Такова прилежание, сън не го хваща. Като си свърши работата, за друга все мисли. Много трудолюбив е. Няма да се отчайва, че на едно място го изпъдили, на второ, на трето. Навсякъде, като постигне целта, прави угощение. Запример той обича хората да смятат. Някой път хората го бият, то не е бой, но дяволът взел една тояга удря грехата, че като излизат прашинките, той ги чете. Сега дяволът чете прашинките колко са излезли. Казва: Мене обвиняват, че съм имал погрешки, вижте колко прах! Вие не сте толкоз учени. Вие четете колко удара има. Дяволът, след като удари един удар, той чете прашинките, той ги преброява. Някой път, когато бърза, чете бързо, те бият. Някой като те удари веднъж, чака да ги прочете. После пак удари, пак чака. Разправяше ми една сестра: Една наша сестра имала гъщеря в седми клас. Отишла на гости и оставила гъщеря си на бащата. Дъщерята мяза на бащата. Какъвто е характерът на бащата, такъв е характерът на гъщерята. Бащата иска да заповядва и гъщерята иска да заповядва. Баща ѝ и изтупал гърба, поуз-

тупал главата ѝ, поизтупал ръцете ѝ. Тя казва, че много я бил. Пише на майка си, наби ме много. Рекох, то е благословение. Бащата, когато бие гъщерята или сина си когато бие, то е благословение. Да те бие баща ти, човек ще станеш. Човек, когото баща му не го е бил, не може да стане човек. Земя, която се оре, която се сее, от нея нещо излиза. Земя, която никои не бута, тръне и коприва растат. Казвам на сестрата: Не бой се. Дъщерята пише, мама да се върне, понеже майката ги примирява. Казвам, баща ѝ и дал пари за модерна прическа, модерни грехи. Няма да се мине дълго време, ще видиш, те ще се спогодят двамата, бащата и гъщерята. Бащата турил нова прическа и той ще се облече. Не се минава и една седмица и гъщерята пише, мамо ние сме много добре с бащата. Че, когато вали гъжд отвън и се разкаля, виждаме нивите стават зелени и поникват. Има доста противоречия.

Идва една сестра снощи и ми казва: Германците са напънали орталъка. Казва: Чак от бакалницата всичко задигнаха. Обраха ни тези хора. Те са дошли тук да се запознаят, да минат от тук. Излизам горе на поляната, няма ги. Тя казва, че са напънали, а то около 10-20 души и наоколо големи камioni. Слушам, че се разправят, направили една погрешка. Наместо да идат към Княжево, завъртели се на изток. Първо на изток трябва да дойдат, после на запад. Дошли тук да направят една разходка. Казват им: Тук не е Княжево, тук е Изгрев. Сестрата казва: Мене ме е страх. -Защо те е страх? Германците дошли наоколо, страх я. Та казвам: Често и ние прегрешаваме пътя си. Друга една сестра иде и ми разправя, че една сестра отишла на разходка някъде, не ѝ се обадила, цяла една седмица не ѝ писала. Казва, кажи ми къде е сестрата? На разходка, разхожда се с германците. Тя знае немски, на германците трябва преводчици. Какво ще ходи казва, гърбавичка е, тя не е здрава, защо не пише? Те са хора на мълчанието. Младата мома, като бяга с момъка, не казва къде е. Бащата като я не знае, тогава е добре.

Един анекдот разказват. В Америка в един щат една мома и един момък се влюбват. Бащата не обича момъка, не си дава съгласието. Не само не го обича, но не си дава съгласието да се венчаят. Нагумват се двамата, взели от тези габарчета, че като вървят по пътя и отиват в другия щат, пуцат габарчетата по пътя. Знаете защо? Имат предвид, че бащата ще се качи на велосипед да ги гони. Те отиват в другия щат и хващат друг проповедник да ги венчае. Бащата казва, че са избягали, отива и той, но по пътя се спира. Бащата успял след два часа да отиде, поглежда ги, поусмихва се и казва: Понеже моя велосипед не можа да ви стигне, ще ви дам моето благословение.

Не си иждивявайте енергията напразно. Не мислете, че този управлява света, че онзи управлява света. Ако е за управление, вятърът управлява облаците, водата управлява реките. Ако е за светлината, слънцето управлява светлината, изпраща я. Та казвам: Какво е предназначението на всеки един човек? Какво му е неговото предназначение в тия размирни времена, които имаме? В света са дошли рибари. Българите, като влезат в някоя река, не остават водата свободно да тече, но размътят цялата река. Тогава ще турят сак и в мътната вода хващат риба. Сега модерните рибари и в бистрата вода хващат. Отдалече хвърлят мрежата. Вие сега някой път сте от старите рибари. В себе си вземете и ходите, ще размътите водата да ловите риба. Не е лошо, стига да се хване риба. Някой път размътиш реката, нищо не можеш да хванеш. Идеш на друго място, пак размътиш и пак нищо не може да хванеш. Ако идеш в оня свят, какво ще кажеш? Един човек, който е репортер на този свят, с новини се занимава, какво пишат вестниците, казва на мен: Учителю, знаеш какво пишат вестниците? - Какво пишат вестниците? Каквото пишат вестниците, да се не говори. Едно правило, каквото вестникарите пишат, аз не говоря за него. Каквото вестникарите не пишат, аз

говоря за него. Ако искаш да знаеш кое е вярно, говоря за туй, за което вестниците не са писали, то е вярно. Да кажем, ти си кореспондент, като идеш в другия свят, какво ще разправяш? Там не се нуждаят от такива новини. Като идете на оня свят какво ще разправяте сега? Пък в оня свят, вие мислите, че ще излезете от моя свят навън. На земята ние сме на гръното на един океан, земята е още по-голяма. Ние сме на гръното. Някой път някой умира, разбъркали са водата, рибари има горе. Този, който умрял, дошли някои със своите мрежи, хванали го, извадили го навън. Аз виждам, че те го пекал на пиростия. Казва, че той умрял, отишъл в оня свят. Аз виждам, че рибата я пекал, насъбрали се хора, с лимон и зехтин ще я ядат. Вие казвате, Царството Божие. Ние всякога обичаме да ни говорят хората това, което не е. По някой път, като ме похвалят казват, много добър е нашият Учител. Аз, за да проверя дали това е вярно, отивам в някой дом, дето се карат хората и ако тия хора като ме видят се зарадват и настане мир, действително добър съм. По някой път отуда някъде и хората се карат още повече, започнат да се бият. Като ме видят дигнат още повече шум. Казвам: Не съм от добрите хора.

Съвременните хора, са много културни, пък се бият. Защо трябва да се бият? Не е имало друга епоха, толкова културни да са хората, както нашата. Християнството не е имало никога толкова библии, преведени на толкова езици, с хиляди, и тия хора се бият. Казват, блажени кротките. Всеки си носи една тояжка, то не е кротост. Не се месете в Божиите работи. Когато виждате, че някой си сложил снопите на хармана и ги вършее, не се месете в неговата работа защо вършее. Не се месете защо туря сламата в плевнята, а житото в хамбара. Не се месете, то е негова работа. Светът сега се вършее. Хубаво е, ще излезе сламата на една страна и житото на друга. Защо стават тия работи? Какво трябва да стане? Ако не го овършеят, отиде житото. Нито жито за тебе ще

има, нито слама за воловете. Като се овършее и за тебе ще има, и за воловете ще има. Да ви кажа от тази епоха аз не съм видял по-добра. Никога в света по-хубава от тази епоха не е имало. В писанието има един стих, дето казва, че земята и небето побегнали от лицето на Господа. Как ще го обясните? Като че ли Господ идва и земята и небето всички избягали от лицето на Господа. Защо земята бяга от лицето на Господа? Небето и то бяга. Как ще го обясните? Побегнали, значи един стар порядък си отишъл. Господ казва старият порядък да си замине. Той е физическият порядък. Небето, значи и мисълта на хората, старите мисли и те може да си идат. Тогава Писанието казва, Бог създава ново небе и нова земя. Какво имаме? Господ създава новото небе, пък ние се безпокуим от праха, който се вдига. То е малко прах само. Коя къща като се събаря, няма да се вдигне прах? Казвам: Гледайте на всичко онова, което става в света, че се върши една велика работа. Я вижте в нашите умерени пояси есен колко листа падат отгоре. Но идущата година ще израстат толкова милиони свежи нови листа. Вижте есенно време колко от плодовете оканват и идната година ще се появят още по-хубави. Всяка година плодовете, които се раждат, са по-добри.

Та радвайте се и когато страдате. Една млада сестра казва: Направи да не страдам. Аз съм дошла до убеждението, че не искам да страдам. Казвам: Там е всичката ти погрешка. Тя досега не е страдала, пък иска да избегне страданието. Пък туй, което не искаш, то ще ти дойде до главата. Ние съвременните хора имаме нещо, което не разбираме. В една от екскурзиите отива един баща на разходка на Витоша със своето момиченце на 5-6 години, много интелигентно. То се умори и започна да прави гримаси по лицето, недоволно е, доста умно дете. Политика има. Не се усмихва на бащата, криви лицето си, за да го види баща му. Взе го баща му, тури го на раменете си, то стана весело, разприказва се. Тъй вървят половин час, ба-

щата от обич го прави, но и той се умори, сне я долу. Като я сне, виждам, че неговото лице просия. Като вървят половин час, пак се измени лицето на дъщерята. Туря я на гърба, измени се пък сега лицето на бащата. Кое е приятно на бащата, не е приятно на дъщерята. Тя не иска да ходи, иска да го язди. Когато той я снесе че я кара да ходи нему му е приятно. Дъщерята има едно убеждение. Ако тази дъщеря стане на 21 години, той и да иска да я тури на врата си, тя ще каже, че не може. На 5 години всички ще го похвалят, че я носи, но ако е на 21 години и я тури на врата, целият град ще знае, че 21-годишна дъщеря носи на врата си, вестниците ще я пишат. Дъщерята на 21 години не се качва вече на врата на бащата. Ако ми каже някой, че бащата се качил на врата на дъщеря си, зная, че не е вярно. И ако друг ми каже, че дъщерята се е качила на врата на баща си - зная, че не е вярно. Ако е малко момиченце, може да се качи, то е възможно. Бащата от любов може да го направи. На място е. Неприятностите в живота, които сега имате, като станат на 21 години, никак няма да се качат на вашия врат. Една неприятност е, младо момиче, качи се на врата ти. Направи ти една малка услуга.

Пестете вашата енергия. Гледам кой да ми разправя, че еди кой си имал някаква погрешка. Ще ми разправя, че като вървели двама души единият блъснал стомната, счупил я и стомната потекла. Пък и двамата са си казали някои любезни думи. Доиде един, че ми разправя, знаеш ли какво станало. На еди кого си стомната се счупила. Какво ме интересува, че се счупила стомната? Какво ще спечеля аз, какво ще спечелите и вие като кажете, че стомната се счупила? Ако аз съм на вашето място, като видя, че се счупила стомната, ще ида, ще купя две стомни и им казвам: от мене един подарък. Дайте ми счупената стомна. Когато изгорят някои крушки, аз ги събирам. Купиш една крушка, след един месец изгори. Някои не изгарят така лесно. Някои изгарят. Насъбрах ги десе-

тина, които не светят. Турям ги на цветята наоколо. Денем цветята не знаят, че не горят. Вечерно време ги забавлявам. Вечерно време, понеже те спят, не виждам. Денем са отворени очите им, понеже слънцето грее и те се радват на светлината на слънцето. Радвайте се на всяка добродетел. Една сестра говори много, радвайте се, че говори много. Ти печелиш. Онзи, който много говори, много гори. Като мълчи, печели. Казват, човекът е щедър, навсякъде дава. Казвам: Много говори. Ако много говори, лошо, ако съвсем не говори пак лошо. Какво трябва да прави? Българите казват немтутин.

В духовния свят трябва да се икономисва енергията. Висшите енергии мъчно се придобиват. Толкоз мъчно се придобива едно добро настроение. Разправяше ми един господин. Повикаха ме на едно място да ме гощават с риба. Пък стопанинът лаком, седи на средата. Аз съм наблизно, той като взема рибата, изпръска ме. Като яде пръска, толкоз вгаден в нея, че като тегли тази риба пръска лицето ми. Пък тя костелива, вземе една костица, плюе повече от 30, 40 пъти. Какво ще му кажа, гост съм. Та ме наплю без да иска човекът. Казва: Пак заповядайте да ви гостя с риба. Казвам: Много съм занят. Втори път не искам да отида. Не яжте риба с кости, ако ядете някоя, хубава да е. Много малко кости да има. Не ги зная какви са. Има някои риби с много кости.

Блажени са ония хора, които разбират закона на Божията Любов в света. В туй отношение Христос казва: "Не съдете." Остави тази работа, не съди. Да съдиш, значи да уредиш работите. Щом не можеш да уредиш, какво ще буташ? Ако знаеш да месиш хляб добре, ако не знаеш, не бутай; ако знаеш да ушиеш една дреха, уший я, ако не знаеш, не бутай. Ако знаеш да пишеш, пиши, ако не знаеш да пишеш, ще изцапаш книгата. Правете онова, което знаете. Ако не можеш да гадеш спокойствие на ума си, ако не знаеш да гадеш спокойствие на сърцето си, ако не знаеш да гадеш спокойствие на тялото си, какъв човек си

тогава? Оплаква се тялото, че е болно, помогни му. Тия клетки се оплакват. Те са отделни души. Заболи те кракът, ти не може да му помогнеш, ще викаш някой лекар. Той ще влоши работата още повече. Лекар не ви трябва. Ти сам трябва да бъдеш лекар на тялото си. Дойдеш до сърцето, сам стани лекар. Дойдеш до ума, сам стани лекар, не викай хората да те лекуват, или ако викаш някого, той трябва да е майстор.

Та казвам, трябва да се икономисва Божествената енергия. Сега мислили ли сте, че в света Господ не гледа всичките хора? Вие казвате, това не е право, онова не е право, вие критикувате Господа. Че Той е едно от съвършените същества. Всички живеем и съществуваме в Него. Той седи тих и спокоен, не се вълнува. Ние казваме, това не е направено. Господ казва, дай ми един план как трябва да се направи. Знаете ли на какво ще замязате тогава вие? Има един анекдот. Един рибар хванал една от най-хубавите риби и понеже тая риба само царят може да я купи, отишъл да я даде на царя. Придворните не го пускат, казва: Ако ми дадеш половината от онова, което ще дадеш на царя, ще те пусна. Казва: Ще ти дам рибата. Пита го: Колко искаш? Нищо, казва, искам да ми ударите 40 удара. Това е благословение за мене. Царят казва: Помалко го удрайте. Като му ударили 20 удара, той казва: Аз имам ортак. Царят казва: Не го удрайте него, удрайте ортака. Сега аз ви казвам: Господ дявола не бие, понеже туй му е занаят. Онези, които слушат дявола, те ядат бой повече. Някой пуши тютюн. Ти като гледаш казваш, дай да го опитам! Защо да го опитваш? Той да ти вземе тютюна.

Да гоидем сега до същественото в живота. Всичко в света е за добро. Всичко в света, което става, е за добро. Не в дадения случай всичко е за добро за в бъдеще. В дадения случай всичко за добро не може да бъде. За някой е добро, за някой не е за добро. Ако онзи, който проси е добро, за него ти изваждаш една златна монета, искаш да

покажеш своето добро. Ти имаш 10 златни монети, дадеш на 10 души. Твоята кесия осиромашее. След като си дал 10 златни монети, какво си добил? Представете си, че аз имам 10 агънца, които ги паса. Дойде един, иска ми едно, че децата му ще измрат гладни. Казва ми: Дай ми едно. Дам му. Дойде друг и на него дам. Раздам десетте агънца и аз остана без агънца. Какво добро съм направил? От моето гледище аз направих една неприятност, едно зло. Не питах тия агънца. Аз ги давах, като че ли от себе си давах. Трябваше да кажа на първото агне: Искаш ли да идеш на гости? - Не искам. Стой при мене! Ще кажа: Те не искат да дойдат при тебе, ще идат на друго място. Казвам: Когато искате да дадете някоя ваша мисъл, някое ваше чувство или някоя постъпка, помислете тази постъпка иска ли да иде или не. Често гледам хора дойдат при мене и ми казват, много те обичам. Че някой ме обича, то е негова работа. Какво печеля аз, че ме обича? Или аз като обичам някого, той какво печели? Всякога онзи, който обича, той печели, понеже онзи, който влага парите си в някоя банка, той печели. Вложи 100 000 в някоя банка, парите са на него. Аз не влагам нищо. Казва, знаеш, че аз съм вложил. Той ги вложил заради мене, но на свое име. Казва, вложих 100 000 лева за тебе, но на книгката пише неговото име. Казва, като ги извадя, ще ти ги дам. Вие всички сте обичани, все обичате, все любов имате, но вложили сте парите все на ваше име. Искаш да обичаш някого, внеси парите в банката, дай парите на негово име, нищо повече. Гледам сега вие се поусмихвате малко. Трябва едно разбиране. Казвате: Да служим. Бог има нужда от разумни хора, от разумни деца. Ти виждаш една сестра прави грешка от твое гледище. Турила въжетото, турила своя килим, взела тоягата и налага килима. Чува се тупаница. Прах излиза. Започваш да кихаш. Казваш: Тази сестра не знае как да бие. Турила въжетото там. Ти разумен ли си като минаваш там, дето тупат. Мину надалече. Като изтупат килим и вдигнат въжетото, тогава

ва мину ти. Ти минеш, когато тупат килима, да критикуваш, че не избрали времето. Ти избра ли времето? Като видиш, че тупат килима, зарадвай се. Като снемат килима и като снемат въжето пак се зарадвай, че пътят е пак отворен. Ако идете в тия, големите градове в Америка, полицаят като вдигне пръчката, всичките тия хиляди хора спират. Отвори се път, минават други. Пак вдигне, те спират, други почнат да се движат. Пак вдигне ръката, пак спират. Ту отиват, ту спират, всичко по ред. Порядък има. Тупат там килимите си, полицаят като снесе ръката надолу, тръгнат, като вдигне ръката пак спрат.

Казвам: Блажени сме, ако в света може да вдигнем Божествената права мисъл. Говоря за вътрешното разбиране. Ние искаме другите хора да станат добри, ние да бъдем последни. Искаме да живеем в един съвършен свят. Светът е съвършен, но ние не сме на съвършеното място. Запример, нашата соба като гори, тези, които са наблизо усещат топлината, онези, които са далече, усещат ли топлина? И въздухът не може да има приятност. Които са до собата, казват: Много хубаво е! Онези казват: Вие сте близо до собата, разбираме. Питам, колко души може да се съберат около тази соба? В дадения случай едно благо не може да бъде благо за всички. Една хапка хляб, която аз ям, или един плод, туй благо е само заради мене. Туй благо не може да бъде за всичките хора, които ме гледат 10-20 души. Трябва да разделя на 20 парчета, да раздам и на другите, да им дам. Казвам: Много хубава е, отлична е ябълката. Нищо не им давам. Казват: Хубава е за тебе, не е хубава за нас. Ние се намираме в туй противоречие. Искаме някой човек, който яде от някой плод, искаме и ние да имаме. Той е щастлив, ти като ядеш, щастлив си. Ако искаш разумното в света, трябва да разделиш. Ако разделиш яденето, за тебе остава много малко. Но по новото учение, ти вземи кошницата и като раздаваш от кошницата, по една ябълка да дадеш. Ако срещ-

неш 20 души, ще раздадеш други ябълки. Кошницата ще олекне. Тогава ще кажат, че действително ябълките, които носиш са полезни. Аз за в бъдеще ви препоръчвам всеки ден да носите по една ябълка. Българите ги харесвам, носят кошницата на ръка. В една ръка ябълката, в другата кошницата. Като срещнеш някой, когато ядеш ябълка, извадиш и дадеш. Казва: Много хубави са ябълките ви. Не носете само един плод от Божественото, но цяла една кошница. По целия път, по който минавате, ще извадите на всеки едного. Тогава ще кажат: Ето тия хора се водят по Божествения закон, понеже носят Божиите блага. Ходиш с празна кошница, носиш само една ябълка за себе си и проповядваш едно учение. Там е погрешката, че кошницата е празна. Всеки носи само по една ябълка. Старото учение е по една ябълка. Новото учение е една ябълка за тебе и цяла кошница с ябълки. Дето минеш, ще раздаваш, обаче ще остане. То е новото учение. Срещаш и даваш от своите плодове. Той ще даде от неговите на друго място. Тогава като срещнете всички с кошницата, нищо няма да изгубите, ще стане размяна. Пък ако искаш да се освободиш, ще идеш между хората, които не носят никакви кошници. И такива има. Светът е пълен с хора, които носят празни кошници. Една сестра имала много хубаво разположение в едно събрание, нещо като, че била в рая. Аз някак си така съм я погледнал, та съм я поразил. Така става. Насочил съм си погледа, като че тя е виновата. Някой път искам да представя някои работи сериозно, казва: Много криво ме погледна. Там е всичката беля. И облачното време е красиво и ясното време е красиво. В ясното светлината иде, във влажното, влагата иде. Може влагата за нас да е неприятна, но тя е приятна за онези растения, които се нуждаят. Казвам: Не считайте вие, че когато лицето на Господа така се намръщи, че е лошо. В Бога, каквото и да дойде в света, всичко е за добро. В Писанието се казва: "Всичко онова, което става в света, ще се превърне за добро." Един ден Бог ще примири всич-

ките противоречия в света. Сега всички трябва да минем през една дисциплина. Че ти, ако идеш в банята, няма да влезеш с грехите, ще ги съблечеш и тогава в банята ще влезеш. Порядък има. Щом влезеш в банята, с булчинска греха не може да бъдеш. С булченски грехи в банята не се позволява. В банята с попски грехи, с царски не може. Тъй пише в банята: влизането с пицимал. Всичките еднообразни. Като влизаш, после ще дойде телякът с изтривалката. Като каже: Легни! - Ще легнеш. Обърни се на гръб, на гръба ще легнеш. Като излезе, всички тия хора виждат, че е културен. Той плаща на теляка в банята, а отвън някой теляк, без пари човекът те търка. Казвам: Там плащаш и си доволен, тук без пари тия хора те търкат, пък ти си недоволен.

Това са девет правила, които Христос дава в пета глава, блаженства. Те са състояния на човешкия ум, за разни епохи са казани девет блаженства: три за ума, три за сърцето, три за тялото. Ако ги прилагате, може да се ползвате. Ако станете сутрин, изпратете една хубава мисъл, изпратете едно хубаво чувство. Имате един ваш приятел, изпратете му своето добро чувство, изпратете му своята добра мисъл. Ако всяка сутрин като станете от леглото, изпращате своите хубави мисли, те пристигат по радиото на мястото. Ние се нуждаем в света от добри мисли. Сега се проповядва едно християнство - искаме да бъдем добри. Ние сме от добрите хора, които не показват своето добро. Ще пострадаме, понеже има още защо да страдаме. Ако си беден, няма какво да дадеш - разбирам, но ти си богат. Дойде някой човек при тебе, Господ казва: Няма извинение, ако кажеш на Господа тъй: Господи, нямам нищо, какво да му дам. Господ казва: Нали имаш мое оставено в тебе, защо не даде от доброто. Ако нямаш от своите, ще дадеш от Божиите работи, които са в тебе. Животът, който Бог ви е дал, ваш ли е? Мисълта, която имате, не е ваша. Добрите чувства, които имате и те не са ваши. Следователно,

хубавите мисли са Божи мисли. Тази мисъл е Божествена. Тази вода, която изтича от чешмата, не е нейна. Светлата, която дава светлина, тази светлина не е нейна. Тя е само един проводник. Тя иде от друго място. Следователно, ние сме проводници на всичко онова вложено в нас. Ако ние не дадем ход на Божествената светлина, ако ние не дадем ход на Божествената топлина, тогава ще ни считат за лоши проводници. Всяка крушка, която не свети, турят друга на нейно място. Казвам: Божественото, което е в нас, трябва да му дадем място на него. Едновременно, който дава, той се благославя. В любовта всеки, който обича се благославя. Всеки, който приема любовта и той се благославя. Всеки, който не предава от любовта, губи благословието. Всеки, който не приема любовта, губи от благословието. Да премем Божията любов! Да предаваме Божията любов! Да предадем добре Божията любов и да възприемем добре Божията любов!

Наскоро правех едно наблюдение. Гледам една млада сестра, като художник я наблюдавам, тя погледна един брат така мило, така хубаво го погледнала, че остава паметно ангелската усмивка. Като даде едно хубаво лице, на брата затупа сърцето. Веднага се измени сърцето. Гледам една сестра сериозна, мина един млад брат. Тя му даде една хубава усмивка. Тя се подмлади и братът остана доволен. Казвам: Хората знаят. Младата сестра, като замина, този брат пак стана сериозен. Значи тя при дадения случай може да даде един хубав поглед и усмивка. Казвам: Тази усмивка ще бъде към всички ви. В душата на всеки един човек Бог седи вътре. Той иска да види онова хубавото в нас. Господ проверява нещата дали предаваме любовта му тъй, както Той иска. Обективно проверява. Срещам един човек, като погледна, Господ казва: Много хубаво си направил. Като видя Господа, казвам: Много съм доволен, че живея в един хубав свят. Тук се усмихнеш, там се усмихнеш - усмихваш се на Господа и Му казваш, че всичко, каквото Той е направил, е добро.

Отче наш.

15. Утринно слово
9.ІІІ.1941 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

Б О Ж Е С Т В Е Н А К Н И Г А

Добрата молитва
Молитвата на Царството
В начало бе Словото
Ще прочета 9 глава от Евангелието на Лука.
Духът Божий

Да се занимава човек със стари работи, то значи да си губи времето. Да се занимаваш със стари грехи, да ги купуваш, да ги продаваш, стари обуца, стари шапки. Да се занимаваш да купуваш стари дъсчени къщи, които са изгнили. Старото има само едно нещо, в което трябва да се поучава. Старото показва пътя, по който Бог се проявява. Следователно, там гето мине, оставя някакво богатство, благо. Онези, които се занимават със старото, те са иманяри, да ходят да копаят. Всичките хора са иманяри, кошто ходят да копаят въглища дълбоко в земята и пари печелят. Миллиони години как е заровено това богатство. Иманяри са онези, които вадят петрола, там са турени тия масла, вадят ги. С тия масла сега ходят, разхождат се по небето, пуцат яйца, какво ли не правят. Всичките автомобили се движат благодарение на това старо масло, навсякъде се движат по света. Ако нямаме това старото масло, няма да се движат. Та казвам: Ще намерим тия масла, такива масла има достатъчно във вас заровени. Вие не сте бедни хора, въглища имате, масла имате, доста залежи имате заровени, големи океани имате като Великия или Тихия океан, като Атлантическия, пък рибки, сомчета имате, какво ли нямате. И идат някои, че ми се оплакват.

Наскоро чух от една котка две разумни гуми. Котката ми проговори две гуми на един стар език. Тя седи и казва: Мяу, мяу - нищо не значи. То е главоболие, няма никакво съдържание. Кой как седи, казва: Беден съм, беден

съм, болен съм, болен съм - то е мяу. Казва ми мяу, гадох ѝ сух хляб, казва пак мяу. Гледа ме и ми казва: Само сух хляб ли, няма ли нещо друго тъй сготвено хубаво, направено като за котка. Котка какво значи. То е едно астрално съществуване. Направих ѝ баница, сирене с бял хляб, както аз зная и ми казва: Мър-махау. Казвам: Браво! Цяла философия е мър-махау. Казвам: Какво ви донесе тук. -Скрит съм в тази форма, изучавам съвременната култура, защото другояче ще ме безпокоят хората, сега ходя от къща на къща да ги видя. Едно време ние, като живеехме, искам сега да ги видя те как живеят. Хубаво, но това са стари работи мър- махау. Вие не го знаете какво значи, аз го зная. Една свещена дума е. Тя е рядко казана. Значи когато човек е много благодарен, казва мър-махау. Трябва да се разбират Божиите пътища, знание трябва на съвременния свят. Знанието трябва да бъде тъй насъщо, както хлябът, както водата, както въздухът, както светлината. Когато знанието стане тъй необходимо, ще разберем. Сега се изучава знанието, което е запомнено, цитирате някой стих, тъй е казал Христос. Много работи е казал Христос. Какъв смисъл има. Изпратил учениците си и им дал власт. На тях им дал власт, но вие каква власт имате? Вие само четете. Дойде някоя болест, търсите лекар. Той като дойде, той е невежа и вие сте невежи, той със своята губерка ще ви гупчи. Ще ви даде хапове. Вие вярвате, че този лекар ще ви излекува. Ще ви даде някой цяр по десет, петнадесет капки, но не оздравяват. Викаме друг лекар, лекуват ви 3-4 месеца, после намирате друг лекар. Ако избирате един лекар, изберете го вест. Отивате да пиете вода, идете при най-хубавата чешма, дето тече хубава вода, за да пиете, понеже тази вода ще ви ползува. Ако пиете лоша вода, ще пострадате. И аз не бих се подложил на всеки лекар. Ако е умен лекар разбирам, но всеки лекар не лекува. Най-първо вие имате един ваш лекар вътре във вас. Чудя се по някой път тук, от Изгрева, не питате вашия лекар. В Господа вярвате, ти-

чете при някой лекар, не питате Господа: Да идем или не. Заболи я някоя сестра кракът, тича, изплашила се, какво ли е станало с крака. Казвам: Няма нищо, дошъл е един твой възлюбен, хванал крака, целува го, прегръща го, стиска го. Боли те кракът, то е любовникът в крака, какво ще бягаш. Някого го боли гърбът, друг любовник хванал гърба, целува го, обича те.

Дойде една млада сестра, недоволна е, гадох ѝ един разказ от вестника, пише за една Айше, живяла при един имамин. Тя се оженва за един много красив момък, а после се оплаква от ученика му. Някой си, няма да му кажа името, да не се обиди някой от вас, който бил много красив, пък и тя била много красива, тя се оплаква, че той ходел под нейния прозорец да я смущава. После по някой път се провиквал. Казва: Да му кажеш да не ме смущава, мъжът ми какво ще каже. Пък мъжът заемал важна длъжност, голям началник. Този ученик, от когото се оплаква, хабер няма за това. Тя казва, че ѝ хвърлял влюбени погледи през решетката. Отива този имамин, намира младия момък, той нищо не знае за нея, нищо не е чувал. Казва му: Ти си ходил под прозореца да ѝ пееш, пък и любовни погледи си ѝ хвърлял, срамота е. Казва: Не я познавам. - Виж, казва, как ме лъжеш. Под прозореца ѝ си ходил, пък казваш, че не я познаваш. Казвам на сестрата, я прочети го да видим какво ще кажеш. Един начин е това, любовна работа, показва пътя на момъка, който не я познава, да я познае. Сега в света ние се оплакваме от живота, който сега имаме. Какъв живот трябва да ни даде Господ? Да те гледат криво, лошо; да те гледат умилно, пак лошо. Ако си обърнат лицето към тебе, лошо; ако си обърнат гърба, пак лошо. Ако минат от лявата страна лошо, ако минат от дясната, пак лошо. Като срещнеш човека, какво трябва да правиш? Хората са недоволни. Защо бакалинът е недоволен? Когато му дадеш повече за онова, което продава, той е доволен; когато му дадеш по-малко, отколкото ти искаш, ти си недоволен. От какво зависи недово-

ството? Бакалинът е доволен, когато има повече пари. Ти си недоволен, понеже не си приел достатъчно, захар купуваш, сирене купуваш. Тия материални работи правят всичките скандали. Дошъл някой, целунал лицето на някого. Че какво лошо има. Дошъл някой, целунал къщата. Че той повредил мазилката. Има една статуя в Рим на апостол Петър, че толкоз години като целували крака, трап направили на крака, повредили крака от целувки. Държат те отговорен, че си целувал къщата. Щом я целуват, замажи я отново. Какво има? Всяка целувка е резултат, зад нея сега една човешка мисъл, едно човешко чувство и една човешка постъпка. Законът на моралността зависи от мисълта. Мисълта права ли е, чувството право ли е, постъпката права ли е? Тия неща трябва да се знаят, понеже ако човек няма права мисъл, хубави чувства, той не може да прогреси в живота си. Той има отношение не само към физическия свят, но и към духовния свят има отношение. Вие гледате на тия работи тъй солидно, като един който казва, че свършил гимназия, свършил университет, той преди да свърши, отива да гържи изпит. Ако ти не знаеш материала за осми клас, не можеш да свършиш гимназия. Четири години си учил в университета, ако не знаеш материала за последната година, не можеш да издържиш изпита, не може да свършиш университета.

Ако вие ще се подложите на един изпит за любовта, какво ще правите? Имате един изпит за любовта, например, какъв изпит бихте гържали. Като срещнеш един човек, когото обичаш, какви думи трябва да му кажеш най-първо? Мислите ли, че трябва да му кажеш, че го обичаш? Ти онзи, когото обичаш, няма да му казваш. Когато момъкът обикне една мома, той не ѝ казва, че я обича, но ще направи една къща, измаже я хубаво, мебелира я, купи пиано, столове, има кухня с всички неща, тенджерки и други, купи огърлица, пръстени, тя нищо не знае, той има в ума си една идея. Когато я покани на гости някой път,

стаята ще бъде добре отоплена, тя като влезе, като погледне, харесва ѝ. Вие по някой път, и християните казват: Да гоиде Духът Божи върху нас. Аз се чудя на ума им. Мислите ли, че Духът Божи трябва да гоиде в един курник? Някои евангелисти говорят, че Духът Божи ще гоиде. Той е един курник, и на гости ще гоиде Духът. Новото понятие е, че този курник трябва да се превърне в палат. Трябва да има градина, вода, шагравани, абсолютна чистота, цветя, плодни гървета. Никаква нечистотия не трябва да има. Чудно е, че ние искаме да се запознаем с любовта. Чудя се на съвременната любов, която мяза на една каша. Тя мяза на една просена каша, мяза и на царевична каша. И това е любов, но каква любов? Казвам: Ако животът сега в сегашната любов, аз се отказвам. Ако нещо има от което може да се откаже, то е от сегашната любов. То е най-голямото лицемерие, което съществува в света, за което светът плаща скъпо. В името на тази любов сега най-големите користолюбиви неща, от които цялото човечество от хиляди години страда. Всички вярват в това, което не е. Любов, която не носи безсмъртие, не е любов. Любов, която не носи щастие, това не е любов. Любов, която не носи знание, не е любов. Любов, която не носи сила в себе си, свобода, не е любов. Любовта трябва да носи със себе си всичките богатства, които можеш да имаш. Това е любовта. Защо, ако на вас са ви дали една лъжлива монета, защо вие искате да я прокарате на другите хора. Вас ви излъгали и вие искате да не изгубите, и вие искате да я прокарате на другите. Турете я настрана, не я давайте никому. Болният, както и да го храниш, той силен няма да стане.

Аз искам да ви изнеса една истина. Не правя сега критика на нещата, но правя преценка. Трябва да знаеш истината, да знаеш колко злато и колко сребро, колко мед, колко желязо съдържа. Ти си направил голяма грешка, че позлатеното желязо си го взел за злато, то е заблуде-

ние. Именно първото нещо е да се намери любовта. Ще дойдат някои, занимават се с любовта. За любовта говорят, но това не е любов. Значи ли слънцето ако се покрие с облаци, че е престанало да свети? Станало е промяна. Промяната се дължи на земята. И на слънцето може да стане някоя промяна. Ще се промени не самото слънце. Тази любов, която ние търсим, тя е несъвместима. Има известни лъчи, които минават през земята и заминават. Има една светлина от слънцето, която не можем да я спрем, тя не прави никакво пречупване, тя само преминава. За тази светлина нищо не знаем. Следователно, за този свят, който ни осветлява, ние нищо не знаем за него. Някой казва, че той се пренесъл някъде. Пренасянето е само едно състояние. Това не е постоянно състояние да идеш ти в оня свят, да живееш и да се върнеш на земята, да сънуваш, че този се явил, онзи се явил. Това е един илюзорен свят. В сегашните условия виждаме един човек шест дена със своите работи грехи, седмия ден облечен хубаво. Започваме да се чудим, че на седмия ден е облечен хубаво, другите дни е с обикновени грехи. Обикновените грехи са за работа, празничният ден е ден за любов. Сега всички задават въпроса, как да я намерим любовта. Любовта не се намира. Любовта не е нещо изгубено. Любовта не може да се намери, тя не се купува. Дето казват, че ще дойде, тя не иде. Като че сега я няма, тя после ще дойде. Щом сега я няма и после няма да дойде. Щом сега я има и после ще дойде. Единственото нещо, което всякога е божествено, то е любовта, нищо повече. Туй, което всякога е било. Вие искате сега да дойде, казвате: Да се отворят очите на моето съзнание, да благодаря на Бога, да се пробуди моето съзнание, познал съм любовта. Аз досега не съм я познавал. Пробудих се, отвориха ми се очите, видях Божествената любов, която изпраща своята светлина. Всичките тия плачове, скърби, плачене, всички са плакали. Хубаво е. Аз съм носил повече страдания, които ако се турят на вашия гръб, на прах ще станете. Ще ги нося.

Дойде някой, оплаква се, че му турили 10 кила на гърба му. Аз нося милиони килограми и не съм се оплакал още, той носи десет килограма и се оплаква. Казва: Как десет милиона, вярно ли е това? Десет милиона нося, но има добри същества, които ме съжаляват и ми помагат. Те като ме видят ми помагат. Чудни са хората. Струва си да носи човек. Като казвам, че нося, аз туй разбирам. Че ако вие се решите да живеете по любовта, ще носите всичките мъчнощи, понеже ще дойдат онези, които се ви помагат. Когато ти се качиш на един автомобил, който те носи, кажете ми? Миналото те носи. Туй вещество, от което е направен автомобилът, дължи се на миналото, петролът е на миналото. Този господин, който ви кара, и той е на миналото. Той е Божественото. Сега ти опитваш как се е проявявал Господ. Той те кара и ти не знаеш защо те кара този човек. Вие не знаете защо ви обичат хората. Научете се най-първо защо ви обичат. Най-първо кажете защо обичате някого. Трябва да каже защо обича някой. Обича ме заради нещо. Аз съм професор по музика, защо ме обичат. Онези, които обичат музиката, ще ме обичат заради музиката. Ако си художник, ще те обичат заради художеството. Певец си, обичат те заради пеенето. Имаш мощно тяло, обичат те заради тялото. Имаш хубави очи, обичат те заради очите. Имаш хубав нос, обичат те заради носа. Имаш хубава уста, обичат те заради устата. Имаш хубави крака, обичат те заради краката. Имаш хубаво слово, обичат те заради словото. Казвате: За Божественото ме обичат. Че кое е Божественото? Божественото е онова, което любовта носи. То е безсмъртие, което не се разваля, в което няма скръб. Не че няма скръб, но тази скръб, който има, нему е приятно. Туй чувство скръб е като радост. А пък великите хора, които разбират, чувствуват радостта като една скръб. В тях е обратното. Вие чувствувате великата радост като скръб, а те чувствуват великата скръб като радост. То е разликата. Ти се радваш, но твоята радост

се дължи на скръбта на някои хора. Ти се радваш на хляба. За този хляб човек е орал с ралото, после са вършали житото, мляли са го, много са страдали. Ти казваш: Колко е хубав хлябът, приятно ти е. Заг тази приятност сега едно голямо страдание. Това е любовта. Единственото реално нещо е страданието, не радостта. Какво ще кажете на това отгоре? Онези хора, които страдат, са реални, онези, които се радват, те са афиф. Христос казва: “Ако не се отрече от себе си.” Ако човек не може да приеме най-голямото страдание, той иска да се самоубие, да се освободи от страданието. Там е заблудението. Че той като се самоубие, ще възприеме страданието. После, като не може да разбере смисъла, ще бъде най-голямото страдание заради него. Майката учи младата си дъщеря, като види момъка да не го гледа, да си затвори очите. Със затворени очи не става. Ако светът можеше да се спаси със затворени очи, Бог би затворил очите на Ева да не гледа. Тя като погледна това дърво съгреша. Въпросът е не да си затвориш очите, ами да си отвориш очите. Казвам: Сега на всинца ви трябва едно ново разбиране за живота. Сегашният живот трябва да го разберем. Война става, на място е. Давят се хората, на място е. Умират хора, на място е. Раждат се хората, на място е. Гръмотевици стават, на място е. Сиромашия има, на място е. Безпаричие, на място е. Голота, на място е. Без обуца, на място е. Всичко е на място. Като видиш един човек да се зарадваш. Ще му видиш красивите крака. Другояче Божествените крака са скрити, няма да ги видиш. Видиш го окалян, повикай го вкъщи да се измие калта от обувката, измий калта да му видиш Божествените крака. Той е гладен, нахрани го, за да видиш какво е глад. Той е в една кал облечен. Съблечи тази кал от него. Ти казваш: Гладен е. Нахрани го, за да видиш твоята любов. Тогава как ще разберете думите на Христос: “Затворен бях, не дойдохте да ме посетите, гладен бях, не ме нахранихте; гол бях, не ме облякохте, болен бях не ме посетихте.” Вие не сте

разбрали болестта. Вие не сте разбрали беднотията. Напредналите сестри на Изгрева, защото има напреднали сестри и много напреднали братя има, които бягат от болести. Напреднали братя има, които се съблазняват от братя. Напреднали сестри има, които се съблазняват от сестри. Господ не създаде света за съблазън, за учение го създаде. Съблазънта е ваше невежество. Съблазънта, това е най-голямото невежество, нищо повече. Сега какво ще бъде бъдещето? Ще се освободят хората. Сега какъв трябва да бъде бъдещият строй? Най-първо, ако ти изтупваш една черга, показва, че строят не е добър. В един нов строй ни най-малко не трябва да пада прах на чергата. Чергата, върху която пада прах, е старият строй. Новият строй ще бъде, дето прах няма да има на земята. Този прах ние го създадохме. Ти съзнаваш в себе си една лоша мисъл. Аз тук се занимавам и някой път дойде една мисъл: Вие ми се свят, ще падна. Намеря го и по радиото му кажа: А, бе серсемин, какво ще паднеш. Друг казва: Беднотия. Казвам: Бре серсемин, какво си обеднял, защо ходиш да лъжеш? Слушам по радиото казва: Така не се говори. Казвам: Така не се живее. По някой път като седя някой ми говори неща, които ми са крайно неприятни. Прави една жертва, за да изнеса истината. Какво е направил този, че се влюбил, че онзи се влюбил, че този бил жена си. Що ме интересуват тия неща, ни в клин, ни в ръкав влизат в моя живот. Аз имам за цел да проповядвам една истина, да покажа, че по този път, животът не може да дойде, то е крив път. Аз виждам хубавото в живота. Според мене, че някой бил жена си, той е капелмайстор, ударил 20 удара, писал ноти на гърба ѝ, аз започна да свиря по него, зная песента каква е. Запях една песен. Казва: Колко е хубава песента. Благодарение на твоя мъж, който написа тази песен.

Аз не искам във вас да се измени състоянието ви. Който е сприхав, нека си е сприхав, който е разложен, нека е разложен. Кой какъвто си е, да е. Карамфилът да е

карамфил, розата да е роза, черешата да е череша, сливата да е слива. Но черешата да дава хубави плодове. Не искаме всичко да стане еднообразно. Този брат не знае как да постъпва. Не мислите ли така, вие се ограничавате и не давате свобода един на друг. Всеки да се поправи. Например, имате един брат толкоз години ви свири на цигулка и досега не ви дошло на ума да му дадете един банкет, освен това го критикувате, че не свири хубаво. Не свирел хубаво! Онзи, който казва, да дойде на неговото място да покаже. Не само да критикува, да дойде онзи, който критикува, да направи по-хубаво. Някой ме критикува и като дойде не може да свири колкото мене, няма право да говори. Досега не ви е дошло на ум, весели ви човекът, постоянно свири, мисли коя песен да изсвири. Вие кажете: Ха, Симеоне, тази песен. Готов е. И той очаква нещо, току тъй не свири за черните очи. Сега аз ви говоря и аз очаквам нещо, и вие очаквате нещо.

Та казвам: Новото трябва да се приеме. Да бъдем благодарни за малкото. Братът свири, че всеки като излезе отвън, да му изпрати една хубава мисъл, че е свирил. Пък вие забравяте това. Излизаш из салона, изпрати своята мисъл на всеки, кажи: Благослови ги, Господи! Изпрати благословение на всичките хора, изпрацайте хубавите мисли. Тогава животът ни щеше да бъде съвсем друг. Сега окултно да не ни предават своето влияние. Един от друг всеки се свива. Много пъти вие ще кажете, че някой работи сте ги разбрали, но вие мязате на онзи испански поет, който писал едно стихотворение. Отишли да го питат за един пасаж, какво искал да каже, той казал: И аз не зная. Той го писал, те си дават мнението и най-после казват, че това искал да каже, онова искал да каже, решили да го попитат какво искал да каже. Като го попитали, казал, че и той не знае какво е искал да каже.

Сега вие казвате: Какво искал да каже Христос. Някои от вас мислите, че дошъл старият Христос, новият Христос и т.н. дошъл старият пророк, новият пророк

Илия. То са разбираня. Нещата трябва да са разграничени. Думата Христос в обикновения смисъл е онова състояние, в което човек се освобождава от всичките неща на живота. Това е Христос. Едно състояние. Най-първото нещо, което ви освобождава от всичките неща, това е Христос. То е съзнанието на Бога, което ви освобождава. В съзнание може да се яви в когото и да е от вас, само че вие не го задържате за дълго време. Тогава ще се яви спор, кой е по-голям. Че то е определено. Ако вземем от слънчевата система, коя е по-голяма планета? Меркурий е най-малката. До Венера иде земята. Меркурий е най-малката. Венера е по-голяма от Меркурий. Земята е по-голяма от Венера. Марс е по-малък от Земята. След туй иде Юпитер, най-голямата от всичките. Какви са били причините, защо Юпитер е най-голямата? Има си причини. Сега искаме да давате някакви обяснения. Има обяснения. Казвам: Големината на един човек, умът на един човек, всичко това е определено. Ти ще намериш не само големината, но какво има на Меркурий. Меркурий е търговец. Той е малък, затуй с търговия се занимава. Венера, която е по-голяма от него, 15-16 годишна, с любов се занимава. Младите момичета с любов се занимават. После иде Земята, тя се занимава с дребните си, как да се облече. Марс иде, ставащ войнствен, да не би да ти вземат къщата. Юпитер, най-старият дядо, той дава само разпореждания. Сатурн, който е по-малък от него, той е философ, разбира всичките, той е старото разбиране, старият мъдрец преди сегашната епоха. Понеже сега има други планети открити.

Вие говорите за вашата душа. Намерете онова състояние вътре, намерете вашата душа, вашия ум и вашето сърце, намерете онова най-ценното в себе си, което никога не се мени. Физиогномически кога се разглежда един човек, физиогномистите не могат да четат, понеже има една линия, която минава по средата на човешкото лице и тяло, която не се мени, като я намери, от нея той трябва

ва да прави своите наблюдения, как се мени лицето, как се менят другите неща, но тази линия остава неизменна винаги. Който вижда тази линия, той е физиогномист. Който не я вижда, не може да бъде физиогномист. Трябва да имате една мярка, с която да мерите нещата. Казвам: Мярката на нещата е любовта. Ако вие не можете да виждате тази линия, няма да имате едно правилно понятие за живота. Всичко се изменя, защото всичко е подложено на същия въздух. Всички души са същия въздух. Като се съберат хората в един град, покварват въздуха. Всичките места първоначално са чисти, но като направят къщи, не са така чисти. Всичките места не са чисти. Има места на нашите селища, не са така здравословни. Ако живееш и под тебе има едно голямо течение, на туй течение не можеш да бъдеш здрав. Човешкият организъм изисква здраво място, не изисква много големи блага. Образува се много електричество, дето тече вода, туй електричество действа някак си вредно .

Казвам: Ако вие се събирате между хората, които говорят само за любовта, вие ще замязате на риби. Там дето само за любов се говори, ти си риба, във водата живееш, не знаеш какво е любовта, ще бъдеш ням. Влюбените хора винаги мълчат. Понеже рибата може ли да говори? Не може да говори. В нея езикът не е образуван. Трябва да се излезе от това положение на водата, да се влезе във въздуха, за да започнеш да говориш. После трябва да виждаш себе си в другите хора. Трябва да разглеждаш всичките хора, като ги погледнеш, да виждаш себе си. Нали всичките хора трябва да представят като огледало. Че като се оглеждаш, да ти е приятно да видиш себе си. Кой от нас не се радва на огледалото, понеже себе си вижда. Хилядите огледала са ценни, понеже себе си виждаш. Ти си ценен заради другите, понеже у тебе виждат себе си. Ние сме ценни един за друг, понеже виждаме себе си. Аз виждам себе си във вас и вие виждате себе си в мене. Вие сте ценни заради мене дотолкоз, доколкото аз мога да се

огледам във вас. Дотолкоз, доколкото аз мога да проявя вашия живот, аз съм ценен заради вас; дотолкоз, доколкото може да ви услуга за вашия живот, аз съм ценен заради вас. Дотолкоз, доколкото вие може да ми услужите, вие сте ценни заради мене. Туй сега Божественият закон. То е новото разбиране. Дълбоко разгледано, мистично разгледано, то е закон на безсмъртието. Всичките хора са условие на нашия живот, ние трябва да ги ценим, без тях не може да се изживем. Без тях не можем да бъдем щастливи. Ако на земята нямаше никакви гърветата, ако на земята нямаше вода, реки, океани, тогава какъв щеше да бъде нашият живот? Една пустиня. Благодарение на гърветата, благодарение на цветята, на тревичките, на всичките неща, на птиците с всичките неща, с които Бог ни е заобиколил, във всичко това Бог се изявява. Той иска да ни помогне. Ние го обичаме във всичко, понеже той действа да ни повдигне, като че живее заради нас. Ние искаме Господ да живее заради нас, пък не искаме да живеем заради Него. Там е всичката погрешка. Както Той трябва да живее заради нас, така и ние трябва да живеем заради Него. Там сега красивата мисъл във всяка душа. Господ направил света заради мене. Той живее заради мене и аз живея заради Него. Той работи заради мене и аз работя заради Него. Вие ще кажете: Каква нужда има Господ ние да работим заради Него? Каква нужда има Господ да работи заради нас? Пак казвате: Защо ние ще работим заради Него? Ние такива гребни хора, какво ще работим заради Него? Но ако нямате туй разбиране, вие на духовете няма да заповядвате. Те винаги ще ви заблуждават, целят чувствен свят сега от ред заблуждения. В целия астрален свят има всички заблуждения, които съществуват на земята. Аз гледам, дойдат някои сестри и се преструват пред мене, ще дойде някоя пред мене и примижава с очи, уж си затваря очите, срамежлива, надолу гледа, но през очите ме наблюдава, като че не гледа, за Бога мисли. Пък тя хич не мисли за Бога. Аз

считам един човек чистосърдечен, да няма нито една заг-на мисъл. Гледам една сестра и като я гледам, виждам какво мисли, не какво мисли, но в дадения случай какво мисли. Погледна тази сестра и я съжалявам, че тя не използва Божията любов, виждам, че е осакатила носа, гледам, че е осакатила ухото, осакатила устата, осакатила пръстите си. Като я гледам, мисля как да ѝ кажа, да ме разбере. Ако ѝ кажа, че е осакатила носа, ще каже, че ѝ търся погрешките. Тя със своята мисъл е осакатила носа, със своите чувства е осакатила устата. Всеки ден трябва да се поглежда и да поправя работите.

Питал един германец: Вие защо живеете в палатки? Сестрата каза, че ние се повръщаме към природния живот, тъй както е в природата да живеем и да изучаваме природата. Право е. Като живееш в палатка казваш: Той къща си има, а пък аз съм в палатка. От зор живее в палатка. Аз не съм видял богати да живеят в палатка, но онези, които са сиромаси живеят. Аз бих желал милионери да живеят в палатки, бих желал бедните да живеят в палати. Когато един беден живее в палат, идея има. Когато видя богатият да живее в палатка, казвам, идея има. Казвам: Разменили се. Богатият да каже: Я братко, ти да живееш в палата, да видим как ще живееш. Но това трябва да стане по закона на любовта. Вие със сила седите в палатка. Тук има една сестра, две години седи в палатка. Съжалявах я, че е в палатка. Казвам: Какво има да го съжалявате този милионер? Нека седи в палатка. Казвам: По новото разбиране не трябва да се съжаляваме, да не бъдем жестоки. Любов да проникне в душата на този, който живее в палатката както иска. Някой път да му направиш една услуга, но да я направиш без той да знае, че той да остане доволен. Дошъл човекът, палатката малко студена, ти си приготвил топла вода за краката, приготвил си гореща вода за пиене, тъй да я туриш, че той да не те види. Като дойде, стане му приятно, пие топла вода, измие си краката. Умен брат и умна сестра е

тази, която направи това. Мнозина от вас в духовния свят живеят в палатки, реват в палатката от студ. Дойде някой, че ви каже една хубава дума. Да знаеш тази хубава дума как да я кажеш.

Аз ви говоря: Не злоупотребявайте с Божиите блага. Най-първо не злоупотребявайте с Божиите блага, не злоупотребявайте с вашия ум, не злоупотребявайте с вашето сърце, не злоупотребявайте с вашата воля. Като се научите туй, научете се най-после как да работите с вашия ум. Умът ви да бъде на разположение за благо на човека. Сърцето ви да бъде на разположение за благо на човека. От любов към Бога за цялото човечество, понеже Бог работи чрез всички заради нас, и ние трябва да работим. Бог работи за частите, ние трябва да работим за цялото. Бог работи за малките работи, ние трябва да работим за големите работи. Ние искаме Бог да работи заради всички, ние да работим заради никого. Носители трябва да бъдем на Божията любов. Срещнеш някого, мисли: Аз съм невежа. Тази книга (Учителят показва Библията) не е невежа. Туй знание, което има, казва: Отворете ме, прочетете ме, дето искаш ще намериш ценни неща в мене, така казва книгата. Като срещнеш някого ще му кажеш: Аз съм Божествената книга, ако знаеш да четеш, да разбираш, отвори и прочети дето искаш. Онова, което прочетеш, приложи го за себе си. Всеки е една ценна Божествена книга написана. Като срещнете един брат или една сестра по закона за свободата не казвайте: Той нищо не е. Така не се говори. Който разбира тази книга е с голямо богатство, може да те спаси. Ако я четеш спасява. Всеки човек е една книга. Ако четеш онова, което Бог е написал в ума, ако четеш онова, което Бог е написал в сърцето, ако четеш онова, което Бог е написал в тялото, ще се спасиш. Ако не четете, оттам иде смъртта. Та казвам: Започнете да четете онова, което Бог е написал във вашия ум, във вашето сърце. То е новото, което сега иде.

Аз считам тази беседа за 22 март. Сега ви казах това преди. Днес като изгрее слънцето да видите, че Господ го носи в ръката си като една свещ. Въздухът като приемете, да видите присъствието на Бога. Навсякъде да видите присъствието на Бога, да се зарадвате.

Отче наш.

16. Утринно слово

16.ІІІ.1941 г. Неделя 5 ч. с.

София - Изгрев

ЕДИНСТВЕНИЯТ ПЪТ

Добрата молитва

В начало бе Словото

Ще ви прочета една от най-съдържателните глави на апостол Павел, 13 глава яот Първото послание към коринтяните.

Духът Божий

Размишление върху изгрева на слънцето.

Било е време в човешкия живот, когато човек не е имал думата. Той е приемал нещата тъй както са, без никакво възражение. Вие ще кажете: Кога е било това време? Когато човек е бил в утробата на майка си, той е мълчал. Каквото майката направи, мълчи, не взема никакво участие, няма думата. Но щом човек се роди, изменя се положението вече. Докато е в утробата на майка си, майката изисква, детето мълчи. Ако каже една дума е престъпление, то е решило своята смърт. Ако детето продума в утробата на майка си, непременно смъртта го очаква. Ако мълчи, ще спаси живота си; ако продума ще го изгуби живота си. Когато се роди, законът е обратен. Ако мълчи, ще изгуби живота си, ако говори, ще спечели живота си.

Било е време, когато човек не се е интересувал от любовта. Любовта е била закон за майка му. Тя от любов го е заченала. Любовта не е влизала в неговата програма. Той трябвало да учи от майка си какво да прави. Животът на майката е бил едно предметно учение, той е бил ученик в утробата на майка си, обаче щом човек се родил, той започнал както майката да изучава законите на любовта, понеже от любовта зависи бъдещото развитие на човека, развитието на неговия ум, развитието на неговото сърце и тяло. Всичко от любовта зависи. Единствената сила, която не се раздвоява, е любовта. Аз я на-

ричам едноцентрична. Само любовта има един център. Няма никакво раздвояване в любовта. Там спор не може да има, противоречие не може да има, зло не може да има, тези всички неща ги няма в нея. Всичко представя онзи пълен Божествен свят, отдето произтичат всичките работи в света. Не само това, но и всичките лоши работи на земята, като дойдат в съприкосновение с любовта, всички тия работи ще се превърнат на скъпоценни камъни. Някои мислят, как ще се превърнат? Ако стопите възгледна при висока температура, вие ще образувате скъпоценен камък, ако не може да го стопите ще се изгуби, ще се превърне на газ. Най-първо, вие имате едно сърце, дето се учите. Вас ви трябва температура, понеже ви трябва скъпоценни камъни. Добрият живот, добрите чувства, добрите мисли, това са скъпоценни камъни, които ще образуват една огърлица. Тази огърлица, това е великият човешки живот, животът на индивида, на рода, на семейството, на един народ, на цялото човечество. Няма по-хубаво нещо, човек да има светлина, да може да мисли. Човек е гражданин на великата вселена, взема участие в общия живот. Няма по-хубаво нещо човек да участва в този живот, да чувствува нещата. Но за да ги чувствува, нему му трябва свещено огнище. Това е, което в старо време са го наричали свещения огън. Сърцето е място на свещения огън, отдето минават всичките Божи блага. Всичко иде от сърцето. И понеже всичко иде оттам, човек трябва да внимава. Човек не спазил Божиите закони, той се е отклонил от правия път и са дошли всичките страдания, които сега ги имаме. Хубаво е сърцето на човека. Неговият ум и неговото сърце са организирани тялото му, като едно спомагателно средство. Най-хубавото жилище, в което човек живее, това е домът - домът е неговото тяло. Няма нищо по-красиво от човешкото тяло. Когато Бог създал човека, Той видял, че е много добре. Казвам: Има сега в света два живота, които са в противоречие. Единият е неразбран. Не-

разбраният живот е, когато нещата не се турят на тяхното място. Мене наскоро ме запитаха и ми казват: Проповядвайте, че трябва да обичаме всичките хора. Може ли всичките хора да се обичат еднакво? Казвам: Може да се обичат, защо не? Ако всичко в света е отделно, тогава е друг въпрос, но ако всичките неща влизат в един общ организъм, имат своето служебно място, тогава всяко нещо, което дойде да работи, ние може да го обичаме. Ти можеш да обичаш всеки, който ти направи една услуга. Нима не можеш да обичаш един циганин, който те изважда от реката, когато ти се давиш? Спасява те. Досега не си обичал циганите, но сега, като те извади от реката, ще видиш, че и в този циганин има нещо хубаво. Ти съвсем ще измениш своето мнение. Следователно, всеки човек, който те обича, може да го обичаш. Няма по-велико нещо на света от любовта. Да обичаш нещата, то е най-великото, което може да направиш.

Първо, човек иска да бъде като Бога. Ева искаше да стане като Бога. Знаеш как човек може да бъде като Бога? Може да бъде като Бога, ако обича, ако люби. Ако искаш да бъдеш силен като Бога, никога няма да бъдеш. Ако искаш да бъдеш умен като Бога, никога няма да бъдеш. Но да обичаш като Бога, можеш. Само в едно нещо можем да бъдем като Бога - да обичаме като Него. Затуй наричам любовта едноцентрична, един център има тя, не може да се раздвои. Щом дойдем до знанието, до мъдростта, там имаме три центъра. Мъдростта е трицентрична. Щом дойдем до истината, тя има два центъра. Следователно, имаме любовта едноцентрична, един център има, тя не може да се раздвои. Мъдростта има три центъра, истината има два центъра. Те са философски работи. Казва: Какво значи един център? Един център значи мястото, отдето излизат всичките блага. Мъдростта има три центъра-съкровища: за обикновените хора, за талантливите и за гениалните. Обикновените никога не могат да вземат благата на гениалните или талантливите-

те, те трябва да идат в дома на обикновените хора. Талантливите не трябва да се спират в дома на обикновените. В дома на талантливите са богатата им. Щом дойдем до любовта, обикновените, талантливите и гениалните, всичките са едно, тя не прави никакво различие.

Та казвам: Щом има едно различие във вас за положението, как трябва да живеете, вие не сте вече в областта на любовта. Щом питате: Може ли да се обичаме, вие не сте в областта на любовта, вие сте в областта или на Божията мъдрост, или на Божията истина. Ти не може един добър и един лош човек да ги обичаш еднакво. Нима онзи човек, който ти ступи крака може, да го обичаш, както онзи, който ти извади окото и онзи, който ти намести окото, можеш да ги обичаш еднакво? Пог думите трябва да се обичаме, разбираме да обичаме своя ближен. Всеки един човек, който минава за ближен, той някога в миналото ти е направил едно добро, за което можеш да го обичаш. Пък и сега може да ти направи добро. Всички ония хора, които трябва да обичаш, те носят известни блага от Бога. Следователно, ако ти не ги обичаш, няма те да дойдат навреме, ако ги обичаш, те навреме ще дойдат и ще донесат богатата и ти ще се ползуваш.

Та казвам: Любовта е изпълнение на Божия закон в света. Сега вие разбирате да се изпълни Божият закон, да престане човек да няма какво да работи. Не, в любовта всичко ще се осмисли. Всички противоречия, които съществуват в живота, всичките противоречия ще се уредят в любовта. Болният щом дойде в областта на любовта, ще оздравее. Глупавият щом дойде в областта на любовта, ще поумнее. Лошият щом дойде в областта на любовта, добър става. Слабият като дойде в областта на любовта силен става. Любовта е единственото магическо място, дето всичко се примирява. Ти не можеш да живееш с някого добре. Сега народите се бият, защо? Защото се учат. Когато ние казваме, че хората трябва да

се примирят, те трябва да влезат в областта на любовта. Тогава само ще познаят, че има само един баща, а всички те са братя. Вън от любовта, законът е друг. Там има господари и слуги, има сиромаси и богати, има силни и слаби. Има растения, има животни, има червейчета, има добри и лоши хора.

Та казвам: Всички тия качества, които споменава апостол Павел, те се отнасят само до любовта. Мъдростта не може да бъде търпелива. Тя казва: Ще учиш, ако не учиш, тя казва: Излез от училището. В сегашните училища, ако седиш три години в един клас в гимназията, изключват те, навън. Мъдростта казва: Невежи хора не искам. Когато станеш способен да учиш, ела. Щом не си способен, това училище не е заради тебе. Щом си в училището на любовта, законът е друг. Един господин ми зададе един въпрос, казва ми: Има леки работи. Казвам: Най-леките работи стават тежки. Как? Ти едно кило желязо може ли да го дигнеш? Казва: Само с единия си пръст мога да го дигна. Ако този един килограм желязо е нагорещено 500 - 1000 градуса топлина, може ли да го дигнеш? Казва: То е вече друг въпрос. Единственото нещо в света, което никой не може да дигне, това е любовта. Единственото нещо, което не можеш да завладееш, то е любовта. Всички ония, които са се опитвали да завладеят любовта, са си причинявали най-големите страдания. Всички страдания сега произтичат от това, че всички искат да завладеят хората, искат да ги обичат насила. То е невъзможно. Когато говорим за любовта, разбираме оная първична същина. То е онзи, който ни е родил, нашият баща. Ние да искаме да му станем господари, ние да му заповядваме. То е върхът на всичкото безобразие, от което грехът произтича. Онзи, Който ти е дал живота, Онзи, Който ти е дал всичките блага, ти искаш да Му заповядваш, Той да ти стане слуга, Той да ти служи, пък ти да Му господаруваш. Той може да направи това, но знаете ли какво ще стане?

Бил се един голям герой с едно малко дете. Детето било своенравно, заповядвало му: Това направи, онова направи, този камък дигни, ръката си тъй ще направиш, критикувало го, че не може да заповядва. Казва: Ще се научиш. Той казва: Ти толкоз време, като ми заповядваш станах много силен. Хваща детето за крака, дига го във въздуха, върти го из въздуха, хвърлил го нагоре, хванал го. Вече детето престанало да заповядва. Ти като заповядваш на Господа, Той ще те хвърли из въздуха, ще те хване за ръцете, за косите, за гърдите. Как ще заповядваш тогава, кажете ми? Туй е, което сега става. Много бащи мислят, че могат да заповядват на децата си. Заповядват, употребяват тоягата. Хубаво е да знаеш да употребиш тоягата, капелмайстор трябва да бъдеш. Сега не трябва да бъдете като онзи българин, който искал да стане капелмайстор. Като се освободила България, тръгнал той да търси служба, ходил тук-там, гледал се тежки служби. Минава в една градина, гледа един оркестър свиря и капелмайсторът само маха палката. Казва: Ето една лесна работа. Направил едно прошение и го подава, че иска да вземе това място на капелмайстора. Че тя именно е много мъчна работа. Той разбира, че е лесна, но не е лесна. В любовта, в света има само един капелмайстор. Той е Бог. Втори капелмайстор няма. Сега някои от вас ще възразят, защо да няма втори. Хубаво, този втори капелмайстор какво ще допринесе? Има едно възражение: Имате една голяма река. Казва: От тази река не може ли да се образува още една широка река? Може да раздвоим тази река, но щом се раздвои, тя вече е намалила своята сила и количеството на водата се намалило. Питам: Щом се намали тяхното количество и сила, може ли да се постигне това, което първата река може да постигне? Не може. Бащата мисли, че може да заповядва на детето. Щом се роди едно дете, бащата оттам насетне не може да заповядва на туй дете. Туй дете е станало вече свободно. Всеки човек е силен да заповядва на една мисъл,

докато тя е в него и едно с него. Щом стане самостоятелна отвън, тя влиза в света на мъдростта, тя има три центъра, един в света и два горе. От три места идат разпорежданията. Сега, ако имате един генерал, един полковник и един капитан, на кого заповедта е по-силна? На генерала. На второ място иде полковникът. Но заповедта на капитана полковникът може да отмени, а заповедта на капитана и заповедта на полковника генералът може да отмени. Заповедта на генерала кой може да отмени?

Та заповедта на любовта никой не може да отмени, тя е големият генерал, капелмайсторът. Туй, което тя е създала, никой не е в състояние да отмени. Щом има втори капелмайстор, той не може да бъде толкоз умен колкото първият. Детето не може да бъде по-силно от баща си. Христос казва: "Достатъчно е ученикът да бъде като учителя си." Ученикът никога не може да се подигне по-горе от учителя си. Ние, съвременните хора, мислим, че в света като Бога може да бъдем. В любовта може да бъдем, но в мъдростта и в истината - никога. С любовта всичко може да постигнем, без любовта нищо не се постига. Със знание може да постигнем нещата, но там постижението е друго. В туй знание вече има борба. Ако двама силни хора се борят, не се разрешава въпросът по любов. Ще се борят, силни са, ще се борят по известни правила. Мислите ли, че двама души, които се борят, след като се борят, ще бъдат еднакво зачитани? Докато не са се борили, ще ги зачитат. Щом се борят, единият, който е победен, ще изгуби нещо от своята почит. Най-после той ще изгуби една самоувереност в себе си. Борят се двамата, онзи, който надвие, постави го на земята и казва: Подчиняваш ли се? - Подчинявам се. След като признае това подчинение, какво ще бъде неговото съзнание?

Сега в света всичките хора искат да бъдат като Бога. Може да бъдат. Но в света се явява друг пехливанин - злото. Ти със злото не можеш да се бориш, пък с

Господа искаш да се бориш. Най-първо ще се бориш с този голям пехливанин - злото. Като победиш него, ти тогава ще имаш една ясна представа за себе си каква е силата ти. Да допуснем, един камък, който е десет килограма, турите едно дете петгодишно да го дигне. Казва: Не можах да дигна камъка. За детето е невъзможно, но за онзи герой с двата пръста може да го дигне. В какво сега разликата? Този големият герой, той има знание. Давал съм ви онзи пример, който се случил в Америка. Отива един студент да гледа, когато двама герои се борят. Става борбата - американците обичат да гледат това. По едно невнимание студентът направил една погрешка и единият от героите му ударил една плесница и го повалил на земята. Като го ударил, студентът кипнал, но ако му каже някоя обидна дума, тоя ще го повали на земята. Постабил си задача да стане силен, че да му отмъсти. Взело му десет години да изучава характера, живота на онзи голям борец, как е живял, как се е упражнявал. След десет години той вече могъл да вдига два коня и едно конче. След десет години отива при този борец и му казва: Ти познаваш ли ме кой съм? - Де ще те познавам? Аз съм онзи студент, на когото удари една плесница и ме търколи на земята. Сега ще ти покажа, че този студент може да бъде като тебе. Дига го във въздуха, пак го сваля, пак го дига. Казва му: Тогава аз бях господар, пък сега ти си господар.

Когато влезете в живота имате три положения. Щом любовта е едноцентрична, братство ще има. Щом дойдем до мъдростта, братството излиза вече, там има ученичество, ученици има. Щом дойдем до истината, там има господари и слуги. В любовта има братство, в мъдростта има учители и ученици, в истината има господари и слуги. Ако вие влезете в тоя свят, дето истината е господарка, вие ще видите, какво отношение има между господари и слуги. Когато живеят разумно, господарят си е господар, слугата си е слуга. Слугата съзнава, че е

слуга, той слугува. Господарят съзнава, че е господар, той господарува. Щом влезем в областта на Божията мъдрост, там има учители и ученици. Но има отношение между учителите и учениците, тогава ще видите как учителите проповядват, как способните ученици учат. Щом дойдете до любовта, там всички снемат грехите си, господарите снемат грехите си, учениците снемат грехите си, слугите снемат грехите си. Всичките обличат своите братски грехи и пишат вече, че са братя. Щом излезат от любовта, тогава снемат братските си грехи и турят грехите на учители, други турят грехите на ученици, някои турят грехите на господари, други - на слуги. Туй е великата реалност в света. Ако ти искаш да бъдеш господар, ти трябва да слугуваш. Ще се учиш при истината. Ако искаш да бъдеш учител, ти при мъдростта трябва да идеш, ще се учиш. Пък ако искаш брат да бъдеш, ще идеш при любовта.

Та казвам: Туй различие съществува. Не мислете сега, че като влезете в любовта, различията ще изчезнат. И там има различия. Нали на земята има по-големи братя и по-малки братя. Най-големите братя в любовта обичат повече, пък по-малките братя обичат по-малко. Щом влезеш в любовта и малко обичаш - ти си малък вече. Туй малкото дете ще те помилва по лицето, ще те целува, ще направи нещо. Ако е от големите братя, ще ти направи по-голяма услуга. Освен милувка и целувка, ще ти донесе стомна вода, ще ти послужи като един слуга, ще бъде на твое разположение. Този големият брат без да му заповядваш, като се върне, ще донесе на малкото братче орехи, ябълки, някоя круша, някоя зальгалка. Казва: За малкото братче. Без да му заповядваш, той ще извърши една услуга. Но те са вътрешни неща на нашия живот. То е живот, дето вече Бог живее.

Та казвам: Като влезете в любовта, там единствен Бог е, който се изявява и ние се учим как да обичаме. Ти не можеш да обичаш, ако Бог не те е научил. Казва:

Всички ще бъдат научени как да се обичат. Сега нито един от вас не може да покаже как да обича. Онези хора на любовта кои са? Христос казва на евреите: “Бог от тези камъни може да въздигне чада на Авраама.” За нас камъните са неразумни и твърди, за любовта обаче те са живи. Всичките камъни това са специфични духове, учат се, те са на учение. Учат се на търпение, като се търкалят, като ги газят отгоре, учат се на търпение. Стъпи някой отгоре му, казват: Търпеливи трябва да бъдем. Много са учени, те много знание имат. Кой от вас може да повярва на това? Тия камъни Бог ги създаде, от Бога са излезли. Бог, който е всемъдър, може ли да направи нещо, което няма туй достойнство, туй качество, което има Той.

Сега аз искам да ви приведа тия работи, не да се обезсърчавате. Който е ученик, трябва да се учи хубаво. Онези хора, които влизат в любовта, трябва да завършат училището на истината и училището на мъдростта и тогава да влезат в любовта. Вие любовта не може да разберете, докато не сте свършили двете училища. Някои турят, че пътят на любовта е правият път. Пътят на любовта е пръв и последен път. Дълго време човек трябва да се е учил в училището на мъдростта, да има знание, дълго време човек трябва да се е учил в училището на истината, да добие сила. След като добие сила и знание, тогава ще влезе в любовта, която му дава живот и знание как да живее. Сега някои от вас искате да живеете. Вие боледувате нали? Какво показва боледуването? Има същества, които ви обичат. Някое същество от невидимия свят хване те за крака, целува го, стиска го. Някой ви хване ръката да се ръкува и тогава ви стиска, дълго време чувствувате стискането.

Та трябва да имате онова ясното разбиране. Ние говорим за съвременния живот, говорим за целувката в природата и правим въпрос. Има целувки. Юда целуна Христа и го предаде. Има целувки, като те целунат, ще оживееш. Аз зная един пример. Отива един при един ум-

рял герой и го целува и той оживява. Всички го целуват, но този като го целува, става. Тази целувка е на място. След като целунеш човек и го занесат в гробищата да пъшка, това не е целувка. Целувка е да освободиш човек от големите страдания, в които е паднал. Да знаеш как да даваш на време една хубава мисъл, да възкръсне човешкият ум. Да знаеш да гадеш едно хубаво чувство на сърцето, че сърцето да възкръсне, да знаеш да гадеш една хубава постъпка, да занесе сила на човека. Три неща има. Не е така лесно да обича човек.

В тази, новата култура, в която сега влизаме, ние казваме, че Господ ще уреди света. Че като дойде Господ, всички трябва да знаем хубаво да свирим. В един оркестър няма какво да те учат, ти трябва да дойдеш с инструмента в него и партитурата е там. Няма какво да ти разправят как да свириш. Казвам: Вие всички сте канени да свирите в този оркестър. Тогава, ако някой от вас не знае как да свири, тогава има още две училища. Училището на любовта разбира, че хората са готови за любовта. Всички, които съзнават, че трябва да се учат, те са в училището на мъдростта. Всички, които съзнават, че трябва да служат, те са в училището на истината. Тия училища са хубави. Но единственото училище, което обединява всички в едно, е любовта. С туй ний ни най-малко не искаме да ви кажем, че мъдростта седи по-долу от любовта, или истината седи по-долу, но истината и Божиата мъдрост са спомагала на любовта. Любовта води хората към Бога. Тя им показва истинския път. Казва Христос: “Никой не може да иде при Отца, ако аз не му покажа пътя.” Как ще покаже правия път? Всеки, който обича друго, той му показва пътя. Някой казва: Как ще му покажеш пътя? Казва: Бог толкоз възлюби света, че даде своя син, че дал най-ценното, което имал, го дал да покаже любовта си. Следователно, всеки един човек, който ви обича, той ви показва пътя към Бога. И вие като обичате някого, му показвате пътя на любовта. Следова-

телно, всеки човек, който ви обича, всички ви показват единствения път. Минават и казват: Този е пътят. Всички ви обичат, вие оценявате Този, от Когото всичко е излязло. И тогава се радвате на вашите братя, които ви обичат. Тези, които ви обичат, са ваши братя. Тези, които ви учат, са ваши учители. Тези, които ви служат, са ваши слуги, които ви господаруват, са ваши господари. Но и учители и господари в любовта те са ваши братя, които Бог е турил, за да ви учат. Казва: В училището на служението ще служувате добре, в училището на мъдростта ще учите добре, а в любовта ще обичате Господа с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила. Това е смисълът на живота. Човек, който е дошъл до това, трябва да има тази вечна радост, която вече никой не може да му отнеме. Той ще бъде в сила и състояние да предаде на другите това, което има. Затова, казваме по някой път, че всички трябва да бъдем проводници на Божията любов, да се прояви Бог чрез всинца ни. Когато Бог се проявява чрез всичките народи в света, чрез всичките майки, чрез всичките бащи, чрез всичките учители, чрез всичките господари, чрез всичките слуги в света, тогава ние ще почувствуваме каква е онази Божествена топлина, която иде в света да тури ред и порядък. Ние това го схващаме по един механически начин. По някой път трябва да се опитате. По някой път вие искате да обичате. Казвате: Искам да се науча как да обичам. По някой път казвате: Няма кого да обичам. Аз ако бях на вашето място, ако три, четири месеца не е валяло дъжд, ще иде в планината и в някоя поляна ще иде да поля някое цветенце, дето би изсъхнало. Това е любовта, ще покажа своята любов на цветето. Или ще иде да поля някое дърво и ще покажа своята любов на дървото. Ако ти не можеш да обичаш цветето, законът е еднакъв ти не можеш да обичаш човека. Ако ти не можеш да обичаш едно малко скъпоценно камъче и човека не можеш да обичаш. То е неразбиране на сегашното положение.

ние. Хората мислят големи работи. Божественото в малкото, и в голямото, то е едно и също. Големите работи станаха от малките и малките работи станаха от големите. Ако от вашата любов вие не можете да създадете голяма любов, пак сте слаби. Вие ще се усетите в едно уничително състояние. Ще кажете: Това ми останало да иде да поливам едно цвете или едно дърво, да напусна училището. Цветето е онова същество, което най-добре оценява направеното му добро. Туй дърво като го полееш ще даде своите плодове. Като полееш едно плодно дърво, то ще ти даде плодовете си, и ти ще опиташ плодовете му. Следователно, всичките тия работи, които са ставали в света, всичките тия растения, които ги виждате, житото, което ражда, всичките плодни дървета, те си имат своята служба. Вие още не сте изучавали, как се появиха те в света. Когато Бог създаде света, направи всички тия. Напредналите същества взеха участие в създаването им. След като ги създаде, донесоха подаръци на човека. Като дойдоха на земята да видят човека, всяко същество донесе по едно плодно дърво, донесе по няколко растения и тогава земята стана много красива. От любов донесоха по нещо. И досега имаме тия растения. Ако те не бяха ги донесли, ние не можехме да имаме една човешка култура. И ние сега на земята трябва да оставим по едно малко плодно дърво. Че Христос казва: "Аз съм лозата, вие сте пръчките." Всяка пръчка, която донесе плод, значи, всяка пръчка, която участвува в любовта, тя има всичките неща; всяка пръчка, която не участвува в лозата, не дава плод. Значи един човек може да даде плод тогава само когато в неговото сърце се появява топлината на свещения огън. Един човек може да влезе в училището на любовта само когато светлината се появява в неговия ум. Първото нещо онази свещена мисъл, ония свещени чувства и ония свещени постъпки, те ще въведат съвременните хора в училището на любовта. Само тогава ще разберем онова, което Бог е създал. И тогава Писа-

нието казва: Ще се наричаме синове Божи, които сме слугували добре, които сме учили добре. Благодарение на тия слуги, ангелите са слуги, те са онези учители, които учат. Ония, които постоянно ни учат, са учители и всичко това го правят от любов. Горест минават за братя, тук минават за учители и господари.

Та всичко онова, което виждаме в света, е едно предметно учение за Божията любов. Един ден вие ще четете на едно гърво етикета, че то е любов. И в камъните ще четете, че това е любов, и в изворите, и в изгрева на слънцето, навсякъде ще видите, че единственото реално нещо в света, което въздига човека, то е любовта. Когато ние съзнаем това, ние ще се освободим от съвременното робство, в което сега се намираме. Не робство, но ограничение. То е единствения път. Христос възкръсна, понеже Той каза, когато Го разпъваха: “Не разбирам онова, което става, но в Твоите ръце предавам духа си.” Той влезе в закона на любовта. Той казва: “Да бъде волята Ти.” Ние казваме: Да бъде Твоята воля - ние вече сме в това училище на любовта. Само ония, които така са положили духа си в Божиите ръце, ще възкръснат.

“Това е живот вечен, да познаем Тебе, единаго и истиннаго Бог и Христа, Когото Ти си пратил.”

Отче наш.

17. Утринно слово

23.ІІІ.1941 г. Неделя 5 ч. с.

София - Изгрев

Б О Ж Е С Т В Е Н А Т А У С М И В К А

Добрата молитва

В начало бе Словото

Ще прочета 12 глава от Евангелието на Матей.

Духът Божий

Едно малко размишление

Прочете се беседата “Идеалът на човека” от книгата “Любов към Бога”.

Разправят за един българин, който отишъл на гости на своя кръстник, който го кръстил. Като кръщелник го щавали го по български: Ха за здравето на кръстника, ха за здравето на кръстницата, за кръщелничетата, пил за този, за онзи и се напил. Качил се на коня, но си турил гърба към главата на коня, вижда конят върви назад. Казва: Откак дойдох при кръстника, светът тръгна назад. Слязъл, пипа, пипа, казва: Чудна работа, къде отиде главата на коня! Та главата е там, но той изменил своето положение в света.

Казвам: Съвременните хора са влезли в живота, но са обърнали гърба към разумното, гледат към животинското. Животинското, то е опашката на коня, то не разрешава въпроса. Човек да живее добре е най-лесното. По-лесна работа от добрия живот няма на света. А сега е най-трудната работа. Няма по-лесна работа от добрия живот. Има ли нещо мъчно да дишам? Мъчнотията е, когато няма кислород. Тогава е мъчно да се диша. Няма по-лесно от яденето на хляб, но ако е пръст или камък, мъчно е да ядеш.

Вчера работим в градината, минават една млада софиянка, госта умна, с висше образование, женена за доктор, и някой си друг господин от Варна. И той образован човек. Търсят ме. Защо ме търсят? Намерили се на тясно. Търсят ме, понеже син му умрял в Пловдив, много ум-

но и високо издигнато дете. Това дете накара баща си да дойде да ме търси. Извади портрета и казва: Виж, какво хубаво дете. Рекох: В оня свят за него има по-добри условия. Та ме пита госпожата, в оня свят ще се познаваме ли. Рекох: Оня свят е тук. Че вие тук не се познавате, как ще се познавате в оня свят. Тук хората се познават по маските. Какъв е човекът не го знаем. Казва: Прав си. - В оня свят ще започне познаването. Тук не се познаваме. Тук е бал с маски. Отиват двама млади, които влизат в семеен живот. Турил си мъжът една маска - отива на бал с маски, не казва на жена си, че отива на бала. Жената и тя отива скритом и тя с маска. Попаднали двамата и се срещат на бала. Казва единият: Може ли да благоволите да си откриете маската? А, казва, не смея. Усеца, че той може да е там. Тогава ще пита: Кой ти позволи на бал с маски да ходиш?

Често забелязвам, когато някой дойде и иска да се покаже религиозен, набожен, туря си омилно очите, като че е срамежлив, се към земята гледа. Турците казват: Който към земята гледа, душата изгаря. На земята гледа, уж голямо смирение има, за нищо друго не мисли. Някой път виждам една черна краска, гъста, на лицето. Най-първо той има нещо, което го смуцава. Една сестра, госта набожна, иде при мене и ми казва: Учителю, снощи сякаш да умра. Рекох: Трябва да има нещо в тебе, които не ти са потребни. Имаш едно прасе, което те смуцава по четири, пет пъти трябва да ставаш да го храниш. Пусни го, освободи го, да иде в гората. - Какво ще стане с прасето? Твоят живот не зависи от твоето прасе. Казва: Малко мазнина ми трябва за през зимата. Ако си месоядец, тебе ти трябва, но ако си вегетарианец, не ти трябва.

Та казвам: Както и да се засяга живота, да оправим животът е много мъчна работа. За да оправим някой човек, трябва да го приспиш. И съвременните лекари намерили начин, турят нещо под носа, ще го приспят, ще му правят операция. Хубаво е, когато правят операцията,

не чувствава болката, но като се събуди, удвояват се болките. После някой път не го упоаяват, но турят известна течност и анестезират мястото. След като са направили операцията, пак се удвоява болката. Една операция може да се направи и без упойка и без анестезиране. Ти имаш един лош навик. Само веднъж пожелай и той ще си иде. Ти пожелай да си иде, не определяй време и той ще си иде. Чудни сте. Че вие сте маги. Казвате: По кой начин да намерим онова магическо средство, да можем да укротим хората. То е лесна работа. Да ви кажа тази тайна. Нали искате тайни? Някой по 20 години са прекарвали в Египет в пирамидите да научат някоя тайна. Питагор прекарал четири години там. На вас без 4 години и без 20 години ще ви кажа тайната. Имаш да даваш някому. Онзи, комуто имаш да даваш, се разсърдил, понеже не му плащаш. Казваш: Какво да правя? - Магическото средство: плати, вземи, че му дай парите и един наполеон повече. Веднага човекът ще има разположение към тебе. Ето магическото средство. Загържай парите, увеличаваш гнева на човека. Дай му на този човек. Да бъдеш магьосник, трябва да дадеш нещо от себе си. После някои проповядват, че трезвени трябва да бъдат хората. А опасно е някой път трезвеността. От трезвеност умират хората. Ти си трезвеник, да не ядеш. Има една приказка: Настрадин Ходжа имал магаре, много яджало, че искал да го отучи. Казва: Таман го отучих да яде, без разноски, умря магарето. Не е в поста. Изисква се да се научиш да ядеш на свят, да ядеш както трябва. Ще се научиш да пиеш както трябва. В пиенето къде е лошото. Един, който пие вода, едва ли ще изпие 3-4 чаши вода. Вода пие малко. Като започне да пие вино пие по 4-5-6 кила. Водата песте, вино пие много. Лошото е, че много вино пие. Да пие вино както водата. Първото нещо е, че вие сами се спъвате.

Дойде ви една хубава мисъл. Вие магия нали искате? Дойде ви една хубава мисъл, едно малко хубаво чувство да направиш нещо, пък ти отлагаш. Казваш: Сега не му е

времето, след години. Сега, сега още като ти дойде на ума, направи го, нищо повече. Минаваш някъде, видиш някое цвете хубаво, искаш да го целунеш. Казваш: Какви детински работи. Целуни цветето, нищо повече. - Ами какво ще кажат хората? Остави хората настрана, целуни цветето. След като го целунеш, ще влезеш във връзка с ония същества, на които то е изложение. Някой ти казва: Дишай дълбоко, ти приеми въздух повече. Казваш: Чакай, първо да прочета някое съчинение, какво ще каже. - А бе, сега приеми, какво ти коства, ще четеш книги след години. Сега свърши една работа, че като остане време, пак чети книги. Сега в даден момент пий вода при някой извор. Казваш: Студена е водата. Щом ти кажат пий, пий малко вода, после като идеш в къщи, топли я. Сега пий от извора. - Може да се простудя. - Ти остави тия работи. Вървиш по пътя, дойде ти на ума да се молиш. - Да ида на църква. Остави църквата, още на пътя се моли, нищо повече. Ти докато идеш в църквата, ще мине. Мисълта, която ти дойде да се молиш, то е важното. Какво ти коства ти да отправиш ума си към Бога, да Му благодариш за хубавите чувства, да му благодариш, че можеш да ходиш, че очите ти са здрави, че сладко си ял, че си се срещал с този, с онзи. Какво ти коства да благодариш? В църквата ще идеш после. Всяко нещо като дойде, проявете го.

После трябва да знаете. Аз съм говорил толкова за любовта. Но идеята е много неразбрана: да обичаш и да те обичат. Да обичаш, трябва да дадеш нещо от себе си. Да те обичат, трябва да ти дадат. Не може да обичаме, който нищо не дава. Дошъл някой, занимава ме с празни работи. Даде ми нещо, как няма да го обичам. Казва: Мене не ме обичат. - Трябва да дадеш нещо от себе си. Отивам при един болен, ще му дам нещо от моето здраве на болния, веднага престава болката. Казвам: Ще оздравееш. Сега ще ти дам нещо. Хвана го за ръката и човекът като стане, как няма да ме обича. Ще ми заколи кокошка,

баница ще ми направи, ще се разговаря с мене. Не да обещава нещо на този човек, че после ще оздравее, но аз като го пипна и веднага той оздравява. Най-първо ще отивате да лекувате, да оздравявате, започнете с малката любов. Вие изведнъж започвате с големи работи. В природата то не е естествено, първо започвайте с малки работи. Има човек хрема. Хремата може да я лекувате с топла вода, малко камфор ще смръкнеш или сварена лайка да си промиеш носа.

Но сега да не правите онази погрешка, която направили в провинцията едни приятели. Пишат, че някой заболял. Казвам да му направят млечен компрес на болното място. След като направили млечния компрес, пишат, че не минава, пак го боли. Казват, че направили млечния компрес и пак не минава. Питам, как са направили компреса. Казват, че гъстото изяли, пък от суроватката направили компреса.

Гъстото, това е любовта. Единственото реално нещо е любовта, дето и да е. Аз наричам любовта еднотроен. То е единственото съдържание на живота. Любовта на земята иде. Човек ако е умен, любовта ще дойде. Ако нямаш любовта към знанието и към истината, любовта ще мине покрай тебе, ще ти даде нещо и ще си замине. Казвам: Приемете любовта и не се спирайте. Върху любовта никаква философия не правете. Вие искате да разберете някой човек, да го познаете, че да го обичате. Тази работа не става. Хубавото ядене първо ще го ядеш и после ще го познаеш, че е хубаво. Ти как ще познаеш яденето дали е хубаво? Ако го държиш отвън и само мислиш, ти не можеш да познаеш дали е хубаво или не. Трябва първо да го приемеш в себе си. Любовта е най-реалното нещо в живота. Ако си възприел любовта, никаква философия не ти трябва. Философията отпосле ще дойде. Първо ще възприемеш любовта. Казваш: Да бъде нейната воля. Разбираме да бъде Божията воля. Щом искаш да бъде твоята воля, не волята на любовта, любовта не иде. Не че

не иде, но не може да се ползвате. В себе си винаги казвайте: Да бъде волята на любовта. Понеже Бог е любов, като бъде волята на любовта, вие ще я опитате тогава. Сега като говоря да правят опити, мнозина не са правили опитите, пък разправят на другите. Никога не разправяйте за неща, които не сте опитали в любовта. Никога не разправяйте за любовта туй, което не си опитал.- Аз ви обичам много, аз съм готов да се жертвувам заради тебе, че ти си заради мене светлина, ти си туй, ти си онуй. Може да говорите така, но то спада към изкуството. То е актьорство. Щом като говориш за любовта, ти трябва да знаеш: искаш да те обичат или да обичаш. Щом искаш да обичаш, ще отвориш кесията, ще започнеш да даваш, ще отвориш хамбара, ще даваш. Ще идеш при този, когото обичаш, ще му работиш. Ако е гол, ще го облечеш. Ако искаш да те обичат, въпросът е друг. Даване трябва да има. Като обичаш, ти даваш, като те обичат, на тебе ти дават. Туй, което хората ти дават, приеми го и благодари. Една вдишка от въздуха, то е благословение. Един лъч, който влиза в очите, то е благословение. Една усмивка е благословение. Аз бих предпочел да имам усмивката на едно дете, отколкото обещанията на хиляди. То като ме срещне, усмихне ми се, целият свят ми се усмихва, целият свят ми се отваря. Ако срещнете един цар, който ви се усмихва, целият свят ви се отваря. Ако Господ ви се усмихва, какво искате повече. Само една Божия усмивка да дойде и въпросът е разрешен. Докато ние схванем Божествената усмивка е въпросът. Там дете се усмихва Господ, всичко е разрешено. Всеки, който обича, Бог се усмихва. Всеки, когото обичат, Бог се усмихва. Бог се усмихва само на онези, които обичат, и на онези, които са обичани. Сега желая и на вас Господ да ви се усмихне, като обичате и като сте обичани. Любовта се проявява като по радиото. Всички, които имат радио ще я чуят.

Отче наш.

18. Утринно слово
30.III.1941 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

ТРИТЕ ПРИДОБИВКИ

Добрата молитва
91 Псалом
Молитвата на Царството
Размишление
Фир-фюр-фен

Ще взема само един стих от Писанието, дето Христос казва: “Аз съм лозата, вие сте пръчките. Всяка пръчка, която принася плод, обрязва се, за да даде повече плод.”

Цветята цъфтяха

Има някои предмети, които на пръв поглед се виждат, като че нямат никаква цена. Ако видите само една суха лозена пръчка, няма да ви направи никакво впечатление. Но ако тя е от живите пръчки, които дават плод, като опитате, вие ще имате друго мнение за пръчката. При сегашните условия хората наблюдават нещата само отвън. Запример, искате да имате нещо. Какво ще ви допринесат нещата? Че трябва да имаш нещо, хубаво е, но какво означава всяко нещо. Най-първо да знаеш онази идея, която е скрита в нещата. Всяко нещо да те слуша. Имаш една инсталация за светлината, ако тази инсталация не те слуша, не ти свети, защо ти е? Имаш инсталация за вода, ако тази вода е замръзнала, какво те ползва? Имаш доста гървени въглища, но ако тия гървени въглища не може да ги изгориш, не влизат в никаква полза.

Има една страна, наречена идеална страна, т.е. едно правило на ума. Ти не можеш да събудиш твоя ум на работа, ако не разбираш правилата на ума. Има една друга реална страна - на сърцето. Ако не знаеш правилата на тия реалните работи, ти не можеш да събудиш своите чувства. Има една съществена страна, тя е вече на човешките постъпки. Нещата се познават само когато

се изпълнят. Когато се изпълни времето, една жена ражда. Докато не се е изпълнило времето, тя носи своето дете. Щом се изпълни, роди. Като роди, всички се радват, че човек се е родил. С всяко едно желание човек е бременен. Най-първо човек е бременен с едно желание. Казва: Да пожелаем нещо. Но да се роди едно желание е доста дълъг процес. Ние мислим, че изведнъж като помислим и стане. Пък то не е така. Тия мисли, които идат лесно, те са чужди мисли. Четеш някаква книга, те са чужди мисли. Казваш: Да се обичаме. Хубаво. Вземеш хляба, обичаш го. Хлябът казва: Да се обичаме. Ти вземеш хляба и не само го сдъвчеш, но и го нагълташ. Тогава ако го нагълташ, ще имаш процеса на змията. Тя като хване някое животно, не го сдъвква, но цяло го нагълта. След като го нагълта цяло, даже при най-голямата змия десетина дена минават, докато се смели. В туй време, тя е малко подвижна и всеки може да я претрепе. Тя, която е толкова силна, като нагълта някоя сърна, или някое теле, може да я претрепеш. Казвам: Ние съвременните хора сме пълни с много мисли, които нямат нищо общо с нас. Направи някой някаква погрешка, ние се занимаваме с нея, казваме: Ето, направи погрешка. Каква погрешка? Погрешката е тази, че като си направил една червена шапка, турил ѝ бяла панделка. Как тъй на червена шапка, бяла панделка? Въпрос вече става, че на червената шапка не прилича бяла панделка. Защо не си приличат бялото с червеното? Червеното ще те прегаци, а пък бялото ще те очисти. Един човек, който е бял, ще те тури в котела да те вари. Пък червеният с тупалката ще те изтупа. Разликата е тази. Тъй щото ти не си. Единият ще употреби водата, за да те изчисти, пък другият ще употреби тупалката. Хубаво, сега с вода ли да те очисти или с бухалката да те изтупа? Този, който носи червена шапка с бяла панделка, казва: Аз тупам и пера. Щом като го видиш с бяла панделка, знай, че той ще употреби водата.

Казвам: В живота трябва да има една страна, ко-

ято да се приложи. За пример, не е лесна работа, ние да си образуваме една хубава мисъл. Много мъчно е да образуваш едно хубаво желание. Ти за да образуваш една хубава мисъл, трябва да избереш най-хубавата материя, най-фината материя и да я съградиш. Някой път като станете ясновидци, ще видите, каква е формата на мисълта. Ще видите каква е формата на любовта. За пример, когато едно любовно желание е облечено в най-красивата форма на любовта или в мисловна форма. Вие нямате представа как е облечена една любовна мисъл. Вие казвате една любовна мисъл, но съвсем неопределено нещо е. Най-първо, може да ви се види както семенцата на лалетата. Тук в нашата градина имаме посетители повече от 500 лалета, като израснат тия лалета ще ги видите с жълти, червени цветове и тогава ще видите какво представляват тия луковички на лалетата.

Казвам: Ние сме дошли в една опитна страна. В Стария завет се казва, че хората са принасяли жертвоприношения на Господа. Като идат при Господа, ще принасят ред жертви. Принасяли са живи агнета, волове. Ще иде при Господа някой и ще занесе цял вол да заколи, или някое теле, или някоя гургуличка, най-малкото. Или в най-древните времена ще принесе малко жито и ще го изгори. Тогава Господ ще го приеме. Ние съвременните хора, като отиваме при Господа какво ще занесем? Векове принасяли жертва агънца, волове, жито горели. Сега ще занесеш една хубава мисъл жертвоприношение, ще занесеш едно хубаво чувство жертвоприношение една хубава постъпка жертвоприношение. Не някоя грешна постъпка, но най-хубавата, както са носили и най-хубавото агне, защото ако занесеш някое с някакъв недъг, няма да го приеме. Путама сега: Ако ви дойде на гости един човек хубаво облечен, ще го приемеш, но ако дойде един със скъсани грехи, нечисти, оцапани, пък и мирише, вие ще го приемете ли в приемната си стая на гости? Най-първо ще трябва да го пратите в банята да се очисти, ще трябва да му дадете

хубава чиста риза, чисти грехи да се облече. Като умре човек, как ще се яви при Господа? Той с неговите нечисти мисли и желания няма да го приеме. В католическата църква казват, че умрелият остава 40 дни в чистилището. То е баня с доста вряла вода, да се чисти. 40 дена, всеки ден ще взема по 3 бани, 3 по 40 - 120 бани като вземе, тогава ще се очисти, ще иде пред Господа. По човешки ви говоря. Ние мислим, че някой ще повярват, някои ще кажат: Не е така. Ние сме дошли на този свят, за да го разберем. Ако не бяхме дошли на този свят, какво щяхме да направим? Знаем от този свят? Нищо нямаше да знаем. Ако не дойдеш с физическото си тяло на този свят, нищо няма да знаеш. Има напреднали същества, които нищо не знаят за земята, не я виждат. Сега вие мислите, че тия, които са заминали за другия свят, че ви виждат вас. Много се лъжете. Нищо не виждат. Те ви виждат на екран. Някой път нали снемат известни неща и ги виждат на екран проектирани известни картини. Но това не е истинската реалност, то са сенки. От едно събрание само част ще се проектира на екрана, те вас както сега сте насядали не ви виждат. Някои мислят, че тук салонът е пълен с духове. То е наше схващане. Духовете не живеят в туй нашето пространство. Един дух само да дойде, той не може да се събере в това пространство. Извън туй пространство, което ние имаме, има друго едно пространство, по-обширно. Туй нашето пространство в сравнение с онова пространство, в което живеят духовете, то е като плоскост. Ако живеем в една плоскост, дето има само дължина и ширина, няма дебелина. Какво пространство има в една плоскост? Какво може да направиш в една плоскост? Нищо не можеш да съградиш. Има едно пространство, което представя само една права линия. То е пространство. Какво ще съградиш върху една линия? Ако двама души се срещнат на една линия, не може да се разминат, ще се срещнат и ще се върнат назад, тогава ще мязат на една дисхармония.

Когато казваме, че духовете живеят, то е една идея в нашия ум. Аз ги схващам в моя ум духовете, виждам ги какви са, разговарям се с тях, не тъй както с вас. Ти с една душа като се разговаряш, като че се разговаряш със себе си. Изисква се дълго време, докато се научиш да различаваш, понеже трептенията на земния говор в сравнение с небесния са като гръмотевица. Той е толкоз тих и нежен. Той има ухо развито, да схваща нежния глас. Другояче ще виждаш само как се мърдат устата. По някой път са ми казвали: Учителю, покажи ни оня свят. Вечерно време като спите, нали ходите. Вечерно време като сънувате, вие в оня свят отивате. Ходите в един свят и не го знаете къде е. Не го знаете, не е по земята. Съвсем друг свят е. По някой път вечерно време влизате в един дом, гонят ви оттам, в друг влезете и оттам ви изгонят, в трети, четвърти, бягате и влизате в една къща, затворите вратата, онези, които ви гонят, натискат вратата. Вие се събудите и сърцето усещате, че ви тупа. Къде бяхте? Де ви гониха? - В оня свят. Тия къщи, дето се криете, това са човешките тела. Човешките тела са като къщи, влезли сте в едно тяло, виждате, че не е вашето, после във второ, трето, четвърто, най-после влезете във вашето тяло, залостите се, събудите се. Пак дойдете на земята. Казвам: Ако разбирате оня свят, да може човек от този свят да минава в онзи, няма по-красиво нещо. Няма по-мъчно нещо без превозни средства в оня свят. Има една смъртна река, през която трябва да минеш, пък мостовете са развалени. Водата е толкова нечиста, че ако речеш да преминеш през нея, да я прегaziш, трябва ти 250 години, докато се изчистите от смрагта. На тази река има тънък конец, като паяжина, прекаран над реката. По този тънък конец реката трябва да минеш и то без върлина. Ако не може да държи равновесие по този тънкия конец, може да се наклони на една или на друга страна и да падне в реката.

Та казвам: Когато говорим за добрия живот, за лю-

бовта, за радостта, за истината, подразбираме онова състояние, че като дойдем до този конец, да имаме равновесие. Любовта да бъде в центъра, отляво ще бъде мъдростта, отдясно да бъде истината. Тия трите Божествени сили, ще ни прекарат през този тънкия мост, ние ще бъдем в безопасност. Любовта, мъдростта и истината са необходими, за минаване от този свят в другия, за да можем да минем през тази смъртна река. Някои казват: Защо трябва да обичаш? Ще се учиш да обичаш, защото ще пазиш равновесие. Ти не може да обичаш някого, понеже има смрад, краката му миришат, ръцете, дъхът му мирише. Ако тук малкия смрад не може да го носиш, как ще го носиш онзи, в който ако паднеш, 250 години трябва да се переш, докато се изчистиш. Ти трябва да обичаш, че ще минеш по-лесно. 40 гена ще взема, докато се мине от този свят в оня свят. 40 гена ще пътуваш, докато минеш от единия бряг до другия бряг. Ще ходиш, ще се връщаш, ще ходиш, ще се връщаш 40 гена, на 40-ия ден ще ти отворят вратата. Има врата там, че трябва да минеш в другия свят. Идеш до вратата, ще се върнеш назад. 40 гена наред ще те изпитват. Най-напред ще те питат как си живял, върнат те назад. Пак отидеш, пак чукаш, ще те питат, как чувствуваш, как обичаш хората, как мислиш. Ще ходиш, ще ти задават въпроси и ти ще отговаряш. Ако на всички въпроси отговориш както трябва, ще ти отворят вратите, ще влезеш в другия свят. Ще те приемат вече да живееш. Казвам: Лозената пръчка само веднъж ли се обрязва? Ако имаш една лозена пръчка да седи 80 години, 80 пъти ще я обрязваш. Всяка година ще я обрязваш, 80 пъти ще бъде обрязана. Тази пръчка ще израсте. Казвам: 80 пъти нас като ни режат, все ще научим нещо. 80-90 пъти като те обрязват, ти ще се научиш как да живееш, как да постъпваш, как да чувствуваш и как да мислиш. Човешките мисли са броня.

Вземете сега военното положение. Германските танкове презават английските и французките. Така са

направени, с такива стоманени брони са запазени, че и най-силните гранати не може да ги пробиват, а онези ги пробиват, даже със слаби оръдия ги пробиват. На един праведник танкът му е направен от гуамант, нищо не може да го пробие. Ако речеш да минаваш в другия свят, има един неприятел ще те обстрелва с оръжието си, с картечници, с най-модерни оръжия. Като минаваш, удрят те с тия снаряди. Човешките мисли, човешките чувства и човешките постъпки са броня, която удря неприятелят, ти със своя танк ще минеш, ще те обстрелват. То не е лесна работа. Ще има един ангел да те ръководи, но този ангел ще те тури в танка, който ти си направил. Той ще върви напред със своя танк, няма да те тури в неговия, но ти със своя танк ще пътуваш, ще го опиташи. Ако не го пробият гранатите, ще идеш в другия свят, ако го пробият, щом ти развалят танка, ще се върнеш назад. Туй го наричат прераждане. Пак ще направиш друг танк, ще дойдеш до смъртта, оня неприятел пак обстрелва, оръжие има. Другояче мислят хората. Защо трябва да живееш добре? И в оня свят трябва да имаш ценностите на добрия живот, които ще занесеш. В оня свят като идеш, какво ще занесеш? В оня свят като иде един обикновен човек, може да живее само 45 години. Толкоз пари има, като изяде парите, трябва да се върне. Там не обичат скитници да има. Трябва да знаеш да работиш. Ако нямаш никакъв занаят, ще те интернират. Прераждането не е нищо друго, освен интерниране. Ще те върнат в този свят да се научиш да работиш. В този свят трябва да се научиш. Като идеш в другия свят какво ще правиш?

Най-първо законът на любовта трябва да разбираш. Казват: Христос ни е спасил. Като идеш в онзи свят, понеже имат нужда от слуги за земята, ще те пратят на земята тук, понеже познаваш земния живот, познаваш земята, ще те пратят между небесния и земния живот. На някой грешник да помагаш, да го ръководиш. Вечерно време той спи, ти ще идеш да му проповядваш. Той обича

да пие вино, ще започнеш да му проповядваш да не пие. Или може да е месоядец, или да краде, или гълъг език има, ти ще дойдеш по закона на любовта, той като спи, ти да го учиш. Туй е работата. Като го отучиш от всичките тия навици, ще го спечелиш, ще идеш в другия свят. Туй се счита за печалба, че си спасил една душа. Сега вие очаквате да отидете в оня свят и ангелите да ви пеят, светите да ви пеят. Има такива работи, но в един театър, като си вземете билет, ще влезеш и два-три часа ще слушаш да ти пеят. Ще дадеш за билета 50,60,70 лева, но само за три часа, не за няколко дена наред.

Та казвам: Трябва да имате една ясна представа. Любовта е един свят, трябва да се научите да обичате, понеже чрез любовта ще си въздадете работа. Ако не обичате, пак ще се връщате на земята. От невидимия свят ще дойдете на земята да обичате хората. Ще се учите да обичате. Сега това е предисловие на любовта. Ще те пратят да проповядваш само на един човек, пък той е лош, не слуша. Нямаш право да го насилваш. Ще вървиш след него ден след ден, ноц след ноц, той като върви надолу и ти ще вървиш, като се качва и ти се качваш, ти ще страдаш и ще се радваш с него заедно. Неговият живот ще бъде и радост, и страдание. Ако те слуша, ще се радваш, ако не те слуша, ще скърбиш. Туй ще работиш с един човек 10, 20, 30, 40 години. Като не те слуша 40 години, ще го напуснеш, ще те пратят при друг.

Сега това ви казвам само за изяснение. После трябва да се научиш да мислиш. Пратят те да идеш да учиш някого. Че при даровитите деца, които са гениални, има напреднали същества, които ги учат. Запример, ако вие нямате тази книга, Библията не може да четете. Като имам тази книга, навсякъде мога да чета. Ако вие нямате Библията, може ли да четете? Не може. Онзи човек, който се е научил, който има закона на мъдростта, той има Божествената книга отворена и чете. Онзи, който не се е научил, той е невежа, казва: Я ми прочети. Той ще

търси този да му прочете един стих, онзи да му прочете друг стих.

По някой път аз говоря за любовта. Но знаете ли колко мене ми коства да уча хората на любовта? Не само трябва да им говоря, но трябва да им дам един пример. Този дойде при мене, трябва да му дам да опита любовта. Не може да разбере. Казва: Ти проповядваш за любовта. Какво нещо е любовта? Аз като проповядвам за ябълката, казва: Какво нещо е ябълката? Ще ида да взема ябълки, ще сложа, ще му дам едно парче. Казва: Хубаво е, много е вкусна. Проповядвам за крушата, ще му дам една круша. Проповядвам за сливите, ще му дам една слива. Казва: Любовта във всичките нейни форми като се изявява, трябва да даде някакъв плод от себе си. Без туй, без плод, любовта остава неразбрана, може да говориш, но тя остава неразбрана. Неразбраната любов е, когато един човек не ни обича, той не ни е дал нищо. Ако ти не можеш да дадеш нещо от себе си, което Бог ти е дал, ти не можеш да бъдеш полезен за хората. Ако хората на теб не ти дадат от онова, което Бог им е дал, и те не могат да ти бъдат полезни. За да ви бъде полезен, трябва да ви дам от онова, което Бог ми е дал. За да бъдете вие полезни, трябва да дадете от онова, което Бог ви е дал. Двама души, ако не се обичат, те не си дават от онова, което Бог им е дал. Ако няма правилна обмяна, не може да се обичат, не може да служат на Бога. Говоря ви на прост език. И който говори и който слуша едновременно говори. Аз ви говоря, но и вие ми говорите. Аз като ви говоря, някой ми казва: Не го разбирам, поясни го. Слушам го като говори, някой казва: Не разбирам, пообясни го, дай един пример, дай ни един плод да видим. Веднага предметно учение. Вие мислите, че като размъргате въздуха и кажете “аз ви обичам”, че това е любов. Един рибар не може да хване риба с мрежата, докато не се намокри. Като седи на брега, казва: Да имам някаква риба. Ти носиш мрежата, хвърли мрежата във водата, хвани си риба. Ще из-

вадиш, тя нека цицерика, ще я туриш на огъня, да я опържиш. Аз ви позволявам рибите на любовта да ги печете. Няма по-сладка риба от рибата на любовта. Само че рибите на любовта като ги печат, те оживяват. Като я хванеш, като почнеш да я печеш, тя се радва. Като я ядеш, радва се. Като не я ядеш, плаче. Тъй че на всички ви желая печените риби на любовта. Колкото повече печете, толкова по-добре. Казва: Не се яде риба. Яде се рибата на любовта. Пекат се сомчета, най-хубава лаврея, скумрия. Казвам: Най-хубавата храна в света, това е храната, която произтича от любовта. Ние страдаме. Казва някой: Не ме обича. Съгласен съм. Да те обича, значи да те нарани с плодовете на любовта. Тя е класическа храна. В Писанието се казва, че евреите Господ с ангелска храна, с манна ги е хранил. Те не разбраха любовта, казват: Не струва тази храна, в Египет имахме много хубава храна, месце пражено, рибички, пък тук тази ангелска храна, манна, нас ни дотегна.

Казвам: Сега и на нас съвременните хора ни е дотегнало. Кого как слушам, казва: Аз ви обичам, аз ви обичам. Тогава щом имате едно писмо “аз ви обичам” опечете писмото и го турете в чашата и го изпийте. На мене като ми пишат любовни писма, горя ги и си правя лимонада. Казва: Пишеш ли любовни писма? Казвам: На лимонада ги правя всичките. Ами че складирам ги навсякъде.

Искам да ви наведе на новите схващания. Само така ще дойде обновлението, като започнете да мислите по новия начин. Някой от вас казват: Остаряхме. - Ще се подмладите. Ако живеете в любовта, ще се подмладите, ако живеете в безлюбието, ще изнемоощеете. Ако живеете по закона на Божествената мъдрост, ще се подмладите. Ако не живеете по този закон, ще остарееете пак. Ако не живеете по закона на истината, пак ще остарееете, ако живеете по закона на истината, ще се подмладите. Любовта подмладява, мъдростта подмладява и истината подмладява. Само че младостта има три грехи.

Дрехата, която любовта ще ти тури, е червеничка, с най-хубавия червен цвят. А пък мъдростта ще ти даде една жълта греха с най-хубавия жълт цвят. Истината ще ти даде греха с най-хубавия син цвят, небесен цвят. Като се научите да живеете по закона на любовта, ще имате една червена греха, по закона на мъдростта - жълта греха, а по закона на истината - синя греха. Като идеш в оня свят, ще носиш тия три грехи. Като влизаш, ще облечеш червената греха, идеш от света победоносно, воювал си в света, кръст ще носиш на лявата ръка и на дясната ръка ще носиш кръст.

“Аз съм лозата, вие пръчките. Всяка пръчка, която се обрязва, дава плод повече.” Само чрез закона на любовта ще добием тази греха. Това е вечният живот, да се придобие тази греха. Без тази греха, вечният живот няма да се придобие. Без мъдростта светлината не може да се добие. Като имаш грехата знанието ще дойде, без грехата, знанието не може да дойде. Ти свободен не можеш да бъдеш, ако нямаш онази синята греха на истината. Нея като придобиеш, ще бъдеш свободен. Този синият цвят, за който ви говоря, той е такъв, както вие мислите. Той е емблема. Той има толкоз нюанси, този синият цвят. Този синият цвят той е в съчетание с другите цветове. Той е в центъра, около него се въртят всичките други цветове, помагат му и му дават стойност. Някои мислят, че е само синият цвят, но този синият цвят, той е център, около него всичките цветове работят. Казвам: Около този син цвят имаме същества, които ще дойдат от невидимия свят, ще те учат как да бъдеш свободен. Човек трябва да бъде научен как да пази своята свобода, която Бог му е дал, свободата, която любовта е дала на човека, свободата, която мъдростта е дала на човека. Истината ще дойде тя да пази свободата, която си добил в мъдростта и в любовта. Казвам: Като ви говоря за любовта, говоря за свободата на мъдростта. А истината е, която ще ви научи как да пазите онази сво-

бода, която ще пази свободата на любовта и свободата на мъдростта. Това е вътрешно мистично отношение.

Сега мислим за любовта. Казано е, че Бог е любов. Като го приемем, ние ще се научим да обичаме. Господ е навсякъде, като го видиш, ще се радваш. Той е неделим. Ще Го обичаме в дърветата, в цветята, в слънцето, навсякъде като Го видим, ще се радваме. Може да видиш, че в един камък има нещо божествено, което другите не виждат. На един петел може да гадеш един диамант, ще го ритне с крака си. Но дайте го на един умен човек, той ще види ценността на диаманта. В един диамант има ценност. Един голям диамант, ако е чист, щом го носиш, ще бъдеш здрав. Не може човек да носи един скъпоценен камък и да бъде болен. Ако носиш един камък и заболееш, значи и камъкът е заболял. Като заболее един скъпоценен камък, един диамант, губи своята сила, не може да пречупва добре слънчевите лъчи. Дайте този диамант на някой здрав човек, той ще си възстанови първоначалната си ценност.

Ние на земята трябва да възстановим първоначалната ценност. Някой път душата на някой човек се помрачава. Именно ще дадем по някой скъпоценен камък да се възстанови първоначалният цвят на камъка. Христос в света е онзи, който тонира нашите души. Когато една душа е изгубила своя първоначален тон, трябва да дойде в съприкосновение с Христа, за да добие своята първоначална светлина.

Та казвам: Аз говоря за любовта, че като дойдем в съприкосновение с любовта, ще добием онова, което сме изгубили. Като дойдем в съприкосновение с мъдростта, ще добием онова, което сме изгубили. Ние сега търсим изгубеното в света. Любовта е туй, което възстановява първоначално загубеното. Мъдростта е туй, което възстановява това, което сме изгубили. Истината е онова, което възстановява в нас онова, което Бог ни е дал. Тия три велики добродетели в света са пътищата, по

които ние ще се приближим при Бога. Тогава ние ще дойдем при него като този младия син. После започва да мисли баща му и казва: Колко хубаво е това дете, колко е умно, трябва да му дам свобода. Детето мислеше по един начин, бащата по друг. Когато Бог види, че се връщаме при Него със своята опитност на земята за ядене и пиене, ние сме разбрали, че всичко сме изгубили, разкаяли сме се. Поне да занесем три неща: едно топло чувство, една светла мисъл и една силна постъпка. От този свят като идем в другия свят, то е най-малкия подарък, който може да занесем. Когато младият син казва на баща си: Не съм достоен да се нарека твоят син, той носеше една опитност в себе си. Казва: Баща ми е толкоз добър, толкоз добре се отнася със слугите си. Аз и слуга да му стана, по-добре ще се отнася с мене, отколкото светът се отнася. Ще се върнем при Бога с една хубава мисъл за Неговата любов, ще се върнем с една хубава мисъл, с едно хубаво чувство, с една хубава постъпка.

“Това е живот вечен да позная Тебе, единаго, истиннаго Бога и Христа, когото Ти Си пратил.” Това е живот вечен, да познаем ние любовта, да познаем мъдростта и да познаем истината. Това е живот вечен. Няма по-сламки плодове от плодовете на любовта в света.

Отче наш.

19. Утринно слово
13.IV.1941 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

ТРИТЕ ИЗБОРА

Добрата молитва
91 Псалом
Молитвата на Царството
Духът Божий

Ще ви кажа само един стих (Ев.Й. 15:7), ще го намерите някъде в Евангелието: “Ако гумите ми пребъдват във вас и вие пребъдете в мене, аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас, и каквото попросите в мое име ще ви бъде,” казва Христос.

В начало бе Словото

“Ако гумите ми пребъдат”, значи гумата е мощна. Ако словото пребъде. Сега има едно ново понятие, с което човешката гуша трябва да се запознава. Запример, когато младите деца започнат да изучават езика, най-първо учителят ще ги запознае с елементите на словото, с азбуката. И почти взема половин година някой път, докато се открият буквите и техните съчетания гласни и съгласни, елементите. Щом изучиш азбуката на български език, ако почнеш да изучаваш друг език, трябва да изучиш азбуката и на този език. Сега азбуката на Божествения език не е както нашата азбука. И гумите, и словото не е както словото тук. Тук може да говориш за любовта, без да я разбираш. В Божествения свят никога не може да произнесеш една дума, ако не разбираш съдържанието ѝ, ако не си я опитал. Туй, което не си опитал, никога не може да го произнесеш. Срещам един мой познат и ми казва: Бях забравил името на една моя позната, не мога да си припомня името ѝ, мислих, мислих, не мога да си го припомня, чудя се на себе си. Изведнъж като я видях в събранието, като я погледнах, веднага ми дойде името ѝ. Та казвам, за да намерим една дума, трябва да

има известна светлина. Някой път забравяме гумите или някои хора не помним, светлина няма, не можем да четем. Но казвам: В това верую, което сега имаме, често човек се поставя на едно изпитание. Допуснете, че имате воля. Казваш: Имам воля. Мнозина казват: Имаме воля. Но волята е на степени. Преди да обясня волята на степени, ще кажа, че търпението е нещо, което принадлежи на Бога, волята принадлежи на нас, мъчението принадлежи на падналите духове. Че трябва да търпиш някой човек, не по време трябва да го търпиш. Когато носиш неволята, тя има отношение към правдата. Щом постъпват хората несправедливо към тебе, няма какво да търпиш, но неволята ще носиш. Когато не те обичат, то е мъчение. Дяволите страдат от безлюбието. Хората носят неволята от безправие. А пък Бог търпи, че доброто не се е възцарило на земята. Сега това е ограничено познание. Казва: Мъчение. Ти си в света на безлюбието. Мъчиш се, носиш неволята, в света на безправие си. Ще търпиш, че хората не прилагат доброто. Не те уважават, не те почитат, всичко ще търпиш. Казваш: Имам вяра. Пращат те на фронта, картечен огън има, падат гранати. Да вярваш и да бъдеш тих и спокоен. Сърцето ти играе, краката ти треперят, каква вяра имаш? Един български полковник ми разправяше своята опитност от миналата война. Било при Солун някъде, от Кавала нагоре. Отиваме, казва, с генерала да правим ревизия на войниците. Забелязаха ни англичаните, че като отвориха една артилерийска стрелба, един огън против нас, че мене ми треперят зъбите, генералът също трепери. Пита ме генералът: Как си, г-н полковник? Казвам: Много добре. Ами вие, г-н генерал, как сте? Казва: Много добре. Аз казвам, че съм добре, но ми тракат зъбите и на него тракат зъбите и аз герой, и той герой. Като свърши, казва: Спаси ни Господ от едно голямо премеждие. Сега вярата не подразбира, че ти няма да страдаш. Ще дойде страхът, но ако имаш вяра, вярата ти ще въздейс-

твува на страха и тогава ще се покаже силата на вярата. Силата на вярата да е по-голяма от силата на страха, да не те принуди страхът да бягаш от бойното поле. Вярата ще те застави да останеш на бойното поле, да видиш, какъв ще бъде краят.

По някой път целият наш живот е бойно поле. По някой път ще дойдат големи неволи в живота, не стават нещата тъй както ти мислиш. Някъде трябва да търпиш, а някъде трябва да носиш неволята, някъде ще се мъчиш. Какво ще правиш? Единственият, който може да те избави от мъчението, то е Бог. Кога мъчат човека на земята? Като хванат човека разбойници, какво правят? Мъчат го, скрил парите някъде, казват: Дай парите. През турското робство турците хванат някой богат българин, някой български чорбаджия, вечерно време нападат, както сега нападат англичаните. Нажежат една верига, турят я на врата му и казват: Кажу де си заровил парите? Той ще даде парите. Като даде парите, пак ще го мъчат, да не би да има още скрити в някое гърне.

Сега вас не ви интересува какво било едно време. Какво трябва да бъде сегашното положение. Има известни правила, които трябва да се пазят. Запример, един говорител трябва да има известна дикция, говорът му трябва да бъде ясен, мек, внушителен. Гласът на един певец трябва да бъде ясен, мек, внушителен. Ако няма тия качества, той никога не може да се подигне. Той може да произхожда от високо произхождение, той може да е княз, може да е богаташ, може да е свършил четири факултета. Хората не се нуждаят от неговото учение. Те се нуждаят в дадения случай от пеенето. Дойде някой лекар, не се нуждаеш лекарят да е свършил, ти се нуждаеш от неговото знание, да може да те изцери. Или ти като идеш при богатия, не търсиш сиромаси, но богати. Всеки минава, заминава, сиромашът си остава. На сиромаша не обръщат внимание. Ако минаваш покрай десет чешми, на които водата е престанала, ти ще се спреш при онази чеш-

ма, която течеше.

Сега помнете, в света има три извора: единият извор аз го наричам извор на живота, вторият е извор на светлината и другият е изворът на човешката сила - туй, което човек търси. Тия трите извора в живота си трябва да ги намериш. Ако не пиеш от извора на живота, живот не може да имаш. Ако не пиеш от извора на светлината, светлина да приемеш, знание не може да добиеш. Ако от извора на човешката сила не пиеш, силен човек не може да бъдеш. Вие ще запитате: Как? - Там е. Турците имат една поговорка и казват: Сега в живота се е говорило много, повтаряли са се някои неща. Аз искам да избегна това, което се е говорило, ще говоря за доброто. Аз оставям настрана злото, понеже то е цяла наука. Когато Адам престъпи Божия закон, Бог каза: Понеже Адам стана като един от нас да познава доброто и злото, да не би да яде от дървото на живота и тогава мъчно ще се поправят неговите погрешки, затова решиха да го изпъдят из рая, понеже тогава дървото на живота беше в рая и понеже както си позволи да яде от едното дърво, така щеше да си позволи да яде и от дървото на живота. Можеше да остане да яде само от едното дърво. Той както престъпи единия закон и яде от дървото за познание доброто и злото, да не направи втора погрешка, го изпъдиха извън рая да не сгреши. Сега вие искате да знаете защо хората са изпъдени из рая? - Да не направят втора погрешка. Защо не останаха в рая? - Защото направиха първата погрешка. Защо ги изпъдиха от рая? - Да не направят втора погрешка. Сега по някой път вие питате. Защо изгубих богатството си? Отговорът е, за да не направиш и втора погрешка. Защо не можа да задържиш богатството си? Отговорът е същият. По кой начин може да се разреши въпросът? Защо не съм знаел? Ти не спазваш Божия закон.

Ако един болен човек дойде, всеки може да му каже: Ти ще оздравееш. Но ако болен говори на болен: ти ще

оздравееш, болният няма да оздравее. Да приведа пример. Двама свети живяли в пустинята. Препирали се. Единият казвал, че сол трябва да се тури в боба, другият казвал, че и без да се осоли бобът, бобът си имал сол. Веднъж нямали сол. Онзи, който подгържал, че с мисъл може да се осоли бобът казал. Няма сол. Другият му казва: Посоли го със своята мисъл. Човек ако не прави добро, доброто не може да стане. Човек ако не обича, той любовта не може да я познае. Питам: Как вие ще познаете разните форми на любовта? Колко деца има, които са нещастни, защото майка им е заминала. Ония деца, които са родени, но майка им заминала, тия деца изгубват много добри качества. Тия деца остават малко грубички, нещо им липсва в характера. Майката след като роди едно дете, знаете колко пъти трябва да го целуне. Сега ще ви дам един пример. Това се случило в Македония. Сгодява се и се оженва един момък за една мома. Първата година ѝ дава хиляда целувки, на втората година ѝ дал 900, на третата 800, на деветата година ѝ дал 100, на десетата година само една целувка ѝ дал за една година. Всички ония деца, на които майка им даде много целувки, на децата им върви. От целувките на майката зависи прогресът на детето. Ако една майка не гали, не целува детето си, от туй дете нищо няма да стане. Може би много майки, като родят едно дете виждат, че нищо няма да стане от него, напущат го да си замине. Оставят го на произвола на съдбата. Всички ония хора, които не са били целувани, много трябва да страдат, за да се облагородят. Казвам: По някой път трябва целувки. В целувките трябва да дадеш. Юда целуна Христа и Той му каза: "Ти с целуване ли предаваш син человечески?" За тридесет сребърника го продаде. Интересно е, как е възможно един ученик за 30 сребърника да продаде учителя си? Една загадка е това. Не е голяма сума. Понеже Юда беше окултист, той направи едно математическо изчисление, ако вложи тия пари със сложна лихва, той ще бъде най-богатият човек в света.

Казва: Заслужава да продам моя учител, ще бъда като цар, всичките хора ще ме уважават и почитат. Казва: Моят учител ще го туря на изпитание. Аз ще го продам и мислеше, че Той ще употреби силата си. Той искаше да предизвика учителя си да покаже силата си. Той е син Божи, ще го продам евтино и ще вложя парите в банката. После видях, че неговите изчисления не излязоха прави. Христос прие предателството.

Ами когато вие се отказвате от любовта, не правите ли същата погрешка? Ами когато вие се откажете в един момент от истината, не правите ли същата погрешка? Когато се откажете от Божествената мъдрост, не правите ли същата погрешка? Казвам: Трябва да имаме едно будно съзнание. Всякога онези, които изпитват живота на хората, доколко човек е стъпил на здрава почва, човек трябва да застане на много твърда почва. Мислите ли, че идеята да обичаш Бога е лесна работа? Мислите ли, че онзи, който те обрал, който ти е направил хиляди пакости, да го обичаш е лесна работа? Но тия работи, които не са лесни, човек трябва да ги преодолее. Представете си, че един ваш приятел ви направи една услуга. Но представете си, че той за да ви изпита, ви обере. Той се преоблича, туря си маска и ви обира. Вие го давате под съг и го съдите десет години затвор за кражба. После той се изяви и казва: Аз исках да те опитам, колко обичаш парите. Какво ще кажеш, ако намериш, че тази маска на този крадец е на твоя приятел, който те обича? Ти ще съжаляваш. Щом те обере твоят приятел, остави на неговата добра воля, той да върне парите. С ливвата ще ги върне. Няма човек в света, на когото да са откраднали парите и ако той не ги е търсил, и те да не са му върнати. Аз съм превеждал един пример, който се случил в Австро-Унгария. Един беден отива при един търговец и му иска пари назаем. Казва: Ти може ли да ми дадеш хиляда крони назаем, ще ти ги върна? Търговецът си казал: Той ме лъже, няма да ги върне, но въпреки това дава

му исканите пари. След десет години, когато този търговец изгубил своето имане, пропаднал, от пощата му донасят един чек от десет хиляди долари от Америка изпратени. Получил едно писмо, в което му пише: Аз съм онзи, който преди десет години ми даде хиляда крони. Аз се издигнах в Америка, изплащам ви се и ви благодаря много. Десет хиляди долара идат точно навреме. Този търговец пак се подига. Сега ние сме с ония идеи, че някой като бръкнал в джоба ни ни обрал. Казва: Обраха ме. Взели пет лева от джоба ти. Направете един опит. Крадецът е толкова чувствителен. Аз съм правил опит. Досега нито един крадец не е бръкал в джоба ми. Сега, туря парите в джоба и внимавам. Един момент ако се отвлече вниманието ми на някъде и парите изчезват. Като мисля, той никога не може да бръкне в джоба ми, понеже моята мисъл е вече една защита. Веднага настане едно положение, той е вързан, по никои начин не може да бръкне, страх го е. Щом се отвлече вниманието ми, аз не пазя и веднага ще бръкне в джоба ми. И вас ви атакуват лошите духове. Не мислете за джоба си. Вие имате някаква добродетел, дяволът отвлече вниманието ви някъде, бръкне в джоба ви, извади онова, което имате. Добре, сега помислете, че двама души се обичат. Вземете сега един млад момък и една млада мома се обичат. Влязат в брачен живот. Жена му е красива. Някой хвърли око върху нея, погледне я, нему му трепне сърцето. Защо му трепва сърцето? Ако я обичат и другите какво лошо има в това? Една мома, която е обичана, печели. Всяка мома, която е обичана, тя ще бъде здрава. Няма по-хубаво нещо, да я обичат. Казват, че някой се разболял като го обичат. То е от безлюбие. Въпросът сега другояче. Ако хората биха се обичали, както ние разбираме, всички щяха да бъдат здрави, болестите щяха да бъдат нещо незнайно на земята. Понеже сега има безлюбие, затова има болести. Казва някой: Аз ви обичам. Не че той ме обича, но иска аз да го обичам. Следователно, аз от моя страна казвам: Трябва да ме обича. Той очак-

ва от мене, аз очаквам от него, тогава се скараме двамата. Той ми каже: Ти не ме обичаш. Аз му кажа: Ти не ме обичаш. Започне престрелката. Знаеш ли на какво мяза това? Събрали се двама богаташи и влизат в една кръчма. Нито един от тях няма пари, пък всеки казва, че той ще плати. Като казал единият, че той ще плати, другият повярвал. Като казал вторият, че има пари, първият повярвал. Като дошло време да плащат, единият казва: Ти плати. Другият казва: Ти плати. Започват двамата да спорят кой да плати. Това е положението. Някои хора претендират, че имат любов, а нямат. Онзи, който има любов, той тежи. Човек, който има любовта, никой кантар на света не може да го премери. Като го туриш на кантара, не може да го хване. Човек, който може да се претегли на кантара, той няма любов. Ако някого не го хваща кантарът, той има любов. Това е 101% вярно.

“Ако думите ми пребъдат.” Ако думите на любовта, на Бога, който ни обича, аз възприемам неговите думи в себе си, това е семето. Това, което нас ще ни повдигне. Знаете колко лесно е ние да проверим дали Бог ни обича или не. Някой казва: Аз не Го виждам сега къде е. Ти в баща си не си Го видял още. Бог се проявява в баща ти, ти не си Го познал. Бог се проявява в майка ти, ти не си Го познал. Бог се проявява в брата ти, ти не си Го познал. Бог се проявява в сестра ти, ти не си Го познал. Той се проявява в приятели, в учители, навсякъде Го търсиш. Той в живота ти десет години се е проявявал, а ти Го търсиш навсякъде. Туй е драмата в нашия живот. Разправяше ми един: Имам един приятел, съмнявах се, че ме залъгва със своята любов. Един ден той ме тури на изпитание. Заболя ме зъб, поду ми се страната. Доиде този приятел при мене. Казва ми: Ти постоянно се съмняваш, че аз те залъгам, да ти покажа, че аз имам хубави чувства сега като туря ръката си на подутата страна, болката ще мине. Ако се махне болестта, ще знаеш, че аз те обичам: ако не се махне болката, ще знаеш, че не те оби-

чам. Казвам: Я ми го направи. Наистина, тури си ръката и изчезна болката. Казвам: Да не би да ме хипнотизираш? Щом казах, да не ме хипнотизираш и болката пак дойде наново. Туря си ръката и пак изчезна болката. Казва: Докато ти се съмняваш, ще те боли, щом престанеш да се съмняваш, ще мине болката. Сега често боли ви зъбът, дойде някоя хубава мисъл и болката престане: дойде съмнението, пак дойде болката. Същият закон. Ако вие не допускате никакво съмнение във вас, никакво колебание, онова, което е станало, няма да се премахне, то ще си остане така.

Христос казва: “Ако думите ми пребъдат във вас.” Всяка една дума на любовта, която пребъдва в човека, тя внася веднага светлина, внася топлина и сила. Та първото нещо тази година, направете опит да видите колко е любовта ви. Ако правите опита, намерете някой човек, който е болен и не му казвайте, че ще го лекувате. Но в себе си да направите едно добро. Да видиш обичаш ли този човек или не. Концентрирай ума си към този човек и пожелай да оздравее. Ако оздравее, имаш любов, ако не оздравее, твоята любов е слаба. Направи опита на едного, на двама, на трима. Като оздравее този човек, ти ще се радваш в себе си, че опитът е сполучлив и че законът е верен. Ако ти му кажеш това, той ще каже: Ти какво ме хипнотизираш? Не му съобщавайте нищо. Може да събщиш, че обичаш един човек, който те обича. Нему можеш да му кажеш. Който те обича, събщи му, че го обичаш. Който не те обича, нищо не му казвай. На онзи, който не ви обича, никога не разказвайте никаква тайна. На човек, който не ви обича, говорете му за обикновени работи. За свещени работи, за оня свят, за Бога, за любовта, за мъдростта, за истината, за добротата, за милосърдието, за кротостта не говорете. Говорете за лук, за ниви, за жито, за желязо, за хвърчене на аероплани, за возене на автомобили, за шапки, за обуца, за върви, да си намажеш устата с червило, за грехи - червеничко със сини жички, за

боядисване яйца, за варене, за козунаци, за правене баница, за кокошки, за масълце.

Не смесвайте Божественото. То е ценното. Онзи човек, който обича, има нещо в погледа му. Като погледне, всичко се изяснява. Като те погледне онзи, който те обича, ти се съвземаш. Вижте днес Господ ни обича, как изгря слънцето. Казват: Хайде да видим тази вечер, дали ще дойдат ангелчетата. Господ казва: Ако си търсят бялата. Тази нощ 4-5 пъти ставах, давам си ухото гали идат, чувам някой автомобил, казвам: Не е. Казва: Ако си търсят бялата. Не може да направиш пакост на един човек, когато го обичаш. Не можеш да направиш пакост на един човек, който от Бога е обичан. Казвам: Единственото нещо, ако обичате Бога, ще знаете, че никой не може да ви направи пакост. "Хиляди ще падат от страната ти и десет хиляди от другата" - това е вярно. Казвам: Сега за тия изпитания, които идат в живота, трябва да благодарите. Казвате: Защо става войната? Много проста е работата. Малките неща са, които създават споровете. Мъже и жени се карат за нищо и никакво, за лук, за пипер, за малки причини, за които и децата се карат. Вкъщи братя и сестри, слуги за дребни неща се карат. Като се насъберат тия дребни неща, те правят войната. От какво са направени дебелияте въжета? - От тънките конци. Хиляди конци като се насъберат правят дебелияте гемиджийски въжета. Тия малките раздори, увити във въжета, образуват война. Щом двама души се карат, те образуват един конец за война; войната е дебелият конец. Та казвам: Как ще престанат войните? Когато мъже и жени престанат да се карат; когато братя и сестри престанат да се карат; когато слуги и господари престанат да се карат; когато ученици и учители престанат да се карат, няма да има войни в света. За да няма караници, любовта трябва да дойде. Без любов в живота караницата ще влезе. Без светлина спъване ще има. Без истина безправие ще има. Щом има безправие, ще има неволя. Щом

има нарушение на доброто, няма търпение. Не всеки може да търпи. Колко хора могат да търпят? Някой път човек премълчава, но то не е търпение. Аз съм превеждал пример за един, който се оженил за една много търпелива мома. Той казва на приятеля си: Не си виждал такова благородство, търпелива е като ангел, няма друга като нея. Тя носила една табла да ги почерпи, мъжът я бутнал с крака си, тя се простряла. Станала, изчистила и направила друго кафе. Обаче, като се оженили, не била така търпелива, започнала да го налага. Казва ѝ: Ти беше много търпелива, как благородно постъпи тогава. Тя му казва: Да беше дошъл да видиш какво направих на масата. Като влязла в кухнята от яд захапала масата. Ние търпим привидно. Често казвам: Аз да дойда на власт, да го хвана! Много жени казвам: Аз да стана мъж, че да го хвана! Учениците казвам: Аз да стана учител. Не е въпросът там.

Най-първо трябва да изпълним волята Божия не по закон, чрез насилие. Има два начина. По закон ние изпълняваме волята Божия. Няма някой от нас, който да не изпълнява волята Божия по закон. На църква отиваш по закон, с насилие, ако не, глоба има. Ще идеш да работиш, ако не, глоба има. Сега Бог изисква ние да изпълняваме Волята Му по закона на любовта, да изпълняваме волята Му доброволно, а не по закона на насилието. Тогава ние ще се наречем синове Божи. Всеки, който изпълнява волята на Бога с любов, е син Божи. Всеки, който изпълнява волята Божия чрез закон, е слуга.

Отче наш.

20. Утринно слово

20.IV.1941 г. Неделя 5 ч. с.

София - Изгрев

ДА ДОЙДЕ ПРИ МЕНЕ

Добрата молитва

91 Псалом

Молитвата на Царството

В начало бе Словото

Размишление

Духът Божий

Има един стих - някъде в Евангелието ще го намерите, дето Христос казва: "Никой не може да дойде при мене, ако Отец не го е привлякъл, и никой не може да иде при Отца ми, ако аз не му покажа пътя." Толкоз години ви е говорено за реалните работи, но колко смътни са всичките понятия, които имате за религията. Че конкретно ако ви турят на изпит, какво бихте писали, какво нещо е религия. Може да говорите много работи за религията, но всичко, което се каже, не е религия. За един човек може да знаеш как се облича, каква му е шапката, какви му са обувката, каква е къщата, но това не е човекът. Той не трябва да бъде обезсърчение. Ние не сме дошли още до същественото в живота. Говорим за любовта, но имаме повърхностно понятие за любовта. Разбираме нещо в дадения случай за любовта, което не е любов. Ти в даден случай разбираш, че някой човек е по-силен от тебе, хване човекът, натисне те на земята. Ако ти хванеш някого и го натиснеш на земята, ти си по-силен. Сега как ще обясните някой път кой е по-силен? Някой път силният прави такива маневри, падне на земята, слабият се качи на гърба му, седи отголу като победен, но по едно време погледнеш, няма да се минат 5-10 минути и силният, който беше на гърба му, се намери под краката му. Силен човек е всеки, който може във всеки случай да се справи с всичките мъчнотии. Това във физическо отношение е вярно, в духовно и в умствено отношение също. Ако във физичес-

ко отношение се справяш с мъчнотиите, силен си. Ако в духовно отношение страдаш, имаш несгоди и се справяш, силен си. Ако в умствено отношение разрешаваш всичките мъчнотии, силен си. Тази мисъл трябва да залегне в ума ви. Добър певец кой е? Който може да изпее всяка една песен. Може да е много сложна песента. Песните не са сложни, ние си въобразяваме, че песните са сложни. То и от неупражняване по някой път, не че не са сложни, но онзи, който е роден музикант, като погледне песента, нотите звучат в ушите му, онзи, който не е роден, трябва да ги учи. Щом в музиката заучаваш всеки тон поотделно, сега учиш музиката. Щом ги видиш и разбираш езика, защото под музикант разбираме, който разбира езика на музиката. Който сега учи, то е друг въпрос. Някои музиканти сега учат езика на музиката. Те знаят музиката чрез преводчици, превод имат. Може да идеш във Франция и да се разговаряш с някой французин, но има и преводчик. Друг е въпросът, когато сам знаеш езика. Преводчици има и по любовта. Някой път вие не знаете какво нещо е любовта. Любовта има език. После мъдростта има език. Истината има език. По някой път казвате: Ние знаем какво нещо е истината. Като българи знаете каква е истината. Българинът разбира истината по един начин, англичанинът - по друг, германецът по трети, всеки си има свое разбиране за истината. Да разбираш истината, значи на земята да няма нещо, което да те спъва. Онзи човек, който разбира истината, като погледне мъчнотиите, не само да се не смущава, но като погледне на най-големите противоречия, нему е приятно. В най-големите противоречия е скрит Бог. В най-лошите работи е скрит Бог. Ти не го виждаш, но в най-лошите работи е скрит Господ и Той те опитва. Казва: Какво можеш да направиш? Виждаш един човек ударил друг и го убил. То е престъпление сега. Той може да го убие, но не може да го възкреси, не може да даде живот - това е престъпление. Господ като дойде, хване убития за ръцете, той оживее. Ако

някой му отрязал ръцете, Той ги туря намясто; ако са му отрязали краката, туря ги намясто; ако му отрязали главата, туря я намясто и човекът оздравее. Няма престъпление, тури ги намясто и станат по-хубави. Като му тури краката, станат по-добри, като му тури ръцете, станат по-добри, като му тури главата, стане по-добра. Този човек ако сто пъти го убият и сто пъти Господ го оживява, този човек се подобрява, подобряват се неговите ръце, крака, тяло, глава. Ако вашата глава не са я рязали много пъти, вие седите на едно място. Ще кажете, защо е така. Питам: Като узрее житото, защо взимате сърпа и го режете; после защо ще го туряте в хармана и прекарвате конете, после ще го изядете? Туй вие го считате в реда на нещата. Житото и досега не знае защо така постъпват хората. Житото не може да си представи защо го изваждат из хамбара, турят го на нивата, заравят го - това не може да си представи. Мисли, че тия хора са много жестоки. Разсъждавам според философията, която имаме. Като узрее житото, отивате, отрязвате го, и то това не може да си представи. После, като го турите на гумното, прекарате конете и това не разбира. И като го мелите на воденицата и това не разбира. Като го изядете, не разбира. Но житото се ползува. Туй жито като минава през всичките тия страдания, човек става. Всяко житено зърно ще стане една красива мома или един красив момък, един учен философ, един музикант, един скулптор, един художник, един ангел. Следователно, заслужава житеното зърно да страда, понеже ще стане промяна. Без туй страдание, нищо не може да стане житото. Кажете: По друг начин не може ли? - Може, но ще седите в хамбара вътре. Цялата вечност може да седите в Божия хамбар, непосети никъде, ще бъдете на зрънца. Но и тогава няма да ви бъде хубаво. Ще има милиони зрънца на вашия гръб, вие ще бъдете притеснени, ще пазите вашата големина, ни по-големи, ни по-малки ще станете. Ще ви бъде несносен животът в Божествения хам-

бар.

Казвам: Този път, по който сега вървиш, е най-добрият, по който Бог е могъл да ни прекара. Той е най-добрият път. По-добър път от него няма засега. Ние седим тук, събираме се и сме малко недоволни, че няма светлина. После това затъмняване вечерно време, казвате: Защо трябва да затъмняваме? Ако не се затъмняваше ще дойде неприятелят отгоре, ще пусне яйца - една бомба, и ще се научиш тогава да затъмняваш. Светлината ги ориентира. Следователно добрите хора Господ ги скрива в тъмнината, да ги не намерят лошите хора. Защото при най-малката светлина, той като те намери, хване те и те изяде. Като те хване лошият дух, ще те изяде. Ще те опече на шиш, както ние опичаме рибата и считаме, че е в реда на нещата. Нас ни е приятно. За пример, вие печете рибата и никакво угризение на съвестта не се явява. Рагваш се, че си я опекал, турил си лимон, зехтин. Казваш: Колко е хубаво и благодариш на Бога, че създал такива мазни риби. Заколиш една кокошка, опечеш я и пак благодариш на Бога, че такива кокошки е направил. Богаташи, евангелисти има, които проповядват Христовото учение и казват, че Господ създал кокошките за хората. Какво ще стане с кокошките в света най-после? Овците трябва да се ядат, защото те ще напълнят света. Прави са. Един вълк има право да изяде хиляда овце. Той като изяде хиляда овце по любов, вълкът става овца, а пък като изяде безброй без любов, вълкът си остава вълк. Като стане овца, дето е ял овците и него ще изядат. С любов хиляда, който е ял и него по любов ще ядат. Казвам: Една овца, защо я ядат вълците? Едно време беше вълк и ядеше овците. Кажете: Вълци, облечени в овчи кожи. Една овца носи овча кожа, но не е овца. Човек, който носи човешката глава и човешкото тяло не е човек още. Той може да носи човешко сърце и пак да не е човек. Човешки ум може да носи и пак не е човек. Ако произвежда най-хубавите мисли в ума си, най-хубавите чувства в сърце-

то си и най-хубавите и най-благородните дела във волята си, той е човек. Човек, който не служи на любовта, човек, който не служи на мъдростта, човек който не служи на истината, той не е човек. Да служиш не само на гуми, но с дела.

Често се явяват противоречия в изясняването на нещата. Вземете простата мисъл: Да обичаш. Какво значи да обичаш? Обич и любов са две неща различни. Аз употребявам положителната любов на артериалната кръв, обичта - отрицателната любов употребявам на венозната кръв. Кръвта, която излиза от сърцето и отива по цялата повърхност, това е Божията любов, която излиза от Бога. Кръвта, която от повърхността се връща към сърцето и отива да се пречисти, това е обичта. Тя носи известни материали, които трябва да се подобрят. И пак наново се обръща едно кръвообръщение.

Сега някой ме пита, как трябва да обичат, как трябва да любят. Обич значи, видиш един цвят, три месеца не е валяло, изсъхнало и ти го полееш, това е любов. На цвета даваш нещо от себе си. Човек чрез водата ще даде и водата ще послужи на този човек. Това е любов към цвета. На един човек искаш да направши добро по същия начин. Искаме да ни обичат хората или да ни любят. Тогава няма да идеш при някое сухо дърво да искаш от него, но ще идеш при някое плодно дърво, което е окичено с плодове, отгоре ще вземеш и като вземеш, ще благодариш. Като полееш цветето, ще благодариш, че Бог ти дал условия да помогнеш. Може да видиш една мравка, която се дави във водата, помогнеш ѝ, това е любов. Или някой човек иска да мине през някоя река, ще го вземеш, ще го пренесеш от единия бряг на другия. Това е любов. Някой човек е обезсърчен, ще му кажеш една дума да го насърчиш. Това е любов. Дал си му нещо. Някой е невежа, ще го учиш, някой не знае да свири или да пее, на каквото добро научиш човека, това е любов, която ти можеш да имаш. На каквото може другите хора да те научат, то е любов.

Щастие то ще те посети.

Като разсъждаваме, ще дойдем до положението на една млада сестра, която ми каза: Аз, Учителю, не зная как да обичам. Сега на тази сестра говоря. Туй е любов. Обичаш цветето, ще полееш това цвете. Като идеш при цветето, няма да го целуваш, понеже цветето като го целунеш, може да го повредиш. Мухите, вие виждате да влизат и излизат из цветето, но вие само стъблото ще пипнете. Като гледате цветето вие му помагате. Ако речете да целувате цветята, вие ги повреждате. Цветята още не се нуждаят от целувки. Цветята се нуждаят от светлина и топлина. Ти ако искаш едно цвете да го обичаш, ще го посееш в една саксия, ще го полееш не със студена вода, а с такава температура, каквато цветята обичат; ще държиш в стаята си това цвете, ще доближиш само ръцете и няма да го докосваш. Казваш: Като станеш човек, ще те галя. Този човек го боли крака, повредена е кожата му, какво ще го целуваш? Като го целуваш, ще му причиниш болка. Като заздравее кожата, като дойде тогава може да го целуваш. Когато тялото е наранено, нямаш право да го целуваш. Има един случай, дето може само да целуваш. Да се обясним хубаво. Искаш да целуваш някой човек, той има цирей. Да допуснем един млад момък обича една млада мома. Аз говоря чисто, хване този момък тази мома, тури си устата на цирея и започне да изважда нечистотии, плюе го на земята и пак изсмуква цирея. Виждам съм много момци като целуват една мома, след това плюят. Казвам си: Изсмуква цирея. Виждам го как целува и плюе. Той е лекар този момък. Или момата може да плюе. Тя е лекар. Схващайте това хубаво. Аз едно дърво може да го обичам като взема от плода му, като ям ябълки, никога не съм гладен. След като ям, понеже ме разполага това дърво, хвана го. Казвам: Колко си хубаво, колко съм ти благодарен за този плод! Като го помилвам самото дърво не е като плода, кората е груба, дебела. Казвам: Много хубав плод си дало, много

ти благодаря за плода. Като го погледна, помилвам го. Туй дърво остава доволен от мене и аз съм доволен. Това е любов в простия смисъл. Всякога, когато може да внесеш най-малката радост в едно сърце скръбно, всякога, когато може да внесеш най-малката светлина в един ум, всякога, когато може да внесеш най-малката сила в едно тяло на един болен човек, туй е обич. Всякога, когато хората внасят най-малката светлина в нас, най-малката топлина и най-малката сила, то е любов. Всичко, което се внася в нас от тревите, от цветята, от въздуха, от светлината, всичко туй е Божествената любов. Трябва да благодарим за всичко това. Пък един ден ще имаме любовта на ангелите. Те обичат, искат да се запознаят с нас, понеже сме цветя, като дойдат до нас, не смеят да се приближат. Само отдалече изпрацат своята светлина. Един ангел не може да те пипне с ръка, ако рече да те пипне, ще те изгори. Като те пипне, ще изгориш, нищо повече. По някой път ние искаме да се запознаем с ангелите. Те са горящи същества, огън имат. Като дойде един ангел да те посети, той се поставя на разстояние, да те не изгори от топлината. Той иска да приемеш толкоз от светлината, колкото можеш, че да си доволен. Много умни, много благородни и много съобразителни същества са ангелите. Понеже и ние сме си поставили за цел да станем ангели, защото всички вие сте кандидати за ангели. Като станете ангели, светът ще има по-хубави служители. Сега не знаете как да служите на Бога. Сега в който дом и да влезете, какво може да видите повече. Щом като влезете, хората се представят като, че са доволни, но всъщност не са доволни. Мене ми разправяше един приятел: Влизам казва, в една къща, жената трепери, мъжът трепери, всички треперят. Нямам нищо. Казвам: Как сте? Добре сте. Аз виждам, че не са добре. Те казват, че са добре. Казвам: Кажете, добре ли сте, или привидно? Ако сте добре, хубаво, но ако не сте, трябва да ви помогна. Казва: Купувам им един тон въглища и дърва, нося ги и

казвам: Сега бъдете добре. Сега те искат чрез треперенето да образуват топлина. Знаете защо трепери човек? - За да произведе топлина. Като се трият частиците в тялото при треперенето, се произвежда най-малката топлина. Като трепериш, ще усетиш топлина. Всичките изпитания в живота, които се случват, са малки триения, за да може от туй триене да се образува една малка топлина, за да може да свършим една малка работа.

Казва Христос: "Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го е привлякъл." Ти не може да обичаш хората, ако Бог не е в тебе. Ти никога не може да обичаш един човек, ако той не те обича. Никога един човек не може тебе да те обича, ако ти не го обичаш. И той не може да те обича, ако ти не го обичаш. Законът е верен. Аз никога не мога да обичам един човек, ако Бог не е в мене. Той никога не може да ме обича, ако Бог не е в него. Ако Бог е в него и в мене и двамата може да се обичаме и ще познаем, какво нещо е любовта. В Божията любов се изискват двамата за да я познаят, два полюса: единият да възприема, другият да дава. Тогава има обмяна. То е най-простото понятие за любовта, отдето трябва да започнете. Ще започнете от азбуката на любовта, за да разберете сложните форми. Защото има много сложни форми в любовта. Един човек, който те обича, може да му направих голяма пакост. Той може да направи нещо в любовта и ти може да го критикуваш в ума си. Някой път критикуваме. Кой от вас не е критикувал, защо Господ е направил света така? Оженил се за някоя жена и тя има особен характер. Ти казваш: Отде се намери Господ да ми даде такава жена? Жената намери някой мъж и тя казва: Отде се намери този, аз очаквах някое по святно същество. В дадения случай този мъж не е заради нея, нищо повече. В дадения случай щом си недоволен от една жена, тази жена не е заради тебе. Никой не те караше да я взимаш. Да обясня работата. Сега представете си, че имате 1,2,3,4,5,10 кила. Ако вземеш едно кило, лесно се но-

си, но ако вземеш десет кила, мъчно се носят. С един лев ще живееш, по-малко разноски ти трябва, не ти трябва да бъдеш богаташ. Ако носиш десет лева, ти трябва да бъдеш голям богаташ, за да му послужиш. Мяза той на слона. Ако имаш един слон, трябва му 75 кила орис на ден. Де ще го намериш? На каква работа ще го туриш? 75 кила по 16 лева, слонът ще изяжда повече от хиляда лева на ден. Казвам: Не търсете любовта на слона. Вие търсите една любов. Онази красивата мома, която е недоволна, тя ще иска най-малко всеки месец да има по един костюм. Колко американци има в Америка които се развели с жените си само за чрезмерно харчене за облекло. С милиони харчат за облекло, за накити. Вие като влезете в ангелския свят, там може да си позволите каквито накити искате - диаманти, скъпоценни камъни, каквито цветове искате, грехи от какъвто материал искате, каквото пожелаеш може да го имаш. Понеже ние се приготвяваме за него свят, затова искаме и на земята да имаме хубаво. На една биволица на земята каква огърлица ѝ трябва? На една биволица на земята, какво пиано ѝ трябва? На един бивол каква цигулка, Страдивариус ли трябва да му купим? Като се пробуди в нас онова съзнание, понеже трябва да минем от временното към вечното, от обикновените към просторните неща. Ние се намираме в света на пясъка. Всичко, което сега гравим, ще рухне. Преди 20 години Сърбия стана велика, Румъния стана велика, Гърция стана велика, Франция стана велика, сега след 20 години всичкото това величие отиде. Пък и сега каквото стане и то няма да е тъй трайно. Ние сега се радваме, но и това, което сега става, и то не е реално. Ние не знаем Божиите работи. Влезе във вас страхът сега да не падне някоя бомба. Тук имаме по хиляда кила бомби. В пространството много пъти изхвърлят гранати такива големи, в слънчевата система има изпратени такива гранати, изпращат и някой път обстрелват земята. Изпратят една граната в пространството от 20 километра в

диаметър. Ако падне в Европа, знаете ли какво би станало? Европа би престанала да съществува. Сега нас ни е страх от човешките гранати, не ни е страх от небесните гранати. Много пъти астролозите предсказват. Има някои много големи гранати по сто, двеста километра в диаметър. Че такава граната ако падне, какво ще стане? Че животът не е сигурен, то провидението е, което ни пази. Затова земята се движи много бързо, че като стрелят не улчват по някой път тия гранати. Земята хиляди години се изплъзва като аероплан, се я обстрелват, тя мине и не я засягат. Един ден минава един аероплан, но нещо крачи отдолу, бяга да стигне до своето летище. Издава един звук наранен, ако остане по-дълго време във въздуха, ще падне някъде. Единственото нещо е ние да се движим бързо и да мислим бързо, понеже сме в един свят на постоянно обстрелване. Ако не се движим бързо, ще пострадаме. Ние мислим, че може да седим. Не, не, колкото бързината е по-голяма, по-добре, затова колкото мислиш по-бързо, по-добре е за тебе. Колкото живееш по-добре, по-добре е за тебе. Колкото си по-силен, по-добре за тебе. Човек трябва да бъде силен, добър, умен. То е бързината, с която можем да избегнем всичките мъчнотии, които имаме, да ги преодолеем. Писанието казва: "Който победи докрай, той спасен ще бъде." Не да чакаме, най-първо за вас ще се бият, после ние трябва да побеждаваме. Аз ще ви представя в много ясна форма. Като ви говоря, вие казвате: Тази работа съвсем загадихме, какво ще правим? Аз ви представям така: Представете си, че имате един богат баща, той мисли за вас. Той иска само да се учите. Баща ви обича музика, обича изкуство, взел ви всичките четки, бои, платно, взел ви най-хубавото пиано, цигулка, най-хубавите инструменти, ангажирал най-добрите учители. Той иска от вас само да учите. Сега на вас не ви се иска да свирите, изклинчвате, не свирите. Но вярвайте, всяко нещо трябва много хубаво да го учите. Ако рисуваш, трябва добре да рисуваш. Ако сви-

риш, ако пееш, всичко трябва добре да правиш. Шивач си, правиш една греха, много добре ще я направиш, майсторски ще я направиш. Казвам: Има нещо вътре във вас, на което трябва да се спрете сега и като заминете за другия свят. Или другояче да ви представя. Седите двама души, не се познавате, искате да се запознаете. Познанието винаги става чрез любовта или чрез обичта. Или ще дадеш или ще ти дадат. Наричам вземането обич. Когато ти даваш, то е любов. Като даваш, то е любов, като възприемаш, то е обич. От обич възприемаме нещата, от любов даваме. Ако се запознаете сега двама, вие ще се обичате, ако знаете как да давате и как да възприемате. Може един учител по музика, колкото и да е търпелив, може да го изкарате от търпение. Онзи учител, който има ухо, при всеки фалшив тон, който вземате, той ще излезе навън да се разходи и после пак ще влезе. Като вземете пак фалшив тон, пак излезе. Мислите ли, че може да ви търпи една година така. Той ще ви търпи 2,3,10,15,99 пъти, като вземете сто пъти фалшиво, ще ви покаже вратата. Казва: Намерете си друг учител.

Мнозина искате да имате ръководството на Божия Дух. То е деликатна работа. Всичко, каквото желаете е намясто. Да обичаме е намясто, да любим е намясто, да правим добро е намясто. Всичко, каквото човек желае, е намясто, стига да знае, как да го направи. Всичко онова, каквото направиш, да се радваш, да се радва и оня, на когото ти си го направил. Като свириш ти всякога да си доволен и той да е доволен, това наричам музика. Като свириш и ти и други, всички да са доволни. Законът е все същият. Да бъдем доволни от нашата любов. Тя няма да бъде статическа, но прогресивна. В любовта да чувстваш присъствието на Бога и да се радваш, че си изпълнил Неговата воля. Който изявява любовта да се радва и който приема любовта и той да се радва. Да се радва, че обича и да се радва, че Бог проявява любовта. Тия са прости работи, с които трябва да почнете. Само така може

да се освободите от всичките безпокойства.

Сега правим затъмнение. Това показва, че не сме сигурни, дебнат ни нас. Таман отвориш лампата и ще видят светлината. Тук имаме един съсед, все отворен сега прозореца му. Някой неприятелски аероплан, като дойде, ще пусне една бомба. Какво трябва да се прави сега с него, кажете ми? Казвам: Той Господ ще забави онези, които идат, нему ще се приспи и той ще загаси лампата. Докато е буден, Господ ще ги задържа. Като заспи, ще загаси лампата и те ще дойдат. Тъй се утешавам.

“Само онзи може да дойде при мене, когато Отец ми е привлякъл и само онзи може да иде при Отца ми, комуто аз покажа пътя.” Това показва един вътрешен процес. То е сложно нещо. Когато Духът Божи влезе да се образува една любовна връзка между духа и човешката душа, то е най-възвишеното състояние. Да се образува една вътрешна връзка, общение. Тогава е най-хубавото състояние, когато се разрешават тия мъчнотии. Ние сега се събираме и четем някои молитви, за да помогнем да се измени човешката мисъл. Искаме най-първо да се измени човешката мисъл. Има нещо съвсем странично в мисълта. Да изменим човешкото чувство донякъде, понеже и там има дисхармония. И в човешките постъпки има дисхармония.

Казвам: Стремете се сега да се приготвите да бъдете носители на новото. Да допуснем, че някой човек има хубав слух, хубав говор, но е спял. Човек не трябва да има дефекти. Човек трябва да бъде съвършен. Под думата съвършенство разбираме всичките органи, които Бог му е дал, да бъдат в изправност. И очите му, и ушите му, и носът му, и устата, и ръцете, всичко да бъде изправно. Всичките сили и чувства, които функционират, всичко да бъде в изправно положение. Трябва да работите, да дойдете до това изправно положение.

Най-първо ще проявявате Божията любов, и ще възприемете Божията любов. Да приемете и да проявявате

според вашето разбиране, че и вие и окръжаващите около вас да са доволни от вашата любов. Да проявиш добре Божията любов, и да възприемеш добре Божията любов. Като станеш, да кажеш: Искам да възприема Божията любов от когото и да е и искам да проявя Божията любов!

Отче наш.

21. Утринно слово
27.IV.1941 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

ДОБРИЯТ ЖИВОТ

Добрата молитва
91 Псалом
Молитвата на Царството
Мисли, право мисли
Размишление
Духът Божий
Бог е любов

Три места има, които ще прочета от Евангелието. Някой от вас, който иска да прочете 7-ма глава от Данаила. Някой, който иска да прочете 13 глава от Първо Послание към Коринтяните - за любовта. После някой от вас, който иска да прочете 18 глава от Откровението.

Често се говори, човек да живее добър живот. Мъчно се разбира какво нещо е добрият живот. Или искате да живеете чист живот. Какво значи чист живот и добър живот? - Лесно се говори, но да знаеш как да живееш добрия живот. Музикантите казват - чист тон. В какво седи чистият тон? - С ушите си ще го вземеш. Казва, чист тон. Каква е мярката? - Някой път имаме сегашния камертон - настройване има. Има виенско настройване и парижко настройване. Различават се с половин тон. Когато тоновете са с четни трептения имат един смисъл. Когато тоновете са с нечетни трептения имат друг смисъл. Сега кой е видял четните и нечетни трептения? Казваме, този тон е с четни трептения. Някои са с нечетни трептения. Вземеш един тон с половин тон понижение. Вземаш ДО, защо трябва да го вземеш половин тон по-долу или защо трябва да го вземеш половин тон горе. Каква разлика има да вземеш ДО нормално, с 16 или с 32 трептения, или с 46 трептения? Онези, които не са сведущи, ще кажат, че мен не ме интересува пеенето. Можеш да кажеш, че водата не те интересува в даден случай, но те

интересува щом ожаднееш. Казваш: Мене не ме интересува. Или някой казва, мене светлината не ме интересува. Казва ми за една вътрешна светлина. Какво е светлината? - Когато ходим в светлината не се спъваме, генем вървим направо, не се спъваме. Вечерно време като вървим, като на кокили ходим. Ако вървиш през гората - съвсем ще се намериш на крив път. Може да се загубиш, не може да се ориентираш в гората, не знаеш накъде да вървиш.

Казвате: Това са материални работи. Нас не ни трябва. Само духовното ни интересува. В какво седи духовното? - Духовните работи на земята, ако не ги изясните с физически, остават неразбрани. Какво нещо е духовното? - Ами духовното де е? - Божественото де е? В какво седи Божественото? - Ако идеш в Русия и говориш за Божественото ще минеш за голям глупак. За човещина можеш да говориш. Ако идеш в Америка, не говориш за религия, говориш за човещина, не говориш за Божественото, ще минеш за еретик. Изобщо слабите хора говорят за право, за Божие право, за Божия милост. Слабите говорят за милост, право искат. Силният, той за милост и правда не говори. Хич не се интересува, ни за милост се интересува, ни за правда. Сам той осъжда. Като те намери силният казва: Имаш да ми дължиш, ще гадеш ли парите? Носи човека гърво. Ще платиш. Ти нямаш пари, започва да те налага. Казва: Няма да има бой, но ще платиш. Питам какво право искаш, щом има да даваш? Казва: Той няма право да ме обижда. Хубаво, какво търсиш при него да те обижда? Че кой е крив? Този те обижда. То е първото положение, но ти какво търсиш при него да те обижда? - Той е виновен, че те обижда и ти си виновен, че си там да те обижда. Двамата вдигат скандал. Ти искаш от него той да бъде умен човек, да не те обижда. Съгласен съм. Но питам ти като знаеш, че той обижда, ти какво търсиш там? Белята си търсиш. Ти искаш да влезеш в огъня, без да ти изгорят грехите, понеже тъй е

писано в Писанието, че онези тримата младенци влезли в пещта и като излезли, нищо не им стана, не са изгорели. Колко души бяха? - Тия тримата младенци и грехите им остават, не миришат. Кой от вас би направил този опит? Нашите нестинари правят опити. И аз бих минал през огъня отгоре. Това не е много мъчна работа. На огъня отгоре да играеш, то е играчка за децата. Но да влезеш в една хубаво нагорещена пещ, няколко хиляди градуса и да се разхождаш, изисква се знание. Всички поддържат това и казват, знаеш ли за тримата младенци? - Зная, но не съм бил там. - Ти знаеш ли? - Не го зная. Казва: Бил ли си ти там? - Когато тримата младенци са били в пещта, ти беше ли там? - Писал някой - може да е било, може да не е било. Ний сме хора на здравия разум. Не съм бил там, как е възможно? - Кой го е писал? - Че всичките работи, които се пишат, верни ли са? - Всичките работи, за които говорим, верни ли са? - Има неща верни. Онези, които не вярват, че тримата младенци са били в пещта са безверници. Онези, които вярват, че тримата младенци са били в пещта са вярващи.

Та казвам: Ний се намираме в същото положение. Казва: Този е добър човек, този е лош човек. В какво седи доброто? - Добрият човек в моя ум, в простия смисъл, ако е жена, дали ѝ десет кила вълна, да изпере вълната, да я изпере. Казват ми, че не е изперела вълната. Разбирам, че вълната не е изперена. Това е злото. Злото е неизперената вълна, а доброто е изперената вълна. Там е разликата. Въпросът е защо вълната ще бъде неизперена? Не знае да преде жената. Тази вълна не всеки може да я преде. Казва: Тя трябва да преде. Не всички жени са длъжни да предат, и да искат, не могат. Кой може да преде като паяка? Някои казват, най-изкусен предач е паякът. Ако е за специалист, паякът е. После копринената буба минава за специалист. Ако би имало една норма, че човек, който може да преде като паяка или като бубата, ще може да влезе в Царството Божие. Колко от нас ще могат да вля-

зат? - Ни най-малко, паякът като преде тънката мрежа, затова не може да влезе в Царството Божие. Единственото, че не ги приемат в Царството Божие е, че много тънко предат. Знаете ли, че и вие като започнете тънко да предете, ни най-малко тънкото предене не е добро. Дебелото предене е по-добро. Ако ти имаш една греха изтъкана от паяжина, как мислиш, зимно време каква ще бъде? - Ако носиш такава греха - тънка, хубава, копринена, особено младите момичета обичат тънките грехи, а пък старите баби обичат дебелите грехи. Защо младите искат тънки, а старите искат дебелите грехи? - Някой ще каже, тя е мома. Оставете това, че е мома. Коя стара баба не е била мома? Коя млада мома няма да бъде стара баба? - Кой дядо не е бил момък? И кой момък няма да бъде дядо. Едно и също е. И момък ще бъдеш, и дядо ще бъдеш. Кога ще бъдеш момък? - Малко дете? Като изпрацат големите хора от невидимия свят, понеже небесният свят е уреден, ред и порядък има, працат ги на земята да ги учат как да се смаляват. Когато някой голям човек от небето се ражда, слеза долу, той трябва да има такъв опит, учат го на смаляване. Да станеш толкова малък, невидим, че и в небето не могат да те видят. Турят го под най-увеличителния микроскоп, не могат да го видят. Сега защо трябва да се смаляваш като слезаш на земята? - Защото, ако си една овца и като те види вълкът, веднага ще те хване и изяде. Ако не те вижда, ще бъдеш свободен от вълците. Вълкът ще минава, ще мирише, усеща че има овца, но не може да я види, не може да я хване, тя е толкова малка, че със зъбите си не може да я хване. С ноктите си не може да я хване. С нищо не може да я хване.

Казва: Новото учение в какво седи? Казва: - Аз съм окултист. - В какво седи окултизмът? - Аз съм православен. - В какво седи православният? - Евангелист съм? - В какво седи евангелизмът? - Аз съм жена, какво значи жена? Или мъж било, или дете бил той. Вие ще мязате тогава на онзи български свещеник, който не знаел какво да

говори, а един голям поменик за умрелите имало. Казал на слушателите си: Ако поменикът се подигне на една грамада от порязаници, че не ми се вижда шапката, ще ви говоря една беседа. Застанал зад хляба и казва: Виждате ли ме? - Виждаме те. - Щом ме виждате, не може да ви говоря. Идната година като не ме виждате, тогава ще ви говоря. Хубаво, то е един анекдот. Може да е имало нещо такова, но не е точно така, както го разправят. Разправят още един анекдот. Влиза един свещеник и казва, знаете ли какво ще ви кажа - не знаем. Щом не знаете, няма защо да ви кажа. Те казват: - Знаем. Като знаете, няма защо да ви го казвам. Това са отлагания.

В дадения случай има неща, които са необходими, съществени. Неща, които трябва да разбирате. При дишането във всяка една минута поемате 15 или 20 вдишки. Необходим е въздухът. Казва: Подаяние ли е животът да подам ръка. Подаянието ще стане, ще ти дават от въздуха. Не може да го задържиш. Като го приемеш, ще го изпратиш навън. После пак ще го вземеш и пак ще даваш. Питам: Защо трябва да вземаш 15 вдишки от въздуха? - Казват: Ние живеем. Знаете ли какво представлява дишането? - Ако дишаш, ти живееш. Ха бея! - Дойде за яденето, три пъти на ден трябва да ядеш. Казва: Не може ли един път? Правила са опити, някои са яли в седмицата веднъж. Някои в четиридесет дена веднъж. Който е постил 40 дена е много силен, силен човек е, може да издържи. Някои и една седмица не издържат. Когато правихме опитите за поста, някои постиха 10 дена. Един брат и една сестра дойдоха на "Опълченска" - 14 дена бяха постили. Сестрата падна на вратата. Дойде братът и той клегна, пожълтели. Казвам, дайте им малко картошена супа, дайте им малко спаначена вода. То е метод за лекуване, за пречистване. Те са системи неразбрани. Постът има смисъл. Дишането има смисъл. Живенето има смисъл. Да живееш - това е наука. Да живееш - това е наука. Значи в света има известна материя, която се нарича

добро. Трябва да събереш от тази материя. На земен език богат човек е онзи, когото пари, злато има. Той минава за милионер. Има един милион турски лири. Знаете ли какво е един милион турски лири? - По 5 грама, те са пет милиона грама. Делено на 1000, колко килограма правят? - Пет хиляди. Може ли човек да носи един милион турски лири? - Какво би станало с него? - Колко тежат? Златото е проводник на слънчевата енергия, но колко от богатите хора я използват? - Богатите в едно отношение са прави. Може да направим опит. Който е обезсърчен, да му дадем една златна монета и веднага ще стане една промяна в него. Като извадите златото - малко скръбта ще се намали. Ако му дадеш две златни монети, още повече ще се намали. По някой път е хубаво, да има човек златни монети, треска няма да го хваща, хрема няма да го хваща. Няма да го хващат, ако той е концентрирал ума си в златото. Като попише златото и си каже, само една е - да са такива десет. Ако има десет ще каже да са двайсет. То е все за количеството. Златото е проводник. В умствения свят има съвсем друг израз. Сега аз ви поставям на едно положение и ще ви приведа един пример.

Разправя един американски проповедник. Друг проповедник проповядвал върху стиха как е възможно кита да глътне Йона. Той цял час доказвал пред голяма публика, че китът може да го глътне. Като доказал така, докато докаже, Йон е отвън. Цял час слушали, той аргументирал. Слушали, слушали и казват: Ей на зор се намери Йон, докато го вкарат в гърлото на кита. Питам сега, когато Йон е паднал в морето, колко време трябваше на кита да го глътне? Глътнал го за един момент. Намерил се вътре. Този проповедник цял един час доказва, че китът може да го глътне. Китът го глътнал за една минута, а този авторитет доказва за цял час, че ще може да го глътне. Защо не може да докаже. Вашето говорене е такова, когато някой път говорите, доказвате по цял час какво нещо е доброто. След като му доказваш, той казва

огладнях. Няма нищо в торбата. Аз изваждам топла пита и малко сирене, дам му. Казвам: Това е сирене и пита. Той цял час ми доказва какво нещо е доброто. Аз не го разбирам. Сега като му дам от моя хляб и от сиренето ти разбираш. Казвам: Цял час говорих за доброто, отчупвам малко хляб и малко сирене, давам му. Туй, което на другите хора не си готов да правиш, никога на тебе няма да го направят. Ако ти не мислиш добро за Господа, и Господ няма никога да мисли добро за тебе. Защото нашите хубави мисли, които пращаме при Господа, те се връщат при нас. И лошите мисли и те се връщат. Каквото мислиш се връща при тебе. Доброто, което мислиш, то се връща при тебе. Твоите собствени мисли се връщат. Като иде при Бога една добра мисъл, Господ ѝ туря лихвите. Понеже една твоя добра мисъл, като иде до Господа, повлиява на хиляда души и като иде при Господа, половината от придобивките на хилядата души, половината на туй добро е за тебе. Онези хора приемат своето добро, а той ти праща твоего добро с придобивките. Понеже като си направил нещо зло, една зла мисъл отишла при Господа и тя минала през 1000 души и направила пакост. Като ти я връща Господ, връща я с глобата. Той ти връща мисълта с глобата заедно. Искаш не искаш, ще платиш глобата. Не може да се освободиш. Може да се криеш 100 и 200 години да се криеш, но пак ще дойдеш да платиш. Един народ като направи престъпление, след 20 години ще го глобят. Един народ като английския, след 20 години ще понесе последствията. Казвам: Вие сте слушали, някои казват: Учителю, да ми направиш тъй, че да не греша. По някой път казвам, съблазни има. Допуснете, че онези от вас, които са въздържатели, не си позволяват капка винце да влезе в устата. Не трябва да влизат хората в съблазън, вегетарианци сте. Хубаво, но виното е лекарство. Заболи те коремът, може да вземеш 5, 10, 15 - годишно вино, лекува. Разтворено в топла вода. Влизаш в моята стая, искаш да го опиташ, въздържател си, ка-

то близнеш казваш, той ме изкуси. Всичката вина в мене ли е? - Аз като лекар виновен съм, че го налях, искам да лекувам. Той ходи и търси из моите шишета да ги проверява какво има. Казвам: Не познаваш ли от цвета, че виното е червено. После като минеш, виното мирише. Казвам: Искан да го опитам с езика си. Казва: Ходих на едно място, че ме направиха безверник. Рекох, какво търсиш там? Искан да каже, че не били учтиви. Що търсиш между тия хора? - Отишло магарето, два ама като се ритат, то отишло да ги примирява помежду им. Те го ритали, ритали. Казвам, не примирявай атовете. Анекдотът е с магарето. Има анекдот и с вълка. Бият се два коча за една овца, кой е по-юнак. Отишъл вълкът между тях, те като го блъснали в ребрата, вълкът оттам насетне казва, никога кочове не примирявам. Като хванеш за врата коча свали го, не го примирявай.

Същественото в живота кое е? - Има известни съществени мисли, които са прави. Всяка мисъл, която дойде в умът ти и не произвежда светлина, пази се от тази мисъл. Не че мисълта е лоша. Една мисъл, която не произвежда светлина, може да произведе топлина. Една мисъл, която не произвежда топлина, може да произведе движение. Но казвам - Всяка една мисъл, която не внася светлина, ти се пази от нея. Всяко едно чувство, което не внася топлина, от него се пази. Всяка постъпка, която не дава подтик, пази се от тази постъпка. Да допуснем някой просяк иска нещо от тебе. Вие искате да правите добро, нали така? - Добро с пари не се прави. Добро се прави с хляб. Ако искаш добро на човека, хляб ще му дадеш. Гладен е човекът, ти ще му дадеш пари. Ти му дадеш пет лева, но той има една слабост, един навик, обича да попиива. Следователно, веднага в него се заражда желанието и казва. Я ми дай още 5 лева! - Той ще те излъже. Той сега ще скрие нещо в някакъв долап и ще те излъже. Аз имах един такъв пример. Иде един господин при мене и казва, че жена имал, деца имал, това имал, онова имал.

Изваждам давам му една сума. Сега няма да ви кажа колко. Според мене много малко му дадох. Не зная колко. Толкоз имах в джоба си, дадох му. Бръкнах, извадих и казвам: Съжалявам това имам. След два часа минавам по улицата, той ме посреща сред публиката и пак ми разправя за съвсем друго. Аз казвам, не си ли ти, който преди 2 часа ме срещна? - Казва: Не съм. Аз, рекох, те познавам. Той казва, че е гладен. Децата чакат. Казвам, ела с мене, завеждам го в гостилницата, че му давам да яде. Ако яде ще платя. Ако не яде, няма да му дам пари. Искан да му дам и за жена му. Казвам: Тук ти ще ядеш, нищо повече, жена ти ще седи гладна. Той няма никаква жена. Казвам: Тебе искам да нахраня. Жена ти нека дойде да ме срещне на пътя и да поиска. Защо ти да просиш за жена си?

Под думата Божествен живот разбираме - да влезеш в ония условия, при които ще започнеш да работиш. Едно дете като се ражда, казваме, че детето живее в утробата на майка си, преди да е дошло. То без да е дошло живее. Без да е дошло, майката го гледа. Понеже, дихателната система в утробата се образува най-после, като се сформират ръцете, краката, очите, ушите, стомахът и най-после се сформира дихателната система в деветия месец. Онези, които са сформирали дихателната система, онези, които са образували детето, то не може да остане вътре. Ако остане очаква го смърт. Трябва да се роди. След като се роди туй дете, изведнъж заплаква, то е признак, че е започнало да диша. Щом не заплаче, с туй дете вече е свършено. Този закон е верен. Някой път като дойдат при мене плачат. Аз се радвам, че плачат при мене. Цитират стиха, че Бог щял да избърше сълезите от очите им. Един човек плаче. Той плаче, че е беден. Дам му десет английски лири, току извади кърпата и започне да си чисти очите. Не чака аз да му чистя очите, той сам си ги чисти. После туря кърпата в джоба, той ме изигра. Ако ме хванат, че тия пари са чужди, ще ме питат къде тури тия пари? - Де ти е документът? -

Документ искат. Бърсането на сълзите разбирам, че туй е документ. Аз като му избърша сълзите имам неговото уханье. Само с десет английски лири може да се избършат сълзите. Турям в джоба кърпата и всичко това се отпечатва. В оня свят щом аз му дам десет, не само този аргумент виждат, виждат отпечатан целия процес. Виждат как съм дал парите, как той ги взел, как ги турил в джоба. Тъй щото не може да ме изиграе. Веднага ще влезе такава една бяла лъжа. Нали всички си служите с белите лъжи? Какво нещо е бялата лъжа? - Бялата лъжа е: Ти вземеш едно кило мляко, налееш половин кило вода и продаваш кило и половина. Половината кило е бялата лъжа. Питам такова ли е млякото от кравата? Едното кило е от кравата, но половин кило си налял вода. Ако тази вода е хубава, питам на колко хубаво мляко ще налееш вода вътре. Казвам, хубава ли беше водата? Той се смее. Аз ценя водата повече от млякото в някой случай, ако е хубава водата. Едно кило мляко, половин кило хубава вода, но лошото е в туй, че той мисли, че водата която ти си налял, е мляко. И водата е по цената на млякото. Това е лъжа. Водата е по-скъпа от млякото. Ти без мляко може цяла година да минеш, но без вода 40 дена ще изсъхнеш. Той мисли в ума си, че млякото е по-скъпо. Водата е изобилно, тя, водата е, която струва. Без мляко цяла година можеш, но без вода един месец не можеш.

Казвам: Ние не оценяваме същественото. Там е лъжата. Водата е същественото. Млякото е станало от водата. Та казвам: Ние считаме, че парите са повече от ума. Същественото е умът. Без ум нищо не струва. Парите струват, когато умът е там. Мисълта е по-важна, отколкото парите. Когато мислиш, че парите всичко вършат, то е лъжа. Мнозина очакват, като умрат да идат при Господа. Какво е туй разбиране сега? При Господа ще идете. При Господа мнозина са ходили. Той има толкоз много образи. Някоя вечер вие виждате някой старец с голяма брада и бяла коса, казваш - видях един стар човек.

На друго място ти се намираш в голяма опасност. Вечерно време иде някой, обрат красив момък, като го освободиш, той е пак Господ. Може да ви приведа много други примери. Ние сега търсим да видим Господа по един особен начин. На Господа ще слушаш гласа. Разправят за един човек, когато бил големият пожар в Чикаго. На пътя оставено едно дете. Върви и нещо му казва, вземи това дете. Той гледа огъня след себе си, трябва да се бяга, огънят е силен. Казва му нещо, вземи това дете. Ако вземеш това дете, огънят няма да те настигне. Ако не вземеш детето, ще те настигне. Господ е който ти говори - вземи туй дете. Казвам: Огънят, който иде, вятърът духа в туй направление, в което бяга. Попътен вятър има. Вятърът иде откъм гърба му, но и огънят иде. Когато вземеш туй дете, вятърът ще се измени, ще дойде противен вятър и ще спре огъня. Да ви приведа другия пример.

Имало двама души. Единият бил сприхав, който имал да взема. Онзи, който не се изплащал, обичал да го налага. Като го срещне, казва: Ще платиш ли? Толкова време те чакам. Ако му каже някоя дума, наложи го хубаво. Сега един набожен човек взел пари от него. Искан му парите, той казва, нямам и хукнал да бяга. Онзи хукнал подир него да го гони, изкълчил си крака. Чакай казва, аз няма да те гоня, върни се при мен. Връща се, казва: Ако беше ми платил, ето не щях да те гоня. Гоних те, изкълчих си крака. Казва, аз зная да правя изкълчени крака. Правят пазарлък. Ти казва, като ти направя крака, какво ще ми дадеш? - Ти ми направя крака. От сега нататък, като имам да вземам няма да гоня хората. Сега по някой път вие правите същата погрешка. Гоните някого. Някога момъкът бяга, момата го гони. Някъде момъкът гони момата. Някъде момата гони момъкът, защо го гони? - Има да взема нещо. Казва: Аз го обичам. Тъй е, че има обич, нищо нямам против обичта. Но защо момата бяга от него? - Защото няма доверие. И защо момъкът бяга от нея? - Защото няма доверие. Защо бяга заекът от хрътката? Щом

го настигне, ще го занесе на господаря си, той вика - дръжте го. Казвам, сега в живота колко от вас, когато са имали да вземат от някого, дръжат една поза господарска. Който има да взема е разположен чорбаджийски. Онзи, който има да дава се е свил. Това е бялата лъжа. Онзи се представя такъв, какъвто не е. Като му се изкълчи кракът ще бъде друг. Онзи, който има да дава, той се е свил, там е бялата лъжа. Какво има да се свива? Да му каже, действително имам да ти давам.

Сега всички говорите за любовта. Може ли някой да ми разправи каква е вратата на любовта. Толкоз пъти сте влизали. От какво е направена вратата на любовта? - От какъв материал е направена? - Как ще си я представите? Ти ако видиш една кобра, можеш ли да се влюбиш в нея? Като ти дойде на гости, ще започнеш да трепериш. Не само ти, но и тигърът трепери. Като те клъвне, след една-две минути, всичко ще се свърши.

Някои правят изключение, не ги хваща отровата на кобрите. В любовта има нещо, което привлича хората. В истинската любов има нещо, което привлича. В истинската любов, като срещнеш един човек, който те обича, твоят живот ще се продължи най-малко с една година. Ако десет души срещнеш, които те обичат, десет години ще се продължи животът ти. Ако срещнеш 50 души, които те обичат, с 50 години ще се продължи. Ако всяка година срещате по един човек, който ви обича, ще стенете безсмъртни. Едната година, с една година ще се продължи животът ви. Другата година пак за една година и т.н. Хората на любовта като ги срещнеш, няма болест, която те да не могат да лекуват. Без да знаят те като те срещнат, болестта изчезва. Сиромашията изчезва. Негъзите изчезват. В любовта като срещнеш тия, които те обичат, колцина от вас сте които сте повярвали. Казвате: Я го докажи. Правя опит, казвам да едного: Рови тук. Рови и намира златната монета. Казва: Ти си я турил тук. Възможно е, как ще му докажа. Аз искам да му

покажа моето окултно знание. Казваш: Ти си я турил там, ти искаш да ме замотаеш.

Всяка една мисъл, която има сянка във вашия ум, не е права. Вие трябва да разбирате от коя страна е сянката? - От ляво ли, от дясно ли, отпред, отзад, отдолу или отгоре. Шест положения има. Ако един човек иде при мен, аз виждам сянката отзад зад гърба. Ако сянката е отпред, имам друго схващане. Ако е от ляво, имам друго схващане. Ако е от дясно, имам друго схващане. Ако е отгоре, имам друго схващане. Ако е отдолу, имам друго схващане. Всичките сенки показват само едно положение. На този човек, ако сянката е отзад, аз зная слънцето къде е. Но сянката може да бъде сутрин отзад и вечерно време може да бъде отзад. Тя ще покаже посоката на движението ти. Ако сутрин се движиш и сянката е отзад, показва къде е слънцето. Ако вечерно време пак сянката е отзад, ще покаже, че ти не се движиш в едно и също положение. Сутрин отиваш на работа към слънцето, това показва, че слънцето е отзад. Вечерно време се връщаш у дома си, сянката е пак отзад. Показва, че ти не излизаш от къщи. Вечерно време, сянката като е отзад, показва, че ти се връщаш вкъщи. Сянката има две положения. Едното показва, че излизаш от къщи, отиваш на работа; другото показва, че се връщаш вкъщи. Сега някои, които не разбират, могат да кажат: Той на запад отива. Отзад е сянката. То е неразбиране. Връща се вкъщи да види жена си и децата си. Свършил си е работата. Да види братята си. В религиозния живот вие искате да станете светии, да ви бъде добре. Господ да обърне внимание, но и в религиозния живот ти излизаш из Божията къща. Сянката е отзад, да свършиш работата хубаво през деня. Като свършиш работата, връщаш се да дадеш отчет. Сянката е пак отзад. Ако се върнеш вкъщи и носиш една голяма загуба, каква полза има? - Ще те хукат, нищо повече. Ако дадеш някой концерт щом сянката е отзад, концертът хубав ще бъде. Гледам цигуларят като излиза, сянката

отзад ли е. Като излиза, гледам накъде е сянката. Като влиза, аз вече зная, какво ще бъде неговото положение.

Та казвам: Философия има. Считайте, че всяко нещо, което ви се случува, за добро е. Изгубил си един лев, за добро е. Изгубил си 5 лева, за добро е. Изгубил си 10 лева, за добро е. Изгубил си 100 лева, за добро е. Изгубил си един лев, ползува се само един човек. Изгубил си 2 лева, ползват се двама души. Изгубил си 10, 15, 100 лева, ползват се повече. Ако сто души се ползват от твоите 100 лева, какво лошо има? Вземам парите като символ. Или, че 100 хляба са изядени от 100 души, хората се ползват. Не считайте, че това е загуба. Каквото ви се случува в света, считайте че е добро. Знаете ли колко мъчно е туй да се докаже на хората. Когато говорим този въпрос не го отнасят право. Казвате, някой е сприхав, аз не съм намерил човек, който да не е сприхав. Някой изявява сприхавостта си, някой не я изявява. Но тя е вътре. Някой изявява своята скържавост отвън. Някой трепери отвътре. Той ти дава 100 лева, туря висока лихва, казва. Другите вземат 45, аз ти давам с 25. Казва, аз ти давам 15-16 лева, малко ли е? 10000 лева с 16 лева процент едва ли ще можеш да платиш. Сега някои от вас направите добро, не сте доволни, казвате, малко дадох. Ти и много като дадеш ще направиш едно престъпление и малко като дадеш ще направиш престъпление. Един човек като дойде при тебе, няма да му направиш угощение, че и вино и ракия да му дадеш, всичко туй да пие. Една баница хубава, може от коприва да е направена, от спанак да е направена, или от зеле или от леща или от боб. Като говорим за баница, като дойде човек и като му направиш ръжен хляб, житен или ечемичен или царевичен кой хляб ще му дадеш в даден случай? Ако дойде някой при мене, който обича парите, с житен хляб няма да го храня, ще го нахраня с царевичен хляб. Понеже му дотегне, не го харесва. Нахраня богатия с царевичен, не е доволен. Аз зная, че е богат. Който не е доволен от царевичното брашно, той е богат. Без разли-

ка кой е. Я гайте на сиромаша, който е гладувал. На царевичното брашно как ще се радва. Сиромаш е този човек. Щом яде царевичното брашно е сиромаш. Казва, че той е богат. Кое магаре е по-ценно, натовареното или ненатовареното? Натовареното магаре е по-скъпо. Носи 40-50 кг злато, колко струва? Върви магарето без товар, много малко струва. Богатите хора много струват със златото. Сиромашите малко струват. Вие казвате, че не сте стрували много. Волът, който струва 2000 лева, след като го прогаде и какво остава за вола? - Вие искате да имате цена. Че вие струвате, но парите вземат други, вие ще идете на касапницата. Две хиляди лева ще платят, защото месце има този вол. Казвам: Цена има този човек. Не искам да имам такава цена. Ако имам цена 1 лев, като вола, ако струвам 2000 лева, веднага на наденици ще стана.

Вие се готвите за оня свят. Вие на този свят не може да живеете както трябва, че как ще живеете на оня свят? - Да уда на оня свят, че е уреден. Уреден е оня свят, но като идеш в оня свят не се позволява да грънкаш на пианото както тук. Там трябва да бъдеш виртуоз. Да знаеш да свириш, не да седнеш да се учиш. Вие тук не знаете да живеете, искате в оня свят да живеете изведнъж. Не може, оттук ще се научите добре да живеете. Ако тук не можете да живеете, както трябва, как ще живеете там? Аз ви говоря по земному. Кой приятелски ще ви слуша? - Човекът не иска да ви слуша, ще го развалите. Ако знаете да свирите, веднага ще имате най-хубавото пиано. В оня свят има хубави пиана, хубави инструменти, много хубави работи има, и хубави грехи има, и шапки има, и обуца има, каквито не сте и сънували. Как ще те препашат с хубавата греха, ако умът ти не стига, ако сърцето ти не стига? - Ще имаш халат на затворник, ще те пратят тук на земята. Та казвам: Каквото научите тук на земята, там ще го живеете. Спечелите пари на земята, в небето ще ги видите. Колкото добрини нап-

равиш на земята, в небето са капитал. В небето щом изядеш всичките добрини, пратят те да се преродиш пак да спечелиш, да ядеш. Туй, което си научил на земята, туй ще живееш горе и в небето. Сега туй няма да го вземате буквално, но е закон. Като дойде някой от земята, какво ще им разправяте. Вие ще бъдете като вола. Вземете за пример един писател, той ще вземе една нещастна жена, един нещастен герой, беден, той ще ги нареди, ще направи един дом, той ще стане виден човек, но човекът е умен, знае как да ги тури - добрите и лошите. Крадците и разбойниците, опише ги така, че всички ги харесват. Или като гледаш на сцената, приятно ти е. Много добре го описва. После обижда някого, много майсторски го обижда, на място му казва. Среща един турчин, който гледал драмата на Шекспир "Отело". И турчинът след като среща артиста, който играл Отело, му казва: Ти ли забърка онази каша? - То бива бива, но туй, което направи, е срамота. Още веднъж да го не правиш. Когато е на театър, той не счита че е на театър, и че се играе някаква роля.

Та казвам: Първото нещо, човек трябва да запази своето здраве. Здравето зависи от доброто на човека. Човек, на когото краката са здрави, той е добър. Човек, на когото ръцете са прави, е справедлив. Човек, на когото очите са здрави, е истинолюбив. Човек, на когото ушите са здрави, е мъдър човек. Човек, на когото вкусът е здрав, знае как да яде. Той е човекът на любовта. Аз тъй разсъждавам. Говори някой за любовта, за истината. Щом очите са здрави, наред е тази работа. Щом ушите са здрави, наред е тази работа. Щом езикът е на място, наред е тази работа. Още като започнеш да ядеш, зная имаш ли любов или не. Онези хора, които имат любов, особено ядат. И като ядат, на тебе ти се прияде. Онзи, който няма любов, ще се навъси малко.

Яжте с любов. Слушайте с любов. Гледайте с любов. Пипайте с любов. Ходете с любов и всичко ще се уреди.

Като идете в оня свят, ще видите, че външната форма не съществува, а винаги означава едно вътрешно състояние. Всеки човек носи такава греха, каквато е имал. Хубава, красива греха. Не може да носиш красива греха, ако си болен. Болният човек с красива греха е престъпление. Съвършените са облечени с най-хубавите грехи, както тук се обличат цветята.

Отче наш

22. Утринно слово

4.V.1941 г. Неделя 5 ч. с.

София - Изгрев

Б Е З Л Ю Б И Е И Л Ю Б О В

Добрата молитва

91 Псалом

Молитвата на Царството

В начало бе Словото

Ще ви прочета 13 глава от Първото послание към коринтяните. Много пъти е четена тази глава, какво има в нея? Много работи има още. Човек много пъти е ял, но с едно ядене работа на става.

“Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам ще съм мед що звънти и кимвал що грънка.” Аз съм уверен, че вие по човешки говорите, но не по ангелски още. Сега тепърва по ангелски трябва да се учите да говорите. “И ако имам пророчество и зная всичките тайни и всяко знание и ако имам всичката вяра щото и гори да премествам, а любов нямам, нищо не съм.” Сега да е имал някой такава вяра щото и гори да премества? - Няма. Планини? - Не. Гори? - Не. Още по-трудно е. Ако няколко кила не може да премести, няколко милиона изведнъж е още по-трудно. (Прочете Учителят до края главата).

Духът Божий

Да имаме едно малко размишление.

Голямото разнообразие на живота се намира в любовта. Неразположението на хората зависи от количеството и от качеството на любовта, която присъствува. Толкоз години се занимаваме с любовта и тя си остава нещо незнайно. Не може да я уподобим на нищо. Може да я уподобим на плод, но не е плод; може да я уподобим на сила, но не е сила; може да я уподобим на разумност, но не е разумност. Хубавото е, че на нищо не можем да я уподобим. Ако тръгнете къде ще намерите края на земята? На това мяза любовта. Гледате хоризонта, мислите, че

там свършва, но друг хоризонт се открива и ако обикаляте десет, двайсет години, ще видите, че ще дойдете пак на същото място. След години пак ще дойдете на същото място, ще се върнете. Ако някой от вас иска да излезе из земята, как ще излезе извън земята. Около земята може да се въртиш, но как ще излезеш извън земята. Представете си, че един ден напуснете земята. Как ще я напуснете, не знаете. Разправете, че някой отишъл в оня свят. Всеки разправа, но как се отива, не знаете. Но все така предполагате, че ще идете в оня свят, но как ще идете, не знаете. Сега по какво се различава тоя свят от оня свят. Тоя свят е долу, пък оня свят е горе. Аз бих ви запитал, по какво се отличава сопранът от баса? Казвам: Сопранът е тънък, пък басът е дебел. Тогава как ще определите, какво е тенор и какво е алт? Тенорът е висок, пък алтът е нисък. Хубаво, то е само външно определение.

Добре, вземам буквите. Както вие пишете буквите, то е цяла наука. Наука има в буквите. Може да ви кажа, че вие като идете в училище и като научите буквите и като ги напишете, вие определяте вашето бъдеще. Какво мислите, зависи как пишете буквите. Щастие то ви зависи от А по някой път; щастие то ви зависи от В, от Г, от една буква зависи. Един ден ако не можете да я напишете както трябва, ще дойде беда на главата ви. Напишеш я хубаво, ще дойде щастие то ви. Вие ще кажете: Как може да бъде това? То е суеверие. Дали е суеверие или не, но е един факт. Ако пишете буквата А тънко, вие сте сопран, тънко пеете. Ако пишете А дебело, вие сте бас. Чували ли сте една жена на тънко, кресливо да говори или един мъж бас да говори? Бу-бу. Сега не само тънко да говори, но ако гласът е музикален, защото има тънки гласове, които не са музикални, пискливи са, като че цепят. Бас има музикален, приятен, засяга сърцето ти. Има и кресливи басове. Запример, отива някой да вземе пари, че го развърта банкерът, пита баща му как е, майка

му как е, пък нему му трепери сърцето, пари му трябват. Той разпитва за този, онзи, дядо му, а той седи и се при-теснява. Той има съображения да разпитва, всичко го ин-тересува, но той пита отдалече дали състоянието на ба-ща ти е добро, нивите ви как са. Казва: Ти пари искаш. Той иска да се осигури как е работата. То са вътрешни подозрения, може би човекът има интерес.

Аз гледам някой как написал А, но по това А аз виж-дам, че той обича да се облича хубаво, хубаво да си похап-ва. Когато товариш коня, товари го на свет. После виж-дам, че потупва децата си вкъщи. В А-то виждам, че той не плаща добре на служителите си. Ако е свещеник, виждам, че не си доизкарва работата, ползва, нагрубява другите. Ако е учител, не е много от прилежните. Казва: Да мълчиш, аз ще ти кажа какъв е характерът му, да не ме изгадеш. Вие питате къде виждам в А това? Как се познава, че обича да ползва? - Туй няма да ви го кажа. После виждам дали е търпелив, но и туи няма да ви го кажа. Всичко то-ва виждам в А-то. Ако дойде и напише буквата В, виж-дам, дали е здрав или не, устроен ли е физически добре, как е сърцето, гласът, пулсът му какъв е. От В-то виждам какъв му е умът. По Г-то виждам, каква е волята му. Като се закачи някъде с ченгел, ти пуцаш, той не пуца. - Къде е това? - Няма да ви го кажа. Те са тънкости.

Разговарям се веднъж с едного и той казва: Не вяр-вам това, което не виждам. Казвам: Тук под микроскопа има един предмет, увеличен три хиляди пъти. Погледни. Какво виждаш? Казва: Един голям бръмбар. Извадя и по-кажа стъклото, какво виждаш? - Нищо. - Че как ти си се заблудил? Под микроскопа виждаш голям бръмбар, без мик-роскоп нищо не виждаш. Та казвам: Вярващите гледат с микроскоп, невярващите гледат с обикновено око. Туи е разликата. И онзи, който вярва, ако погледне само с око и той нищо няма да види. Туи са обикновени работи. Трябва да минем във вярата. Има една обикновена детинска вя-ра, в която нещата не са верни. От яйце камила не става,

но ако това кажеш на турчина, той ще каже: Ола белир. Бог от всичко може да направи. Нали Писанието казва, че Бог от тия камъни може да направи чада Авраамови.

Та любовта ви трябва да я изучавате като наука. Още като гледам лицето на някой човек, виждам как фун-кционира любовта. Аз най-първо разглеждам любовта от три гледища. Като погледна човека искам да зная дали стомахът разбира любовта. Щом като видя, че стома-хът разбира любовта, казвам: Тук има една основа. Вто-рото нещо гледам дали сърцето разбира любовта. Човек има особен цвят, ако сърцето му разбира любовта. И най-после гледам дали умът му разбира любовта, не да разби-ра, но да има връзка с нея. Ние схващаме любовта, като че нищо общо няма със стомаха. Като те обичат, ще ти сготвят нещо много хубаво. Като идеш някъде, по сте-пента на готвеното може да познаеш и любовта. Като не те обичат, малко лук, пипер, лютеница малко. Като те обичат, ще има нещо точено, баклава хубава, майоне-за с яйца, или варени яйца във вода и после полети с пря-но масло и червен пипер. Религио зните хора са много скър-жави в любовта. Светските хора са по щедри, агне ще има, кокошки ще има, майонеза ще има, всичко хубаво, са-мо да знаеш как да ядеш. Вие ще кажете: Какво искаш да кажеш с тия работи? Аз постъпвам като онзи, който имал един приятел и бръкнал в джоба си изважда ръката си и казва: Какво имам в ръката? Ако го улучиш, ще ти го дам. Той бръква и изважда няколко пъти ръката си и онзи все не можел да улучи. Какво значи да улучи? В съвремен-ната лотария вземеш един билет и улучиш, парите дойдат, пък ако не улучиш, пак го туряш в джоба. Вземаш друг билет. Един брат ми разправяше, че похарчил 4 хиля-ди лева и взел само сто лева. Казвам му: Ти си от вярва-щите. Всичките неща трябва да ги придобием. Чудни сме ние хората. Казва: Вярвам. Ти придобиваш нещо. Като отидем в училището, трябва да придобием нещо. Ще бъ-де смешно десет години да се уча да пея и да не мога да

пея на свят. Едно изкуство трябва да се придобие. Всички очакват, като идат в оня свят, там да се учат. Моите схващания са малко други. Сутрин слизам от горния свят на земята. По обяд влизам във физическия свят, понаям се хубаво, вечер се връщам в другия свят. Всяка вечер се връщам в дома си. Тук на земята идем само да работим. Свършим си работата и пак подир обяд мислим да се върнем в дома си. Вие мислите за оня свят. Ако те возят в един автомобил и се счупи автомобилът, ти слезаш от него, излизаш навън. Ти може да знаеш да излезаш от автомобила и преди да се е счупил. Да можеш да се качваш и да излезаш от автомобила като е здрав. Да благодарих на шофьора. Той да затвори вратата, пък ти да тръгнеш пеш. Вие искате да идете със счупен автомобил, като няма превозни средства.

Нека дойдем до хубавата страна. Коя е хубавата страна на живота? Ако уда при банкерина да ми даде пари, да ми ги даде без лихва за един неопределен срок. Да ми каже: Върни ми ги, когато обичаш. Казвам: Отличен банкерин. Ако някой човек има такава любов като този банкерин, той ви обича с най-хубавата любов. Друг ви даде пари и определя срок, след една година да му върнете парите, и той не ви иска лихва. И то е хубаво. Казва: Никаква лихва, но парите ще върнеш след една година. Третото положение: Той ти даде парите, но тури 15% лихва и да върнеш парите след три месеца. Казвам: Колко души има в света, които ще ти дадат пари да ги върнеш когато ти искаш без лихва. Има ги, разбира се. Вторите, които ще ти дадат парите и лихва няма да искат, но ще искат след една година да ги върнеш. И третите, които ще ти дадат парите с лихва, и след три месеца да ги върнеш. Има една любов, която е безсрочна, друга със срок и трета със скъпа лихва. Тази скъпата любов е на физическото поле. Тук на земята ние с много голяма лихва даваме любовта. Яли ли сте попарата на любов с голяма лихва? Като говорех веднъж на едни мъж за любовта, той си търси греха-

та. Казва: Ти женен ли си? Рекох: Защо? Аз имам друго понятие за женитбата. Рекох: Ти не си женен, защото, ако си женен, нямаше да страдаш. Според мене неженените страдат, женените благуват. А според вас женените страдат, а неженените благуват. Различаваме се по схващанията. На мене са ми казвали: Блажен си, че не си женен. Ти деца отглеждал ли си? Всъщност в света никои не е женен. Светът е едно велико училище. Няма същество свободно. Човек трябва да учи и да разбира предмета, който учи. Ние страдаме от една неразбрана любов. Ние страдаме от туй, което не е любов. В любовта човек не може да страда. Само тя като те погледне и ти се усмихне, достатъчно е. Достатъчно е любовта да ти се усмихне. Тя като те срещне, болест, сиромашия, невежество, всичко това изчезва. Докато я срещнеш и въпросът, като я срещнеш е лесна работа. Оплакваме се, че ние срещаме покаяния на любовта. Като срещнем любовта, то е късмет в света.

Та казвам: Трябва знание. Някой още като ви пише трябва да знаете, обича ли ви този човек или не. Още като ви пише, ще знаете, ще удържи ли неговата любов или не. Няма скрито покрито. При това ние се намираме в един свят и казвате: Не знаем как. Че кога се спъват хората - вечерно време или денем? Вечерно време в отсъствието на светлината. В любовта човек не може да се спъва. В любовта човек не може да бъде скържав, в любовта човек не може невежа да бъде. Той няма защо да се гразни, всичко има. Той е като един богат човек, който има всичко на разположение. Някой път ние мислим, че ако проявим своята любов, ще осиромашеем. Човек не трябва да проявява любовта. Срещам веднъж една майка, до нея седи едно малко момиче, предполагам да е на пет години. Казвам ѝ: Тази обича баща си повече от майка си. Тя направи забележка. Тя обича баща си, но за любов не говори. Обича го, но не ходи да му се оплаква. На майка си, която не обича, на нея всичко разправя, оплаква се. На

майка си говори много. Към баща си има вътрешна любов, към майка си външна любов. Сега когато хората външно се обичат, ще се оплакват, че пари нямат, че са болни, че кракът ги боли. Иде при мене една сестра, боли я кракът, гледам уплашила се от болестта, уплашила се да не умре. Доста напреднала сестра, в миналото една от първите по вяра. Като гледам така се уплашила, кракът я заболял, страх я, да не се осакати кракът ѝ, нещо като живеница. Говоря ѝ тъй: Ти любовна работа имаш. Има един, който те обича, скрил се в крака, че го целува, че от целувки се подул кракът. - Сериозно ли говориш? Сериозно мисля, така е. Това е любовна работа. Според мене, всичките болести са любовна работа. Боли те глава, любовна работа е. Боли те сърцето, любовна работа е. Боли те гърбът, любовна работа е. Това е наука, ще го проверите. Няма какво да ви казвам да вярвате. Казвам: Това е биволска пастърма. Вярваш? Дам ти, вкусиш я. Ябълка е това. Ти не вярваш. Казвам: Опитай я. Нося една круша. Казвам: Това е круша. Не вярваш? Ти опитай. Ти като опитай, разбираш. Туй, което разбираш е понятно. Сега говоря за биволската пастърма, че отлична е тази биволска пастърма. Човек, който иска да усъвършенствува любовта си, той яде биволска пастърма. Знаете, какво дълбоко чувство има бивола. Виждали ли сте характера на бивола? Ако един бивол, господарят го пусне в гората да пасе и на сутринта носи торбата и извика: Караманчо! Биволът веднага като чуе гласът на господаря си, ще се обади, ще дойде. Иди викай вола, викай коня, не идват. Но биволът като викаш иде. Казвам: Биволската пастърма е любовна пастърма. Затова по някой път я употребявайте. Там се искат здрави зъби.

Любовта обича богатите хора. В какво седи богатството? Ако в любовта не можеш да направиш една жертва, да се проявиш, ние говорим за детската любов. Майката е силна, когато служи на детето. Виждаме майката служи на детето, то още не е проявило любов-

та. Тази майка по 4-5 пъти става на вечер да послужи на детето. Ако нямаше любов, щеше да спи. При най-малкото заплакване става. Майката е силна, приятно ѝ е. Ни най-малко не се оплаква, приятно ѝ е да служи на това дете. Казвам: Ако ние нямаме любовта на майката към всяка една мисъл, която се проявява в нас, защото мисълта може да е слаба като детето. Едно чувство може да е слабо като едно малко дете. Една постъпка може да е слаба като едно малко дете. Ти като майката ще станеш, ще послужиш на това дете от любов. Мислите крепнат в любовта. Ако по този начин бихме живели, тогава главата ни ще се оформи хубаво. Ако постъпваме по този начин, гърдите ни ще се оформят хубаво. Ако постъпваме по любов, това краката, ръцете, цялото тяло ще се оформи хубаво по правилата на любовта. Казвате: Какво нещо е любовта? Като дойде любовта, ще създаде такива очи хубави, че ще виждаш най-красивите хора. Любовта като дойде оформя най-хубавата уста, ще ти даде най-хубавите неща да ги вкусиш. Любовта като дойде, оформява най-хубавите уши, ще слушаш най-сладките гласове. Извън нас ще стане това. Какво нещо е любовта? Ти любовта ще проверяваш със своята мисъл, ще проверяваш със своето сърце, ще проверяваш със своята воля, с очите си, с ушите си, с носа си, с устата си, с всичко ще проверяваш любовта. Вие имали ли сте случай да ви пипне едно същество, което ви обича? Като ви пипне целия ден ще ви бъде приятно, че ви е пипнало, като че мед тече. Или даде ви нещо, то е талисман. Туй е разбирането. Казва: "Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие." Човек, за да слезе на земята, е трябвало да стане много малък, толкова малък, че да бъде невидим. Защото има една зона около земята, която обгръща земята и не пуца да се мине през нея. Много хора за да минат хората от там, трябва да ги не виждат. Тази зона за да се мине, трябва да не те видят. Като те видят, спират те, казват: Не се позволя-

ва. Когато отиваш за другия свят, ти трябва да станеш толкоз малък, че да не те видят. Щом те видят и искаш да минеш, не се позволява. Ще те спрат. Ако си малък, може да минеш през някоя вратичка контрабанда. Сега вие ще ме питате: Това вярно ли е? За мене е вярно, аз съм минавал през такава дупка. Сега каква е тази малка дупка? Ще бъдеш невидим, нищо повече. Туй, което не се вижда, е приятно. Туй, което се вижда, то става голямо.

Ако вие се намерите пред някоя голяма планина, че тя хвърля сянка върху вас, какво трябва да правите? Ако планината хвърля сутрин сянка върху вас, ще ви бъде ли приятно? Ако вечерно време или на обяд хвърля сянка, тогава какво ще бъде? Ако някой ми каже, че планината хвърля сянка сутрин, зная, че се намира при лоши условия. Ако вечерно време хвърля сянка, пак се намира при лоши условия. Ти щом си до една планина, не трябва да хвърля сянка, ти трябва да бъдеш далеч от планината. Когато обичате някого, къде трябва да бъдете? Казвате: Как да не бъдем близо? Когато слънцето грее планината, ти трябва да бъдеш на тази страна, дето слънцето грее. Щом се премести слънцето и ти се премести. Отдето е слънцето и ти бъди оттам, че да не хвърля сянка. Когато обичаш един човек, трябва да се въртиш около него. Щом не се въртиш, работата е зле. Казвате: Да се въртя ли? Ще се въртиш, какво ще правиш? Ако колелото не се върти, какво ще стане? Колата не върви. Ако конят не се движи, колата пак не върви. Ние от сутрин до вечер се въртим. Движение в нас трябва. Ние искаме да спре движението. Искане да не мислим, искаме да не чувстваме. То са относителни неща. С какво може да се замести страданието? - С радост. С какво може да се замести радостта? - Със страдание. Защото радостта като страда, почива си. Страданието като се радва, почива си. Радостта е почивка за страданието. Страданието е почивка за радостта. Тъй гледам аз на нещата. Това е философия. Защо страдаме? - Почиваме си. Скърбим, почиваме си. И

радостта трябва да почива. Да се радваме, това е отлична, голяма работа. После като страдаш, пак е работа. И при страданието трябва да почиваме и при радостта трябва да почиваме. Почивката при радостта е страданието: почивката при скръбта е радостта. Два процеса имаме. Радостта това е пътят на любовта. Тъй като гледам, ще видя, че този път е красив. Ако минеш по един път и си затвориш очите, ти ще се блъскаш. Ти страдаш, понеже очите ти не са отворени. Ако твоите очи са отворени, ти няма да се блъскаш, пътят ще бъде гладък. Ако си минал в живота, че нищо не си чул, глух си. Ако си чул хубавата музика на любовта, щастлив ще бъдеш. Ако твоята уста е затворена, че никога не си ял, тогава няма да опитаеш благата, които Бог е дал. Казва: Много е отворена устата. Аз се радвам, че устата е отворена. Хубаво е да бъде устата отворена.

Вие поне имате ли едного, когото обичате и да имате един, който да ви обича? Трябва да имате двама души: един отвън и един отвътре. На единия няма да казвате. Двама души трябва да имате, на единия ще си казвате само радостите, той е отвътре, на другия, когото обичате, ще си казвате само скръбите. Двама души човек може да обича. Единият го наричам приятел на скръбта, другия го наричам приятел на радостта. Всеки от вас, който има двама приятели, като идеш при приятеля на радостта, ще говориш само за радостта. Образува се едно ново движение на човешкото сърце и на човешката мисъл, има светлина. Често цитират апостол Павел, който казва: “Ще се похваля със скръбта си.” Христос казва: “Имам чаша на страдание да пия. Имам чаша да пия и колко се утеснява душата ми докато я изпия.” След като мина скръбта, казва: “Даде ми се всяка власт на земята и на небето.” То е радостта. “Идете, казва, по света и работете. Аз ще бъда с вас до скончанието на века.” Вие отивате при някой банкир, искате пари. Най-първо, ако аз съм на вашето място, няма да искам пари от никого,

но ще го попитам: Може ли да си погннете името. От това как ще се погнне, аз вече ще зная, ще ми даде ли пари или не. Най-първо ако той е Атанас, той като един ат ще те хвърли, ще вдигне опашка и ще те остави да вървиш пеш. Сега не считайте това за упрек, но то е само изяснение. Ние съвременните хора се съмняваме. Казвате: Господ я ни слуша, я не. Че на какво основание твърдите това? Трябва да имаш вяра. Господ ще те попита защо се съмняваш? Кои са доказателствата, че не можеш да вярваш? Казваш: Не вярвам. Господ ти казва: Какво направих, че не вярваш, на кое основание? Как ще докажеш? Казваш: Иска да ме излъже. Не може така да твърдиш, всяко нещо, което поддържаш, трябва да е обосновано. Ако вярваш, ако не вярваш, ако обичаш, ако не обичаш - всяко нещо трябва да бъде обосновано. Казвам: Кое е онова, което ти е дало повод, че не вярваш? Има нещо. Кое е онова, което ти даде повод да не вярваш в любовта? Казваш: Не вярвам в любовта. Но всички блага в живота произтичат от любовта. Там, дето има любов, всичко добре върви. Там, дето любовта престава, нещата постепенно се влошават. Ако майката обича детето, то ще бъде здраво. Някой път здравето на детето зависи от здравето на майката и бащата. Ако майката обича детето, туй дете може да е хилаво, но то постепенно ще се съвземе. И най-здравото дете, ако баща му и майка му не са го обичали, то рано ще умре. Човек, когото обичаш, ще живее дълго време. Ако рано умре някой, не го обичат. Христос защо умря рано? Защото не го обичаха, насила го умъртвиха. Разпнаха го, защото не го обичаха. Казваха: Да си върви, не го искаме. Той не искаше да умре. Три пъти се моли, ако може тази чаша да го отмине, но ако не може, той ще я изпие.

Казвам: Ние съвременните хора страдаме от безлюбие. Къде е безлюбието? Безлюбието не произтича от Бога, но от околните хора, от окръжаващата среда. Най-първо безлюбието произтича от майка ти, от братя ти,

от сестра ти, от близките ти роднини, после от далечните по плът роднини. И с храната е същото. Има храни хармонични, техните трептения са хармонични с вашия живот. Те са храни, които ние обичаме. Яж храна, която обичаш, ако искаш да бъдеш здрав. Ако искаш да бъдеш здрав, не яж храна, която не обичаш. Никога не пий вода, която не обичаш. Никога не четни книги, които не обичаш. Чети това, което обичаш. Любовта да бъде подбудителната причина. То е единственото, най-разумното нещо. Ще попитате: Нашата любов, както ние сме мислили не е ли? Вашата любов в различните възрасти е друга. В детинството ние сме мислили по един начин. Като станем възрастни не мислим като децата. Според мене една нова квалификация трябва. В детинството на една година постъпваш по един начин, в млади години правиш по друг начин. Като станеш възрастен правиш по трети начин.

За мене стари хора на земята няма. Чин за стари хора на земята няма. Затуй като дойде до старостта, заминава за другия свят. Старите отиват да живеят в оня свят. Тук живеят хората в детството, младостта и възрастните. Старият отива в оня свят. И от толкоз милиони години досега се набрали само 24 старци и сега се образува място за още един старец. Тук на земята има милиони стари хора, а в небето има само 24 старци. Тук старите Господ ги напорил, че с кош да ги носиш. Иде ми на ум онзи анекдот, за един баща, който остарял и синът вече искал да си иде в оня свят, бил на 120 години. Казва синът: Няма да умре, затова ще го изнеса от къщи. Туря го в един кош, носи го да го остави в гората да умре. Детето му и то тръгнало с него. Оставил дядото, оставил си коша. Детето казва: Вземи коша, няма аз с какво да те изнеса, като остарееш. Онзи кош, с който ще носят хората, ще носят и нас. Помнете, така е. Казвам: Трябва ни онова разумно и пълно доверие в Онзи, Който ни е пратил тук. Като помислим за Този, Който ни е пратил, да не усетим вече скръбта, страданията да изчезнат от нас,

да бъдем готови за всички жертви при всички условия. Апостол Павел казва: “Ако мисля по човешки и ангелски, а любов нямам, нищо не съм. Ако страдам по човешки и по ангелски, а любов нямам, нищо не съм. Ако постъпвам по човешки и по ангелски, а любов нямам, нищо не съм.”

Сега по някой път питате, дали трябва да се целувате. Целувките са забранени, понеже чрез целувките много болести се предават. Ако целунеш прокажения, ще те хване проказата; ако е сифилистичен и ти го целунеш, може да те хване сифилисът. Проказата се явява от безлюбие, сифилисът се проявява от безлюбие. Всичките болести това са състояние на безлюбие. Здравето на света е резултат на любовта. Казвам: Трябва да внесем най-първо любовта в нашата мисъл, да не ни е страх. Няма какво да говориш за любовта. Лъжа е да говориш за онава, което го нямаш. Ти имаш десет лева и казваш, че имаш двайсет лева. 10-те това е лъжа. Значи ще признаеш само онава, което чувствуваш, което имаш. Питам те колко пари имаш. На себе си ще кажеш, че имаш десет лева, на другите ще кажеш, че не можеш да им кажеш. Няма да кажеш, че имаш 20. Ако нямам нищо в джоба си, може да му кажа, не съм длъжен да му кажа колко имам в джоба си. То е моя работа. Може да кажа колко пари имам в джоба само на онзи, когото обичам. Ако дойде някой, когото не обичам, на него нищо не му казвам. Дойде някой, когото обичам, половината, което имам в джоба, давам му. Щом не го обичам, нищо не му давам. Когато не обичате, джобът ви е празен, когато обичате, джобът ви е пълен. Когато обичате, умът е пълен, сърцето е пълно, тялото е пълно. Когато не обичате, празно е, болести има, вътрешна празнота има.

Нашият ум трябва да се напълни само с мислите на любовта. Те са звонкови монети. Нашето сърце трябва да се напълни с чувствата на любовта. Те са звонкови монети на земята. Всеки ден трябва да припечелваме по нещо. Всеки, който прави добро, прави добро на себе си.

Всеки, който мисли любовно, то е заради нещо; всеки, който чувствувва любовно, то е заради нещо. Ние сме като езеро след като се препълни, ще потече навън река. Докато не се напълни езерото, не може да потече реката. Сега хората са езера, които още се пълнят. Някои са се напълнили, те са потекли. Аз тъй гледам. Някои се пълнят и за бъдеще ще се проявят. Та казвам: Не подпушвайте езерата си. Които сте потекли, не подпушвайте езерата си. Работата е опасна. Един котел щом се нагорещи, излиза пара от него. Ако не пуца парата да се прояви, той ще се пукне. Онзи, който има вода, но няма огън отдолу, не очаквайте от него. Запалете го, движението ще дойде.

Сега някои питат: Защо ми е туй сърце? Какво да ви даде Господ? Какво сърце да ви даде Господ: биволско, кокоше сърце, лъвско сърце или змийско сърце? Една сестра казва, че змийското сърце е за цял. Като го изядеш, от една лоша болест изведнъж ще се излекуваш. Не съм го опитал, но може да направя опит.

Вяра се изисква, непреодолима вяра се изисква. Да вярваме в нашия ум и в умовете на всичките хора. Да вярваме в нашето сърце и в сърцата на всичките хора. Да вярваме и в нашата воля. Под нашата воля разбирам, волята Божия, която действува в нас, която действува и в другите. То е новият път, по който трябва да вървим. Когато обичаш някого, не виждаш нищо лошо в него. Но като не обичаш, казваш: Не ме бутай, стой надалеч. А пък щом обичаш някого, искаш да бъдеш наблизо. Близостта е движение. Хората, които се движат бързо са наблизо. Аз като имам приятели от слънцето, за осем минути идат и аз за осем минути отивам на слънцето с обикновената кола на светлината. И тъй осем минути от тук до там и осем обратно, 16 минути. - Сега как да го разбирате? Разбирайте го за себе си, не го разправяйте навън. Ако кажете - нашият Учител ходи на слънцето, какво ще разберат. Отива по един начин. Как отива? Че ходи на слънцето, ходи. За мене всичките светли мисли се от

слънцето идат. Те са благословението на тия същества, които слизат в лъчите. Вие по някой път искате да видите ангелите. Ангелите постоянно слизат на земята и си заминават. Хората не ги виждат. Писано е в Стария завет, че по някой път са виждали ангели. Ангелите постоянно идат. Когато ангелът мине край тебе, усещаш една радост. Нищо не си видял, но като си замине ангелът, почувствуваш една вътрешна скръб. Благодарение на тия ангели, които носят Божията любов, слизат на земята и всички казват: Учете се добре, работете добре! Учение, работа, учение, работа! Един ангел като слеза и се качва на слънцето не му е мъчно. Вас като ви карат на работа, искате специална работа. По-хубава работа от учението няма в света. Знаеш, колко хубаво е човек да пее. Знаеш, колко хубаво е човек да рисува. Знаеш колко хубаво е човек да пише писма. Вие седите някой път и не знаете какво правите. Ти казваш, че обичаш, но за да обичаш, писал ли си О-то? Само О-то като напишеш, аз може да зная обичаш ли. Другото няма нужда да пишеш. За любовта само Л-то, ако можеш да напишеш, ще можеш да напишеш и другите работи. За богатството само Б-то може да напишеш и аз може да зная, ще станеш ли богат или няма да станеш. Вас ви се вижда странно. Първата буква, това е умът. Ако имаш ум работи, всичко може да направиш. Ако умът не работи, всичките други сили, които са свързани с ума, не работят. Ако умът, първата сила работи добре, всичките други сили, които са свързани с него, ще работят добре. Казвам: Като станеш сутрин, ще напишеш първата буква. Ще мислиш за светлината. Това е човешкият ум. Ще мислиш за топлината, това е човешкото сърце. За да накараш ума си да работи, непременно сърцето ти трябва да работи. Понеже сърцето представя материал за човешкия ум. Когато сърцето обеднява, умът забогатява, когато сърцето забогатява, умът обеднява. Така трябва да бъде. Сърцето работи с материалите на ума, умът работи с материалите на сърцето. За-

туй по някой път казваме, че електричеството е свързано с ума, а магнетизмът е свързан със сърцето. Когато магнетизмът започва да намалява, започват да истиват ръцете, краката. Светли мисли има. Когато електричеството намалява, тогава магнетизмът се увеличава. Щом се увеличава магнетизмът, увеличава се топлината. Вие имате нормално състояние. Един човек е болен. Искате да възстановите неговото здраве. Ще увеличите неговата топлина. Ще превърнете част от неговите мисли в чувства и чувствата ще произведат необходимата топлина, която в дадения случай е необходима за здравето. Смяна трябва да става в чувствата и мислите вътре в човека. Сега вас ви се вижда като противоречие, как така да се намали мисълта, дейността на мисълта. В някои случаи трябва да се намали, за да се увеличат чувствата. В друг случай трябва да се намалят чувствата, за да се увеличи дейността на ума. Някой път трябва да се намали дейността на чувствата, друг път трябва да се намали дейността на ума. Любовта е онзи велик закон, който регулира човешките мисли, регулира и човешките чувства и човешките постъпки. И тъй трябва да обичаме, за да се регулират нашите мисли. Щом мисълта е регулирана, то е в полза на човека. Щом чувствата са регулирани, то е в полза на човека. Щом волята е регулирана, то е в полза на човека. Три неща трябва да регулира любовта, за да можем на земята да живеем както трябва. Трябва да бъдеш богат на земята. Богат със здраве, богат с мисъл, богат с чувства. В това отношение богатството е необходимо. Материалното богатство трябва да е свързано с духовното. Христос казва: Не събирайте богатства на земята, но събирайте съкровища, гето никой не може да ви ги вземе. На земята колкото имате ще ви го вземат. Колко от вашето богатство може да го пренесете в другия свят?

Онези от вас, на които езерата са пълни, да потекат. Тогава аз бих желал всички да се познавате. Аз виж-

дам много хубави работи във вас, които не сте проявили. Според мене, дойде някой човек иска да ми каже, че ме обича, аз искам да ми изпее една песен. Като изпее песента хубаво, обича ме. Някой друг дойде, не искам да ми каже, че ме обича, но само като ме погледне хубаво, то е достатъчно, като ме погледне както трябва. Като ме огрее слънцето как познавам, че ме обича? Ние искаме сега другите хора да бъдат проводници на хубавото в света. Най-първо ние трябва да бъдем проводници. Очите ни да бъдат проводници, ушите ни да бъдат проводници, устата ни да бъде проводник, всяка частица от нас да бъде проводник на онова Великото в света. Нашето благо е благо за цялото човечество.

Първото нещо: Здравето на човека зависи от любовта. Ако си болен, любовта ти е малка, не проявена. Причината може да е във вашия ум, причината може да е във вашето сърце, причината може да е във вашата воля. Следователно, отмахнете причината от ума си, от сърцето си, за да дойде здравето. Щом придобиете здравето, вие ще имате едно отлично разположение на духа. Всяка работа ще може да я свършите добре, тъй както трябва. Ако вие владеете ума си, ако вие владеете сърцето си, не да му заповядвате, но да бъдете като малките деца. “Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие.” При Господа като идем, няма да се похвалим с нашия кръст. Господ обича малките работи. Колкото са по-малки, толкова по-добре. Като те види голям, не обръща внимание. Като те види малък, че никой не обръща внимание на теб, Той ще ти обърне внимание. При Него важат малките, не големите.

Има пет души, които ви обичат. Очите ви обичат, понеже постоянно влиза светлината. Ушите ви обичат, понеже постоянно влиза звук. Носът ви обича, понеже уха нието влиза. Яденето ви обича, водата ви обича. Колко работи има, които ви обичат, които постоянно идат. Радвайте се на онези, които ви обичат.

Отче наш.

23. Утринно слово
18.V.1941 г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

КРАЙНОТО ДОБРО И КРАЙНОТО ЗЛО

Добрата молитва

91 Псалом

Молитвата на царството

В начало бе Словото

13 глава от I-то послание на Коринтяните

13 е фатално число. Съвременните хора ги е страх от числото 13. В Европа един богаташ не влиза да спи в стая с число 13. В 12 и 1/2, в 14 влиза, но в 13 не можеш да го накараш. Числото 13 мяза на един разбойник, като те хване ще те обере.

Ще кажете, много пъти сме чели тази глава. Много пъти човек може да е пял, но някой път пее, че му е приятно, а някой път пее така, че нищо не излиза хубаво. Днес ще прочетем тази глава. Да вложим да има три качества. Павел, казва за любовта, той не беше човек на любовта, но беше човек на мъдростта. “Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, нищо не съм.” То е като човек, който е добре облечен, а пари няма. Навсякъде взима на вересия и около къщата все обикалят, имат да вземат. Горкият той все урежда работите. Много добре е облечен и очила има и пръстен има, но сметките си не държи право. Някой път гоиде един човек, искаш да му услужиш. После казваш да си вървим по работата, не плаща. Той за пръв път помага. Ти бързаш в живота си и казваш, не му е времето сега да му услужат. “Ще съм мед що звънти или кимвал що грънка, ако имам пророчество и зная всичките тайни и всяко знание и ако имам всичката вяра, щото и гори да премествам, а Любов нямам, нищо не съм.” (Прочете Учителят и третият стих). Сега вие често се спирате и казвате, живях, млад бях, възрастен станах, или другояче казано в Любовта живяхме и нищо

не научихме. На училище ходихме, знанието не можахме да го използваме. Свободни станахме, направихме всичките бели на живота и сега ни остава да си плащаме греховете, и казва, това е то животът. Апостол Павел казва: Сега любовта има качества. “Любовта дълготърпи”, т.е. любовта никога не се вкисва. Всеки човек, който се вкисва, на оцет става. За работа става, но не зная някой път употребявате “той се вкиснал”. Някой път вие подмесвате вашето тесто и искате да се вкисне. Какво придобивате с вкисването на тестото? Защо подмесват хляба? Придава ли вкисването нещо? Ако с вкисването може да превърнеш киселината в сладчина, ти имаш знание, но ако киселината остане в тебе? Някои хора казват, че силният оцет пакост прави. Сега аз засягам вътрешната страна на живота. За пример, някой път ние може да сме много меки. Говорим добре, но вътре се крие нещо користолюбиво. Един войник пред началника, пред полковник или генерала седи с всичкото почитание, но със страх. Детето се обхожда добре с баща си, но очаква нещо, има някоя друга мисъл. Не е любовта, която го застава. Баща му ще му даде нещо. Ако баща му не му даде, веднага се изменя. Детето счита, че каквото пожелае то, баща му трябва да му даде. Щом детето пожелае и бащата не дава, детето вижда, че има някаква причина, но не може да си я обясни. Щом детето хване баща си в първата лъжа, той му обещава нещо и не го изпълни, то загубва една трета от почитането към баща си, от доверието си, и то взема същата политика на баща си. Казва, и аз трябва да ползвам. Щом баща му е толкоз умен и си позволява тази философия, детето казва и аз мога да я употребя. Сега злото седи в това, че дяволът този пръв учител на хората казва, човек да лъже, да говори лъжа е нещо по-горе от истината. Да говориш истината, то е за простаците. Да говориш лъжата, ти си учен човек. То е майсторлък. Досега вие сте говорили истината. Голи ходите из рая. Туй не е мога най-първо. Всичките хора и котката яде

най-безразборно, когато хване една мишка, не ѝ съблича грехата и от невидимия свят наказват котката, дето не съблича кожата и я яде с всичката козина и с всичките нечистотии, като някой плод. Знаете ли защо го прави това котката? Има голямо уважение към мишката. Казва, бих желала да бъда умна като теб. Аз цял ден ходя да линкам да си намирам храна, гладна ходя, ти влезеш вкъщи, ходиш си свободна, ум имаш. И аз бих желала да го имам. Като те хвана с козината, с всичко те ям да се научиш. От дълъг период котката яде мишки и досега не е научила нищо от мишката. Мишката ѝ казва: Слушай, ти по моя път не може да ходиш. Ти трябва да изучиш политика. Като влезеш вътре ще помъркваш отдалече, ще помъркаш малко, ще поздравяш гостите. Ще влезеш, ще погладяш господаря, ще влезеш вкъщи, ще седнеш насреща, ще кажеш. Много ми е приятно днес, че дойдох във вашия дом. Голямо щастие е за мен. После казва: Трябва да бъдеш съвършено чиста. Не трябва да бъдеш като мене. Аз не смея да ходя между хората, защото имам един критически темперамент. Дето вляза все мируша. Гонят ме навсякъде, където вляза.

Една година почистиха долната стая сестрите, измиват, нареждат, влизам след това и чудно, мируше ми нещо, лошо мируше. В цялата стая мируше. Казвам: Мирюше тук, някоя мишка има. - Няма Учителю, чистихме. - Мирюше. Рекох брашно има. Влизам вътре, намирам едно място, направили гнезденце между грехите, сякаш ги малко. Досега остана тайна защо са оставили в скрина вътре (брашно). Всеки от вас има по една мишка. Кажеш една дума не на място. То е миша работа, изядена, дупка има. Казва, силна е тази дума, която каза. Погледнеш някого, каже, той ме погледна не на място. Мръдна ръката си. Ами, че гледам един брат се ококорил на една сестра, тъй както котакът гледа на една мишка, гледа на нея като котарак. Тук имам една котка, присламчи се, отвори очи така за птичките. Аз само като тропна с крака си, тя

вземе положението на ученик. Казва: Аз твоего учение го прилагам. Само ме интересуват (птичките), от любов искам да ги позная, да им направя някое добро. В очите ме лъже тази котка. Бяхме на една екскурзия, носим череша. Като дадохме череша да си вземат всички по една, връщам се тук. Връщам се горе, една сестра казва: Череша нямате ли? Казвам правилото: Когато давам на всички давам, за едного череша няма. Отложих тази работа. Аз се чудя от екскурзията, тя за череша пита. Който търси череша, значи любовта търси. Череша, които обичат много, това са хора на любовта. За любовта не говорят, казват: Череша нямате ли, малко да си хапнем. Любовта вечерно време не се търси. В този смисъл, Любовта започва всякога сутрин. То е новият ден. Когато, аз говоря за Любовта, по някой път като принцип я определям нова епоха в човешкия живот. Определят любовта, че тя премахва всичките препятствия, които съществуват в душата. Казвам, когато едно същество на земята се яви, което носи Любовта, всичките препятствия, които среща в живота си, нему му е приятно, понеже лесно се справя. Вземете например една певица, която взема четири октави. Обикновените певци две октави вземат. На един певец, който взема четири октави и най-мъчната композиция да му дадеш е като играчка. Той си играе с всичките ноти, нищо не го спъва. Ако дадеш на онзи, който пее две октави, казва, тази работа не е за мене. Който не може да пее на четири октави, то е невъзможно да е в любовта. Най-хубавото нещо в Любовта на двете октави, ще те посрещнат добре, но ще те изпратят зле. Те ще направят както гостилничарят: ще ти дадат добре да се нахраниш и винце ще дадат щом се наядеш и речеш ли да излезеш казват, но ще платиш. Казват: Тук всичко е аржан конте*, отлагане няма. Та казвам: Понякога ние искаме с двете октави на Любовта да

* аржан конте – преброени, пресметнати пари

имаме всичките облаги на Любовта. Като влезете вътре, трябва да плащате. Ако платиш, минаваш за благороден, ако не платиш, минаваш за неблагороден.

Някой път се зараждат противоречия в душата. Преди години в Лондон имало един хотел, като влезеш трябва да платиш 10 долара. Още като влезеш трябва да платиш 1000 лева. Ако 30 вечери спиш 30000 лева. 30000 лева е заплатата на един почтен чиновник. За 30 вечери отиде всичката заплата. А целият месец какво ще правиш за ядене, друго, това са все сравнения. Ние очакваме, като умрем, да идем при ангелите, при светиите. Питам, ако един болен човек, на когото краката са изкълчени, гръбнакът е изкривен, заведете го и го турите в театъра, дето играят млади, какво ще се ползува? Младите вдигат госта прах. Казват, нека оздравее, че тогава да иде в хорото. Невидимият свят не е за болни хора. Всеки човек, който има някакъв недъг, и най-малкият недъг, той е болен човек. Да кажем, аз често съм влизал на концерти, седя и гледам, до мене някой с десния си крак току такт дава. Мисли, че е музикален, понеже е на концерт. Като спрат да свирят, пак дава същия такт. По някой път има един начин за изследване на някои постъпки. Питам го, защо даваш такт? Той казва: Който има да ми дава, да си плаща. Каквото и отношение да има към мене, трябва да си плаща. Всички ние искаме от хората да постъпват спрямо нас тъй както трябва. Хубаво, то е отлично желание, то е Божествено. Бог, Който е създал света, изисква всичките тия същества, на които е дал великите блага да се отнасят добре. Бог изисква умовете, които е дал, всички да са запалени тия умове, да вършат работата както трябва. Бог изисква сърцата, които е дал, и те да си вършат работата. Човешката душа да си върши работата. Човешкият дух слиза по някой път да види как ние си вършим работата. Разправяха ми един анекдот за един българин, който имал един кон, който го наричал "кулак-съз" (без уши). Много умен кон, подчинявал се само на гос-

подаря си, гледал си работата. Като го турят в хармана, щом господарят го няма, кулак-съз не върви, щом като го види отдалече, обикаля диканята, върви, вършее. Замина господаря пак спре. Ние сме от тия хора, които като чуем името на Господа, диканите вървят. Щом като заминем Господ, всичките куцат. Казва, аз съм свободен, ще изпълня това, което искам, никого в света не признавам, аз съм господар.

Връщаме се от екскурзия. Учени хора ходим на екскурзия с автомобил. Най-първо на екскурзия не се ходи с автомобил. Връщаме се с автомобил. Качихме се на един модерен автомобил на какъвто благородните хора се качват. В 4 часа го чакаме да дойде, той иде в 5 часа. Толкоз пъти съм решил с автомобил да не ходя, пеш да вървя. Хайде, дойде, качихме се в автомобила, криво, ляво добре ни занесе. Връщаме се назад изпотени, към 6 и половина часа, разчихме да е долу. Изпотени сме, не може да се спрем. Някои сестри насядали в Симеоново на камъните, ние като минаваме, мъчат се да станат, не могат да станат. Аз ги виждам, казвам там да стоят. Тръгвам по пътя. Дойдоха автомобили, качваме се. Дойдохме до Семинарията, шофьорите казват, до тук е решено, не искат да ни закарат до Изгрева. Казва: До тука, за да може да се върне. Започна да го убеждава една сестра, че до Изгрева е пазарено, той казва, че само до Семинарията и натамък през гората да вървим пеш. Ние искаме да ни заведе до къщи, пък после ще се разправяме. Шофьорът един тлъстичък, политика има, другият сприхав. Тръгваме, единият казва, ще ви заведем, а другият се разсърди и казва, ще остана. И от Семинарията ни изкара до кантона и там закъса автомобилът. Слиза той, чопли го, научно иска да ни снесе от автомобила. Извади един уред, взема, дава, взе една пръчка, мери, извади я, обикаля от едната, от другата страна. Не може да тръгне колата. Седяхме повече от 20 минути. Казвам: Научно ще ни докаже, че автомобилът и след 25 минути няма да тръгне и научно ни

доказва, че пеш можем да си дойдем. При Семинарията не искахме да слезем, ако бяхме слезли, там пътят беше по-къс. Сега слязохме долу при кантона. Човекът уж се изпоти и ни доказа научно, че не може да ни закара. Виждам користолюбие има. Ние искахме малко да му платим, не искахме повече да вземе. Запример, ако му дадем 1000 лева, ще докара нов автомобил. Ние му даваме 15, 20 лева и човекът не иска да си губи времето. Казва, защо не иска да си гържи на гумата. Не е въпрос за гума, имаш пари, върви добре, нямаш пари, не върви. Сега всичката любов се изразява в парите, в силата, в човешката мисъл, в говора. Можеш да говориш, върви работата. Имаш ли пари, пълна ли е кисията - върви работата. Имаш ли сила, върви работата. Но щом нямаш пари, щом не знаеш да говориш, щом кесията ти е празна, научно ще ти докажа и ще слезеш.

(Учителят прочете до края главата). Хората говорят за Любовта от хиляди години. Казват: Бог е Любов, но никога не можеш да убедиш един човек, когато дойде Любовта, че Бог е дошъл. Във време на Любовта хората вършат най-големите престъпления и така ги вършат законно. Ще дойде един празник и ако си месоядец, ще хванеш кокошката и ще я заколиш, ще хванеш агнето ще го заколиш, ще го одереш, някой пуяк ще го заколиш, ще го напълниш с ориз. Сега на някого правиш добро, на друг правиш зло. Някой път трябва да посрещнеш гости, нямаш прибори, ще идеш при съседите си, ще вземеш от тук, от там на заем. Пък си счупиш някоя чаша. Сега донесли едно шише шарлан от орехи. Донесли го, без да запушат много хубаво шишето. На тавана го турям, но там пращам трима, четирима души. Гледам един ден шишето празно, счупено и целият таван полят с масло. Гледам тавана отдолу и той се намазнил с шарлан. Питам кой счупил шишето? Тия долу, които се събират, казвам с шарлан трябва да се намажат. Не са меки, меки да станат. Гледам шишето изпразнено, масло няма и целият таван е ма-

зен. Казвам: Отиде шарланът. Казвам: Колко пъти най-хубавите работи, които имаме, имаш хубаво благородно чувство, счупиш шишето, излее се, останеш с неразположение. Казвам: Когато някой възлюбен излезе из нетърпение, казва, слуга ли съм? За пръв път като го чуваше, приказваше мекичко. За пръв път казва слуга ли съм ти? Или пък като ти каже: Много си груб. Преди минаваше за ангел, без тебе животът нямаше смисъл, а сега казва, много си груб. Аз те мислех за ангел, но у тебе нищо ангелско няма. В моето съзнание сега следният факт. Ако ръката ми е болна, отношенията на хората са лоши към мене. Който иска услуга да ми направи, ще каже: Не ме пипайте, болна е ръката ми. Знаеш колко са хитри съвременните хора! Сега той с вързана ръка, другата ръка свободна. Сега при тебе и те обира с нея. Ти казваш болен човек. Вързана му беше ръката. Той със здравата ръка те обира от долу. Аз по някой път виждам религиозните хора с три ръце. Ние не искаме да влизаме в един свят, който свят натрупва погрешки. На земята се трупат погрешки, но в хармонията на небето никакви погрешки не се допускат. В някой съвременен оркестър някой музикант като направи погрешка веднага капелмайсторът знае кой прави погрешката. В съвременните хора готолкоз е изтънчен вкусът им, знаят някой виртуоз кой пасаж не е изпълнил както трябва. Трябва да бъде свършен в изпълнението си. Казва: Аз съм откровен човек. Благодарим за тази откровеност. Според мене в какво стои откровеността. Казва: Ти не свириш добре. Това не е истината, това не е откровеност, това е грубост. Ти не свириш добре. Така не се говори. Аз ето как бих направил. Слушам го, че свири. Казвам: Дайте ми цигулката. Аз взема, че му го изсвирия. Като му изсвирия, той вижда как трябва да се свири. Трябва да изсвирия същото парче. Той казва: И аз бих желал така да го свирия. Не да му казваш да вярва. Нищо не му говори. Вземи, че направи това нещо, че човекът като го види ти как го правиш, да пожелае и той да го прави.

Елисей обичаше да прави чудеса. Изпрати слугата си и обеща на една вдовица и тя роди едно дете. Детето заболя и най-първо той изпрати моягата си по слугата да я положат при детето, но не става, детето не оздравява. Връща се слугата и казва: Господарю, не помага моягата, турих я както каза. Най-после дойде жената, и го моли и казва: Слушай, ти ми даде един син, сега искаш да ми създадеш страдания, по-добре да не беше ми го дал. Сега е на 12 години, умира детето. Хвана го болестта, не го пуца, казва: Не, не, ти ще дойдеш сега. Щом като дойде Елисей в къщата на детето, изпъди всички от къщи, влезе вътре, тури си очите върху очите на детето, ръцете отгоре му, седя 1/2 час върху него и животът на детето се завърна. Сега, ако това дете попита защо трябва да легне пророкът отгоре върху него, цял човек, какъв отговор вие ще дадете? По някой път имате страдания, но знаете ли причината? Страданията на какво се дължат? Имате скръб в душата си и питате не можеше ли по друг начин? Може. По кой начин сега според вас? Вие кажете като как трябва да бъде вашият живот сега? Ако ви се даде всичко, което вие желаете, какво бихте направили?

Като изучавам музиката на българите, виждам, че те пеят песните и започват обикновено с тона Ми. Египтяните са имали основен тон Ми. Основният тон Ми нищо не разрешава. Всичките тъжни песни започват от Ми. С Ми една скръб никога не се разрешава. В Ми-то дава се формата, но основа няма. Допуснете една мома, бедна хубаво облечена, с копринена дреха, но капитал няма, облякла се като някаква княгиня, но за тия хубавите грехи няма капитал. Та казвам, ние съвременните хора в нашето съзнание и англичани, и германци и всички народи искат да бъдат първи, искат да оправят света. Англичаните не го оправиха; дойде Наполеон да оправи света, обеща, и не го оправи. Той започна да оправя своите работи. Англия направи като Наполеона и тя започна като него. Туриха германците да организират. Сега нас всинца ни ка-

рат да изпълниме волята Божия. Сега ние казваме, да сме богати, да сме умни, всичко да имаме. Какво сме направили досега? Кои от вас имате знанието от стари млади да станете? Всеки човек, който греша, е стар. Старите хора грешат. Децата никога не съдят. За децата закон няма, за децата съд няма. Агът е само за възрастните, за старите хора. Ако идете в ада, ще намерите всички стари хора, старците там ще ги намерите, все в ада. Няма там млади хора, все стари хора. Аз съвсем другояче си представям ада. Бабите в ада са на 120 години. Дядо и баба, краката не ги държат, любовни работи може ли да има? Те си отиват в ада със своите несрети. Пък агът е курортно място. Те отиват на курорт. Агът е място за курорт без пари. Дядото без пари, бабата без пари, всичките са без пари. Всичките казват, пари, пари, пари. Всички страдат от безпаричие. Сега всички като се срещат тук, казват как сте? Казват, трябва ми парички. Вие вземате външната страна. Туй го отнасям до себе си. Ако човек не знае как да се отнася до Господа, не отивам до хората, там не се спирам. Какво е отношението на хората, оставам моя въпрос. Как трябва да се отнасят? Отношение към Господа нямаме. При всичките блага казваме, като че забравил да ни даде нещо. Някъде се явява едно малко недоволство, казваме: Можеше и по друг начин. Ако Господ беше създал живота тъй както ти мислиш, щеше да ти създаде най-голямото нещастие. Тъй както го е създал, той е най-голямото благо. Ама той е малко грозен. Какво има че си грозен? Направил те грозен, не си красив, но ти дал хубаво сърце, хубав ум. Отвън не си красив, но вътре ти си доволен от себе си. Кое е по-хубаво сега? Да бъдем доволни от себе си, а хората да са недоволни, че сме грозни. Или отвън хората да бъдат доволни, а ти в себе си да си недоволен. Аз бих предпочел отвътре да съм доволен. Аз предпочитам да не е толкоз вкусно яденето, но след като ям храната да ми стане приятна вътре. Някой път ям известна храна и започва да се

обръща тази храна. След това всичко туй трябва да се изхвърли навън. Защо ми е едно богатство, когато след години ще дойдат да ти го вземат и пак ще останеш бедняк? По-добре да започна с бедния и да свърша с богатство, отколкото да започна с богатство и да свърша с бедния.

Казвам, отношение трябва да имаме към Бога. За да познаем Бога, две неща са необходими: крайното добро и крайното зло трябва да те сполетят. Ако разбираш отношението към злото, то е вече истинска врата. Като разбираш доброто и злото, само тогава ще се отвори вратата да разбереш какво нещо е Любовта, какво нещо е Бог и Неговото отношение към тебе. Господ те пита: Ти мек човек ли искаш да бъдеш или силен? - Силен. Той ще те направи лош. Злото дава сила. Искаш да бъдеш мек ще те направи добър. Той ще те направи мек. Ако станеш мек, ще станеш овца, вълците ще те ядат. Ако си силен ще станеш вълк ще ядеш овцете. Влезеш в едно братство, мук постоянно се оплакват, братята не се отнасят добре. Тия братя са вълци, ти си овца. Господ казва, между тия вълци ти си овца и ще им дадеш пример. Че са вълци не е лошо, силни са. Ти ще образуваш всичките криви линии, ще имаш дълги крака. Брат ти като дойде при тебе, за да бъде гласът му на място, той е много гърлест, ще стоиш на половин километър от там да ти говори. Гърлест е не може да нагоди гласа, после ще бъдеш надалеч има (към тебе нещо), иска да се нахвърли. Ще плюеш на краката си, ще бягаш. Това се отнася до човешката мисъл. Иде едно нещастие, не знаеш как да се освободиш от него, тогава? Ние съвременните хора се представяме в Божествения път на Господа, искаме да спрем Господа. Той намислил да прави нещо, ние искаме да Го спрем. Понеже се готвите за един свършен свят, свършенството не вземайте, че на земята не може да дойде. На земята свършени не може да бъдем. На земята животът е упражнение за един свят, в който като

влезеш не се търпят погрешки. Щом направиш погрешка ще слезеш на земята. За една погрешка ще слезеш на земята. В свършения свят снизхождения няма. Никакви погрешки не се правят. Не може да кажеш аз не зная. Нищо в света не трябва да бъде в състояние да те извади от твоята карма.

Сега англичаните и германците се бият и вие вземате участие. Какво може да направите с вашата мисъл? Кой трябва да победи? Разбирайте закона. Ето какво трябва да имате предвид. Тук се борят двама пехливани. Ти си публика, чакаш единият да набие другия. Не можеш да вземеш участие. Онзи го обичаш, но другият човек е майстор, налезне го. Тебе ти се свие сърцето, но другият е по-силен. Онзи, който е слаб, излиза да се бори да покаже силата си, но другият е по-силен. Ти отиваш в света да се бориш с дявола. Налегне те, тълчи те. Господ казва: Кой те караше да влизаш в борбата? На хорицето като се бориш юнак трябва да бъдеш, да разчиташ на силата си. Не по благодат. Противникът като ти намери слабата страна, ще те тръшне като Дан Колов. Като те тръшне Дан Колов, какво ще правиш? Сега вие искате да минавате за големи герои в борбата. То е невъзможно. Дяволът е съдебен пристав, той не пуца никого при Господа. Казва: Господ ме остави аз да проверявам кой Го обича и кой не. Който издържи на онова, аз което го изпитвам, той ще влезе. Който не може да издържи, навън, да ти не прави главоболие. Някой път вие имате едно лице светло, виждам какво показва. Друг път имате недоволство, работите не са станали. Или някой път устата ви е изкривена, или махате ръката, не е хармонично движението ви. Седиш и даваш такт.

Иде една сестра и ми носи подарък една саксия с бели карамфили. Мене ме е страх от белия цвят. Белият цвят казва, трябва да даваш всичко, каквото имаш. Аз съм раздал всичко, няма какво да давам. Трябва да намеря от някъде. Казва някой: Всичко имам. Аз казвам: Раздал

съм всичко, какво да давам като нямам. Казвам: Сестра, защо не ми донесе червен? Червеното дава нещо от себе си. Донася нещо червеният цвят. Аз ако бях, щях да путам туй цвете: Искаш ли да идеш на гости? Щях да попутам този карамфил. Сега във вашия ум сега мисълта: Коя е тази сестра? То сте вие. За мене има един в света, който прави погрешки. Има един в света, който изправя погрешките. Какво значи погрешка? Срещнеш едно малко дете, дигнеш го във въздуха, подхвърлиш го, приятно му е. Ако срещнеш един стар дядо и го подхвърлиш той ще се докачи. Туй, което е приятно на детето, не е приятно за стария. Казвате, старата любов. Оставете вашата стара любов. Коя е старата любов? Подхвърлянето на децата младата любов или старата любов е? Дядото, който е недоволен от любовта, той е стар. Човекът, който не е доволен в живота, е стар. Човек, който не знае да мисли, той е стар. Всичките противоречия в живота това е старостта. Искате да бъдете стари. Всеки човек, който разбира живота, той е млад. В моя ум младостта така стои. По някой път виждам когато си недоволен, бразди има по лицето. Като премахнеш недоволството, лицето става красиво. Казвам: Всичко зависи от вас. Когато имаш любов, всичко зависи от тебе. Когато нямаш любов, нещата не зависят от тебе. Щом всичко зависи от тебе, тогава имаш любов. Щом Любовта дойде всичко зависи от теб. Щом не дойде, всичко от тебе не зависи. Щом някой казва: Нищо не зависи от мене, въпросът аз го зная вече. Значи там любовта не управлява, друг закон управлява. Та вие искате щастлив живот без Любовта, това е невъзможно. Тогава ще приемем нещата каквито са. Не мислете, че без Любовта може да се живее. Вие казвате: И без Любов може. Любовта е отвън тогава. Без Любов ще живееш, но без тази Любов човек остарява и той е недоволен от живота си. Ние, съвременните хора, трябва да се учим да бъдем доволни от себе си. Да бъдем доволни от ума, от сърцето и не само веднъж, но

непреривно доволство да имаме. Да усещаме, че умът върви в правата посока, че сърцето върви в правата посока и че здравето върви в правата посока. Гледаш по някой път, че здравето ти не е в ред, кракът те заболи, сърцето те заболи, гръбнакът те заболи, че това е хлопане на онзи, стария живот на безлюбието. Нали когато ви обичат, ви пращат подаръци. Когато обичате Господа, и Той ви обича, ако сте готови, всякога ще имате подаръци. Господ, каквото му пратим, такова ни изпраща. Ако не Го обичаш, ще станеш учител, ще ти даде най-лошите ученици, които постоянно ще те човъркат. Ако не обичаш Господа, ще те направи господар, ще ти даде най-лошите слуги и пак ще те човъркат. Ако не обичаш Господа, ще те направи генерал, ще ти даде най-лошите войници и те ще те човъркат. Ако не обичаш Господа ще те направи майка, ще ти даде най-лошите деца и те ще те човъркат. Навсякъде, ако живееш без любов, Господ ще ти даде както искаш, но всичко ще бъде като червей, да те човърка. Това е състоянието, в което днес са хората. Сега има оплаквания. Сестрата не удържала обещанието си, братът не удържал обещанието. Тоз казал нещо, онзи казал нещо. Всичките неща, които се правят без любов те нямат усмивка, те не стават. Всяко нещо, което се обещава по закона на Любовта, то става. Казвам, ние искаме да станат нещата. Нещата могат да станат само по закона на Любовта. Там дето има насилие, не може да има Любов. Ние живеем в един свят, дето Бог ни оставил на свобода. Съвременните философи не знаят какво нещо е свобода. Свобода има по закона на Любовта. Дето има насилие, не може да има свобода. Свободата е пълно изявление на Любовта без никакво препятствие.

Та казвам, ако тук вие не знаете как да се обхождате, ако идете в другия свят, там ще ви намерят, те ще се обхождат с вас добре. Вие като не се обхождате добре с тях нищо няма да се ползвате. Че моят професор може да свири, може да пее, ако аз не зная да свирия и да пея,

тогава нищо не се ползвам. В невидимия свят, ще бъдем наедно и публиката е, която ще си даде мнението. Като идете в небето ще държите матура в обходата си. При най-големите противоречия ето какво ще срещнете, в човешка форма ще ви го дам. Като идете в невидимия свят, ще бъдете облечени в най-хубавата греха дето някога сте сънували, с огърлица, с всичко и като дойдете в този свят, ще се награт около вас, ще ви оберат грехите, всичко ще вземат от вас и вие ще останете гол. То ще бъде вашето нещастие. Ако може да издържите туй изпитание, тогава ще ви отворят и тогава ще снемете тия грехи, ще влезете да се облечете с онези грехи и ще видите коя е същината на нещата. Туй, което не се изменя, то е същественото. Туй, което се изменя, е преходното. Вие влизате в хубавия живот и този хубавият живот, то е всичкият живот. Другият се разтопява, той се разтопява като снега, който се топи и от него се образува вода. Вие ще кажете туй, на което разчитахме сега, то изчезна, то не е реално. Често казвате, едно време как се обличах. Не зная как сте се обличали, но има един стих дето Христос казва: “Аз дойдох в света да им покажа Любовта, която ти си показал на мене.” Ако някой те е гощавал, после ти да отидеш между хората и да направиш същото угощение, което на теб са направили. Всяко добро в света, трябва да го направим. Ако ти в Любовта не може да гадеш един пример, тогава в какво седи Любовта. Ако аз почна да чета една молитва, че тъй трябва да постъпя, че туй трябва да направя, това е закон. Казва, той не ме обича. Това е по закона. В Любовта няма това. Всички казвате да няма никакъв закон. Ама той не ме обича, той не ме гледа добре. Не може да го заставиш да те гледа хубаво. Не дава нищо. Ами тази сестра носи бялото цвете. Ако сега взема да кажа колко струва? -200 лева. Да ѝ ги дам, ще се докочи. Ако извадя 200 лева, тя казва, за пари не го нося. Пък тя много иска. Тя иска най-малко 1 милион за това карамфилче. Един милион мене ми трябва

вам 10 години да работя, да ми плащат на месец по 10 000, за да пестя за 10 години един милион. После, считат, аз да купя това цвете за унижение. Аз едно цвете с пари никога няма да купя. Ето аз какво бих направил. Ако искам да му услужа, ще го туря на моето място. Аз да бъда цвете, да нося този тормоз, да го купувам с пари. Сега казвате, че Христос изкупил хората. Те нямат идея за изкуплението. Купиш едно агне, туриш го в стадото, това не е изкупление. Ще вземеш мястото, онова, лошото място и ти ще туриш него на друго място. Ти ще разрешиш задачата на цветето. Сам ще разрешиш задачата. Ние сме турени да разрешим един въпрос на свободата. Да знаеш как да започнеш да живееш. Да знаеш с кой крак да тръгнеш. Като тръгвате, с кой крак тръгвате, като човек, не като стоножка, с кой крак по-напред. Ако си шестокрак или ако си с четири крака, с кой крак по-напред ще тръгнеш? Турците имат израз караешкин, ранфалия. На ранфалия краката на коня вървят заедно, на караешкин левият с десния и пак десният с левия, пресичат се като по диагонал. Знаете ли, докато научат един кон да върви караешкин, какво е видял?

Ако влезеш в един кален свят ще извадиш хубавите обуца, ще снемеш хубавите грехи, хубавата шапка и ще облечеш най-скромните, умен си тогава. За да не се окалят хубавите ти грехи. Щом влезеш в един свършен свят, дето не е кално, ще хвърлиш калните обуца и грехи, ще направиш баня, ще се облечеш в най-хубавите си грехи. Та казвам: Ако слизате в материалния свят, ще снемете хубавите грехи. Като влезете в Божествения свят ще снемете калните грехи, ще облечете новите. Именно сега нам ни е потребно едно вътрешно доволство да знаем, че онова, което Бог е създал за нас, е добро. Всеки трябва да мисли и да чувствате какво Бог иска от вас. Вие искате някой път Господ да ви каже какво иска. То е по закон. “Изпитайте, казва, каква е волята на Бога.” Вие сами да предчувствувате какво Господ иска, а не да ви казват.

Щом ви казват, то е по закон. Пророците ги изпраща Господ да говорят, но пророкът не е свободен. Йон бягаше. Изпрати го Господ да проповядва, но той побягна. Най-после Господ казва: Аз те пращам, трябва да идеш. Искаш не искаш ще идеш да проповядваш, нищо повече. Та ние всички сме пратени на земята като Йона. Какво ще правиш? Ще идеш да проповядваш, че след 40 гена Ниневия ще погине, после може да не погине. Изпитание е. Предсказва пророкът работи, не стават. Пророкът се отчая. Дойде един червей и изяде тиквата. Той казва: Господи, ти ме направи посмешница да ми се смеят хората, че аз не говоря истината. После една тиква имаше, дойде един червей и я изяде, и нея ми отне, туй слънце опожари ме. Не искам да бъда вече такъв пророк. Казва Господ: Какво искаш? Тебе ти е жал за една тиква, която изникна и ти правеше сянка, а ти искаш да ме накараш 80 000 деца, които не познават лявата си страна от дясната, да ги покося, да ги погина. Тия хора се обърнаха, прощавам им. Ние да видим Йона в нас. Понеже нещата не стават както ние мислим. Най-първо, когато дойдоха евангелистите в България, мислеха, че целият български народ ще стане евангелист. Като не стана, започнаха да съжالياват. Какво щяха да спечелят? Щяхме да бъдем слуги, само да метем стаите и да дигаме прах. Ще се отворят стиховете, ще казват: Не разбираш този стих, тъй е писано. Ти, казва, не го разбираш. Казвам: Ти го разбираш толкоз, колкото и аз го разбирам. Този пророк писал някъде преди две хиляди години. Ти мислиш, че го знаеш и аз мисля, че го зная. Аз сега ви говоря за една опитност, а не както разбирате.

Както видяхме нашият шофьор, не иска да ни излъже, казвам: Този шофьор научно иска да ни докаже, че трябва да слезем, да правим своите изследвания. Най-после ни доказа човекът, наука е това.

“Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, нищо не се ползувам. Ако имам всичкото знание, а

любов нямам, нищо не се ползувам. Ако раздам всичко, а любов нямам, нищо не се ползувам.” Три неща, на които ние разчитаме: ние искаме красноречиво да говорим, ние искаме всичко да знаем и ние искаме всичко да раздадем, но ако любов нямаме, нищо не се ползуваме. Говорът трябва да бъде погквасен, да произтича от любовта. Знанието трябва да произтича от любовта. И раздаването трябва да произтича от любовта. Значи, когато един извор тече и не изтича, то е любов. Най-лошата вода е в едно шише. То не е истинското положение. Значи ти влизаш в един дом, като говориш, думите ти трябва да бъдат като мед и масло. Трябва да внесат едно освежаване навсякъде. Слънцето като изгрява, Господ чрез слънцето ни изпраща своите благословения. Цялата природа, която расте, чрез нея идат Божиите блага. При всичките тия блага, пак мислим, че парици нямаме. Ако парици имаш, а жито нямаш, череши нямаш, хлебец нямаш? Какво ще правиш? Ако един хляб имаш, без пари може. Ако има пари, пък хляб няма, парите нищо не струват. Казвам: Парите са второстепенно нещо. Първото нещо е да имате един светъл ум. (Второто нещо е да имате едно добро сърце.) Третото нещо е да имате една благородна обхода в себе си. Ние със себе си не се отнасяме добре. Разбирам, с онова Божественото начало не се отнасяме добре. По някой път се критикуваме. Кого критикуваме в себе си, като кажеш, че не постъпих добре? Туриш Господа, казваш: Господи, ти ми направи зло. Някой каже, като бях на това място, защо не ме посъветва, защо ме тури в крив път? Имаш да даваш, очакваш Господ да ти плати, казваш: Защо ме излъга, уповах на Тебе, трябваше да имам пари. После младата мома се оженила, мърмори пак на Господа, казва: Господи, заради Тебе исках да се ожена, защо не ми прати някой на свят, но този будала. Роду дете, роптае. Слуга е, роптае. Навсякъде ропот. Такъв ропот не трябва да има. Ако аз съм, ще кажа: Те са много добри, но аз не ги оценявам. Знаете онзи пример,

който съм ви дал. Вие не сте мислили върху него. Едната от двете сестри била устата, оженила се за глух. Онази, която била грозна, трябвало да се ожени за един сляп. Ти трябва да бъдеш глух за всички лоши работи, които стават в света. За злото трябва да бъдеш глух. За лошите работи трябва да бъдеш сляп, да ги не виждаш. Та казвам: В себе си трябва да бъдем глухи и слепи за злото, което работи. Очите и ушите ни да бъдат на четири отворени за любовта, която иде сега в света.

Благото е само на Бога, Който не съди никого. Отец казва, не съди никого, дал е съдбата на сина. Любовта е в този, който не съди никого, но и в онзи, който съди всичко.

Отче наш.

24. Утринно слово

1.VI.1941 г. Неделя 5 ч. с.

София - Изгрев

ЕДИНСТВЕНАТА СИЛА

Добрата молитва

91 Псалом

Молитвата на царството

В начало бе Словото

Ще прочета 5 глава от Евангелието на Матей. Чели сте я. Деветте блаженства са девет начина, девет метода, по които човек може правилно да възприеме любовта и да я приложи. (Учителят прочете главата). Думата митаря може да я прочетете или ударението да пада на първия слог или върху втория слог. Онези, които изучават филология знаят, ударението на думите в българския език пада на втория слог; на френски, мисля на третия слог и на английски мисля, че е на втория слог. На втория слог е земен, а на третия слог е за достойнство. Французите имат достойнство, затуй е ударението на третия слог в трисложните думи. В българския език, когато имаш да вземаш, е на първия слог, когато имаш да даваш, ударението пада на втория слог - от физиологическо гледище.

“Бъдете свършени, както е свършен Отец Ваш небесен.”

На български казваме богат, ударението пада на втория слог, но когато кажем богат, ударението на първия слог - то е който заповядва; богат е, който има пари. Като се измени ударението, изменя се и смисълът. От нямане на думи, мени се ударението на думите. Някои думи имат две значения. По нямане на думи трябва да се мени ударението на думите. Някой път, когато ударението на думите е на първия слог, показва, че носиш някакъв товар, на втория слог - поотпуца се малко. Казва: Ще платя, ще го платя, когато му дойде времето. Ударението на двата слога дава вече малко по-широко значе-

ние. Когато имате да плащате, турете ударението на втория слог. Когато имате да вземате, турете го на първия слог, ако искате да ви върви. Ако измените ударението, че когато вземате, поставяте го на втория слог, а пък когато имате да давате - на първия слог, тогава работите не вървят.

В духовния свят другояче седи работата. Да изпеем една песен на слога. (Изпяхме “Цветята цъфтяха”).

Някой път ви виждам седите уморени, каквото и да ви се говори нямате кеф. Някой път съм виждал пияници, които нямат кеф, понеже виното не е хубаво. Като го вкуси, не е хубав пелинът. По някой път съм гледал онези, които ядат, яденето не им харесва, не е печена кокошка или баница. Криво му е, казва: Няма ли нещо по-хубаво? Някой път като се говори, казвате: Това нещо сме го слушали. Не зная, два пъти едно и също нещо не може да се слуша. Ти в детинство може да си слушал за любовта, то е детинска любов. Като станеш възрастен, може да си слушал за любовта; то е възрастната любов. И в старини слушаш за любовта, то е стара любов. Но знаеш ли каква грамадна разлика съществува между любовта на децата, любовта на възрастните и на старите? Има неща, които не могат да се обяснят. Има неща и цяла година да ти ги обясняват, пак ще останат неизяснени. Може някой човек дълго време да ти разправя какво нещо е сладкото, но ако не си вкусил, никога не можеш да разбереш. Само като го близнеш, за половин минута ще знаеш повече, отколкото цяла година да ти приказват за сладкото. Има неща, които се добиват само от опит. Любовта е от тая реалност. Аз за любовта още нищо не съм ви говорил. Едно от двете: или аз не зная какво да говоря за любовта, или вие не знаете да ме слушате за любовта. Някоя мома не може да слуша за любовта, понеже тя е заета толкоз със своята красота; тя иска да чуе, че е красива, накичена е. Той горкият се мъчи да се покаже, че я обича. Тя не се интересува, че я обича, тя иска да знае

седи ли тя като красавица в неговия ум. Може ли да си обясните това. То е като ударението. Защо тази мома иска да бъде красива? Всички вие искате да бъдете красиви. По някой път не е голямо нещастие да бъдеш красив, по някой път е хубаво да бъде красив човек. По някой път е хубаво да бъдеш тлъст като кокошка, но някой път не е хубаво. Когато кокошката е тлъста, като дойдат в курника, хващат тлъстата, не минаваш добре.

Сега казвате другото: В света всичко Бог е наредил. Сега тия противоречия в света, които съществуват, как ще ги обясним? Значи има много неща, които Бог не е наредил. Всички ония неща, които не е наредил, за тях Той не се грижи. Той ги оставил за онези, които са ги наредили. Сега туй ще го вземете за себе си. Не може да заставите Господа да се грижи за неща, които Той не е поставил. Аз съм си намислил нещо и искам да зная защо Господ не ми помага. Дошло ми на ума да си купя сива шапка, искам Господ да се интересува от моята сива шапка. Или купил съм си копринени чорапи, искам Господ да се интересува от моите чорапи. Или ти си запалил огъня вкъщи, какво Го интересува Господа дали огънят гори добре или не. Ние се осакатяваме по този начин. Представете си един свят, дето няма огън, топлината топли без дим. Представете си един свят, дето такива лампи като тези ги няма. Представете си един свят, дето хората не се женят, както тук се женят. Някои мислят, че в небето хората се раждат както тук. Питат: Женят ли се в оня свят? “А които се сподобият с оня век, нито се женят, нито за мъж отиват.” - Че как, казва, ще бъде туй? Не може да обясниш някои неща, те нямат смисъл. Например, искате да знаете дали човек да се жени или не. Все едно е да ме питате, трябва ли човек да пече хляба или не. Ако ядеш тестен хляб, опечи го. Какво има да печеш житото, то вече е опечено, малки опечени самунчета са. Пресъхнало е, ще го смелиш на воденицата за брашно, ще си правиш хляб. Трябва ли да правим хляб или не?

За всички, които живеем на земята, само едно е важно - всичко друго е развлечение обличаш се, събличаш се, ядеш, говориш, те са празни работи. Те са само упражнения на земята. Казвате: Човек трябва да ходи. Птицата какво трябва да прави? Птицата ходи ли? Казва: Тренингът трябва да се търкаля. Аеропланът търкаля ли се? Значи има различни начини за схващания. Нямаме още идеален начин.

Представете си, че аз съм в един свят, че само като помисля и там съм. Помисля за слънцето, нито се търкалям, нито с аероплан отивам и там съм. Дето помисля, там съм. - Как тъй? - Не го зная, но тъй е. Как ще си го представите? Казва: Може ли да го направи? Казвам: Ти може ли да ми докажеш, че живееш, че не сънуваш сега? Как вечерно време сънуваш, че си богат, мислиш, но като се събудиш, няма нищо. Ти мислиш апартаменти имаш, синове имаш, дъщери имаш - събуждаш се, ни синове, ни дъщери, ни баща. - Може ли? - Че как да не може? Туй е болното състояние на съвременното човечество. Казва: Когато имам да давам, никак не обичам да ме бутат. Когато имам да вземам, да ми кажат, но когато имам да давам, нищо да не ми казват. Сега всички на земята не обичаме да ни казват, че имаме да даваме, а само когато имаме да вземаме.

Какво да ви кажа сега, вие всички сте актьори. На сцената кой с какви ли не костюми, дегизировки разни има. Няма какво да ви осъждам, прехранвате се. Ако не играете, няма да си изкарате хляба. Разправяше ми една актриса. Казва: Играх на сцената и един от режисьорите, възхитил се и като дойде, започна да ме целува. Възхитил се той от играта и започнал да я целува. Питам: Защо трябва да я целува? На нея и е неприятно, но на онзи му е приятно. Защо? Играела ролята хубаво, пък била млада, той се възхитил и казва: Такава млада може да се целува. По някой път питат хората, защо? Ако гадеш на някого сухи черешки или суха пастърма, какво ще направи? Дадеш

на човека, има нещо.

Ние всички обичаме ония неща, които пресни излизат от Божественото съкровище. Всички неща, които са излезли от Бога, ние ги обичаме. Онези, които са престоили, изгубили своето Божествено, те не са приятни. Има вода, която е приятна, дойдеш до извора, чиста е. Като дойдеш до някоя кална вода, самата вода те отвращава. Та в гадения случай е важно онова, което може днес да се приложи. Казва: Какво има да се приложи? Аз съм приверждал този пример и пак ще го приведа, за да стане по-ясно. Един голям английски кораб отива в един госта голям и прочут европейски град. Понеже моряците обичат да си попиуват, излизат те да посетят града, да опитат ликьорите на този град. Излизат от парахода, вземат лодката, завързват я. Понапили се хубаво и се връщат, качват се на лодката и започват да гребат, цялата нощ гребат и сутринта гледат пак са на същото място. Вързана е лодката. И ние често на земята правим големи усилия. Не сме се отвързали. Когато по някой път говорим за любовта, разбираме единствената сила в света, която развързва хората и ги прави свободни. Сега вие имате едно понятие за любовта, която образува нови връзки. Това не е любов. Нови връзки - не е любовта. То са търговски работи. В любовта съществува една връзка, която човек като излезе от Бога, носи тази връзка. То е Божественото. Човек като дихание е излязъл от Бога. Душата има връзка с любовта. Всички други връзки, които ги прави, те са второстепенни работи. Те са временни, полезни са, но не са същински, не са реални. Следователно, ние правим погрешка, когато обръщаме внимание на третостепенни и четвъртостепенни работи, пък реалното, от което зависи нашият живот, изоставяме го.

Сега мнозина са ми казвали: Аз едн кого си не обичам. Пък аз виждам, че той ме лъже. Казва ми за друг, че го обича, пък виждам, че не го обича. Единият ме лъже, че не го обича, пък го обича; другият ми казва, че го обича,

пък не го обича. Кой лъже по-хубаво от двамата, който казва, че не го обича, пък го обича, или който казва, че го обича, пък не го обича? Коя лъжа е по-хубава? Аз не бих си служил нито с едната, нито с другата. Но първата е за предпочитане. Казва, че не го обича, пък го обича, отвън се показва, че не го обича. Вторият отвън се показва, че го обича, пък отвътре не го обича. Според моите схващания и в двата случая има нещо, което препянтствува. Всичките хора се спъват от закона на любовта. Всички се спъват, вие мислите дали Господ ви обича? Вие искате Господ да обърне специфично внимание само на вас. Прави сте. Ако Господ създаде един свят и вас направи първия човек, вие ще бъдете най-обичаният. Вие искате да бъдете пръв, но тогава светът трябва да започне с вас. Искате да бъдете последни, трябва да бъдете последни в свършването на света. Двама души има, които са важни: единият, с който светът започва, и другият, с който светът свършва. Онези по междината са актьорите, които играят и бият тъпана заради двамата. Когато двамата души се женят как ги намирате, кой е първият и кой последният? Събрали се двамата, ортаци са. Първият е мъжът, последният е жената. Първото създание е Адам. Сега жените искат да бъдат първи. Може ли туй, което е първо създадено да бъде последно и това, което е последно създадено, да бъде първо? То е невъзможно, не е в реда на нещата. Сега като ви говоря, вие сте в стълкновение с вашето разбиране на любовта. Аз като говоря някой казва, че много малко разбиране за любовта имам. Аз едва сега започвам да я разбирам, да я назъртам. Вие колко хляб има да ядете още, докато започнете да я разбирате.

Онзи, който има любовта, той никога не се смущава. Той не знае какво нещо е смущение. За него смущение, ад, дяволи, всички те са залъгалки. Хване един дявол, играе си с него, като го пипне с ръката, дяволът престава да е дявол. Любовта като пипне жената, тя престава да е жена. Каквото пипне, тя всичко изменя. Ще кажете:

Зная любовта. И аз я зная. Казвам: Когато говоря за Бога, разбирам туй, което може да измени в нас живота. Пък ние не можем да изменим живота. По някой път ние искаме да изменим живота. Благодарете, че нямаме тази сила да изменим живота на хората.

И туй вие очаквате възкресението. То е очакването. Когато тази любов ви зърне, тогава ще възкръснете. То е смисълът на живота, освобождението от това робство. Сега не е невъзможно човек да се избави. По някой път, аз вървя и съзнанието ми е толкоз будно, виждам още от далеч, че някой човек иска да говори с мене 5-10 минути, аз нямам разположение нито една минута да говоря. Сега как да му обяснявам. Ако се поусмихна, ще каже, иска да ми покаже, да се освободи. Ако го погледна сериозно, пак лошо. Той иска да се спра, пък нямам време. Какво бихте направили вие, ако сте на моето място?

Сега да гоидем до реалното. Хубаво, аз съзнавам, че имам да давам някому. Факт е. Обещал съм днес, трябва да платя. Нямам нито пет пари в джоба. Казва: Плати ми. -Че от къде, нямам нито пет пари. - Защо не мисли когато ги вземаше? Но сега е въпросът, какво да се прави в дадения случай? Как бихте решили вие въпроса? Аз го разбирам. Казвам: Чакай, имам заровени пари в планината, да ида да ги взема, но ще ми вземе един час, пък ти бързаш. Казва: Защо не ги изровиш на часа, да те чакам един час, ще изгубя времето си. Казвам: Ако ме обичаш, изгуби малко от времето си.

Та сега и на вас казвам: Може ли да ме почакате три часа, докато ида да разкопая. Вие нямате време, много бързате. Затуй въпроса ще го оставя неразрешен.

Отче наш.

25. Утринно слово

8.VI.1941 г. Неделя 5 ч. с.

София - Изгрев

ДА ПРОСВЕТНАТ

Добрата молитва

91 Псалом

Молитвата на царството

В начало бе Словото

Ще прочета 12 глава от Евангелието на Матей.

Духът Божий

Често учениците страдат от немарение. В живота човек започва добре, после става немарлив, започва да отлага. Като си създаде един навик да коригира хората, тук намери погрешка в природата, там намери погрешка. Стане облачно времето, казва: Облачно е, не си струва, гърми, лошо е. Струва ми се, че гърветата не са намясто, камъните не са намясто - само коригира. Коя риба е добра? Която знае да плава. Коя птица е добра? - Която знае да хвърка. Кой кон е добър? Който знае да бяга, да знае добре да пасе трева. Кой човек е добър? Който знае да мисли.

Сега всеки може да каже така: писано е: “Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила и да възлюбиш ближния като себе си.” Но това е теория, всеки може да го каже. Човек мисли, че като каже “да възлюбих”, мисли че е направил нещо. Нищо не е направил. Защото, ако хората биха направили туй, след като кажат, да възлюбиш Господа, то лицето на земята ще се измени, животът веднага ще се измени. Ще бъде смешно да кажа: аз ще ям или, аз ям. Това ни най-малко не показва, че съм ял. Ти като ядеш, ще мълчиш, ще гъвчеш. Като говориш, нищо не правиш. Сега аз толкоз години говоря, но за любовта още нищо не съм направил. Говорил съм за любовта, то са празни работи. Онова, което аз съм направил за любовта, то е направено, което съм говорил, то са праз-

ни работи. Раздвижил съм въздуха - да се обичаме, така да живеем. Вие си живеете както сте живели досега, няма никаква разлика. Животните си живеят и без да им се проповядва любовта. Най-първо като се срещнат, помиришат се отзад под опашката, после се помиришат отпред и тогава се запознаят, без да им каже някой, че трябва да се обичат. Щом мирише отзад добре и щом мирише отпред добре, познават се. Като казвам отзад, вие имате специално разбиране. Какво значи отзад? Като кажа да го помирише отзад, че то е криво разбиране. Ние казваме, че някой човек е останал отзад или назад. Какво лошо има? Казвам: Има нещо изопачено в езика на хората.

Всички седим по някой път и сме недоволни. Седим на земята и мислим. На земята сме и мислим в оня свят като идем какво ще правим. Аз питам: онова дете, което е в утробата на майка си, ако мисли какво ще прави като излезе вън от утробата на майка си, че как мислите: животът на детето в утробата на майката и вън от утробата на майката мязат ли си? На детето вътре казват: Ще мълчиш, гък няма да кажеш, няма да си даваш мнението, сляп ще бъдеш, няма да гледаш, няма да слушаш, сляп ще бъдеш за всичко. Защо? Каква философия? Деветте месеца, знаете ли колко години са те? Аз ви казвам, че в туй състояние човек е стоял 250 милиарда години, така огънат. Сега това е твърдение. Може сега да доказваме. Всичките доказателства няма нищо да ви докажат. Трябвало е човек да мълчи. Казва: Не мога да мълча, ще го кажа. -Не можеш да мълчиш? Ако ти се свържат устата, или ако ти стиснат гърлото, как ще говориш? Ако си свободен, ще говориш, ако не си свободен, как ще говориш? Мнозина от вас не сте свободни. Вие говорите, но не говорите вие, по вашето радио друг говори. Вие сте неразположени, че туй неразположение не е ваше. Вземете една млада мома, не е разположена. Туй неразположение не е нейно. Тя е неразположена, понеже тя като

търговецът иска да вземе от един млад момък стока, да купи, пък пари няма. Той е недоволен, не дава на вяра. И тя е недоволна. Ако момъкът не ѝ даде стоката, тя е недоволна. Питам, недоволството от какво произтича? Че какво ѝ липсва. Има ум, има сърце, има тяло, има храна. Тя не е доволна, че момъкът не я поздравлява, не ѝ се усмихва като я срещне. Че той не се е родил да я поздравлява, толкоз хиляди момичета има, как ще ги поздравлява? Той най-първо няма време да поздравлява всичките момичета. То е бяла. Щом поздравил една момичка, трябва да поздравил всичките.

Сега някои са млади, някои са стари. Всичките бяхте млади, остаряхте, защо? Че сте остарели, не е лошо. Предполагам, че сте поумнели. Ако след като сте остарели, сте поумнели, аз ви поздравявам. Ако сте остарели и сте оглупели, виж, тогава ви съжалявам. Ако младият е беден, аз го съжалявам. Младият човек не трябва да бъде беден. Не трябва да бъде една суха река, или една суха чешма.

Та казвам: Всеки, който е тръгнал в Божествения път е млад, не е стар. В Божествения път само старите държат изпит. Само младите имат право да влязат, само децата може да влязат в царството Божие. "Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие." Старите хора в Царството Божие не може да влязат. Кракът на стария човек не може да стъпи в Царството Божие. После, известни навици имате. Забелязвам по някой път следното, да ви го кажа: Често аз се дразня, но туй дразнене не е мое. Щом дойда при някой човек, който се дразни, и аз се дразня, иде ми да му се скарам, да му кажа нещо, но то не е мое, от него иде. Казва ми: Ха, кажи. Казвам: Няма да кажа. Пък като срещна някой добър човек и той казва: Кажи. Но и то не е мое. Сега вие говорите, първо се сърдите и вие мислите, че сте вие. Говорите: Трябват пари. Не сте вие. Питам: В дадения случай кое е по-хубаво да кажеш от двете състо-

яния и двете не са ваши, но при първото, ако обидиш някого, понеже има закон, ще те даде под съд, ще те глобят, може да те затворят. Не е приятно. Ако кажеш доброто, напишеш една статия патриотична, ще ти платят. Казват: Много хубаво пишеш. Пишеш една лоша статия - изведнъж идва призовка. Казват: Как се осмеляваш да говориш такива работи, които не се позволяват. Казва: Аз имах предвид това. Сега като ме слушате, вие мислите и разглеждате живота, пътя, по който вървите, туй, което работите, което мислите, не може да рисувате каквото искате. Вашите мисли, които рисувате, които ги създавате, вие ще ги изложите един ден в живота, ще ги изложите, ще ги бракуват. Ако картините не се вземат в изложението, нямате шанс да влезете в училището на живота. Някой път трябва да се запитате: Защо трябва да живея добре. Ако ме запитате: Защо трябва да живея на Земята? -Че къде трябва да живееш? Ако на земята не може да живееш, не си достоен за земята. Тогава ще слезеш някъде по-долу. Ако си достоен да живееш на земята, ще бъдеш достоен и горе на небето да живееш, та казвам: Има нещо, което измъчва хората. Че ние съвременните хора се спираме върху отрицателната страна. Имайте предвид, че бъдещето на човека се определя не от туй, което хората мислят, но от туй което ти мислиш. Твоето бъдеще се определя от това, което ти мислиш, бъдещето на другите хора се определя от онова, което те мислят. Ако едно дете живее добре, то ни най-малко няма да определи твоя живот. То отчасти може да те ползува, но това дете като живее добре, то ще влезе в Царството Божие. Ти няма да влезеш, ти ще останеш. Казва: Ти като влезеш там, поговори за нас, и нас да ни приемат. Сегашните вярващи казват: Новото учение. - В какво седи новото учение в света? Земята е добра, понеже се върти. Като се върти, значи работи. Земята е добра, понеже работи. Освен това тя има един идеал. Тя се върти около себе си, за себе си, но същевременно

земята обича някого. Като го обича, тя се върти около него. Върти се около себе си, защото обича себе си. Върти се около някого, когото обича. Като го обича, върти се около него. Слънцето и то обича себе си, то се върти около себе си, защото обича себе си, но то се върти около някого, когото обича. Както виждате, в света всичко се върти. Някой път казвате, че месечината не се върти. Месечината е изменила своето въртене, движи се като махалото на часовника, не се завърта около себе си, но като махалото се движи, показва едната и другата страна. Месечината говори една истина. Тя казва: Когато слънцето ме озарява, аз съм красива, когато то престава да ме грее, аз съм грозна. И тя се крие тогаз. Казва на хората: Да знаете, ако слънцето не ме грее, никаква светлина не може да имам. Някой казва, че без да вярва, без да обича, може да живее. Ако Божественият дух не е в тебе, какво ще стане от тебе? По някой път вие всички правите една грешка. Ако излезете вечерно време, да се грееете на звездите, ще се стоплите ли? Може да са красиви тия звезди, но вие не разбирате тяхното предназначение. Звездите са за времето, определят го хронологически. Всяка звезда показва какво си направил, отде си минал. Всичките звезди са едно писмо, написано за човешкия живот. Следователно, като гледаш звездите, то е твоя минал живот. Слънцето е, което ни кредитира, слънцето е което ни грее, на което трябва да се греем. Звездите представят миналия живот, слънцето представя настоящия живот. Сега вие очаквате от някой човек. Всичките хора, които вие ги срещате, те са хора на миналото, с които сте запознати. Всичките хора от които очаквате, нищо няма да получите. Очакваш нещо от баща си, нищо няма да получиш. Един ден баща ти ще си замине. Един ден майка ти ще си замине. Казваш: Ще ми остави нещо. Я ти остави нещо, я не. Какво наследство оставя волът на телето? Някакъв апартамент, някаква греха оставя ли? Казва: Ще ти турят врата в хомота,

ще ореш на нивата, после на стари години, като не можеш да ореш, ще ти отрежат главата, ще ти одерат кожата, ще направят цървули от кожата ти и хората ще ги носят и ще се хвалят с твоята кожа. Месцето ти ще го хапнат, от костите ти ще направят гръжки на ножчета. Сега ние съвременните хора като погледнем казваме: Какво да се прави? Някой вол е бил някой голям философ. Много философствувал, давал уроци на хората. Бог го праща във формата на един вол да разреши един социален въпрос на милосърдие и снизхождение. Казва: Хората след като се отнасят с тебе лошо, ти да не изгубиш своето разположение. При всичките условия, каквото и да правят хората, ти да бъдеш винаги весел. То е задачата на вола. Като те впрегнат, да бъдеш весел, като ореш да бъдеш весел. В дама като си да бъдеш весел, слама като ти дават, да бъдеш весел. Като те потупат, да бъдеш весел, като те колят да бъдеш весел, като те дерат, да бъдеш весел, навсякъде да бъдеш весел. Знаете колко трудно е това? Аз разглеждам този въпрос, но казвам и мене един ден може да ме турят там. Сега съм Учител, но един ден може да стана както вола. Казва: Как може вол да стана? Нищо не значи, една волска задача може да имам. При всичките условия аз да спазя своята философия, философ да бъда на себе си, да зная, че философствувам. Тогава ще разбере живота. Вие ще кажете: Тогава как ще се избавя от мъчнотиите? Много лесно ще се избавиш. Най-първо ще бъда един вол, ще ме впрегнат. След като издържа изпита 10 години, дойде господарят един ден и аз само го бутна с рогата си и той ще стане вол. Ще се яви друг господар, ще го впрегнат и той да работи. Дотогава бях един вол, сам работех, дойде още един. След една година ще бутна господаря и той ще стане друг вол. Така около мене ще ги бутам и волове ще стават. Аз ще се освободя. Те ще станат по-млади волове, старите ще се освободят. Казват. Този: старият вол работил, сега младите да работят. Аз ще се освободя от всичките мъч-

нотици, ще съблека тази волска греха, ще стана господар. Ще кажа: Как сте сега? Вие ще кажете: Как да разбираме това? Ако една мъчнотия вие не можете да я бутнете с рогата и да я направите вол. Ако един човек, който те бие, ти не можеш да го бутнеш и вол да стане, вол като стане, тогава ще се поправи.

Сега, аз говоря на онези от вас, които можете да мислите. Ти ако мислиш, ще постигнеш нещата. На цигуларя казвам: Ще свириш хубаво, гениално ще свириш, втори да няма като тебе. Като свириш, всичко да трепти наоколо ти, да се радва и плаче. На художника казвам: Рисуйвай с четката бързо. На онзи, който говори, казвам: Хубаво ще говориш, езикът ти трябва да бъде изправен. Сладко ще говориш на хората. На онзи, който пее, казвам: Хубаво да пееш, всички да те слушат. Казваше ми един: Най-първо не можеш да пея, беше ме срам, пеех само вкъщи и свирех. Казвах си: От мене я излезе нещо я не. По някой път поотпусне се сърцето ми и аз се поотпусна, въодушевя се, пея. Погледнах през прозореца една вечер, гледам един слуша ме отвън. Казвам си: Вече имам публика. Най-първо сам си бях публика. На втората вечер имах един, после на следната вечер се бях въодушевил, гледам двама души ме слушат. Работата върви. Започнаха да се увеличават: 10,15,20,30 души, като пея, да слушат. Казват: Пее този човек. Започнах да се въодушевявам. Вие погледнете през прозореца като пеете, има ли някой да ви слуша. Щом като дойде един, втори, трети да ви слушат, без да ги викате, работата е тръгнала.

Колко мъчно е човек да поправи живота си. Когато речеш да направиш нещо хубаво ще се явят хиляди мъчнотии да те отклонят, ще дойде нещо да ти препятствува. Тия мъчнотии трябва да се преодолеят. Сега имате едно препятствие. Огледате се в огледалото и кажете - стар съм, остарях, главата ми побеля. Че побелялата глава не показва старост. - Краката ми ослабнаха. Че слабите крака не показват старост. Вие се заблуждавате. Ко-

гато някой човек отслабне, хване го треска, 4-5 гена не яде - отслабне. На този човек отслабнали краката, защото не е ял. Ако главата ти е побеляла, това ни най-малко не показва старост. Показва, че климатът се е изменил, времето станало студено, главата е покрита със сняг. Или показва, че с вар са намазали главата, къщата белосали с боя. Сега нали белите коси ги правят черни. Някои от вас черната коса сте намазали с вар, с бяла боя. Често на себе си аз се спирам и си казвам. Не е бяла главата ти. Като се поразгразня, мия си главата. Толкоз години си мия главата да се освободя от варта, че хас боя да бъде, не боядисана, хас бяло да бъде отвътре. Знаете ли колко струва един бял косъм? Не искам да ви казвам, понеже ще си създам цяла беля на главата. Един брат тук взел един косъм, пък направил един инструмент да се измерва времето, хигрометър направил. Турил моя косъм и хигрометър направил. Всички, които трябва да направят хигрометри, ако трябва да дам по един косъм за инструмент, хиляди хора са, ще оголее главата ми. 160 гена взема да израсте един нокът на ръката. Ако вие бихте живели един спокоен живот, при това спокойствие щяха да израстнат вашите коси, в туй спокойствие знаете ли как би се изменил живота ви? Сега безпокойните коси растат при безпокойствие. Като буташ косата, тя придава безпокойство. Като буташ друга коса, тя придава спокойствие. Че то е събрана енергия от слънцето. Ако косите ви не могат да събират постоянно слънчева енергия, тя не може да ви помогне. То е един резервоар. Ако някой път си неразположен, като погледнеш косата си, веднага ще почувствуваш (разположение.) Талисман е. Господ турил благословието горе на главата ви, затуй трябва да мислите хубаво, за да имате хубави коси. Щом имате хубави коси, всичко върви наред. Щом не мислите хубаво, косите ви няма да бъдат хубави. Няма да ви върви наред. Сега туй не го знаехте досега. Мислете хубаво, за да измените косите на главата си, понеже те са правило.

Човек веднъж създаден от невидимия свят, като видят вашите коси, те издават светлина. Вечерно време дето минете, косите ви издават светлина. Като дойдат духовете от невидимия свят и като видят косите, ще кажат: Това е един от Божиите избраници, който е живял съобразно със закона на любовта. Тогава такива коси не може да ги оставяте, но ще ги събирате.

Сега не искам да се обезсърчавате. Казвам: Вие сте били отлични ученици в първото отделение, но второто отделение ни най-малко не замества първото. Учението на първото ни най-малко няма да ви помогне, то е условие само за второто. Във второто пак можете да бъдете способни, но не мислете, че може да не учите. За всяко отделение се изискват усилия. Вие казвате: Ние вече разбрахме. Разбрахте всичкото в първото отделение каквото се преподава, но във второто отделение има ново. Всеки един ден, всяка година, носи нещо ново, което Бог е вложил и то трябва да се изучава. Тогава, като сме дошли на земята, ако не изучим онова, което Бог е направил, тогава какво ще занесем в невидимия свят? Говоря на един ученик, изнасям му една погрешка, пък той ми казва: Не говори да не чуят другите. Той ме учи сега. Значи, ако постъпката е добра, аз да говоря, всички да чуят, а ако постъпката е лоша, да мълча, никой да не знае. Че защо? Всякога трябва да знаят хората. Защото човек по два начина става велик. И в доброто и в злото човек е свободен. Той е силен. Само силният човек е добър, само силният човек е лош. То са две положения. Само силният човек е добър и свободен и той може да направи добро. Който прави добро, той е свободен и силен човек. Който прави зло и той е силен и свободен човек. Сега в какво седи разликата? В доброто силата започва и се увеличава, а в злото постепенно силата се намалява. Тази е разликата. Онзи, който е свободен е силен, но в добрите хора силата расте, а в лошите хора силата се намалява. Ти като правиш лошо, си свободен, благодариш на Бога, че можеш да

направиш една погрешка. Изправиш погрешката, пак си силен. Силен си да направиш погрешката. По-силен си да поправиш погрешката, следователно, човек, който прави доброто и злото, той има два капитала. Който прави само доброто, той е слаб човек. Който прави едното и другото, той е по-силен човек. Досега вие сте правили първо доброто, после злото. Сега ви казвам: Направете първо злото, после доброто. Вие като направите първо доброто и после злото, злото се ползува. Сега започнете да правите първо злото и после доброто, обратния процес. Най-първо вземете надялай един човек хубаво, че после го викай на угощение, нагости го хубаво, говори му по братски, купи му един костюм, шапка, обуца, вземете му един билет да иде на разходка. А пък ти най-първо му направиш всичките тия работи, после се обърнеш, вземеш грехата, оставиш го гол, вземеш му всичките неща. Сега ви давам един начин. Не ви казвам сега да не обиждате. Казвам: Обиждайте. Надялай го хубаво, тъй както знаеш, но после, когато правиш доброто, ще го направиш така, че той да се учуди. Досега казваха: Да не обидиш. -Обиди го, но после да му направиш доброто така, че и той да се почуди.

Сега прочетете от "Пътят на ученика" - 210 страница, то е един закон: насъбрала се енергия в човека, трябва да се изразходва правилно. Ако ти си отишъл да трошиш камъни, какво трябва да правиш. Ще ги трошиш, защото са потребни. Ако вземеш онази кал, от която трябва да направиш тухли, как ще се отнесеш с нея, няма ли да я мачкаш. Като вземеш житото, което е хубаво, няма ли да го занесеш под воденицата, да го туриш под хромела, ще го занесеш вкъщи, ще го мачкаш в нощвите, ще туриш топла вода, сол, после ще го туриш на огъня. Казвам: Онова, което правим, трябва да бъде разумно и да не съжаляваме, че сме направили някаква погрешка. Погрешката да бъде за нас възможност, да се зарадваме, че сме направили погрешка, понеже имаме какво да работим. Пък сега

гледам всички вие тук сте оставили работата. Някой правил погрешка, сега мисли как да прави доброто. Иска да стане добър. Да започне да постъпва добре, нищо повече. Всичките хора са добри. Вие виждате онази тигрица как се грижи за малките си. Когато хване агънца, разкъсва го за децата си. Туй произтича от факта, че тя обича своите деца повече от агънца. Има една разлика. Разбирането на любовта става причина за едно различие. Щом има различие в любовта, веднага постъпките не са еднакви. Тигрицата ще изяде агнето, а своите малки ще ближе, ще милва. В туй отношение всички хора на земята си мязат. Една майка обича децата си, но това още не е идеална любов. Тя към другите деца не е така. Вие ще обичате онези, които вярват като вас, но защо вярват? Онези, които не вярват, не ги обичате. Бог, който е създал всички, как гледа на работата? Господ как гледа на един грешник? Вие по някой път имате представа за грехата. На един грешник грехата му е грешна. Като иде при Господа, той казва: Съблечете му грехата. Ако идеш в оня свят с грехата, грехът остава непростен. Гол го доведете. Щом го доведат гол при Господа, няма никакъв грях. Грехът е в грехата. Затова човек като умира на земята, ако иде в оня свят с грехата, грехът остава непростен. Ако ти съблекат грехата, грехът е простен. Чудни сте вие. Писанието казва, че Адам и Ева били голи. Нямаха грехата на греха. Тези грехи ги нямаха. Знаете какво престъпление се крие в тези грехи? - Този, който направи престъплението, стрига вълната, който направи плата, не е доплатил на работниците; този, който прел вълната, не е бил стока. Сега толкова години като нося грехата, не се изменя, остава същата, не може да се поправи. Един казва, че Илия като заминал, оставил грехата си, че като взел Елисей грехата на Илия, отишъл до реката Йордан, удря реката с грехата и реката се разделя. Ако вие оставите вашата греха, че хората ударят с тази греха реката Йордан и тя не се отваря, тази греха е

грешна. На всички нашите грехи един ден трябва да светнат, да светнат косите ни, клепките, веждите ни, ноктите ни да светнат. Като остане едно нокътче, да прави чудеса. Това ще бъдат новите хора. Тъй както са сега хората, не могат нищо да постигнат.

Да просветнат главите ви, да просветнат сърцата ви, да просветнат телата ви, на всички.

Това е живот вечен да позная Тебе,
Единаго, Истинаго Бога и Христа, когото
Ти Си пратил.

26. Утринно слово

15.VI.1941 г. Неделя 5 ч. с.

София - Изгрев

ЗАРОДИШ, ДЪРВО И ПЛОД

Добрата молитва
В начало бе Словото

Ще прочета една глава, в която има спор между Христа и евреите. Аз ще прочета половината, вие прочетете сами другата половина. От 31 стих, до края на 8 глава от Евангелието на Йоана.

Духът Божий

Какво ни интересува нас, че евреите са спорили с Христа преди две хиляди години. Спорят и тази борба не е престанала. Тия евреи оттам минаха в друга форма, спорът постоянно съществува. Всичките хора имат едно вътрешно недоволство. Вие в ума си имате недоволство, в сърцето си имате недоволство и в тялото си имате недоволство и търсите причината. Чудно е когато говорим за вярата. Някой казва: Аз имам вяра. Под думата вяра аз разбирам едно здравословно състояние. Човек, който има вяра, умът му е тих, сърцето му е тихо и тялото му е тихо. Щом има безпокойство в ума си и сърцето си, вярата му е разколебана. Ти седиш и казваш, че ти е студено. Щом ти е студено, разбирам, че ти си гол човек, не си облечен. Голите хора всякога треперят. Или за тях се изискват много добри условия - трябва времето да е отлично, да е топло. Човек може да ходи гол, но само при едно условие. Ако живее в света на любовта, може да живее гол. Щом е извън света на любовта, той трябва да бъде облечен. Докато Адам беше в света на любовта, той беше гол в рая; щом съгреси излезе извън рая. Сега искам да разбирате. В съвременните християни има едно неразбиране. Какво нещо е вярата? Запример, хората не разбират какво нещо е музиката. Музиката като едно изкуство е едно нещо; музиката като наука е друго нещо, а музиката като живот е трето нещо. Като изкуство всеки не

може да го има това изкуство. Всеки не може да бъде обуцар. Като обуцар той ще направи хубави обуца. Вие, ако като обуцар не може да турите клечките намясто на подметките, това не е изкуство. Майсторът трябва да знае да направи хубави обуца. Музиката като изкуство е правена на такива парчета. Музиката като изкуство ще тури грехи да прилягат, ще тури хубава шапка. Изкуство е. Музиката като наука трябва да проучва, какви състояния излизат из музиката. Сега по някой път ние като говорим, казваме: Аз съм слушал. Какво ще научиш като изкуство. Ти имаш гамите. Гамите това са калъпи. Имаш минорни гамии, мажорни гамии и хроматически, смесени, но те са калъпи, в които ще туриш изкуството. Пишеш някаква песен, минорна ли ще бъде или мажорна? Сега аз вземам туй само за едно малко обяснение. Един вярващ трябва да разбира музиката като живот, след туй трябва да разбира музиката като изявление на любовта. Ти не може да изявиш любовта, ако не си музикален. Те са най-фините трептения, най-фините форми, в които любовта може да се изяви. Ако ти не разбираш любовта като живот или като наука, то е на физическото поле, то е един занаят да си изкарваш хляба само. Та казвам: Като изкуство всички музиката не може да я научите. Като наука може да философствуваш, колкото искаш, но като живот всеки един от вас трябва да я знае. Защото ако не разбираш музиката като живот, ти влизаш в минорните гамии. Това са страданията. А пък радостите, това са мажорните гамии. Хроматическите гамии, това са и минорни и мажорни и добър и лош живот.

Всяко същество, което иска да ти помогне, ще ти причини страдание. Как ще разберете това? Ти си гладен, аз ти давам хляб да ядеш, ти ще страдаш. Най-първо ти трябва да гъвчеш, да иждивиш част от енергията си. Преди да е ял, спокоен е човек. След като си ял, стане ти тежко на стомаха, не си разположен, ще ти вземе три-четири часа да станеш готов за работа. Искане ти се да

почиваш, не ти се учи. След като си починеш, пак ще се намести. Сега тия изяснения често са детински. Казват: Тия работи ние ги знаем. Знаеш нещата като изкуство, но то е формата. Може да знае обучащата, но не може да ги направи. Може да кажем, че обучащата са хубаво направени, че прилягат на крака, но онзи, който е направил обучащата, знае мярката. Казвам: Аз зная обучащата, хубави са, но обучащата не ги направих аз. Аз съчиня една песен, изкуство е. Обучарят направил песента, ти ще пееш тази песен, ще турши тази песен на краката. На ръцете или на главата, или като греха ще я носиш. Ако тази песен подхожда на тебе, поне няма да образува мазоли. Знаете едно време, жените като носеха корсети, за да имат тънък кръст, те се стягаха. После имаха такива седла отподире, наричаха ги турнели. Често ние имаме такива корсети да ни стягат: разни убеждения. Хубаво е човек да има корсет, в природата има корсети. Линията, която природата е гала на тялото е огъната, корсет е то. Някои се възхищават от английската форма, има нещо за възхищение, но има и много натоварено в английската форма. Някои се възхищават от французката форма, и там има нещо много хубаво, но има и нещо прежвъкнато. В английската форма, платът пада свободно, образува дупли. Ако си свещеник е хубаво да имаш английската форма, но е много скъпа. Сега вие пак туй ще го вземете лично. Като говорим така, ние не засягаме никого. Ние не сме родени нито с французка форма, нито с английска, те са създадени отпосле. Аз искам да ви говоря, че всичките убеждения, които имаме, не са родени с нас, те са създадени отпосле. Някой казва, че има убеждение. Никой не се ражда с убеждение. Убеждението отпосле иде. Всеки човек се ражда с известни наследствени черти, стремежи, но убеждение няма. Ражда се със склонност да мисли, да диша, да се храни, но някакви установени възгледи той няма.

Та казвам: Ние си създаваме в себе си едно вътреш-

но противоречие. Казва: Вярвам ли аз в Бога или не вярвам? Какво ние погразбираме под думата вярване? Най-простото разбираме, че когато ни се говори за нещо, ние да имаме предвид, че туй, което говори, е така; туй, което говори вярно ли е или не. Искаме доказателства. Да допуснем, че той ходил в Америка и доказва за американския живот. Как ще ни разказва? Ще извади картини, които фотографирал. Но той може да е скроил тия картини, защото тия фотографи, знаеш, майстори са, правят изкуствени картини. Сега фотографи като изкуство всички не може да бъдете, но фотографи като живот може да бъдете. Всеки ден ти фотографираш, на където и да ходиш видиш нещо, фотографираш го, снимка направиш в тебе. Вие имате хиляди картини, наслоени в ума си и по тях трябва да се учите. Всяко нещо, което обръща вашето внимание, то става като предметно учение. Един художник за да рисува нещо, той трябва да има платно или книга трябва да има. След туй трябва да има някаква четка или молив трябва да има. Прост молив може да бъде или креда да бъде. В живота как ще рисува човек? В живота ние вземаме картините, след като се отпечатат. Те се отпечатват в своите бои. Значи туй е хубавото във фотографията, че няма да харчи бои. С боите се фотографират предметите.

Някой казват, че вярват в туй, което виждат, което е реално. Имате една боядисана греха, де е турено реалното? Когато имате дъгата или когато разложите светлината във вашата призма, стената се боядисва, но щом премахнете призмата и боята изчезва. Значи светлината боядисва без да боядиса стената. Как ще обясните, че в първия случай един предмет се боядисва, а във втория имате боя, която не боядисва? Бихте ли желали да имате едно убеждение, което да ви боядисва? Кои убеждения са по-хубави, които боядисват ли или които не боядисват? Всичките хора страдат от боядисани убеждения. А пък онези идеалните са тези, които не боядисват.

Такива бои имаме на цветята. Такива бои имаме на птиците, сами се боядисват. Тия бои никога не се изменят. Една боя, която боядисва, мени цвета. Онази боя, която не боядисва, остава хас боя. Щом имате убеждение, което се мени, вие сте боядисани. Щом имате убеждение, което не се мени, то може да претърпява форми, но не се мени, то е същинско убеждение.

Този закон може да го приложите за любовта. Любовта която ви боядисва, тя се мени. Любов, която не ви боядисва, тя е същинска. Вярата, която се мени, е бояджийска. Вярата, която не се мени, е същинска. Сега аз ви поставям два порядъка: единият е човешки порядък, другият не е човешки порядък. В човешкия порядък всякога има едно разногласие. Не че хората го искат, но понеже са несъвършени, онова, което правят, е несъвършено. А съвършените неща издават най-хармонични звукове. Хората още не са се научили да говорят. (Човек) трябва да прави усилие да говори меко. Той прави усилие да ви убеди, че ви обича. Че той себе си не обича, как ще обича тебе. Най-първо не обича себе си, носи тесни обуца, заради убежденията на хората носи рогати обуца, остри, защото модата била такава. Човек, който ходи по модата, той убеждение няма, или убежденията му са по модата. Ще носиш обуца, които да не стесняват краката ти; ще носиш дрехи, които да не стесняват тялото ти; ще носиш убеждения, които да не стесняват ума ти; ще носиш убеждения, които да не стесняват сърцето ти; ще носиш убеждения, които да не стесняват постъпките ти, които да не стесняват тялото ти. Сега ще запитате: Как ще стане това? Ако искате да въздействувате да имате изкуството само да се представите привидно на хората, може. Тези големите дипломати имат фини убеждения. Едни дипломати като те приеме, той ще ти вземе дрехата много нежно, че ще гържи дрехата ви. Той няма да каже на слугата си, но сам той ще го направи, сам ще ви гържи дрехата да се облечете, ще я намести и ще се поклони много

учтиво, вежливо. После той има особени убеждения. Сега някои хора казват: Ние трябва да бъдем много прями. Много християни вземат положението на пророците. Някой пророк казва: "Горко вам." Пророкът има право да каже, но ти нямаш право. Той е пратен от Господа, законът е такъв. Ти четеш този закон, вземаш правото и казваш: Горко вам. Ти нямаш правото, ще мълчиш. Мнозина от вас нямате право да съдите никого. Вие нямате право да съдите, тя не е ваша работа. Че има неща, които Бог не съди, има неща, за които Бог не се произнася. Гледа един човек живее тъй, не го съди, радва му се. Ти идеш, че го хукаш, че му намираш махана. Кое е правото? Господ не го съди и му се радва, а ти го съдиш, че не е живял добре. На кого убеждението е вярно, на Господа или твоето?

Сега моята цел е не да ви боядисам, но целта ми е да се научите да възприемате онова изкуство, което носи боите със себе си. Сега вие мислите, че когато някой път говоря, имам някого предвид. Ни най-малко не се интересувам от възгледите на хората. Какво мисли той за водата, аз не се интересувам. Туй, което водата ти причинява на тебе, то е едно благо за тебе. Ако не искам да имам убеждение, няма да разправам дали тази вода е хубава, както и да ми разправят другите, то е непонятно. Как ще пия водата? Благо, което приемам, то е моето убеждение. Реалните, Божествените неща само оставят понятие. Едно Божествено понятие никога не може да го внесе в тебе. Само истината, като влезе в тебе, ще остави своето понятие. Божествената любов като влезе в тебе, като я възприемеш, тя ще остави едно понятие в тебе. Туй, което хората говорят, то е тяхно схващане. И то е хубаво. Но онова, което възприемам, което разбирам, аз съм възприел една истина по особен начин. Вие, ако я приемете, не можете да имате същото понятие, вие не сте в туй положение, не може да приемете като мене. Ще схванете истината по друг начин, по другояче, отколкото аз я схващам, но както и да я схва-

щате, тя е в разрез с онова, което аз схващам. Вие разбирате съвсем друго. Истината може да повлияе на първо време на вашия ум, истината може да повлияе на вашето сърце или истината може най-първо да повлияе на вашето тяло. Ако ние вървим по Божествения закон дали влиянието е в нашия ум или в нашето сърце или в нашето тяло, не може да има дисхармония. Щом има дисхармония, тази истина не изтича из Божествения свят, а изтича чисто от човешкия свят. Трябва да правите едно различие. Някой казва: Ти не ме обичаш. Единият е в човешкия свят, другият е в Божествения свят. Единият, който живее в човешкия свят и другият, който живее в Божествения свят, не може да се разбират. Стопената вода и замръзналата вода може ли да се разбират? Замръзналата вода казва: Стой при мене, почакай. Разтопената вода ще остане ли при замръзналата? Тогава разтопената вода ще каже: Ела с мене на разходка? Замръзналата вода на разходка може ли да иде? - Не. Вие искате по някой път неща, които по своето естество са невъзможни. Замръзналата вода в хармония с течущата вода не може да бъде. По своето разбиране тя ще каже: Какво си тръгнала да скитаеш? Не си чиста, мътна си станала, но аз колко съм чиста така. Но тази чистата вода, след като се стопи и тя ще стане такава, но всичко очисти.

Та казвам: Има ред разсъждения. По някой път има някои неща във вас, които нарушават вашия живот временно. Като не разбирате реда на нещата, вие се смущавате, че се окаляла покрай своя бряг водата. Нищо не значи това. Като влезе в голямото море, ще се изчисти. Що от това, че се окаляла? Тя носи тези утайки, ще ги остави някъде. Благодарение на този мътен Нил, Египет е най-хубавото земеделско място. Та сега казват: Моята работа е много мътна. Радвайте се, че е мътна. Имаш една идея, идеш земеделец ще бъдеш. Ще насадиш една хубава градина с най-хубавите дървета, да дават плодове. Само че тази вода няма да прекараш вкъщи да пиеш от нея, тя

е за растенията, тя е за градините, за нивите, но не е за тебе. Тогава трябва да филтрираш водата. Ще образуваш девет филтри, знаеш ли девет филтри как се образуват? Ще образуваш един половин километър да прекараш водата, после ще образуваш още един половин километър да прекараш водата, девет пъти така ще я филтрираш и тогава ще пиеш. Тази вода ще бъде чиста. Или най-първо ще филтрираш тази вода - ти имаш едно убеждение. Ще го филтрираш чрез своята воля, чрез своето сърце, или чрез своя ум. Или отгоре ще започнеш - първо ще го филтрираш чрез своя ум, после чрез сърцето и чрез тялото. Че тялото е един филтър. Всички убеждения, които имаме, ние ги проверяваме. Но затова именно се изисква един дълъг живот, за да се разберат нещата в тяхната същина. След като се разберат, да се приложат. Най-първо аз ако съм музикант, че уча музика за самия себе си. Понеже истинският живот ще дойде в мене само тогава, когато се науча хубаво да свиря, нищо повече. Човек, който не може да свири хубаво, не може да живее хубаво. Човек, който не може да свири хубаво, не може да говори хубаво. Човек, който не знае да свири, не може да ходи. Та в ритъма на живота има отмерена Божествена музика, която трябва да се изучава. Кога трябва да живеем добре? Казваме: Хармонично трябва да се живее. Но хармонично да живееш, трябва да бъдеш музикален, не музикален, но да имаш понятие за музиката. Та в тази музика, сега ако дам тия До, Ми, Сол - то е основата на физическия свят. Ми, Фа, Сол - то е основата на духовния свят. Сол, Ла, Си - основата на Божествения свят. В До вие имате едно вътрешно напрежение. Във вас имате една идея, напъва ви нещо отвътре. Туй напрежение какво ще застави едно зрънце? В него има стремеж - разпуква се. Туй зрънце не може да поникне изведнъж. Най-първо трябва да се разпука. Тези зърна, мамуленото зърно, бобовите зърна, всичките се измътват, както пиленето се измътва. Три, четири дена, покаже се семето; туй, което изниква, то е

неговата главичка, както пилето, което се измътва. Майка му като го мъти, първо покаже гагичката, после главичката и най-после цялото пиле излезе от черупката навън. Също и едно зрънце показва главичката, излезе навън, започне да расте, докато се освободи и пусне корените в земята. Тази черупка, която го обвила изчезне. Казвам: Всяка една ваша идея, всяка една ваша мисъл трябва да мине през формите на растенията, трябва да се разпука. Всяко едно ваше чувство мяза най-първо на един зародиш, на един малък зародиш, едно малко яйце, което трябва да се разпука, да се измъти. Всяка една ваша постъпка по същия закон върви. Вие сега плачете, че някое ваше яйце се е счуило. Ако не го измътите, то ще се счупи или запъртък ще излезе. Защото някои чувства има, като се турят, нищо не излиза. Всички ония идеи, които не са осенени с човешкия дух, запъртък излизат. И в човешките чувства има такива запъртъци. Исаш да бъдеш учен човек, но няма нищо Божествено в това. Всичко туй ще излезе един запъртък. Образувала се една теория, как е създадена земята от слънцето. Аз имам една теория, която сега изучавам. Земята най-напред е била много малка, като един лешник е била малка и тази земя постепенно е расла тъй, както расте едно дърво. Казва: Развивало се яйцето. Казват, че за да се образува земята, един голям кръг се е отделил от слънцето и че от този кръг се образувала земята. Вярно е, образувала се е от този кръг, но този кръг представя последната черупка, от която земята се е образувала. Както яйцето в кокошката расте, увеличава се, увеличава се и като завърши неговата форма, тогава кокошката образува една твърда черупка и снася яйцето. Значи, когато нашата земя се е оформила вътре в утробата на битието, туй битие направило черупка, турило земята в пространството, тя започнала да се върти, да се движи. Учените хора как казват, как се е образувала земята? Начинът, по който те обясняват е механически. Този начин, по който аз обяснявам е органи-

чески. Ние не сме така родени. Някой ще каже, че той се е родил. За в бъдеще още има много да растем. Сега всички казват, че хората са създадени по образ и подобие. Първият човек е създаден по образ и подобие. Сегашните хора са създадени от хората, не са създадени от Бога по образ и подобие на Бога. От осем хиляди години ние сме копие на Божественото, фотографирани сме и минаваме за Божествени. Нерде Шам, нерде Багдад. Писанието казва: Роден от Бога. Сега всеки трябва да се роди. Сега наново трябва да се родим, трябва да се коригираме. Сега наново трябва да се родим от Бога, не както е роден Адам. Какво ме интересува Адам? Адам е началото, аз съм краят. Ние сме сега краят. Казва Писанието: "Аз съм алфа и омега." Но казва, че тогава Господ създаде света така, но сега Господ създава един нов свят, от който трябва да се родим. Тогава Господ го е създаде от пръст, сега Господ го ражда. Онзи Адам, който Господ направи, аз го считам, (че) той е тухла направена. Тухлите се правят - в калъпи се турят. Но тази тухла не е влязла в работа, Господ я разчупил и я изпратил навън. Та сега му трябва живи камъни. Дотогава, докато ти живееш за себе си, ти си камък, голям камък си. Като се зароди идеята за ближните, ставаш органически - едно растение. Като се решиш да живееш за Бога, ти ставаш човек. Не че е лошо да обичаш себе си, но ти си твърдо вещество. Сега трябва да станеш меко, органическо вещество, да растеш. Най-после трябва да станеш Божествено - да мислиш.

Аз турям тъй: Най-първо трябва да бъдеш добър. То си ти. Трябва да станеш справедлив, ти си духовен човек. После трябва да започнеш да мислиш, разумен да бъдеш - ти си Божествен човек. Под думата добър човек разбирам физически човек. Под думата справедлив човек разбирам духовен човек, под думата разумен човек разбирам Божествен човек. Добър, справедлив и разумен. Значи, ще бъдеш физически човек, животински, но разумно животно. Разумните животни са дали много хубави ма-

териали.

Та казвам сега: Ние всички се спъваме с едно нещо: мислим как ще прекараме живота си на земята. Как ще прекараме? Ние разбираме да ядем, да пием, как да живеем. Ти си добър човек, как ще преживееш? Казва: Какво ще постигна? Ти си справедлив човек. Тогава какво ще постигна? - Най-после, каква ще бъде целта на моя живот? - Целта на твоя живот е да мислиш, сега да съединим трите в едно. Аз не искам вие да влизате в противоречие със себе си. Вие някой път не харесвате себе си, не харесвате и окръжаващата среда. Някой път не харесвате и Божествения свят. Имате един добър пример с ореха. Орехът има две черупки, една външна черупка, която става за цял. Ако имате някой мазол, може да го лекувате с външната черупка на ореха. А пък с втората черупка някои хранят даже пуяците. Ако искаш един пуяк да стане смел, решителен, да курка много, ще снемеш външната черупка на ореха и ще му дадеш цели орехи да гълта, той ги смела тия орехи. Няма да дадеш от едрите орехи, но по-дребните. Те стават много тлъсти. Ако искаш от човека нещо да изкараш, ще снемеш и втората черупка, ще му дадеш същинския орех, малко йод съдържа. Ако искаш съвсем любовно да го храниш, ще снемеш и вътрешната черупка, ще снемеш и малката люспица, ще остане единствения сладък орех. Той съдържа всичките качества. Човек, който така се храни, може да мисли много правилно. То е само за обяснение. Аз съм гледал мнозина, които не знаят как да ядат орехи. Благодарете, че не знаят. Всяка една мисъл, всяко едно чувство имат по две черупки. Ще ги снемете вие. Ако не знаете да снемете черупките на вашите чувства, на вашите мисли и на вашите постъпки, вие ще си създадете много неприятности. Хиляди неприятности ние сме си създали. Не всичко, което се вижда, е за ядене. Има много неща, които не трябва да се ядат. Ще дойдем до положението да имаме едно уважение за онова, което Господ е създал. Да имаме

еден свещен трепет. Като станеш сутрин да погледнеш външния свят, и да ти трепне сърцето. Гледаш го и казваш: Какво ли има в този свят? Поглеждаш живота си. Вие не сте разбирали себе си. Знаете ли аз как разглеждам човешкия живот? Нещастие то на човека е в това, че са му дали един организъм толкова сложен, че не знае как да се справи с него. Вие сте един Божествен автомобил, турил ви Господ да го направлявате. Тук го обърнете, там го обърнете, не знаете да работите с него. Не знаеш да мислиш. Този автомобил е направен, трябва да знаеш как да го караш. Ти не знаеш как да направляваш чувствата си - автомобилът има топлина, не знаеш как да се справиш с нея. После не знаеш да се справиш със силата на неговото движение. Днес го караш, утре го караш, развалят му се колелетата, вземат го да го ремонтират. Казва: Къде отива? - Пригответ го за шофьор на друг някой автомобил. Аз не съм за много автомобили. Като вземеш един, да го караш добре. Ние сме много разточителни. Сега ще ви приведа един пример, който не ми е приятен малко, но ще ви го приведа. На един много добър свещеник, донесли му да кръщава 4-5 деца. Той много бързал, искал по-скоро да ги кръсти. Хванал едно за устата, потопил го в купела. Не могъл да го хване добре, че детето се задавило. Казва: От това дете нищо няма да стане, дайте друго. Често и вие така кръщавате, че нищо не излиза от него. Аз никога не бих желал да кръщавам много деца наведнъж. На ден, ако съм свещеник, ще кръстя само едно дете. Бързането не е добре. По 4, 5, 10 деца наведнъж защо ще ги кръщава? Що са дни, да чакат. Всеки ден по едно дете, не по 4, 5, 10 деца, понеже пари може да капнат. Вие ще кажете: Ние от кои сме? Така не разсъждавайте. Аз съм за туй: Не правете погрешката на свещеника да кръщавате много деца на ден. Едно дете, нищо повече. Ако на ден ти можеш да кръстиш една своя мисъл на свят, достатъчно е. На втория ден кръсти едно чувство, на третия ден - една постъпка. Ти искаш мно-

го неща наведнѣж. Какво ли не искаш. Не върви тази работа.

Та казвам сега: Ако Христос дойде днес, вие ще го приемете ли? Някой пак ще спорят, той ли е Христос или не? Какво разбирате вие? Според мене, всеки един човек, който е един отличен проводник на Божествената любов, е Христос, който и да е той. Когато с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичкото си тяло и с всичкия си дух обича Бога, този човек е християнин, нищо повече, който и да е той. Щом се говори за разлика между един човек и друг, това не е истина. Няма какво да се сравняваме. Аз се радвам на всичко онова, което Бог е създал. Считам, че всичко е Негово, считам, че е и мое. Като видя хората, не искам тия хора да станат еднакви, но се радвам, че тия хора обичат Бога. Като обичат Бога, ще обичат и мене. Като не обичат Бога и мене няма да обичат. Аз не съм от тия, които вярват, че човек, който не обича Бога, може да обича мене. Вие сега ще ме цитирате. Казва: Ако не обичаш братя си, как ще обичаш Бога? Ако не обичаш работата, която Бог направил, как ще обичаш Бога? Ако един човек, който е писал една хубава книга, ако не искаш да четеш неговата книга, как ще се запознаеш с философията му?

Та казвам: Хората са написани книги, по които ние познаваме Бога. Само като изучаваме хората, познаваме какво нещо е Господ. Вие сте написани листове на тази Божествена книга. Като изучаваме хората, ще изучаваме какво нещо е Господ. Вън от това, което Господ е създал, той е непонятен. Всеки един човек е едно листо на Божествената книга. Той трябва да бъде свещен, понеже е написан от Господа. Няма да го откъсваш за себе си да го носиш. Всички листа имат еднаква цена в тази Божествена книга. Така трябва да гледате всички, така гледам аз. Мисля това е най-хубавия начин, свещена книга е човек. Ако аз обичам тази свещена книга, ще обичам и Бога. Бог ще се наслаждава. Понеже във всичко в света

Той се проявява и всичко е направил заради нас, та от него да го познаем. Познаването на Бога не мислете, че така бързо ще стане. В цялата вечност има да Го познавате. Вие искате да познаете Господа изведнѣж. Там има в Евангелието турено: “Това е живот вечен, да позная Тебе, единаго, истинаго Бога.” Това е живот вечен, да позная Тебе в цялата вечност. Тебе да позная, непрекъснатата форма в преривната. В тази форма, понеже да не обременяваме нашето съзнание с многократните форми.

Най-първо искам да бъдете добри шофьори мъже и жени. Като ученици най-първо ще изучавате шофьорството. Някой казва: Той не живее добре. Аз разбирам, че неговият автомобил не върви. Умът му не функционира, туй е шофьорството, сърцето не функционира, туй е шофьорство. Тялото не функционира, туй е шофьорско тяло. След като се научите да владеете вашето тяло, тогава ще имате друго откритие. Един Господ ще дойде на вашия автомобил, трябва да Го поразходите, да ви опита. Без да правите сътресение, тъй да Го прекарате, никакво сътресение да няма. Сега като дойде Господ във вас, сътресение има. Мислите ли, че един шофьор, който се оплаква, че е майстор? Като дойде, се оплаква, че автомобилът куца във физическо отношение, автомобилът куца в духовно отношение и в божествено отношение. Мислите ли, че той е майстор? Като дойде (шофьорът) трябва да бъде умен във всичките тия светове. Да имаме едно свършено тяло, да имаме едно свършено сърце и един свършен ум. То е смисълът на живота на земята: да добием свършени умове за бъдеще. Сега имаме какво да работим. Да имаме свършени умове, да имаме свършени сърца. Да имаме свършени тела, за да можем да познаем Бога тъй, както Той ни познава.

Беседата може да се каже в три думи. Любовта, това е зародишът, зърното. Мъдростта, това е дървото, което расте и се разклонява. Истината, това е плодът, който е узрял.

Отче наш.

27. Утринно слово
22.VI.1941г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

Т Р И В Р Ъ З К И

Добрата молитва
91 Псалом
Молитвата на царството
Ще прочета 21 глава от Евангелието на Матей
Духът Божий
Прочете се от “Пътят на ученика” от страница
125 до края на беседата.

Когато човек има да взема, ражда се. Когато има много да дава, скърби. Който взема много, натоварва се, който не взема нищо, разтоварва се. Животът не може да се обясни. Болният човек не може да разреши какво нещо е здравето, той има стремеж към здравето. Той усеща болките и те го измъчват. Като говорим за ученика, разбирам здрав човек, от когото са изчезнали болките. Във всяко отношение е здрав. Човек, който не е здрав, не може да бъде ученик. Същевременно всички имате едно понятие, вие очаквате да умрете, че тогава да се измените. Ако човек като живее, не може да умре съзнателно и да възкръсне, той не разбира. Ти искаш да умреш, да те заровят в гроба. Как ще възкръснеш? Трябва да дойде някой да те възкресява. Хубаво, кой ще те възкреси тогава. Някои питат: Защо трябва да любим Бога? Защото ако не Го любиш, няма кой да те възкреси, ще седиш в гроба. Ако си обичан от Бога, Той ще те възкреси. Защо Христа го възкреси Бог? Христос казва: “Не дойдох да извърша моята воля, но волята на Онзи, Който ме е пратил.” Казва: “Аз дойдох да покажа Неговата Любов.” Казваше, че само Той е пълната Любов. Когато Го заровиха в гроба, Този, Който го обичаше, дойде и го възкреси. Вие казвате по някой път, да живеем. Ако любите Бога, има кой да ви възкреси; ако не Го любите, няма кой да дойде при вас. Въпросът за любовта е един щекотлив въп-

рос. Вие всички мислите, че обичате. Обичате, вярно е. Запример, вие се нахраните и мислите, че сте се наяли. Не се минат 4-5 часа, пак ви се яде. Като се нахраните, казвате, че вече не ви се яде, не ви трябва никаква храна. След 4-5 часа веднага се заражда желание да се храните. Такова хранене не е хранене, с бонбони. Дойде някой гладен, дадеш му бонбончета, едно бонбонче, две. Не върви така, хляб се изисква.

Под думата Любов ние разбираме съществената храна за живота. Всеки един от вас, ако няма един опит, той няма да разбира. Казвате: Аз обичам Бога. Обичаш Бога, но дойде ти най-малкото противоречие, веднага купваш. Вие любовта не можете да я намерите. Ученикът трябва да остане сам със себе си. Запример, какъв е законът за яденето? Когато ядеш, ако гледаш наляво и надясно, не можеш да ядеш. Като дойде до яденето, всичко ще забравшиш, ще мислиш само за яденето и така ще ядеш. Ако питаш този и онзи: “Това да ям или не?” Проверяваш, питаш гостилничаря той сготвил ли е хубаво, колко време ще ти вземе. Питам: Като дойде да ядеш, от кого трябва да ядеш? Докато ние ядем от гостилничаря, мислите ли, че ние сме на правия път? Ти трябва да ядеш само онова, което Бог е създал. И в съвременната храна не всичко, което ядем е полезно. И в житото всичко не е Божествено. Ние като приемем Божествената част, тя носи живот. Някой път ядем без любов, (тогава) не остава Божественото, но остава само човешкото.

Дотогава, докато ние искаме нещата да ни се доказват, ние не разбираме нещата. Доказателството е нещо външно. Представете си, че аз ви нося една бучка хлябец, нали знаете нафора - свещен хляб, и ви казвам: “В този хляб има живот.” Вие сте болен. Ако сте спазили правилата, след като изядете хляба, вие оздравявате, вие сте го изяли добре. След като изядеш хляба и нищо не остави във вас, вие боледувате. Едно от двете: или вие не сте мислили както трябва, или хлябът има някакъв

недоумък.

Сега забелязах, докато братът четеше, единственото нещо, което аз бих коригирал, ако беше проповедник, щях да му кажа, че много пъти спомена името на Бога, повече от 30-40 пъти - Бог, Бог. Кой е виновен? Онзи, който е писал туй. Той турил на много места Бог, че пресолил - Бог, Бог, Бог. Бог е туй, което расте. Бог е туй, което живее. Бог е туй, което твори в света. Бог е това, което дава всичките условия. Бог е туй, което държи всичко в ръцете си и никога не греша. То е Бог. Щом вие растете, Бог е във вас. Щом имате условия да живеете, Бог е във вас. Щом никои не може да ви измести из онова, което вие мислите да направите, Бог е във вас. Щом престанете да растете, Бог не е във вас. Щом изгубите условията за живота, Бог не е с вас. Щом няма за какво да се държите, Бог не е с вас. Вие ще кажете: Къде отиде Господ? Тук имаме електрическа инсталация, като се завърти онзи ключ, веднага изгаснат лампите. Мислите ли, че електричеството се е изгубило? Прекъснал се е този контакт, това разстояние - надали има една десета от милиметъра между двете съединителни нишки. Много малко е разстоянието. И когато някой път мислите, че Бог е далече от вас то е ваше вътрешно понятие.

Често аз се запитвам, когато някой дойде и ми каже, че иска да бъде богат, казвам: Трябва ли аз да бъда богат? Защо искам да бъда богат? Целият свят е на мое разположение. Всичко, каквото Бог е оставил, е заради мене, пък аз искам да бъда богат. Под думата богатство ние какво разбираме? Как ще се добие богатството? Може цял хамбар да имаш пълен с жито и да ядеш, всичкото няма да изядеш. Малко ще ядеш. Половин кило на ден ти трябва. То е Божественото. Ти си се осигурил за 120 години. Туй показва, че в тебе има едно недоверие вътре. Ние казваме: Ние трябва да се погрижим за себе си. В човешкия порядък - да, но в Божествения порядък всичко е

подготвено. Къде ще туриш въздуха? Накъдето и да ходиш, вземеш си въздух колкото ти трябва. В Божественния свят и хлябът така се взема. Ако ние живеем по Божествената любов, ти като помислиш за хляба и хлябът ще дойде при тебе. Като помислиш за здравето и здравето ще дойде при тебе. За всичко само като помислиш, всичко ще дойде. Сега мислиш и (нищо) не иде. Ще търсиш от този на заем, от онзи. И то не е лошо. Сега се запознават хората кой какъв е. Но казвам: Ако бихте станали богати, какво бихте направили? Представете си, че имате 500 милиона английски лири, какво ще направите сега? Колко души от вас, като имат това богатство, ще задържат туй си състояние? Вие ще мислите, че всичко може да направите. 500 милиона лири, то не е ваш капитал, то е капитал на природата. Вие мислите, че тия пари всичко могат да направят. Ами че вижте в съвременния свят всичките книги написани то е едно богатство. Всеки ден слънцето ни изпраща несметни богатства. Ние седим, печем си гърба на слънцето и не знаем как да се печем. Туриш шапка на главата, да се пазиш от слънчевите лъчи, да не слънчасаш. Духа вятър, страх те е да не изстинеш. Измени се малко температурата, страх те е. Тогава научно обяснявам, че температурата се е изменила, понижала се. Всякога, когато температурата се понижаваше, температурата се понижаваше по две причини у човека, ако се уплаши, температурата се намалява. Щом се намали температурата, в замяна на това се увеличава силата. Човек като се уплаши, бяга. Защо бяга човек? Той бяга да се образува триене, да се достави топлина, понеже, ако не се достави топлина, можеш да свършиш. Хората като се уплашат, веднага се образува повече триене. Има една треска, в която най-първо треперят хората, тракат зъбите. Но в това триене няма да мине и половин час и ще се образува температура. Тази температура е потребна, понеже става разширение на капилярните съдове и човек се лекува.

Казвам: Сегашните страдания не са нищо друго, освен да се образува известна вътрешна топлина и тази топлина вече служи, за да се появят човешките чувства. Човешките чувства стават проводници на Божествената мисъл, която трябва да приемем съзнателно или несъзнателно. Ние говорим само за съзнателното. Животът на ученика е съзнателен. Той съзнава Божията Любов. Старозаветните може би на годината веднъж събуждат чувството на Любов. В новозаветните в месеца веднъж се събужда чувство за любов. В праведните - в седмицата веднъж, а в ученика - всеки ден.

Любовта седи в онова вечното изобилие. Трябва да има човек вътрешна Любов. Обичаме някого, а си създаваме нещастие. Казвате: Едно време ме обичаше, сега не ме обича. Ако вземете едно шише с едно кило вода, за колко време може да ви обича. Като се изпразни пак трябва да се напълни. Всички от вас, които се намразвате от любов, не може да любите, какво правите вие? Щом не можете да любите, идете при някой да ви любят. Щом желазото изстине, турят го в огъня да се стопли и пак го извадят навън. Всички правите една погрешка и мъже, и жени, и деца, и учители. В дома няма любов, между бащата и майката няма любов. Имат дъщеря и син. Синът се влюбил в една мома, онези всички наскочат отгоре му. Как така да се влюби? Или бащата се влюбил. Как тъй да се влюби? Майката залюбила някого, как тъй да любят? Всички наскочат отгоре ѝ. (Които) се влюбват те са проводници на Божествените блага. Радвайте се на всички онези, които се влюбват.

Снощи пяхме в салона. На една млада сестра дошла любовта в сърцето ѝ, че обича някого, пък се глади около мен. Туря лицето си на рамото, глади ме любовно. Пък другите не могат да я търпят. Защо да се допира? Мислят си: Защо той я допуща, защо не ѝ казва? Все трябва да се опре главата някъде - на въздуха, на светлината. Чудни са хората. Все ще си опре главата някъде, или на

светлината, или на въздуха, или на възглавницата. Като се влюби някой и си тури главата на възглавницата, какво ще каже възглавницата? Ще каже: Много добре си направил. На въздуха като си тури главата, въздухът ще каже: Много добре си направил. Като дойдеш до хората, турри си главата, казват: Не си направил добре.

Та когато някой постъпи така, аз се питам: Ако аз съм на неговото място, как ще постъпя? В любовта има начини на постъпване. В неразбраната любов има щеславие. Някой път искаме да се покажем, че обичаме. Срещнеш един просяк, едва ти се откъсва един лев да му дадеш. Любовта ви е еднолечена. Срещнеш друг, дадеш два лева - двулечева е любовта ти, три, четири, пет, десет, петнадесет левова, то са степени. Като обичаш, даваш, колкото можеш. Колкото любовта намалява - по-малко даваш. Сега дойде някой при тебе, иска много.

Дойде един при мене, в събота иде. Аз не приемам никого, защото си имам някаква работа да свърша. В събота ще ида на баня да се къпя. Ще дойде някой да ме търси в банята, не може да изляза от банята. Затова не приемам в събота. Защо? Трябва да се окъпя. Иде една сестра и казва: Учителю, иде един човек на кон, търси ви, иска да дойде при вас, казва: Непременно трябва да видя Учителя. Казвам: В банята съм. Ще му се пръсне сърцето, бърза. Правя едно изключение, обличам се и излизам. Най-после да му се не пръсне сърцето, излизам из банята, нахлувам халата. Казвам: Какво обичате? Почете ме като войник и казва: Дойдох да ми дадеш 450 лева, половин час имам на разположение. Рекох: Много бързаш, тия пари трябва да ги намеря. Трябваше да ме предупредиш, от банята излизам, нямам 450лв. Казва: Ще ми дадеш парите, до сряда ще ги върна, дава честна дума. Казвам: Не искам да се кълнеш. Ти каквото казваш, до сряда, аз ще го зная. Рекох: Бих желал да ме не лъжеш.

Казвам: Като идем при Господа ние искаме за половин час Господ да ни помогне - бързо. Не трябва да бърза-

ме. Кой е истинският начин на постъпване в любовта? Ти по любов като дойдеш при мене, не трябва да искаш пари от мене. Трябваше аз да вляза в положението му. Той казва, да му дам. Не съм banker да му давам пари. Тия пари сега нямам в джоба си. Казва ми: Ти си запознат, уважение имаш, може да вземеш назаем. Това е срамота от моя страна да ида да искам пари от хората. Това го вземам за поука. Всички ние бързаем неестествено. Колко мъчно е да останеш спокоен в себе си, да не смущаваш Господа. Често се явяват много противоречия в нас. Тия противоречия са външен шум на физическия свят. Когато утихне умът и сърцето, ти си в духовния свят. Трябва да утихнат умът и сърцето ти, за да влезеш в Божествения свят. Щом се смущаваш, трябва да знаеш, че си във физическото поле.

Някой пита, какво ще стане с войната. Това е Божия работа. Питам: Какво ще стане със земята? То е Божия работа. Питам: Какво ще стане със слънцето? То е Божия работа. Питам: Какво ще стане с растенията? Растенията ще растат. То е Божия работа. Господ ги е турил да растат, аз не се меса. В движението на земята не се меса. В движението на слънцето не се меса. Та казвам: Вие по някой път се месите и искаме да станете добри. Няма защо да станете добри. Щом човек започне да се мъчи да стане добър, нищо няма да излезе от него. В Любовта не трябва да има мъчение. От едно нещо се пазете. Щом дойдете до закона на любовта, всичките противоречия престават - то е Божия работа. Влюбил се някой човек, оставете тази работа. Вие ще вземете участие. Гледайте, следете какво ще стане с онзи, който обича. Кое е по-хубаво, да обичаш, или да не обичаш? Цялото нещастие на съвременното човечество е в това, че нямам любов. Ако цялото човечество днес имаше любов, лесно ще се разреши въпросът. Защо се бият хората? - Любов нямам. Всеки народ сега иска да има много земя, да бъде силен, да заповядва, никой да му не препястствува,

да бъде божество. Всички народи, които са вземали такава власт, те са изгубвали силата си. Бог не иска да правим насилие върху Неговото царство. Ние правим насилие, правим насилие и върху себе си.

Та по някой път аз като ви говоря, вие мислите, че имате един живот и никакъв прогрес не правите. В Любовта съществува следният закон: Ако сте един обикновен човек, ще ви пратят при един гениален човек. Пък ако сте гениален, ще ви пратят при един обикновен, за да има кого да учите. Ако сте обикновен, ще ви пратят при един гениален човек, за да има какво да учите. Пък, ако сте гениален ще ви пратят при един обикновен, за да бъдете полезни. Вие искате, ако сте гениален да отидете при друг гениален човек. Този гениалният човек няма нужда от вас. Обикновеният човек има нужда от гениалния; гениалният има нужда от обикновения; грешникът има нужда от светията; светията има нужда от грешника. Защото грешникът носи суров материал за светията. Светията носи обработен материал за грешника. И двамата като дойдат, търговска работа: единият купува суров материал, другият купува обработен материал.

Сега ние най-първо трябва да имаме една основа. Докато ти чувствуваш, че си болен, умът ти не работи, сърцето ти не работи, ти нямаш основа. Ако чувствуваш, че постоянно остаряваш и оглупяваш, ти справедливост в себе си нямаш. После чувствуваш, че не знаеш как да се отнасяш с хората, груб ставаш. Виждам сега опасността.

Аз следя нещата. Идват хората и ни най-малко не ме питат. Доиде някой и заради нищо и никакво ще ме държи половин час. Понеже имам правило да оставям хората свободни, да излизат когато те искат. По английски трябваше 5 минути. Сега той седи и пита ме за жена си, за децата, какво ще бъде тяхното бъдеще. Що ми влиза в работа? Той ме пита за себе си, ще бъде ли щастлив. Аз зная какво иска да му кажа. Доиде някой ученик и пита,

ще бъде ли щастлив, ще свърши ли добре училището. Ако кажа, че ще свърши, казва: Много знае. Но, ако той не е учил и не може да свърши училището, ще каже: Той не знае да пророкува. Моето пророкуване зависи от него. Той трябваше добре да учи. В пророкуването има следния закон: Някъде фактите се подчиняват на пророчеството, някъде пророчеството се подчинява на фактите. Следователно има едно пророчество, което ще се обуслови от фактите, някъде фактите ще се обусловят от пророчеството.

Та сега на всички ви казвам така: Всички ще свършите добре. Някой от вас, ако не свърши, какво ще кажете? Ако не свършите добре, заключавам, че не сте учили добре. Щом приложим Божията любов в живота си в нейната пълнота, щом приложим Божието знание в пълнота и щом приложим и истината в своята пълнота, ние ще имаме всичко. Щом приложим истината във волята си, щом приложим разумността в ума си, щом приложим справедливостта в сърцето си, ние ще имаме всичко онава, което желаем.

Сега нали имахме градушка. Идват да ме питат, защо стана тази градушка? В София ли се намери да стане? Казвам: Парашутисти слязоха в София да я земат, навлязоха, превзеха, отвориха прозорците, вали вътре, завзеха всичко. Всички се примириха, сгушиха се за известно време. Казват: Да мълчите, шум да не вдигате. Когато бият някой гвоздей на наковалнята, защо го бият? Какво ще кажете? Да стане на свят, да се употреби. Може ли гвоздей да стане без наковалня и без чук? Трябва място за огнище, за огън.

Аз ви казвам сега: Русия е наковалнята, Германия е чукут, англичаните представят един огън. Каквото онзи тури, все ще направи нещо. Той мях има, та от английския огън ще се нажежи като тури гвоздей. Германия с чука, удря на наковалнята, която представя Русия. Тя противодействува да изкара хубав гвоздей. Защо е тази

война? Гвоздеи трябва. В света сега се коват най-хубавите мисли, най-хубавите постъпки, най-хубавите чувства. То е сега Божествена война, да излезе хубавото. Казват: Лошо е да се бият. Лошо е в началото, добре е в края. Всяко желязо в началото не е хубаво, но като излезе от наковалнята от чука и от огъня на огнището, след като се обработи, излиза най-хубавият гвоздей. Някой път, когато искам да си почина, тогава ще дойдат при мене, когато не искам да си почивам, тогава никои не иде. Когато искам да си почивам и тогава ще дойдат за нищо и никакво ще ме намерят. Ще (ми) дойде нещо да кипна да кажа: Днес ли намерихте? Дойде някой, аз го зная, но някой път при всичко, че го зная, аз го зная защо иде, казвам: Свободният човек да има свобода е да намери Господа.

450 лева иска. Викам една сестра, казвам да иде при един брат да му каже, че на Учителя трябва 450 лева. Един час ми трябва, докато намеря някое гърне. Той има само половин час, мене ще ми вземе един час да намеря гърнето. Срецам един млад брат, изважда 450 лева, давам му. След един час от моето гърне бръквам и плащам 450 лева. Вие ще кажете: Как този да дойде да безпокои Учителя. Той ме безпокои, за да ви дам този пример. Той дава повече от 450 лева. Дошъл с коня си, после бели нашивки има около врата, казва: От сега нататък бялото. Казва: Освободиха ме като войник, отивам си в дома и казва: Кажете на всички ученици, че ги освобождават от набора на света, да се възкачат на коня, да си турят белите нашивки, да имат 450 лева. На всеки от вас 4 и 5 ви трябва. Дето имате бащи, майки, братя, сестри, то е домът. То е четири и пет ви трябва, то са Божествените условия на света, дето Бог да бъде на ваша страна.

Пътят на ученика е път на Божествен огън, пътят на ученика е път на огъня на Божествената любов, пътят на ученика е път на огъня на Божествената истина и пътят на ученика е път на Божествената мъдрост.

Това е живот вечен да позная Тебе,
еднаго, истинаго Бога и Христа, когото
Си изпратил.

28. Утринно слово
6.VII.1941 г. Неделя 5 ч. с.
зСофия - Изгрев

В Е Р А Л А Х - Д А Д А Д Е Г О С П О Д

Добрата молитва
91 Псалом
Молитвата на царството
В начало бе Словото

Ще прочета 13 глава от Първото послание към коринтяните. Някой път като се чете, (тази глава) тя мяза на някой облачен ден, и не може човек да я разбере хубаво. Някой ден четете, времето е ясно, денят без облаци. Досега сме я чели в ясно време, сега ще я четем в облачно. Когато животът е съвсем безоблачен, хората изсъхват. Когато е облачно, стават тантурести, малко пълнички, веселички, имат разположение да ядат, да пият, да спят. Щом поуцъхнат, тогава спането не е на свят. Зараждат се много работи. Сега денят е малко облачен.

/Учителят прочете 13 глава./ Първо прочете първите два стиха и каза: Туй е външно. Знаеш много работи, които хората са писали не е нищо твое, натоварил си се с чужд товар. Пренасяш злато, круши, ябълки, ползват се другите хора. Ти много малко се ползуваш. (Учителят прочете третия стих). И туй е външна работа. Щестлавие. Искаш да се покажеш пред хората с чуждото. Казваш: Той е много добър човек - заклал едно агне, нагостил хората. Но агнето гаде, той нищо не е дал. Не само нищо не е дал, но направил престъпление. Първоначално по стария завет хората на Господа принасяли Неговите агънца, гургулици, овци. Казват: Ние ти носим това, и ти малко по-другояче трябва да постъпиш с нас. Сега пак хората казват: Да се помолим на Бога. То е външна работа. Раздвижили си въздухът, искаш Господ да има особено мнение за тебе. Особено мнение да има, че Господ знае, че ти може да бъркаш работата. Ако бъркаш една река и тя е плътка, ще извадиш калта. Някой път

българите размътват водата да ослепеят рибите, че лесно ги хващат в мрежата. Казвам: Защо се мъти водата? Да хванеш повечко риба, ако има. Ако няма, размъттиш водата, риба няма, тогава краката се окалват. Окаляните крака е когато изгубиш добротата. Казвам: Когато българинът ходи да лови риба, краката се окалват, торбата е празна. Казва: Нищо не можахме да хванем днес. (Учителят прочете 4 стих). Външната страна е това. Най-първо любовта търпи. Търпението на всичките хора не е гадено. Тебе те оставят най-накрая, все те подтикват, подтикват, трябва да търпиш. Ако остане нещо накрая, добре; ако не остане, тогава трябва да търпиш. Казва: Втори път като дойда. (Учителят прочете от 5 стих до края на главата)

Сега според общото правило, трябва да пеем. Но ако е без пеене? Братът тук свири, но като движи ръката си, колко енергия изхарчва, нищо не му се плаща. Може да го критикувате, че песента не е изсвирена тъй както трябва.

Хората, които се занимават с Любовта, трябва да бъдат много внимателни. Любовта е най-хубавото в света и най-страшното. Няма по-страшно нещо от Любовта, и няма по-хубаво нещо от Любовта. Няма по-хубаво нещо, когато дойде в дома, тогава всичко тръгне така, свети, свети. Няма по-страшно нещо, когато напусне домът ти. Тогава смъртта нищо не е. Да умреш е десет пъти по-добре, отколкото Любовта да те напусне. Тя да те напусне е страшно нещо. Най-голямото нещастие, което може да те сполети. Някой ще въздъхне. Вие не разбирате какво нещо е страшно. Имате обикновен страх от някоя мечка. Защо? Защото не сте запознати с мечката. Ако сте запознати с мечката, тя ще ви срещне, ще се качиш на гърба ѝ, ще те разходи и ще те върне. Щом не се познаваш с мечката, тя ще те срещне, ще каже: Кой ти позволи да ходиш. Ще те плюе, ще те плюе. Като се върнеш вкъщи, три месеца ще боледуваш от плюенето

на мечката, много рядко има българи, плоти от мечка. По три месеца са боледували. Питам сега: Защо говорим за мечката? Мечката представлява материалните блага, които хората търсят. Материалното благо е една мечка. Ти трябва да си запознат с мечката. Като те срещне да се качиш на гърба ѝ. Ако не познаваш тази мечка - законите на материалните блага, като те срещне, ще ти създаде най-големите нещастия. Заради тази мечка може да те претрепят някъде. Често мечкарите трябва да водят мечките си със синджир. Ако пуснат мечката така свободно, без синджир, да изплаши децата, ще бият мечкаря. -Кой ти позволи да пуснеш тази мечка да плаши нашите деца из селото? Той горкият трябва да я води. Всички материални ваши пориви трябва да имат брънка. Всички ваши материални желания с верижка трябва да ги водите.

Това са сравнения, това са аналогии. Каква връзка съществува между една мечка и материализма? То е едно уподобление. Мечката и материализмът имат подобие по това, че и двете думи започват с буквата "м". Мечката след това има "е", материализмът има "а". Сега нас не ни интересуват нещата. Вземете един млад момък се интересува от красивите момичета. Защо, и вие не знаете каква е причината, предполагате. Той казва, че обича тази млада мома. От кога се зароди туй желание в младия момък да обича тази красива мома? Вие не знаете това. Вие предполагате, че той я обича. Защо я обича, вие не знаете. Може да си представите всичките предположения, но то са допускания. Най-първо като обича младата мома, вкъщи не се свърта - ако е малко грозничка, свърта се вкъщи, но ако е много красива, вкъщи не се свърта, не може да спи. Ако е грозничка, спи много добре. Ако е красива, цялата нощ се върти на леглото.

Сега вие ще кажете: Няма ли нещо друго да се говори, но за туй. На гладните хора за какво ще говорим? За хляба. Туй е в реда на нещата. На сития ще говорим за

какво? Ще говорим за почивката, да си почине. На жадния ще говорим за водата. На онзи невежия ще говорим за знанието. А пък на учените ще говорим за учителите в света, какво да направят. На всеки човек ще говорим това, от което той се интересува. В този път, в който сега вървим, човек трябва да вземе предпазителни мерки. Трябва да знаеш фокуса на красотата. Тя е опасна. Зависи от къде я гледаш, как я гледаш. Запример, нашите очи са така нагодени, че човек винаги като възприема слънчевите лъчи, очите се нагаждат на светлината. Някой път очите може да са много силни, но се обезсилят. Ние, ако ходим на слънцето, ще се обезсилят очите ни. Не са нагодени очите направо да приемат светлината, но чрез въздуха. Трябва да се измени тази светлина, малко да се смекчи за да бъде полезна. Всичките неща си имат свой фокус в света. Ако намериш този фокус, никога не го изпускай. Бог е поставил всяко нещо на своето място. Ако гледаш нещата от мястото, гето Бог ги е поставил, нещата имат смисъл, имат известно благо заради тебе. Ако не ги гледаш от фокуса, нямат никакъв смисъл. Вземете пример, вие минавате някой път, когато дърветата са цъфнали. Вас ви интересуват те. Интересува ви уханието на цветовете. Щом прецъфтят и завържат, не ви интересуват, плодовете са зеленчуци. Щом започнат да узряват плодовете, кой как мине, погледне, привличат го. Узрялата череша е една красива мома, погледне детето и започне да мисли не може ли да има някаква връзка между нея и него. Може да има някаква връзка. Започват лиги да се образуват в устата на детето, поглежда нагоре, започва да мисли какво да прави. Нас ни интересуват всички ония неща, които носят някакво благо за нас. Красотата носи известни блага. Любовта нас ни интересува, защото и тя носи блага. Ти имаш нож, носиш го. Опасен е, носиш този нож, нападне те мечка, спасяваш живота си. Нямаш ли нож, тази мечка ще те повали на земята. Ако ти имаш нож, като те повали, ти я мушнеш няколко пъ-

ти. Тя знае да търкаля, но и ти като я мушнеш два пъти, тя не се свърта. Казвам: Някой път, когато срещнете мечка, трябва да имате нож, но когато срещнете заяк, защо ви е нож? Ти извадиш ножа на заяка, но той бяга. Само като махнеш с ръка, плаши се, избягва, заминава си. Тогава туй е щестлавие. Когато плашиш заяка, ти си щестлавен. Казваш на заяка: Знаеш ли колко сила имам? Казва: Зная, че си много силен, затова бягам от тебе. Малко надалече от тебе е моя фокус.

Аз искам да ви говоря за тези неща, за да се разреши една задача. Имате задачи неразрешени. Болни сте, не знаете как да се лекувате. Недоволни сте, не знаете как да задоволите вашето недоволство. Гладни сте, не знаете каква храна трябва да вземете в дадения случай, която да ви подхожда. Хората ядат безразборно. Хляб направен от жито, царевица и ечемик има турен малко вътре. Сега го имате такъв. Каква е разликата между царевицата и житото? Житото като го смелите, не се вгорчава, а смляната царевица лесно се вгорчава. Следователно, царевицата не я мелете, но я гръжете, сварете царевицата, не ви трябва да я мелите. Защо ще я мелите? Вие имате някои ваши мисли, които са от рода на царевицата, смелите ги, турите ги в чувал, вгорчават се. Не мелете царевицата, гръжете я на чуканчета. Когато ви потрябва за ядене, вземете едно кочанче. Думата кочанче е турска. Чуканче каква е? Коя дума да употребим? Как се казва на български? На хората колко време взема, докато създадат името на царевицата? Не зная дали се казва царевица, кое име е най-хубаво?

Сега много хора имат едно име, че някой път работата не им върви в живота. Не им върви, понеже нямат едно име, което им допада. Вземете сега думата Гина. Не може да върви на Гина, защото Гина значи, “гине”. Който не му върви на Гина, да измени името си. Баща ти те е кръстил, но тебе като не ти върви, кръсти името си по друг начин. Като разделите всичките букви на българс-

ката азбука на четири категории, в името трябва да има от всичките категории по една буква. Ако имате букви само от двете категории в името си, средна хубост е. Понеже трябва да има един закон, как да направим името. Запример, името Стоян, Стоян само стои, не работва, не е много шетач. Казвате името Николина. Значи - не коли. Не запъвай работите. Николина значи да не коли. Ами когато коли Николина? Ще кажете: Това е името ми. Твоето име е като войник, на който турели шинел. Казва: Аз съм войник. Ти като войник носиш този шинел. Уволняват те утре от войниклъка, и шинелът се сменя от гърба ти. Казвам: Всичките имена, които сега имате, са войнишки имена. Вземете думата Белев. То значи, бял, но значи и бели кожа. Вземете английското име Блекстон. Носиш черния камък. Та в произношението е. Трудно е да се даде на един човек едно име хармонично. Вие страдате много повече от дисхармонични имена. Името Гина или Ганка, известно име, трябва да бъде на своето място. То е като един съд. Казвам: Ако имате един чист съд, направен от хубаво стъкло, добре, но ако имате един съд, направен от мед, трябва да го калайдисвате. Някой път трябва да го посребрявате, защото е безопасно. Ако оставите в меден съд храна, може да се отровите. Казвам: Когато употребиш една дума, какви са лошите последствия? Казвате: Не го обичам. Ще си създадете цяло нещастие на себе си. Не обичаш този човек, понеже не си го поставил на фокус. Едно пясъчно зърно влезе в обувката, имаш модерни обувка с високи токове, отгоре са направени с парчета, половин обувка, влезе пясъчинка вътре, безпокои те. Ритнал си я, тя подскочила и влязла в обувката. Казваш: Защо ме безпокоиш? Започне да те безпокои, ти се сърдиш на пясъка. Казват: Ти не знаеш да ходиш, ти ни разбърка. Ние таман си гугукаме, по пътя ти дойде, ритна ни, бутна ни в обувката. Пясъчинката влиза, за да ти даде един урок, че трябва да знаеш да ходиш. Казвам: В нашия живот трябва да знаеш

да мислиш. Знаеш, колко мъчно е човек да мисли? Не си се спирал да мислиш. Казваш: Не ме обичат. Защо се занимаваш с това? Най-първо ти не мислиш право, че не те обичат. Ти страдаш от най-голямата обич. Слънцето те обича, звездите те обичат, въздухът те обича, водата те обича, ангелите те обичат. Че някоя жаба не те обичала, не е голямо нещастие. Тя е на особено мнение, че не те обича жабата, тя не е много от интелигентните. В закона на развитието жабата представя материалния живот. Всички хора материалисти са жаби. Че не те обича един човек материалист, то е една жаба. Не те обича, защо искаш да те обича? Най-първо тази жаба, ако живее в някое езеро, аз няма да пия вода от това езеро, в което има жаби. Те опетняват водата. Те са чисти, но остават своите извержения във водата. Сега вие по някой път искате да се сприятелите с жабите, да ги турите в езерото, после да пиете водата. Вие не разбирате какво нещо е чистият живот. По някой път жабата е много гладна, тя седи като някой философ, не се мърда, мухата ходи по носа ѝ, тя седи спокойна, но като дойде близо до устата, изведнъж я лапне, че не се види мухата. Толкоз бързо я лапне, че мухата изведнъж изчезне. В материалния живот ако ти ходиш на носа на една жаба, не е безопасно. Като дойдеш близо до устата, ще те глътне. Таман ти се паднали 10 хиляди лева, изведнъж пък ви вземат парите. Цяла нощ вие няма да можете да спите. Питам сега: Какво ви безпокои? - Че ви взели 10-те хиляди лева? Жабата ви е глътнала. Парите ви са господар, не сте вие господар. Щом си господар на парите, ще кажеш: Да дойдат при мене. Щом те са господар, те казват: Ти ще дойдеш при нас. Щом страдаш, ти не си господар, друг ти е господар. Щом ти си господар, ти започваш една къща и те ще дойдат при тебе. Ако имаш едно състояние, дойде ти една тъжна мисъл, ти не си господар на себе си. Казва: Не може ли да се освободя? Вие сте влезли в една област. Ще се отдалечите от тази област. Допуснете, че вие

мислите, че вас не ви обичат. Какво разбирате по думите: Не ви обичат? Няма защо да ви обичат хората. Обичта е за тях. Вие трябва да обичате, да оценявате всичко онова, което Бог ви е дал. Щом не го цените, нямате обич към Бога. Светлината не оценявате, въздуха не оценявате, водата не оценявате, дърехите, които ви дават, не оценявате, храната не оценявате. Всичко, каквото имате, не оценявате, само желаете, желаете. Тия желания са без брой. Имате едно желание, щом като го приемеш, трябва да го посадиш, да извадиш онова благо, което има в него. Казва: Не пожелавай. Не пожелавай, какво? - Жената на ближния. Не пожелавай парите на богатия. Не пожелавай житото на земеделеца. Не пожелавай къщата на ближния. Не пожелавай, не пожелавай. Желай, кое? Желай всичко онова, което Бог ти е дал. Всичко онова, което Бог не ти дава, не желай. Което Бог ти е дал, желай го, искай го.

Сега аз съм наблюдавал следното. Казвам на една сестра: Сестра, я попей. Казва: Не съм разположена. Не че не е разположена, но не знае да пее. Казва: При особени условия пее. Тя не е много от богатите, не иска да се изложи. Докато не е пляла, има високо мнение. Щом като изпее една песен, като вземе няколко тона, ние знаем какво може да пее. Казвам: Онова, което знаете, да може да ви служи. Имаш една мисъл, ти с една мисъл в даден случай може да си помогнеш.

Казваш: Божествен свят и човешки свят. Какво разбираш? Човешкият свят е с човешки порядък, Божественият свят е с Божествен порядък. Ако влезеш в човешкия свят, ще имаш едни познания, ако влезеш в Божествения свят, ще имаш други. В човешкия свят ще имаш всичките противоречия. В Божествения свят всичко туй ще бъде наредено. Всичко ще иде на място, ще бъдеш радостен и весел. В човешкия свят ще имаш страдания. В човешкия свят трябва да служиш, слуга да бъдеш. Казват: Какъв е човешкият свят? Впрегнал воловете, целия

ден орат. Вечерно време какво им дава за храна? Хранят и кокошката, но защо няма никаква свобода. Дойде човекът, заколи я, няма никакъв закон, който да защитава кокошката. С тази кокошка и с децата ѝ могат да постъпват както искат. Тя ще извика, но никой не я защитава. Казват: Колко е красив човешкият свят. Ние мислим, че е красив, но за всички същества, които живеят в нашия човешки свят, не е така добре. Ти живееш и постоянно си недоволен в себе си. - Това нямам, къща нямам. Имаш лампа от 25 свещи, не си доволен. Едно време хората имаха воценица и бяха доволни. Една воценица запали и чете и е доволен. Сега има десет, не е доволен,иска сто. Казвам: Трябва да направим една инсталация, но да си служим с Божествената инсталация. Ако знаете да мислите, не ви трябва никаква инсталация. Като започнете да мислите, стаята ще ви се осветли. Като престанете да мислите, всичко ще загасне, ще спре. Като започнете да мислите, ще светне. Искате да си починеш, като престанеш да мислиш, всичко ще потъмнее наоколо. И тъмнината е приятна. Под думата светлина разбираме, че трябва работа отвън. Под думата тъмнина разбираме, че трябва работа отвътре. Когато говорим за страданията в живота, разбираме че трябва работа в живота. Страданията са вътрешният живот. Какво е страданията? Недовършена работа, суров материал за работа. Страдаш, ще свършиш тази работа. Беден си, ще научиш какво нещо е недоимък. В какво седи бедността? Нямаш достатъчно пари. То е човешки порядък. Ти ще си послужиш с него. Бог ти е дал ангелски глас, като пееш в безпорядъка на човешкия свят ще възприемеш и веднага всички неща ще дойдат. Ти си здрав, пълен с магнетизъм. Здравият човек като иде между болните, всички ще се хванат за него. Тогава иде между богатите болни и хляб ще имаш. Казват: Стой при нас, ти откакто дойде чувствувате се малко разположени. Казвам: Вие се намирате в положението на механическите процеси. Всеки ден очак-

вате нещо. Детето расте, стане по-голямо, дойде на 21 година, дойде на 35 години, на 40 години, на 50,60,80, все очаква да дойде нещо. Като стане на 120 години, какво ще бъде положението? На 120 години вече нищо не го интересува. Като погледне, казва: Няма нищо, празна работа. Като е на една година, гледа напред, като е на 120 години, гледа назад. На 120 години ще видиш как си живял, ще преровиш всичките несрети как трябвало да стане.

Сега в Божествения свят тия работи ги няма, има вечна младост и всички възможности. Когато хората от Божествения свят искат нещо повече, слизат в човешкия свят. В човешкия свят се ценят изгубените неща, колко струват. На земята сме дошли, за да оценим колко струва изгубеното. Като изгубиш любовта, или като изгубиш знанието, паметта отслабва, започваш да забравяш. Някои сестри се оплакват, че не помнят. Непомненето произтича, че вие се безпокоите като умрете ще идете ли в рая или не. Онзи ученик, който учи цялата година хубаво, знае материала, какво има да се безпокои? Като излезе, знае човекът, разправя. Онзи, който през годината отлагал, отлагал, дойде не може да издържи изпита.

Говорите за търпението. Търпението е цяла наука. Казвате: Какъв да бъде човек? -Нервен съм, трябва да бъда добър. Доброто има известни качества. Човек не може да бъде добър, ако тялото му не е придобило тия качества на доброто. Той не може да бъде справедлив, ако тялото няма качества на справедливостта. Не е само празни думи. Онзи справедливият човек знаеш какви красиви форми има. Погледнеш, виждаш нещо отмерено, погледнеш, имаш доверие в него, нищо няма да подяде. Една стотинка връща. Онзи, който не е справедлив, гледа от тебе да мине малко. Онзи справедливият ще даде най-малкото един грам повече. Той като дойде, гледа все от него да замине, не от тебе. Този е справедливият човек. Питам: Вие справедливи ли сте като казвате: Мене

никой не ме обича? Който така мисли, е несправедлив. Казва: Моят живот нищо не струва. Несправедлив е. Аз съм много сиромаш. Несправедлив е. Как си сиромаш, главата ти е пълна с такова богатство, сърцето ти струва милиони. Казваш, сиромаш съм. Ти не оценяваш туй богатство, което Бог ти е дал. Ще благодарим. Като речеш, че не си богат или че никой не те обича, ти си несправедлив. Тури си ръката на сърцето. Гледам Гина, Стоян не я обича. Стоян какво има да обича Гина, която гине? Какво има да обича Гина, която не е узряла. Не може да се обича. Щом узрееш, имаш хубав плод на някоя слива, на някоя череша, на някоя хубава ябълка, на някоя жълта круша, всеки ще те обича. Музика ще ти свири на арфа от 32 струни. Старомодни разбирания са това: Никой не ме обича, моят живот е нещастен, хората са такива, не ме разбират. Такива са хората. Какво ще го разбират болния човек? Щом каже, че го боли коремът, какво трябва да му кажеш. Казвам: Тебе те боли коремът, понеже много си ял. Тази болка на корема произтича от чрезмерна работа. Малко почивка. Щом някой изсъхне какво ще му кажа. -Слушай, ще ядеш повечко. Много скържав човек си, скърперник, че на стомаха си не даваш. Няма да го претоварваш, да даваш повече, но като работи, ще му гадеш колкото трябва. Сега то е едната страна.

Всеки един човек като влезе в Божествения свят, той обича всичките хора. Всеки, който живее в Божествения свят, обича всички. Ако в Божествения свят пренебрегнеш само един човек, ти ще изгубиш всичкото свое щастие. Всички ще обичаш, понеже във всички Бог живее. Щом влезеш в човешкия свят, законът е точно обратен. Ти едного ще обичаш. В Божествения свят, за да познаеш Божественото, всички трябва да обичаш. В човешкия свят само едного ще обичаш, за да познаеш човека какъв е, само едного трябва да обичаш. Като разбереш човека, трябва да излезеш из човешкия свят, да влезеш в Божествения, да обичаш всички. Когато искаш да обичаш едно-

го, ще влезеш в човешкия свят, а когато искаш да обичаш всичките, ще се качиш в Божествения свят. Ако ти кажат в човешкия свят да обичаш всичките, то е невъзможно. Ако се качиш в Божествения свят да обичаш само едного, и то е невъзможно. В Божествения свят всички трябва да обичаш, в човешкия свят само едного ще обичаш. Следователно, майката обича своето дете, тя е в човешкия свят. Един ден детето умре, вземат го отдето е дошло. Тя като умре детето, скърби. Няма защо да скърби. Майката като умре, детето ѝ трябва да обикне всичките деца по земята. Тази майка трябва да започне да обича всички. Щом умре баща ви, трябва да обичате всички. Като умре майка ви, ще обичате всички. Щом умре брат ви, ще обичате всички. Като умре майка ви, ще обичате всички. Щом умре брат ви, ще обичате всички. Щом оживее баща ви, ще обичате само едного. Щом оживее майка ви, ще обичате само едного. Щом оживее брат ви, ще обичате само брата си. То е човешкият свят. И то е право. Казвате: Как да го обичаме. Ще го обичаш тъй, както обичаш себе си. Аз обичам себе си, не искам да имам мазоли на краката, искам на ръцете да нямам никакви болки, искам тялото да бъде здраво, че да нямам никаква болка никъде. То е здравословно състояние.

Та първото нещо: Всички трябва да влизате в положението на другите. По някой път вие не влизате в положението на другите. Да обичаш някого, трябва да влезеш в неговото положение, да усещаш какви нужди има и какви блага има. Да виждаш добрата и лошата страна при условията, при които живее.

Сега ще се съберем да се молим на Господа. Каква нужда има Господ да му се молим? Молбата е заради нас. Като се молим благата, които приемаме, да можем да извадим тия блага, както Той иска. Ако приемем Божиата Любов, трябва да я предадем, както Той иска. Ако я предадем по един човешки начин и то е хубаво, но не може да имаме ония блага, които търсим.

Та казвам: Положителната страна на любовта коя е? За да познаете силата на любовта, имате известна болка в себе си, увеличете познанието на любовта си. Ако дойдем до тази степен, щом приемем пълнотата на любовта, всички болезнени състояния, всяка болест се лекува. Любовта е една сила, която лекува нещата. Всяка болест се дължи на известна нечиста материя, която се залепила за човека, или пък на известни полуорганически вещества, или на един нисш живот. Болестите се дължат на известни микроби. Вземете охтиката. Те са същества, които влизат в човека, изяждат дроба. Живеницата също така се дължи на известни същества, които изяждат човека. Щом приемеш любовта, пречиства се кръвта, за тия микроби няма храна, те ще си вземат гръмите и ще си заминат. Щом живеете нечист живот, имате достатъчно храна, живеят във вас, размножават се и кръвта има неестествен цвят. Гледам една сестра носеше един червен пламенен цвят. Казвам: Червен цвят трябва да имате. Често аз гледам, наблюдавам. Не обичам да наблюдавам, но като погледна, виждам някой казва: Няма кой да ме обича. Аз се поусмихна. Казвам: Сестра, ти гледаш само на земята надолу. Ти гледаш само карикатурите. Обърни се и ще видиш и хубаво нарисувани картини. Някой нарисувал карикатури, какво ще ти даде една карикатура? Карикатурата няма никаква мисъл. Гледай хубавите картини, те ще ти предадат нещо. Какво ще ти предаде карикатурата? Направено е човешкото лице като муцуна, кучешка муцуна. Значи чувствуваш, че характерът не е устойчив. Или направена муцуна мечешка. Или пък турил волски рога. Когато някой разправя нещо, казват: Изникнаха ли му рога? Казвам: От старо време хората и досега са все учени. Казват: Да дойде Христос да ни спаси, да ни обича той. Чудна работа. Какво има да ни обича? Че Христос ще дойде ли втори път на земята да го разпънат? Сега не иска да дойде.” -В един свят, дето хората разпъват, не искам да дойда.” Погледне и каже:

Не аз да дойда при вас, вие ще дойдете при мене. Аз бях при вас, сега е ваш ред да дойдете вие при мене. Питам, сега Христос ли да дойде при нас, или ние да идем при Бога? Ние трябва да идем при Бога. Бог е слязъл при нас, ние трябва да се решим да изпълним неговата воля, не както хората заповядват. Казват: Тъй и тъй да направите. Но вие имате едно вътрешно ваше разбиране. Някои като остаряват, започват да се явяват бръчки. Защо се явяват бръчките? Аз правя аналогия. Когато в една местност изсекат горите, започват да се явяват бръчки по тия склонове и в полето навсякъде. Като завали, постоянно се явяват бръчки, минават пороцища, завличат. Ще насаждате хубавите мисли. Вие нямате хубави мисли. Ще насадите тия места с хубави мисли, с хубави желания, с хубави постъпки и тия бръчки ще изчезнат. Имате 20 бръчки, да се намалят, да останат 5 бръчки, после две да останат. Една бръчка на челото е на място, хубаво е. Показва, че сте човек точен в малките работи, навреме правите нещата. Като обещавете 5 пари, ще ги дадете и каквото имат да ви дадат хората, ще го вземете. Ако имате две бръчки на челото, показва, че сте честен, справедлив, че колата ви върви по релси, не стават катастрофи. Ако нямаш нито една, нито две бръчки, не може да се разчита на тебе. Тази линия горе на челото показва, че си весел, общителен човек. Ако нямате бръчки, показва, че сте opak човек, гледате от високо, казвате този такъв, онзи онакъв. Като имате тия бръчки е хубаво. После ако имате една бръчка на брадата е хубаво. Брадата ако е права, не струва. Движение, течение трябва да има. Създавате ли човешки бръчки, вече не струва, това са бръчки на реките. В човешкия свят всичките линии са начупени, няма смисъл, каквото и да правиш, от тях нищо не можеш да извадиш. От Божествения свят нещата се изваждат. Всяко нещо, което извадиш, излиза и пак се връща при тебе. Божественото има това свойство, че който и да го вземе, се връща при тебе. Туй, което е твое,

никой не може да ти го вземе. Някой път вие казвате, че главата ви откраднали, сърцето ви откраднали, ума ви откраднали. Казвам: Ако сте в Божествения свят, сърцето ви ще се върне подмладено, ако сте в човешкия свят, ще го намерите опечено и изядено някъде.

Казвам: Сега на Изгрева новини се разпространяват. Какви кореспонденти има! Поне хубави работи трябва да се пишат на Изгрева. Гледам едно обявление: Ние живеем добре. Казвам: Толкоз години, толкоз милиони вложих тук, къде отидоха в Изгрева? Питам: Къде отидоха парите? Откраднаха ги. Пък те заложили акциите, някои забогатели. Всеки иска знанието да го придобие, да стане силен, че всичко да направи. То ще дойде, сега не е времето да се показвате силни. От Божественото ще задържиш само това, което ти трябва. Нито един косъм повече няма да задържиш, колкото ти трябва ще задържиш. То е благословение. Понеже в Божествения свят извън времето, всички нужди на човека, онова което му трябва, ще бъде задоволено. Не се безпокойте. Казва: Неженен останах. Как си неженен? Ако искаш да се ожениш, колко те обичат, не трябва да избираш хората. По Божествения свят, може да се ожениш за всекиго. Как ще разбереш можеш ли да се ожениш за всекиго? Чудни сте. Нямаме чиста мисъл. Когато 20-30 извора се вливат в една река, какво нечисто има? Всичките са бистри, образуват една голяма бистра река. Ако тия потоци са от пороци, от тиня образуват една голяма река, то е човешко. Кое е мътно, е човешко. Какво погрязва жененето? Вие какво разбирате под думата женене? Жени, женеш посятото, да извадиш житото, да го изядеш. Женене, ще се сдружиш с някого, направиш търговска сделка. Женене значи да влезете в живота и да изучавате живота. Мъже и жени, това са два полюса, те са толкоз далеч един от друг, мъжът на северния полюс, жената на южния полюс и постоянно оттам енергиите на слънцето минават от мъжете в жените. И цялата земя се развива по

причина на полюсите, които възприемат енергиите от слънцето. Земята се развива и се върти, всичко в нея расте. Всичко е двойно в човека. Очите са двойни, гробовите са двойни. Докато полюсите съществуват, мъжът и жената са полюси, през които се възприема Божествената енергия вътре. Казва: Ти женен ли си? Чудна работа. Женен съм, разбира се. Има ли някой неженен? Ти си в тялото, ти си женен, ти си се оженил вече. Сега се жениш втори път. Веднъж се жени, втори път не може. Ако се жениш втори път, значи умряла жена ти, втори си. Веднъж се жени човек. Всички сте женени по веднъж, вие искате втори път да се жените. Апостол Павел казва: Сгодих ви за един. За кого ви е сгодил?

Да се повърнем към мисълта. Не мислете, че това е осмиване. То е едно неразбиране. Най-първо отхвърлете мисълта: Никой не ме обича. Може да чувствуваш, че никой не те обича, но това чувство не е вярно. Може да чувствуваш, че си сиромаш, но това чувство не е вярно. Може да мислиш, че нещо ти липсва, но това не е вярно. Може да ти се струва, че някои работи са против тебе, но и това не е вярно. Онези, които мислят за вашето добро, са много повече, отколкото онези, които мислят за вашето зло. Следователно, трябва да бъдем в положението да благодарим на Бога, че да сме под Неговата закрила. Ние се събираме тук в неделя за да приемем Божието благословение. Някой път може да станем еднообразни. Чете се само молитва, но не може да се прочете една молитва по един и същ начин. Зависи какво е твоео разбиране. Сега на вас аз желая онова, което желаете да го постигнете. Вие все ще го постигнете някога. - По-добре е с по-малко труд да го постигнете. Някой казва: Много се трудих. Да не бъдете като онзи габровчанин, не го зная дали е Иван или друг. Той дал стотина хиляди лева за направата на един салон. За възнаграждение турили бюста му отвън на входа. Че той като минавал, казвал: Иване, Иване, колко боб изяде, докато дойдеш до това място.

Като ни турят бюста някъде какво печелим? Казват: Направили му паметник. Ако искаш да сградиш паметник, вложи любовта в себе си - паметник ще бъдеш на любовта. Паметник да бъдеш на знанието. Паметник да бъдеш на мъдростта, паметник на истината, паметник на доброто, паметник на справедливостта, на разумността. Разбирам такъв паметник. Другите паметници оставете настрана. Казвате: Как да се обичаме? Щедро давайте, щедро вземайте. Не казвай: Стига. Един турчин всякога биел своите гости, защо и те не знаели. Който му идвал на гости, нагостявал го, всичко му давал, като казал стига, набивал го. Най-после иде един пътник вечерно време, нямало място къде да нощува. Казват му: Има едно място, той е много добър човек, добре приема всички, но после ги бие. Той казва: Бие, не бие, ще ида. Отива при него, той го приел много хубаво, направил му яйца, закарал му кокошка, дал му винце и гостът все казал: Да даде Господ. Дал му хубаво легло. На сутринта става и когато цял да си отива, казва: Е, хайде, няма ли да ме биеш. Казва: Такива хора като тебе не ги бия. Тия, които казват вералах, не ги бия. Онези, които казват стига, тях бия.

На вас казвам: Казвайте вералах, не казвайте стига.

Дръжте мисълта, че ви обичат.

Това е живот вечен да позная Тебе,
Единаго, истиннаго Бога и Христа, когото
си изпратил.

29. Утринно слово
13.VII.1941г. Неделя 5 ч. с.
София - Изгрев

У Т Р И Н Н И С Л О В А - 10 година 1940-41 год.

1. Съгласуване на мислите	29.IX.1940 г.	3
2. Работа за цялото	6.X.1940 г.	21
3. Самоотричане	13.X.1940 г.	38
4. Волята на любовта	27.X.1940 г.	54
5. Процепът на любовта	10.XI.1940 г.	67
6. Чантата на любовта	1.XII.1940 г.	84
7. Две врати	15.XII.1940 г.	106
8. Което е и което не е	22.XII.1940 г.	122
9. Божествена мярка	29.XII.1940 г.	150
10. Двете недоволства	5.I.1940 г.	166
11. Трезво гледане	12.I.1941 г.	183
12. Най-светлият път	9.II.1941 г.	199
13. Търпение	16.II.1941 г.	215
14. Малката любов	23.II.1941 г.	233
15. Хубавата усмивка	9.III.1941 г.	243
16. Божествената книга	16.III.1941 г.	259
17. Единственият път	23.III.1941 г.	275
18. Божествената усмивка	30.III.1941 г.	289
19. Трите придобивки	13.IV.1941 г.	296
20. Трите извора	20.IV.1941 г.	309
21. Да гоиде при мене	27.IV.1941 г.	320
22. Добрият живот	4.V.1941 г.	333
23. Безлюбие и любов	18.V.1941 г.	350
24. Крайното добро и крайното зло	1.VI.1941 г.	368
25. Единствената сила	8.VI.1941 г.	387
26. Да просветнат	15.VI.1941 г.	394
27. Зародиш, дърво, плод	22.VI.1941 г.	406
28. Три връзки	6.VII.1941 г.	421
29. Вералах - Да даде Господ!	13.VII.1941 г.	432

ПОРЕДИЦА “УТРИННИ СЛОВА”

1. Абсолютната истина. Година I (1930 – 1932), 1 – 16 беседа. София, 1949 г., 1994 г.
2. Ново разбиране. Година II (1932 – 1933), том I, 1 – 12 беседа. София, 1949 г.
3. Сеятелят. Година II (1932 – 1933), Том II, 13 – 27 беседа. София 1950 г.
4. Дреха на живота. Година II (1932 – 1933), Том III, 28 – 40 беседа. София 1950 г.
5. Ново разбиране за времето. Година III (1933 – 1934), Том I, 1– 20 беседа. София 1996 г.
6. Младият, възрастният, старият. Година III (1933 – 1934), Том II, 21 – 48 беседа. София 1996 г.
7. Учение и работа. Година IV (1934 – 1935), Том I, 1– 14 беседа. София 1939 г.
8. Ценната гума. Година IV (1934 – 1935), Том II, 15 – 41 беседа. София 1941 г.
9. Трите родословия. Година V (1935 – 1936), Том I, 1 – 17 беседа. София 1943 г.
10. Устойчиви величини. Година V (1935 – 1936), Том II, 18 – 34 беседа. София 1943 г.
11. Той създава. Година VI (1936 – 1937), Том I, 1 – 15 беседа. София 1947 г.
12. Старото отмина. Година VI (1936 – 1937), Том II, 16 – 35 беседа. София 1947 г.
13. Ликвидация на века. Година VII (1937 – 1938), Том I, 1 – 18 беседа. София 1948 г.
14. Красотата на душата. Година VII (1937 – 1938), Том II, 19 – 39 беседа. София 1948 г., 1994 г.
15. Добрият език. Година VIII (1938 – 1939), Том I, 1 – 15 беседа. София 1998 г.
16. Изпитът на Любовта. Година VIII (1938 – 1939), Том II, 16 – 37 беседа. София 1998 г.
17. Първият момент на любовта. Година IX (1939 – 1940), Том I, 1 – 19 беседа. София 1997 г.
18. Обичайте и радвайте се. Година IX (1939 – 1940), Том II, 19 – 38 беседа. София 1997 г.
19. Съгласуване на мислите. Година X (1940 — 1941), 1 — 29 беседа. София 1998 г.
20. Важни и належащи неща. Година XII (1942 – 1943), Том I, 1 – 17 беседа. София 1997 г.
21. Плодовете на любовта. Година XII (1942 – 1943), Том II, 18 – 34 беседа. София 1997 г.
22. Новото начало. Година XIII (1943 – 1944), Том I, 1 – 13 беседа. София 1944 г.